

# Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

## RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

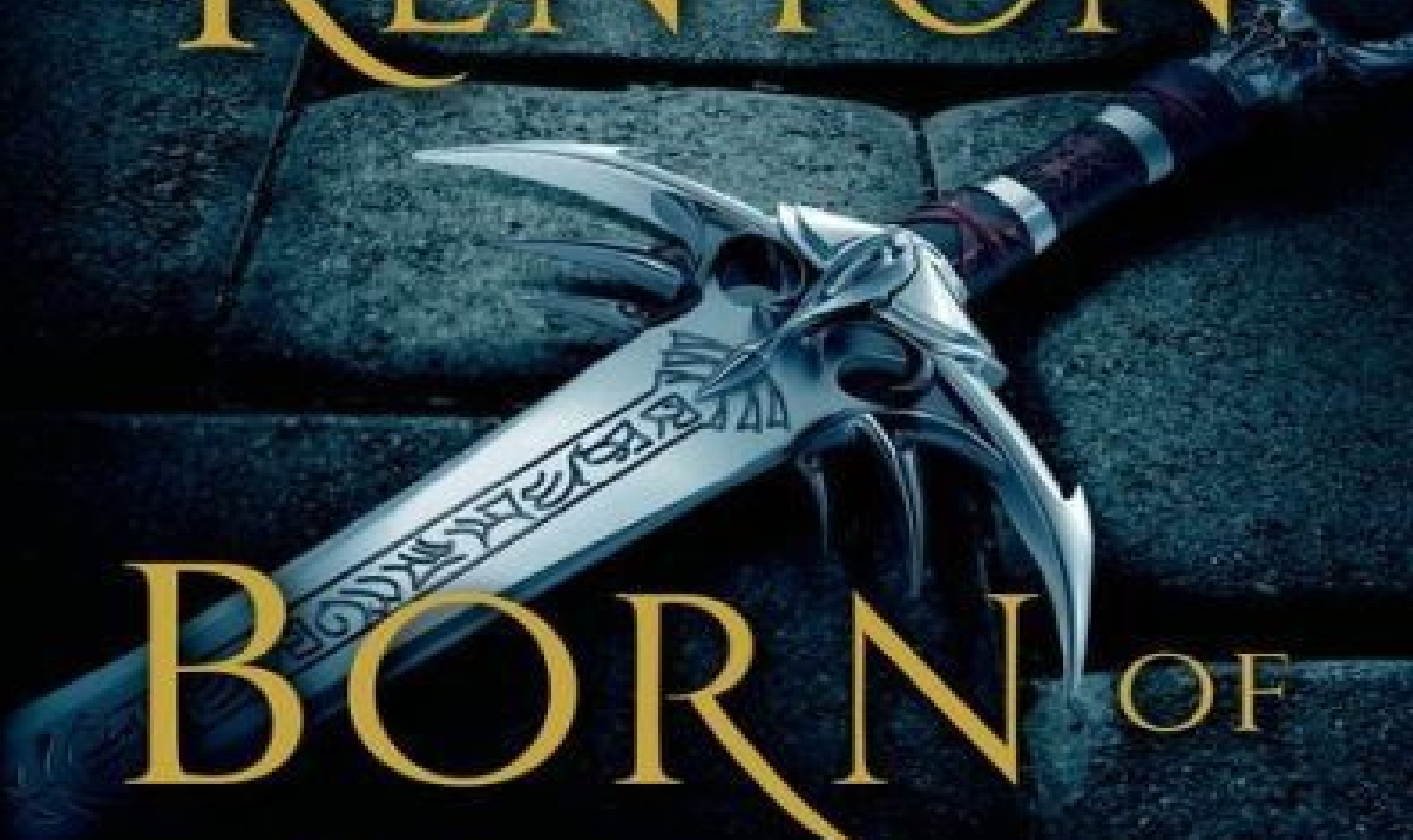
### Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

SHERRILYN  
KENYON



BORN OF  
FURY

A LEAGUE NOVEL



İletişim Botu:  
@cevirigiller\_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız  
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz  
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz  
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız  
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

*Sherrilyn Kenyon'a övgüler:*

"Bir yayıncılık fenomeni... [Sherrilyn Kenyon] çılgınca başarılı paranormal sahnenin hüküm süren

*Publishers Weekly*

'Kenyon'ın yazıları hızlı, ironik ve durmaksızın yaratıcı. Bunlar annenizin vampir romanları değil'

*Boston Globe*

"İster Sherrilyn Kenyon ister Kinley MacGregor olarak yazsın, bu yazar harika bir romantik fantezi sunuyor!"

*New York Times* çok satan yazarı Elizabeth Lowell

Uluslararası çok satan yazar **Sherrilyn Kenyon**, 2004 yılından bu yana *New York Times* çok satanlar listesine altmış beşten fazla roman yerleştirdi; sadece son üç yılda on yedi kez bir numaraya yerleşti. Bu olağanüstü çok satan yazar, yazdığı her türde zirvede yer almaya devam ediyor.

Eleştirmenler tarafından paranormal kurguda en önde gelen ses olarak ilan edilen Kenyon, dünyayı büyüleyen ve geleneksel tür çizgilerini bulanıklaştıran yeni yollar açmaya devam eden mevcut paranormal trendin öncülüğüne ve tanımlanmasına yardımcı oldu.

Kitapları 100'den fazla ölkede 25 milyondan fazla baskı yapan yazarın mevcut serileri arasında şunlar yer almaktadır: *Karanlık Avcıları*, *Birlik*, *Avalon'un Lordları*, *Nick Günlükleri* ve *Belador şifresi*.

Sherrilyn Kenyon'u çevrimiçi

ziyaret edin:

[www.darkhunter.com](http://www.darkhunter.com)

[www.sherrilyntenyon.co.uk](http://www.sherrilyntenyon.co.uk)

[www.facebook.com/AuthorSherrilynKenyon](http://www.facebook.com/AuthorSherrilynKenyon)[www.twitter.com/KenyonSherril](http://www.twitter.com/KenyonSherril)

yn

*Sherrilyn Kenyon'ın Karanlık Avcısı Dünyası Serisi: (okuma sırasına göre)*

Fantezi Aşığı

Gece Zevkleri

Gece

Kucaklaşması

Şeytanla Dans

Gecenin Öpücüğü

Gece Oyunu

Geceyi

Yakalayın

Gecenin

Günahları Geceyi

Serbest Bırakın

Ayın Karanlık Yüzü

Rüya Avcısı Devil May

Cry

Gece Yarısı Açıkken Rüya

Kovalayıcı

Acheron

Sessiz Bir Gece

Rüyası Savaşçı

Kötü Ay  
Yükseliyor

Merhamets

iz İntikam

The Guardian

Time Untime

Styxx

Karanlık Avcısı Yoldaşı

Karanlık Isırıklar

*Sherrilyn Kenyon'dan da:*

*Lig Serisi*

Gecenin Doğuşu

Ateşin Doğuşu

Buzun Doğuşu

Gölgelerin Doğuşu

Sessizliğin Doğuşu

Öfkenin Doğuşu

*Belador Kodu Kan*

Üçlüsü Değiştirici

Lanet



Gryphon'un Yükseliş

*Nick'in Günlükleri*

Infinity

Invincible

Infamous

Inferno

Illusion

*Sherrilyn Kenyon tarafından Kinley MacGregor adıyla yazılmıştır:*

*Avalon'un Lordları*

*Serisi* Karanlığın Kılıcı

Karanlığın Şövalyesi

TELİF HAKKI

Piatkus tarafından

yayımlanmıştır 978-

0-7481-2433-6

*Bu tüm karakterler ve olaylar, açıkça kamu malı olanlar dışında, hayal ürünüdür ve yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.*

Telif Hakkı © 2014 Sherrilyn Kenyon

Yazarın ahlaki hakkı ileri sürülmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni alınmaksızın herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez.

Yayıncı, yayıncıya ait olmayan web sitelerinden (veya içeriklerinden) sorumlu değildir.

P I A T K U S

Little, Brown Kitap Grubu

100 Victoria Embankment

Londra, EC4Y 0DY

[www.littlebrown.co.uk](http://www.littlebrown.co.uk)

[www.hachette.co.uk](http://www.hachette.co.uk)

# Öfkenin Doğuşu

## İçindekiler

*Sherrilyn Kenyon'a övgüler:*

Yazar Hakkında

Sherrilyn Kenyon'ın Karanlık-Avcı Dünyası Serisi: (okuma sırasına göre)

TELİF HAKKI

İthaf

Önsöz

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Bölüm 31

Bölüm 32

Bölüm 33

Bölüm 34

Bölüm 35

Bölüm 36

Epilog

Ben başka dünyalarda yaşarken benim uçarı hallerime katlanan aileme ve arkadaşlarıma. Ve özellikle de yazarken yanlış yere koyduğum her şeyi bulmama yardım eden kocam ve oğullarıma. Sonsuz sabrı ve hiçbir zaman " ok uzun Sherri, ikiye b l!" demediği için edit r me SMP'deki herkese harika destekleri ve hepimizin iyiliği için yaptıkları tüm sıkı çalışmalar için (ve özellikle sen, Alex ve John, her şeye ayak uydurduğunuz için).

Ve son olarak, ama asla en azı değil, gönderdiğiniz tüm harika notlar ve verdiğiniz gülümsemeler için siz okuyuculara. Bir sonraki Lig kitabı için biraz beklediğinizi biliyorum. Sabrınız, anlayışınız ve desteğiniz için teşekk rl r. Sizler harikasınız!!!

## PROLOGUE

*Öldür ya da .*

Bu, bir Birlik suikastçısının tek yasasıydı ve şeytan, geride bıraktığı tek ailesinin hayatına karşılık ruhunu aldığında Sumi Antaxas'ın koluna damgalanan hatırlatmaydı. Onun için gerçekten önemli olan tek aile.

Şimdi...

*Ne kadar iyi olursam olayım, aşırı ve mutlak bir önyargıyla katledileceğim.* Birkaç ay önce Birlik hapishanesine yapılan saldırının video kaydını izlerken hiç şüphesi yoktu. Caronese imparatoru ve Sentella-Tavali ortak saldırı gücü tarafından yönetilen bir saldırı.

Sumi, ezici bir Birlik gücüne karşı savaşmalarını izlerken kısık ve takdir dolu bir ıslığı bastırdı. Kahramanlık bir şeydi. Aptalca olan ise bambaşkaydı. Ve İmparator Darling Cruel, aptalca olduğu kadar küstahça bir hareketle, esir alınan halkını (karısı da dahil) Birlik gözetiminden kurtarmak için bir grup isyancıyı yönetmişti.

Sonra, tam temiz bir şekilde kaçacakken, bir öfke nöbeti içinde, Birlik'in baş komutanına kimliğini açıklamıştı. Darling'in sadece bu saldırıyı yapan Karun imparatoru olduğunu değil, aynı zamanda evrenlerini oluşturan gezegenlerde Birlik'in hükümrانlığını ve kontrolünü gerçekten tehdit eden tek örgüt olan Sentella'nın Yüksek Komutanlığı'nın kurucu üyesi olduğunu da.

Ve Birlik'in baş komutanı Kyr Zemin'in imparatora karşı yıllar öncesinden kalma kişisel bir kini olması da işe yaramadı. *Bu* sadece

Birlik ve Sentella arasında devam eden savaş. Bilinen tüm hükümetleri hızla taraf tutmaya zorlayan bir savaş.

"İşte orada! İşte o piç!"

Başkomutan Zemin önündeki monitörü işaret edip iki adamın hapishanenin kapısını havaya uçurduğu sahneyi dondurduğunda, yaltaklanmamak için kendini zor tuttu.

Boyu bir metreyi aşan Komutan Zemin, cinayete meyilli bir akıl hastasıyla aynı yoğunluğa sahipti. Sağ gözü, onu alan yaranın izlerini gizlemeyen siyah deri bir yamayla kaplıydı. Söylentilere göre bu göz, İmparator Cruel'in en iyi arkadaşlarından biri olan ve hapishane saldırısında yer alan adamlardan biri olan efsanevi Birlik suikastçısı Nemesis ile girdiği şiddetli bir kavgada kaybedilmişti.

Nemesis'in kimliği de biliniyordu, çünkü o tarihi baskın sırasında miğferini yırtıp atmış ve bu çılgın savaşta açıkça Karun imparatorunu desteklemişti. Ancak Darling gibi Nemesis de kendi ordusuyla geliyordu ve tamamen dokunulmazdı.

Diğer arkadaşları o kadar şanslı değildi.

Oynatımı izlerken o kadar sinirlenmiş olan komutana baktı ki, kulaklarından buhar çıkmaması gerçekten bir mucizeydi.

Ya da burnu, bu konuda.

Küfrederek odanın içinde volta atıyor, dokunamadığı adamlar için onu günah keçisi olarak kullanabileceği endişesiyle daha da geriliyordu. Kahverengi saçlarını uzun tutmuş ve sırtından aşağıya doğru örmüştü - selefini infaz edip baş bela olarak yerini almadan önce en iyi Birlik suikastçılarından biri olduğu günlerden kalma bir alışkanlıktı bu.

Kyr sol gümüşü mavi gözünü ona dikti. "Dikkatini ver ve iki adamdan daha uzun olana dikkat et."



Bahsettiği vahşı savaşçıyı fark etmemek zordu. Yanındaki adamdan on beş santim kadar cüceydi. Hatta kendisinden sadece iki ya da üç santim kısa olan Nemesis hariç herkesten daha uzun boyluydu. Ama Nemesis adamın kas kütlesinin sadece yarısı kadardı.

Nefesini sertçe içine çekti. Bu savaşçı Sumi'nin şimdiye kadar gördüğü en iri adamdı.

Gerçekten dehşet vericiydi. Özellikle de iyi eğitimli Birlik askerlerini sanki mankenlermiş gibi ustalıkla kesip biçmesi. Savaşma biçiminde acımasız bir zarafet vardı. Kelimenin tam anlamıyla yoldaşlarının arasından geçerken ve Karonlu siyasi mahkûmları serbest bırakırken hiç tereddüt ya da merhamet göstermedi. Savaşçı vurulduğunda ya da bıçaklandığında bile irkilmedi. Yaralar onu sadece daha sert dövüşmeye itti. Daha kararlı.

Daha ölümcül.

*Lanet olsun.*

Omzunun üzerinden onu izleyen Komutan Zemin'in çenesinde öfkeli bir tik oluştu. "O hantal canavarın Dancer Hauk olduğunu biliyorum. *Bunu biliyorum.* Mutant piçin hareketlerinden anlayabiliyorum. Onun boyutlarında çok fazla varlık yok. Nokta. Andarionlar arasında bile. Ve o ibne imparatorun arkasında güvenilebileceği başka kimse yok. Bu şekilde değil."

Ama komutanın elinde gerçek bir kanıt yoktu. Sadece içgüdüleri ve Andarion erkeğinin bariz, kınanası cüssesi vardı.

Ona ters ters baktı. "Hauk'u mahkûm etmem ve infaz emrini çıkarmam için gereken kanıt bana getirmeni istiyorum. Eğer Cruel'in kellesini alamazsam, en iyi arkadaşının ve baş koruyucusunun kellesini istiyorum. Anlaşıldı mı?"

İtiraz edilemeyecek bir kanıt. Dancer Hauk çok uzun ve prestijli bir askeri kahramanlar silsilesinin sonuncusuydu. Andarion halkının yok olmaktan korumak için öleceği bir soy. Aslına bakılırsa, yüzyıllar önce Birlik'i kuran ve Birlik'in başkanı olarak görev yapan kişi onun atasıydı.

ilk baş komutan. Hauk'un ailesi, hepsini yöneten askeri yasaları kelimenin tam anlamıyla yazmıştı.

Andarion savaşçısının başına pek çok devletten öldürme ödülü konmuş olsa da, hiçbiri doğrudan Birlik'ten değildi. Birlik daha ziyade Hauk'un Sentella Yüksek Komutanlığı'nın tüm üyelerini suçlayabilmesi için sorgulanmak ya da -daha çok Kyr'ın tarzına uygun olarak- işkence edilmek üzere yakalanmasını istiyordu. Birlik, doğrudan Hauk'un kendisinden tam bir itiraf ve sağlam kanıtlar elde edene kadar, Andarion halkının ulusal bir hazine olarak gördüğü bir ailenin üyesine öldürme ödülü koymaya cesaret edemedi.

Bu intihar olur. Aslında, büyük bir Savaş Hauk'una kağıt kesigi vermektense tüm Andarion kraliyet ailesine suikast düzenlemek daha iyi olurdu.

Birlik'in Dancer Hauk'u yasal olarak idam edebilmesinin tek yolu, önce öz annesinin onu evlatlıktan reddetmesini sağlamaktı. Bunun gerçekleşmesi için de Komutan Zemin'in Hauk'un annesine oğlunun Andarion mirasına ihanet ettiğini ya da savaşta korkakça davrandığını kanıtlaması gerekiyordu.

Onun eşi benzeri görülmemiş dövüş becerisine baktı.

*Um, evet...*

Kısacası, kavgadaki cesur doğası göz önüne alındığında, Tanrı'nın bir eylemi.

Ve tüm bunların nedeni Zemin'in imparatora doğrudan ulaşamamasıydı, bu yüzden ona en yakın olanların peşinden gidiyordu. Ne duygusuz bir piç.

Dudağını ısırarak komutana baktı ve kendini konuşmaya zorladı. "Ekselansları? Bir soru sormama izin verir misiniz?"

Adam onunla alay etti. "Madem öyle."

Derin bir nefes aldı ve ondan gelebilecek kötü bir tepkiye karşı kendini hazırladı. "Neden ben?"

"Sen elimdeki en iyilerden birisin, ajan. Seni hemen ve etkili bir şekilde indirmedigin bir hedefin peşine hiç göndermedim." Amirlerini mutlu etmek için *olabildiğince kanlı* demek istiyordu.

Bakışları karararak, onu oturduğu masayla kendi arasına sıkıştırmak için eğildi. "Ve kız kardeşine o kadar benziyorsun ki, bu o ucube piçin hata yapmasına neden olabilir."

Ya da çok daha büyük olasılıkla, yardım edemediği bir ilişki yüzünden öldürülmesine neden olacaktı. Andarionlar merhamet ya da affedicilikleriyle tanınmazlardı. Dokuz Dünya'daki en sert savaşçı kültürlerden biri olarak, şiddet ve kan dökmek için yaşarlardı.

Özellikle de *insan* kanı. Andarionlar yüzyıllar boyunca insanları sığır ve yiyecek olarak görmüşlerdi. Lezzetli bir et.

Çoğu hâlâ öyle.

Komutan kızın çenesini sertçe kavradı ve onu delirmiş bakışlarıyla buluşmaya zorladı. "Kızınızın bağışlanmasını mı istiyorsunuz, ajan? Bunun bedeli *bu*. Dancer Hauk'u bana teslim et ve ben de onun Birlik eğitiminden alınıp yetiştirilmesi için gerçek bir aileye verilmesini sağlayayım... Bana ihanet et ya da başarısız ol, ben de onun kellesini sana teslim edip hücrenin duvarına monte ettireyim."

## BÖLÜM 1

" Hadi, sevgilim. Bunu bana yapamazsın. Senin için çaresizim, dostum. Onu bana vermelisin. Tam burada. Hemen şimdi. Sana daha önce hiç ihtiyaç duymadığım kadar ihtiyacım var."

Maris, Caronese Kışlık Sarayı'nın koridorunda, kapıdan erkek en yakın arkadaşıyla konuşan, son derece erkeksi, yalvaran Andarion aksanını duyunca donakaldı.

*Hayır.*

İkisinin kulağa geldiği gibi konuşuyor olmalarına imkân yoktu. Onun aksine, ikisi de heteroseksüeldi. Bunu biliyordu ama yine de tartışmaya devam ettiklerinde sesleri kesinlikle iki sevgilinin kavgası gibi geliyordu.

Kraliyet prensi Darling'in ofisinin dışındaki koridorda ona yetişirken Maris Nykyrian'ın şaşkın ifadesiyle karşılaştı. Uzun boylu, sarışın ve ölümcül olan Nykyrian -ya da daha çok bilinen adıyla Nemesis- eski bir Birlik suikastçısıydı ve sizi önce bir hedef, sonra da şanslıysanız öldürmek istemeyeceği duyarlı bir yaratık olarak gördüğünü anında belli eden bir yoğunluğa sahipti.

Yarı Andarion olan Nykyrian'ın işitme duyusu Maris'inkinden bile daha keskindi. Bu alışverişi kaçırmak için süpersonik işitme yetisine sahip olmak gerekmiyordu. Desibel seviyeleri imparatorun ofisinin ağır kapısından oldukça net bir şekilde geçiyordu.

Darling'in iki imparatorluk muhafızının tüm bunlar olurken taş gibi suratlarıyla kalmaları da aldıkları eğitimin bir göstergesiydi.

"Lanet olsun. Hayır. Hauk," diye tersledi Darling, her kelimeyi öfkeyle telaffuz ederek. "Seni ne kadar sevsem ve sana ne kadar borçlu olsam da, *bunu* senin için yapmayacağım. *Asla*. Unut bunu... Yapsak bile *sen* bunu kaldıramazsın. Ayrıca, bunu daha önce hiç istemedin. Bu şekilde değil ve kesinlikle *benden* değil."

Maris'in çenesi Nykyrian'ınkiyle eşzamanlı olarak düştü.

"Ah, hadi sevgilim." Hauk, Maris'in daha önce kullandığını hiç duymadığı şefkatli ve muhtaç bir tonda yalvarmaya devam etti. "Yıllar boyunca seni korumak için yaptığım onca şeyden sonra, bunu benimle paylaşmayacağına inanamıyorum. Böyle davranma. Bu bir istek değil. Bu bir ihtiyaç. Büyük bir ihtiyaç. Beni gerçekten sevseydin, bunu benim için sorgusuz sualsiz yapardın. Şimdi onu bana ver! Lütfen!"

"Hayır! Evrendeki son iki varlık olsak bile olmaz. Önümde diz çökmüş, çırılçıplak ve bunun için bana yalvarıyor olsan bile olmaz."

Yüz ifadesi dehşete kapılmış olan Nykyrian kapıyı açtığında Darling ve Hauk'un Darling'in masasının iki yanında durduklarını ve sanki yumruklaşmak üzereymiş gibi birbirlerine baktıklarını gördü.

Kısa kızıl saçları yüzünden geriye doğru taranmış ve kraliyet haronu sol omzuna asılmış olan Darling koyu mavi ve bordo imparator cübbesi giymişken, Hauk devasa, kaslı vücudunun her santimini saran kırmızıya çalan siyah patlamaya dayanıklı Sentella savaş giysisi içindeydi. Siyah saçları küçük, son derece çekici örgüler halinde omuzlarına dökülüyordu; bu örgüler kendi gezegenindeki savaşçıları türlerinin en azılıları olarak tanımlamak için yaygındı. Savaşçı üniformasının koyu karanlığı tenini, tadına bakanın ağzını sulandıracak kadar zengin bir alaca karamel rengine parlatıyordu.

Belli ki sinirlenmiş olan Hauk onlara doğru döndü ve kırmızı-beyaz Andarion gözleriyle onları kıştırdı.

Nykyrian, dişleri, hassas işitme yetisi ve aşırı boyu gibi birçok Andarion özelliğini Hauk ile paylaştı da, yeşil insan gözlerine sahipti.

Hauk'la bakışlarını kilitlediğinde hiç korkmadığını gösteren bakışlar. "Tanrılara şükür ikiniz de hâlâ giyiniksınız ve yerde çırılçıplak sarmaş dolaş değilsiniz... Şimdi söyleyin bana, tam olarak neyi bölüyoruz?"

Hauk, Darling kahkahalara boğulurken, sanki aralarında geçen konuşmayı kafasında tekrarlıyormuş gibi bu yorum ve soru karşısında kaşlarını çattı.

"Kahretsin, Nyk... karım *o kadar* da hamile değil." Darling'in ses tonu tam bir öfkeyle doluydu.

Maris alay etti. "Lütfen tatlım. Zarya o kadar hamile ki, iyi bir hapşırık oğlunuzu birkaç saniye içinde dünyaya getirebilir."

Darling ona alaycı bir bakış attı ama bunun doğru olduğunu biliyordu. Zavallı kız her an bir mekik kadar büyük olabilirdi.

Ve bir Gondarion canavarından daha huysuz.

Hauk'a yaklaşan Nykyrian bir ileri bir geri baktı. "Ve ikiniz de soruma cevap vermediniz. Birbirinize ahlaksızca laf atmanızın sebebi neydi?"

Nykyrian'ın dudaklarının kenarlarında bir gülümseme oynasırken kahkahalara boğulma sırası şimdi Maris'teydi.

Maris'in hissetmediğini bildiği bir kayıtsızlıkla Darling kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Bu gerçekten korkunç bir şey, Nyk. Kabuslara konu olacak bir şeyden bahsediyoruz..."

Maris bu korkunç ifade karşısında kaşlarını çattı. Her ikisinin de neler atlattığı , cesur Andarion savaşçısını neyin ürkütebileceğini ancak hayal edebilirdi.

Darling çenesini Hauk'a doğru salladı. "O kadar korkunç bir yaratıkla altı hafta baş başa kalacak ki, aslında burada bana kendisini geçici olarak sakat bırakabilecek patlayıcılar için yalvarıyor, böylece ona yaklaşmak zorunda kalmayacak."

Nykyrian, Hauk'la yüzleşirken ağzı açık kalmıştı. "Ciddi misin? O bir çocuk Hauk, birlikte kafese kapatılmak üzere olduğun kuduz bir hayvan değil."

Hauk onun alay etti. "Aynı fikirde değilim ve *sana* yarı yetişkin bir kızın ve yolda bir bebeğin olduğunu ilk öğrendiğinde nasıl hissettiğini hatırlatmama gerek var mı? Hatırladığım kadarıyla hepimiz parka gidelim ve eğlenelim havasında değildin dostum. Ama altı çocuktan sonra, sen her şeyle iyisin, ben ise bu ihtimal karşısında midem bulanıyor. Onları neyle besliyorsun? Ya tuvalete gitmesi gerekirse? O zaman ne yapacağım? O zaman ne yapacağım?"

Darling gözlerini devirdi. "Yeğenin on dört yaşında, Hauk. Sana söz veriyorum, gazını çıkarmak ya da bezini değiştirmek zorunda kalmayacaksın."

"Oh, nereden biliyorsun?" Hauk alay etti.

Nykyrian sert bir sesle, "Doğru, sevgilim," dedi. "Yine de Hauk'a çok yakın bir patlamaya yol açtığına onunkini değiştirmek zorundayız."

Hauk, Nykyrian'a kötü kötü bakarken Maris ve Darling güldüler. Sadece bu bile Nykyrian'ın cesareti hakkında çok şey anlatıyordu.

Hauk'tan böyle bir bakış gören başka biri çılglık atarak kapıya doğru koşardı.

Maris de dahil.

"Devam edin," diye homurdandı Hauk. "Hepiniz. Bana gülün. Elbette. Neden olmasın? Ama hiçbiriniz, bırakın altı haftayı, altı dakika boyunca vahşi doğada bir çocukla tek başına hayatta kalmak zorunda kalmadınız. Dayanıklılık, *bir* Andarion'un yaşadığı en zor şeydir. Hem yetişkin hem *de* çocuk için."

Nykyrian sanki bu alışılmadık çıkış karşısında aniden netlik kazanmış gibi anında ayıldı. Önce Darling'e, sonra da Maris'e bakmadan önce yeşil gözlerini derin bir hüznün kapladı. "Bize bir dakika izin verir misiniz?"

"Elbette." Darling masasının arkasından çıktı ve Maris'i kapıya kadar takip etti.

Hauk, Nykyrian'ın aslında ne hakkında konuşmak istediğini anladığında, onların çıkış sesiyle gözle görülür bir şekilde irkildi. Bu buluşma yaklaşık birkaç haftalardır üstünü örtmeye çalıştığı bir şeydi bu.

Ve bu, herhangi biriyle tartışmak isteyeceği son şeydi.

Nyk'le bile.

"Bu Darice'le ilgili değil... Seni neredeyse tüm hayatın boyunca tanıdım Dancer ve çocuklardan gerçekten korkmadığını bilecek kadar benim çocuklarımla, Jayne'in çocuklarıyla ve Devyn'le yerlerde yuvarlandığını gördüm. Bu sen ve Keris'le ilgili, değil mi?"

Hauk en yakın arkadaşına sırtını döndü, Nykyrian'ın söylediği gerçeğe yüzleşemiyordu. Bir avuç arkadaşı arasında sadece Nyk en büyük kardeşi Keris'i biliyordu - çünkü Keris öldüğünde Hauk'un hayatında sadece Nyk vardı. Ve Keris'in Hauk'un Dayanıklılığı sırasında öldüğü günden beri, Hauk kardeşinin adını yüksek sesle zar zor söyleyebilmişti.

Herkese.

Tanrım, şimdi bile bu onu dizlerinin üzerine çöktürmeye yetiyordu. Hayatının her lanet günü, ailesinden hiç kimsenin onu affetmediği gereksiz bir kayıp yüzünden suçluluk ve kederle geçmişti.

Özellikle de kendisi.

Ve şimdi Keris'in oğlunu, ikisini de ömür boyu yaralayan ve Keris'in oğluna mal olan aynı keşif gezisine götürmesi gerekiyordu.

Bu hiç adil değildi.

"Darice babasının tıpatıp aynısı, bunu biliyor muydun?" Hauk fısıldadı. "her parçamla seviyorum, ama bazı zamanlar



ona bile dayanamıyorum. Konuşma tonları bile aynı."

"Biliyorum." Nykyrian seslerini alçak tutabilmek için onun yanında durmak üzere hareket etti. "Gerçekten biliyorum Hauk. Kızımda Aksel ve Arast'ın bazı tavırları ve ifadeleri var. Ve onların küçümseyici ses tonları ve küstah tavırlarıyla karşılaştığında, onu duvara çarpmamak için tüm irademi kullanıyorum. Onlara benzemesi onun suçu değil. Onlar benden daha uzun süredir onun hayatındalar. Bunu yaptığının farkında bile değil. Ama yine de bana eziyet etmek için mezardan geri dönmüşler gibi geliyor."

Çenesini esneten Hauk, Nykyrian'ın sesindeki acı karşısında irkildi. Nyk'ın üvey kardeşlerinin ona ne yaptığını bizzat gördüğü için bu acıyı herkesten daha iyi anlıyordu. Hiçbir çocuğun asla katlanmaması gereken bir cehennemdi bu.

Ve Thia'nın kullandığı tonların ve ifadelerin uzun zaman önce ölmüş üvey babasının ve amcasının kilere tıpatıp benzediğini görmüştü. Nyk için bunlarla tekrar başa çıkmak çok yorucu olmalıydı.

Kader bir orospuydu ve o orospu her gün ikisiyle de alay ediyordu.

Öfkesi artarken Nykyrian'ın bakışlarıyla karşılaştı. Bir kez olsun, sayısız savaşta yanında durmuş ve onu gerçek bir kan kardeşi gibi korumuş olan suikastçi ekürisinin savaşta sertleşmiş yüzünü görmemişti. Nyk'ın çocukken ilk tanıştıklarında olduğu gibi korkunç derecede yaralı yüzünü gördü.

Bir zamanlar Hauk'un hayatını kurtaran çocuk, diğer herkes onun yanışını izlemek için geride dururken.

Kelimenin tam anlamıyla.

İki haneli yıllara yayılan bir dostluk için söylenecek çok şey vardı. Ama şu anda, Nyk'ın onu gerçekten neyin rahatsız ettiğini bilmesi onu ciddi şekilde kızdırıyordu.

Ve bu, arkadaşı hakkında daha önce düşünmediği bir şeyi merak etmesine neden oldu. "Bu yüzden mi Thia'yı Endurance'a götürmedin?"

Nykyrian başını salladı. "Thia sadece dörtte bir Andarion ve annesi bana bir kızım olduğunu söylediğinde, Thia o yaşı geçmişti."

Birlikte yaşadıkları ilk iki yıl boyunca Nykyrian'ın, Nyk'ın o piçi nihayet mezara koyduğu gün Aksel'in ona verdiği neredeyse ölümcül yaralar için kapsamlı ameliyatlara ve fizik tedavi gördüğünden bahsetmeye bile gerek yok. Sekiz yıl sonra şimdi bile Nykyrian hâlâ belirgin bir topallıkla yürüyor, sağ elini ve kolunu sınırlı bir şekilde kullanabiliyordu.

Hauk, diğer acı dolu çocukluk anıları canlanırken dişlerini sıktı. "Bu *aptalca* bir gelenek. Bunu yapmak zorunda olmak kıcımla ağrıtıyor."

Nykyrian onun bu çıkışına homurdandı. "Her şey senin kıcını kaşıdırıyor kardeşim."

Doğru, ama yine de...

Hauk uzun bir hırıltı çıkardı. Babası savaşta bacaklarını kaybetmemiş ya da Dayanıklılık'ın zorlu koşullarına maruz kalamayacak kadar sakat olmamış olsa bile, babası artık bunu yapmak için çok yaşlıydı. Ve kardeşi Fain, Hauk daha kendi mirasını almadan önce mirastan mahrum bırakılmıştı. Aile soylarında Darice'i alabilecek başka bir erkek yoktu.

Hoşuna gitsin ya da gitmesin, Hauk onuruna bağlıydı ve ailesinin bu işi sonuna kadar götürme zorunluluğu vardı.

Ama dürüst olmak gerekirse, gitmektense bir testisini feda etmeyi tercih ederdi. Darice ona her baktığında, Keris'in ölümünden kendisini sorumlu tutan yeğenindeki suçlama ve öfkeyi görüyordu.

Nykyrian ondan uzaklaştı. "Babana başındaki şaşırtıcı ödüllerden bahsettin mi? Ya da kendi ordunu kurabilecek kadar suikastçının peşinde olduğundan?"

Hauk bu öneri karşısında kaba bir ses çıkardı. "Babam bir Andarion savaş kahramanı. Bunun onu caydıracağını gerçekten düşünüyor musun?" Hauk'un bundan bahsettiği için bile zayıf ve korkak olduğunu düşünürdü.

Nykyrian içini çekti. "Hayır. Bunun her şeyin zorluğunu artırdığını söylerdi." "Aynen öyle. Aileme kaç kez lanet ettiğimi bilemezsin. eski yöntemlere körü körüne bağlılıkları."

Nykyrian bir eliyle Hauk'un omzuna vurdu. "Tekrar söylüyorum kardeşim, biliyorum. Bu konuda hiç yakınmıyorsun ama yüz ifadelerini sözlerinden daha iyi okuyabiliyorum." Darling'in masasının yanındaki küçük masadan ikisine de birer kadeh Tondarion Ateşi - güçlü bir alkol - doldurmaya gitti. "Biliyor musun, Thia'yı dikkatini dağıtması için yanına alabilirsin. Bunu atlatmana yardımcı olabilir."

Nykyrian'ın eldivenli elinden kadehi alırken dudaklarına alaycı bir sırıtış yayıldı. "Güzel kızını gerçekten de altı hafta boyunca iki Andarion erkeğiyle yalnız mı bırakacaksın?"

"Asla. Ama ailemi ona emanet edebilirim." Ve

kesinlikle öyleydiler.

Hauk içkisini bir dikişte devirdi ve bakışlarını Nyk'in üzerinde sabitledi. "Ve senin beni okuduğun kadar ben de seni okuyabiliyorum. Neden onun gitmesini bu kadar çok istiyorsun?"

"Bilmiyorum. Ama..." Nyk kendi içkisini yudumlarken sözlerini yarıda bıraktı ve bir tane daha doldurdu. "Zarina doğduğundan beri böyle davranıyor. Sanki bir kızımız daha olduğu için artık istenmediğini düşünüyor. Doğrusu ne yapacağımı bilemiyorum. Bütün gece dışarıda kalıyor. Öldürmek için para aldığımız pislikleri eve getiriyor ve sonra da onlara elimi sürmem için bana meydan okuyor." Boğazından alçak sesle hırladı. "Ben eğitilmiş bir suikastçıyım Hauk ve onlar benim değerli küçük kızımın çıkıyorlar. Ona vücut parçaları takıyorlar... ve bildiğim kadarıyla bunlar sadece elleri. Evimden tek parça halinde çıkmalarına izin vermenin benim için ne kadar zor olduğunu biliyor musun? Burnunu bile kanatmama izin vermiyor. Gah, bu katlanabileceğimden daha fazla."

Nykyrian'ın kızgınlığıyla alay etti. "Ve şimdi kayınpederinin seni neden defalarca vurdurduğunu biliyorsun."

Nykyrian ona ters ters baktı. "Seni lanetliyorum Hauk... Umarım güzel bir kız çocuğu yetiştirecek kadar yaşarsın. Ve umarım birden fazla kızın olur, seni orospu çocuğu." Atışını Hauk'tan bile daha hızlı geri savurdu. "Thia bu son *veritonla* çok ciddi oldu. Bence kız altı hafta ortadan kaybolursa, adam sıkılacak ve daha güvenli birine geçecek."

"Ya yapmazsa?"

"Cesetleri saklamak için hâlâ kimsenin bilmediği birkaç yerim var."

Hauk önce güldü, sonra teklifi ciddi ciddi düşünürken ayıldı. Dürüst olmak gerekirse, Thia hoş bir dikkat dağıtıcı olabilirdi. Zor işlerden hoşlanmasa da ikisinden de daha iyi yemek yapabiliyordu. Ayrıca fazladan bir beden Keris'in anılarını uzakta tutabilirdi. Kardeşiyle birlikte Dayanıklılık için Oksana'ya yalnız gittikleri zamanki gibi olmayacaktı.

Hepsinden iyisi, Thia ondan gerçekten hoşlanıyordu.

Başını Nykyrian'a doğru eğdi. "İlk aşkımla birkaç hafta geçirmekten çok mutlu olacağım. Ayrıca, bir Andarion prensesi olarak bunu özgeçmişinde bulundurması gerekiyor."

"Bunu ondan kurtulmak için yaptığımı düşünmesine bir an bile izin vermeyin."

"Güven bana, biliyorum. Bunu onun erkek arkadaşından kurtulmak için yapıyorsun." "Aynen öyle." Nykyrian, Darling'i ofisine tekrar kabul etmek için kapıya yöneldi. Kapıyı açmadan Hauk onu durdurdu. "Teşekkür ederim." Nykyrian elini ona doğru uzattı. "*Estra, mi dreystin.*"

Onun uzattığı eli tutan Hauk, onu nadir görülen bir aile kucaklaşmasına çekti ve Andarion'un *her zaman* anlamına gelen sadakat sözcüklerini tekrarladı,

*Kardeşim.* Ama Andarion çağrışımı bundan çok daha derindi. Bu mutlak bir akrabalık yeminiydi. Onları kandan daha yakın bağlayan bir yemin.

Hiçbir Andarion bu sözleri hafife alarak söylemedi. Bu, her türlü saldırganla savaşarak arka arkaya ölecekleri anlamına geliyordu.

Ve bu, her ikisinin de birbirlerine defalarca kanıtladıkları bir şeydi.

Nykyrian ondan bir adım uzaklaştı. "Unutma Hauk, Andarion'un dürtülerini biliyorum ve sen de dahil olmak üzere herhangi bir erkek, kızım senin gözetimindeyken ona elini sürerse, seni parçalara ayırır ve iç organlarıyla ziyafet çekerim."

Hauk gülerken Nykyrian'ın en çok *bu* sözleri kastettiğini biliyordu.

## BÖLÜM 2

"Nyk," diye nefes aldı Hauk. "Eğer beni gerçekten sevseydin, *Drey*, kalçandaki o silahı alır ve beni tam gözlerimin ortasından vururdun. Tam buradan. Hemen şimdi. *Şu* anda."

Nykyrian, kasvetli savaşçının yapabileceği kadar kahkahaya yaklaştı.

Darice sanki bir işaretmiş gibi mekikten fırladı ve çantasını Hauk'un ayaklarının önüne yere attı. On dört yaşında olmasına rağmen boyu çoğu yetişkin insan erkeği kadardı ama boyu Hauk ve Nykyrian'ın göğüslerinin ortasına ancak ulaşıyordu. Öyle bile olsa, gençlere özgü zayıf yapısı ve mizacıyla hâlâ sadece bir çocuktı.

Yumruklarını iki yanında sıkarak Hauk'a doğru bakmaya başladığında, Hauk bazı türlerin neden yavrularını yetişkinliğe kadar büyütme yerine yemeyi tercih ettiğini anladı.

*Çok* cazipti.

Öfkeli çocuk eliyle mekiği işaret etti. "*Onunla* hiçbir yere gitmiyorum -"

Hauk, yeğeni onu disiplin cezasına çarptıracak bir söz söylemeden önce, "Isır onu," diye hırladı.

Ya da daha kötüsü, dişleri için yerde avlanmak.

Darice tısladı ve protesto için uzun köpek dişlerini gösterdi.

"Aman Tanrım, az önce seni dişledi mi?" Thia iniş pistinde onlara katıldığında nefesi kesildi. Abartılı bir bakışla babasına göz kırptı. "Baba,

Hauk Amca'yı dişledi ve Hauk Amca onu öldürmedi. Dünyanın sonu geliyor ve ben e-postayı kaçırdım mı?"

Yüz hatları daha da koyulaşan Darice, bariz bir niyetle ona doğru atıldı.

Hauk yeğeninin kolunu nazik ama sıkı bir şekilde kavradı. "Onu dişlersen evlat, hoşnutsuzluğumun acısını öyle bir hissedeceksin ki, atalarımız bunun için seni lanetleyecek."

Darice ondan uzaklaştı. "Sen benim babam *değilsin*. Ve bu -" Öfkeyle mekiği işaret etti. "Bu benim ailem *değil*. *Onunla* bir mekikte ya da gezegende bulunarak kanımıza ya da atalarımıza leke sürmeyeceğim ya da kanımdan olan babamın anısına leke sürmeyeceğim! Yasalarımızı biliyorsun! *Onu* buraya getirmeye nasıl cüret edersin!"

Hauk yeğeninin yanından geçip Fain'in bu zalim sözleri duyduğunda yüzünde beliren ifadeyi gördü. Kardeşinin hissettiği acı midesini bulandırdı ve Darice topallayınca kadar kalçalarının arka tarafını bronzlaştırma ihtiyacını artırdı.

Sonsuza kadar.

Yüz hatları temkinli olan Fain mekiğin rampasından indi. "Chayden teslimatı yapmak için geliyor. Beş dakika içinde burada olacak."

"Bir insan mı?" Darice sanki Fain'den daha kötü olan tek şey buymuş gibi alay etti.

"Kimi aşağıladığına dikkat et evlat." Hauk çenesini, memleketleri Andaria'nın taç giymiş prensi ve varisi olan Nykyrian'a doğru salladı.

O da yarı insandı.

Andarion kraliyet hanedanının onurunu veya prestijini lekelemek, kendi Andarion ailenizi ve atalarınızı karalamak demektir. Aynı zamanda bariz bir ihanet eylemi olarak görülürdü.

Sadece bu bile Darice'in sakinleşmesini sağladı.

Çocuğun sakinleştiğinden emin olan Hauk onun kolunu bıraktı. "Ve sen Fain'le akrabalık iddia etmesen de *ben ediyorum*."

Darice gözlerini devirdi. "*Sen* ," diye mırıldandı nefesinin altında.

Hauk onu görmezden gelerek, kendisinden uzun olan çok az sayıdaki varlıktan biri olan ağabeyinin yanına gitti. Çok da uzun sayılmazdı. "Özür dilerim. Nasıl tepki vereceğini bilmeliydim. Ben sadece gelenekleri düşünüyordum. Bencil ergen aptallığını değil."

Fain onun koluna sarıldı. "Sorun yok, *Drey*. Annenin kapısından çıktığım gün nelerden vazgeçtiğimi biliyordum. Hiç pişman değilim."

Bu doğru değildi ve ikisi de bunu biliyordu. Fain'in gözlerinden hiç gitmeyen derin hüznün, yıllar önce yaptığı seçim için ona yalancı diyordu. Ama düşüncesizce davrandığını ya da hata yaptığını kabul etmek Andarion'a göre değildi.

Özellikle de bir aile üyesini diğerine tercih ettiğinizde.

İnsanların çoğunun Andarionların sadakat ve onurundan yoksun olması çok kötü. Ama onlar farklı bir türdü. Ve sadece renkleri ve dış ihtiyaçları bakımından değil.

"Geldiğin için teşekkürler, Fain."

Fain, içinde acı ve öfke birbirine karışırken başını saygıyla sevgili küçük kardeşine doğru eğdi. Kardeşi yanında savaştığı en azılı savaşçılardan biri olmasına rağmen, Dancer'ı hâlâ eskiden olduğu çocuk olarak görüyordu. Eskiden gözlerinde taparcasına yıldızlarla onun peşinden koşan, ondan ilgi görmek için yalvaran çocuk.

Dancer'a pahalıya mal olabilecek bir ilişkiyi sürdürmek için ailesine pervasızca ve cesurca meydan okuyan bir kardeş. Herhangi bir Andarion erkeğinin böyle bir şey yapması inanılmaz bir sadakat ve sevgi göstergesiydi.



Dancer için bu risk çok daha yüksekti.

Zaten aleyhinde bir işaret vardı. Bir tane daha olursa, Fain'in bulunduğu sınıftan bile daha kötü bir Andarion sınıfına düşecekti. Fain bunu göze alabilecek başka birini tanımıyordu.

Tam kanlı bir kardeş için bile değil.

Ama Dancer tanıdığı en cesur erkekti. Hayatını ölümlü olduğu gerçeğini umursamadan yaşıyordu. Ve sevdikleri için yapmayacağı ya da riske atmayacağı hiçbir şey yoktu.

Fain gülümseyerek Dancer'ın sırtını sıvazladı. "*Senin* için her şeyi yaparım. Her zaman."

Hauk, Fain'in gidişini yüreği burkularak izledi. Onun gidişiyle Darice ona bir şeyler bağırmaya başladı ama Thia'nın pembe çiçekli sırt çantasını taşıyan bir muhafızın görüntüsü dikkatini dağıttı. Çenesi az önce Thia'nınkinden bile daha geniş açılmıştı. "Ciddi misin?" dedi Hauk'a. Kargosunu bırakmak üzere mekiğe doğru ilerleyen muhafızı işaret etti. "Kendi çantasını bile taşıyamıyor mu?"

Thia ona tatlı, sevimli bir sırıtiş fırlattı. "*Sen* bunun için varsın, serseri. Bilmiyor muydun?"

Hauk, kardeşi ortadan kaybolurken Fain'in sinsi kahkahasını duydu. "Tıpkı kibirli babası gibi... O veledi sokağın karşısına geçirmem için yeterli Tondarion Ateşi yok, onunla Dayanıklılık yarışına girmeyi bırak. O küçük piçi boğmamak için iyi şanslar, Dancer."

Hauk, kardeşinin mırıldandığı sözleri duyunca gerçekten de inledi. *Çok teşekkürler, Fain.* Eğer kardeşi onu gerçekten sevseydi, bunu onun için yapardı.

"Beni dinliyor musun, Dancer?" Darice, Hauk'un kolunu çekiştirdi. "Neden bizimle geliyor?"

Kolunu Darice'in tutuşundan çekti. "Çünkü o Andarion."

Ergenlik çağından beri Darice'in çoğu uyarana ve bir yetişkin tarafından söylenen herhangi bir söze verdiği otomatik tepki haline gelen göz devirmeye devam etti. Ancak bir grup adam üstü kapalı büyük bir sandığı getirip gemiye alınca göz devirmeler durdu.

"Bu da ne?" Darice adamlara doğru eliyle işaret etti. "Gardırobu mu?" Yumruklarını şakaklarına dayadı ve şiddetle hırladı. "Bu bir felaket. Eve gitmek istiyorum. Şimdi, Dancer! Burada olmak istemiyorum. Onunla ya da *seninle!*"

Hauk bu duyguyu yakından tanıyordu. "Gemiye bin,

Darice." "Ama -"

"Şimdi, oğlum!" Yeğenini dişleme sırası ondaydı.

Yüzünü buruşturan Darice, şu anda Hauk'u rahatsız eden aynı derecede bağırarak sıkıntısına sahip görünüyordu. "Sen benim babam değilsin," diye mırıldandı sıkılmış dişlerinin arasından, çantasını yerden alırken. "*Asla* benim babam olamayacaksın."

Thia onun sırtını hafifçe sıvazlamak için hareket etti. "Her şey yoluna girecek Hauk Amca."

Hayır, affetmeyecekti. Ailesi, özellikle de Darice ve Dariana, Keris'e olanlar yüzünden onu *asla* affetmeyecekti. Ama onların pislik olması Thia'nın suçu değildi.

Gülümseyerek Thia'nın nazik yüzünü okşadı ve ona teşekkür etmeye başladı ama daha bir şey söyleyemeden iki heyecanlı ses duyuldu.

"Thia! Thia! Thia! Thia! Thia! Thia! Thia! Thia!" Sonuncusu o kadar yüksek bir çığlıkla noktalanıyordu ki kulaklarının kanamamasına şaşırdı.

Adron ve Jayce ablalarını yere sermeden önce ondan uzaklaşacak zamanı bulabilmişti. Thia'nın hakkını yemeyelim, dik durdu ve onlara sarıldı her yanlarına karşı gülerken onların

coşku. Altı ve sekiz yaşlarındaki sarışın çocukların gözleri maviydi ve görünüşleri neredeyse aynıydı. Onları birbirinden ayırmanın tek yolu boy farklarıydı. Daha büyük olan Adron'un kardeşiyle arasında beş santim vardı.

Şimdilik. Hauk ağabeylerinin ve Nykyrian'ın kendisinden uzun olduğu zamanları çok iyi hatırlıyordu ama bugünlerde durum kesinlikle böyle değildi. Nyk'tan beş santim daha uzundu ve Keris yaşasaydı Hauk'un omuzlarına ancak ulaşabilirdi.

Çocuklar o kadar hızlı ve hararetili konuşuyorlardı ki Hauk ne dediklerini anlamaya çalışırken başını ağrıttı. Thia bir azizin sabrıyla başını salladı ve dikkatle dinledi.

Aralarındaki yaş farkı dışında, kimse onun öz kardeşleri olmadığını tahmin edemezdi.

Çılgınca küçük ve yaptığı her şeyde zarif olan Nykyrian'ın karısı Kiara, altın sarısı gözleri parlayarak onlara yaklaştı. "Çocuklar, yavaşlayın. Bir nefes alın. Kardeşinize yetişmesi için bir dakika verin."

Jayce hemen bir "ama" turuna başladı ve basit bir "Anne!" ile bitirdi.

Hâlâ gülmekte olan Thia onun sırtını sıvazladı. "Sorun değil Kiara. Onların anlamsız konuşmalarını garip bir şekilde takip edebiliyorum." Diz çökerek Jayce' iki kolunu da ellerinin arasına aldı ve ona gülümsedi. "Ve evet, koleksiyonun için sana bir taş getireceğim. Hatta iki tane."

Adron bir iç çekti. "Keşke ben de seninle gelebilseydim."

Onun için abartılı bir dudak büküşüyle yanağını avucunun içine aldı. "Ben de Filiz. Belki bir dahaki sefere."

Başını sallayarak uzaklaştı ve kardeşini de yanına çekti. Ayağa kalktı.

Kiara Thia'ya doğru siyah bir kazak uzattı. "Sıcak kal, tatlım. Sakın incinme."

"Yapacağım ve yapmayacağım." Thia kazağını aldı ve Kiara'ya hafifçe sarıldı. Beklentiyle babasına baktı; Hauk, ailesinin ona Darice'yle bunu yapmak zorunda olduğunu söylediğinde takındığı "şimdi ne yapacağım" bakışının aynısını takındığından emindi.

Kiara gergin kocasına dönerek elleriyle Thia'yı işaret etti. "Altı haftalığına bizden ayrılmadan önce kızımıza ne diyeceğiz?"

Nykyrian kendini toparladı ve blasterini kalçasından çıkardı. Thia'ya vermeden önce şarj seviyesini kontrol etti. "Sana öğrettiklerimi unutma. Her gece çevrenizi kontrol edin ve asla kulaklıklarınız takılıyken uyumayın."

Thia sabırlı bir iç çekişle blasteri onun elinden aldı. "Teşekkürler baba," dedi sert bir sesle.

Kiara kollarını iki yana açarak kocasına yaklaştı. "Tatlım? Aklını mı kaçırdın sen? Küçük kızına gitmeden hemen önce dolu bir silah vermezsin. Ne düşünüyorsun?"

"İhtiyacı olabilir."

"Bir blaster mı?" Kiara kuşkuyla sordu.

Sanki kızın ona neden kızdığını bilmiyormuş gibi kaşlarını çatı. "İhtiyacı olup da almamasındansa, ihtiyacı olup da almamasını tercih ederim."

"Peki ya yanlışlıkla Darice'i vurursa?"

Thia homurdandı. "Güven bana. Eğer Darice'i vurursam, bu bir kaza olmayacak." Hauk kendisini gerçekten eğlendirmemesi gereken bir şeye gülmemek için kendini zor .

"Görüyorsun!" Kiara Nykyrian'a Thia'yı göstererek şöyle dedi. "Neler olabileceğini görüyor musun?"

Nykyrian omuz silkti. "O bir Quiakides. Bir noktada ilk cinayetini işlemesi gerekecek. Neden aile içinde kalmasın? Darice'i vurursa Hauk'un günü bile güzel geçebilir."

Teslimiyet içinde iç geçiren Kiara başını salladı. "Berbatsın." Yalvaran gözlerini Hauk'a çevirdi. "Bana yardım eder misin?"

Nykyrian'ın bakışlarıyla karşılaştı. "Eğitimli

mi?" "Tamamen."

Hauk, Nykyrian'ın az önceki omuz silkişini tekrarlardı. "O zaman destek aldığım için memnunum."

Çocuklar gözlerini dikmiş bakarken, anneleri adamların ilgisizliği karşısında homurdanıyordu.

Adron, Jayce'e kocaman bir sırtış fırlattı. "bir suikastçi olacağım, tıpkı babam ve Hauk Amca gibi!"

Jayce onu itti. "Hah! Senden daha iyi bir tane olacağım."

"Nuh-uh!" Adron kardeşinin üzerine atladı. İkisi de birbirlerine vurarak güverteye çarptılar.

Onları birbirinden ayırırken Kiara'nın yüzü kıpkırmızı oldu. "Kesin şunu! İkiniz de kesin. Çocuklarımdan hiçbiri suikastçi olmayacak. Hiçbiriniz! Ciddiyim!"

"Anne!" diye sızlandılar.

Kavga eden çocukları yatıştırmakta asla başarısız olmayan o buyurgan anne hareketini yaptı ve Hauk'a kendi annesinin onu ve kardeşlerini kavgadan nasıl ayırdığını hatırlattı.

Hauk, Nykyrian'la yüzleşirken yorgun bir "heh" sesi çıkardı. "Sadece beşimiz olduğumuzu ve kavgadan ayırmak zorunda kaldığın tek çocukların ben ve Darling olduğunu hatırlıyor musun? Ah, o günlerin kutsanmış huzuru için."

Nykyrian, Adron'un kardeşine yumruk atmasını engellemek için onu kollarının arasına aldı. Oğlunu göğsüne bastırırken dudaklarında nadir görülen şeytani bir sırıtış belirdi ve Adron başını babasının omzuna koydu. "Bu kaosun bir dakikasını o huzurun sonsuzluğuna seve seve tercih ederim."

Nykyrian ve Kiara arasında şefkatli, ateşli bir bakış geçti. Birbirlerine duydukları aşk Hauk'u şaşırtmayı asla başaramamıştı. Tanrılar biliyordu ama o bunu anlamıyordu. Daha önce hiç kimse için böyle hissetmemişti. Ve Nykyrian'ın hissettiğine hâlâ inanamıyordu. Savaşta sertleşmiş ve hayat tarafından hırpalanmış Nyk'in öldürmek için her türlü sebebi vardı. Herhangi bir sevgi ya da merhamet göstermeyi bırakın, anlamak için bile hiçbir nedeni yoktu.

Herkes için.

Nykyrian boştaki koluyla Thia'yı kendine doğru çekti ve başının üstüne bir öpücük kondurdu. "Sana zarar gelmesine izin verme, *mu tina*."

Adron kendini babasından ablasının kollarına öyle beklenmedik bir güçle fırlattı ki ablası sendeleyerek geri çekildi. "Seni seviyorum, Thia! Uzun sürmesin."

Gözlerini kapatarak, o itiraz edene kadar sıktı. "Ben de seni seviyorum Addy. İyi bir çocuk ol ve sana bir hatıra getireyim."

"Ne gibi?"

Hauk'a spekülatif bir bakış attı. "Davranışları düzelmezse Darice'in kellesi gider."

Adron onu ayağa kaldırırken güldü. Thia kollarını açarak Jayce'in de kendisine aynı sıcaklıkta sarılmasını sağladı. Her ikisinin de başındaki saçları karıştırmadan önce onu serbest bıraktı. "Tiernan ve Taryn'i beladan uzak tutun ve ben yokken Zarina'nın şişesini çalmalarına izin vermeyin."

Ona keskin, askeri selamlar verdiler. ", Yüzbaşı." "Yüzbaşı mı?"

Hauk, uzun zamandır müttefiki olan Chayden Aniwaya'nın alaycı ses tonuyla onlara katıldı. Neredeyse Nykyrian kadar uzun olan Chayden, Birlik gemilerini küstahça avlayan ve herhangi bir organize ulusun ya da imparatorluğun yasalarını hiçe sayan Tavalı korsanlarının çoğunu işaret eden ölümcül bir havaya sahipti. Ancak gülen ela gözleri ve kısa kıvrıkcık siyah saçları, yürüyüşünden ve tavırlarından kötü adam havasını alıyor ve ona çocuksu, kaygısız bir görünüm veriyordu. Bu yüzden gözünü korkutması gereken insanlarla muhatap olması gerektiğinde yüzünü ve saçlarını kapatırdı.

Sadece ona arkadaş diyenler, asla esir almayan sert korsan kaptanın bu rahat ve eğlenceli yanını görebiliyordu.

Ya da sayısız düşmanına merhamet gösterdi.

"Çocuklar," dedi Chayden çocuklara, "o en azından bir komutan. Anlayamıyor musunuz?"

Çocuklar kıkırdarak Chayden'e koşular ve bir yandan hızlı hızlı konuşurken bir yandan da kollarına atladılar. Nykyrian'ın bakışlarıyla karşılaşan korsanın yüzündeki şaşkın ifade histerikti. "Yardım edin! Küçük insan Andarion'u konuşamıyorum. Bir çevirmene ihtiyacım var."

Nykyrian Adron'u alırken Kiara da Jayce'i Chayden'in kollarından aldı. "Size iyi yolculuklar diliyorlar," dedi gülümseyerek.

"Ah, çünkü büyük olanın benden pilot lisansımı ve mekiğin fırlatma kodunu istediğine yemin edebilirim."

Kiara güldü. "Aslında Adron'un yaptığı da tam olarak buydu. Gördün mü Chay, küçük insan Andarion'u konuşabiliyorsun."

Chayden derin gamzelerini ortaya çıkararak sırttı.

Hauk, bakışlarını Chayden'den kaçırarak Thia'nın yüzündeki ani kızarmayı fark etmedi ve onu selamlamadan hızla mekiğe koştu.

Kahretsin. Kızın arkadaşlarına aşık olduğunu fark ettiğinde midelerini hastalıklı bir korku kapladı.

Ve bunu fark eden tek kişi o değildi.

Nykyrian'ın yüz hatları taşa dönüştü.

Chayden o karanlık ifadeyi görür görmez geri adım attı ve ellerini havaya kaldırdı. "Kutsal embriyo, Nyk. Anladım. Korkmana gerek yok." Ellerini kasıklarını örtecek şekilde indirdi. "Vücut parçalarım çok değer veriyorum ve hiçbiri senin en değerli meyven için uçuşa yasak bölgeyi ihlal etmeyecek. Gözlerim bile. Ona doğru bir bakış bile atmayacağım. Ben sadece mekiği uçurup gitmek için buradayım. Derhal."

"Güzel. Tüm bunları unutma."

Chayden bir adım daha geri çekildi. "Hauk. Pilot koltuğuna oturana kadar gözlerim sfinkterim gibi sımsıkı kapalı olacağından beni içeri götürmen gerekecek."

Nykyrian Jayce'i Kiara'nın yanına bıraktı. "Gerek yok. Sizi içeri götüreceğim."

Yüz ifadesi dehşet içinde olan Chayden, Nykyrian'ın görüş alanından çıkarak Hauk'a döndü ve Nyk koyu gri savaş giysisinin önünden tutup onu içeri çekerken ona "Yardım et," diye mırıldandı.

Kiara güldü. "Gidip zavallı Chay'e zarar vermediğinden emin olsan iyi olur."

"Evet, hadi şu fiyaskoyu başlatalım." Hauk, Chayden'in hâlâ nefes aldığından ve kanaması olmadığından emin olmak için içeri koşmadan önce onun yanağına hızlı bir öpücük kondurdu ve çocuklara sarıldı.

Thia, parlak turuncu kulaklıklarını takmış olan Darice'in karşısında oturmuş bir el oyunu oynuyordu ve onu açıkça görmezden geliyordu.

Sözünün eri Nykyrian, Chayden uçuş öncesi kontrolleri yaparken uçuş güvertesine açılan kapıyı kapattırdı.



Hauk homurdandı. "Biliyorsun Nyk, Chayden bu işte gerçekten çok iyi. Sen ve ben hayatlarımızı birçok kez onun ellerine teslim ettik."

Nykyrian ona sert ve kuru bir bakış attı. "Benim hayatımla ne yaptığım ayrı bir şey. Kızımınkiyle ne yapacağım..."

Chayden başını kaldırmadan, "Anlaşıldı," dedi. "Yumurta taşır gibi uçacağım."

"Birlik gemileriyle karşılaşmadığınız sürece. O zaman hayatınız buna bağlıymış gibi uçsanız iyi edersiniz."

"Çünkü öyle," diye bitirdi Chayden korkusuzca Nykyrian için. "Tekrar ediyorum, Komutan. Şimdi konsantre olmama izin verin ki yanlış hesap yapıp kendimi yanlış galakside ya da bir asteroide çarpmış olarak bulmayayım." Şeytani bir sırıtışla parladı.

Nykyrianlılardan biri, rahatsız edici tek bir kelime daha ederse Chayden'in acı içinde öleceğini vaat eden bir bakışla karşılık verdi.

Hauk aralarına girdi ve Nykyrian'ı nazikçe geri itti. "Burada hepimiz iyiyiz. Asi yavruların konusunda ana gemiye yardım etmek isteyebilirsin."

Nykyrian başını onlara doğru eğmeden önce tereddüt etti. Arkasını dönerek Thia ve Darice'in elektronik cihazlarına dalmış oldukları yere gitti. Kızına bakmak için durakladı ama Hauk onun gerçekte ne yaptığını biliyordu. Zihinsel olarak kızının ihtiyacı olan her şeye sahip olduğundan ve düzgün bir şekilde bağlandığından emin olmaya çalışıyordu.

Nykyrian bir an sonra koşum takımını çekiştirerek ve yanlarından ayrılmadan önce tokalarını iki kez kontrol ederek bunu kendisi de doğruladı.

Çok eğlenen Hauk yükleme rampasını arkasına çekti ve kapıyı kapattı.

Thia kulaklığını kulağından çekip babasının az önce kullandığı rampaya bakarken yorgun bir iç geçirdi. "Gerçekten de kendim için bir şey yapabileceğimi düşünmüyor, değil mi?"

Hauk kapıdaki mührü iki kez kontrol ederken ona baktı. "Ah, Thee, bu *senin* yetkinliğiyle ilgili değil. Bu onun kendi üzerindeki korkusuyla ilgili."

"Nasıl yani?"

Hauk, hepsinin dikkatini tamamen çekmiş olan Darice'e baktı. "Çocuk sahibi olana kadar anlayamayacağınız bir şey bu. Ama bunu kafana takma, *Kisa*. Hepimiz hala Darling amcanın yemeğini yemeden önce kesmek istiyoruz ve o kendi imparatorluğunu yönetiyor."

Bu onu güldürmeyi başardı. "Bunu biliyor mu?" "Evet. Ve

senin gibi o da ona annelik yapmamızdan nefret ediyor."

Hauk'un yanından geçip uçuş güvertesine doğru bakarken kucağındaki küçük MVM ile oynadı. "Fırlatma sırasında önde oturabilir miyim? Uçmayı öğrenmek istiyorum."

Evet,

doğru.

"Uh...

hayır."

Ona karşı dudağını büktü. "Sen de en az *onun* kadar korkunçsun. Artık çocuk değilim, biliyorsun değil mi?"

"Güven bana, biliyoruz. Neden önden gitmenize izin vermediğimi sanıyorsunuz?"

Darice'i gururlandıracak bir şekilde gözlerini devirerek kulaklığı tekrar kulağına taktı ve müziğin sesini bir insanın bile odanın öbür ucundan rahatlıkla duyabileceği kadar açtı.

İkisinin güvende ve meşgul olduğundan emin olan Hauk, Chayden'in motorları ateşlediği uçuş güvertesine döndü. "Emniyete alındılar mı?"

"Evet. Nyk gitmeden önce Thia'yı yatırdı."

"Tabii ki öyle." Chayden hınzırca bir sırıtışla Hauk'a baktı. "O yaşta bir kızım olsaydı ben de en az onun kadar kötü olurum. Bu kadar güzel. Kaç yaşında? Şimdi yirmi iki mi?"

Hauk cevap vermedi. "O senin için çok genç."

Chayden güldü. "Hayır. O benim için fazla *bağlı*. Ama merak etme. Çıkıntılı vücut parçalarım olan düşkünlüğüm hakkında söylediklerimde ciddiydim. Ellerimi kendime saklayabilirim. Yeminlerimi ya da kurallarımı asla ihlal etmem... Sadece uluslararası yasaları." Mikrofonu dudaklarına yaklaştırdı ve dahili telefonu açtı. "Pekâlâ çocuklar, sıkı durun. Bunu son denediğimde pek iyi sonuçlanmamıştı. Ama sorun değil. Neredeyse ölümle sonuçlanan hatalarımdan ders çıkarabilirim ve bu sefer yangın söndürücülerim hazır. Sadece minimal yüzeysel yara izi vardı ve iç organlarım bir süre sonra oldukça güzel bir şekilde iyileşti. Hey... Acaba şuradaki düğme ne işe yapıyor? Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Belki de mekiğin model numarasını kontrol etmeliyim. Umarım bunun için lisansım vardır."

Yardımcı pilot koltuğuna oturan Hauk, Darice ve Thia'nın müziğin sesini duyduklarında yüzlerinde beliren ifadeye güldü. "Çok yanılıyorsunuz."

"İşte bu yüzden hepiniz beni seviyorsunuz... Her zaman işleri berbat eder ve ilginç hale getiririm."

"Bu eski bir Gondarion laneti değil mi?" "Ne

laneti?"

"İlginç bir hayat yaşayabilir misin?"

Chayden gülerek iticileri çalıştırdı ve gemiyi öyle bir ustalıkla kaldırdı ki Hauk hareket ettiğini bile hissetmedi.

Limanı geçer geçmez Hauk sancak kış tarafındaki monitörde küçük bir gemi gördü. "Misafirimiz var."

"Sakin ol. Sadece senin iri yarı, kıllı annen, kötü adamları dövmek için ona ihtiyacımız olursa diye bir dövüşçüyle peşimize takılıyor."

"Neden bana bu konuda bir şey söylemedi?"

Chayden omuz silkti. "Biliyorsam ne olayım. O *senin* annen. Belki de Darice'i daha fazla üzme istememiştir. Ya da en sevdiğim ikinci Tavalı'yi tanıdığı için onu daha fazla kızdırmak istemiştir."

"İkinci favori mi?"

Chayden sırttı. "Evet. En çok kendimi seviyorum... çoğu gün." Hauk eski arkadaşına homurdandı.

"Her neyse, olay nedir? Fain hangi iğrenç suçu işledi ki tüm War Hauk klanı tarafından kara listeye alındı? Yani, lanet olsun, çoğu hükümet için kanun kaçağısın, bir Birlik hapisanesinin ön kapısını tekmeledin, Birlik askeri hizmetinden atıldın ve bir isyancı örgüt kurdun, yine de ailen seni hala sahipleniyor. Tüm bunlardan daha kötü ne olabilir?"

Hauk, Chayden'in sorduğu her şeyi ve bunlara en iyi nasıl cevap verebileceğini düşünürken gözlerini uzayın karanlığına dikti. "Andarion geleneklerine göre siyasi meydan okuma eylemleri affedilebilir. Ama Fain... aptalca davranarak ailemizin onurunu lekeledi ve soyumuzu lekeledi."

"Nasıl yani?" "Bir

insanla evlendi."

Chayden ağzı açık bir şekilde başını ona doğru çevirdi. "Ciddi misin? Bu *kadar* mı?"

Tavalı'ye, geleneklerini ikiyüzlüce küçümsediği ve öfkелendirdiği için kara bir bakış fırlattı. "Annen mi? Baban mı? İkisi de

İnsanlar, anneniz Qillaq ve babanız Gondarion olduğu için size ve kız kardeşinize nasıl davranıldı?"

Andarionlar ve insanlar genetik olarak üreyebilecek kadar yakın olsalar da, birbirinden *çok* farklı iki türdü. Birbirlerinden doymak bilmez bir şekilde nefret eden ve yüzyıllar boyunca savaşmış iki tür. İnsanın insana karşı önyargısı Hauk'a hiçbir zaman mantıklı gelmemişti.

"Geçerli bir nokta."

Evet, . Anne ve babasının iki farklı insan kültüründen olması nedeniyle Chayden'a yapılan muamele o kadar kötüydü ki, Chayden on dört yaşında ana gezegeninden kaçmış ve başka gezegenlerin arka sokaklarında tek başına büyümüşü. Tek başına yaşadığı cehennemin geride bıraktığından daha iyi olması çok şey anlatıyordu.

Chayden başlıklarını kontrol etmek için sandalyesinde arkasına yaslandı. "Peki Bayan Fain şimdi nerede? Onun bir kadınla birlikte olduğunu hiç görmedim ya da duymadım. Ya da bir erkekle."

Hauk ağabeyinin yaşadığı trajediyi düşünerek yüzünü buruşturdu. "Ne yazık ki Omira dışında kimseyle birlikte olmadı. Omira onun her şeyiydi. Ve onu terk ettiğinde, bunu asla atlatamadı. O zamandan beri bir dişiye yaklaştığını sanmıyorum."

"Onu terk mi ettin? Neden?" diye sordu kuşkuyla. "Fain'in sevilmeyecek nesi var?"

Hauk, Fain'in bir daha asla toparlanamadığı o ağır ihaneti hatırlayınca içini çekti. "Kaltak onun için her şeyden vazgeçmiş olmasını umursamadı. Eğitiminden, askeri kariyerinden, geleceğinden... tüm ailesinden. Evliliklerinin üzerinden iki yıl geçmeden eşyalarını topladı ve insan ailesine geri döndü."

"Kahretsin," diye nefes aldı Chayden. "Bu çok soğuk. Olay olduğunda kaç yaşındaydı? Beş mi?"

Hauk kaşlarını çattı. "Onu terk

ettiğinde mi?" Başını salladı.

"On sekiz."

"Kahretsin," diye tekrarladı Chayden. "O daha bir bebektir."

"Evet." Kalbinin oyulup kendisine verilmesi için çok gençti. "Fain tamamen yıkılmıştı. Eve dönmeye çalıştı ama ailem onunla hiçbir şey yapmak istemedi. Annem ona, bir insan *haritayla* birlikte olmak için kapıdan çıkıp gitmeyi seçtiği gün onlar için öldüğünü söyledi. İsteddiği son şey evinde bir insan aşğın kokusunu duymakmış."

"Yine de ikiniz hâlâ yakınsınız."

Hauk monitöre baktı, Fain de onu dikkat çekmeyecek bir mesafeden takip ediyordu. Tıpkı her zaman olduğu gibi. Fain, Hauk'un her zaman arkasında duracağını ve onu yargılamayacağını defalarca kanıtlamış olan tek kan bağına sahip olduğu akrabasıydı. Bu, hafife alınamayacak kadar nadir bir hediye idi. "Kardeşim gibi ben de ailemden vazgeçmem. *Herhangi bir* nedenle."

Chayden elini kız kardeşinin ona verdiği küçük dini madalyona götürdü. "Bu duyguyu bilirim." Hauk'a doğru bir bakış attı. "Ve buna sinirlerimi bozan tüm kardeşlerim de dahil."

Hauk homurdanarak Chayden'in kafasını şakacı bir şekilde gösterge paneline doğru çevirdi. "Gözlerini bana dikme, insan." Ama kalbinin derinliklerinde Chayden'in ne yaptığını biliyordu.

Onlar ailedendi.

Ve her biri kan bağı olan biri kadar berbat ve işlevsiz.

Yine de kardeşi kalbini değersiz bir verdiği için Fain'in yaşadıklarından nefret ediyordu. Omira Antaxas en üzücü olanıydı.

Hauk'un şimdiye kadar karşılaştığı sözde duyarlı varlıklar için bir bahaneydi. Fain'in ona duyduğu gibi adanmış bir sevgi inanılmaz derecede nadirdi. Andarionlar için bile. Bir insan bundan nasıl vazgeçebilirdi?

Herhangi bir sebepten dolayı.

Tekrar Thia ve Darice'e baktı. Thia annesinin bir Andarion'la yatmanın nasıl bir şey olacağına dair merakının yan ürünüydü. Driana genç olduğu ve Nykyrian'la farklı türler oldukları için ondan bir çocuk sahibi olabileceği aklının ucundan bile geçmemişti.

Ama Darice.

Anne ve babası birbirlerini, Fain'in Omira'yla paylaştığına inanarak kendini kandırdığı o efsanevi şekilde sevmişlerdi. Darice'nin annesi o güne kadar Keris'i hiçbir ölümlünün dokunamayacağı tanrısal bir mertebeye yükseltmişti. Kimsenin onun anısına leke sürmesine izin vermedi ve başka bir erkeğin onu sahiplenmesine izin vermeden önce ölecekti.

Hauk Endurance'a gittiğinde, her iki erkek kardeşini de hayatlarında sahip oldukları kadınlar için çok kıskanmıştı. O zamanlar safça bir gün kendisinin de buna sahip olacağını düşünmüştü.

Yıllar sonra, bu varsayım için ne kadar aptal olduğunu biliyordu. Her iki ilişki de trajik bir şekilde sona ermişti.

Ve bu iş bittikten sonra, ailesi onun eve dönmesini ve kardeşinin ölümünde oynadığı rol nedeniyle kendisinden nefret eden Keris'in dul eşiyle evlenmesini bekliyordu.

Bu yıllar önce yapmaları gereken bir şeydi ama Dariana onu her fırsatta *şiddetle* reddetmişti. Dişlerini göstermeden ona bakamıyordu bile ve kardeşinin öldüğü günden beri ona adıyla hitap etmemişti.

Yine de kadın Andarion'du ve geleneklerine göre dul bir kadını güvende tutmak ve geçimini sağlamak için evlenmemiş bir erkek akrabası onunla evlenirdi.

Özellikle de işin içinde çocuklar varsa.

Görev. Onur. Yükümlülük. Sadakat. Bu tüm Andarionların can damarıydı. Damarlarında yoğun bir şekilde akar ve tüm varlıklarını yönetirdi. Hoşuna gitsin ya da gitmesin, nefret etsin ya da etmesin, Dariana onunla evlenecek, ailesinin onurunu ve oğlunun prestijli soyunu koruyacaktı.

Ve en az onun kadar canını yakan bir şey yüzünden hayatını cehenneme çevirdi. Midesi bulanık Hauk, kendisini bekleyen kasvetli geleceğe iç geçirdi.

*Belki şansım yaver gider ve Darice beni de bir dağın yamacından aşağı atar. Ve bu sefer onu öldürmeyi başarır.*

Sadece umut edebiliriz.



## BÖLÜM 3

"Yerinizde olsam bunu yapmazdım."

Darice, Thia'nın sandığını tekmelemeye kalkışmadan önce dudağını büktü. "Bunu gemiden taşımayacağım. Kendi kıyafetlerini taşıyabilirsin, *insan*."

Hauk onu başının arkasından kelepçeledi. "O senin prensesin, *Tarsen*. Ona bu şekilde saygı gösterin."

Başını ovuşturan Darice yüzünü buruşturdu. "Neden bu kadar bakım gerektiren birini yanımızda getirmek zorundaydık ki?"

Thia ona ters ters baktı. "Ben fazla bakım isteyen biri değilim, serseri. Aksine, bakım için cömert talimatlarla birlikte gelen değerli bir kargoyum."

Darice dudağını büktü. "*Senin* kıyafetlerini taşımayacağım." Sandığı tekrar

Bu sefer sandık hırladı ve tıslayarak karşılık verdi. Darice

bir metre geriye sıçradı. "*Bu* da ne?"

Thia, Hauk ve Chayden'e eğlenerek sırıttı. "Benim giysilerim değil." Büyük bir gürültüyle sandığın üzerindeki düğmeye bastı ve açtı.

Dev bir kara kedi dışarı fırladı, saldırmaya hazır bir şekilde hedef arıyordu. Darice ciyakladı ve Hauk'un arkasındaki koltuğa atladı.

Chayden dudak büktü. "Lanet olsun, dostum. Yeğenin az önce seni kızdırdığı Lorina'nın duyusuzca attı."

Hauk omzunun üzerinden Darice'e baktı. "Bunu fark ettim." Dilini şaklatarak vahşî yırtıcıyı yanına çağırdı. "Hey, Illyse." Kocaman kedinin başını okşadı ve çenesini yalamasına izin verdi, sonra kenara çekilip Darice'i işaret etti. "Yeğenimi ye!"

Kedi emir üzerine saldırmak yerine Hauk'un parmaklarını yalamak ve elini koklamak için hareket edince Darice ona ters ters baktı. "Hiç komik değilsin. O şeyin burada ne işi var?"

Thia bir iç çekti. "Çünkü babam aşırı korumacı ve mizah duygusundan yoksun. Ya kedisini ya da ordusunun yarısını getirecekti. Ben şahsen orduyu istediğimi söyledim, yeter ki genç, sevimli, erkek ve erkeksi olsunlar... Bu yüzden kedi gönderildi."

Chayden kolunu Hauk'un omuzlarına doladı. "Kardeşim, önümüzdeki altı hafta boyunca sana imrenmiyorum."

"Kardeşim, önümüzdeki altı dakikayı kıskanmıyorum."

Chayden güldü. "Seni onlarla yalnız bırakmamı istediğine emin misin?"

"Beni kışkırtma." Hauk kendi hayatta kalma çantasını ve teçhizatını almaya gitti. Thia'ninkini de aldığı anda Darice tısladı. Yeğenine ters ters baktı.

"Kendi çantasını bile taşımazken bu nasıl bir Dayanıklılık testi? Huh?"

Hauk, Darice'e soğuk bir bakış fırlattı. "Güven bana evlat. Bu kesinlikle benim dayanıklılık testim."

Chayden ve Thia kahkahalara boğulurken Darice hışımla mekikten çıktı ve nefesinin altında hepsine ve atalarına küfretti.

Hauk büyük taşıma çantasına yöneldiğinde Thia koşarak sırt çantasını Hauk'un omuzlarından aldı. "Ben gerçekten çaresiz değilim Hauk Amca. Bunu sadece Darice'in kulaklarından çıkan dumanı izlemek için yapıyorum." O

Büyük çantayı omuzlarına asıp tokasını taktıktan sonra Illyse'e kendisini mekikten takip etmesini söyledi.

Hauk, Chayden'in eğlenen bakışlarıyla karşılaştı ve inledi. "Lütfen beni burada bırakma... yalnız... *onlarla*."

Chayden sempati duymadan sırtıttı. "Üç gün daha iletişiminiz olacak. Ondan sonra..."

"Önümüzdeki bir ay boyunca tek başımızayız," diyerek onun yerine sözlerini tamamladı.

Başını Hauk'a doğru eğdi. "Hayatta kalmak ya da akıl sağlığını kurtarmak için yavrulardan birini yemen gerekiyorsa Darice'i öneririm. Aşağı inerken sana daha fazla hazımsızlık çektirecektir ama sonrasında gelen işkence çok daha az acı verici olacaktır diye düşünüyorum."

"Tekrar söylüyorum, beni kışkırtma." Hauk zihinsel gücünü toplamak için derin bir nefes aldı. "Biliyor musun, bunu yapmaktansa ellerim arkadan kelepçeli olarak çıplak bir şekilde Birlik karargâhına girip Kyr'a hapisanesini basanlardan biri olduğumu söylemeyi tercih ederim."

Chayden nefesini dişlerinin arasından emdi. "Bu her şeyi açıklıyor."

"Evet, öyle... Altı hafta sonra görüşürüz."

Chayden başını ona doğru eğdi ve kolunu uzattı. "Barış içinde yürü, *Drey*."

Hauk, cehennem yolculuğuna çıkmadan önce Chayden'in kolunu sıktı. Her ne kadar kötü olsa da, çorak araziye adımını attığı anda eski anıların ona saldırmalarıyla daha da kötüleşti.

Zihninin bir köşesinde, tam da bu noktaya yakın bir yerde, heyecanla yüzeye atlayan bir çocuk olarak kendini görebiliyordu. Sonra, onları bırakan babasının en iyi arkadaşı olmuştu. Hauk, Keris'in kahkaha sesleri kulaklarını doldururken keşfe başlamak için önden koşmuştu.

*"İlk günden kaybolma, Dancer!"*

*"Evet, evet! Yaşlanıyorsun, Kerry. Yoksa bana ayak uydurabilirdin!"*

*"Sana kimin yaşlı olduğunu göstereceğim..."*

Çantasını bırakan Keris zahmetsizce mesafeyi kapatmış ve onu yere sermişti. Kendisinden çok daha büyük ve daha iyi eğitilmiş olan kardeşi onu kıştırana ve altına işeyene kadar gıdıklayana kadar hâkimiyet için güreşmişlerdi. Sinirlenen Keris, üzerine işediği için onu dövmüş ve Hauk'un günlerce acı çekmesine neden olmuştu.

Acı gözyaşları onu boğarken hüzünlü bir gülümseme dudaklarını büktü. Geri dönüp sınavdan vazgeçebilmek için her şeyini verebilirdi. Geri dönüp kendi hayatını Keris'inkiyle değiştirebilirdi. O gün ölmeliydi. Aileleri ve Dariana söz konusu olduğunda hiçbir yanlış yapamayan savaş kahramanı kardeşi değil.

Onun aksine.

Hauk doğduğu andan itibaren onlar için bir hayal kırıklığından başka bir şey olmamıştı.

*Ben neden yaşadım?*

Dürüst olmak gerekirse, bunu yapmamalıydı ve yaralandıktan sonraki o üç hafta hakkında, ölmek için duyduğu o vahşi içgüdünün yoğunluğu dışında hâlâ hiçbir şey hatırlamıyordu.

Kırık ve kanlar içinde, bir şekilde sürünerek buluşma noktasına ulaşmıştı.

Hauk, zihninin bir köşesinde ve o zamandan beri gördüğü her kâbusta, kardeşi kendini ölüme terk ederken Keris'in alaycı sırtışını gördü. *"Benim için Dari'ye iyi bak. Onu her zaman seveceğimi söyle."*

Hauk, Keris'in ölümünü zihninde canlandırırken istemsizce irkildi. Kardeşinin bedeninin düşerken çıkardığı sesi duydu ve pürüzlü, acımasız zemine doğru ilerlerken çarptı.

Bunu durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Keris'i kurtarmanın hiçbir yolu yoktu. Kardeşi, kendi hayatı pahasına ona hayatını vermişti.

Şimdi yapabileceği en iyi şey kardeşinin çocuğunu korumaktı. Ne olursa olsun, Darice'in tavırları ve ağzı olsa bile onu güvende tutacaktı. Aynı şey Thia için de geçerliydi. Ama Nykyrian için onlarca kez ölmüş olabilirdi. Kimse ona inanmazken Nyk inanmıştı. Ve Hauk'un hem Fain'i hem de Keris'i hayatından çıkarmanın acısını atlatmasını sağlamıştı.

Chayden gider gitmez ve motorların sesi azalır azalmaz, Thia ve Darice'in tekrar kavga ettiklerini duydu.

Gökyüzüne bakan Hauk başını salladı ve sinirli bir iç çekti. Onları diğerlerinden koruyacaktı, , ama bu iş bitmeden önce onlardan birini kendisi öldürebilirdi.

## BÖLÜM 4

Hauk takvimini kontrol etti ve bir kenara fırlatmadan önce lanet okudu. Zalim piç kurusu. Chayden onu burada terk edeli sadece bir hafta olmuştu.

*Onlarla* birlikte.

Hayatının en uzun haftasıydı ve hiçbir zaman kendi çocuğu olmayacağı için minnettarlık duymasına neden oldu.

"Dansçı!"

Darice'in tiz çığlığı karşısında irkildi. *Tanrılar, onlardan birini öldürmemem için bana güç ver...* Onları kahvaltıdan sonra yıkanıp giyinmeleri ve bağırsaklarından asmadan önce öğle yemeği için kullanabilecekleri bir şeyler aramaları için dışarı göndermişti.

"Dansçı!"

Thia şimdi ne yapmıştı? Kafasını mı smaçlamış?

Tekrar.

*Yemin ederim, eğer ikisi birbirlerini öldürmeye çalışmayı bırakmazlarsa.*

"Hauk Amca!"

Şimdi ona hep bir ağızdan sesleniyorlardı ama bu ses kavga ederken kullandıkları tonda değildi.

Bu daha çok...

Korkuyorum.

Çadırından dışarı çıktığında onları, peşlerinde olan Illyse'den başka bir şey tarafından kovalanıyormuş gibi kampa doğru koşarken buldu.

Kalp atışları hızlandı. Elini blaster'götürerek, uçuşlarını engellemek için onlara doğru olabildiğince hızlı koştu.

Ona ilk ulaşan Thia oldu. Kolundan tutup onu az önce kaçtıkları yöne doğru çekerken, Illyse'üçünü de koruyucu bir şekilde çevreledi. "Çabuk gelin! Birini bulduk."

Onu durdurdu ve daha fazla bilgi edinene kadar yanında tuttu. "Kim?"

"Bir kadın. Yaralı. Kötü yaralanmış."

Yine de tereddüt etti. Oksana'nın bu en kuzey kısmı üç yüz yıldan uzun bir süredir yasal olarak iskân edilmemişti. Birlik bu dünyanın vatandaşlarını bir isyan yüzünden cezalandırıp tüm uygarlıklarını bombalayarak taş devrine geri döndürdüğünden beri. İnsan nüfusu barındıran küçük bir kısmı gezegenin diğer tarafındaki bir kubbenin altındaydı. Üç kıta ve iki büyük okyanus uzakta.

Kimse burada olmamalı.

"Üniformalı mı?"

"Hayır," dedi Thia nefes nefese. "Bilinci yerinde değil. Şu tepenin hemen üzerinde.

Zar zor nefes alıyor."

"Görünüşe göre bir *turah* onu yakalamış ve yemeye çalışmış. Gerçekten iğrenç ama tamamen harika."

Darice'in yorumunu duymazdan geldi. "İnsan mı yoksa Andarion mu?" Her iki türün de burada, güneydeki ayrı kıtalarda kolonileri vardı.

İkisi de omuz silkti.

Thia onun kolunu çekiştirdi. "Siyah saçları var ve çok uzun, yani ikisi de olabilir. Ama fark eder mi? O yaralı ve yardıma ihtiyacı var."

". İkiniz de Illyse'i kampa geri götürün ve beni bekleyin." "Ama -"

"Aması yok," dedi Hauk sertçe, Thia'nın itirazını keserek. "Babanın sana verdiği patlayıcıyı al ve beni çadırımda bekle. Eğer geri dönmezsem, siz ikiniz buluşma noktamıza dönüp telsiziniz açılana kadar bekleyin ve Chayden'e geri gelmesini işaret edin, anlaşıldı mı?"

Yine de tereddüt etti.

"Hadi, Thee." Darice onu kampa doğru çekti. "Onunla gitmemize asla izin vermez. Bunu biliyorsun."

İsteksizce Illyse'in yakasını tuttu ve Darice'in peşinden gitti.

Silahlarının ve şarj seviyelerinin envanterini çıkaran Hauk, çadırına giden yolun yarısına gelene kadar bekledi. Eğer bu bir tuzaksa, çocukların tuzağa yaklaşmasını istemiyordu.

En kötüsüne hazırlandı ve kısa Andarion savaş kılıcını sırtına bağıladı. Her ne kadar birincil silahı olmasa da, bu yüzden blasterlarıyla birlikte beline değil sırtına takılmıştı, cephanesi bitmeyecek olan da buydu.

Son derece temkinli bir şekilde, Thia'nın sözünü ettiği yükseltiye doğru ilerledi.

Bir keskin nişancının gözetleme yapması için harika bir nokta olabilecek bir yükselti...

Duyuları alarma geçmişti, hafif tepeye çıkar çıkmaz cesedi gördü. Kadın yan yatmış, yüzü ters yöne dönüktü. Ufku her yönden taradı ama belirgin bir tehdit algılamadı. Tüfeğı bile birkaç metre ötede, ulaşamayacağı bir yerdeydi.



Önemi yoktu. Kendi türünün uyguladığı hileleri biliyordu. Bu kadar uzun süre *tam* bir aptal olarak yaşamamıştı.

Bununla birlikte, kısmi olanlar görünüşe göre başka bir gün savaşmak için yaşıyordu. Çömelmiş ve hazır halde, önce onun silahını emniyete aldı.

Standart bir lazer tüfeği, üzerinde hiçbir işaret yoktu. Askeri ya da sivil. Kimliğini belirlemek için kullanabileceği hiçbir şey yoktu. . Ancak bunlar, ateşlendiklerinde çok az ses çıkardıkları için birçok suikastçının tercih ettiği silahlardı.

Görünüşe göre ona saldıran şeye iki el ateş etmişti. Bunun dışında ona pek bir şey söylemedi. Hâlâ bunun bir numara olup olmadığından emin değildi, ona doğru ilerledi.

Etrafında olabilecek arkadaşlarına tekrar bakarak onu dikkatlice sırt üstü yatırdı. Sağ kaşının üzerinde bir kesik ve kaburgaları boyunca da bir başka kesik vardı. Bir şey boğazını parçalamaya çalışmış ama o buna karşı koymuş olmalıydı.

Thia haklıydı, kadın bir sivil gibi giyinmişti, koyu kahverengi çöl giysileri ve kirli bir panço vardı. Bir yerli ya da akıncı olabilirdi.

Onun peşinde bir suikastçı olabilirdi. Tüfek ve üzerindeki özel dürbün göz önüne alındığında, bu kesinlikle ihtimal dışı değildi.

Kadının egzotik yüz hatlarına bakarken duraksadı. Hiçbir şekilde klasik güzellikte değildi - bu yüzü iyi tanıyordu. Tam bir dakika boyunca, eski anıları canlanınca nefes alamadı. Siyah saçları ve boyu dışında, Fain'in eski karısına tıpatıp benziyordu.

Ama bu mümkün değildi. Omira bu kadından daha yaşlı olmalıydı. Ve Thia'nın da belirttiği gibi, kısa siyah saçları, açık karamel teni ve boyuyla insan bile olmayabilirdi. Andarion hâlâ bir olasılıktı.

Yine de görünüşlerindeki benzerlik çarpıcı ve sinir bozucuydu.

Elinden geldiğince nazikçe, türünü kontrol etmek için dudaklarını ayırdı. Dişleri küçük ve iyi şekilliydi. Temiz ve beyazdı. Bu ve görünüşünün geri kalanı göz önüne alındığında, bu cehennem çukurunda tam zamanlı olarak yaşadığından şüpheliydi. Yiyecek arayan bir çöl akıncısı için kişisel hijyene çok fazla önem veriyordu. Yine de, eğer onu avlamıyorsa, neden burada tek başına olduğunu anlayamamıştı.

"Tamam, sen insansın." Ve kesinlikle yaraları için numara yapmıyordu, aksi takdirde kişisel alanına yaptığı bu kaba müdahale için onu ısıırırdı. Blaster'ını kılıfına soktu ve tüfeğini sırtına astı.

Onu kollarının arasına alarak onunla birlikte ayağa kalktı. Bunu yaparken saçları altındaki dikenli çalılara takıldı ve siyah peruğu çekilerek ten rengi bir takke ortaya çıktı. Merakla takkeyi çıkarınca neredeyse Nykyrian'inki kadar solgun, uzun sarı saçlarla karşılaştı.

Lanet olsun. Omira'yı *gerçekten* kayırmış. Tanrılara şükür Fain burada değildi. Kardeşi felç geçirebilirdi.

Ve muhtemelen boğazını kesmiş.

Hauk onu göğsüne yasladı ve ağırlığının ne kadar az olduğuna hayret etti. Özellikle de boyu göz önüne alındığında. Ortalama bir insan kadınından *çok* daha uzun boyluydu. Andarion dişleri normalde kaslı ve iri yapılıydı. Onları kucağınıza aldığınızda hoş bir ağırlıkları olurdu ve türünün diğer erkekleri gibi Hauk da ezmekten korkmadığı bir dişiye tercih ederdi. Fiziksel olarak bir Andarion erkeğinin şiddetli tutkularından zevk alabilecek ve onlara karşılık verebilecek birini. Pançosunun ve bol pantolonunun altında Kiara ya da Thia kadar sıska olmalıydı.

Onu daha fazla incitmemeye dikkat ederek, çocukların beklediği kampa geri götürdü.

Ve kavga.

En ufak bir şey için tartışmak Andarion'a özgü bir şey olsa da, insanlar arasında ya da yalnız başına o kadar çok zaman geçirmişti ki, artık bir nebze de olsa

arada bir barış.

Sessizlik daha da iyi olurdu.

Çadırına girer girmez Thia kadını yatırabilmek için paletini açtı. "Sağlık çantasını ve suyu çoktan getirdim."

"Ona, kendini koruyamayacak kadar zavallı birine malzeme harcamamasını söyledim. Ama dinlemedi."

Thia Darice'i itti. O da

geri itti.

"Kesin şunu!" Hauk onları tersledi.

Kan kokusu, öfkeleriyle birleşince Lorina hırladı ve tedirgin oldu. Hauk, Illyse'i kırmızı yakasından tutarak kadından uzaklaştırdı. "Onu dışarı çıkarın ve bağlayın."

Thia hemen itaat etti.

Hauk tıbbi çantayı kendisine doğru çekti, böylece onu inceleyebilir ve bilinmeyen "misafirlerine" yardımcı olabilecek bir şey olup olmadığına bakabilirdi. Syn'in burada olmasını ne kadar isterdi. Arkadaşı ve müttefiki insan tıbbı konusunda çok bilgili bir doktordu. O ise pek değil. İnsan anatomisi hakkında bildiği tek şey, bir doktor onu rahatlatana kadar savaşta yaralananlara nasıl turnike uygulayacağıydı.

Ve onları öldürmek için hangi hayati organlarını devre dışı bırakması ya da delmesi gerektiğini. "O insan mı?" Darice onun sarı saçlarını görünce dudağını büktü. "Başlama yine D. Thia'nın dediği gibi, yardımımıza ihtiyacı var."

Darice alay etti. "O bir insan," diye tekrarladı. "Yaralanan biz olsaydık bize yardım etmezdi."

"Bunu bilemezsin." Hauk antiseptik bir bez çıkardı. "Git yemeğe başla."

Darice utanarak gözlerini kaçırđı.

Bu bakış Hauk'u dehşete düşürdü. "Ne?"

"Giyindikten sonra hiçbir şey yakalayamadık. Kadın yalnız değilse diye, Thia senin için buraya dönerken avlanmaya devam etmeme izin vermedi."

"Aferin ona."

Darice meydan okurcasına dudağını büktü. "*İnsanlar* bana ne yapabilir ki?" Yine o kadar saf ve aptal olmak.

Yeğeninın başının arkasını kavradı ve ne kadar ciddi olduğunu görebilmesi için onu bakışlarıyla buluşmaya zorladı. "Seni ölmüş olmayı dileycek hale getirebilirler. Bir düşmanı *asla* hafife alma. Kim ya da ne olursa olsun. Bu kimsenin göze alamayacağı özel bir tür aptalca küstahlıktır."

Darice başını eğdi.

"Şimdi gidin. Çantamda suyun yanında acil durum erzağım var. Onu rehidre edebilir ve ısıtabilirsin."

Darice uzaklaştı ve Hauk'u kadınla ilgilenmesi için yalnız bıraktı.

Önce bariz yaraları temizledi, sonra diğerlerini göstermek için daha fazla yırtık giysi aradı. Kızın kolundaki bir çizdiği silmek için kolunu geriye ittiğinde, kızın etine acımasızca kazınmış kelimeler karşısında donup kaldı.

*Öldür ya da öldüröl.*

Kahretsin. O işareti biliyordu. Çok yakından.

Dişlerini sıkarak, sol kürek kemiği ortaya çıkana kadar pançosunun boynunu çekti. Yeterince emindi, orada Lig hançeri dövmesi vardı. Tekrar lanet okudu.

*Harita bir suikastçıdır.*

Öfke ruh halini kararttı. Onu görürken vahşi bir hayvan tarafından gafil avlanmış olmalıydı. Ama garip bir kaza sonucu onu öldürebilir ve Thia ile Darice'i vahşi doğada kendi başlarının çaresine bakmaları için yalnız bırakabilirdi.

Ne tür bir kadın böyle bir şey yapabilir?

*Bir suikastçı, salak.*

İnsan merhameti buraya kadarmış. Darice haklıydı. Onu ölüme terk etmeliydiler.

*Sadece onu öldür ve bu işi bitir.*

Çok cazipti. Ama daha önce hiç kimseyi öldürmemişti. Kendisiyle savaşan tam silahlı bir askeri öldürmek başka bir şeydi. Yaralı, bilinçsiz bir kadının, hatta bir suikastçının boğazını kesmek başka bir şeydi. *Bunu* tam olarak başaramadı.

Annesi bu merhametinden dolayı onu çok hayal kırıklığına uğrattı, özellikle de bağışlanan dişinin insan olduğu düşünülürse.

*Bunda yeni bir şey yoktu.* Rahminden düşük kilolu bir prematüre olarak çıkıp onu neredeyse öldürdüğünden beri onu hayal kırıklığına uğratiyordu.

Eğer prestijli askeri soyunun sonuncusu olmasaydı, eğitim sırasında Birlik'ten onursuzca atıldığında ailesi onu mirastan mahrum bırakırdı.

Hauk, babasının bunu öğrendiği günkü alaycı tavrını hatırlayınca yüzünü buruşturdu. Yumruğunu doğruca Hauk'un göğsüne indirmiş ve yüzüne tükürmüştü.

*Beni iğrendiriyorsun ve asil atalarının şerefini lekeliyorsun. Oksana'da ölen sen olmalıydın. Beceriksizliğinle öldürdüğün tek gerçek oğlum değil. Soyumuzu bu şekilde aşağılamaya nasıl cüret edersin!*

Şimdi bile bu sözler onu derinden yaralıyordu. Ne anne babası, ne Darice, ne de Dariana onun, yani küçük oğlunun, sahip olduğu herhangi bir yetenek sayesinde değil, çarpık kaderin bir mucizesi sayesinde hayatta kaldığı gerçeğini unutmamasına asla izin vermediler. Bunu yüzüne vurmak için her fırsatı kullandılar.

Ama Keris'in ölmesi onun suçu değildi. Bunu önlemek için elinden geleni yapmış ve kardeşinin hayatını kurtarmaya çalışırken neredeyse kendisi de ölüyordu.

Kınamalarını ve onu parçalayan anılarını susturmak için başını sallayan Hauk, düşüncelerini geçmiştten uzaklaştırdı. Orada durmasına gerek yoktu. Bunu değiştiremezdi.

Ve şu anda odaklanması gereken çok daha önemli bir şey vardı. Bu, onu öldürmek için gönderilmiş eğitimli bir suikastçıydı. Neredeyse başarıyordu ve o nefes aldığı sürece peşini bırakmayacaktı. Suikastçılar genellikle yalnız çalışsalar da, her zaman yalnız değillerdi. Eğer onun arkasında daha fazla Birlik suikastçısı varsa, bunu bilmesi gerekiyordu. Tekrar uydu menziline girmeleri için dört haftaları daha vardı ve onu almak için arayabilirdi.

Endurance' tüm amacı, gezegene düşmüşler ve yanlarında asgari malzemeden oluşan bir hayatta kalma çantasından başka bir şey yokmuş gibi hayatta kalmaktı. Yardım çağıracak kimse yoktu. Destek yoktu.

Tamamen tek başlarına Grenalyn Dağı'nın tepesine tırmanmaları, bir sparn yuvasından bir tüy veya kemik koparmaları ve bırakıldıkları geri dönmeleri gerekiyordu. Bu genellikle ebeveyn ve çocuk arasında paylaşılan bir bağ kurma deneyimiydi. Hayatta bir kez yaşanacak bu macera, gençlere özgüven, kendine güven ve düşmanca bir ortamda kendi başlarına kalmaları durumunda bilmeleri gereken her şeyi öğretmek için tasarlanmıştı.

Ve peşinizde bir suikastçının olmasından daha düşmanca bir şey olamazdı.

Onu nasıl bulmuştı? Kimse nerede olduklarını bilmiyordu. Bu da eğitimin bir parçasıydı. Koordinatlarına sahip olması gereken tek kişi onları bırakan pilotu - bunun başlıca nedeni her zaman güvenilir bir aile üyesi olmasıydı.

Chayden onlardan vazgeçmeden önce ölürdü. Fain de öyle.

Hiç mantıklı değildi.

Ve bu da onu endişelendiriyordu.

Hauk bakışlarını kadına dikti. "Yaşasan iyi edersin." Ondan cevaplar almak zorundaydı. Ve eğer onu öldürmek için buradaysa, yakınlarda bir gemisi vardı. Başka biri peşinden gelmeden önce çocukları güvenli bir yere götürmek için kullanabileceği bir gemi.

"İyi misin?"

Thia çadıra döndüğünde başını kaldırıp baktı. "Ne?"

"Yüzündeki o ifade... dehşet verici Hauk Amca. Babamın her zaman birini öldürecekmiş gibi bakmasına alışığım ama sen öyle değilsin."

Yüz hatlarını onun için yumuşattı ve gülümsedi. "Daha iyi misin?"

"Sayılır. Ama sanırım duygusal olarak yara aldım. Hayatım boyunca."

Onun sözleriyle sevgiyle alay etti. "Umarım seni duygusal olarak yaralamak için yüzümü buruşturmamdan daha fazlası gerekir, ufaklık."

"Bunu, bir dakika önce ne kadar kana susamış ve acımasız görüldüğünden haberi olmayan erkek söylüyor. Sevgili amcanın vahşi bir savaşçı olduğunu duymak bir şey, bunu ilk elden görmek başka bir şey."

Bu doğrudu. Özellikle Thia'ya kıyasla iri cüssesi nedeniyle, onun yanında her zaman gülümsemek, nazik ve yumuşak konuşmak için elinden geleni yapardı. Thia babasının yanına ilk taşındığında, şiddet yanlısı üvey babası ve deli hayvanları yüzünden tam anlamıyla travma geçirmişti.

onun için çalışan. Aksel'in doğduğu andan itibaren Thia'nın etrafında dolaştırdığı hayvanlar. Sadist piçin Thia'yı ölümün eşğine getirene kadar dövdüğü, ardından da öfkeyle annesini vahşice öldürdüğü gerçeğinden bahsetmiyorum bile.

O zamanlar, anlaşılabilir bir şekilde, kız kendi gölgesinden korkuyordu.

Hauk'la resmi olarak ilk tanıştığında Thia gözyaşlarına boğulmuş ve saklanmak için bir dolaba kaçmıştı. Hauk'un huzurunda titremesinin durması için üç ay gerekmişti. Ona sarılabilmesi için neredeyse bir yıl geçmesi gerekmişti.

Ve onu korumak için öleceğine yemin etmişti.

Öfkesinin kontrol altında olduğuna ve asla ona yönelmeyeceğine dair güvence vermek için elini ona doğru uzattı. "Seni asla incitmeyeceğimi biliyorsun bebeğim."

Ona sarılmak için hareket etti. "Biliyorum." Onu sertçe sıktı. "Seni seviyorum, Hauk Amca."

"Ben de seni seviyorum, kıymetlim." Onun yanağına bir öpücük kondurdu. "O bizi zehirlemeye çalışırken sen neden gidip Darice'i gözetlemiyorsun?"

Güldü. "Yemek hazırlama konusunda bu kadar beceriksiz birini daha önce hiç görmemiştim. Gerçekten çok etkileyici... üzücü bir şekilde."

"Evet, öyle." Kadının onu rehinesiyle yalnız bırakmasını izledi.

Thia'yı incitecek ya da korkutacak hiçbir şey söylemeyecek ya da yapmayacak olsa da, bu suikastçı onun koruması altında değildi. Yaralı ya da değil, ya onun sorularına cevap verecekti ya da bağırsaklarını ona dökene ya da o bağırsaklarını ayaklarının dibine dökene kadar kanını akıtmaktan çekinmeyecek olan savaşçının tüm gazabını hissedecekti.



## BÖLÜM 5

Sumi kadın kahkahalarının sesiyle uyandı. Bir an için yine evde kız kardeşiyle birlikte yatağında uzanmış, umutları ve hayalleriyle ilgili hikayeler anlatan bir kız çocuğuna dönüşmüştü.

Ancak bakışları ten rengi kumaştan bir duvara odaklandığında evde olmadığını fark etti. Yabancı bir çadırdı. Ve bu ses ablasının sesi değildi.

Omira çoktan ölmüştü ve o...

Vücudundaki acı ona çarptığında gözleri açıldı ve ne yapması emredildiğini hatırladı. Neden burada olduğunu.

Kendisine bir hedef tayin ve devasa bir şey tarafından saldırıya uğramıştı.

Dışarıdaki kahkahalar şiddetli bir küfürle son buldu. "Yemin ederim Darice, kirli iç çamaşırlarını toplayıp düzgün bir şekilde saklamayı öğrenmezsen seni onunla boğacağım! Ciddiyim! Çok iğrençsin! Ugh!"

Dokuz Dünya'da ne var?

Sumi acıya karşı dişlerini sıktı ve yuvarlandı. Ancak çadırda yalnız olmadığını fark eder etmez ve bakışları diğer çadır sakinine odaklanır odaklanmaz, dehşet içinde donup kaldı.

Yüce Tanrım. Kesinlikle çok büyüktü! Bunu monitörlerde görmüş olsa da, onu görmek ve onun tarafından cüceleştirilecek kadar yakın olmak tamamen farklı bir deneyimdi. Neredeyse tüm çadırı kaplıyordu.

Hiçbir erkeğin omuzları bu kadar geniş olmamalı. Ne de bu kadar sert bir kaş çatma. Hatta o kaslı pazularından biri tüm belinden daha büyük olmalıydı... ve o da sıska değildi. Bir Andarion çöl göçebesinin siyah ve kahverengi derisini giymiş, yüzünden geriye doğru çekilmiş ve ensesindeki deri bağla sabitlenmiş saç örgüleriyle vahşi bir görüntü oluştuyordu. Gömleğinin kısa deri apoletlerinden kalın deri kayışlar her iki koluna sarılmıştı ve bırakın bir erkeği, bir düzine askerde bile görmediği kadar çok silah taşıyordu. İri elleri siyah deri parmaksız eldivenlerle kaplıydı ve eski bir Andarion savaş kılıcı kınına sokulmuş ve sırtına bağlanmıştı.

*Ben öldüm.*

Komutanın onu uyarmadığı bir başka şey de Dancer Hauk'un kardeşi Fain'i ne kadar çok sevdiğiydi.

En az Fain kadar kaslı ve vahşi olan Hauk kimseyi ikinci plana atmazdı. Koyu renk kaşları bir çift ürkütücü, delici beyaz-kırmızı gözün üzerinde yükseliyor ve kızın içine doğru bir delik açıyordu. Onun menüsünde olduğuna hiç şüphe yoktu ve zihninde şimdiden kışını mangalda pişirmeye başlamıştı.

*Ben öldüm,* diye tekrarladı.

Kontrolsüzce titreyerek korkusunu belli etmemek için elinden geleni yaptı. Ama onun bunu gördüğünden oldukça emindi. Görmemesi için kör olması gerekirdi.

Bakışları, sanki onu öldürmek için bir neden bekliyormuş gibi ellerinin yaptığı her hareketi takip etti. Ve yine de konuşmadı. Sadece son derece tedirgin edici bir yoğunlukla izledi. Onu kurnazlıkla çabucak kazanamazsa, ayaklarının dibinde yerde bir leke olarak kalacaktı.

Mükemmel yontulmuş yüz hatlarıyla, ölümcül aurası ve iyi kesilmiş keçi sakalı ve bıyığı olmasa güzel olabilirdi. Ama bu muhteşem savaşçının kadınsı hiçbir yanı yoktu.

Tek kelimeyle korkunç ve kana susamıştı.

"Bana yalan söylemeden önce," diye hırladı sonunda kalın aksanlı, alçak ve vahşi bir ses tonuyla. "Senin kim ve ne olduğunu biliyorum, suikastçı. Neden burada olduğunu da."

Altta yatan tehdit karşısında sertçe yutkundu. "O zaman neden hâlâ hayattayım?"

"Hauk Amca? Lütfen maymununa şunu söyler misin -" Elinde bir tabakla çadıra girip onları gören kadının sesi kesildi. Sumi'nin bakışlarıyla karşılaştığında güzel ve masum yüzüne dostça bir gülümseme yayıldı. "Uyanmışsın! Ölmediğine çok sevindim."

Metal plakayı, devasa ellerinin büyüklüğüne kıyasla daha çok bir fincan tabağı gibi görünen Hauk'a uzattı ve Sumi'nin yanına diz çöküp alnını yokladı. Kızın endişeli nezaketi onu şaşkına çevirdi. "Yaralandığını hatırlıyor musun? Nerede olduğunu biliyor musun?"

Kafası tamamen karışan Sumi ilk başta cevap veremedi. Ona Hauk'un bir Andarion ruhani görevinde yalnız olacağı söylenmişti. Bırakın ailesini, yanında yoldaşları olacağından bile kimse bahsetmemişti. Onlu yaşlarının sonunda ya da yirmili yaşlarının başında görünen bu kız ona "amca" demişti. Ama Hauk kesinlikle insan değilken, o oldukça insandı.

Kız omzunun üzerinden, bakışları Sumi'nin hayatını tehdit eden Hauk'a baktı. " Amca, kaşlarını çatmayı kes. Zavallı kadını korkutuyorsun. Onu yiyeceğini sanıyor."

Bir başka parlak, gamzeli gülümsemeyle Sumi'ye döndü. "Kocaman, korkutucu ve tam bir Andarion olduğunu biliyorum ama sana zarar vermeyecek. Söz veriyorum. Ben onu sadece büyük bir saldırı köpeği olarak görüyorum ama aslında hırlamalarını duymazdan gelmeyi öğrendiğinizde oldukça sevimli oluyor."

Kaşlarını çatan Hauk, yeğeninin başının arkasına tam bir inançsızlık ifadesi yerleştirdi.

Onun öfkesinden habersiz, konuşmaya devam etti. "Ben Thia ve o da Hauk. Seni yaralı bulduk ve kampımıza geri getirdik. Hauk Amca seni iyileştirdi. Sana yiyecek ya da içecek bir şeyler getireyim mi?"

Thia'nın şefkati beklenmedik olduğu kadar şaşırtıcıydı

da. "Su mu?"

Thia onun elini okşadı. "Hemen döneceğim." Hauk'a bir bakış fırlattı. "Ben dönene kadar onu ölümüne korkutmamaya çalış, tamam mı?"

Ona karşı nasıl bu kadar küstah olabilirdi? Akıldan yoksun muydu? Ona karşı kullandığı ses tonu, aç ve kuduz bir canavarın burnuna vurup ona susmasını söylemekle eşdeğerdi.

Sumi'yi şaşırtacak şekilde, kıza gülümseyip sakın ve nazik bir tonda konuşurken aslında çok tatlı görünüyordu. "Siz mi? Bize birkaç tane verebilir misin?"

Bu kızı biraz tedirgin etmişe benziyordu. "Elbette." Thia dudağını ısırarak Sumi'ye baktı, sanki Sumi'nin kamplarında görünmesinin tesadüften öte bir şey olduğunu anlamıştı.

O gider gitmez Hauk tabağını bir kenara bıraktı ve Sumi'nin paletinin üzerinde yükselmeye başladı.

Kaçma isteğiyle savaştı. Daha önce de devasa olan bu adam, yakındayken ve onun alanında devasa boyutlardaydı. Ve beyaz-kırmızı gözlerindeki kana susamışlığı görmemek mümkün değildi. Dudaklarını aralayıp dilini uzun köpek dişlerinde gezdirdiğinde, sanki onun kanının ve kemiklerinin tadına bakıyormuş gibi daha da uğursuz bir şey oldu. "Adın ve rütben nedir?"

"Benim neyim?"

"Birlik işaretlerini gördüm, suikastçı... İsim. Rütbe. Şimdi!" Bu şimdiye kadar duyduğu en şiddetli, en ölümcül havlama olmalıydı.

"Ajan Sumi -" Hemen cevap verdi, onun devasa ellerinde yavaş ve acı dolu bir ölümü garantileyecek bir soyadı söylemeden önce kendini zor tuttu.

"Sumi, ne?"

"Sadece

Sumi."

Önünde çömelerek kolunu tuttu ve sefil hayatının her gününde onunla alay eden damgalı kelimeleri ortaya çıkarmak için kolunu geriye itti. "Birlik hizmetine alındığını biliyorum. Hangi suçu işledin?"

Sumi onun soğuk bakışlarının yoğunluğuna bakarken eski anıları ona işkence etmek için geri döndü. Hauk gibi, öldürdüğü piç de acımasız ve soğuktu. Boyun eğmezdi. Affetmezdi. Ve ona yaptığı saldırı tamamen yersizdi.

"Cinayet."

"Önceden planlanmış mı?"

Hiç düşünmeden başını salladı. Sonra da aptallığına lanet okudu. Düşmanına acımasız olmaktan başka bir şey olduğunu itiraf etmek asla iyi bir şey değildi. Ama o zaman da, şimdi olduğu gibi, korkuyla hareket etmişti.

"Kimi öldürdün?"

Düşünceleriyle o korkunç geceye dönmemek için elinden geleni yaparak cevabı hırıltıyla söyledi. "Erkek arkadaşım."

Bunun üzerine kaşlarını kaldırdı.

"Ne için?" "Nefes almak için."

Alaycılığı onu eğlendirmiş gibi ağzının bir köşesi seğirdi. Sonra ayılarak korkunç bir yüz ifadesine büründü. "Birini nefes aldığı için öldürme dürtüsünü çok iyi anlayabiliyorum. Zaman zaman kendim de buna yenik düşmüşümdür.

zaman." Çadırın açıklığına doğru bir bakış attı. Tekrar ona baktığında, ölümden sadece bir yanlış cevap uzakta olduğundan hiç şüphesi yoktu. "Senin bir anne olduğunu da biliyorum."

İyi saklanmış bir sır olduğunu düşündüğü bu şey karşısında şaşkına dönerek nefesini sertçe içine çekti. "Nasıl?"

*Turanın* boynuzları tarafından boynuzlanan karnının üzerindeki bandajı göstermek için yorganı geri çekti. "Yaranı temizlediğimde çatlakları gördüm. Yerine bakılırsa, bunlara neden olabilecek tek bir şey var. Sayılarına ve derinliklerine bakılırsa, doğurduğunu biliyorum."

Kahretsin, çok iyiydi. Ve haklıydı. Kucağına almaya fırsat bulamadan kendisinden çalınan bebeği hatırlamamak için elinden geleni yaparken gözleri yaşlarla doldu.

"Çocuğun şimdi nerede?"

Tek bir damla gözyaşı kontrolünden kaçtı. Ne zaman kızını düşünse hep öyle olurdu. "O benden alındı."

"Birlik tarafından mı?"

Yalan söylemeye başladı ama neden zahmet etsin ki? Aptal olmadığı belliydi. Ve askerlerinden doğan her çocuğun velayetine el koymak standart Birlik prosedürüydü. "Evet."

Kız cesurca gözyaşlarını silerken ve çektiği acıya rağmen omurgasını sertleştirirken Hauk kalçalarının üzerine oturdu. Cesaretine hayran kalmıştı ve ela yeşili gözlerinde gördüğü acıyı taklit etmesine imkân yoktu. Hayatı boyunca suikastçılar ve askerlerle birlikte olmuştu. Ve payına düşenden çok daha fazla acımasız yalancı ve dolandırıcı tanıyordu.

O bunların hiçbiri değildi. Sert ve haşın olmaya çalışsa da bunda fena halde başarısız oluyordu.

Karanlıkta, sürpriz unsuru onun tarafındayken, birini öldürme konusunda son derece başarılı olduğundan emindi. Ama şu anda, onun ne yaptığını biliyordu. Yakından, yüz yüze, ona karşı tek bir raunt bile dayanamaz ve kazanamazdı. Onu açık bir dövüşte alt edebilecek kadar iri ya da güçlü değildi. Mesleğini keyifle seçmiş ve bundan zevk alan psikopat bir suikastçi da değildi.

Hayır, bu rol ona zorla verilmişti. Ve o ela gözler ve korkmuş tavır, az önce ortaya koyduğu derin kırılmalığa ihanet ediyordu. Bu kadının bir ruhu vardı.

Onun aksine.

"Suikastçi olmayı kabul etmenizin nedeni kızınız mı?"

Kesik kesik bir nefes aldı. "Fark eder mi?"

Evet, oldu. Hem de çok. "Cevap ver bana!"

Hırıltısı karşısında irkildi ve keşke daha yumuşak bir ses tonu seçseydim demesine neden oldu. "Evet. Hamileliğim sırasında onun da benimle birlikte öleceği gerçeğini umursamadan beni idam ederlerdi."

Yine de çocuğunu görmesine asla izin verilmeyecekti. Birlik'in kanunu buydu.

Hauk onun kör cehaletiyle alay etmemek için kendini zor tuttu. Birlik'in onu yetiştirmesine ve öldürmek üzere eğitmesine izin vererek bebeğine iyilik yapmıyordu. Nyk bunun canlı kanıtıydı.

Ama Hauk onun fedakârlığına ya da anne sevgisine tükürmek istemiyordu. Çocuk için en iyisi olduğunu düşündüğü şeyi yaparken olmazdı. Kızının hayatını kurtarmak için ruhunu şeytana satmıştı.

Bu ona onun insanlığı için umut verdi.

Yorganı tekrar onun üzerine örttü. "Bu çadırın dışında iki çocuk var. Yeğenlerim. İkisi de burada tek başlarına hayatta kalamaz. Eğer beni öldürürsen, onları da ölüme mahkûm etmiş olacaksın. Ve tıpkı kızınız gibi onlar da *benim* suçlarım yüzünden ölmeyi hak etmiyorlar. Onları güvenli bir yere götürmeme izin ver, sonra kendimi sana teslim edeceğim. Atalarımın kanı üzerine yemin ederim."

Sumi onun teklifine kaşlarını çatı, bu aslında bir intihardı ve ikisi de bunu biliyordu. "Neden beni öldürmüyorsun?"

"İstediğin bu mu?"

"Pek sayılmaz. Ama benim ölümüm çok daha kolay bir çözüm olacakken bunu neden yaptığınızı anlamıyorum."

Hauk da emin değildi. Duyguları karmakarışık. Yine de dönüp dolaşıp geldiği tek şey Thia ve Darice'in gelecekleriydi.

Keris yaşamaya fırsat bulamadan öldürülmüştü. Kendi oğlunun doğuşunu görmek için. Hauk onları bundan mahrum etmek istemiyordu. Yaşamak için ondan çok daha fazla nedenleri vardı.

Dürüst olmak gerekirse, sahip olduğu tek gelecek cehennem gibi ve soğuktu. Kyr'in ellerinde işkenceyle ölmek bile onu evde bekleyen şeyden daha iyi olurdu. Zaten Dariana'nın "şefkatinden" payına düşenden fazlasını almıştı. Gerçekten de daha fazlasını istemiyordu.

*Er ya da geç hepimiz öleceğiz.* O da kötü bir sebepten ölmektense iyi bir sebepten ölmeyi tercih eder.

Boğazını temizleyerek sesini alçalttı, böylece iki çocuk da onu duyamayacaktı. "İki sebep var. Birincisi, başına her ne kaza geldiyse, ben çoktan ölmüş olurum. Beni ele geçirmiştin ve bunu ikimiz de biliyoruz. İkincisi, *sen* beni burada bulduysan, başkası da bulabilir. Ben ölürsem, onların eve canlı ve zarar görmeden döneceklerini bilmek istiyorum."



Sumi onun hakkında ne düşüneceğinden emin değildi. Ondan hiç beklemediği tek şey, özellikle de savaşta nasıl savaştığı göz önüne alındığında, bu derece insanlık ve sevgiydi.

Onun ölmesini istemek için pek çok nedeni ve bunu yapmak için kolay bir fırsattan fazlası olan bir Andarion erkeğinden değil. Bu, kız kardeşinin ona türleri hakkında söylediği her şeye meydan okuyordu.

Ama gözlerindeki karanlık azabı kaçırmak mümkün değildi. Ailesini kurtarmak için ölmeye mahkûm oluşu onu vicdan azabıyla yakıyordu. Çok beklenmedik biriydi.

Ve yine de...

"Asil teklifinizle ilgili tek bir sorun var." Kaşlarını

çatarak ona baktı.

"Ben artık bir Birlik suikastçısı

değilim." Diğer kaşı kuzeye doğru

kalktı.

Sumi, Kyr'in onun hakkında bilgi toplayabilmesi için oynamasını istediği role büründü. "Onlardan kaçtım. Bu yüzden buradayım. Saklanıyorum. *Seni* ben bulmadım. Sen beni buldun."

Evet, *bu* korkutucu bir bakıştı. Ama kızın kendisine yalan söyleyip söylemediğini anlamaya çalışırken kaşlarını çatmasının altında şüphe yatıyordu.

Ve korkunç bir yalancıydı. Onu kurtarabilecek tek şey, onu gerçeği tahmin edecek kadar iyi tanımıyor olmasıydı.

"Buna inanmamı mı bekliyorsun?" diye

sordu. "Yoksa neden burada olayım ki?"

"Beni öldürmek için."

Şimdi onun basit, duygusuz ifadesine kaşlarını çatma sırası ondaydı. Kabul, doğruluk payı vardı ama yine de... "Tanrım, ne kadar da egon varmış. Evrendeki her şey senin etrafında mı dönüyor?"

"İşin içinde ölüm ve ihanet varsa, öyle olmaya meyillidir." Çadırın açıklığına baktı. "Ve bu sadece benimle ilgili değil. *Onlarla* ilgili." Çenesini tartışan seslere doğru salladı.

"Onları gerçekten seviyorsun."

Hiç tereddüt etmeden başını salladı. "Thia'nın annesi zaten üvey babası tarafından vahşice öldürüldü. Ona bir şey olursa babası ve üvey annesi yıkılır. Darice daha doğmadan babasını kaybetti. Annesi oğlunu da kaybetmeyi hak etmeyen onurlu bir kadın. Bu dünyada akli başında ve hayatta kalmasını sağlayan tek şey o. Kardeşimin ölümünden zar zor kurtuldu. Oğullarının ölümünden asla sağ çıkamazdı. Eğer birazcık ahlakınız varsa, ben..." Gururunu kırdığından emin olduğu bir kelimeyle sözlerini bitirmeden önce dişlerini sıktı. "Onların iyiliği için, hayatlarına daha fazla trajedi eklememeniz için size yalvarıyorum. Onlar da çocuklarını en az senin kızını sevdiğin kadar seviyor. Bu yolculuğun onlar için mutlu bir anı olması gerekiyor. Lütfen bunu lekelemeyin."

Onun fedakârlığı karşısında gözyaşlarına boğuldu. Kendi hayatını bağışlamasını istememişti. Sadece onlarınkini.

Kardeşinin kız kardeşine yaptıkları için ondan nefret etmek istiyordu. Ondan nefret etmesi gerekiyordu, böylece onun yakalanması ve nihayetinde ölümüyle sonuçlanacak olan bu görevi tamamlayabilecekti.

Ama bununla başa çıkamayacak kadar gençken kendi masumiyeti katledildiği için, bunu kimseye ödetmek gibi bir arzusu yoktu. Onu koruyan böyle bir koruyucuya sahip olmak için her şeyini verebilirdi.

Ne olursa olsun, başka birinin çocuğunun incindiğini görmek istemezdi. Hangi sebeple olursa olsun. "Bir anne olarak onlara zarar vermeyeceğime yemin ederim."

"Ya da onların zarar görmesine neden olun,"

diye ekledi. "Ya da zarar görmelerine neden

olun."

Başını ona doğru eğdi.

"Uh, Darice! Bunu yaptığına inanamıyorum! Gerçekten mi? Çok kötüsün! Annen seni doğum kontrolü için kiralamalı. Seninle beş dakika geçiren her doğurgan kadın kısırlaştırılmak için yalvarır!"

Hauk ayağa kalktığında yüzünde acı dolu bir ifade belirdi. Derin bir iç çekerek ailesini kontrol etmek için başını çadırdan dışarı uzattı. "Şimdi ne yaptın?"

"Osurdu, geçirdi, sonra da bütün yemeği ateşe döktü."

"İsteyerek yapmadım. Kazara oldu."

"Kaza, mübarek kalçalarım! Ben sana yapma dememe rağmen geçirdin!"

"Tanrılar aşkına, onu öldürme!" Hauk Thia'ya ters ters baktı. "Annesi onu gerçekten özler. Ve ben de özleyebilirim. Belki de. Sadece... biraz su al ve misafirimiz için getir. Birazdan ortalığı temizlemeye yardım edeceğim." Tabagına dönüp Sumi'ye uzatmadan önce boğazından kısık bir sesle hırladı.

Onun nezaketi karşısında şaşkına dönmüş bir halde gözlerini dikti.

"Devam et," dedi onu daha da şaşırtan bir şefkatle. "Bugün erken saatlerde yemek yedim ve iyileşmek için gücüne ihtiyacın var."

O suyu alırken Thia da elinde suyla içeri girdi. Amcasıyla yüzleşirken hâlâ oldukça tedirgindi. "Lütfen ona pisliği yalatabilir miyim?"

"Yapmamayı tercih ederim çünkü bütün gece onun bu konudaki sızlanmalarını dinlemek zorunda kalacağım."

"O zaman onu öldürebilir miyim?"

"Lütfen yapmayın. Bunu kendim yapmak istiyorum. Ona daha uzun süre tahammül etmek zorunda kaldığım için bunu daha çok hak ettiğimi düşünüyorum."

Thia sonunda gülerek suyu Sumi'ye uzattı.

Hauk gitmeye başladığında, Thia'nın kolunu nazıkçe çekti. "Hadi tatlım. Ona dinlenmesi için zaman verelim." Çadırı Thia için açık tuttu, Thia da hızla çıktı.

Sumi'ye keskin bir bakış fırlatırken tereddüt etti. "Bu gece kampı taşımamız gerekiyor mu?"

Başını iki yana salladı. "Burada yalnızım. Sana söylemiştim. Birlik'ten kaçıyorum. Beni avlayan biri bize rastlamadığı sürece güvendeyiz."

Şüphe bakışlarını kararttı. "Gerçek mi?"

"Yemin ederim. Yanımda başka biri olsaydı, orada ölüme terk edilmemiş olurum ve sen de çoktan ölmüş olurdun."

Sonunda bu onu rahatlatmayı başardı. "Pekâlâ. Unutmayın, niyetiniz ne olursa olsun, Thia ve Darice'in her ikisinin de onları en az sizin kızınızı sevdiğiniz kadar seven ebeveynleri var."

Ve sonra gitmişti.

Sumi, kendi anne babasından ve oğullarını kaybettiklerinde ne hissedeceklerinden hiç söz etmemiş olmasını gözden kaçırmadı. Araştırmalarından her ikisinin de hayatta olduğunu biliyordu.

Büyüleyici.

Daha önce hiç kimse ona teslim olmaya kalkışmamıştı. Geçmişte, hedefleri tekmeleyerek ve çığlık atarak onu da yanlarında götürmeye çalışmışlardı.

Hauk'un davranışları bir amcadan ziyade yavrularını koruyan bir ebeveyne benziyordu. Bu da erkeğin dürüstlüğü ve namusu hakkında çok şey söylüyordu.

*Onu şimdi nasıl mahkum*

*edebilirim? Başka şansım*

*var mı?*

Korkakça görevi yüzünden midesi bulanarak bakışlarını tabağa ve suya dikti. Bırakın nazik olmayı, biri ona iyi davranmayalı ne kadar olmuştu?

Dürüst olmak gerekirse, hatırlayamıyordu.

Hayır, bu doğru değildi. Kız kardeşi ona karşı hep nazik olmuştu. Ama Omira uzun zaman önce ölmüştü.

Yarı insan olduğu belli olan Thia'yı düşündükçe akmayan gözyaşları boğazını sıkıyordu. Omira'nın en büyük korkusu melez bir bebek sahibi olmaktı. Yarı insan. Yarı Andarion.

Kız kardeşinin çocuğunun ne kadar güzel olabileceğini bilmemesi çok kötü. Omira'nın zihninde, onu beslemeye kalkarsa kendisini yiyip bitirecek bir canavar canlanmıştı. Ama Thia bir canavar değildi.

Sumi daha önce hiç bu kadar güzel bir genç kadın görmemişti.

Garip bir şekilde Thia ona kız kardeşini hatırlatıyordu. İkisinde de insanı ısıtan ve kendine çeken o içsel ateş vardı. Tek umudu Thia'nın da Omira gibi içindeki kıvılcımı kaybetmemesiydi.

Ve hepsi bir Hauk yüzünden. Dışarıdakinin kardeşiymiş, bu da çocuklardan birinin Fain'in olup olmadığını merak etmesine neden oldu.

Thia çok yaşlıydı. Ama çocuk...

Dancer babasının öldüğünü söylemişti. Fain de kız kardeşiyle aynı kaderi paylaşmış olabilir miydi?

Nedenini bilmiyordu ama bu, gözlerine yeni bir yaş dalgası getirdi. Şimdi Fain'den nefret etse de, onu kayınbiraderi olarak sevmiştii. Kız kardeşi onunla evlendiğinde henüz bir çocuktu. Ve Fain de ona Dancer'ın şimdiye kadar gösterdiği saygı ve hürmetle davranmıştı.

*"Sumi! Buraya gel ve sana bahsettiğim erkekle tanış!"*

Gözlerini kapatarak, kız kardeşi ve Fain onu ilk kez okuldan alırken Omira'nın yüzündeki gülümsemeyi hatırladı. Andarionlar insan olmadıkları için kendilerine erkek, kadın ya da insan denmesine katlanamazlardı. Onlar erkek ya da dişiydi.

Ve çok korkutucu.

Sumi kız kardeşinin erkek arkadaşına yukarı, yukarı, yukarı bakarken gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Henüz on altı yaşında olan Fain, herhangi bir insan erkeğine göre çok iriydi ve onun çok daha küçük olduğu düşünöldüğünde, daha da iri görünüyordu.

Ama Sumi'nin korktuğunu görür görmez diz çöktü ve onu daha fazla korkutmamak için dişlerini gizleyerek tatlı, sıkı dudaklı bir gülümseme verdi. "Merhaba Sumi. Ben Fain. Sonunda seninle tanışmak güzel."

Dehşet içinde yutkundu. "Beni yiyecek misin?"

Gözlerini korkutucu bir yoğunlukla ona dikmişti. "Sen çikolatadan mı yapıldın?"

Başını sallamıştı.

"O halde benden güvendesin." Şefkatle gülümseyerek elini kızın elinin içine aldı ve sıcak yanağına götürdü, böylece kız onun insan olmasa da insancıl olduğunu görebilecekti. "Davet edilmeden ısırmayacağıma söz veriyorum." En nazik dokunuşuyla onu kucağına almış ve evine götürmüştü.

O anda, ona bir ağabey olarak aşık olmuştu.

Fain, kız kardeşinin okul ve yaşam masraflarını karşılamak için üç işte çalışmak zorunda kalsa da, Sumi'ye her zaman zaman ayırmıştı. Ne zaman onlarla kalsa, Sumi'nin de kendi kan kardeşi olduğunu hissetmesi için elinden geleni yapmıştı.

Ve ona duyduğu tüm sevgi, kız kardeşi kendi canına kıydığında ölmüştü çünkü eski kocasının Andarion olduğunu öğrendikten sonra hiçbir insan onu kabul etmeyecekti.

Hiçbiri.

Ya önyargıları engel oluyordu ya da Fain'in onunla birlikte oldukları için onları takip edip öldüreceğinden korkuyorlardı. Omira herkesin nefret ettiği biriydi. Erkek ya da kadın.

Bununla ve Fain'in onu yakalayıp öldüreceği korkusuyla başa çıkamayınca aşırı dozda ağrı kesici almış.

Ve Sumi'yi ne kimseyle ne de hiçbir şeyle baş başa bıraktı... sadece iyileşmeyi reddeden paramparça bir kalbin kalıntılarıyla. Fain'in ona asla olmayacağına söz verdiği bir şey. Her zaman ikisinin de yanında olacağını söylemişti. Ama söz verdiği gibi onu korumak yerine, ona ve kız kardeşine herkesten daha fazla zarar vermişti.

Çünkü Omira ona evliliklerinde çocuk istemediğini söylemişti. Bu tek sebep yüzünden yeminini bozmuş ve Omira'yı kendi başının çaresine bakmak zorunda bırakmıştı.

Bu bencilce güven ihlalinin sonra Sumi'nin ona olan sevgisi saf bir nefrete dönüşmüştü. Eğer Fain hayatlarına hiç girmemiş olsaydı, hâlâ kız kardeşine sahip olacaktı ve bu son birkaç korkunç yılın hiçbiri yaşanmayacaktı.

Her şey farklı olurdu.

O farklı olabilirdi.

Fain ona ve Omira'ya yalan söylemişti ve şüphesiz kardeşi de ona yalan söylüyordu. Hiçbir türün erkeğine güvenilemezdi. Şiddet yanlısı ve bencildiler. Birlikte yaşadığı her iki erkek arkadaşı da bunu ona ellerinin tersiyle öğretmişti.

Başka ne olursa olsun, bu dünyada yalnız olduğunu unutmasına izin veremezdi. Başkaları ne derse desin, onların umurunda değildi. Başka birine zaman ya da enerji harcayamayacak kadar kendi hayatlarıyla meşguldüler.

Damgalandığı bileğine baktı.

*Öldür ya da öldürül.* Bu acımasız dünya böyleydi. Ve kurban olmaktansa katil olmayı tercih ederdi.

Günün sonunda, hiçbir Hauk onun hayatına ya da kızının iyiliğine değmezdi. Bu görevi tamamlayacak, kızını Birlik'in gözetiminden kurtaracak, sonra da Kalea'ya katılmanın bir yolunu bulacak ve kızını öyle bir yetiştirecekti ki hiç kimse Sumi'ye zarar verdikleri gibi bebeğine zarar veremeyecekti.

Yalan yok. Kaybolmuş ve yalnız hissetmek yok. Başboş.

Kalea bu evrende sahip olduğu tek şeydi ve çocuğunu yüzüstü

bırakamazdı. Bir daha asla.



## BÖLÜM 6

Sumi irkilerek uyandı. Uyanık kalıp Hauk ve diğerlerini dinlemeye çalışıyordu. Ama acısı çok fazlaydı ve gecenin bir noktasında uyuyakalmıştı.

Şimdi o acı geri dönmüştü ve arkadaşlarının da ona katılarak tüm varlığıyla bir acı senfonisi söylemesini sağlamıştı. Vücudunun her santimi protesto için zonkluyordu. Ama ne yazık ki mesanesi ona hiç acıımıyordu. Ne kadar acı çektiği de umurunda değildi. İlgi istiyordu ve *hayır* cevabını kabul etmiyordu.

*Aptal, boktan, düşüncesiz vücut.*

Dişlerini gıcırdatarak kendini ayağa kalkmaya zorladı. Tekrar oturmak için duyduğu istek onu bastırınca inledi. *Gitmem gerek...*

Bu gerçekten bir seçim değildi. Kendini utandırmak istemiyorsa tabii.

Yavaşça kapağa doğru ilerledi ve dışarıda sabahın erken saatlerini bulmak için kapağı kenara itti. Ama dikkatini çeken şey bu değildi.

Çadıra sırtı dönük olan Hauk küçük bir ateşin yanında durmuş, yüzüne bir havlu tutuyordu. Beline kadar soyunmuş, kusursuz bir erkekti. Her bir parçası... ve kadın o gür, dalgalı vücudun büyük bir kısmını görebiliyordu. Hayatında hiç bir insanda bu kadar çok ve belirgin kas görmemişti. Kaslar, karamel renginde bir et yığınıyla kaplıydı.

Adamın vücudunda ne kadar çok yara izi olduğunu fark edince kaşlarını çattı. Sol omzundan sırtına doğru korkunç yanık izleri vardı. Bunlar yeterince kötü olabilirdi, ama üzerlerinde çok sayıda pençe izi vardı.

Vahşı bir hayvan tarafından tutulup vahşice parçalanmış gibi. Birçok kez. Bir insan için bu yaralar kötü olurdu.

Bir Andarion için utanç vericiydi. Türleri güzellik ve güce her şeyin üzerinde değer verirdi. Onurlu bir savaşta alınan yara izleri ya da askerlik hizmetini veya aile soyunu gösteren dövmeler dışında her türlü fiziksel kusur, aileleri tarafından terk edilmelerine ve kısırlaştırılmalarına neden olabilirdi.

Hatta öldürüldü.

Hauk bu yüzden mi hiç evlenmemişti? Çoğu Andarion'un eş aldığı yaşı çoktan geçmişti. Ama o yara izleriyle, kendi türünden hiçbir dişi onu çekici ya da yakışıklı bulmazdı.

Bir Andarion dışısının ailesi de kendi dünyalarında deforme sayılabilecek biriyle kan bağının kurulmasına izin vermezdi.

Havluyu indiren Hauk, sanki onun varlığını hissetmiş gibi döndü. Hauk hareket ettikçe göğsünde ve kollarında daha fazla yara izi gördü. Bazıları bıçaklardan ve blasterlerden kaynaklanıyordu, bazılarını ise sadece tahmin edebiliyordu. Ama asıl göze çarpan, sol pazılarının ve omzunun üzerinden göğüs kaslarına doğru inen çapraz bir pençe izi gibi görünüyordu. Derinliğine ve desenine bakılırsa, kasıtlı olarak yapılmış gibi görünüyordu.

Belki bir ceza olarak?

Bakışları buluştuğu anda, onun bu şekilde çıplak yakalanmaktan duyduğu utancı açıkça gördü. Hemen havluyu bıraktı ve üzerini örtebilmek için deri gömleğini aldı.

Tamamen büyülenmiş bir halde, adamın zırhın önünü bağlayışını ve karmaşık kayışları ve tokaları kollarından aşağıya doğru sarışını izledi; hareketlerini engellemeden ya da vücut ısını tutmadan ona koruma sağlayacak kadar örterken cildinin bazı kısımlarını açıkta bırakıyordu. Aslında deri kumaş, savaş zırhı kadar koruma sağlarken, savaşırken aşırı ısınmaması için giyeni havalandıran tuhaf, ağ benzeri bir dokuya sahipti.

Andarionlar nasıl savaşılabacağını ve bunun için nasıl kıyafet tasarlanacağını kesinlikle biliyorlardı.

Hauk neredeyse utangaç bir tavırla nemli tıraş aletlerinin üzerinden geçerek ona yaklaştı. "Bilincinin yerinde olduğunu bilmiyordum."

Eliyle küçük çalılıkları işaret etti. "Ben... um... bilirsin." Onlara doğru ilerlerken hafifçe tökezledi ve yüzünü buruşturdu.

Birden Hauk ona yardım etmek için yanında

belirdi. "Yapabilirim."

Onun kabadayılığına homurdandı. "Çok kan kaybetmişsin ve insan doktoru olmasam da, bu tür yaraların iyileşmesinin bir günden fazla sürdüğüne eminim." Onu kollarına aldı ve çalılıkların arasına götürüp bıraktı. "Çocuklar gitmiş, muhtemelen birbirlerini öldürmeye çalışıyorlar ama teoride kahvaltı avlıyor olmaları gerekiyor. Bu yüzden acele etme ve yakında döneceklerinden endişe etme. Tecrübelerim bana *acele* etme kavramının onları aştığını gösterdi." Omzunun üzerinden kampı işaret etti. "Sana biraz malzeme getireyim, işin bittiğinde istersen yıkanmana yardım edebilirim."

Yine onun tarafından şaşırtılmıştı. "Neden bana bu kadar iyi davranıyorsun?" "Yaralısın."

"Ama seni öldürmeye çalıştığımı düşünüyorsun. Bana hâlâ güvenmediğini gözlerinden anlayabiliyorum."

Hauk kayıtsızca omuz silkti. "Bunu kişisel olarak algılama. Ben kimseye güvenmem. Kendime bile." İri cüssesi ve yoğun bakışlarıyla tamamen çelişen çekici, bir sırıtma yaptı. "Ayrıca, beni henüz öldürmedin."

Başını eğerek ona kaşlarını çattı. "Bu hiç mantıklı değil. *Herhangi bir* evren ya da kapasite."

Boğazının derinliklerinden güldü. "Bir insan için, muhtemelen değil. Benim kültürümde, aleni cinayet teşebbüslerini görmezden gelme eğilimindeyiz."

Ve yine de ona hiçbir anlam ifade etmiyordu. "Andarionların acımasız savaşçılar olması gerekir. *Herhangi bir hakaret karşısında öldürdüğünüzü sanıyordum.*"

"Hakaret, evet, ama biz Partinie, insan ya da Phrixian değiliz. Kadınlara, çocuklara ya da daha zayıf olanlara saldırmak onurlu bir davranış değildir. Bu bizim tarzımız değil. Beni öldürmeye çalışmak türüme bir meydan okuma olarak düşünülebilir - yani beni değerli bir rakip olarak görüyorsunuz. Yani bu bir hakaret değil. Aslında büyük bir iltifat."

Adam uzaklaşırken, birden Fain'in çocukken ona çok benzer bir şey söylediğini hatırladı. *"Andarionlar gözdağı verir. Karşılaştığımız herkesi sözlü ve fiziksel olarak sınarız. Ve savaşmak için yaşarız. Ama asla daha küçük rakiplere karşı değil. Karşındakinin seninle boy ölçüşemeyeceğini bildiğin bir dövüşü kazanmanın şanı yoktur. Zafer ancak hakkıyla kazanıldığında tatlıdır. Bu da ya eşit olduğunuzda ya da rakibinizin size karşı bir avantajı olduğunda olur."*

Böylesine vahşi bir kültür için, felsefelerinde garip bir güzellik de vardı.

Hauk küçük bir çantayla döndü ve onu yalnız bırakmadan önce yanına bıraktı.

İşi bittiğinde, sözlerine sadık kalarak onu çadıra geri taşıdı. Onu ilk gördüğünde tıraş olmak için kullandığı küçük kovanın yanına, yere yatırdı. "Su taze ve ılık."

"Yıkanmak için kullandığın şey bu mu?"

Başını iki yana salladı. "Yakınlarda bir nehir var ama akıntısı oldukça güçlü. İyileşene kadar içinde kalmana gerek yok." Karnının üzerindeki bandaja uzandı.

Sumi içgüdüsel olarak irkildi ve onun geri çekilmesine neden oldu. "Özür dilerim," dedi çabucak. "Sorun sen değilsin." Bu tam olarak doğru değildi. Çok fazla oydu ama anlayamadığı bir nedenden ötürü onun duygularını incitmek istemiyordu.

"Sadece yararı ve pansumanı kontrol ediyorum. Merak etme, sen baygınken onurunu korudum. Gördüğüm tek parçan, dövüşün sırasında yırtılan kıyafetinin açığa çıkardığı şey ve omzundaki suikastçı dövmesi. Daha fazla bakmadım."

Ona sert ve alaycı bir bakış attı. "Ne? Gerçekten hissetmedin mi?"

"Hayır." Yüz ifadesi, kızın tamamen ciddi olmadığını anlamış gibi hafıfledi. "Ama cazip geldi."

Onun bu alışılmadık itirafı karşısında dudağını ısırđı. "Seni baştan mı çıkardım?" Gözlerini kaçırırken yanaklarına renk gelmişti.

"Aman Tanrım, Hauk, kızarıyor musun?"

Alay etti. "Andarionlar kızarmaz."

"Oh, tamam," dedi alaycı bir tavırla. "Sanırım Andarionların yanaklarında insan allıklarına benzeyen spontane renklenmeler var."

Homurdandı. "Hayır, yok."

Evet, doğru. Yaptığı itiraftan dolayı kesinlikle utanmıştı. "Bildiğim iyi oldu."

Tek kelime etmeden, sargısını açıp yarasını inceleyebilmek için onu dikkatle yere yatırdı. Sumi yıllardır hiçbir erkeğin kendisine bu kadar yakından dokunmamış olduğu gerçeğini düşünmemek için elinden geleni yaptı. Üstelik bunu bu kadar yakışıklı ya da bu kadar nazik biri yapmamıştı. Kız kardeşinin Fain'e bu kadar aşık olmasına şaşmamalıydı.

Andarionlar olağanüstü varlıklardı.

Hauk'un devasa cüssesine ve doğuştan gelen vahşetine rağmen, dokunuşu tüy kadar hafif ve şefkatliydi. Neredeyse sevgi doluydu. Tüm hayatı boyunca özlemine çektiği türden şefkatli bir dokunuş.

Her zaman ondan kaçan türden.

Ne yaptığıının farkına bile varmadan uzanıp adamın yanağının çukuruna dokundu. Yeni tıraş , görüldüğü kadar pürüzsüz ve yumuşaktı. Ta ki dikenli, iyi kesilmiş keçi sakalına ve yakışıklı dudaklarını mükemmel bir şekilde çerçeveleyen bıyığına ulaşana kadar.

Onunla bakışlarını kilitledi. Gözleri, alışkın olduğu insan gözlerine kıyasla çok tuhaftı. Ama yine de en az onun geri kalanı kadar seksiydiler. Ve anlamaya bile başlayamadığı bir nedenden ötürü, o gözlerdeki zekâ ve şefkat kanını hızlandırdı. Ondan o kadar etkilenmişti ki, bu ondan daha korkutucuydu.

*Kaybediyorum.*

Onu suçlamak için buradaydı, becermek için değil.

Kahretsin, efsaneler doğruymuş. Andarionlarda doğuştan gelen çekici bir şey vardı. Neredeyse bir tür vahşi "*beni yap*" feromonu yayıyorlardı.

"Özür dilerim." Elini geri çekti.

Hauk vücudunda garip bir ateş kaynarken konuşamıyordu. Ona güvenmek için hiçbir nedeni yoktu. O bir insandı ve ailem dediği bir avuç insan dışında, insan olan her şeyden nefret ederdi. Onların dişilerinden hiçbiri ona karşı geçici bir merak bile uyandırmamıştı.

Ve yine de...

Bu kızı öpmeyi o kadar çok istiyordu ki dudaklarının tadını şimdiden alabiliyordu. Kokusu duyularını doldurdu ve teninin yumuşaklığı ağzını sulandırdı.

*Dariana'yı düşün.*

Son derece güzel ve tamamen Andarion'a ait olan bu kız onun karısı olacaktı. Ona söz vermişti ve Keris'in ölümünden beri de öyleydi. Bu kadın ne kadar cazip olursa olsun, kardeşinin dul eşine ettiği yemine leke süremezdi. Önce Dariana'ya bakmalıydı.

Ondan nefret etse ve aldığı her nefesi ona çok görse bile.

Hauk Sumi'nin yarasını incelemek için kendini zorladı ve ardından bacağındaki ve kolundaki daha küçük kesiklere bakmadan önce yarayı kapattı. "Enfeksiyon kapmadan iyileşiyor gibi görünüyorlar."

"Teşekkür ederim."

Başını ona doğru eğdi. Adam geri çekilmeye başladığında, kadın onun elini tuttu. Bu küçük temas onun içinde garip bir dalga yarattı. Daha önce hiç yaşamadığı bir dalga.

"Neden yeğenin Dancer'ı kullanırken Thia sana Hauk diyor?"

Onun elini bıraktı. Dudaklarının kenarlarında bir gülümseme seğirdi. "Thia beni daha çok seviyor."

Sumi onun hiçbir anlam ifade etmeyen beklenmedik cevabı karşısında kaşlarını çattı. "Anlamıyorum."

Bakışlarındaki mizah kayboldu. Açıklamadan önce derin bir nefes aldı. "Darice'in soyadı da Hauk olduğu için benim soyadımı kullanıyor. Yakın ailemin tüm üyeleri gibi."

"Ama hoşuna mu?"

Ona alaycı bir bakış attı. "Eğer adın Dansçı olsaydı, yapar mıydın?"

Gülümsedi. "Sanırım değil. Ama garip bir şekilde sana yakışıyor."

Kadının iltifat niyetiyle söylediği bir şey karşısında sertleşti. "Şimdi, *mu tara*, beni aşağılıyorsun."

Az önce ona hakaret mi etti? "*Mu tara*?"

". " Ve böylece onu yalnız bıraktı.

"Hakaret etmek istememiştim," diye seslendi arkasından. Ama adam cevap vermedi ya da geri dönmedi.

Yüzünü buruşturarak kendini yukarı itti ve adamın geride bıraktığı su ve beze uzandı. Elinden geldiğince yıkandı ama kolay olmadı.

Thia elinde küçük bir kâse meyveyle çadıra girdiğinde daha yeni bitirmişti. Genç kadın onun yanına oturdu ve kaseyi aralarındaki yere koydu.

Thia kâsenin içindekilere bakarak yüzünü buruşturdu. "Fazla olmadığını biliyorum. Darice elinde ne varsa döktü ve geriye sadece bu kaldı. Hauk Amca ve Darice şimdi daha fazlasını ve daha iyisini arıyorlar. Ama onlar dönene kadar sizi idare etmesi için bunu size getirmemi istedi."

"Teşekkür ederim." Bakışları Thia'nın kalçasına bağlanmış olan blaster'a kaydı. "Bir sorun mu var?"

"Henüz değil."

"Anlamı?"

Thia ayağa kalktı ve geri çekilerek ona dikkatle baktı. "Sanırım sen amcamın peşinden gönderilen bir suikastçı olmalısın."

Kızın varsayımı karşısında dondu kaldı. "Neden böyle düşünüyorsun?"

"Hauk Amca'nın seni buraya getirdiğinden beri sergilediği davranışlar yüzünden. Her zaman temkinli olsa da, şimdi daha da temkinli. Bunun yerine



Dün gece uyurken, ağır silahlı bir şekilde çevreyi dolaştı."

Bu etkileyiciydi, özellikle de uykusuzken ne kadar uyanık olduğu düşünülduğünde.

Sumi bakışlarını Thia'nın silahına çevirdi ve onun silahı kullanmakta ne kadar usta olduğunu merak etti. "Yine de bu sabah ikinizin avlanmasına izin verdi. Tek başınıza."

"Ve bunu yaparken silahlı ve ekstra tetikte olmam konusunda ısrar etti." Thia öfkeyle Sumi'ye baktı. "Bil diye söylüyorum. Ona zarar *verirsen* seni öldürürüm. Hem de hiç acımadan ve tereddüt etmeden."

Ses tonunda kızın yaşına ve masum görünüşüne inat samimi bir vahşet vardı.

Sumi, Hauk'un ona Thia'nın annesi hakkında anlattıklarını hatırladı. "Annen öldüğünde orada mıydın?"

Thia kaskatı kesildi. "Annemi nereden biliyorsun?"

"Amcan söyledi."

Gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyordu. "Hayır. Orada değildim. Olsaydım, üvey babamı kendim öldürürdüm."

Sumi zavallı kız için üzülüyordu ve annesinin kaderi neredeyse Sumi'nin kaderiydi. Hiç kimse hayatında böyle bir trajedi yaşamamalıydı, hele de bu kadar gençken. "Üzgünüm Thia. Ben de annemi genç yaşta kaybettim. Annesiz büyümenin ne kadar zor olduğunu bilirim."

"O zaman ben de senin için üzülüyorum. Annen nasıl öldü?"

Sumi kendi gözyaşları onu boğarken meyveye baktı. "O . Bir erkek arkadaşıyla kaçtı ve bizi babamla geride bıraktı." "Bizi

mi?"

"Ben ve kız kardeşim."

Thia bunu sindirirken gözlerini kaçırdı. "Seni suikastçı yapan şey bu mu?"

Ailelerinin her üyesi bu kadar zeki miydi? Bu aslında sinir bozucuydu. "Kimse suikastçı olduğumu söylemedi."

"O zaman neden bir keskin nişancı tüfeğiyle tek başına çölün ortasındaydın?"

Lanet olsun. Tüm aileyi bu kadar paranoyak yapan şey eğitim miydi yoksa genetik mi? "Sabbatical?"

Kadın ona alaycı bir bakış attı. "Gerçekten cevabın bu mu?"

Sumi meyveleri toplarken iç çekti. "Hayır. Haklısın. Ben eğitilmiş bir suikastçıyım. Ama buraya amcanı öldürmeye gelmedim." Aslında gerçek buydu. Onun yerine Kyr'ın bunu yapması için kanıt toplamaya gelmişti.

Thia çenesini Sumi'nin karnındaki bandaja doğru salladı. "Nasıl yaralandın?"

"Hedef saplantısı." Thia'nın kana susamış bakışlarını eşit bir şekilde karşıladı. "Kampınızdan gördüğüm ateş için o kadar endişeliydim ki, üzerime gelen ve beni öğle yemeği yapmaya çalışan *tourah*'ı kaçırdım." Yine gerçek buydu. Varlığını belli etmeden önce Hauk'u tanımaya çalışıyordu.

"Peki şimdi niyetin ne?" Thia hâlâ ona şüpheyile bakıyordu. "Ölmemeye çalışıyorum."

Bu genç kadını hiç de yatıştırmadı. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Evet, biliyorum. Ve söz veriyorum, sadece geçiyordum." Ki bu da doğrudu. Burada, bu varlıklarla birlikte, gerekenden bir an bile daha fazla kalmaya niyeti yoktu.

Thia blaster'ını çekti ve Sumi'ye doğrulttu. "Gerçeği istiyorum ve bunu şimdi istiyorum. Ciddiyim."

Sumi'nin gözünü kırpmasından daha hızlı bir şekilde Hauk çadıra girdi ve Thia'nın elini tuttu.

Silahlı çekip çıkardı. "Ne yapıyorsun?"

Thia kendini ona doğru attı ve sonra kontrolsüzce hıçkırmaya başladı.

Onu göğsüne bastırarak çaresizce Sumi'ye baktı. "Ona ne söyledin?"

Cevap veremeden Thia geri çekildi ve yüzünü ellerinin arasına aldı. "Beni bırakma Hauk Amca. Sakın buna cüret etme!"

"Seni terk etmeyeceğim bebeğim," dedi nazikçe onu kendisine doğru sallarken. "Baban beni çok acı verici bir şekilde öldürür."

"Hayır. Demek istediğim, sakın ölme. ! Beni duyuyor musun?"

Çenesi gevşedi. Sonra Sumi'ye öldürücü bir bakış fırlattı. "Ona ne söyledin?"

"Hiçbir şey. Yemin ederim."

Birden Hauk'un daha genç bir versiyonu neler olup bittiğini kontrol etmek için kafasını çadırdan içeri uzattı. Andarion savaşçısının örgüleri yerine, siyah saçlarını at kuyruğu şeklinde arkaya toplamıştı. Ama bunun ve cüssesinin dışında Hauk'un klonu olabilecek kadar benziyordu. Çok sevimliydi.

Ta ki o konuşana kadar.

"Ah gah," diye inledi Darice. "İnsan duygusal dişiler. Şimdi karıştırdı? Dalga mı geçiyor?"

Bu, ona doğru hamle yapan Thia'nın gözyaşlarını kurutmayı

başardı. Hauk onu göğsüne bastırdı. "Yapma. O da yaşamak

zorunda." "Lütfen amca. Onu öldürmem ahlaki bir zorunluluk!"

Darice gözlerini devirdi ve ardından Sumi'ye Hauk'un sık sık kullandığı bakışa ürkütücü bir şekilde benzeyen bir bakış attı. "Sen tamamen insan mısın?"

"Evet."

"Kahretsin," diye nefes aldı.

"Darice!" Hauk tersledi. "Diline dikkat et."

Hauk'a dişlerini gösterdi. "Bu yolculuk daha ne kadar kötüye gidecek, ha?" Hauk'a öfkeyle eliyle işaret etti. "Önce *seninle* sıkışıp kaldım, sonra..." Az önce ne söylediğinin farkına varmış gibi sesi kesildi.

Hauk tokat yemiş gibi görünüyordu. Kendini toparladığında, Darice'in geri adım atmasına ve Thia'nın nefesini sertçe içine çekmesine neden olan öfkeli bir bakış attı.

Hauk tek kelime etmeden yeğeninin yanından kabaca geçip dışarı çıktı.

Thia kuzenine ters ters baktı. "Ne kadar nankör bir piçsin sen Darice."

"Bu konuda hiçbir şey bilmiyorsun, *insan*."

Thia onun gömleğinin önünü tuttu ve burun buruna gelmeleri için önünde durması için onu yakaladı. "İçimde *senin* bağırsaklarını dökecek kadar Andarion olmadığını düşünerek hata yapma, küçük solucan. Var. Ve babamın tam olarak kim olduğunu hatırlasan iyi edersin. Damarlarımda en yoğun akan kan *onun* kanıdır. Taşıdığım herhangi bir insan geninden çok daha fazla."

Darice'in gözleri onun tehdidi karşısında büyüdü.

"Ve amcanın yetenekleri hakkında *hiçbir şey* bilmiyorsun," diye devam etti Thia. "Onu aşağılamak yerine şunu düşünmelisin. Baban öldüğünde Hauk Amca'nın yaşı ve cüssesinin iki katıydı. Yine de Hauk hayatta kaldı. Yalnız ve yaralı olarak. *Üç* hafta boyunca."

"Çünkü o babamı öldürdü!"

"Bunu bilemezsin."

Çenesini meydan okurcasına kaldırdı. "Annem bana öyle söyledi. Bu yüzden onunla uzun zaman önce evlenmesi gerekirken hâlâ evlenmedi. O sorumluluklarından kaçan bir korkak. Babamı kurtarmak yerine kendini kurtardı. Eğer gerçekten Andarion olsaydı, utanç içinde eve dönmek yerine kendini öldürürdü."

Thia onu öyle güçlü bir şekilde itti ki, adam tökezleyip yere düştü. "Andarion olmak hakkında *hiçbir şey* bilmiyorsun. Atalarını utandırıyorsun ve her iki ebeveyninin de soyunu lekeliyorsun." Öfkeli bir çıkış yapmadan önce yanındaki toprağı tekmeledi.

"En azından *insan* kanıyla lekelenmiş olan ben değilim!" diye hırladı arkasından. Sumi'ye vahşi bir dudak kıvrımı fırlattıktan sonra kendini yukarı itti ve hışımla dışarı çıktı.

Tamam o zaman.

Sumi yavaş ve düzenli bir nefes aldı. Nedenini bilmiyordu ama hepsi için kötü hissediyordu. Ve dürüst olmak gerekirse Thia'dan oldukça korkmuştu. Küçük bir şey için, vahşi ve son derece öngörülemezdi.

Babası kimdi?

Bildiği kadarıyla Hauk'un sadece Fain ve Keris adında kardeşleri vardı. Ama yine de Hauk'un ailesiyle ilgili o kadar kapsamlı bir araştırma yapmamıştı. Sadece bu görevin parametrelerini kafasında netleştirecek kadar. Fain de ailesi hakkında pek bir şey söylememişti. Onlar tarafından evlatlıktan beri herkese, hatta ona bile, hiçbir kan bağı olmayan bir yetim olduğunu söylemişti.

"Ne demek bir gün daha burada kalacağız?" Darice dışarıda sızlandı. "Gah! Bu hiç adil değil! Bunun *benim Dayanıklılığım* olması gerekiyordu, insanlara tahammül etmeyi öğrenme egzersizi değil!"

Hauk, "Ve bu benim *sana* tahammül etmeyi öğrenmem için bir alıştırma olmamalıydı," diye karşılık verdi. "Şimdi sana söylediğimi yap."

"Sen benim babam *değilsin*! Bana söylediklerini yapmak zorunda değilim." Bu sözlerin altındaki nefreti gözden kaçırmak mümkün değildi.

Thia yorgun bir iç geçirdi. "Ve tüm bu *harikulade sevincin* nedeni babamın yetişkin bir kadın olduğum ve artık tüm hayatıma hükmedemeyeceği düşüncesine dayanamaması."

"Babana karşı tek kelime etme, Thee. Bahsettiğin kişi benim kardeşim ve benim yanımda onu kötülerine izin vermeyeceğim."

"Onu aşağılamak mı? Pardon? Babam Hauk Amca'yla *tanıştınız* mı? Yüzünü buruşturarak gülen, sürekli PMS olan ve tetik parmağı kaşınan adamla? *Onunla* çıkmayı dene..." Tekrar konuştuğunda, sesi falsetto çıkıyordu. "Evet tatlım, babam Lig'in en iyi üç suikastçısının toplamından daha fazla ceset sayısına sahip efsanevi bir katildir. Hayır, seni yemeyi ya da cesedini saklamayı planlamıyor canım. Bu onun gülümseme şekli ve evet, bunu yaparken çok acı çekiyormuş gibi görüldüğünün hepimiz farkındayız. Ani bir hareket yapmazsan ön kapıya ulaşacak kadar yaşayabilirsin..." Öfkeli bir çılgılık attı. "Gerçekten, şimdi gidip bir manastıra katılmalıyım."

Hauk onun tiradına homurdandı. "Seni seven bir baban olduğu için mutlu ol." "Beni sevdiği için deliriyorum. Keşke ilmiği bir kez gevşetip böylece nefes alabileyim."

Sumi, Thia'nın babasının kim olduğunu anladığında sertçe yutkundu. Bu tiradı göz önüne alırsak, sadece bir erkek olabilirdi. Nykyrian Quiakides. Hem Andarion hem de Triosan imparatorluklarının taçlı prensi.

Ve Birlik tarihinin en çok aranan varlığı.

*Kutsal tanrılar...*

Nykyrian, baş komutanın gözünü alan suikastçıydı. Kyr Zemin'in gözaltına almak için ruhunu satabileceği tek yaratık.

Ve değerli kızı bu çadırın hemen dışında duruyordu. Nykyrian'ın korumak için her şeyi yapabileceği kızı.

Hatta onun için ölürüm.

Sumi Thia'yı Hauk'la birlikte teslim ederse, Kyr ona istediği her şeyi verebilirdi. Sadece Kalea'nın Birlik gözetiminden kurtulması için pazarlık yapmakla kalmaz, Sumi kendi özgürlüğü için de pazarlık yapabilirdi.

Böyle bir takas yapma fikri vicdanını sızlattı. Ama Kyr Thia'ya zarar vermezdi... ve Thia'nın da belirttiği gibi, o artık büyümüştü.

Bebeğinin aksine.

Kalea daha üç yaşındaydı. Birlik'in gözetiminde olduğuna dair hiçbir şey hatırlamayacak kadar küçüktü. Sumi onu şimdi geri alabilirse, sonunda bir aile olabilirlerdi. İsteddiği tek şey buydu. Arzuladığı tek şey.

Gözlerini kapatarak, sonunda bebeğinin neye benzediğini bilme düşüncesine değer verdi. Geceleri onu kucağına alıp sallayarak uyutabilecekti.

Dışarıdaki yabancılar onun bu rüyasının anahtarıydı.

Bebeğini geri alacaktı. Kime ya da neye ihanet etmesi gerektiğinin önemi yoktu. Hiçbir şey ve hiç kimse onun Kalea'sından önce gelemezdi.

## BÖLÜM 7

Sumi, Hauk'un yetersiz eşyalarını didik didik ararken kıyafetleri dışında bulduğu tek kişisel eşyasını ortaya çıkarınca donup kaldı. Bu avuç içi büyüklüğünde bir cihazdı ve içinde onun gürültülü Andarion müziği, birkaç video ve fotoğraf ile şimdiye kadar gördüğü en garip alfabeye yazılmış dosyalar vardı. Şifrelemeden kaynaklanıyor olabilirdi ama Andarion dilinin buna benzediğine bahse girerdi. Onların yazı dilini daha önce hiç görmemişti, ancak dosyaları kendi ana dilinde tutması mantıklı geliyordu. Ve eğer şifrlenmesi gerekecek kadar hassas bir şey içeriyorsa, Hauk'un onu bulabileceği bir yere bırakmayacağından emindi. Aksine üzerinde taşırdı.

Merakla, Evrensel alfabede *Aile* olarak işaretlenmiş dosyayı açtı ve böylece resimlerini gözden geçirebildi.

Çoğunlukla Darice'in ve Hauk'un kardeşlerinin, yani ailesinin geri kalanının fotoğraflarını içermesini bekliyordu. Ancak tuhaf bir şekilde, resimlerin çoğu insan çocukları ve çeşitli yaşlardaki bebeklerdi, Hauk'un çok daha genç bir Thia ile şakacı bir şekilde tartıştığı bir resim de bunlardan biriydi. Kız bile daha zayıftı, diş telleri ve kısa, boyalı kızıl saçları vardı. Yine de gülüşüp dövüşürken Hauk'a iyi bir ders veriyor gibi görünüyordu.

Sumi daha fazla sayfayı çevirirken, Hauk'un insan bebekleri ve çocukları tuttuğu resimlere bakıp gülümsemekten kendini alamadı. Onun yanında çok küçük kalıyorlardı. Bazılarında beceriksiz ve korkmuş görünüyordu, bazılarında ise -sonrakilerde- çok daha kendinden emindi. En biri, bir yaşlarında bir kız çocuğuyla çekilmiş yakın tarihli bir fotoğrafıydı. Kız, Hauk'un kaslı kollarını pembe tüylerle dolduran fırırlı bir tül elbise giymişti. Kız gülerek ellerini Hauk'un saç örgülerine dolamış, küçük başını da onun kocaman omzuna yaslamıştı.



Kendi kızını düşündükçe Sumi'nin gözleri doldu ve Kalea'nın onu böylesine sevgiyle kucaklayıp koruyacak müşfik bir babayla büyümesini diledi. Sumi'nin spermelerini ona ve kız kardeşine bağışlayan ve geri kalan her şeyi onlardan esirgeyen kendi duygusuz piç atasının aksine. Çocuğuna hamile olduğunu öğrendiğinde onu öldürmeye çalışan aşağılık köpeği bir kenara bırakın.

Avin'in ona aptalca mutlu bir haber olduğunu düşündüğü şeyi verdiğiğinde verdiği şiddetli tepkiyi hatırlayınca irkildi. *"Sırf beni nefret ettiğim bu lanet işe hapsetmek için bilerek hamile kaldın, değil mi, seni kaltak! Senden nefret ediyorum!"*

Bir yanı, herhangi bir erkeğin iyi bir ebeveyn ya da bu konuda iyi bir insan olabileceğine inanmıyordu. Bu onların genetik yapısında yoktu.

Ve yine de...

Evrende gerçekten iyi ve nazik insanlar olduğuna inanmak istiyordu. Bir yerlerde... muhtemelen uzak bir arka su gezegeninde bir kayanın altında yaşayan mikrobik babalar.

Yanıldığını umarak kesik kesik bir nefes aldı. Elbette, istatistiksel olarak, hepsi pislik olamazdı. Olabilirler miydi?

*Belki de ben bir pislik mıknaatısından başka bir şey değilimdir. Randevu kayıtlarına bakılırsa bu kesinlikle mantıklıydı. Evet, mükemmel erkekleri alır ve onları mahvederim.*

Düşüncelerini bu faydasızlıktan uzaklaştırmaya çalışan Sumi, Hauk'un beş yaşlarında kardeşleriyle birlikte çekilmiş bir fotoğrafını bulduğunda durakladı. Onları birlikte görene kadar Keris'in o kadar büyük olduğunu fark etmemişti. Fain ise Hauk'tan en fazla iki, belki de üç yaş büyük görünüyordu. Birbirlerinin omuzlarına atılmış kolları ve parlak gülümsemeleriyle, sevgi dolu kardeşlerin timsaliydiler... ta ki birkaç saniye sonra zaman damgalı bir sonraki görüntüye geçene kadar. Sonra, yerde sarmaş dolaş bir yığın halindeydiler ve acımasızca kavga ediyorlardı.

Kendine rağmen güldü. Tam Andarion'a göre. Bu

konuda, ne kadar da erkek.

Bir sonraki resimde Hauk, Andarion hükümetinin bilişim teknolojileri yüklenicisi üniformasını giymiş, onlu yaşlarının sonunda ya da yirmili yaşlarının başında, kolunda komuta suikastçısı rütbesi bulunan bir Birlik suikastçısı savaş kıyafeti giyen Nykyrian Quiakides ile sırt sırta duruyordu. Kollarını göğüslerinde kavuşturmuş, tüm evreni ele geçirmeye hazır görünüyorlardı.

Hauk'un Andarion prensini kardeşi olarak görmesine şaşmamalı. *Çok* uzun zamandır iyi arkadaş oldukları anlaşılıyordu.

Hauk'un geçmişine dair bu bakışları görmek çok tuhaftı. İç çamaşırlarını görmek - ki görünüşe göre iç çamaşırı yoktu - ya da düşüncelerini okuyabilmek gibi. Her fotoğraf, gerçekte neden burada olduğunu öğrenirse onu gözünü kırpmadan öldüreceğini bildiği vahşi bir canavarın kalbine ihanet ediyordu.

Bu resimlerdeki tüm insanlığa rağmen, arkadaşlarına destek olmak için bir Birlik hapishanesini küstahça basan ve ezici güçlülere karşı savaşıarak galip gelen savaşçıyı görmüştü.

Bir asker olarak korkunçtu. Onun gibi, acımasız bir katil.

Ve bu onun böyle bir saldırıya katıldığı tek sefer de olmamıştı. Sentella sürekli Birlik'e karşı bu tür baskınlar yapıyordu. Asla geri çekilmediler. Asla yenilmediler.

Herhangi biri tarafından.

Kaşlarını çatarak, Hauk'un çekildiği sırada cılız bir gençten fazlası olmayan Karon imparatorunu boğuyormuş gibi yaptığı bir fotoğrafta duraksadı. İkisinin fotoğrafçıya soytarılık yaptıkları çok açıktı. Karun imparatorunun küçük bir adam olmadığını bilse de Hauk'un yanında minicik kalıyordu. Ama bundan da öte, ikisinin yıllar içinde çektiği bir dizi fotoğraf, Hauk'un imparatoru dokunulmaz, seçkin bir aristodan çok sinir bozucu küçük bir kardeş olarak gördüğünü gösteriyordu.

Ve ikisi son derece yakındı. Hatta bir tanesinde ikisi de savaşta yaralanmıştı. İşaretsiz siyah savaş giysileri içindeki Darling, Hauk'un karnında başı açık yatarken, ikisi de ya sızmış ya da uyuyordu. Miğferi sol elinde sıkılı olan Hauk, yarı ölü bile olsa onu korumak için savaşacakmış gibi sağ kolunu imparatorun göğsüne dayamıştı. Şaka olsun diye, Syn adında biri Hauk'a e-posta ile göndermeden önce fotoğrafın üzerine el yazısıyla "şantaj" kelimesini yazmıştı.

Tamamen büyülenmiş ve eğlenmiş bir halde bu çarpık espriye güldü ve Hauk'un bunun için göndereni dövüp dövmediğini merak etti. Ama o zaman da Hauk bu durumu sineye çekmiş olmalıydı, yoksa fotoğrafı uzun zaman önce siler ve bir kopyasını da saklamazdı.

Onun, imparatorun, Nykyrian'ın ve diğer birkaç adamın çeşitli arazilerde ve iklimlerde tırmanırken çekilmiş daha pek çok fotoğrafı vardı. Ancak onu en çok büyüleyenler, onun ve arkadaşlarının serbest solo tırmanış yaptıkları yerlerdi. Kayalardan ve kayalıklardan parmak uçlarından başka hiçbir şeyle asılmadıkları çok sayıda resim vardı.

Tanrım, bu cesur ve aptalın tehlikeli bir birleşimiydi.

Yine de Hauk'un şişkin kaslarının tehlikeli bir şekilde sallanırkenki görüntüsü onu büyüledi ve nefesini kesti. Erkek korkusuzdu ve çoğu galakside yasadışı olması gereken bir şekilde yırtıktı. Ve bu, Kyr'in öğrendiği takdirde boğazını kesmesine neden olacak fanteziler kurmasına neden oldu.

Bir insan nasıl bu kadar lezzetli olabilir?

Hauk'un pitoresk bir dağın tepesinde, kolunu bir Hyshian kadınına doladığı bir resme ulaştığında donup kaldı. Kadın çok güzeldi. Olağanüstü derecede. Birbirlerine bakarken gözlerindeki hayranlık ve sevgiyi kaçırarak mümkün değildi. İçinden garip, açıklanamaz bir kıskançlık çatlağı geçti. Gerçi Hauk'un kimi sevdiğini neden umursasındı ki?

Bu düşünceden rahatsız olan kadın, öfkesini dindirmek için hiçbir şey yapmayan birlikte çekilmiş başka fotoğrafların yanından hızla geçti.

Ta ki *beş* kişinin fotoğrafına gelene kadar. İcini acı bir ürperti kaplarken kalbi boğazına fırladı. Hauk, Nykyrian, Darling, Hyshianlı kadın ve daha önceki birkaç fotoğrafta yer alan siyah saçlı ve siyah gözlü yakışıklı bir adam.

Beşi de işaretlenmemiş kırmızıya çalan siyah savaş

kıyafetleri giyyordu... Sentella üyelerinin kullandığı

kıyafetlerin aynısı.

*Vay anasını.*

*Bunlar* Sentella Yüksek Komutanlığı'nın beş üyesiydi. Öyle olmak zorundaydı. Birlik hapisanesindeki görevlerinin görüntülerini, boylarını ve yapılarını kendisinininki kadar iyi bilecek kadar titizlikle incelemişti. Bir araya toplandıklarında, o sert Durduğun Yerde Seni Öldürürüm duruşlarından hiçbir şey anlaşılmıyordu.

*Aman Tanrım, işte bu. Aradığı şeyi bulmuştu.*

Sertçe yutkunarak ürperdi. Bu tek, mahkum edici resimle Sentella'yı sonsuza dek yok edebilirdi. Kyr'in sahip olmak için diğer gözünü satacağı bilgi işte tam burada, elindeydi...

"Hauk Amca?"

Sumi, Hauk ve Thia'nın dışarıda yemek hazırladıklarını duyunca cihazı hızla kapatıp yerine koydu. Yakalanıp öldürölmekten korkan Sumi, kalbi göğsünde çarpmaya devam ederken paletine geri döndü.

Ama görüntüler zihnine kazınmıştı. Daha da kötüsü, Hauk'u onun için gerçek bir insan yapmışlardı. Bir hedef değil. Ve bu o kadar tehlikeliydi ki uzaktan bile eğlenceli değildi.

*Ona karşı bir şey hissetmek için kendime izin veremiyorum.*

O dūřman olarak kalmalı ve bundan daha kiřisel bir řey olmamalıydı. Bu iřin yūrūmesinin tek yolu buydu. Hayatta kalabilmesinin ve yapması gerekeni tek yolu buydu. Kendisi ve Kalea'nın iyilięi için. Hayatını ve inancını bir adama ve onun dūrūstlūęine baęlamakla zaten hata yapmıřtı.

Sumi bu aptallığından pişman olacak kadar bile yaşamamıştı. Bunu bir daha yapmasına imkân yoktu.

Kurban olmayı reddetti. Onu bōylesine ōlūmcūl bir katil yapan da bu inatçı kararlılıktı. Bu yūzden kendi bōlūmūndeki en iyi suikastçılardan biriydi.

Ava çıktığında, sonuna kadar giderdi. Hiçbir şey onun dikkatini dağıtmaz ya da yoluna çıkmazdı. Özellikle de kendi duyguları.

Hauk arkadařlarına sadakat gōsterebilirken, aęabeyi kız kardeřine soęuk bir řekilde sırtını dōnmūřtı, bunun Omira'nın onun çocuęunu doęurmaktan korkmasından bařka bir nedeni yoktu. Fain bir kez olsun onlarla iletiřime geçmeye çalıřmamıřtı ve Omira ōldūęū gūne kadar yollarının kesiřmesinden ya da Fain'in onu bořadıęı için peřine dūřūp ōldūrmesinden korkmuřtu. Barıř yanlısı kız kardeři gittięi her yere kūuk bir blaster bile gōtūrmūřtı.

Onu bulma ihtimaline karşı.

Sumi duygusuzluğun onların kanında olduğunu varsayardı. Hauk'un da en az kardeşi kadar gaddar olacağını. Özellikle de ihanete uğradıysa.

řimdilik kendi rolūnū oynayacak ve Kyr'ın talep ettięi řeyi yapacaktı. Ama zamanı geldięinde, bu iřten saę salim kurtulmak için ne gerekiyorsa yapmaktan ekinmeyecekti.

Hiç kimsenin hayatı onun için Kalea'nınkinden daha değerli değildi.

## BÖLÜM 8

Bir sıçrayışla **uyan** Sumi, hayatının en inanılmaz müziğini duyduğunda başını eğdi. Alçak ve unutulmaz. Ruhani. İlk başta bunun çocukların çaldığı bir şey olduğunu düşündü, ta ki çadırdan çıkıp Hauk'u yerde oturmuş, çenesinin altına güzel bir keman sıkıştırmış ve gözleri kapalı çalarken bulana kadar. Kendisi o kadar iriydi ve keman da ona kıyasla o kadar küçüktü ki, gerçek bir enstrümandan çok bir oyuncağa benziyordu. Ancak parmakları son derece karmaşık bir melodinin içinden geçerken sahip olduğu yetenekten şüphe etmek mümkün değildi.

Şimdi bulmayı umduğu son şey vardı. Narin bir enstrümanı bir virtüöz ustalığıyla çalan bir Andarion. İnanılır gibi değil.

*Lanet olsun sana, Hauk. Bu kadar öngörülemez olmayı bırakmalısın. Çok beklenmedik.*

Çok çekiciydi. İnançlarına ve akıl sağlığına çok fazla zarar veriyordu. Onu tanıdığı soğukkanlı katili değil de, güzelliğini görmesini çok kolaylaştırıyordu.

Bir adım attı. Hemen durdu ve sanki bir saldırı bekliyormuş gibi ayağa kalktı. Ve elindeki dayanıksız yayla birini kolayca kazığa oturtabileceğinden, hatta başını kesebileceğinden hiç şüphesi yoktu.

Onu gördüğünde, şimdiye kadar gördüğü en seksi, en erkeksi duruşa büründü. Kendine güven ve ölümcül bir zarafet yayıyor ama aynı zamanda sevimli ve ateşli olmayı da başarıyordu. "Bir şeye ihtiyacın var mı?"

Evet, tüm akıl sağlığına rağmen, o sert, yırtık vücudun tadına bakmak istiyordu ama *bu* düşüncelerini yüksek sesle söylemeyecekti... ve *asla* ona söylemeyecekti. "A

Manzara değişikliği."

Ve tüm bu zengin kahverengi erkek, kesinlikle bu Allah'ın belası kayada bakılacak en ilginç şeydi.

"Ah." Elindeki aleti bir kenara bırakıp ona yardım etmeye geldi. Kız itiraz edemeden onu kollarına alıp küçük ateş çukuruna götürdü ve orada kullandığı hava yastığının üzerine yatırdı. Boyu göz önüne alındığında bunu bu kadar kolay yapabilmesi son derece rahatsız ediciydi. Ayakkabıyla 1.80'in biraz üzerinde duran kız, ortalama bir erkekten birkaç santim daha uzun olmaya alışkındı. Beş yaşına geldiğinde, kendi babası bile onu kucağına almayı reddetmiş, onun kendisi için çok büyük olduğunu iddia etmişti.

Yine de Hauk onu sanki botlarından daha ağır değilmiş gibi taşıyordu.

Bu *ok* rahatsız ediciydi.

Tek kelime etmeden kemanını çantasına geri koymaya

gitti. "Durmak zorunda değilsin."

Çantayı kapattı ve bir kenara koydu. "Başkalarının önünde oynamaktan . Bu yalnız yaptığım bir şey."

Eğer kötü oynasaydı bunu anlayabilirdi. Ama yetenek seviyesi çok uzun oynadığını gösteriyordu. Ayrıca bir Andarion savaşcısı için garip bir hobi gibi görünüyordu. Fazla huzurlu.

Ve huzurdan bahsetmişken... aniden ürkütücü bir sessizlik olduğunu fark

etti. Endişeyle, kararan kampın etrafına baktı ve hiçbir iz göremedi Thia ya da Darice. Sadece Hauk'un yemeğinin kalıntıları. "Bu kadar mı Sonunda çocukları yediğin için onlara kızgın mısın?"

nce soruyla alay etti, sonra ciddi ciddi düşünmüş gibi göründü. Kendi çadırının solundaki canlı pembe çadırı işaret etti.

"Thia kapalı, çizim." Sağ taraftaki siyah olanı işaret etti. "Darice onunkinde bağlı."

"Neye bağlı?"

"İp," dedi basitçe. "Keman tellerini kullanmayı düşündüm ama üzerlerine kan bulaşmasını istemedim. Damarlarında akan zehir miktarı göz önüne alındığında, ahşaba zarar verebilir."

Şaşkınlıkla ona baktı. "Ciddi misin sen?"

Yüzündeki masum, neredeyse çocuksu ifade komikti. "Ya bu olacaktı ya da onu öldürecektim. Daha iyi olmasa da daha az kötü gibi görünüyordu."

Gülmemek için dudaklarını birbirine bastırdı. "Ne zamandır bağlı?"

Umursamazca omuz silkti. "Ne zamandır sessiz?"

Gözlerini kocaman açarak eliyle ağzını kapattı. Adamın yaptığı şey karşısında dehşete düşmüştü ve aslında bunu çekici bulmuştu. Ve muhtemelen haklıydı da. "Çok kötüsün... Onun için endişelenmiyor musun?"

"Bağları çözülmüş olsaydı ve hala etrafımda çene çalmaya devam etseydi, onun iyiliği için daha çok endişelenirdim."

Elini indirerek ona ve kibirli tavrına karşı başını salladı. "Keşke Darice'in daha fazla yanında olabilseydim ama tavrına bakılırsa..."

Yanına otururken ona bir şişe su uzattı ve bir torba kuru meyve açtı. "O babasının oğlu. İnatçı. Öfkeli. Aceleci. Ve kendi iyiliği için ne zaman susması gerektiğini asla bilmez."

"Neden birisinin bu listeyi sizin için de hazırladığını hissediyorum?"

Parmaklarını yaladı. "Muhtemelen öyle olduğu içindir. Birçok kez."



Yüzünü buruşturarak suyun kapağını açmak için elinden geleni yaptı. Birisi hava geçirmez şekilde mühürlemiş miydi?

Hauk şişeyi onun elinden aldı ve zahmetsizce açtı. Hauk şişeyi ona geri verirken kadın tereddüt etti. Ne farkına bile varmadan elini Hauk'un elinin üzerine koydu ve elinin gücüne ve büyüklüğüne hayret etti. İnsanların aksine, Andarionların tırnakları daha çok pençeye benziyordu. Doğuştan sahip oldukları bir diğer doğal silah da dişleri, yüksek işitme ve görme yetileriydi - onlar gerçek bir yırtıcı ırktı. Fain'le birlikte böyle yabancı bir yaratık doğurmayı düşündüğünde kız kardeşini dehşete düşüren şeylerdi bunlar. Omira, melez bir fetüsün onu taşıırken karnından pençeleriyle çıkacağından bile korkmuştu.

Andarionlar insanlar için son derece tehlikeliydi ve yine de, tüm mantığa rağmen, bir Andarion erkeği ile bir insan erkeği arasındaki farkları düşünürken ondan etkilenmişti. Hauk'un elleri düşündüğünden daha güzeldi, özellikle de Andarion vahşiliği ve savaş becerisi hakkında duyduğu hikâyeler göz önüne alındığında.

"Ellerin çok büyük."

Başparmağıyla parmak eklemlerini okşadı. Bu tek bir his bile tüm vücudunu ürpertti ve hormonlarını ayağa kaldırıp nefes nefese kalmasına neden oldu. "Ve seninkiler inanılmaz derecede narin. Elleri bu kadar yumuşak ve küçük olan bir kadın nasıl olur da bir adamın canını almayı başarır?"

"Büyük bir üzüntüyle." Sözcükler dudaklarından çıkar çıkmaz, sürç-i lisan ettiği için utandı. Nedense onlar her konuştuğunda gardını düşürüyordu. Ne yapıyor olması gerektiğini unutmak çok kolaydı.

Onu avlıyor, yırtıcıyı.

Ama bu onun hatası değildi. Ona Fain'i çok fazla hatırlatıyordu ve Fain Hauk'a duyduğu nefrete rağmen, içindeki küçük kız yeniden güvende hissetmek istiyordu, tıpkı Fain'in, kız kardeşiyle birlikte kaldıkları evde onu sallayarak uyuttuğu zamanki gibi. O aptal, muhtaç kızı susturmak kolaydı.

yalnız olduğu zamanki sesi. Kendi kendine hayatın böyle olması gerektiğini söylemek . Acımasız ve yalnız.

Ama şimdi Hauk'la birlikteydi ve onun yeğenlerini nasıl koruduğunu görüyordu...

O mızımız küçük sürtük intikam için geri dönmüştü.

Kendi düşünce zincirinden dehşete düşerek gözlerini

kaçırdı.

Hauk isteksizce onun elini bıraktı. "O piç seni dövdü, değil mi?"

Beklenmedik sorusu onu Avın'ın onun boyu ve zekâsı karşısında kendini tehdit altında hissettiği günlere geri götürünce kaskatı kesildi. Onun sevdiği ve kendisinin nefret ettiği işi kıskanıyordu. Eğitimli bir suikastçı olmadığı ve hayatını erkek arkadaşının bipolar ruh hali değişimlerinden korkarak yaşadığı günlere. "Affedersiniz?"

"Erkek arkadaşın. Onu bu yüzden öldürdün." Bu bir soru değildi. Gerçeğin ifadesiydi.

Sumi bunu inkar etmek istedi ama nasıl yapabilirdi ki? O gerçeği söylemişti. Kendisinden çok daha iri ve güçlü bir adamı bile fiziksel olarak öldürmenin ne kadar kolay olduğunu öğrenmiş olsa da, sonrasında sonsuza dek kalacak olan suçluluk duygusuyla yaşamak asla kolay değildi. "Evet."

Hauk onun ela yeşili gözlerindeki korku ve utancı gördü, sonra tekrar gözlerini kaçırdı. Omira'nın bir zamanlar takındığı tavra o kadar benziyordu ki, içini bir ürperti kapladı.

Yanındaki yerde ne kadar yer kapladığını fark ettiğinde ellerinin nasıl titrediğini de özlemedi.

"Bu yüzden bedenim seni rahatsız ediyor."

Daha korkunç anılar canlanırken başını salladı. "Kapana kısılmış ve çaresiz olmanın nasıl bir şey olduğu hakkında hiçbir fikriniz yok. Karşı koymanın hiçbir yolu olmadan bastırılmak,

Ne kadar uğraşırsan uğraş."

"Bu doğru değil. Sırtımdaki yara izlerini gördün. Hayatımın bir başkasının ellerinde olmasının ve varlığımın her parçasıyla bundan nefret etmenin nasıl bir his olduğunu çok iyi biliyorum."

Adamın öfkeli ses tonuna kaşlarını çattı. "Ne oldu?"

Hauk dişlerini sıktı. Sorduğu soru içini düğümlledi ve onu unutmayı tercih ettiği o güne geri götürdü. Hayatını birden fazla açıdan sonsuza dek değiştiren ve onu asla öngöremediği bir yola sokan o güne. Kaderini mahvetmiş ve ailesinin saygısına mal olmuş olsa da, bu varoluşunun her günü için minnettar olduğu bir savaş kardeşiyle telafi etmişti.

Suyunu yudumlarken, geçmişten gelen görüntüler onu rahatsız ederken bakışlarını kıstı. Akademide, aptalca iki Andarion arkadaşı olduğunu varsaydığı kişilerle birlikte bir eğitim kapsülündeydi. Ne yazık ki, hepsi insanlarla yeterince uzun süre birlikte eğitim görmüş ve insanlığın bazı *ince* özellikleri onlara da bulaşmıştı. Nykyrian akademilerine gönderildiğinde, tam kanlı Andarionlar melez için açık sezon ilan etmişlerdi.

Bu onların kültüründe *olmayan* bir şeydi. Eşit biriyle dövüşmek ya da meydan okumaya cevap vermek Andarion'a göreydi. Zayıflara sataşmak insana özgü bir şeydi. Ama Prens Jullien meleze saldırımları ve onu okullarından kovmaları konusunda ısrar etmişti, böylece ona bakmak zorunda kalmayacaklardı.

O zamanlar Jullien ve Nykyrian'ın çift yumurta ikizi olduğunun farkında olmayan Hauk, düşmanlığın Jullien'in tam kanlıların kendisinin de bir melez olduğunu hatırlayıp ona düşman olmasından duyduğu korkudan kaynaklandığını düşünmüştü. Jullien çoğunlukla Andarion gibi görünür ve genellikle onlardan biri olarak fazla yorum yapmadan geçirdi.

Nykyrian hiç bu kadar şanslı olmamıştı. Tek bir bakışla, her iki türden de doğduğu ne yazık ki belliydi.

Şimdi Hauk, Jullien'in bunu Nykyrian'ı bir insan yetimhanesine bırakan büyükannesini korumak için yaptığını biliyordu, insanların Andarionlara duydukları nefretten dolayı çocuğu öldüreceklerini umuyordu. Jullien hepsini Nykyrian'a saldırmaya ve okuldan atılması için başını belaya sokmaya zorlamıştı.

Ya da tacizleri yüzünden ölürlər.

O günlerde Nykyrian, Birlik'te aldığı kapsamlı eğitimin ve evlat edinen ailesinin acımasızlığının onu dönüştürdüğü yenilmez savaşçı değildi. Sıksa, ürkek bir çocuktur. Kendini savunamazdı. Tek istediğı herkes tarafından görmezden gelinmekti. Özellikle de geçmişindeki insanlar onu korkunç bir şekilde yaralı, sakat ve pençesiz bıraktığından beri.

Andarionlar atalarının yollarını ve öğretilerini takip etmek yerine, Nykyrian'ın bulaşıcı olduğundan ve hepsini yok edeceğinden korkuyormuş gibi onu travmatize etmek için bir araya gelmişlerdi.

O gün Jullien, Nykyrian'ı kapsülle birlikte ezmeye niyetlenmişti.

Hauk onların planlarına karşı çıkmıştı. Onlar da ona karşı çıkmışlardı. Bu yüzden birbirleriyle kavga ederken, kapsülün arızalanmasına ve düşmesine neden olmuşlardı.

Jullien ve Chrisen Hauk'u terk etmişlerdi. Onu canlı canlı yanması için enkazda bırakmışlardı. Şimdi bile, Chrisen'in onu bacağına düşen ve onu kapsülün içine hapseden panele bilerek ittiğine yemin edebilirdi. O piçin gözleri memnuniyetle parlıyordu.

Alevler etini yakarken ve duman ciğerlerini sararken, dışarıda onların kaza için "beceriksizliğini" suçladıklarını duymuştu. Onlar ve diğer öğrencilerle birlikte öğretmenleri de Hauk için neden bir şey yapamadıklarına dair bahaneler üretmişlerdi. Bir çocuğun yanarak ölmesine izin vermek neden kabul edilebilirdi?

Kendisine yardım etmeye niyetleri olmadığını bilen Hauk, elinden geldiğince nefesini tutmuş, bir yandan da çaresizce hasarlı bacağını yakıcı sıcak metalden kurtarmaya çalışmıştı. Tamamen yalnız olduğunu biliyordu. Hiç kimse onun için kendini tehlikeye atmayacaktı.

En azından üzerine bir gölge düşene kadar böyle düşünmüştü.

Kaza yaptıklarında ona zarar vermeye çalıştıklarının farkında olan Nyk, tehlikeden habersiz geminin içine koşmuştu. Tek bildiği, Hauk'un da en az diğerleri kadar ona zarar vermeye kararlı olduğuydu. Ama Nyk bunun onu durdurmasına izin vermemişti. Hauk' kurtarmak için mücadele ederken yanmış ve kemiklerine kadar yaralanmıştı.

Yine de Nyk, kimse zahmete girmeden Hauk'un hayatını kurtarmak için savaşmış, sonra da kendisi yaralıyken Hauk'u kaldırıp güvenli bir yere taşımış, gemi patlayıp enkaz ikisinin üzerine yağmadan hemen önce.

İnsan ve Andarion kalabalığının arasından ceketini çıkarıp Hauk'un sırtındaki alevleri söndürmek için kullanan Nyk olmuştu.

Hauk bugüne kadar Nykyrian'ın merhametini anlamamıştı.

Ve Nyk'ın vücudunda o kazanın neden olduğu yara izlerinden birini her gördüğünde, Nyk'ın okullarında istenmediğini hissetmesine neden olduğu için yanmasına izin vermesi gereken bir çocuğa olan borcunu biliyordu.

Ama bu uzun zaman önceydi. Ve hiç kimseyle konuşmadığı bir şeydi.

Nykyrian bile değil.

Boğazını temizleyerek, bir friggle bulana kadar çantasındaki meyveleri karıştırdı. "Ben çocukken bir eğitim tatbikatıydı. Kapsülüm düştü ve ben de yanan enkazın içinde sıkışıp kaldım." Meyveyi ona uzattı.

Başını sallayarak reddetti. "Korkunç olmalı."

Tekrar konuşmadan önce çikolatayı yedi. "Bu benim en mutlu anılarımdan biri değil. Ne yazık ki en kötü anılarımdan biri de değil."

"Korktun mu?"

Elini pantolonuna sildi. "Hayır." "Gerçekten mi?" diye sordu kuşkuyla.

Ona sert bir bakış attı. "Gerçekten mi?"

Sumi ona ne söylediğini anlayamıyordu. Sırtındaki yara izlerinin zenginliği ve acımasızlığı göz önüne alındığında değil. O kadar ağır yanmıştı ki, tekrar bir bütün olabilmesi için yıllarca fizik tedavi görmesi gerektiğinden emindi. Ve muhtemelen birkaç deri nakli. "Kaç yaşındaydın?"

"On üç Andarion yılı."

Onun cevabı karşısında ağız açık kaldı. "Sen bir bebektin." "Çoğundan daha büyüktüm."

Andarion'un tipik cevabıydı bu ve aklına onun ağabeylerine tutunmaya çalışan, parlak gözlü, sevimli bir çocuk olduğu görüntüsünü getirdi. Bu kadar genç ve ölüme bu kadar yakın olmanın onun için nasıl bir kâbus olduğunu hayal etmeye çalışırken dudağını ısırđı. "O yaşıta nasıl olur da biraz bile korkmazsın?"

"Çok kızmıştım."

"Neye?"

Ona doğru vahşî bir bakış fırlattı. "Bir avuç korkmuş insan kız öğrenci gibi davranarak, dost sandığım Andarionlar benimkini kurtarmama yardım etmeye çalışmadan kendi kışlarını kurtarmaya koştular."

"O zaman nasıl kaçtın?"

"Thia'nın babası. O da henüz bir çocuk olmasına rağmen koşarak geldi ve kanlar içindeki saklandığım yeri sürükleyerek çıkardı."

Adamın henüz Nykyrian'dan ismen bahsetmemiş olması dikkatinden kaçmamıştı. "Bu yüzden mi ona bu kadar sadıksın?"

"Ona *birçok* nedenden dolayı sadığım." Adam onun üzerinde yükseldi. "Şimdi Darice'i kontrol etmeliyim."

Adamın küçük, siyah çadıra doğru ilerleyişini izledi. Bu asık suratlı erkek, şimdiye kadar karşılaştığı yaratıklar arasında en yırtıcı yürüyüşe sahipti. Gevşek bacaklı ve olması gerekenden daha seksi. Ve yeğeninin ağzını açtığı anda anlamıştı. Darice amcasına bir dizi küfür savurdu.

"Dur, yoksa yine ağzını tıkarım."

"Neden? Doğrularım seni rahatsız mı ediyor?"

"Hayır," diye hırladı Hauk. "Dilin beni rahatsız ediyor. Şimdi ısır ya da et." "Ben hepimizin aklı için kesip atmasından yanayım. Sen ne düşünüyorsun?"

Sumi, Thia'nın sözlerine gülümsemeye başlamıştı ki kızın yanındaki kocaman kara kediye gördü. Nefes nefese ondan uzaklaştı.

Thia kedinin başını okşayarak hızla, "Panik yapma," dedi. "Bu sadece Illyse. Sadece ben söylediğimde ya da biri bana saldırdığında saldırıyor."

Kalbi hâlâ çarpan Sumi koltuğuna geri döndü. "Korkunç bir kadınsın, Thia."

Yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. "Bir ara babamla tanışmalısın."

"Sadece ağır silahlı olursam."

Thia güldü. "Güven bana. Öyle olsan da fark etmez. Aslında, eğer değilsen hayatta kalma ihtimalin daha yüksek. O zaman sana acıyabilir ve merhamet gösterebilir. Silahlı olursan tek başınasın ve o peşindeyken bu çok korkunç bir yer."

"Bence insanları korkutmaktan hoşlanıyorsun."

Thia omuz silkti. "Hepimizin bir hobiye ihtiyaı var."

"Tığ içinin en terapötik ve sakinleştirici olduğunu duydum."

Onun yanına oturan Thia burnunu kırıştırdı. "Tuhaf bir şekilde senden hoşlanıyorum."

Sumi aynı şekilde karşılık vermek için ağzını açtı ama Hauk'un çadırdan çıktığını, yeğeni kıvranıp ona daha fazla hakaret ederken Darice'i pantolonunun kemerinden tuttuğunu görünce dondu kaldı. "Bu da ne...?"

Thia, Hauk'un önünü kesmek için koşmadan önce "Aman Tanrım," diye nefes aldı. Hauk'un yolunu kesmek için kollarını uzattı. "Yapma bunu."

Hauk'un çenesinde bir tik öfkeli bir ritim tutturdu. "Thia, yolumdan ekil. Onu boğacağım. Bu sefer ciddiylim."

"Lütfen, amca. Yapma. Bırak ben yapayım, onunla geçen haftadan sonra bu hakkı kazandım."

Hauk ve Thia, Darice'yi öldürmek için kimin daha fazla sebebi olduğu konusunda tartışırken Sumi glmemeye çalışarak kaşlarını ovuşturdu, Darice ise ikisine de küfürler yağdırmaya devam etti. Kafası karışan vahşi lorina sanki hangisini ısırması gerektiğini anlamaya çalışıyormuş gibi küçük grubun etrafında daireler çiziyordu.

Evde sadece o ve kız kardeşi olduğundan ve aralarında büyük bir yaş farkı bulunduğundan, gerçekten hiç kavga etmemişlerdi.

*Bu şekilde değil.*

Sumi dikkatlerini çekmek için yüksek sesle düdük çaldı. "ocuklar?"



Sanki deli olan oymuş gibi *ona* bakmak için durakladılar.

"Bu normal mi? Bütün aileler bu şekilde mi kavga eder?"

Thia içini çekti. "*Tüm* aileleri bilmem ama benim küçük kardeşlerim için norm bu. Hepsinin büyüyünce terörist olacağından eminim."

Hauk hiç uyardıktan Darice'i yere düşürdü. Darice duyulabilir bir iniltiyle yere düştü. Yeğenin üzerinden atlayan dev Andarion Sumi'ye yaklaştı. "Bir geminiz olmadığına emin misiniz?"

"Oldukça olumlu. Özür dilerim. Bir tüfeğim vardı ama siz el

koydunuz." O vahşi tik Hauk'un çenesine geri döndü.

Amcasına ters ters bakan Darice kendini yerden kaldırdı. "Geri döndüğümüzde Yaya'ya *insani* davranışlarıyla hepimizi nasıl utandırdığını anlatacağım!"

Hauk, beyni olan herkesin geri adım atmasını sağlayacak sert bir yüz ifadesiyle ona doğru döndü. "Sanki *umurundaymış* gibi. İnan bana evlat, annem bizi terbiye etmek için çadıra bağlamaktan çok daha kötü şeyler yaptı. Seni henüz bir halkanın içine koymadığım için dehşete düşerdi."

Darice meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Orada benimle yüzleşecek kadar Andarion değilsin!"

Hauk Darice'e öyle bir baktı ki, sanki çocuk blaster'ına birkaç şarjör doldurmaktan çekiniyordu. Çenesini kapatarak bir şişe su almaya gitti ve Thia'nın yanında durakladı. "Ben ava çıkıyorum. Blaster'ını yakınında, gözlerini ve kulaklarını açık tut."

Hauk giderken Darice ona doğru toprak fırlattı. "İşte bu, seni korkak! Yürümeye devam edin. Hepsi bu kadar -" Sözleri Thia'nın onu vurmasıyla acı dolu bir homurtuyla son buldu.

Sumi onun soğukkanlı davranışları karşısında nefesini tuttu.

"Sakin ol. Önce sersemletmeye ayarladım." Blaster'ını kılıfına soktu ve Sumi'ye pişmanlık duymayan bir sırıtma geçti. "Gerçi yapmamalıydım. Göğsünün ortasında ya da daha iyisi, kibirli ve kendini beğenmiş kılıcında kocaman bir yara izi olması onun işine gelirdi." Sumi'nin yanına oturdu ve canavarı sakinleştirebilmesi için lorinayı yanına çağırdı.

Dudağını ısırarak Sumi'nin son birkaç dakika içinde olup bitenler karşısında kafası karışmıştı. "Darice'yi çadırına geri götürmemiz gerekmiyor mu?"

Thia ona kuru bir bakış attı. "Hiç bir Andarion erkeğini tavlamaya çalıştın mı?"

Küçük bir tane bile

mi?" "Hayır."

"Yapma." Lorina'nın kemirmesi için çenesini uzattı. "Güven bana, o pislik fitik olmaya değmez. Bence onu açıkta bırakalım ve kötü bir şeyin onu yemesini umalım. Yavaşça... ve zevkle."

Ne düşüneceğini bilemeyen Sumi, gecenin karanlığında gözden kaybolan Hauk'un ardından baktı. Thia Darice'i patlatırken arkasına bile bakmamıştı. Ailesine karşı bu derece duyarsız olmak onun karakterine aykırı görünüyordu ve ilişkileri hakkında çok şey söylüyordu. "Peki onların olayı ne? Darice neden ondan nefret ediyor?"

Thia sözlerini düşünmek için bir dakika durakladı. "Keskin nişancıların çoğu sadece Andarion'luk yapıyor. Biz iğneleyici, savaşçı bir grubuz."

"Ama..."

"Sizin de defalarca duyduğunuz gibi. Darice'in babasının ölümü için Hauk'u suçluyorlar."

"miydi?"

Thia başını salladı. "Yıllar boyunca babamla Fain arasında geçen konuşmalardan duyduğum kadarıyla - Darice'in babası Keris'e rağmen

Andarion savaş kahramanı olmasının yanı sıra uyuşturucu ve alkolle ilgili ciddi sorunları vardı."

Sumi bunun üzerine nefesini sertçe içine çekti. Bunlar insanlar için iyi şeyler olmasa da, Andarion'larda özellikle askeri üniforma giyenler için çok sert bir ceza sistemi vardı. Biraz içkiye izin vardı.

Fazlalık değildi.

Diğetine gelince, uyuşturucu, yakalanan bir sivil tarafından kullanılırsa ölüm cezası olabilirdi ve üniformalılar için her zaman böyleydi. "Neden uyuşturucu kullanma riskine girsin ki?"

"Yine spekülasyon yapıyorum ama Hauk Amca'nın da söylediğı gibi anneleri pek de annelik içgüdüsüne sahip biri değil. Çok iyi bir arabulucu olmasına rağmen oğullarının kötü davranışlarına karşı çok az sabrı var."

"Arabulucu mu?" Dosyasının ortaya çıkarmadığı bir şey vardı. "Andarionların dünyasında böyle bir şey olduğunu bilmiyordum. Biri pes edene ya da ölene kadar tüm sorunlarını çözdüklerini sanıyordum."

"Her zaman değil." Thia elini Illyse'nin kulaklarında gezdirdi. "Annesi de gelmiş geçmiş en iyi eğitimcilerden biri. Hauk'un babası gibi onun annesi de üç oğlundan çok şey bekleyen bir asker." Lorina'nın içmesi için su dökmek üzere durakladı. "Darice'nin annesi de bir gazi ve Keris'in ekürisiydi. Hauk Amca ona Endurance'ında Keris'in başına gelenleri anlattığında, Hauk'un midesine bir bıçak sapladığını ve o kadar derin bir yara açtığını duydum ki, hayatını kurtarmak için midesinin bir kısmını çıkarmak zorunda kalmışlar."

Sumi bunun üzerine nefesini sertçe içine çekti. Ne kadar korkunç bir şeydi ama Andarion vahşeti hakkında anlatılan hikâyelere de uyuyordu. "Ciddi misin sen?"

Thia başını salladı.

"Kaç ?" "On beş."

Ve onu bıçakladı mı? Bir insan böyle bir şeyi nasıl yapabilirdi? Sumi acıyı anlıyordu ama bu... Yeğenine baktı. "Darice'in yaşında."

"Hayır, on dört yaşında. Hauk Amca okulda geçirdiği bir kaza yüzünden Dayanıklılığını ertelemek zorunda kaldı. Aslında gitmesi gerekirken hala deri nakli yaptırıyordu."

Sumi'nin çenesi gevşedi. Demek kapsüldeki yaraları konusunda haklıydı. Tüm bunlardan sonra burada ne işi vardı? "Dayanıklılık için uygun muydu?"

"Babama göre, pek sayılmaz. Daha uzun süre, en azından bir yıl ertelenmeliydi ama anneleri Hauk Amca'nın gitmesi ve Keris'in ona merhamet etmemesi konusunda ısrar etti."

Şoke olan Sumi, bir annenin nasıl böyle olabileceğini anlamaya çalıştı. Ama sonra, kendi annesi onu ve Omira'yı onlardan nefret eden öfkeli bir alkoliğe terk etmişti, bu yüzden çocuk doğurmakla işi olmayan kadınları iyi tanıyordu. "Bunu neden yapsın ki?"

Thia elini Lorina'nın omurgasında gezdirdi, sırtını onun dokunuşuna karşı dikleştirirken kürkünü karıştırdı. "Hauk Amca'nın kaza sırasında yaralanmasına izin verdiği için çok öfkeliydi. Görünüşe bakılırsa, kaza olduğunda Hauk Amca çoktan yemin etmişti ve nişanlısının ailesi vücudundaki hasarı görünce kızlarını Hauk soyundan geri çektiler ve annesini herkesin önünde büyük bir utanca boğdular. Babam annesinin onu Hauk Amca geri dönmesin diye gönderdiğini düşünüyor. Ona göre, Endurance sırasında ölmesi aile onurlarını geri getirecekti."

Bu çok soğuk ve zalimceydi. "Hiç evlenmemesinin nedeni de bu

mu?" Başını iki yana salladı. "Hepsi Dariana'nın suçu."

"Dariana?"

"Darice'in annesi."

Sumi bu saçma mantığı anlamaya çalışırken kaşlarını çatı. "Hiç evlenmemiş olması nasıl *onun* suçu oluyor? Onu bıçakladığı ve bir yara izi bıraktığı için mi?"

"Hayır. Andarion yasaları ve geleneklerine göre, bir kadın dul kalırsa ve soyunda mirasçı olmayan bir erkek varsa, ölen erkek kardeşinin yokluğunda onunla evlenmeli ve ona bakmalıdır."

Sumi, Darice'in bu yüzden ona bağırdığını duyduğunu hatırlıyordu. "O zaman neden onunla evlenmedi?" Keris öleli epey olmuştu. Tanrılar biliyordu ki, Sumi o gür erkeklik parçasını yatağına sürüklemek ve merhamet dileyene kadar ona binmek için beş dakika bile beklemezdi.

Ne salak ama.

Thia cevap vermeden önce dişlerini sıktı. "Dariana ondan nefret ediyor ve onu eşi olarak kabul etmeyi reddediyor."

Sumi'nin kaşları daha da çatıldı. "O zaman neden hala söz verdiler?"

"Bir insan gibi düşünüyorsun," diye azarladı Thia. "Andaria'da işler böyle yürümez. Sözler dişiler tarafından müzakere edilir ve kaleme alınır. Erkek sözünden cayamaz. Asla. Sonuna kadar gitmeye namusuyla bağlıdır."

"Kadın da mı?"

"Onlar kadın değil, dişi. Ve bir dişinin ailesine karşı birincil görevi soyunu ve atalarını korumak ve çocukları için mümkün olan en iyi ittifakı kurmaktır. Bunu da yasal olarak bağlanabilecekleri en iyi erkek soyunu seçerek yaparlar. Kan soyunun tartışmasız sahipleri olarak dişiler kutsaldır. Evlerinden atılabilirler ama soylarını asla kaybetmezler. Ancak, bir erkek bir şey yaparsa

layık değilse, ailesinin soyundan atılabilir. Sonsuza kadar. Ve bir erkeğin isteyeceği son şey ailesinden atılmaktır."

"Neden?"

"Andarionların çok katı ve sert bir kast sistemi vardır. Soyunuzu kaybettiğinizde, kan bağınız olan ailenizden tamamen dışlanırsınız ve bu geri alınamaz. Hiçbir Andarion'un böyle bir varlıkla bir daha asla konuşmaması gerekir. Ölüden beter sayılırlar. Ve eğer Andarion topraklarında bulunursa, Serseriler yargılanmadan hapsedilebilir veya öldürülebilir. Bu yüzden tüm evrak işlerinde çift soyun listelenmesi gerekiyor. Ve neden metodik olarak kontrol ettiklerini de."

Bu çok acımasızcaydı. Evrenin geri kalanının Andarionlardan tutkuyla nefret ettiği ve korktuğu gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Barış zamanlarında bile, Andarionlar diğer dünyaların nüfusları arasında hoş karşılanmazdı. Bazı dünyalarda görüldükleri yerde öldürülüyor ya da anında köleleştiriliyorlardı.

Onlara karşı önyargı son derece şiddetliydi ve öne çıktıkları için bilinen diğer ırkların arasına karışmaları ya da saklanmaları mümkün değildi.

"Peki bir Andarion evraklar olmadan bir başkasının mirastan mahrum bırakılıp bırakılmadığını nasıl bilebilir?"

Thia lorinasıyla burunlarını ovuşturdu. Sumi'nin bakışlarıyla karşılaştığında yeşil gözlerinde öfke parlıyordu. "Babaları onları tutarken anneleri de sağ ve sol pazılarını ve göğüslerini belirli bir düzende keser ki gören herkes mirastan mahrum bırakıldıklarını ve Serseriler olduklarını anlasın. "Kollarını göster" derken silahlardan bahsetmiyorlar. Erkeklerinin halkın incelemesi için kollarını tam anlamıyla açmalarını kastediyorlar."

Sumi, küçük bir kızken Fain'in kollarında ve göğsünde bu yara izlerini gördüğünü hayal meyal hatırlıyordu ama bunlara neyin sebep olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Bir tür kazadan kaynaklandığını düşünmüştü. Kendi anne babasının onu böyle yaraladığını asla hayal edemezdi. "Bu yüzden mi bu kadar çok

Andarion erkek modası ve resmi askeri üniformalar kollarının üst kısmını ve göğüs kaslarını mı gösteriyor?"

Thia başını salladı. "Meşru oğullar olduklarını kanıtlamak için yapıyor. Tamamen soylu olduklarını. Dövme yaptıranlar ya asil ya da kahraman soylarına ya da evlendikleri kişilere saygılarını sunuyorlar... Kendi soyları söz konusu olduğunda bu övünme olarak kabul ediliyor. Karısınınki ise asilce."

Sumi, Hauk'un bedenini ikiye bölen yara izlerini hatırlayınca arkasına yaslandı. Vücudunun sol tarafında Thia'nın tarif ettiğine benzer bir şey vardı. "Peki ya Hauk'un kolundaki pençe izleri? Bu -"

"Hayır. Ondaki gibi tek pençe izleri, Keris'in ölümü nedeniyle annesinden aldığı kamusal bir azap... Bir dizi pençe izi sadece anaerkilini hoşnutsuz ettiği anlamına geliyor. Ve ne zaman resmi bir kamuoyu önüne çıkması ya da kutsal günlerde tapınağa gitmesi gerekse, onu diğer Andarionların önünde ebediyen utandırmak için yapılmıştır. Annesini bir daha kızdırırsa, bir sonraki işaretler soyunu kaybettiğine dair işaretler olacak ve ailesinden atılacak." Thia içini çekti. "En kötüsü de, bu yara izlerinin onu mezun olduktan sonra Andarion kraliyet ailesinden olmayan tüm erkek ve kadınların yapması gereken zorunlu askerlik hizmetinden alıkoyması. Annesi onu öldürmeliydi. Onu bu şekilde damgalayıp soyunun geri kalanına alay etmeleri için bırakmaktan çok daha nazik bir davranış olurdu."

Sumi nedenini bilmiyordu ama bu onun için üzülmesine neden oluyordu. Sorumlu olsun ya da olmasın, kardeşinin ölümünden dolayı travma geçirmiş olmalıydı. Ne tür bir anne onu daha fazla yaralayabilirdi, özellikle de olay olduğunda ne kadar genç olduğu düşünüldüğünde?

"Keris nasıl öldü?"

"Tırmanışları sırasında düşmüş. Hauk Amca onu kurtarmaya çalışmış ve sonunda kendisi de düşmüş. Kendi düşüşünden bir çıkıntıya çarparak kurtulmuş ve yaklaşık bir düzine kemiğini kırmış. Yine de aşağıya tırmanmayı ve toplama noktasına geri dönmeyi başardı."

Sumi ağzı açık kaldı. "Dokuz Dünya'da *bunun* için onu nasıl suçlayabilirler?"

Thia gözlerini devirdi. "Biliyorum, değil mi? Hauk Amca'nın önce kaydığını ve Keris'e çarptığını iddia ediyorlar. Babam, Hauk Amca son ameliyatından sonra iyileşme sürecinde olmasaydı, muhtemelen ikisini de kucağına alabileceğini söylüyor. Öyle de oldu..." Derin bir iç çekti.

Bunların hiçbiri mantıklı değildi. "Bu bir kazaydı. için neden onu suçluyorsunuz?" "Çünkü Keris'in ipi bir bıçakla kesilmişti. Kasıtlı olarak."

"Ne?" Sumi nefes aldı.

Thia'nın gözlerinden yaşlar süzüldü. "Farklı şeyler duydum, ama anladığım kadarıyla kuşak ve çapalar düzgün ayarlanmamıştı ve birleşik ağırlıklarını taşıyabilecek kapasitede değildi. Buna rağmen Hauk Amca Keris'e tutunmaya devam etmiş ve demirler çözülmeden önce onu güvenli bir yere çekmeye ya da sallamaya çalışıyormuş. Bir an önce bir şeyler yapılmazsa ikisinin de öleceği belli olduğundan, Keris Hauk Amca'yı kurtarmak umuduyla halatı kesti. Ama ne Dariana ne de annesi buna inanır. Hauk'un kendini kurtarmak için halatı kestiğini ve kardeşinin ölmesine izin verdiğini, sonra da durumu kurtarmak için olaylar hakkında yalan söylediğini düşünüyorlar."

Midesi, hasta olacağından korktuğu noktaya kadar daraldı. Hauk'un o gün yaşadığı dehşeti düşündü. Kız kardeşinin böyle korkunç bir şekilde ölmesini izlemeyi hayal bile edemiyordu. Tam gözlerinin önünde.

Sonra da bunun için suçlanmak mı?

İnsanların Andarionlara barbar demesine şaşmamalı.

O anda oraya gidip Hauk'a karşı söylediği zalimce sözler için Darice'i tekmelemek istedi. Nasıl bu kadar acımasız olabilirdi? Bu kadar duygusuz?

Tanrım, sevilen birinin ölümüyle yaşamak çok zordu. Özellikle de genç yaşta öldüklerinde. Bu, hayatının her gününde mücadele ettiği bir şeydi. Omira'yı o kadar çok özliyordu ki, bu özlem hâlâ içinde bir ateş gibi yanıyordu. Bunun Hauk için ne kadar kötü olduğunu ancak hayal edebilirdi; muhtemelen Hauk bu konuda kendisini onlardan daha fazla suçluyordu.



O olayı kaç kez yeniden yaşamıştı ve teselli için başvurabileceği kimse yoktu?

İçten içe onu yatıştırmaya ihtiyacı vardı ve nedenini bilmiyordu. Belki de kardeşini kurtarmak için bir şeyler yapabileceğin korkusuyla başa çıkmanın yalnız acısını anlıyordu. Suçlu olmasanız bile bunun sizdiniz.

Piçler!

Ve ailesinin aksine, Keris'in ölümüyle ilgili Thia'nın anlattıklarına inanıyordu. Hauk'un ailesine ve arkadaşlarına olan sadakati, kendini kurtarmak için kardeşini öldürmesine izin vermeyecek kadar derindi. Hapishane baskınında arkadaşlarını korumak için kendini Birlik ateşinin ortasına atan savaşçı bu değildi.

Hauk kendi hayatına değer vermezdi. Onu dövüşürken gören herkes bunu şüpheye yer bırakmayacak şekilde bilirdi. Korkusuzdu, ölmek istercesine dövüşürdü. Gördüğü fotoğraflardan bahsetmiyorum bile.

Hayır, Keris'e zarar vermemişti. Kardeşini kurtarmak için, onun Birlik kardeşlerine karşı kullandığını gördüğü aynı vahşet ve kararlılıkla savaşıacaktı.

"Onunla bu konu hakkında hiç konuştun mu?"

Thia başını salladı. "Babam bana bundan ona asla bahsetmemem gerektiğini söyledi. Hauk Amca için çok acı verici olduğunu söyledi. Ben de onu incitecek hiçbir şey yapmam. O bana karşı çok iyi davrandı."

Sumi, Thia'nın amcasıyla oynarken ve dövüşürken çekilmiş fotoğraflarını hatırladı. Onu gururlu bir baba gibi seviyor ve tapıyordu.

Ama bu da Thia'nın Andarion ailesinin soyunu merak etmesine neden oldu. "Yani baban... annenle birlikte olduğu için mi mirastan mahrum bırakıldı?"

Thia bu soru karşısında homurdandı. "Babam annesinin kanı sayesinde yarı Andarion. Yine, dişiler soyun koruyucusudur, yani teoride,

Evlilik ya da evlat edinme yoluyla, layık gördükleri diğer türlerin kanıyla destekleyebilirler. Erkekler bunu yapamaz."

"Bu doğru değil."

"Hayır, öyle değil. Babam bir Andarion savaçısının yırtıcı doğasına ve ölümcül becerilerine sahip olsa da, onların kültüründe yetişmedi, bu yüzden inançları ve gelenekleri Andarion'dan çok insana ait. Kùltürleri hakkında bildiklerini de sonradan öğrenmiş. Çoğunlukla Hauk Amca ve Fain'den."

Sumi bunun bir lütuf mu yoksa bir lanet mi olduğundan emin değildi. Kız kardeşinin maruz kaldığı dehşet göz önüne alındığında, Thia ve babası için hayatın nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyordu. "Andarion olduğun için hiç tepki aldın mı?"

"Hayır. Sekiz yıl öncesine kadar annem dışında kimse bende Andarion kanı olduğunu bilmiyordu. Ben sadece bazı benzersiz tuhaflıklarım olduğunu sanıyordum." Thia'nın dudaklarının kenarlarında garip bir yarım gülümseme belirdi. "Babamın yanına taşındığımdan beri, Andarion ya da insan, hiç kimse bu konuda bana tek kelime etmeye cesaret edemedi. Söyleseler iç organlarını dökerdi. Ama o kadar şanslı değildi, özellikle de çocukken. Çok bariz Andarion ve insan özelliklerine sahip olduğu için, insanlar onu görmezden gelme eğiliminde ve bu konuda her zaman kibar ya da hoş değiller. Şimdi bile."

"Evet. Kız kardeşim bir süre bir Andarion erkeğiyle birlikteydi ve ayrıldıktan sonra bu onun için son derece zor oldu. Bir erkek eski sevgilisini öğrendiğinde koşarak kapıdan çıktı."

Thia başını Sumi'ye doğru eğdi. "İşte bu yüzden annem babama ilişkilerinden bana hamile kaldığını hiç söylemedi... İnsanlar acımasızdır."

Sumi henüz kıpırdamamış olan Darice'e baktı. "Andarionların da bazı anları olur."

Thia kedisinin başını kucağına koyabilmesi için bacaklarını uzattı. "Evet, öyle. Darice, Hauk Amca'ya babası olmadığını her söylediğinde o hain boğazını kesmek istiyorum."

"Neden?"

"Sana göre, sümüklü bir velet gibi davranıyor. Ki öyle. Ama aslında Hauk Amca'ya söylediği şey, annesinin Hauk Amca'nın DNA'sını kendi soyuna katmaya layık bulmadığı. Bu, bir Andarion gencinin bir yaşlıya söyleyebileceği en kötü hakaret türüdür."

"O zaman neden bunu söylemesine izin veriliyor?"

"Dariana ona bunu Hauk Amca'ya karşı kullanıp canını yakmayı öğretti."

Tamam...

"Ama

neden?"

"Sana söyledim, o bir sürtük." Thia sanki her şeyi açıklıyormuş gibi bunu söyleyip duruyordu.

Sumi yanağını kaşıdı. "Size göre orospu kavramını biraz açabilir misiniz? Çok fazla alanı kapsayan muğlak, aşağılayıcı bir isim."

"Evet ve tüm orospulukların baş kraliçesinin tek çocuğu şurada yatıyor." Thia Sumi'ye dönmeden önce bakışlarını Darice'ye çevirdi. "Normalde bir dişi istenmeyen bir vaatten drama olmadan çekilebilirken, Dariana'nınki özel bir durum. Kadınların ve ailelerinin bağlanmak için ruhlarını satacakları yalnızca iki orijinal ve tamamen bozulmamış Andarion soyu vardır. Biri, hükümdarlık hanedanının doğrudan kraliyet soyudur."

"Eton Anatole'un En Egemen Kan Klanı."

Thia, Sumi'nin kendi dünyaları hakkındaki bilgisine gülümsedi. "Çok iyi. Diğer soy ilk on üç Andarion kahramanının ailesine ait. Hauk'un Savaşan Kan Klanı."

Efsanevi savaşçılar kim olmuştur regaled beri  
ve başlangıç gezegenler arası yolculuk. Tek bir  
soylu kan bağı olmadan önce

Andaria'da kurulan Hauk'lar, kendilerini fethetmeye, öldürmeye ve köleleştirmeye gelen dünyadışılara karşı ırklarını savunmak için bir aile olarak birleşmişlerdi.

Hangi türe ait olursa olsun herkesin okulda öğrendiği bir cesaret, vatanseverlik ve olağanüstü fedakarlık hikayesiydi. Yedi Andarion erkeği ve beş Andarion dişisi. Emekli bir gazi ve şaman olan babalarıyla birlikte erkek ve kız kardeşler. İlk dünyadışılar Andaria'yı fethetmek için geldiklerinde, babaları düşmanın ilerleyişini durdurmak için ailelerini dışarı çıkarmış, anneleri ise işgalcilerin haberini yaymak ve halkını uyarmak için koşmuştu.

Hauklar üç gün boyunca tek başlarına teknolojiye üstün orduyla savaşmış ve Andarion şefi karşı saldırıya geçene kadar işgalcileri başkentlerinin surlarından uzak tutmuşlardı. Ama ailelerine maliyeti çok yüksek olmuştu.

Bu savaş sona erdiğinde, sadece iki Hauk kaldı. Baba ve oğul. Baba birkaç gün sonra aldığı yaralar nedeniyle öldü ve yerini Andaria'nın ilk gerçek soyunu kurması için oğluna bıraktı. Daha sonra kendisine Andaria'nın ilk birleşik tacını teklif ettiklerinde kendi gezegeninin reisi olmayı reddedecek olan bir kahraman.

*"Bir Hauk politikacı değildir. Kalplerimizde herhangi bir Andarion'a zarar vermek isteyenlerle barış içinde oturmaya yer yoktur. Bizler kardeşlerimizin, ailemizin ve anavatanımızın koruyucusuyuz ve sonsuza kadar da öyle kalacağız. Tek bir Savaş Hauk'u yaşadığı sürece, hiçbir ulus bizi yenemeyecek. Hiçbir ırk havamızı, topraklarımızı ya da denizimizi istila etmeye cesaret edemeyecek. Ayakta kalacağız ve savunacağız.*

*"Çünkü biz merhamet için yaratılmadık ve barış için yaratılmadık. "Biz öfkeden doğduk.*

*"Sonsuza dek Andaria!*

*"Ve sonsuza dek Hauk'un Savaşan Kan Klanı'ndan korkun."*

Sumi bu konuşmayı Fain'in Andarion mirasını onurlandırmak için bir sınıf projesi olarak okumayı öğrenmişti. Bu konuşmayı yapan kişinin doğrudan atası olduğuna dair tek bir kelime bile etmemişti.

Thia'ya baktı. "Onun soyunun bu olduğunu fark etmemiştim." On Üç Savaş Hauk'u efsanesi nedeniyle Hauk, Andaria'daki en yaygın soyadıydı - özgürlüklerini ve gezegenlerini korumak için çok şey vermiş olan aileyi onurlandırmak ve halklarına, üstün bir orduyu durdurmak için kardeşleri için savaşıma ve ölmeye istekli bir avuç cesur Andarion'un yeterli olduğunu hatırlatmak için .

Thia başını salladı. "Dancer, soylarını kuran ilk Savaş Hauk'un adıdır. Kardeşi Fain ise Savaş Hauk'larının babası ve babasının sırtını korurken çatışmada ölen ilk kişi olan en büyük kardeşin adı. Hauk Amca ve Darice bu en prestijli soyun son iki üyesidir ve tüm Andaria'da yasal olarak Hauk'un Savaşan Kan Klanı olarak adlandırılacak sadece iki kişidir. Eğer Dariana Hauk Amca'yı yemininden kurtarırsa -"

"Başka bir dişi onun soyuyla bağlantılı olabilir."

Thia başını salladı. "Onunkinden daha yüksek bir soydan gelen biri. Hauk Amca bunu yaparsa, Darice artık Hauk'un Savaşan Kan Klanı'nın Darice'si olarak anılmayacak - sadece en güçlü iki birleşik soyun çocukları bu unvanı kullanabilir. Darice'in unvanı Savaşan Hauk Kan Klanı'nın Darice'sine indirgenecektir. Dariana da Andarion kast sisteminde bir seviye geriye düşecekti. Sonsuza kadar."

Ancak Sumi'ye hala mantıklı gelmeyen bir şey vardı. "O zaman neden Hauk'la evlenmiyor ve ondan çocuk doğurmuyor? Bu onun ve onların soyunu garanti altına almaz mı?"

Bu soru üzerine Thia'nın bakışlarına karanlık geri döndü. "Öncelikle, bu Darice'in unvanını düşürmeye devam edecektir. Hauk Amca'nın Darice'nin babası olarak listelenmesine ve Keris'in Darice'nin soyundan çıkarılmasına izin vermeye istekli değilse - ki bunu asla yapmayacağını defalarca söyledi... dediğim gibi, Hauk Amca'dan nefret ediyor ve *onun kendisine* layık olduğuna gerçekten inanmıyor

kan bağı. Öyle ki, Keris'in soyunu kendi soyu olarak tutma hakkını korumak ve Hauk Amca'nın soyunu engellemek için, babasının ölümünden on yıldan fazla bir süre sonra Darice'yi doğurdu."

Sumi, yaşları itibariyle anlaması gereken bir şey karşısında ağzı açık kaldı. Ama dürüst olmak gerekirse, kafasına dank etmemiştir. "Bunu nasıl yaptı?"

DNA için cesedi mezardan mı

çıkarmış? Ew!

Thia elini Illyse'in paltosunda gezdirdi. "Prestijli soyların erkekleri zorunlu askerlik hizmetine girdiklerinde, spermleri alınır ve dondurulur, böylece üremeden önce ölürlerse, o soy üzerinde meşru bir hak iddia eden bir dişi, örneğin rehinli veya evli bir dişi, onunla yapay olarak döllenabilir."

Soylarını ve DNA'larını devam ettirmek için. Adamım, Andarionlar garipti.

Sumi hâlâ onların geleneklerine hayret ediyordu. "Kelime oyunumu bağışlayın ama bu çok soğuk."

"Hayır, en soğuk kısmı Hauk Amca'yı ona bağlı tutmak ve birleşmeyi gerçekleştirmemek. Bu bencilce ve her açıdan yanlış." Bu sözlerde çok fazla nefret ve kin vardı.

"Nasıl yani?"

Thia konuşmadan önce nefesinin altından Dariana'ya küfretti. "Andarion erkek anatomisi hakkında ne kadar bilgin var?"

"İnsanlara kıyasla çok büyükler."

Bu apaçık ifade karşısında homurdandı. "Başka bir şey var mı?"

"Hayır. Pek sayılmaz. Dişler, pençeler ve gözler dışında. Neden?"

Thia tekrar konuşmadan önce sesini alçalttı. "Onlar yaratıklar çok güçlü tutkular ve dürtüler."

"Evet, sana bakmaktansa seni öldürmeyi tercih ederim ifadesi bunu ele veriyor."

"Evet, ama agresif oldukları tek konu bu değil. İnsanların aksine, Andarion erkekleri..." Thia'nın yüzü karanlığın içinde kıpkırmızı oldu.

"İyi misin?"

Thia yüzünü yelpazeleyerek Sumi'ye baktı. "Bunu sana neden söylediğimi bilmiyorum, Dariana'nın ne kadar kaltak olduğunu göstermek dışında, ama... erkeklerin... daha iyi bir kelime bulamadığım için süzölmüş olması gerekiyor. Emziren bir kadın gibi. Düzenli olarak boşalmazlarsa, bu onlar için son derece acı verici olur ve her türlü soruna ve hatta ciddi hastalıklara neden olur. Bu yüzden erken çiftleşirler ve aşırı derecede," kelimeyi uzattı, "geniş ailelere sahip olma eğilimindedirler."

"Ah." Şimdi yüzü Thia'nınki kadar kızarmıştı. "Peki bu neden sorun olsun? Eminim herhangi bir dişi..." boğazını temizledi, "Hauk'u boşaltın."

O da dahil.

Thia homurdandı. "Yapamaz. Asla. *Bu* yüzden fahişelik yapan, işbirlikçi bir Kraliçe Orospu."

Sumi kaşlarını kaldırdı. Neden olmasın? Hauk'un fiziksel olarak bir sorunu mu vardı? "Beni yine kaybettin."

Thia sinirli bir nefes verdi. "Uzun zaman önce, soyların saflığını korumak için Andarionlar katı yasalar koydular. Hem evli hem de nişanlı erkekleri kapsayan zina, ağır bir şekilde ve alenen cezalandırılır. Ve..." Thia vurgulamak için işaret parmağını kaldırdı. "Onların yasalarına göre zina

Bir Andarion erkeği, soyu kesilmeden karısı ya da rehinesi dışında hiçbir dişiye dokunamaz."

Vay be. Dur bir dakika. Thia... "Hauk'un bakire olduğunu mu söylüyorsun?" mu ima ediyordu?

Thia gözle görülür biçimde irkildi. "Şey... bu birdenbire gerçekten garip bir hal aldı. Onun benim sevgili amcam olduğunu düşünürsek, düşüncelerim asla *böyle* bir sonuca varmadı. Ben bekârlıktan, genel Andarion geleneklerinden ve tam bir sürtükten bahsediyordum. Ama... şimdi sen söyleyince... ilk üye olduğu zamanki yaşını ve üye olmadığı tek zamanın ameliyat ve fizik tedavi olduğunu düşünürsek..." Dudağını ısırdı ve başını salladı. "Evet. Bu güvenli bir bahis olurdu. Bildiğim için Dariana'nın canını daha da çok yakmak istiyorum. Ne kadar *da minsid* bir fahişe!"

Vay canına. Sumi tam bir sersemlik içinde arkasına yaslandı. Yani hiç kimse o devasa seksi erkek parçasına tırmanıp onu gezintiye çıkarmamıştı.

İnanılır gibi değil. Akı başında kim *böyle* bir fırsatı kaçırmırdı ki? Dariana'nın kim olduğunu bilmiyordu ama bu dişi şimdiye kadar yetiştirilmiş en aptal inek olmalıydı.

Bu Darice hakkında çok şey açıklıyor. Üstün genetik materyal için çok fazla.  
Beyin, tüm bu kas gücüyle birlikte sahip olunması gereken güzel bir bileşendi.

Omira'ya bunlardan herhangi biri anlatılmış olsaydı, kendi kız kardeşi hakkındaki düşüncelerinin dibe vuracağından bahsetmiyorum bile. Ve kesinlikle Fain'le evliliğinin ona ne yapacağını biliyordu. Son derece prestijli soyadına mal olacağını. Sonsuza kadar.

Fain neden Omira için tüm bunlardan vazgeçsin ki? Aşk bile bu kadar aptalca bir şeye değmezdi.

"Peki ya kardeşi Fain? Ona ne oldu?"



Thia hoşnutsuzlukla dudağını büktü. "Fain, istediği son şeyin soyu olmayan bir Andarion erkeğine bağlanmak olduğuna çok geç karar veren bir insanla evlenme hatasını yaptı."

Tam olarak değil, ama Sumi bunu onunla tartışamazdı... kendini ifşa etmeden olmazdı. "Onu aşağılamadığını fark ettim. Dariana'ya yaptığın gibi değil."

Thia yüzünde nefret dolu bir ifadeyle Sumi'ye döndü. "İnan bana, onun yaptıkları yüzünden yaşadıklarını düşününce bunu yapmamak çok zor. Ama ben Fain Amca'yı seviyorum ve onun kalbini verdiği kadına asla saygısızlık etmem. Eğer yapsaydım kıcımlı tekmelerdi. Kimse onun aleyhinde tek kelime edemez. Asla. Andarion'un felsefesine göre, ona layık olsaydı, kadın onu terk etmezdi. Başarısız evliliğinin tüm sorumluluğunu üstleniyor ve onu hâlâ el üstünde tutuyor. Bu nedenle, yüzüne fırlattığı evlilik yüzüğünü serçe parmağına takıyor ve hiç çıkarmadı."

Duymayı beklediği son şey karşısında gözleri doldu. Bunca zaman Omira'nın söylediklerinden Fain'in kız kardeşinden nefret ettiğini düşünmüştü. Evliliklerini ilk terk edenin o olduğunu.

*"Bir Andarion'la asla evlenmemeliydim, Sumi. Ne düşünüyordum ki? Onlar insan değil. İnsan gibi davranmıyorlar. Onlar seni parçalara ayıracak korkunç yaratıklar. Fain'in bir gün benim için geleceğini ve kalbimi söküp yiyeceğini biliyorum. Bunu biliyorum."*

Omira onun kendisini bulacağı korkusuyla yaşıyordu. Ama ondan neden bu kadar korktuğunu hiç söylememişti. Bir Andarion barbarı olması dışında.

"Önce onu terk etmediğini nereden biliyorsun?"

"Çünkü Fain Amca'yı tanıyorum. Neden hala onun yüzüğünü elinde taşıyorsun ki? Bu konuda söyleyeceği tek şeyin onun gerçekten istediği kişi olmadığı olacağından bahsetmiyorum bile." Thia başını salladı. "Hayır, onu terk ettiği için çok büyük bir keder duyuyor."

Sumi, Fain sözde gittikten sonra eve döndüğünde Omira'nın ne kadar üzgün ve korkmuş olduğunu hatırlayınca boğazı düğümlendi. Üç gün boyunca kendini banyoya kilitlemiş ve dışarı çıkmayı reddetmişti. Dokuz yaşında bile olmayan Sumi, Omira'nın kendini öldüreceğinden korkmuştu.

*"Baba... ona yardım etmek için bir şeyler yapmalıyız."*

*"Bırakın lekeli fahişe ölsün. hepimiz için daha iyi olur."*

Kendi babalarının nasıl bu kadar duygusuz ve hissiz olabildiğini hâlâ anlayamıyordu. Omira nihayet ortaya çıktığında, ona bakmayı bile reddetmişti. Onu evlerinden kovmamış olsa da, ona bir hayalet gibi davranmıştı. Onunla asla konuşmamış ya da varlığını kabul etmemişti.

Omira bunu elinden geldiğince kabullenmişti. Ancak kocası hakkında bilgi sahibi olan diğer insanlardan gelen tepkiler ve Fain'in onu avlayacağına dair süregelen korkusu sonunda onu bitirmişti.

Omira artık bununla başa çıkamayacağına karar verdiğinde Sumi henüz on sekiz yaşına basmıştı - hayatın ve başkalarının kınamalarının, onu atlatmak için mücadele etmeye değmeyeceğine karar vermişti.

Omira'nın intiharı babalarının alkolizmini ve geriye kalan tek ailesine duyduğu nefreti daha da kötüleştirmişti. Gözünün önünden kaybolmasını istediği piç bir üvey evlat gibi Sumi'ye düşman olmuştu.

*"Sen bir fahişesin, tıpkı değersiz annen ve kız kardeşin gibi. Emecek bir sik bulacaksın ve sonra beni de terk edeceksin. Bekle ve gör. Siz kaltaklar hep aynısınız."*

Sarhoşken tahmin ettiği gibi, üniversitedeki ilk yılında onu davet eden ilk adamla birlikte yaşamaya başlamıştı. Babasının hakaretlerinden kurtulmak için her şeyi yapardı.

İlk erkek arkadaşının cehennemi yerine babasının cehennemine geri dönmeyi dilemesinin çok uzun sürmeyeceğini bilmiyordu. Ve o felaket bile

Avin'le birlikte gelecek olan kadar kötü olmamıştı.

Daha iyisini bilecek kadar yaşlı olmasına rağmen, bir şekilde o piçin kendisini tamamen kandırmasına izin vermişti. Ve Avin'in yanına taşınmasına izin vermeden önce onun deliliğinin uyarı işaretlerini nasıl gözden kaçırdığından hâlâ emin değildi.

En azından babası söz konusu olduğunda, onu neyin öfkeliendireceğini tahmin edebiliyor ve çoğundan kaçınıbiliyordu. Avin'in tetikleyicileri dışarıda yağmur yağıp yağmadığını sormak kadar basit olabiliyordu. O kadar keyfi ve kaptisliyidiler ki...

Güveç yapardı ve çok tuzlu olurdu. Sonra tekrar yapardı ve yeterince tuzlu olmazdı. *Topuklu giyip yükselme! Neden topuklu giymiyorsun? Ne? Onlarla dolu bir dolaba para harcadın ama hiç giymiyorsun!*

Onun tanımına göre "Closet full" üç çiftti. Ama bu başka bir tartışmaydı.

Tanrım, tam bir piçti. Onu sevdiğini bir an bile düşünmesine nasıl izin vermişti? Böyle bencil bir piçi kim sevebilirdi ki?

Geçmişinin acısı pençelerini kalbine geçirirken bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzöldü. Sumi, Thia görmeden önce onu sildi. Daha önce yaşadığı hayatı düşünmesine gerek yoktu. O artık bir suikastçıydı. Evliliği sadece Birlik'le olacaktı. Ve en azından daha uzun yıllar işkence çekmeyecekti. Bir suikastçının ortalama yaşam süresini çoktan aşmıştı. Er ya da geç, birisi, muhtemelen Hauk, o onları yakalamadan önce onu öldürecekti.

Bu onun hayatıydı. Umabileceği en iyi şey kızını aynı kaderden kurtarmaktı.

Boğazını temizleyerek konuyu tekrar Fain'e getirdi. "Hauk'un kardeşi şimdi nerede?"

Thia, bacağının üzerinde uyuklayan lorinanın başını okşadı. "Serseri ve göçebe olarak yaşıyor. Bazen insan bölgelerinde. Bazen de tehlikeli olsa da Andarion'da. Bir yerde asla çok uzun süre kalmaz."

"Yani sağlıklı mı?"

Thia elinin ortasındaki darbeyi durdurarak ona keskin bir bakış fırlattı. "Fain'e çok ilgi gösteriyorsun. Nedenini sormalı mıyım?"

Bu sözlerin altında yatan tehdidi gözden kaçırmak mümkün değildi. Kızın şüphelerini yatıştırırsa iyi olacaktı yoksa yakında kötü bir kazayla karşılaşacaktı. "Merak ettim, hepsi bu. Özür dilerim. Gergin olduğumda sorular sorarım. Hepinizin hayatına tesadüfen girdim. Sadece yönümü bulmaya çalışıyorum."

Thia bunu kabullenmiş görünüyordu. "Bu duyguyu bilirim. Benim de hepsine alışmam biraz zaman aldı. Özellikle de Hauk Amca'ya." Dudaklarında nostaljik bir gülümseme belirdi. "Onunla ilk karşılaştığımda kalbimi söküp yiyeceğini sandım ve çılglık atarak koridordan aşağı koştum."

"Neden böyle düşündün ki?"

Sumi'nin vücudunu pek de övgü dolu olmayan bir bakışla taradı. "Bunu şimdi yapıyorsun ve onun boyuna benim olduğumdan çok daha yakın olan eğitilmiş bir suikastçısın. Sahip olduğu ev kadar genişlikten bahsetmiyorum bile... Bu son derece itici, özellikle de bir çocukken. Bu adam 20 kiloluk bir bowling topunu avuçlayabilir. Ciddiyim. Onu bunu yaparken gördüm."

Illyse aniden ayağa kalktı ve tısladı.

İkisi de hareket edemeden lorina kendini karanlığa fırlattı. Thia ayağa fırladı ve blasterını çıkardı.

"Sakin ol Thee, sadece benim." Illyse yanında olduğu halde Hauk omzunda dev bir canavar taşıyarak yavaşça ateş ışığının çemberine doğru ilerledi.

Thia silahını kılıfına sokarken Sumi'nin gözleri yaratığın büyüklüğü karşısında irileşti. "Avlanırken oyun oynamazsın, değil mi?"

"Pek sayılmaz." Canavarı bırakırken kaşlarını çattı ve sonra yerde yüzüstü yatan Darice'i fark etti. Kaşlarını çatarak Thia'ya doğru döndü. "Onu sen mi öldürdün?"

"Hayır. Sadece iyi bir sersemletici."

Yavaş, çocuksu bir sırıtış dudaklarını büktü. Başparmağıyla keçi sakalını ovuşturdu. "Onu sabaha kadar orada bıraksam yanlış olur mu?"

Thia omuz silkti. "Bu bir Endurance. Sen söyle, büyük amca."

"Belki de üzerine bir battaniye örter ve bir süre orada bırakırım."

Thia alay etti. "Hak ettiğinden çok daha fazlası."

Hauk avını hazırlarken Sumi onun ayrılırken olduğundan çok daha rahat olduğunu fark etti. Artık neredeyse huzurluydu.

"Yani bir şeyleri öldürerek mi gevşiyorsun?"

Dişlerinin bir kısmını gösteren hınzır bir gülümsemeye başını kaldırdı. "Aynen öyle. Derisini yüzmeme yardım etmek ister misin?"

Adam kalçasındaki kılıftan kocaman bir bıçak çıkarıp blasterini de kılıfına yerleştirirken yüzünü buruşturdu. "Gerçekten yapmamayı tercih ederim."

Duraklayarak kaşlarını kaldırdı. "Titiz bir suikastçı mı? Gerçekten mi?"

"Askere alındı," diye hatırlattı ona. İhtiyacı olan son şey, elinde bıçak olan eğitilmiş bir katilin onu bildiği gibi bir tehdit olarak görmesiydi. "Ondan önce botanikçiydim."

Bıçağını, ön kolunda bileme taşı bulunan bileziğe biletti. Sumi bunun hangi kısmının onu daha çok rahatsız ettiğinden emin değildi. Bu konuda bu kadar soğukkanlı olması mı, yoksa böyle durumlar için bir bileme taşı takmak zorunda hissetmesi mi?

Hauk başparmağının ucuyla bıçağın kenarını test etti. "Yani masum bitkileri katletmek seni rahatsız etmiyor mu?"

"Ben hiçbir bitkiyi katletmedim. Ben sadece onları inceledim ve katalogladım." Arkasını döndü ve yüzünü buruşturdu.

Titriyordu, bunu düşünemiyordu bile. Bu ona çok fazla korkunç anıyı hatırlatıyordu.

Birden onun sıcaklığını sırtında hissetti. Ona dokunabilecek kadar yakındı ama yine de aralarındaki o küçük mesafeyi ihlal etmedi. "Birlik seni nasıl eğitti?"

Daha da fazla titredi. "Ölüm maçları ve avları."

Yüzünü ona çevirdi. Karanlığa rağmen, ona bakarken gözlerindeki sempatiyi gördü. "Botanikçi, ha?"

Sumi başını salladı.

Hauk, kadının endişeyle alt dudağını ısırmasını izledi. Bu tek hareket, içinden vahşi bir arzu dalgası geçirdi ve kalbinin yeniden çarpmasına neden oldu. Bir dişiye dokunmasına izin verilmediği için, bir erkeğe bağlı olmayanların etrafında fazla zaman geçirmemişti. Bunun bir önemi yoktu. Andarion dişileri onu iğrenç ve çirkin buluyordu. Yaralı bedenine bir kez baktıklarında dudaklarını büküyor ve annelerinin yanına kaçmadan önce onu aşağılıyorlardı.

Hiçbiri onu yatağında kabul etmezdi.

Dariana'yı öpmeye çalıştığı ilk ve tek seferde Dariana onu bıçaklamış ve bir daha onu bu şekilde rahatsız ederse bir sonraki saldırısının kasıklarına olacağı konusunda onu uyarmıştı.

İnsan kadınları ise ona hiç çekici gelmemişti, özellikle de onun varlığına verdikleri tepkiler Andarion kadınlarını nazik gösterdiğinden beri. Değil

Ta ki buna kadar. Bunu açıklayamıyor ya da anlayamıyordu, özellikle de kadının ona Fain'in karısını ne kadar çok hatırlattığı düşünöldüğünde.

Yolları bir daha kesişirse öldürmeye yemin ettiğı bir kadın.

Yine de Sumi'nin saçlarının tatlı çiçek kokusunu her aldığında ne hissettiğini inkâr edemezdi. Tek istediğı yüzünü o solgun tellere gömmek ve onu içine çekmekti.

Vücudunu onunkine bastırıldığını hissetmek. Ten tene.

Lanet olsun. Şu anda, bir şeylerle ilgilenmek ve avlanmak için ayrıldığı zamankinden bile daha sertti. Onu o kadar çok istiyordu ki ondan nasıl ayrı kalabildiğinden emin değildi.

*Ona dokunursan Dariana seni neşeyle bağırsaklarını deşer.*

Hayır, öz annesi onun bağırsaklarını deşerdi. Keris'in ölümünden beri, onun hayatını onurlu bir şekilde sona erdirmek için fırsat kolluyordu ve bunu biliyordu. Ve tüm bunlar onunla hiçbir ilgisi olmayan bir kan davası yüzünden olmuştu.

Aksine, kanını babasının soyuna bağlamak isteyen annesi, Nykyrian'ın annesine biat etmesinden bir gün önce babasını baştan çıkarmıştı. Andarion prensesi, şampiyonunun başka bir kadının vücudundan örnek aldığı öğrendiğı anda, onun yeminini reddetmiş ve babasını utanç içinde eve göndermişti.

Ama en azından Cairistiona, başka herhangi bir kadının yapacağı gibi babasının başını ya da sikini istememişti.

Baba tarafından büyükannesi, babasının hayatını riske atan ve onları kraliyet soyundan mahrum bırakan bu hareketinden dolayı annesini asla affetmemişti. Hayatının hayali, Savaş Hauklarının eton Anatoles'e bağlandığını görece kadar uzun yaşamaktı. Keris, annesinin babasını baştan çıkardığı o gece hamile kaldığı için, büyükannesi Hauk soyunu saf tutmak için soylarını birleştirmelerine izin vermek zorunda kalmıştı. Ama bundan hiç hoşlanmamıştı.

Buna rağmen, büyükannesi torunlarının birleşebileceği umudunu yitirmemişti. Bu yüzden Hauk ve Fain'i Prens Jullien ile birlikte okula , ona yoldaş ve koruyucu olmuşlardı. Ama bu artık asla gerçekleşmeyecekti. Çocuğu olmayan Prens Jullien kraliyet verasetinden çıkarılmış ve geriye sadece Nykyrian kalmıştı.

Yaş farkını göz ardı etsek bile, Thia Darice'ten nefret ediyor ve onu sinir bozucu bir küçük kardeş olarak görüyordu. Onun yeminini asla kabul etmezdi. Ve Nyk'ın en küçük kızı henüz üç aylıktı. Nyk'ın, Zarina ya da Thia'nın evlenmesine izin vermesi şartıyla, onun kendisinden bu *kadar* büyük biriyle evlenmesine izin vermesine imkân yoktu. Ve Nyk bir mucize eseri Darice'yi kabul etse bile, Hauk'un büyükannesi Zarina'nın yetişkinliğini görece kadar uzun yaşamayacaktı. Zaten neredeyse iki yüz yaşındaydı.

Andarion kraliyet hanedanının eski bir arabulucusu olan annesi, kurnazlığıyla kazanamayacağı tek varlığı büyükannesinde bulmuştu.

Ne denerse denesin.

Annesi, büyükannesine babası için kraliçeden daha iyi bir eş olduğunu kanıtlamaya çalışırken, o Fain devam eden savaşlarının arasında kaldılar. Annesi daha iyi oğullara gebe kalmıştı.

Hauk annesini sevdiği için, onu memnun etmek ve büyükannesine gurur duyabileceği bir torun olabileceğini göstermek için mümkün olan her şeyi yapmıştı.

Bir kez olsun kendisinden bir şey istememişti. Görev. Onur. Aile. Yükümlülük. Sadakat. Bunlar bir Andarion erkeğinin yeminleriydi. Başkaları ya da hayat ona ne getirirse getsin, bunların üstesinden gelmek ve geleneklerine bağlı kalmak için elinden geleni yapmıştı.

Şimdiye kadar.



Hayatında ilk kez, asla sahip olamayacağını bildiği tek şeyi arzuluyordu.

Çıplak teninde bir kadın elinin nazik dokunuşu. Onu intihara sürükleyen o dudakların tadına bakmak hayatının anlamı olabilirdi. Ama onu asıl korkutan, hiç umurunda olmayan yanıydı. Kendisinden nefret etmeyen bir kadının kollarında geçireceği bir gece için acı çekerek ölmeye razı olan yanıydı.

Boğazını temizleyerek, üstün aptallığına teslim olmadan önce ondan geri adım attı. "Ben bunu yaparken sen de çadırdaki dinlensen iyi olur."

Sumi tereddüt etti. Onu terk etmek istemiyordu. Garip bir şekilde, onun kollarına girmek ve kendisine sarılmasını istiyordu. Tutkudan sarhoş olana kadar dudaklarını öpmek istiyordu. Bu istek, onun daha önce hiç sevgili edinmemiş olduğu bilgisiyle daha da kötüleşti.

Onu vücudunda taşıyan ilk kadın olacaktı.

Eğer Thia'nın söyledikleri doğruysa, daha önce hiç öpülmemişti bile. Bu kadar seksi bir canavarın tadına daha önce kimsenin bakmamış olması nasıl mümkün olabilirdi?

Ama sonra onun fotoğraflarını gördü. Hayatının çoğunu erkek insanların etrafında geçirmişti. Muhtemelen günaha girmemek için.

Bu da onunla ilgilenmeyeceği anlamına

geliyordu. Hem de hiç.

*O senin hedefin, moron! Erkek arkadaşın değil.*

Oh, evet. O da vardı.

Yine de kız ondan uzaklaşırken ve o da avının derisini yüzmeye geri döndüğünde, kız orada bir hedef görmedi. Zeki gözleri en derin hüznün ve acıyla renklenmiş güzel bir Andarion erkeği gördü.

Sumi adırlara yaklaşırken Thia kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Ne?" diye sordu kıza.

"Sana bunların hiçbirini anlatmamalıydım." "Ne demek istiyorsun?"

Thia çenesini amcasına doğru salladı. "Birincisi, Hauk Amca sana bu konuda bir şey söylediğimi bilse beni öldürür. İkincisi... Seninle yakmamam gereken bir ateşi körükledim."

Sumi alay etti. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok."

"Evet, biliyorsun. Yasak olduğunu biliyorsun ve şu anda karşi konulmaz. Ama şunu unutma... Onu seven ve ailesinden biri olarak gören tek kişi ben değilim. Eğer yaptıkların yüzünden ona bir zarar gelirse, seni evrenin dış sınırlarına kadar avlarız ve sırayla sana hiç doğmamış olmayı diletiriz."

Bunun en korkutucu yanı Thia ve diğerlerinin bunu yapacağını biliyor olması değildi.

Ona işkence etmekten ne kadar zevk alacaklarını biliyordu.

## BÖLÜM 9

Sumi irkilerek uyandı. Hiç kıpırdamadan yatarken, onu rüyasında şok eden şeyin ne olduğunu anlamaya çalışarak gözlerini karanlığa dikti.

Ayak sesleri. Çadırının hemen dışında.

*Muhtemelen çocuklardan biri tuvalete gidiyordur.* Öyle olmalı. Hauk, iri cüssesine rağmen, hareket ederken asla fısıltı bile çıkarmazdı. Bir hayalet gibiydi.

Korkutucu, gerçekten. O büyüklükteki hiçbir yaratık bu *kadar* sessiz olmamalıydı. Bu doğal değildi.

Birinin homurdandığını duyana kadar böyle düşünüyordu. Bir başkası inledi ve sessizliğe gömüldü. Üç patlama sesi duyuldu, her biri kumaş duvarlardan bile parlak olan keskin bir renk patlamasıyla noktalandı. Ayağa kalkıp çömeldi ve dışarıda devam eden savaşa katılabilmek için açıklığa doğru ilerledi.

Hauk'un da benzer bir şekilde çömeldiğini görünce çenesi düştü, ama onun her iki elinde de birer blaster vardı. Yavaş bir daire çizerek alanı taradı.

Kadın kıpırdayınca adam arkasını döndü ve iki silahını da ona doğrulttu. Kadın ellerini havaya kaldırarak şu anda bir tehdit oluşturmadığını gösterdi. Adam arkasından ateş edenin başka bir saldırgan değil de o olduğunu anladığı anda rahatladı ve silahlarını indirdi.

"Çocuklar!" diye seslendi o derin, gök gürültüsünü andıran ses tonuyla, ayağa kalkıp silahlarını kılıfına sokarken. Her konuştuğunda sesini yumuşatmasına şaşmamalı

ona ve Thia'ya. O yankılanan hırıltı dehşet vericiydi. "Çıkın buradan.

Hemen!" Darice bile tereddüt etmedi. Gözlerini ovuşturarak çadırından çıktı.

"Ne oldu?" Thia kamplarının etrafına saçılmış on iri cesede bakakaldı. Hauk'un hakkını vermek gerekirse, onları çabucak ve neredeyse sessizlik içinde ortadan kaldırmıştı. Bu herkes için etkileyici bir başarıydı.

Hauk, arayabilmek için kendisine en yakın olan cesede doğru ilerledi. "Büyük tüylü tavşanlar gece geç saatlerde bizi ziyaret etti. Ve bakın çocuklar, bize mühimmat ve silah getirecek kadar nazikler. Daha düşünceli olabilirler miydi?"

Thia onun alaycılığını görmezden gelerek, ellerini tekrar havaya kaldıran Sumi'ye doğru silahını doğrulttu.

"Yere yat." Hauk çenesini Thia'nın ayaklarının dibindeki cesede doğru salladı. "Onlar Birlik değil. Şunlara bir bakın. Onlar İnka."

Sumi kaşlarını çatı. İnka'lar Birlik protokollerini takip etmeyen bağımsız kiralık katillerdi. Kanun ya da prosedür ne olursa olsun, kiralık katillerdi. Fahiş ücretlerini öderseniz, adını verdiğiniz kişinin kellesini teslim ederlerdi.

Thia cesedi ayaklarının dibine aldı. "Emin misin?" Adam ona kırılgan bir bakış fırlattı.

Thia başka bir şey söylemeden, Sumi'yi hayretler içinde bırakacak şekilde, ayaklarının ucuna bastığı cesedi inceledi. Thia'nın yaşındaki çoğu kız bu dehşet verici manzara karşısında iğrenir ya da dehşete düşerdi ve açıkçası o da biraz dehşete düşmüştü. Öldürmekten hoşlanmasa da, cesetlere dokunmaktan *gerçekten* hoşlanmıyordu. Ama Thia tecrübeli bir askerin ani sertliğiyle hareket etti. "Bunun üzerinde bir şey yok. Orada herhangi bir işaret var mı Hauk Amca?"

"Hayır." Ayağa kalkarak cesede tekrar ateş etti.

Sumi onun hareketleri karşısında kaşlarını kaldırdı.

"Bu kadar düşüncesiz olduğun için," diye açıkladı. "Ve beni güzel bir uykudan uyandırdığın için... ayak parmaklı piç."

Thia hâlâ onu görmezden gelerek arkasına yaslandı. "Hepsi insan mı?"

"Hayır." Darice kendisine en yakın olanın bacaklarını tekmeledi. "Bu Partini... Partinai... Partiny? Onlar için ne kullanıyorsanız artık. Konu tekil ve çoğul olduğunda berbat bir ırktırlar." Ayrıca acımasız dövüş yetenekleriyle tanınan bir ırktı. Bırakın bir tanesini öldürmeyi, kendi ırklarından olmayan birinin onlara karşı koyması bile zordu.

Oldukça etkileyici.

Darice cesetleri gözden geçirip sayılarını not ederken Sumi'nin az önceki şaşkınlığını tekrarlardı. "Gah, Dancer... Nefes bile almadan hepsini hakladın. Nasıl?"

Ön kolunu bükülmüş dizine dayayan Hauk, yeğenine sinirli bir sırıtış attı. "Yaşamak için ne yaptığımı sanıyorsun, evlat? Kurabiye mi pişiriyorum?" Yeni bulduğu silahlarını kılıfına soktu ve cesetleri aramaya devam etti.

"Aristolar için bilgi işlem yaptığınızı sanıyordum. Bilgisayarlar ve masa başı işleri."

Thia yüksek sesle güldü. "Çok aptalsın, D. Gerçekten amcanın böyle bir vücudu mikroçipleri kaldırmaktan koruduğunu mu sanıyorsun? Evet... Hayal görmeye devam et. Oblivion gezegeninin daha fazla yolcuya ihtiyacı var." Diğerleri için devriye gezebilmesi için lorinayı çözmek üzere harekete geçti. "Daha önce kurduğum tuzaklarımı ve alarmlarımı nasıl aştıklarını bilmiyorum."

"Bunu düşünme, Thee. Söz veriyorum, beni geçemeyecekler." Hauk suikastçılarının daha fazla silahına el koydu ve onları giysilerinin çeşitli yerlerine sıkıştırdı. Sumi'nin bakışlarıyla karşılaştı. "İçlerinde arkadaşın olan var mı?"

Sumi başını salladı. "Onları daha önce hiç görmedim." Patlayıcıya uzandığında, Thia gerçekten de ona ateş etti. Patlama başını kıl payı sıyırdı ve Thia'nın yüzündeki ifadeye bakılırsa, kızın onu ustalıkla yerleştirdiğini ama bir dahaki sefere bu kadar düşünceli olmayacağını biliyordu.

"Hauk Amca?"

Sumi'nin düşüncelerini okumaya çalışıyormuş gibi gözlerini ona dikti. "Bırak alsın. Ayaklarının dibindeki kişi o uyurken onun peşinden gidiyordu. Bu da bana onunla birlikte çalışmadığını düşündürüyor. Ya da öyleyse bile araları bozulmuş."

Thia tereddüt etti. "Emin misin?"

Başını salladı. "Ayrıca, o pek de iyi bir katil değil."

Sumi onun derin sesindeki alaycı mizaha içerledi. "Ben bir baş saha suikastçısıyım, biliyor musun? Hiçbir görevde başarısız olmadım ya da hiçbir hedefi ıskalamadım. Yaptığım işte çok iyiyim."

"Ooo," dedi ayağa kalkarken alaycı bir şekilde. "Biri korku feromonlarıma işaret versin."

Sumi kollarını kalçalarının üzerine koydu. "Bu da ne demek şimdi?"

Thia alaycı bir tavırla, "Senin rütbenden pek etkilenmemiş," diye açıkladı. "Çocukluğundan beri en iyi arkadaşı olan babam benim yaşına geldiğinde, o en tepedeydi."

Sumi etkilenmemeye çalışıyordu ama elinde değildi. Birinci dereceden suikastçı rütbesine çok az kişi ulaşabilmişti ve Thia'nın yaşına kadar sadece bir kişi bu rütbeye erişebilmişti.

Nemesis içlerinde en acımasız olanıydı.

Ama sonra cesetlere bakarken Sumi, Hauk'un onun yetenekleri tarafından tehdit edilmediğine sevindi. Tehdit olarak algıladığı hiç kimse için iyi sonuç vermiyordu.

Ve etraflarında yerde yatan adamların acımasız sonuyla karşılaşmak istemiyordu.

Thia Sumi'nin koluna vurdu. "Daha öldürmen gereken çok kişi var, pudingim." Ona göz kırptı. "Hauk Amca'nın Birlik'ten gençken özel ajan rütbesiyle ayrıldığından bahsetmiyorum bile."

Darice kaba bir itiraz sesi çıkardı. "Lanet olsun Lorina. Dancer bayıldığında hâlâ eğitimdeydi."

Hauk, yeğeninin küstahça çıkışına karşı çenesini eğdi ve kilitledi. "Bilgin olsun diye söylüyorum, serseri, eğitim *sırasında* yüzbaşı rütbesine yükseldim."

Sumi ona abartılı bir şekilde baktı. Evet, tamam, bu biraz sinirlendirdi. Yüzbaşı bir suikastçının ulaşabileceği en yüksek dördüncü rütbeydi. Ve çoğu suikastçının, birileri kariyerlerine ve hayatlarına şiddetle son vermeden önce asla yüksellemediği bir rütbeydi.

Darice amcasına sert bir bakış fırlattı. "Madem kaptandın, nasıl kurtuldun, ha?"

Hauk cesetleri kampın kenarına taşımaya başlarken cevap vermedi.

"Annen," diye hırladı Thia Darice'e. "Hauk, birinin onu öldüreceğini umduğu iki yıllık yorucu bir eğitimden geçtikten sonra, komutanına koştu ve Hauk'un tam suikastçı olamayacağını çünkü ona söz verdiğini söyledi. Birlik onu derhal görevden aldı."

Sumi, Thia'nın anlattıkları karşısında irkildi. Suikastçıların evlenmesi yasak olduğu için bu işe yarayabilirdi. Ama ne kadar duygusuzca bir şeydi bu, özellikle de Dariana'nın evliliklerinin gerçekleştiğini görmek gibi bir niyeti yoksa. Eğer istediği buysa, neden hayatında bu kadar çok şeye sahip olmasına izin vermiyordu?

Başka biriyle evlenemeyeceğini garanti altına alacağından bahsetmiyorum bile. Bu nedenle, ailesi mezun olamayacağını bile bile neden suikastçı eğitimine katılmasına izin vermişti? Onu hiç mi sevmiyorlardı?

Kursları başladığında yetişkin bir kadın olan Sumi, tüm bu dehşet ve aşığlamaları ilk elden görmüştü. Darice'in yaşında ve ondan sadece bir ya da iki yaş büyük olan genç erkek ve kızlar acımasızca arenalara konuyor ve hayatta kalmak için savaşmaya zorlanıyordu. Kalea'yı eğitime zorlamadan önce bebeğini bu sistemden çıkarmak için bu kadar çaresiz olmasının nedeni buydu.

Öldür ya da öldüröl. Birlik yaşa saygı duymaz ya da acemiler için yumruk atmazdı. Ya başarır ya da başarısız olurlardı ve başarısızlık başka bir öğrenci ya da eğitmenin elinde acımasız bir ölüm demekti. Günlük dayakların en kötüsüydu.

Thia haklıydı. Sadece birinci dereceden bir kaltak bir gencin tüm bunları yaşamasına izin verir, sonra da mezuniyetten hemen önce onu kapı dışarı ederdi. Dariana neden bu kadar gaddar olsun ki?

Tabii Thia'nın dediğı gibi, onun ölmesini istemediyse.

Darice kaşlarını çatarak Hauk'a baktı. "Bu doğru mu? Dışarı atılmanın sebebi anneme verdiğin söz mü?"

Hauk ağır bir iç çekişle Partini'yi eline aldı. "Evet." "O

zaman neden herkese yıkandığını söylüyorsun -"

"Ne fark eder ki?" Hauk Darice'e ters ters bakarak sözünü kesti. "Sonuç aynı. Mezuniyetten hemen önce, yeminli olduğumu açıklamadığım için onursuzca terhis edildim."

Kafası karışan Darice bir açıklama bulmak için ikisinin arasına baktı. "Annemin birleşme hiçbir isteğı yokken neden böyle bir şey yaptığını anlamıyorum."

Hauk omzunun üzerinden bir ceset daha attı. "Fark etmez."

"Bu önemli!" Thia öne çıktı ve Darice'e doğru bir işaret yaptı. "Hauk Amca, bir kez olsun ona doğruyu söyle."



"Bu onun annesi. Rahat , Thia."

"Neyi bırakayım?" Darice sordu. "Ne oldu?"

Thia'nın gözleri amcasının isteklerine karşı çıkmadan önce parladı. "Annen Hauk Amca'nın babandan daha iyi bir asker olduğu gerçeğine katlanamıyordu. Acemi bir asker olarak, Keris'in Andarion donanmasının başındayken sahip olduğundan daha fazla onur, ödül ve öldürme sayısına sahipti. Hauk Birlik'te kalırsa Keris'in şanını gölgede bırakacağını biliyordu ve -"

"Thia!" Bu vahşi hırıltı Sumi'nin yüreğini hoplattı. "Yeter!"

"Hayır, öyle değil. Bencil annesinin ona söylediği yalanlardan başka bir şey bilmediği sürekli sana saldırmasını dinlemekten bıktım. Endurance için yeterince büyükse, gerçeği bilecek kadar da büyüktür."

Hauk, Sumi'nin bu kadar iri birinin yapabileceğini düşündüğünden daha hızlı hareket etti. Thia'nın üzerinde öyle bir öfkeyle yükseldi ki kız sonunda bir adım geri çekilip yutkundu. "Geçmiş bitti. Onu ait olduğu yerde bırak."

Thia tekrar Darice'e doğru işaret etti. "Ama -"

Nefesini sesli bir şekilde içine çekerek dişlerini ona gösterdi. "Şu anda odaklanmamız gereken başka şeyler var."

Thia teslim olmak için ellerini kaldırdı. "Tamam."

Hauk yerden Thia'nın ayaklarının dibinden bir blaster daha aldı ve Sumi'ye uzattı. "Kampı dağıtmamız gerek. Onları kimin ya da neyin tuttuğunu ya da bizi nasıl bulduklarını gösteren hiçbir şey yok. Güvenlik açısından, pis kokularını özleyebilecek arkadaşları olduğunu varsayalım."

Hauk kendi çadırına yönelirken çocuklar çadırlarını yıkmak için koşular.

Sumi cesetlerin yanına giderek onları kendisi aradı. Onun sözlerine sadık kalarak, cesetlerde hiçbir iz yoktu.

Ama bu hiç mantıklı değildi. Kyr, emrinde son derece eğitimli suikastçılardan oluşan bir ordu varken amatörleri göndermezdi. Hauk'u görevinden haberdar etmemek ya da şüphelendirmemek için kendi takip cihazı geçici olarak devre dışı bırakılmıştı.

Hauk'un etiketlenmeyeceğini

biliyordu. Bu da onu başka bir

düşünceyle baş başa bıraktı.

Sumi, Hauk'un hızla çantasına yerleştirdiği çadıra doğru yöneldi. "Çocuklar çipli mi?"

Başını iki yana salladı. "Aileleri daha iyi bilir. Bir düşmanın sinyali dinleyip izlerini sürmek için kullanması riskini göze almazlar."

"Suikastçıların kimi hedef aldığını biliyor musunuz?"

Alçak ve boğuk bir ses tonuyla onunla konuşmadan önce çocukların duyma menzilinde olmadığından emin olmak için şöyle bir baktı. "Benim peşimdeydiler. Gittikleri yer benim çadırımdı ve çadır hakkında konuştuklarını duydum."

"Ama onları kimin gönderdiğine dair hiçbir ipucu vermediler?"

Başını iki yana salladı. "Düşmanlarım çok ve saldırıya uğramak benim için hiç de alışılmadık bir durum değil." Cesetlere doğru bakarken dilini sağ dişinin üzerinde gezdirdi. "Sadece beni *burada* nasıl bulduklarını bilmiyorum. Beni deli eden de bu."

Ve onu uyurken öldürmeye çalıştıkları gerçeğini

değil. Tamam.

Silahlarının şarj seviyelerini kontrol etti ve Hauk'un acımasız zanaatında gerçekten ne kadar yetenekli olduğunu fark edince duraksadı. "Ölmeden önce hiçbiri ateş edemedi mi?"

"Hayır," dedi basitçe.

Kalp atışları hızlandı. Eğer Thia'nın babası Hauk'tan daha iyi bir suikastçıysa, tanrılara, onunla asla düşman olarak karşılaşmamayı diledi. "Yüzbaşı, ha? Bu rütbeyi kazandığında kaç yaşındaydın?"

"On sekiz."

Alçak, minnettar bir nefes verdi. Yine de ona inanmak zordu. "On sekiz yaşına kadar yarısı eğitilmiş asker olmak üzere yüzden fazla hedefi mi öldürdün?"

"Ben bir Savaş Hauk'uyum," dedi basitçe, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi. Battaniyelere doğru yürümeye başladı.

Sumi onun söylediklerini sindirmeye çalışırken onu durdurdu. "Bu, eğitim sırasında ayda beşten fazla öldürme demek. Bunu nasıl başardın?"

Koyu bir öfke onu sararken çenesinde bir tik başladı. "Sınıfımın çoğundan daha gençtim. Bu yüzden çok fazla rakibim vardı."

Adamın gerçekte ne söylediğini anlayınca irkildi. Sınıf arkadaşları ve öğretmenleri onu yüzük için diğerlerinden daha sık seçmişti çünkü çok gençti ve ateşten dolayı yara almıştı. "Seni kolayca öldürebileceklerini ve ilerleyebileceklerini düşündüler."

Ona kısa bir baş selamı

verdi. "Özür dilerim,

Hauk."

"Ne için?"

"Çocukken annenle birlikte evde olmalıydın ve aldığın her nefes için savaşmak zorunda kalmamalıydın." Yediği her yemek. Uyumasına izin verilen her dakika... Kalbi sızlayarak onu kollarına çekti ve sıkıca sarıldı.

Tamamen kaskatı kesildi. "Ne yapıyorsun?"

Birden adamın vücudunun ne kadar yırtık ve sert olduğunu farkına vardı. Kahretsin, vücut yağ oranı yüzde ikiden fazla olamazdı. Eğer öyleyse. Sanki taş bir duvara yaslanmış gibiydi. "Sana sarılıyorum."

Verdiği cevap onu şaşırtmışa benziyordu. "Neden?"

İsteksizce uzaklaşmadan önce onun sırtını sıvazladı. "İnsanlar birbirlerini rahatlatmak için böyle yaparlar."

Cevap vermedi.

Kafasını kaldırdığında Darice'nin dikkatinin arkasına odaklandığını gördü. Döndüğünde Darice'in onlara diktği öfkeli bakışları yakaladı.

Hauk nefesinin altında Andarion'a ait olması gereken bir şeyler mırıldandı.

Darice uzun ve öfkeli adımlarla mesafeyi kapattı. "Annemin şerefini mi lekeledin?"

Bir an için Hauk'un küstahlığı yüzünden çocuğa gerçekten vurabileceğini düşündü. "Hayır." Boğazının arkasından kısık, gırtlaktan gelen bir sestti bu.

"iyi edersin."

Thia Darice'i Hauk'tan uzaklaştırdı. "Evlat, ölüme yakın deneyimleri hissetme konusundaki yetersizliğin hakkında konuşmamız gerek."

"Sen neden bahsediyorsun?"

Thia hâlâ kıpırdamamış olan Hauk'a baktı. Gözünü bile kırpmamıştı. "Ne kadar kızgın olduğunu görmüyor musun?"

"Yani?"

Thia gözlerini devirerek içini çekti. "Sen bir aptalsın Darice. Umarım herhangi bir askerlik hizmetine girmeye niyetin yoktur."

Çenesini meydan okurcasına kaldırdı. "Elbette öyleyim. Ben Andarion'um. Ben de ailem gibi bir savaş pilotu olacağım."

"Hayır, sersem." Onun yanağını okşadı. "Bu iyi geliştirilmiş hayatta kalma içgüdüleriyle, birinin patlama kalkanında parlak bir leke olacaksın."

Darice, Thia'nın uyarısı karşısında dudağını büktü. "Sen ne bilirsin ki?"

Hauk onlara, "Tartışmayı bırakın ve toparlanın," diye homurdandı. "Hayatınız buna bağlıymış gibi hareket etmeliyiz."

Sumi ancak o zaman onun çoktan toparlanmış olduğunu fark etti.

Ve birkaç dakika içinde çocukları da topladı. Taşıma çantasını Darice'e verdiğinde yeğeni karşı çıktı. Yüksek sesle.

Darice çenesini Thia ve Sumi'ye doğru salladı. "Neden daha fazla taşıyamıyorlar?"

"Onlar dişi."

"Yani?"

Hauk yine Andarion dilinde mırıldandı. Sumi onun ettiği küfürlerden şüphelenmeye başlamıştı. "Thia haklı. Sen sadece yürüyen bir lekesin. Sızlanmayı bırak ve asker ol. *Minsid* çantamı al ve yürü. Kas kütlesi oluşturmalsın." Devasa taşıma çantasını kaptı ve yol göstermeden önce sırtındaki kılıcın üzerine astı. Illyse peşinden koştu.

Pembe çiçekli sırt çantasının askılarına tutunan Thia, hepsine surat asmaya devam eden Darice'e gözlerini devirdi. "Bir kavgada, kural olarak, kadınlar erkeklerden daha hızlı ve çeviktir, moron. Ayrıca çok daha küçük hedeflerimiz."

"Yani?"

Hauk hızlarını kontrol etmek için omzunun üzerinden geriye baktı. "Ateş altında kalırsak, ağır çantalar ve mühimmat taşımaktan kaslarının yorulmasına gerek yok. Bu da onlara biz yol alırken gözlerini dört açmaları için hareket serbestliği sağlıyor. Eğer saldırıya uğrarsak, biz kaçarken birinin önümüzü alması ve bize koruma ateşi açması gerekecek."

Thia başını salladı. "Yani standart protokole göre, askerlerden biri, genellikle çiftlerden daha iri olanı, diğerinin o noktayı alıp savunabilmesi için yük katırlığı yapar. Bu yüzden Andarionlar erkek-kadın saldırı timleri görevlendirir. Herkes üzerine düşeni yapar ve herkes evine gider."

Darice burnunu ovuşturdu. "Bunu bu yüzden yaptığımızı bilmiyordum." Thia onunla alay etti. "Annen sana hiçbir şey öğretmedi mi?"

Thia'ya asık suratlı bir bakış fırlattı. "*Sana* kim öğretti?"

"Babam. Syn Amca. Shahara Teyze. Hauk Amca. Darling Amca. Mari Teyze. Fain Amca. Caillen Amca. Desi Teyze. Nero Amca. Jayne Teyze... Sürekli." İç çekti. "Her şey bir hayat dersi ve her zaman sonu... *ve sonra ölebilirsin*," dedi alaycı bir erkek ses tonuyla. "Bu oldukça saçma."

"Hayır, değil." Sumi geçmişinin acısı yüzüne sertçe vururken yutkundu. "Baban seni bu kadar sevdiği için minnettar olmalısın Thia. Babam bana hiçbir şey öğretmedi, bir hakareti gözümü kırpmadan nasıl karşılayacağım dışında. Beni dünyaya gözlerimden acımasızca koparılmış bir gözbağı ile gönderdi. Senin yaşıdayken bildiğin şeyleri bilmek için her şeyimi verirdim. Ve bu beni bir evren dolusu acıdan kurtarırdı."

Hauk duraklayarak kaşlarını çattı. Hauk'un gözlerinde ona benzeyen bir ruh gördü ve onun tam olarak neden bahsettiğini anladığını biliyordu. Bu, kalbine beklenmedik olduğu kadar şaşırtıcı da olan bir şefkat getirdi. Ve onlar yürürken, bakışlarının sürekli ona kaydığını fark etti.

Zahmetsizce taşıdığı yükten dolayı kasları şişerken inanılmaz bir görüntü oluştuyordu. Onun bu yeteneğini kısıkanıyordu. En çok da, bir ısırık almak için can atacağı kadar tatlı bir kıcı kavrayan o pantolonu kısıkanıyordu.

*Sumi!*

Yüzü anında ısındı ve karanlık için minnettar oldu. Bu tür düşüncelere sahip olmak ona göre değildi. Darnell ve Avin'le olanlardan ve Birlik eğitiminin çileli geçmesinden sonra, bir erkeği bir daha çekici bulabileceğini hiç düşünmemişti.

*Hauk bir erkek değil.*

Doğru, ama bir Andarion olarak onun için daha da tehlikeliydi. Daha güçlü. Daha korkutucu.

Daha hızlı.

Yine de onun yanında kendini güvende hissediyordu. *Sen delisin. Ne yapmak için burada olduğunu öğrenirse, bu gece suikastçıları öldürdüğünden daha çabuk boğazını keser.*

Bu kesinlikle doğrudu.

"Beni gerçekten ne kızdırıyor biliyor musun?" Thia aniden sordu.

Sumi cevabı düşünürken hafif bir kahkaha attı. "Son iki günde yaşanan onca dram ve ölüm tehdidinden sonra, Darice diyebilir miyim?"

Darice karanlıkta ona ters ters bakarken Thia kıs kıs güldü. "Evet, tamam. Sana hak veriyorum. Ama hayır. Evde olsaydım, kalp atışlarım hızlandığı anda babamın haberi olurdu. Üç muhafız ve iki dron sihirli bir şekilde ortaya çıkar ve beni rahatsız eden her neyse onu yakarlardı."

Hauk güldü.

Thia onu itmeye çalıştı ama bu onun adımlarını hiç değiştirmedi. "Hiç komik değil."

Hauk ona baktı. "Daha kötüşü de olabilir, küçük kardeşim." "Nasıl?"

"Babanın beş çocuğu daha var ve annen için de uykuları kaçıyor. Zavallı Devyn'i düşünün. Her iki ebeveyni de aşırı korumacı psikopatlar ve tüm dikkatleri sürekli onun üzerinde. *Hiç* uyumayan Vik'ten bahsetmiyorum bile."

Thia yüzünü acı dolu bir ifadeyle buruşturdu. "Oooo. Haklısın. Kimse beni bir monitöre bağlayıp her hapşırdığımda benden kan almıyor."

Sumi kaşlarını kaldırdı.

"Babası bir doktor," diye açıkladı Thia. "Dev hıçkıracak olsa, babası tedavisi olmayan nadir bir hastalığa yakalanmadığından emin olmak için bilinen tüm testleri yapar. Annesinden de hiç bahsetmeyeyim. Shahara Teyze, Syn Amca'yı ihmalkâr ve umursamaz bir ebeveyn gibi gösteriyor."

Hauk, Sumi'ye eğlenen bir gülümseme gönderdi. "Şaka yapmıyor. Devyn bebekken onunla oynuyordum ve onu düşürmüş gibi yaptım. Babası onu elimden kaptı ve annesi bu yüzden beni vurdu."

Sumi'nin nefesi kesildi. "Hayır, yapmadılar!"

Sağ elini kalbinin üzerine koydu. "Şerefim üzerine, yaptılar. Bunu kanıtlayacak bir yara izim var."

Thia onu desteklemek için başını salladı. "En üzücü kısmı? Hauk Amca onların atanmış TAM'ı."

Sumi bu yabancı terim karşısında başını eğdi. "TAM?"

"Taktik saldırı maymunu," diye yanıtladı Hauk.



"Ve bu?"

Thia sıırıttı. "Onları rahatsız eden şeylerin üzerine saldıran ve görevlere demir atan ham, çılgın kaba kuvvet. Sana söylemişim. Hauk Amca bir saldırı köpeğı... Ve onu *vurdular*." Şakacı bir şekilde elini Hauk'un koluna vurdu. "Hiç kimse bağılı olduğı TAM'ı patlatmamalı."

Sumi, Hauk'a bakarak onun kendisi hakkındaki tanımlaması hakkında ne düşündüğünü ölçtü. Garip bir şekilde, o da bunu normal karşılamış görünüyordu. "Bu seni rahatsız etmiyor mu?"

"Hayır. Bu doğru."

Thia'nın gülümsemesi genişledi. "Darling Amca, Hauk Amca'yı çağırmayı canavarı çağırarak olarak tanımlıyor."

Hauk alay etti. "Bana sadece büyükanne dediğini sanıyordum."

"Evet, o da var. Ama sadece üzerine bir kuluçka yavrusu gibi oturduğunuzda."

Sumi onların aile hikayelerini dinlerken sessizliğe gömüldü. Hayatı boyunca özlemini duyduğu sıkı bağlara sahiptiler. Birbirlerini iğneleseler ve şikayet etseler de, aralarında inkar edilemez bir sadakat ve sevgi vardı.

"Peki ya sen Sumi?" Thia düşüncelerine müdahale ederek sordu.

"Peki ya ben, ne?"

"Ailen mi? ?"

Cevap vermeden önce Hauk'a baktı. "Bende hiç yok."

Thia o kadar ani durdu ki Sumi neredeyse ona çarpıyordu. "Kimse yok mu?" Başını iki yana salladı. "Annem, babam ve kız kardeşim çoktan gittiler."

"Büyükanne ve büyükbaba mı?"

"Ben doğmadan önce ölmüş."

Thia ona bön bön baktı. "Ne zamandır yalnızsın?"

"On dokuz yaşımdan beri."

Thia'nın gözlerindeki bakış, kaderinin kolayca aynı olabileceğini fark ettiğini gösteriyordu. Kolunu Sumi'ninkine doladı ve tekrar ilerlemeye başladı. "O halde ailemize hoş geldin."

Bu teklif onu şaşkına çevirdi. "Pardon?"

Thia elini daha da sıktı. "Mari teyzem her zaman ailenin paylaştığın kanla ilgili olmadığını söyler. Senin için kanını akıtmaya hazır olan insanlarla ilgilidir."

Bu sözler boğazına bir yumru getirdi ve ne yapacağından emin değildi. Bu onun alışık olduğu türden bir tavır değildi. Onun dünyasında ilk kanı akıtan aile olur, yabancılar ise tamamen kanınızı akıttırdı. Dürüst olmak gerekirse, Thia ve Hauk'ların tarif ettiği dünyayı hayal bile edemiyordu.

"Mari çok bilge bir kadına benziyor."

Thia gülerek onun kolunu okşadı. "*O* çok bilge biri. Ve son derece geniş olan ailemiz her zaman daha da büyümeye isteklidir. O yüzden hoş geldiniz."

Thia'nın naif tatlılığı kafasını karıştırmıştı. "Bu pek Andarion'a göre değil, değil mi? Önemli olan tek şeyin kan olduğunu sanıyordum."

Hauk homurdandı. "Hem hem değil."

Sumi onun kaçamak cevabı karşısında iç çekti. "Sanırım siz ikiniz kafamı karıştırmaktan hoşlanıyorsunuz."

Thia burnunu kırıstırdı. "Yeni insanlarla oynamak eğlenceli. Ama sorunuza dönecek olursak, Andarionların evlat edinmesi nadir olsa da duyulmamış bir şey değil. Yine de çocuğu kendi soyuna isteyen bir dişi tarafından başlatılması gerekir... Bu yüzden piç olmama rağmen hâlâ prenses olmama izin veriliyor."

"Thia!" Hauk tersledi. "Bu Kiara'yı ağlatacak ve babanı kızdıracaksın."

Gözlerini devirdi. "Bu doğru ve hepimiz bunu biliyoruz. Büyükanne bana karşı son derece sevgi dolu ve kabullenici davranırken, Zarina'ya nasıl baktığını görüyorum."

"Zarina bir bebek," diye Hauk. "Ve

Andarion'a benziyor. Tamamen."

Hauk durakladı. "Seni rahatsız eden şey bu mu?"

Sumi, gözlerini önce Thia'nın gözlerindeki yaşları gördü.

"Söylediklerimi unut."

Hauk ona doğru yürümeye başladı ama Sumi onu durdurmak için

elini kaldırdı. "Neden siz ikiniz önden gitmiyorsunuz, biz de

birazdan yetişiriz?"

Hauk başını sallamadan önce birkaç dakika düşündü. "İlyse, Thia'yla kal." Sonra Darice'e onu takip etmesini işaret etti.

Sumi, yürüyüşlerine devam etmeden önce onlara iyi bir avans verdi. "Zarina senin kız kardeşin mi?"

Başını salladı. "Onu seviyorum. Ama Andarion gözleri, kalın siyah saçları ve pençeleriyle çok tuhaf görünüyor. Kardeşlerimin hiçbiri böyle doğmadı. Hepsi insana benziyor."

"Görünüşünün Andarion olması seni rahatsız ediyor mu?"

"Hayır." Yanağından süzülen bir damla gözyaşını sildi.

"Thia? Ne oldu?"

Dudakları titrerken daha fazla gözyaşı döktü. "O doğduğundan beri bazen o kadar kıskanıyorum ki ona saldırıp canını yakmak istiyorum ve bunun için kendimden nefret ediyorum. O benden bunu hak etmiyor. Hauk'un dediği gibi, o sadece bir bebek."

Sumi kızın mantığını anlayamadı. "Neyi kıskanıyor?"

"Her şeyi." Hıçkırarak ağlayan Thia, gözyaşlarını fiziksel olarak durdurmaya çalışıyormuş gibi ellerini gözlerine . "Babamı ve üvey annemi kardeşlerimle birlikte izlemek çok kötüydü. Hayatın nasıl olması gerektiğini görmek. Anlıyor musun?" Dişlerini sıktı. "Bu, çocukluğumun ne kadar yanlış geçtiğini yüzüme vuruyor ve bunda payı olduğu için anneme o kadar kıızıyorum ki geri dönüp onunla yüzleşmek istiyorum. Neden babamla yatmak ve sonra *bana* hamile olduğunu bile bile ondan nefret eden üvey kardeşiyle evlenmek zorundaydı? Gerçekten mi? Bunu neden yapsın ki? Aksel çok hasta, kaçık bir piçti. Neden evlendikleri ilk yıl onun bağırsaklarını deşip ikimizi de yıllarca sürece sefaletten kurtarmadı anlamıyorum."

"Oh, Thia. Dua et de bu korkuyu asla anlamayasın."

"Ne demek istiyorsun?"

Sumi kızın yüzünü ellerinin arasına aldı. Kaçınılmaz bir kâbusun içine çekilmenin ne kadar kolay olduğunu bilmemeyi ne kadar isterdi. Kapana kısılmış ve kaybolmuş hissetmek, yardım edecek kimsenin olmaması ve hiçbir çıkış yolunun olmaması. Sevginin herhangi bir görüntüsü için hakaretleri ve darbeleri kabul edecek kadar çaresiz olmak.

Bunu bir kez bile yaptığına hâlâ inanamıyordu.

*İki kere.*

"Thia, kötü bir yolda ilerliyorsun. Senden önce yürüdüğüm bir yol ve hayal bile edemeyeceğin kadar berbat olduğunu söylemek için buradayım. Bu öfkeyi içinde tuttuğun sürece sana da bulaşacaktır. Bırakmalı ve yoluna devam etmelisin. Hayat adil değil. Olması da gerekmiyor. Sadece ölü olmaktan daha iyidir."

"Bilmiyorsun."

"Kızım, biliyorum. Seni buraya getiren tanrılara kızgın olmanın nasıl bir şey olduğunu çok iyi biliyorum. Seni koruması ve sevmesi gereken ama bunun yerine kendi bencilliklerine odaklanan ve sana ne olduğunu umursamayacak kadar kendi acılarıyla tükenmiş olanlara öfke duymak." Sumi yutkundu. "Duyduklarıma göre baban ve üvey annen harika insanlarmış. Seni seviyorlar."

Dudakları titredi. "Biliyorum. Kiara bana her zaman öz kızıymışım gibi davrandı. Ama ben sadece onların sahip olduğu şeyi istiyorum."

"Sende var, tatlım."

"Hayır. Babamın sahip olduğu şeytanların aynısı benim içimde de var ve bunu biliyorum. İnsanlığın ne olduğunu gördüm ve güvenliğin ne kadar zayıf olabileceğini biliyorum. Ne kadar geçici." Diz çöktü ve yüzünü Illyse'in kürküne gömdü. "Kendi ailemde hep bir yabancı gibi hissediyorum. Bunun gerçekten doğru olmadığını biliyorum ama buna engel olamıyorum. Büyütmek zorunda kaldıkları kızları yerine gerçek kızları olabileceğimi bilmek canımı acıtıyor. Bazen sadece kapıya doğru koşmak ve arkama bakmamak istiyorum. Asla."

"Thia -"

"Sumi, düşündüğün gibi değil. Annem vahşice öldüğünde ben genç bir kızdım. Babamla sadece bir kez karşılaşmıştım, olaydan sadece birkaç saat önce. Onu tanımıyordum. Hem de hiç. O da beni tanımıyordu. Ve o gece de Kiara'yı üvey babamdan korurken öldü - babam onu kurtarıırken öldürdü. Göz açıp kapayıncaya kadar, bildiğim her şey gitmişti. Şiddetle koparılmıştı. Ve birdenbire etrafımdaki herkes tamamen yabancı oldu."

Thia sertçe yutkundu. "Bu devasa, alakasız ailenin içine atılmak çok gerçeküstü bir şeydi. Ve onlar normal değiller. Üvey annem bir yana, *çok* korkutucu insanlar. Ve çok korkunç, son derece değişken ve şiddet yanlısı insanlarla birlikte büyüdüğüm için hepsinden korkuyordum. Ve babam, denese de, benim yanımda çok ürkek. Sanki bana dokunursa beni kıracağından korkuyor ve ne söyleyeceğini asla bilemiyor. Kimseyle fazla konuştuğundan değil. Ama yine de..."

Sumi'ye baktı. "Özür dilerim. Bunu senin üzerine yıkmak istememiştim. Sadece o bedenler zihninden silip atmak istediğim anılarımı canlandırdı."

"Evet, ürkmediğini fark ettim."

Nefes nefese kalan Thia ayağa kalktı. "Dediğim gibi, Aksel psikopat bir piçti. Sanki her gün annem halılardaki kanı temizliyordu çünkü adamlarından birini bir şey için öldürmüştü... konuşurken hapşırmak gibi." Acı acı güldü. "Sanki tüm hayatım kötü yazılmış bir melodramdan ibaretmiş gibi hissediyorum."

"Tatlım, hepimiz zaman zaman böyle hissederiz. Güven bana."

"Sanırım öyle." Yürürlerken Thia kazağını daha sıkı sardı. "Babam beni korumak için çok uğraşıyor. Bu çok bunaltıcı. Ve bana davranışıyla kardeşlerime davranışı arasındaki farkları görmeseydim bu kadar rahatsız olmazdım."

"Ne demek istiyorsun? Onları daha mı çok seviyor?"

"Hayır!" Thia hızla konuştu. "Sorun o değil. Doğduklarından beri kışlarını sildiği ve kaşıkla beslediği için... yani olabildiğince rahat. Benimleyken, bana bir şey borçluymuş gibi hissettiğini söyleyebilirim. Bana her baktığında gözlerindeki suçluluk duygusunu görebiliyorum, çünkü ben küçükken beni korumak ve güvende tutmak için orada değildi. Ve tek istediğim kardeşlerim gibi onun kucağına emeklemek ve acım dinene kadar bana sarılması."

Sumi Thia'yı kollarının arasına aldı ve ona sıkıca sarıldı. "Biliyorum, tatlım. Gerçekten biliyorum. Ben küçükken kahramanım olan bir kayınbiraderim vardı. O, tek başına, tam da senin dediğini yapardı. Beni o güçlü kollarıyla sarar ve kimsenin beni incitmesine izin vermeyeceğini söylerdi. Ben de ona inanırdım."

"Ne oldu?"

"Kız kardeşimi boşadı ve bir daha dönmek üzere gitti."

"Bunun için ondan nefret mi ediyorsun?"

"Ben buna nefret diyorum ama değil. Paramparça olmuş bir güven. Beni koruyan hiç kimsem olmadı. Düştüğümde beni kaldıran biri, o hariç. Ve onu o kadar çok özliyorum ki elimde olmadan ondan nefret ediyorum. Beni neden terk ettiğini, başka kimsem olmadığını bile bile bunu nasıl yapabildiğini asla anlayamayacağım."

Şimdi ikisi de ağlıyordu.

Ta ki Thia gülmeye başlayana kadar. "Tanrılara şükürler olsun ki Darice'i önden göndermişsin. Bizi böyle görseydi o küçük sümüklünün bağırsaklarını deşmek zorunda kalırdım."

Sumi kendi gözyaşlarını silerken onun kahkahalarına katıldı. "Hayat neden bu kadar zor olmak zorunda?"

Thia gözyaşlarını içine çekti. "Mari Teyze hayatımızdaki pisliklerin en büyük nimetlerimiz olduğunu söyler."

"Nasıl yani?"

"Onlar olmasaydı, olmayanları hafife alırdık. Pislikler, bizi gerçekten seven insanların kıymetini bilmemiz için bize gerekli bakış açısını sağlar."

Garip, bunu daha önce hiç düşünmemişti. "Bir gün Mari teyzenle gerçekten tanışmalıyım."

Thia kolunu Sumi'nin koluna doladı ve tekrar yürümeye başladı. "Artık aileden olduğuna göre, yapacaksın. Sadece onu sabahları çok erken uyandırma, yoksa tam bir canavar olur. Dediğı gibi, annelik içgüdülerini öğlene kadar ve ilk fincan çaydan sonra devreye girmez."

Sumi buna güldü. "Ona teyze dediğini biliyor mu?"

"Tabii ki. İlk tanıştığımızda kendini bana böyle tanıtmıştı." Sumi'nin yan tarafını şakacı bir şekilde itti. "Kafa karışıklığını gidermek için söylüyorum, o bir eşcinsel. Dediğim gibi, biz rengarenk bir grubuz. Sen de aramıza katılacaksın."

Bunun doğru olmasını ne kadar isterdi. Ama asla olmayacaktı.

Ve kızını kurtarmak için istihbaratını teslim ettiğinde, bunun için onu öldürecek ilk kişinin Thia olacağından hiç şüphesi yoktu.



## BÖLÜM 10

Sumi, Hauk ve Darice'in kendilerini beklediğini görünce yavaşladı. Thia'ya bir şişe su uzattı. Thia gülümseyerek parmak uçlarında yükseldi ve Darice'in yanına oturmadan önce onun yanağını öptü.

Hauk Sumi'ye bir şişe uzattı. Kaşlarını çatarak başparmağını Sumi'nin alt kirpiklerine dokundurdu. Adamın gözlerindeki endişe neredeyse Sumi'yi tekrar ağlatmaya yetecekti ama bir şekilde duygularını dizginlemeyi başardı.

"Biz iyiyiz. Thia'nın sadece biraz kız kızı vakit geçirmeye ihtiyacı vardı.

Bu yönden tuhafız." Cevap olarak homurdandı.

Başını ona doğru salladı. "Bu gerçekten senin cevap anlayışın mı?"

Omuz silkti.

Sumi ona sinirli bir bakış attı. "Kendine hiç yardımcı olmuyorsun koca adam."

"Ona bu kadar yüklenme Sumi," dedi Thia onları eğlenen bir sırtışıla izlerken. "Kadınlarla fazla vakit geçirmediği için hepimiz onun için uzaylı varlıklar gibiyiz."

"Gerçekten mi?"

Hauk malzemeleri kontrol etmek için harekete geçti. "Sadece Jayne ve ben çocukken kışımı fena halde tekmeleyen bir kadın kuzen."

Thia, Jayne'in ne kadar tuhaf olduğunu göstermek için abartılı bir ses tonuyla, "Ve Jayne tipik biri değil," dedi. "O vahşi bir Hyshian suikastçı delisi. Onu seviyorum

ama o doğru biri değil ve ne söyleyeceğini ya da ne yapacağını *asla* bilemezsiniz."

Sumi, uzun boylu, siyah saçlı kadının erkeklerle birlikte çekilmiş fotoğraflarını hatırlayınca kısık bir ıslık çaldı. Bu, kadınla ilgili pek çok şeyi açıklıyordu. "Korkutucu derken neyi kastettiğini şimdi anlıyorum."

"Aslında," dedi Thia sırtarak, "korkutucu olan, çocukları olması ve henüz birini bile yememiş olması."

Hauk onun sözleri karşısında homurdandı. "Bir ara ona Sway'in ağabeyini sormalısın."

Thia kaşlarını çattı. "Sway'in bir ağabeyi yok."

"Kesinlikle." Hauk'un ses tonu düz ve ifadesi oldukça ciddiydi.

Thia güldü, sonra ayıldı. "Şaka yaptığını biliyorum Hauk Amca... değil mi?"

Yüz hatları hâlâ taş gibiydi ve hiçbir şey belli etmiyordu. Dürüst olmak gerekirse, biraz dikkati dağılmıştı. "Sormak zorunda olman her şeyi anlatıyor."

Darice yan tarafına uzandı. "Burada kalabilir miyiz, Dancer? Yürümekten yoruldum." Küçük bir çocuk gibi esnedi ve gözlerini kapatmadan önce kollarını başının altında kavuşturdu.

Hauk önce Sumi'ye, sonra da Thia'ya baktı. "Siz ikiniz nasılsınız?"

Thia ayağa kalktı ve sevimli küçük bir dans yaptı. "Gitmeye hazırım. Her zaman gececiyimdir. Babam benden daha gececi olmasaydı, bu işe yarayabilirdi."

Hauk sırtarak Sumi'nin bakışlarına karşılık verdi.

"Lig eğitilmiş. Uyku abartılıyor."

Cevapları düşünürken başparmağıyla keçi sakalını okşadı. "Sen mi? Darice'in eşyalarını taşıyabilir misin?"

"Evet. Neden?"

"Al şunu." Thia Darice'in teçhizatını sırtına geçirirken o da blasterini çıkarıp Sumi'ye uzattı. "Geri tepmesine dikkat et."

Sumi meraklı bir kaşını kaldırdı.

"Taşıdığının iki katı menzile ve patlama yarıçapına sahip."

Bunu ona neden verdiğini hâlâ anlamamıştı. Ta ki Darice'yi kucağına alıp göğsüne yaslayana kadar. Darice ilk kez itiraz etmedi. Kollarını Hauk'un boynuna doladı ve başını onun omzuna koydu.

Thia Sumi'ye abartılı bir bakış attı. "Eğer taşınmanın bir seçenek olduğunu bilseydim, ben de isterdim!"

O kollarda ve o kaya gibi sert vücuda karşı... "Kesinlikle."

Hauk onları ileriye doğru götürürken alay etti. "Keşke biriniz yapsaydı. Çok daha hafif olurdunuz... Şimdi cesetlerden biraz daha uzaklaşalım. Buradan birkaç kilometre ötede küçük bir vaha olmalı. Bizi açığa çıkmaktan koruyacak ve peşimden başka bir grup gelirse bizi saklayacaktır."

Yürürlerken Sumi, Hauk'un güçlerini fazla zorlamadığından emin olmak için onu ve Thia'yı gözleriyle kontrol ettiğini fark etti. Bu arada, taşıdığı yük hakkında hiçbir şey söylemedi. Darice muhtemelen tek başına 150 ila 170 kilo ağırlığındaydı.

Ve çocuğun horlamasına bakılırsa, ölü bir ağırlıktı.

Hauk'un tüm suyu, erzaklarının en ağır kısmını ve kılıcını taşıyor olmasından bahsetmiyorum bile. Ona TAM demelerine şaşmamalı.

Thia'ya kaşlarını çattı. "Hauk bunu yapmak için iyi mi? Düşerse hiçbirimiz onu taşıyamayız diye düşünüyorum."

"Aşağı inmeyecek."

Thia'nın sesindeki kesinlik karşısında kaşlarını kaldırdı.

"Hauk Amca'yı babam ve kardeşiyle dövüşürken gördüm. Güven bana. TAM'ımız güçlendirilmiş bir Birlik kruvazöründen daha güçlüdür."

Sumi bundan pek emin değildi. "Evet, ama bu alıştırma."

Thia alay etti. "Onların yaptığı gibi değil."

Tamam o zaman. Hauk'un kendi toleransı ve sınırlamaları hakkındaki bilgisine güvenecekti. Duyuları uyanıktı, itaatkâr bir şekilde arkayı çekti.

Vahaya vardıklarında neredeyse şafak sökmek üzereydi. Esneyen Hauk, Thia'nın uyku tulumunu çıkarıp açmasını bekledikten sonra Darice'i yatırıp tulumun içine soktu.

Genç kadın sendeleyerek uzaklaştığında onu kollarına aldı ve Sumi'nin Thia'nın çantasını açtığı yere taşıdı. Darice'ye tıpatıp benzeyen Thia, Sumi onu taşıırken bir bebek gibi ona sokuldu.

Babası ona karşı ürkek olabilirdi ama Hauk öyle değildi. Thia'nın başını nazikçe öperken ve onu yatağına yatırırken ona kendi çocuğuymuş gibi davrandı. Thia tıpkı mutlu bir çocuk gibi içine kapandı.

Tüm ağırlığını tek bacağına vererek seksi yırtıcı pozuna büründü, bir yandan da etraflarındaki manzarayı taradı ve çalı kümesi tarafından yeterince korunduklarından emin oldu. Tek kelime etmeden çantasını çıkardı ve Thia'nın yanına koydu.

Sonra elini blaster'ına doğru uzattı. Sumi ona geri verdi ve uyumak için uzandı. Adam onu kucağına alıp çantasına götürene kadar zar zor hareket etmişti.

Endişeli ama garip bir şekilde heyecanlı ve tahrik olmuş bir halde kaşlarını kaldırarak adama baktı. "Ne yapıyorsun?"

"Seni yatağa yatırıyorum."

Bu, kalbinin daha hızlı çarpmasına neden oldu ve içinden korkutucu bir sıcaklık dalgası geçirdi. "*Senin* yatağın mı?"

Onu çantasına soktu... sonra, hayal kırıklığına uğramış bir şekilde, geri çekildi. "Bu gece uyumayacağım."

Kadın ona bakakaldı. Gözlerinin altındaki halkalar dışında yorgunluk yoktu. Öyle bile olsa... "En son ne zaman dinlendin?"

Lorina'yı yanına çağırıp kendisi ve Thia'nın arasına yatırırken cevap vermedi.

"Hauk?" diye azarladı. "Yenilmez değilsin."

Çocuksu bir hareketle çenesini kaşması onu gülümsetti. "Henüz uyumama gerek yok. Ben iyiyim." Geri çekilmeye başladığında Sumi onun kolunu yakaladı ve nazikçe kendisine doğru çekti.

Hauk bakışlarını kadının bileğini tuttuğu yere indirdi. Gözlerindeki sıcaklık yakıcıydı. Nefes alış veriş düzenlenmişti.

Ona ne kadar minnettar olduğunu kelimelere dökemeyince, kendileri için yaptığı her şey için onu öpmek üzere eğildi.

Yumuşak, nazik elini yanağına koyduğunda Hauk kıpırdıyamadı. Daha önce hiçbir kadın ona böyle dokunmamıştı.

Sanki onu istiyormuş gibi.

Evdeyken, bir Andarion kadınının ona küçümseyici bir alaydan başka bir şeyle bakması için fazla yaralıydı. Ve bu, nefretleri, korkuları ve tiksintileri aşikâr olan insan kadınlara tercih edilirdi. Hayatı boyunca kendini çirkin ve istenmeyen biri olarak hissetmişti.

İğrenç.

Kimsenin dokunmak istemediği mutant, uyuz bir hayvan gibiydi.

Ama Sumi'nin gözlerinde gördüğü bu değildi. Sanki o da Sumi'yi en az Sumi'nin onu istediği kadar istiyormuş gibi bakıyordu.

Nefesini tuttu, varlığının her parçasıyla onun öpücüğünü arzuluyordu. Onu almak için dudaklarını araladı, sonra neden yapamadığını hatırladı.

Tek bir öpücüğün ona neye mal olacağını hatırladı.

*Lanet olsun.*

Dişlerini gıcırdatarak, dudakları buluşmadan bir an önce geri çekildi. "Söz verdim, Sumi."

Yine de elini onun yanağında tutuyor, asla sahip olamayacağını bildiği şeylerle ona eziyet ediyordu. "Seni hiç öptü mü?"

Bir kez denediğini hatırlayınca gözlerini kaçırdı. Dariana o kadar hızlı hareket etmişti ki, bıçağı karnına saplayana kadar etine girdiğini bile hissetmemişti. Onun dudaklarını tatmak yerine kendi kanını tatmıştı.

*"Bunu bir daha yaparsan, değersiz, iğrenç köpek, senin testislerini kesip açarım."* Soğukkanlılıkla bıçağını adamın koluna sildi, sonra da cesedin üzerinden geçti.

Bu anıyı bir kenara iterken sertçe yutkundu. "Hayır."

Sumi narin parmaklarını Dancer'ın ağzının üzerinde gezdirerek tüm vücudunu ürpertti. "Seni öpen bir dişin olmalı, Dancer. Ve sık sık."

Kendini durduramadan, takkesini çıkardığından beri onu baştan çıkaran o solgun saçlarda elini gezdirdi. Hayal ettiğinden bile daha yumuşaktılar. Bir tutamı kaldırarak onun tatlı kokusunu içine çekti. "Çiçekler gibi kokuyorsun." Ve tek yapmak istediği, sarhoş olana kadar yüzünü onun boynuna gömmekti.

Ama bunu asla yapamazdı. Dariana ona verdiği sözü tutması için ona güveniyordu. Vücudu sadece ve sadece ona aitti. Bu babasının onlara doğuştan aşıladığı bir şeydi.

*"Seni rehinin ya da karın dışında bir kadınla yakalarsam, sikini kendim keserim."*

Annesi ve büyükannesi arasındaki kâbus ve çekişmelerden sonra, zaten berbat olan hayatına daha fazla dram eklemek isteyeceği son şeydi.

Buna değmezdi.

Sertçe yutkunarak kendini onu terk etmeye ve nöbet tutmaya zorladı. Ne de olsa iyi olduğu tek şey buydu.

Sumi uzanarak Hauk'un nihayet kendisine bir şişe su almasını ve çevredeki araziye engelsiz bir şekilde görebilmek için sırtını küçük bir ağaca dayayarak oturmasını izledi. Garipti ama artık onun Fain'e olan benzerliğini göremiyordu. Ona göre kendi kimliğini oluşturmuştu.

Fiziksel olarak birbirlerine benzeseler ve bazı kişilik özelliklerini paylaşırlar da Hauk'ta Fain'de olmayan derin bir hüznün vardı. Birçok yönden, o daha da vahşiydi.

Daha çok yaralı var.

Ve ona yaptıkları için Dariana'nın bağırsaklarını deşmek istiyordu. Eğer kaltak onu ömür boyu bekârlığa zorlayacaksa, neden bir suikastçı olmasına izin vermiyordu? Ne zararı olabilirdi ki?

Gerçekten de Darice'in babasını gölgede bırakmamak için miydi?

Sumi bir baba bulabilmek için ruhunu satarken, onun gibi birinin Dariana gibi hak etmeyen bir fahişeye bağlı olması çok adaletsizdi.

onun yarısı kadar terbiyeye sahipti. Sadık ve şefkatli erkekler bu dünyada hafife alınamayacak kadar nadirdi. Onlara değer verilmeli.

Kendini durduramadan, adamın tanımadığı kız çocuğunu kucağında tutarkenki görüntüsü aklından geçti.

Bu kadar nazik bir erkeğin üzerine titreyeceği ve koruyacağı kendi çocukları olmalıydı. İtirazlarına ve inkârlarına rağmen Darice ve Thia'ya karşı inanılmazdı. Darice'e karşı küçük sümüklünün hak ettiğinden çok daha sabırlıydı.

*Lanet olsun sana, Kyr.*

Ve bunu kesinlikle hak etmeyen birine yapmak zorunda kalacağı şey için ona lanet olsun. *Dariana'dan nefret etmeye hakkım yok.* Her şey söylenmeden ve yapılmadan önce ona çok daha kötüsünü yapmak zorunda kalacağı zaman değil.

Tüm vücudu ağrıyan ve sıcak olan Hauk yavaşça kendine geldi. Dik otururken uykuya daldığını fark ettiğinde hissettiği zonklayıcı, korkunç acı yüzünü buruşturdu.

Sonra nedenini hatırladı.

Artık tamamen tetikteydi, blasterini çıkardı ve daha fazla saldırgan ararken ayağa fırladı.

"Hep mi uyanırsın?"

Kalbi hızla çarparak, birkaç adım ötede oturan Sumi'ye doğru döndü. Yeni banyo yapmıştı, solgun saçları hâlâ nemliydi ve ensesinde topuz yapmıştı. Sonunda onu korkusuzca izlerken o güzel ela gözlerinde eğlenen bir parıltı vardı.

Kahretsin, çok güzel bir kadındı. Ve ona yasadışı olması gereken bir şekilde açlık duyuyordu ve muhtemelen çoğu galakside öyleydi.

Güneşin konumuna bakarak öğleyi çoktan geçtiğini anladı. Blaster'ını kılıfına sokarak, birinin üzerine örttüğü battaniyeyi ayaklarının altına aldı.



O uyurken. "Sen mi?"

Başını salladı. "Onu sana getirdiğimde uyanıktın. Hatırlamıyor musun?"

Düşünceleri ve hisleri hâlâ bulanık ve donuktu, hayal meyal hatırlarken alnını ovuşturdu. Kadın bir tehdit oluşturmadığı için battaniyeyi kabul etmiş ve bunun için ona teşekkür etmişti.

Sumi onun çocuksu bir şekilde yüzünü ovuşturmasını izlerken gülümsedi. Hâlâ yorgun olmalıydı. Önceki günlere ve hatta dün geceye kıyasla şimdi çok daha halsizdi.

Bir esnemeyi bastırdı. "Çocuklar nerede?"

"Mağaraları keşfediyoruz. Dün gece kamp yapmak için bizi oraya götürmediğine şaşırdım doğrusu."

"Kötü savunma pozisyonu." Yan tarafını ovuşturarak tekrar yüzünü buruşturdu. "Çıkış yolu olmadan bizi tuzağa düşürmek çok kolay."

Kendi başına yapabileceği bir hata. "Burayı iyi biliyorsun."

"Üzerimde bir etki bıraktı." Kahvaltı için hazırladıkları yemekten bir miktar ve bir şişe su koyduğu yere çömeldi. Onu ilk kez atıştırmalıklar dışında bir şey yerken görmüştü. Yavaş, çalışılmış hareketleri garip bir şekilde vahşi ve yine de tuhaf bir şekilde güzeldi.

Onu kendisine bakarken yakalayınca durakladı. "Seni

gücendiriyor muyum?" "Pek sayılmaz."

"O zaman neden bana bakıyorsun?"

Burnunu kırıştırdı. "Kendime engel olamıyorum. İnanılmaz derecede seksi bir canavarsın, Dansçı Hauk. Garip uyumsuzluklarla dolu."

Yemeğini yutarken ona homurdandı. "Mari gibi konuşuyorsun."

Kadın güldü. "Sana çok mu asılıyor?"

Yüzüne yavaş ve çekici bir gülümseme yayıldı. "Alay ediyor ama sanırım kabul etseydim kaçıp saklanırdı."

Başını ona doğru eğdi. "Başka bir sürpriz." "Ne?"

"Bir erkeğin cinsel tacizine göz yummanız."

Cevap olarak verdiği derin, gırtlaktan gelen kahkaha midesine garip şeyler yaptı. "O bir Phrixian erkeği, erkek değil ve ben tüm kardeşlerimden gelen bir sürü pisliği sineye çekerim."

Bu şok edici açıklamayı düşünmek için durakladı. "Phrixian ve o eşcinsel mi? Yetişkinliğe kadar yaşamayı nasıl başarmış?"

"O şimdiye kadar arkamda gördüğüm en azılı savaşçılardan biri."

Öyle olmak zorundaydı. Phrixianlar, soğukkanlı vahşilik ve bazı oldukça vahşi yasalara bağlılık konusunda Andarionlarla karşılaştığı tek ırktı.

Sumi, hapishaneye saldıran grupta bordo renkli bir Phrixian üniforması gördüğünü hatırlayınca sustu. Eğer bu Mari ise, Hauk haklıydı. Bu erkek dövüşebiliyordu. Ve gözünü kırpmadan dayak yiyebilirdi.

Evet, Mari gerçekten de vahşiydi.

Hauk, kadının kendisi için hazırladığı sıcak salatayı görünce kaşlarını çattı. "Nedir bu?"

"Botanikçi, hatırladın mı? Bitkiler senin için iyidir. Bir ara onlarla arkadaş olmayı denemelisin. Ağır etobur diyetinizi çeşitlendirin."

Darice'in denemesi için ısrar ettiği zamanki yüz ifadesine benzer bir yüz ifadesi takındı. Ama yeğenin aksine, sesli bir sızlanma olmadan tadına baktı. Sevimli bir şaşkınlık ifadesiyle Darice'in bakışlarına karşılık verdi ve gülümsedi. "Güzelmış."

"iyisi, peşinden gittiğinizde kaçmıyor ya da sizi öldürmeye çalışmıyor." Tekrar güldü. "Tehlikeyi seviyorum."

"Eminim biliyoursundur."

Dudaklarını yalayarak yemeğini sessizce bitirdi.

İşini bitirdikten sonra Sumi tabağı yıkamak için aldı ve bu sırada sabahki ihtiyaçlarını karşılamaya gitti. Şimdiye kadar garip bir gün geçirmişti. Uyandığında huzursuzdu ve nedenini anlayamamıştı. İçinden bir ses bir şeylerin yolunda gitmediğini söylüyordu.

Hauk daha önce battaniyeyle ona yaklaştığında zar zor kendine gelebilmişti ama tehdit olarak algıladığı şey yapmış olsaydı, birkaç dakika önce yaptığı gibi ateş edeceğinden hiç şüphesi yoktu. Öldürmeye hazır ve istekliydi.

Zavallı, bitkin bebek, kadın battaniyeyi üzerine örtmeyi bitirmeden önce uykuya dalmıştı. Dinlenmeye ihtiyacı olduğunu bildiğinden, o ve çocuklar etrafta dolanıp onu kendi haline bırakmışlardı.

Boynunu ovuşturarak araziye taradı ve rahatsızlığının kaynağını aradı.

*Neyim var benim?*

Endişeli ve gergindi. Tedirgindi. Sanki biri onu izliyormuş gibiydi.

Yalnız kalmak istemediğinden mağaralara doğru yola çıktı, sonra Hauk'un iyi olup olmadığına bakmak için rotasını değiştirdi. Çocukların yanında lorina vardı ve Darice tehdit altında kalırlarsa kilometrelerce öteden duyulacak kadar yüksek sesle bağırabilirdi.

Hauk şimdiye kadar dönmüş olmalıydı.

Sumi, vaha ile mağaralar arasındaki küçük gölete doğru ilerledi ve orada gömleksiz bir Hauk ona doğru yanlamasına oturdu. Çoktan yıkanmış, nemli saçlarını yüzünden geriye doğru çekmişti. Bıçağını eline aldığı anda Sumi onunla tıraş olacağını düşündü.

Ta ki göremediği tarafındaki bir yarayı dağlamak için kullanana

kadar. "Aman Tanrım," diye nefes alarak ileri atıldı.

Ona doğru çekti, sonra onu tanıyınca silahını indirdi. Kadın

şaşkınlıkla ona baktı. "Yaralı mısın?"

Dişlerini gıcırdatarak sol kaburgasının alt kısmındaki kötü bıçak yarasını dağlamaya geri döndü. "Dün gece hepsi ıskalamadı."

"Neden bir şey söylemedin?"

Omuz silkti.

"Dansçı!" diye tersledi onu. "Kan kaybından ."

Yüzündeki ifade, aşırı tepki verenin o olduğunu söylüyordu... Sanki!

"Ayrılmadan önce kanamayı durdurdum. Darice'i taşıyana kadar tekrar açılmadı."

Ve bu konuda tek kelime etmemişti. Kimseye. Kadın şaşkınlık içinde ona baktı. "Evlat, öylece etrafta kanlar içinde dolaşp bir şey söylemeden duramazsın. Bunu sana hiç kimse söylemedi mi?"

"Hayır," dedi basitçe.

Şaşkınlıkla başını salladı. Hayatında herkes ona ne kadar baskı yapmıştı ki, o bunu gözünü kırpmadan kabul etmişti? Ona göre *bu* normaldi.

Gerçekten mi?

Birdenbire TAM etiketi ona eğlenceli gelmemeye başladı. Bu onu ciddi şekilde kızdırdı. Onları taşıyacak ve koruyacak yenilmez bir zırhlı taktik araç değildi. O kanlı canlı bir erkekti.

Onları korurken yaralanan biri.

Ona yardım etmek isteyerek, kapattığı yarayı inceleyebilmek için yaklaştı. Tek başına. Yardım istemeyi aklına bile getirmeden. Bu, diğerlerinin ona nasıl davrandığı hakkında her şeyi anlatıyordu.

Adamın yaralarını görünce irkildi. Çiğ, pürüzlü etin , birinin neredeyse karnını deştığı bir bıçak yarasından kalan başka bir yara izi vardı.

Keris'in öldüğünü söylediğinde Dariana'nın aldığı yara bu muydu?

Kaşlarını çattı. "Neden bu kadar kızgınsın?"

"Çünkü yaralısın!"

"O zaman kızgın olanın ben olmam gerekmez mi?"

Ona ters ters bakmak için arkasına yaslandı. "Evet. Evet, yapmalısın."

Ve hâlâ onun adına duyduğu öfke karşısında şaşkın görünüyordu. "Ben . Peki sen neden öfkelisin?"

"Bilmiyorum." Gerçek buydu. Eğer bu onu rahatsız etmiyorsa, onu da rahatsız etmemeliydi ama yine de ediyordu. "Başka bir yerinizden yaralandınız mı?"

Sırtının alt kısmında, akciğerini ve böbreğini kıl payı iskalayan bıçak yarasını göstermek için belini büktü. Derinliğine ve hassasiyetine bakılırsa Partini'den gelmiş olmalıydı. "Şuna tam olarak ulaşamıyorum."

Tıbbi çantasını temizleyebilmek için daha yakına çekti. "Bu şekilde o kadar yolu nasıl yürüdün?"

Umursamazca omuz silkti. "Durmak güvenli değildi."

Oh. Tamam. Bu, Dokuz Dünya'daki en mantıklı şeydi...

*Minsid* bir deli için.

İç çekerek, deli biriyle mantıklı bir şekilde konuşmaya çalışmaktan daha iyisini biliyordu. "Biliyor musun, yanımda bir bıçak varken bana böyle şeyler söylememelisin."

Sert yüz hatları yumuşayarak onu eriten o sevimli ifadeye dönüştü.

"Ne yapıyorsun!"

Onlara doğru hışımla gelen Darice'in öfkeli hırıltısı karşısında dişlerini sıktı. Kendi öfkesi de onunkine eklenince ona ters ters baktı. "Amcan ağır yaralı ve ben onunla ilgilenmeye çalışıyorum."

Darice'nin arkasından yaklaşan Thia, Sumi'nin temizlemekte olduğu pürüzlü, korkunç kesiği görünce nefesi kesildi. "Ne yapmamı istiyorsun?"

"Darice'i geride tut ki onu öldürmeyeyim."

Darice yerinden kıpırdamayı reddetti. Bunun yerine, amcasıyla yüzleşmek için öne doğru yürüdü. "Sana bu şekilde dokunmamalı, Dancer. Bu uygunsuz."

Çenesinde şiddetli bir tik atarken amcası ona ters ters

baktı. "Bir yarayı tedavi edebilir misin?" Thia ona sordu.

"Hayır."

"O zaman kapa çenenin, Darice."

Yeni yürümeye başlayan bir çocuk gibi surat astı. "Onunla sen ilgilenmelisin, Thia. Burası senin yerin, *onun* değil."

Thia'nın yüz ifadesi onun tam bir aptal olduğunu gösteriyordu. "Sahra tıbbı hakkında bildiğim tek şey Syn Amca'yı ya da babamı aramak ya da ... Bunların hiçbirini burada yapamam."

"O zaman kanamaya bırakılmalı."

Sumi şaşkınlıkla küçük sümüklüye baktı. Gerçekten de amcasını burada kanlar içinde bırakmayı, alakasız bir kadının ona bakmasına izin vermeye tercih mi edecekti?

İnanılır gibi değil.

Darice, Hauk'un önüne oturmak için hareket ettiğinde, yeğenine dişlerini gösterdi. "Beni gerçekten bu kadar az mı düşünüyorsun ki tedavimi belgelemek ve gözlemlemek zorundasın? Sen babanın oğlusun." Sumi derin yaranın üzerine antiseptik dökerken nefesini sertçe içine çekti. Nefes alıp verirken Darice'ye ters ters baktı. "Sana zarar vermeden önce gözümün önünden kaybol."

Darice sanki Hauk ona tokat atmış gibi görünüyordu. Ayağa kalkarak Hauk'a toprak attı ve Darice'nin bir tür Andarion hakareti olduğundan şüphelenmeye başladığı bir hareket yaptı. "Sen benim babam değilsin!"

Hauk ruhunun en derin, en öfkeli yerinden gelmiş olması gereken vahşi bir hırıltı çıkardı. "Çok haklısın, ben senin baban değilim! Öyle olsaydım, şu anda kafam o kadar iyi olurdu ki bir bok hissetmezdim ve dün gece küçük bir sürtük gibi mızımızlandıktan sonra seni döver ve burada çıplak dolaştırırdım." Tüm vücudu öfke ve acıyla titreyerek ayağa kalkmaya başladı.

Darice kampa geri döndü.

Hauk bir iniltiyle yere yığıldı.

Thia onun için korkuyla yutkunarak öne çıktı ve yanında diz çöktü. "Hauk Amca?"

"Ben iyiyim bebeğim," diye güvence verdi ona çok daha yumuşak bir tonda, eline dokunmak için uzanırken. "Sadece bir dakikaya ihtiyacım var... lütfen."

Thia sevgi dolu bir jestle elini onun saç örgüsüne gömdü ve başını sallayarak yanlarından ayrılıp Darice'in peşinden gitti.

O anda Sumi hepsi için üzüldü. Sevdığı bir insanı daha kaybetme düşüncesiyle dehşete düşen Thia. Annesinin onurunu korumak isteyen Darice ve belli ki en büyük ağabeyi tarafından taciz edilmiş olan Hauk. Hangi kâbusların masum bir çocuğu gecenin köründe bu kadar ağır yaralarla kilometrelerce yürüyebilecek ve irkilmeyecek kadar vahşi bir savaşçıya dönüştürdüğünü merak ediyordu.

Düşüncelerinin gittiği yere acıyla bakarak yarasını dikişe hazırlamaya geri döndü. "Keris bunu sana hiç yaptı mı?"

Kadın steril iğneyle derisini delerken bile gerilmedi. "Bu konuda konuşmak istemiyorum."

"Tamam. Kıpırdamadan dur, bir dakika içinde işim bitecek."

Hauk önlerinde uzanan ve bir zamanlar kardeşinin hakaretleri kulaklarında çınlarken tırmandığı sıradağlara bakarken cevap vermedi. Anılar acımasız bir ısıklıkla kabardı.

Keris'in dünyaya geliş şekli yüzünden babaları ve babaanneleri ona karşı her zaman en iyi ihtimalle ılık davranmışlardı. Ve anneleri Keris'i en iyi asker olması için çok zorlamıştı, böylece hepsine kendi soyunun Hauk soyunun reddettiği kraliyet soyu kadar iyi olduğunu gösterebilecekti. Bu yüzden Keris'e Birlik'i kuran Hauk atalarının adını vermişti.

*Oğullarım da efsane olacak.*

Kardeşinden sürekli talepte bulunması ve durmaksızın dırdır etmesi Keris'in kalbine acımasız bir damar yerleştirmişti. Keris ne zaman içse ya da uyuşturucu alsa bu durum daha da kötüleşiyordu. Fain tek başına Keris'in öfkesini yatıştırabiliyordu. Ancak Fain evlatlıktan reddedildikten sonra Keris'in şiddeti ve acımasızlığı artmıştı. Sanki aynı kaderi paylaşmaktan korkuyormuş gibi davranıyordu.



Ve saldıramadığı anne babasına duyduğu tüm öfkeyi en küçük kardeşine yöneltmişti - sanki Fain'in onlar yerine bir insanla birlikte olmayı seçmesi Hauk'un suçuymuş gibi.

Ama ondan önce bile Keris, Jullien'in yalanları yüzünden yaralanmasına ve aşağılanmasına neden olan kapsül kazasından sonra görevden alındığında Hauk'un hepsini "utandırmış" olması nedeniyle Hauk'a içerlemişti.

Fain hariç, o günden sonra tüm ailesi onu deforme olmuş ve eksik olarak görmüştü.

İşe yaramaz.

Değersiz.

Utanç verici.

O kadar ki, hastanenin yanık koğuşunda kaldığı süre boyunca onu sadece Fain ziyaret etmişti. Fain, sanki Hauk'tan sorumluymuş gibi ona göz kulak olmuştu.

O güne kadar Fain bundan hiç bahsetmemiş olsa da Hauk ameliyatlarının ve tedavilerinin parasını Fain'in ödediğinden emindi. Eğer ailelerine kalsaydı, annesi onu ölüme terk ederdi.

Hauk bunun için onu suçlamadı. Ne de olsa Andarion tarzı buydu. Eğer hayatta kalacak kadar güçlü değilseniz, ölmeniz daha iyiydi.

Hastaneden eve döndüğünde Keris'in ona söylediği ilk sözler bugün bile kalbinin en acı yerine kazınmış durumda. *"Umarım o melez piç seni kışından sikmeden önce öpmüştür. O kazada bir savaşçı gibi ölmeliydin. Değersiz bir mutant köpek tarafından insan bir sürük gibi güvenli bir yere sürüklenmemeliydin."*

Fain Keris'in boğazına sarılmıştı. Annelerinin hızlı davranması olmasaydı, Fain büyük olasılıkla Keris'i bu yüzden öldürecekti. Ama bu, o sözlerin Hauk'un kalbinde açtığı yarayı silememişti.

Keris ne zaman ayık olsa, Hauk'un birlikte büyüdüğünü hatırladığı eğlenceyi seven, somurtkan kardeşıydi. Ama vücuduna herhangi bir ilaç dokunduğu anda... stopgap ortadan kalkmış ve Dariana'nın bile korktuğu bir canavar ortaya çıkmıştı.

Hauk, Fain'in onu sakinleştirmek için kullandığı taktiklerin aynısını kullanmaya çalışmıştı. Ama bu onu daha da sinirlendirmişti.

*"Sen Fain değilsin! Asla onun gibi bir savaşçı . Sen sadece bir kardeş için üzgün bir bahanesin, adın ve senden önce gelen tüm Savaş Hauk'ları için bir utanç kaynağısın. Onun yerine rozetimizi taşımak sana kalırken Fain'in kovulması doğru değil. Sen değersizsin, Dancer. Senden nefret ediyorum!"*

Sumi şimdi onun taşıdığı her utanç parçasına bakıyordu. Hepsine. Yara bere içindeki sırtı, yaşadığı cehennemin yol haritası gibiydi. Onu eksik bulan ve bu yüzden reddeden tüm insanların.

Ama onunla ilgilenirken gözlerinde iğrenme görmedi. Sadece nezaket ve endişe. Onun nazik dokunuşu Dariana'nınkinden çok farklıydı.

Dariana onu herkesin önünde küçük düşürmek dışında ona hiç dokunmamıştı.

Gözlerini kapattığında Sumi'nin parmaklarını yanık izlerini örten pençe izlerinin ve Dayanıklılık'tan geriye kalanların üzerinde gezdirdiğini hissetti. Sumi'nin dokunuşu onu mümkün olduğunu düşünemeyeceği şekilde rahatlatırken, bu yaraların anısı içini parçaladı ve Partini'nin bıçağından bile daha fazla kanamasına neden oldu.

Kaşları hafifçe çatıldı. "Tüm bunlara neden olacak ne oldu?" diye fısıldadı kısır pençe izlerini parmaklarken.

Normalde asla cevap vermezdi. Ama kendini durduramadan gerçek ortaya çıktı. "Dariana."

"Anlamıyorum."

Dikişlerini sararken Hauk içini çekti. "Her yıl, Keris'in ölüm yildnmnde, ona gidip beni kocası olarak kabul edip etmeyeceğini sormam gerekiyor. Ve her yıl, benimle birleşmeyi reddediyor."

Sumi bu yara izlerinin Dariana'nın evlilik yeminine verdiği yıllık cevap olduğunu anladığında kendini kötü hissetti. "Seni peneliyor mu?"

Tek bir kez başını salladı.

"O zaman neden bunu yapmaya devam ediyorsun?"

"Ben Andarion'um ve ona bağlıyım," dedi sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi kayıtsızca.

Ailesinin ona uyguladığı zulüm yüzünden kalbi kırılmıştı. "Seni neden serbest bırakmadığını anlamıyorum."

Derin bir i çekti. "nemli değil. Bir daha buna tahammül etmek zorunda kalmayacağım." "Ne demek istiyorsun?"

"Dayanıklılığından sonra Darice evlilik bağı kuracak yaşa gelmiş olacak." Bunu sanki Darice'nin bunun önemini anlaması gerekiyormuş gibi söylemişti. "Ve?"

"Bir kahraman öldüğünde, her iki soyun kutsallığını sağlamak ve onun yaşamı ve hizmetine saygı göstermek için eşi için üç yıl yas tutulur. Bundan sonra dul eşi, çocuklarının olmaması koşuluyla, kocasının erkek kardeşinin rehinini kabul etmek için dokuz yılı vardır. Çocuklar söz konusu olduğunda, en küçükleri Dayanıklılık sürecinden geçene kadar ikisi de rehin alınır. Eğer o zamana kadar birleşmemişlerse, erkek rehinden kurtulur." Sessiz bir teslimiyetle içini çekti. "Bunu yapmak için Darice'i aldığımda, Dariana bana döndüğümüzde sonunda yeminini onurlandıracağına ve beni kocası olarak kabul edeceğine dair yemin etti."

Sumi bu acımasız küçük kleyi sindirirken arkasına yaslandı.

Elbette o kaltak Thia'nın söylediği şeyi yapmamıştı. "Bana Dariana'nın Darice'i almasının tek nedeninin seni evlenmeden ona daha uzun süre bağlı tutmak olduğunu mu söylüyorsun?"

Yasal olarak yapabildiği sürece onu inkâr etmeye ve cezalandırmaya devam etmek için mi? Bu arada, Hauk'un Savaşan Kan Klanı'nı kendi lakabı olarak korumalı ve onların dünyasında Hauk'un ailesi olmadan sahip olamayacağı bir yeri korumalı mıydı?

Hauk başını salladı. "Kardeşimi severdi. Eminim Darice'i sadece Keris'in soyunu ileriye taşımak, onu ve anısını onurlandırmak için doğurmuştur."

O zaman neden daha önce hamile kalmadı? Neden Hauk'u serbest bırakmak ya da bir çocuk doğurmak zorunda kalacağı yıla kadar bekledi?

Hayır. Sumi bunun bir tesadüf olduğuna bir an bile inanmadı.

Thia haklıydı. Dariana işbirlikçi bir Kraliçe Kaltak'tı. Ama dilini ısırdı. Hauk'un, Dariana'nın açıkça sahip olmadığı onurla ilgili yanılsamasına izin verdi.

Onu fahişenin pençelerinden kurtarabilmeyi dileyerek öne doğru eğildi ve dudaklarını bencil zulmün izlerine değdirdi.

Gerildi. "Ne yapıyorsun?"

Yanağını suikastçinin omzunda bulunan ve eski bir patlama yarasından dolayı ikiye ayrılmış başka bir yara izi olan dövmeyle yasladı. "Sana daha önce sahip olmadığını düşündüğüm bir şey veriyorum."

"Ve bu?"

Sormak zorunda kalması her şeyi anlatıyordu. "Şefkatli sevgi."

Hauk yutkundu ve sıcak bir gözyaşının onun gözünden tenine kaydığını hissetti. Kız haklıydı. Hiç kimse ona onun dokunduğu gibi dokunmamıştı.

İçeride ya da dışarıda.

O kapsülün düşmesinden bu yana ilk kez kendini dünya tarafından görülebilir hissediyordu. Arzulanan.

Sumi elini adamın saçlarının arasından geçirdi ve adamın tüylerini daha da diken diken etti. "Bitirdim, tatlım."

Bu tek sevgi sözcüğü onun için olması gerekenden çok daha fazla şey ifade ediyordu. Ve ne tür bir piçin bir kadına bu kadar iyi davranmış olabileceğini merak etmesine neden oldu. Bir insan çocuğunun annesine nasıl zarar verebilirdi? Bu ona hiç mantıklı gelmiyordu. Ama zihninde bir şey çok netleşmişti.

"Kızını senin için geri getireceğim, Sumi."

Ona söylediklerine inanamıyormuş gibi kaşlarını çattı. "Ne?"

"Sana yemin ederim, kanımın şerefi üzerine. Atalarımın kanı üzerine. Bu hayatta attığım son adım olsa bile kızını kollarına bırakacağım."

"Hauk -"

İtirazını durdurmak için elini kızın dudaklarının üzerine koydu. "Güven bana. O senin gibi bir anneyi hak ediyor. Onu yedek bir asalak olarak gören duygusuz bir Birlik kaltağını değil."

Sumi, yerine getirildiğini görmeyi dilediği bu söz karşısında sertçe yutkundu. Kulağa çok kolaymış gibi geliyordu. Ama o daha iyi biliyordu. Bu yemini tutsa bile, Birlik tarafından avlanacaktı.

Sonsuza kadar.

Thia'nın babasının yaptığı gibi onları affa zorlayacak siyasi bağlara sahip değildi.

Kendi başlarına kalacaklardı ve Birlik onu ve Kalea'yı bulup soğukkanlılıkla ve son derece önyargılı bir şekilde infaz edecekti. Ve yoldaşlarını tanıdığı kadarıyla, ikisinin de ölümü hoş olmayacaktı.

Ve ikisi de çabuk olmayacaktı. İkisini de Birlik'in karşısına çıkacak kadar aptal olanlara ne olacağına dair örnek olarak kullanacaklardı. Yine de böyle bir söz vermesi onun için çok şey ifade ediyordu.

Keşke bunu saklamasına izin verebilseydi.

## BÖLÜM 11

" oluyor?"

Elleri korkudan titreyen Sumi, Thia'nın ses tonundaki endişeyi duyunca arayışına ara verdi. "Lyris kökünü arıyorum."

Thia'nın yeşil gözleri şüpheyeye dönüştü. "Bu zehirli değil mi?" "Olabilir."

"O zaman neden onu arıyorsun?"

Sumi kalçalarının üzerine oturarak genç kadına sinirli bir gülümseme gönderdi. "Onunla birini öldürmeye çalışmıyorum, Thia. Amcanın hayatını kurtarmaya çalışıyorum."

Thia'nın yüzü bembeyaz oldu. "Ne oldu?"

Sumi, Darice'in onları duymadığından emin olmak için Thia'nın omzunun üzerinden baktı. "Partini'nin bıçağı zehirle kaplıydı. Dün gece Dancer'ı bıçakladığında -"

"Neye benziyor?" Thia nefesini tutarak onun sözünü kesti. Aramaya yardım etmek için dizlerinin üzerine çöktü.

Sumi cebinden bir miktar çıkarıp otun yerini işaretleyen narin pembe çiçeği gösterdi. "Tedaviye başlamak için bile bunun en az iki katına ihtiyacım var."

"Tamam." Thia onun karşısındaki pozisyonunu aldı. "Ölmüyor, değil mi?"

Yalan söylemeye ve Hauk'un iyi olacağını söylemeye başladı ama bunu yapmaya cesaret edemedi. En acı gerçek her zaman en tatlı yalandan daha iyiydi. "O şimdiye kadar tanıdığım herkesten daha güçlü. Ama dün gece birine yaralandığını söylemediği için onu dövebilirdim. O zaman onu hemen tedavi edebilirdik ve şu anda olduğu kadar büyük bir tehlike altında olmazdı. Kendini çok zorluyor."

"Yaptığı şey bu." Thia topraktan bir avuç toprak çıkarıp Sumi'ye uzattı. "Syn Amca'nın ona bir kapatma düğmesi yerleştirmekle milyonlarca kez tehdit ettiğini duydum, böylece yaralandığında dinlenmeyi reddettiğinde Syn onu zorlayabilecek. Babam da Syn onu yerleştirirken onu tutmakla tehdit ediyor." Sumi'ye biraz daha verdi. "Bu arada yaraların nasıl?"

"Daha kötülerini de yaşadım."

Thia homurdandı. "Bu gruba çok iyi uyum sağlıyorsun. Tıpkı onlar gibi konuşuyorsun."

Sumi daha fazla kök bulmak için etrafı kazarken yorum yapmadı.

Thia'nın da yardımıyla, yeterince toparlanıp Hauk'un çoktan paketleyip sırtına küçük, seyyar kamplarına dönmeleri uzun sürmedi.

Sumi ona hayretle bakarak geniş omuzlarına bağlanmış teçhizatı işaret etti. "Ne yapıyorsun tatlım?" diye sordu alaycı bir ses tonuyla.

Alnındaki teri fırçaladı. "Gitmemiz gerekiyor." "Dancer," diye azarladı.

"Buna hazır değilsin."

"Ben iyiyim."

Ellerini kalçalarına koyan Sumi, ona ciddi ciddi baktı. "Alnında boncuk boncuk biriken ter sana koca bir yalancı pantolon diyor. Ve teninin solgunluğu seni daha da çok ele veriyor." Taşıma çantasının kayışını çekiştirdi. Ona göre



Şok içindeyken kılıcını çıkarmasına izin verdi. Sadece bu bile ne kadar kötü hissettiğini gösteriyordu.

Başını ona doğru sallayarak elinin tersini yanağına koydu. "Ateşler içinde yanıyorsun."

"Burası hâlâ güvenli değil."

Omuzlarından daha fazla teçhizat çekti. "Biliyorsun... sen ölüyken bizi korumak gerçekten zor. Yani bir tür mistik Andarion diriltme büyüsü bilmiyorsan, bence düşmeden ve seni arkamızda sürüklemek zorunda kalmadan önce oturmalsın. Düşündüğünün aksine, ben eğitilmiş bir askerim ve bizi saldırganlara karşı koruyabilecek kapasiteye sahibim."

Nefesinin altında Andarion dilinde mırıldandı. Sözler güzeldi ama anlamlarının güzel olmadığından oldukça emindi.

"Bana hakaret etmeye devam edersen, Thia'yı tercüme ettireceğim. o."

Thia güldü. "Sana otoriter küçük fare dedi, ki aslında öyle değil. Andarion'da bir hakaret. Aksine, fiziksel olarak zorlayamayacak kadar küçükken ona ne yapması gerektiğini söyleyerek gösterdiğiniz cesarete saygı duyuyor."

Sumi kaşlarını çatı. "Andarion dilinde fare ne demek?"

"*Mia. Kahrya* patronluk taslıyor. *Kahrya mia...* otoriter küçük fare." Thia ona tıbbi çantayı uzattı. "Andaria'da fareleri cesur, saldırgan yaratıklar olarak görürler. Korkusuz... Tabii ki Andaria'da her şey gibi fareler de vahşi, dişli ve diğer gezegenlerin çoğunda olduğundan çok daha korkutucu."

Sumi sadece hayal edebiliyordu. "Kan emip küçük bebekleri de yiyorlar mı?"

Thia cevap vermeden önce dudaklarını birbirine bastırdı. "Aslında öyle."

Hauk yine, "Gerçekten gitmemiz gerekiyor," diye homurdandı.

Sumi huysuz ve inatçı saldırgan canavarla uğraşmaya devam ederken, Thia çantasında su, fermuarlı ocak ve pişirme kabı aradı, böylece kökü yumuşatmak ve panzehir için ihtiyaç duydukları suyu açığa çıkarmak için kaynatmaya başlayabilecekti.

Hauk, için yalvaran vücudunun acısı ile ailesini güvende tutma ihtiyacı arasında kalmıştı. "Darice nerede?"

Thia, "Tuvalete gitti," diye cevap verdi. "Ya

Illyse?"

Thia kökü suyun içine bırakıp ısınmasını beklerken gözleri büyüdü. "Onu bir süredir görmedim. Ve şimdi düşünüyorum da, Darice bizden önce dönmüş olmalıydı."

Bu onun kafasını hemen rahatlattı. "Sumi?"

Silahını çoktan çekmişti. Thia altı yönünde durmak için çekildi. "Illyse!" diye bağırdı.

Normalde Lorina hemen koşarak gelirdi. Ama ondan hiçbir iz yoktu.

"Bir arada kalın," dedi nefesinin altından. "Eller yukarı, yan koruma." Bu da bir elleri vücudunun üzerinde, nerede olduklarını ona bildirmek için geriye doğru yürümeleri anlamına geliyordu. Normalde dar ve ışığın az olduğu durumlar için kullanılan sıkı bir formasyondur. Ama duyuları köreldiği için tek bir şeye odaklanmasını sağlıyordu.

ne varsa. Ve ona dokundukları sürece, arkalarından gelen saldırganları tararken iyi olduklarını bilmesini sağladı.

Dezavantajı ise onları kolay hedef haline getirmesiydi.

Şansını denemek isteyerek ilerlemeye başladı. "Darice!"

Kimse cevap vermedi. Hauk nefesinin altından küfretti. Darice'in yokluğunu neden daha önce fark etmemiști?

Çünkü kendini tam bir bok gibi hissediyordu. Ŗu anda bile kusup düşmekten korkuyordu.

*Daha kötülerini de yaşadın, Hauk... ve ağır ateş altında.*

Yine de, geçmiş görevler ve cesetler zihninde canlanırken kalbi boğazında düğümleniyordu. Yıllar boyunca savaşta ölen çok fazla genç görmüști. Darice tam bir baş belasıydı ama dikkatsizliğı yüzünden başına bir şey gelseydi Hauk kendini asla affetmezdi.

Ve attığı her adımda, geçmiş vahşi pençeleriyle onu kesiyordu.

Tırmanışları sırasında Keris'in kendisine gülüşünü defalarca zihninde canlandıran Hauk, Keris'in görevlerini "hızlandırmak" için dağı yerleștiirdiğı gizli patlayıcılar yüzünden ellerini, kameralarını ve ayaklarını yarıklara sokmakta tereddüt ediyordu.

*"Korkaklığı bırak, Dancer. Savaşta bir XD bulduğunda ya da biri sana el bombası fırlattığında ne yapacaksın? Bununla başa çık ve ilerle."*

Ancak daha önce bükülmüş enkazın içine gömülmüş ve alevlerle çevrelenmiş olan Hauk, özellikle de vücudu son deri naklinden sonra hâlâ iyileşmekte olduğı için bu deneyimi tekrarlamaktan çekiniyordu. Patlama sesinden her şeyden daha çok nefret ediyordu ve Keris sanki dağın tüm yamacını patlayıcılarla kaplamış gibiydi. Dağıdaki bir şeye her dokunduğunda, yüzünde patlıyordu.

Keris küçümseyici bir alaycılıkla, Hauk bağlanmak için yükselirken kendisini asılı bırakmasına izin vermişti. Keris onu itti. "Devam et ve liderliğı al, belay kaltağı. Senin ibne kıcının yetişmesini beklemekten bıktım."

Keris küçük bir şişe çıkarıp içine çekerken Hauk ona ters ters bakmıştı. İstediğı son şey, hayatlarının taşlanmış bir kemer bağlayıcının elinde olmasıydı. "Ver

bana."

Onu Hauk'un uzanabileceği bir yerden çekip alan Keris, ona öyle sert vurmuştu ki Hauk kaymış ve dağa tutunamamıştı.

Hauk duvara çarpmış ve bir başka patlamaya yol açmıştı. Tutunacak ve dokunduğunda patlamayacak bir şey bulmaya çalışırken üzerine taşlar yağmıştı. Daha da kötüsü, bu patlamanın yarattığı sarsıntı Keris'in demirlerini ve emniyet kemerini gevşetmişti.

Keris bir saniye önce Hauk'un korkusuna gülüyordu ve bir saniye sonra o da düşüyordu.

Hauk küfrederek bir şekilde kendini tutmayı başarmış, diğer eliyle Keris'i yukarı çekmeye ya da bir çıkıntıya veya yarığa doğru sallamaya çalışmıştı. Yukarıdan aşağıya, hâlâ tuttuğu bir çapa vardı ama üzerlerine daha fazla kaya yağdıkça o da kayıyordu. Daha da kötüsü, düzgünce bağlayacak zamanı olmamıştı.

Keris de bunu hissetti. Kalan demirlerin toplam ağırlıkları ve taşması mümkün değildi. Hauk'un ipi kayıyordu. Ve bunlar bir kez çözüldüğünde, serbest düşüşlerini durduracak hiçbir şey yoktu. Kanayan ellerini ipin üzerinde sıktı.

Tam bir dakika boyunca sessizce birbirlerine baktılar, bu yükseklikte ölümün yakın olduğunu biliyorlardı. Yüzü asık olan Keris bıçağını askısından çıkardı.

Hauk kardeşinin niyetini anlayınca dehşet içinde bakakalmıştı. "Ne halt ediyorsun, Kerry?"

"Benim için Dari'ye iyi bak. Onu her zaman seveceğimi

söyle." "Hayır! Dur!"

Ama artık çok geçti. O kadar hızlı, o kadar zalimce, Keris ipi kesmiş ve gitmişti.

Hareket edemeyen ya da nefes alamayan Hauk, kardeşinin düşüşünü izlemiş ve Keris nihayet yere çakıldığında, patlayıcıların kumandalarının üzerine inmişti.

O anda, sanki dağın yarısı patlamış gibi görünmüştü. Patlama onu aşağıya doğru sürüklemişti. Her şeye tutunmaya çalışmıştı. Taş kesilmişti, düşmeyi asla durduramayacağından korkuyordu.

Ta ki bir çıkıntıya o kadar sert çarpana kadar... Bu çarpma, morarmış bedeninin nefesini kesmiş, kolunu, köprücük kemiğini, burnunu ve kaburgalarını kırmıştı. Birkaç dakika boyunca orada öylece yatmış, masmavi gökyüzüne bakmış, inanamamıştı. Tek bir beden ne kadar acı çekebileceğine ve bunu hisseden kişiyi öldürmeyeceğine inanamıyordu.

Günün geri kalanı hafızasında bulanıktı. Kardeşinin parçalanmış bedenine nasıl tırmandığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Tek hatırladığı kanyonda oturduğu, Keris'i göğsüne bastırdığı ve Keris'in kanı kolundan aşağı damlarken yardım çılgınlıkları . Bu, gözlerini her kapadığında peşini bırakmayan bir kâbustu.

Kaçamayacağı biri.

Kararmış ruhunu yakan bir dehşet. Ve şimdi Keris'in oğlunu gömmek zorunda kalabilirdi.

*Lütfen, Darice, incinme.*

Keris'e bu kadar benzeyen birinin tekrar ölü yattığını görmeye dayanamazdı. Bunun suçluluğuyla da yaşayamazdı. Zaten sahip olduğu geçmişle başa çıkmak yeterince zordu. Vicdanına daha fazlasının yüklenmesine dayanamazdı.

Mağaralara yaklaştıklarında Hauk durdu ve dinlemek için başını eğdi.

Thia onun gömleğini sıkıca kavradı. "Bir şey duydun mu?" diye fısıldadı.

İllyse aniden sızlanmaya ve tıslamaya başladı.

Silahını doğrultarak en yakın mağaraya doğru ilerledi. Ve orada bulduğu şey onu Andarion'un mümkün olduğunu düşünemeyeceği kadar öfkелendirdi.

O tek kalp atışında, dökmek istediği kanın tadını alabiliyordu. Önündeki pisliğin canını çıkarırken ellerinin üzerindeki yapışkan dokuyu hissedebiliyordu.

Silahını kılıfına sokarak ağırlığını kaya duvara vermek için kolunu uzattı.

"Darice! Seni bencil pislik!" Thia şımarık, huysuz veletle yüzleşmek için ilerlerken hırladı. "Ne yapıyorsun sen?"

Çenesini Hauk'a doğru salladı. "Söyledikleri için özür dileyene kadar onunla hiçbir yere gitmiyorum! Babamın onurunu zedelemeye hakkı yoktu! Onun aksine, babam bir kahramandı!"

Sumi, Darice'in kafatasını onunla yarma arzusuna yenik düşmeden önce blasterini bir kenara bıraktı. Hauk için bu kadar endişelenmeseydi, Darice'in hayatı daha da tehlikeye girebilirdi.

Olduğu gibi.

Hauk yere yığılıp ölecekmiş gibi görünüyordu.

Ateşini kontrol etmek için Hauk'un yanına koştu. Hauk dişleri takırdayacak kadar titriyordu. Onu sırtını mağara duvarına yaslayarak oturmaya zorladı. Bunun yarattığı adrenalin toksinin daha da hızlı yayılmasına ve daha fazla organa bulaşmasına neden olmuştu.

"Thia? Geri koşup kökü almanı istiyorum. Olabildiğince hızlı!" Hiç tereddüt etmeden gitti.

Hauk'un tenindeki ani solgunluk onu büyük bir korkuya sürükledi. Yüzünü ellerinin arasına aldı. "Dancer? Benimle kal."

Adam o kadar yavaş göz kırptı ki, kız onu duyup duymadığından emin olamadı. "Onun nesi var?"

*Birincisi, senin gibi bir yeğeni var.* Bu sözleri zorlukla geri alabildi. "O zehirlenmiş."

"Ne? Ne zaman? Ne zaman?"

"Dün gece. Partini çok yavaş etki eden bir zehirle kaplı bir bıçak kullanıyordu."

Hauk'un ne kadar hasta olduğunu nihayet anlayan Darice'in dudakları titredi. Hauk'un gözleri yuvalarından fırladı.

"Dancer?" Darice gömleğini tuttu ve onu sarstı.

Hauk acı içinde tısladı. "Geliyorum, Kerry. Sadece bir saniyeye ihtiyacım var." Darice ona elinin tersiyle vurdu. "Ayağa kalk!"

Sumi onu itti ve Thia'nın söylediklerinin doğruluğunu keşfetti. Andarion erkekleri ağır piçlerdi.

Darice ona dişlerini gösterdi.

Blaster'ını çıkardı ve başparmağıyla sersemletmeye çevirdi. "Ona bir daha vur ve bana yardım et Darice, sana yaptığım şey yüzünden anneni ağlatacağım."

"O senin ailen değil!"

"Komik, ikimizin arasında, onun gibi davranan tek kişi benim. Şimdi ona daha fazla zarar vermeden uzaklaş."

Darice dudağını bükte. "Bu da ne demek şimdi?"

"Bu demek oluyor ki, şımarık, surat asan bir veledi aramak yerine panzehiri yirmi dakika önce ona verebilseydim, şu an sahip olduğundan daha fazla yaşama şansı olurdu. Bu arada teşekkürler."

Darice, Hauk'un diğer tarafında yerini alırken hiçbir şey .

Onu görmezden gelen Sumi, Thia'nın dönmesini beklerken Hauk'un yatmasına yardım etti. Kökle karıştırmak için ihtiyacı olan meyveleri hazırlamaya başladığında dakikalar geçiyordu. Neyse ki meyveler hâlâ cebindeydi.

*Lütfen bu tedavi Andarionlar için de işe yarasın.* Bu konuda, Partini'nin kullandığı zehri doğru tahmin ettiğini umuyordu. Hayatında hiç böyle bir paniği tatmamıştı. Onu çok az tanıyordu ama onu kaybetme düşüncesine dayanamıyordu.

Bu şekilde değil. Bu kadar aptalca ve yanlış bir şey için

değil. Hauk sanki işkence görüyormuş gibi tısladı. tarafı

titriyordu.

Sumi onun yüzünü ellerinin arasına aldı. "Dancer? Beni duyabiliyor musun?"

*"Munatara a la frah."*

Darice nefesini sertçe içine çekti. "Bu

ne anlama geliyor?"

Thia onlara katılırken küçük yanmış kök kabını ona uzattı. "Az önce sana hayatının en değerli kadını dedi."

"Annemin şerefini lekeledi!"

Thia hırlayarak ona döndü. "Ne zaman, Darice? Söyle bana? Ne zaman Sumi'yle yalnız kaldı, ikisinden biri yaralanmamıştı ve biz duyuyorduk? Lütfen sahip olduğun o sınırlı beyin kapasitesini zorla ve bunu bir düşün."



"O zaman neden ona böyle seslendi, ha?"

"Bilmiyorum," diye hırladı Thia. "Belki de ona iyi davrandığı içindir, ki bu annenin hiç olmadığı kadar fazla. Ya da, bu kavram için kendini hazırla. Belki de zehir onu o kadar hayalperest yaptı ki, kiminle konuştuğunu ya da ne söylediğini bilmiyor. Şimdi, eğer sakıncası yoksa, annenin ona bok gibi davranan bir sürtük olduğunu bilmen ve sonunda aklını başına toplayıp seni babanın soyundan mahrum bırakacağı korkunla uğraşmaktansa onun hayatını kurtarmaya çalışmayı tercih ederim." Sumi'nin yanında diz çöktü. "Kurtarabildiğim kadarını kurtardım. Ama biz o soysuzun peşindeyken yandı."

Sumi meyveleri ekledi ve elinden geldiğince kökle birlikte karıştırdı. "Tadı güzel olmayacak ama umarım fark etmez."

Malzemeler karıştırılarak koyu bir şurup haline getirildikten sonra Thia'nın başını kaldırarak içmesini sağladı.

Ne yazık ki, dökmek için çok kalındı.

Thia paniğe kapıldı. "Şimdi ne yapacağız?"

Sumi seçeneklerini düşündü. Daha iyi bir fikri olmadığından ve suyla seyreltmekten korktuğundan, parmaklarını içine daldırdı ve ağzına yerleştirdi.

Thia yanık tadından uzaklaşmaya çalışırken başını tuttu. Ancak birkaç dakika sonra nihayet Sumi'nin parmaklarındaki panzehiri yaladı.

Sumi, kökü azar azar ona yedirdi ve hala bu şekilde çalışabilmesi için dua etti. Ararken kökün içindeki tüm gerekli besinleri kaynatmamış olmaları için.

İlaçlar biter bitmez elini antiseptik bir beze sildi, sonra da bu bezle adamın yaralarını tekrar temizledi.

Darice onun üzerinde bir delik açmaya devam etti.

Thia omzunun üzerinden ona tısladı. "Şimdi senin derdin ne Darice?"

"Annem uzun zamandır onun kendisine verdiği sözü tutmadığından şüpheleniyordu.

Bu yüzden onu henüz kabul etmedi."

Thia ona alaycı bir bakış attı. "Oh, tamam, nedeni *bu*, ha?" "Bu da ne demek şimdi?"

"Eğer annen buna gerçekten inanıyorsa, neden onunla olan sözünü bozmuyor?"

"Onun soyunu kaybettiğini görmek istemiyor. Bunun olmasına izin verirse babamın şerefini lekeleyeceğini söylüyor."

"Ah. Bu kadar önemseydiğini bilmek güzel." Thia'nın alaycılığı yaptıkları macundan bile daha kalındı.

"Ne?" Darice savunmaya geçercesine sordu.

Thia onun oturduğu yere doğru yürüdü. "Yani yeminine sadık kalmayı ya da senin üzerinde hak iddia etmesine izin vermeyi her reddedişinde babanın ya da amcanın suratına bir tokat değil mi bu?"

Onun sözleriyle alay etti. "O asla böyle bir şey yapmadı. Dancer'ın benim üzerimde tam hakkı var, sadece o istemiyor."

"Saçmalık! Ben oradaydım Darice ve annenin ona kaç kez seninle vakit geçirebileceğini söylediğini, sonra da son dakikada gitmene izin vermemesi için saçma sapan, uydurma bir gerekçeyle tek başına geri döndüğünü gördüm. Dürüst olmak gerekirse, Dayanıklılık için onunla gelmene izin vermesine çok şaşırdım. Seni sürekli bebek statüsüne düşüreceği gerçeği olmasaydı, eminim bundan da vazgeçerdi."

Bariz bir inkârla başını salladı. "Benimle vakit geçirmesi için ona ne kadar çok yalvardığını ve onun bunu reddettiğini anlattı. Kaç kere

Onu, kendimi, maçlara davet ettim ve hiçbirine gelmedi! Bir kere bile. Benimle hiçbir şey yapmak istemiyor."

"*Senden* neden kaçmak istediğini anlayamıyorum," diye mırıldandı Thia, sonra da kaba bir kahkaha attı. "Gerçekle yüzleş Dare, annen bir yalancı. Çıkarıcı ve zorba biri."

Ayağa fırladı. "Onu geri al!"

"Gerçeği geri almayacağım. Annen babana *yıllarca* yasadışı uyuşturucu vermemiş olsaydı, baban o zaman ölmezdi."

Yumruklarını sıkarak ona ters ters baktı. "Ne yalanı bu?"

"Yalan yok. Dürüst gerçek. Annenizin saçmalıklarının aksine, babanızın cesedi bulundu. Hauk Amca onu annenin iddia ettiği gibi leş yiyici olarak bırakmadı. Bir düzine kırık kemikle Keris'in cesedini sürükleyerek geri getirdi ve onlar alınana kadar başında nöbet tuttu."

Darice acı acı alay etti. "Bunu bilemezsin. Orada değildin."

Yine de Thia ona hiç yüz vermedi. "Sen de değildin! Ve bilgin olsun diye söylüyorum, biliyorum. Fain'in elinde otopsi raporu ve Keris'in cesedinin yakılması için annen tarafından imzalanmış emir var, böylece kimse onun ne yaptığını asla öğrenemeyecek. Keris yakıldığında Fain orada tek başınaydı. Onun son ayinine katılma nezaketini bile göstermedi. Sonra annen Keris'in öldüğü sırada vücudunda yeterince uyuşturucu olduğunu gösteren tüm kanıtları gömdü, öyle ki önce düşmeseydi büyük olasılıkla aşırı dozdan ölecekti."

"Eğer bunlardan *herhangi* biri doğruysa, neden için Dancer'ı suçluyor?"

"Çünkü Keris öldüğünde orada olan tek kişi o. Keris'in ne kadar yüksekte olduğunu sadece o biliyor ve gerçek suçlunun o olduğunu biliyor."

Darice, Thia'nın karşısına dikildi. "O zaman neden kimseye söylemedi? Ha?"

Kadın homurdandı. "Sence neden? Kardeşini kötülemeyi reddediyor. O hastaneden çıktığında, annen Hauk Amca'nın ipi keserek kendini kurtardığı, babanı ölüme terk ettiği ve cesedi kimsenin bulamadığı yalanını uydurmuştu bile. Gerçeği söylemeye çalıştığı tek kişi annesiydi, çünkü yapmadığı bir şey ondan nefret etmesini istemiyordu."

"Yaya biliyor mu?"

"O biliyor. Bu yüzden onu kesti. Bunu bir uyarı olarak yapmadı. Keris'e saldıramadığı için Hauk Amca'ya saldırdı. Babanın yaptıklarından dolayı çok utanmıştı ve Hauk Amca'ya bundan kimseye bahsetmemesini söyledi!"

Onlar dövüşmeye devam ederken Sumi yüksek sesle ısıklık çaldı. "Lütfen, tanrılar aşkına, kesin şunu! de kesin! Bırakın da siz ikiniz birbirinize girmeden o huzur içinde yatsın. Kendinizi meşgul edecek bir şeye ihtiyacınız varsa, gidip malzemelerimizi alın ve birbirinizi öldürmeden buraya getirin."

Thia, Illyse'i çözdü ve gitti.

Darice, Sumi'nin yanında durup amcasına baktı. "Thia'ya inanıyor musun?"

Neden *ona* soruyordu?

"Benim ne düşündüğümün bir önemi var mı, Darice? Anneni hiç tanımıyorum. Amcanı da çok az tanıyorum. Ancak, son derece nazik ve sadık birine benziyor. Annenin şerefini lekeleyeceğini düşünemiyorum ve bana da böyle bir şey yapmadığını biliyorum."

Bu onu sakinleştirmiş gibiydi. Başını sallayarak Thia'nın peşinden koştu.

Hauk'la yalnız kalan Sumi, elini Hauk'un yanağındaki bıyıkların üzerinde gezdirdi. Bu sabahki kargaşada tıraş olmamıştı. Eklenen büyüme onu vahşi ve evcilleşmemiş gösteriyordu.

Daha da erkeksi.

Uyurken bile çizdiği gururlu görüntüye gülümseyerek, ince siyah örgülerinden birini parmağına doladı ve onunla oynadı. Adamın geri kalanının aksine, saçları ve dudakları inanılmaz derecede yumuşaktı. Ona panzehiri yedirirken dilinin parmaklarını yalayışını hatırlayınca içine bir sıcaklık yayıldı. Zar zor uyanık olmasına rağmen onu ısırılmamaya özen gösteren dişlerinin tenine sürtünme hissi.

Sen *inanılmaz seksi bir canavarsın, Dancer Hauk*. Ve onu sevemeyen ve takdir edemeyen bir kadından çok daha iyisini hak ediyordu.

*"Hak etmenin hiçbir şeyle ilgisi yok."* Babasının öfkeli sesi kafasının içinde yankılandı. *"Gecenin bir yarısı kaçıp giden ve bana yetiştirmem gereken iki kız bırakan bir fahişeyi hak ettiğimi mi düşünüyorsun? Bana Yaşam Kılavuzu'nda her şeyin adil olduğunu ve hepimizin hak ettiğimizi alacağını yazan yeri göster!"*

Genç bir kızken, bu mantığı yüzünden onun aptal olduğunu düşünmüştü. Ona şiddetle karşı çıkmıştı.

Ne yazık ki yaşlı piç, yanıldığından daha fazla haklı çıkmıştı. Kalbi parçalanırken başparmağıyla Dancer'ın keçi sakalını okşadı.

Uykusunda iç geçiren Dancer başını onun eline yasladı. Beklenmedik tatlılık ona dokundu. Pançosunu çıkararak onun için bir yastık yaptı.

Andarion dilinde bir şeyler mırıldandı.

"Şşşt," diye fısıldadı, onu yatıştırmaya

çalışarak. *"Munatara."*

Onun böyle bahsedemeyeceğini biliyordu ama bir an için sersemlemiş bir halde seslendiği kişinin kendisi olduğunu düşünmesine izin verdi. Bu şekilde sevilmek nasıl bir şey olurdu? Bir kez olsun teselli için başvurabileceği birine sahip olmak?

Ona fahiŖe ya da kaltak değil de hayatının kadını diyecek biri?

Tek istediği buydu. Onu gerçekten sevebilecek, incitmeyecek ya da aŖaęılamayacak biri. İmkânsız bir hayaldi bu ve artık sonsuza dek kaybolmuŖtı. Öyle olmasaydı bile, Dancer ilişki kurabileceği son kiŖi olurdu. İki farklı tür oldukları gerçeğini unutarak, kardeŖleri evlenmiŖ ve azılı dūŖmanlar olarak ayrılmıŖlardı. Ve eęer bu gerçeği öğrenirse onu kesinlikle öldürürdü.

*Senden korkmalıyım.*

Kan basıncını bile yükseltmeden onu ikiye bölebilir ya da karnını deŖebilirdi.

Avin'le ilgili kötü anıları canlandı. Kendini böylesine kötü bir ilişkinin içinde bu kadar kolay bulduğuna hâlâ inanamıyordu, özellikle de Darnell'le geçirdiği bir yıldan ve üniversitedeyken onun hakaretlerinden sonra. Her zaman bağımsız ve güçlü olmakla gurur duymuŖtı. Yine de her iki adam da onu tatlı sözler ve nezaket gösterileriyle cezbetmiŖti. Sonra bir Ŗeyler ters gitmiŖ ve hiç uyardıktan Ŗiddete baŖvurmuŖlardı. Daha sonra özür diliyor ve bir daha asla olmayacağına yemin ediyorlardı.

Bir aptal gibi her yalana inanmıŖtı. Bu konuda, gözünün önündeki gerçeğe rağmen annesine inanmak isteyen Darice'den bir farkı yoktu. Ama tek istediğiniz kim ve ne olduğunuz için sevilmek ve kabul edilmek olduğunda yalanlara inanmak kolaydı.

Bazen sadece olduęunuzu dūŖündükleri kiŖi olarak sevilmek bile yeterince iyiydi.

Ama bu gerçek değildi ve o da bunu

biliyordu. "Sumi?"

Dancer'ın aniden berraklaŖan bakıŖlarıyla karŖılaŖtı. "Ben buradayım."

Elini onunkinin üzerine koydu ve avucuna şefkatli bir öpücük yerleştirebilmek için yanağından dudaklarına doğru hareket ettirdi. İç çekerek başını onun kucağına doğru kaydırıldı ve güçlü bir koluyla onu kendine doğru çekti.

"Uyanık mısın, Dancer?"

Adamın cevabı ne olduğunu anlayamadığı bir şeyler mırıldanmak oldu.

"Sanırım değil." Sumi, Omira'nın ona söylediği ninnilerden birini mırıldanırken saç örgülerini yüzünden geriye doğru taradı. Bu bir anlık evcimenlik taklidinde kendini kaybetti. Dancer'ın yontulmuş yüz hatlarını inceleyip onun gibi biriyle sevişmenin nasıl bir şey olacağını merak ederken mağara ve diğer her şey bir kenara bırakıldı. Hâlâ bir ruhu ve kalbi olan biriyle.

Bu anın dingin sessizliğinde, onunla ve Kalea'yla birlikte kimsenin onlara ilgi göstermeyeceği bir gezegende küçük bir dairede yaşadıklarını ve sıkıcı hayatlarını tam bir mutluluk içinde sürdürebileceklerini hayal ederken fantezilerinin çılgınca akmasına izin verdi.

*Sen tam bir aptalsın.*

Gerçekten de öyleydi. Bu her zaman onun en büyük kusuru olmuştu. Omira'nın sık sık alay ettiği gibi, o bir hayalperestti. Sonuna kadar.

Ama bunun gerçek olmasını isteyerek öne doğru eğildi ve burnunu onunkine sürttü. Sonra görevini ve neden burada olduğunu hatırladığında suçluluk duygusu onu sertçe vurdu.

*Onu nasıl mahvedebilirim?*

Nasıl yapmasın ki?

Böyle bir hayata asla sahip olamayacağını bildiği halde bunu önüne çıkardığı için kadere kızgın ve çelişkili bir halde, çocukların döndüğünü duyana kadar kıpırdamadı. Ancak o zaman Dancer'ın başını nazıkçe pançosunun üzerine koydu ve aralarına birkaç metre mesafe koydu.

Sumi gece için birkaç şey hazırlamaya giderken Thia bir battaniyeyle öne çıktı. Dancer'ın da belirttiği gibi burası güvenli değildi ama başka seçenekleri de yoktu. İdare etmek zorundaydılar. En azından sabaha kadar.

Ve eğer daha fazla erkek onun için gelirse, onlara kendisiyle değil de Dancer'la karşılaşmış olmayı diletecekti.

Kamp için eşyalarını yerleştirirken Hauk'un neden kimsenin yanında keman çalmadığını öğrendi.

Hauk'un çantasını karıştırırken Darice çantayı buldu, açtı ve büyük bir tiksintiyle dudağını büktü. "Bu ne tür bir insan şeyi?"

Thia'nın gözleri öfkeyle kısıldı ve çantayı adamın elinden alıp kapattı. "O benim. Onu rahat bırak." Ama Thia onun bakışlarıyla karşılaştığında gerçeği gördü. Thia çantanın Hauk'a ait olduğunu biliyordu ve amcasını Darice'in daha fazla aşılamasından kurtarmaya çalışıyordu.

Darice Andarion dilinde mırıldanmaya devam ederken kız onu kendi çantasına yerleştirdi. "Kapa çenenin Darice," dedi Thia sinirli bir şekilde. "Ben de en az senin kadar akıcı Andarion konuşabiliyorum."

Bu da onları Sumi için anlamsız kelimelerle tartışmaya itti. Ama jest ve mimiklerinin nükleer tırmanışı göz önüne alındığında, onları ayırması gerektiğini biliyordu, yoksa yakında mağara duvarlarında kan olacaktı.

"Thia? Benim için daha fazla kök ve çilek toplayabilir misin? Amcan için ek panzehir yapmalıyız."

Darice'e ters ters bakarak başını salladı. "Elbette, Sumi. Birkaç dakika içinde döneceğim." Illyse'i de yanına aldı.

Sumi, Darice'in Hauk'un eşyalarını karıştırmaya geri dönmesini izlemek için durakladı. Ona hazine sandığı olan küçük bir çocuğu hatırlatıyordu. Hauk'un eldivenlerini denerken onu izlemek ve aynı boyda olmak için daha ne kadar büyümesi gerektiğini görmek gerçekten de çok sevimliydi.



Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, çok fazlaydı.

Hauk çok büyüktü. "Dışarıda ateş yakacağım.

Tamam mı?" Darice başını sallayarak cevap verdi.

"Amcan uyanır ve bir şeye ihtiyaç duyarsa bana haber ver." Bu ona kızgın ve öfkeli bir bakış attı.

Ellerini teslimiyetle havaya kaldırarak onları yalnız bıraktı, her ne kadar bir yanı bunun yapılacak en akıllıca şey olup olmadığını merak etse de. Darice amcasına karşı büyük bir nefret ve kızgınlık besliyordu.

Sumi iç çekti. Aile tam bir baş belasıydı. Bir ömür boyu incinmiş duygular ve yanlış anlamalar. Aynı olayın iki farklı anlatımı, yıllar sonra bile kardeşler ve ebeveynler arasında topyekûn savaşa neden olabilirdi.

Yine de bu, tüm benliğiyle arzuladığı bir şeydi. Ziyaret edebilecekleri aileleri olan arkadaşlarını hep kıskanmıştı. Kardeşleri ve iyi anlaştıkları ebeveynleri. Böyle bir şeyi hayal bile edemiyordu.

Bunu düşünmemeye çalışarak ateşi yaktı ve Thia döndüğünde kıza antitoksinin nasıl yapılacağını gösterdi.

İşi biter bitmez mağaraya döndüğünde aklına gelebilecek en son şeyi buldu.

Dancer uyanıktı. Göğsüne yaslanmış, küçük bir köpek yavrusu gibi kollarının arasında Darice vardı. Çenesini yeğeninin başının üstüne dayamış olan Dancer, deri bilekliklerinden birini çocuğun koluna takıyordu.

Alçak sesleri ona ulaştığında dondu kaldı.

"Peki babam kardeş olarak nasıl biriydi?"

"O iyiydi, Darice."

"Sadece iyi mi? Matarra onun en onurlu kişi olduğunu söylüyor. Her zaman kardeşleriyle ilgilenir ve seni korurmuş."

Dancer homurdandı. "Onun tarafından kafası tuvalete sokulan o değildi."

Darice dönüp Dancer'a baktı. "Ne? Bunu neden yapsın ki?"

Dancer, Darice'in kolunu çok sıkmadığından emin için bağcıkları kontrol ederken derin bir iç çekti. "Babanın bir öfkese vardı, Dare. Ve ben onu sık sık ateşliyor gibiydim. Bazen onunla aynı odada nefes almaktan başka bir şey yapmayarak."

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten. Fain her zaman benim özellikle can sıkıcı ve yetenekli bir hemoroid olduğumu söylerdi."

Sumi, ağabeyinin ona aslında ne dediğinden emin olduğu kurgusu karşısında gülmemek için kendini zor tuttu.

"Çoğunlukla," diye devam etti, "çünkü her gün her dakika sırayla bana patronluk taslayan iki ağabeyim vardı. Ve bana ne yapmam gerektiğinin söylenmesinden hoşlanmadığım için, onların benim ebeveynlerim olduklarını düşünmeleriyle ilgili her zaman bir sorun yaşadım." Dancer, Darice'in burnunun ucuna dokundu. "Ve senin gibi ben de bir şeyden hoşlanmadığım zaman sesimi çıkarırım."

"Bu yüzden mi benimle hiç vakit geçirmek istemiyorsun? Senden istediğimde neden hiçbir oyunuma gelmiyorsun?"

Sumi'nin boğazı, Darice'in bu soruyu sorarken sesindeki acıyla sıkıştı.

Çenesi gevşeyen Dancer başını kaldırıp yeğenine baktı. "I oyunlarını *asla* kaçırma, Dare."

Dudağını bükten Darice ayağa kalkmaya başladı ama Dancer onu yerinde tuttu. "Sen bir yalancısın! Bırak beni!"

Dancer yüzünü sertçe buruşturarak reddetti. Darice'i geri çekilmeye zorladı ve bir koluyla onu tutarken bileğindeki küçük PD'yi açtı. Parmağıyla ekranı kaydirdi. "Kendin gör. Uzatmalarda galibiyet golünü attığın son maçında bile oradaydım."

Darice, oyun sırasında çekilmiş olması gereken fotoğrafı gördüğünde kıpırdamadan durdu. Dudakları titreyerek işaret parmağıyla Dancer'ın modülündeki resimlere göz gezdirdi. "Anlamıyorum. Madem oradaydın, neden maçlardan sonra beni görmeye hiç gelmedin?"

"Çünkü ben senin baban değilim ve hiçbir zaman Andarion ordusunda yer almadım. Annen, arkadaşlarının ve onların babalarının beni orada görmesinin seni utandıracağını söyledi. Bu yüzden her zaman sen oynarken giderim ve daha sonra hiçbiri beni görmeden oradan ayrılırım."

Sumi onun sesindeki acıyla boğuldu.

Kaşları çatılan Darice fotoğrafları karıştırmaya devam etti. "Mezuniyetimde miydin?"

"Her zaman senin yanında oldum, Dare. Her zaman da olacağım. Bana ne zaman ihtiyacın olursa, tek yapman gereken aramak."

Annesinin ona söylediği yalanlara karşı Dancer'ın ona gösterdiklerini ve söylediklerini sindirmeye çalışırken Darice'in gözlerinde yaşlar parlıyordu. "Neden beni hiç hafta sonlarına götürmüyorsun?"

"Ne zaman seni almaya gitsem okul, maçlar, antrenmanlar ve arkadaşlarıyla meşgul oluyorsun. Annen onunla kalmanın gelişimin için daha iyi olduğunu söylüyor, özellikle de onlardan herhangi biri beni seninle görürse sana getireceğim utanç ve mahcubiyet göz önüne alındığında. Bu yüzden seni sadece birkaç ayda bir Dayanıklılık tırmanışı için eğitmeme izin veriliyor."

Darice, Dancer'ın kendisini ne kadar çok sevdiğini gösteren modülü tutan amcasının kolunu kavrakken sertçe yutkundu. "Beni utandırmıyor ya da utandırmıyorsun, Dancer."

"Geçmişte böyle söylememiştin. Seni annenle bırakıp arka planda kalarak senin için en iyi olanı yaptığımı sanıyordum."

Bakışları sıkıntılı ve endişeli olan Darice, modülü kapattıktan sonra sessizliğe gömüldü ve başını Dancer'ın pazularına yasladı.

Sumi ilerledi, Darice'in ona küstahça bir şey söylemesini bekliyordu. Ya da Dancer'ın kollarından öfkeyle fırlamasını. Bunun yerine, beşikte yattığı yerden onun kendilerine yaklaşmasını izlemekle yetindi.

"Nasıl hissediyorsun?"

Dancer dudaklarını yaladı. ". Sen mi?"

"Ben iyiyim." Yanlarında diz çöktü ve elinin tersiyle onun alnını yokladı. "Ateşin o kadar kötü değil." Sonra ona küçük bir fincan uzattı. "Bu daha çok panzehir."

Kokuyu duyunca burnunu kırıştırdı ama hiçbir şey söylemeden usulca içti. "Teşekkür ederim."

"Rica ederim." Fincanı geri aldı ve Darice'e gülümsedi. "Akşam yemeğin için biraz daha salata yapıyorum."

Gözlerini sıkarak yüzünü büyük bir tiksinti ifadesine büründürdü. "Bitki yemeyi sevmiyorum."

Gülümsemesini genişletti. "İşte bu yüzden bunu senin için yaptım."

Dancer güldü. "Artık bir kardeşe sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorsun, Dare. Hepsi sana bu şekilde davranıyor. Bir şeyden hoşlanmadığını anladıkları anda, sana işkence etmekten onur duyarlar. Sonsuza kadar."

"O zaman şu anda tek çocuk olduğum için mutluyum." Gözlerini tekrar kapattı ve memnuniyetle i çekti.

Dancer uzaklaşmadan önce onun elini yakaladı. "Sizin için ne yapabilirim?"

Sumi duraksadı ve nasıl ifade ettiğinin farkında olup olmadığını merak etti. O hiçbir zaman önce kendini düşünmezdi. Aksine, herkesin ihtiyaçlarını kendi ihtiyaçlarının üstünde tutardı. "Dinlen. Benim için daha iyi ol."

"Burada yatarken kendimi işe yaramaz hissediyorum. Olmalıyım -"

"Dinleniyor olmalısın," diye tekrarladı kararlılıkla. Sonra bakışlarını Darice'e çevirdi. "Ayrıca, bence biraz kesintisiz erkek zamanına ihtiyaı var."

Dancer ancak o zaman başını salladı. "Bir şeye ihtiyaınız olursa bana haber verin."

"Yeterince makul." Sumi ayağa kalkıp onları yalnız bırakmadan önce Darice'nin yanağındaki bir tutam saçı geriye doğru taradı.

Açıklığa ulaştığında Darice'in zayıf sesini duydu. "Bütün insanlar onun gibi mi, Dancer?"

"Nasıl yani?" "Nazik ve

kibar. şefkatli."

"Maalesef hayır. Özellikle de Andarionlar için. O türünün çoğundan çok farklı."

"Ah... Ondan bu yüzden mi hoşlanıyorsun?"

"Hayır. Ona bu yüzden değer veriyorum. şimdi sus ve sorularınla beni bir süreliğine rahat bırak."

Bu sözler kalbinin açıklanamaz bir sevinçle kabarmasına neden oldu. Dancer ona değer veriyordu. Bu mümkün müydü?

"İyi misin?"

Ateşe yaklaşırken Thia'nın sorusuna başını kaldırıp baktı. "İyiyim. Neden?"

Thia omuz silkti. "Yüzünde tuhaf, ağlamaklı bir ifade var."

Fincanı yere bıraktı ve yemeklerini kontrol etti. "mi?"

"Evet, ne zaman yeni bir erkek arkadaşım olsa benim gibi görünüyorsun."

Sumi bu hazırlıksız yorum karşısında kaşlarını çattı. "Kaç tane erkek arkadaşın oldu?"

"Bir ton. Onları çoraptan daha hızlı

eskitiyorum." "Gerçekten mi?"

Thia, Illyse'i beslerken başını salladı. "Tamamen benim hatam değil. Önce, tanıştıktan sonra on beş dakika içinde onlarla yatmadığım için sinirleniyorlar. Sonra nedenini öğrendiklerinde, yani psikopat katil babamın gerçekten bir suikastçı olduğunu, çoğu mekikten daha büyük olduğunu ve emrinde bir değil *beş* büyük ordu olduğunu öğrendiklerinde çılglık atarak kapıya vuruyorlar."

"Bunun neden sinir bozucu olabileceğini anlayabiliyorum."

Thia pişmekte olan yahniyi kontrol etti. "Baban hiç erkek arkadaş seçiminde sorun çıkardı mı?"

"Pek sayılmaz. On beş yaşına bastığım andan itibaren babam benim bir sürtük olduğumu varsaydı, bu yüzden kiminle çıktığımı umursamadı. Ondan en iyi öğrendiğim şey bizi yatağında çıplak bulmamasıydı."

"Özür dilerim, Sumi."

"Üzülecek bir şey yok. Olan oldu."

Tam bir şok yaşayan Thia ona sarıldı. "Bence sen harikası."

"Bence sen de harikasin." Sumi kızı serbest bırakmadan önce güçlü bir şekilde sıktı ve yemeklerini hazırlamayı bitirdi.

O gece nöbet ve bu ona Dancer'ın dayanıklılığına dair yepyeni bir takdir kazandırdı.

Esnedi, gerindi ve uyanık kalmaya çalışarak olduğu yerde koşmaya

başladı. "Bunu yaptığında sevimli küçük bir kız gibi görünüyorsun."

Dancer'ın arkasında durduğunu görünce bir solukla sarsıldı. "Yüce tanrılar, adamım, hareket ederken ses çıkar!"

"Bir erkek değil," diye hatırlattı ona basitçe.

Sinirlerini yatıştırmak için derin bir nefes aldı. "Özür dilerim. Seni aşağılamak istememiştim. Sadece bu kadar büyük birinin nasıl bu kadar sessiz olduğunu anlamıyorum. Bu hiç doğal değil."

Ona sevimli, orantısız bir sırıtış attı. "Andarion gibi işiten ve kötü huylu iki ebeveynle büyürsen sen de sessiz olmayı öğrenirsin."

"Sanırım öyle," dedi gülerek. "Çok yakalanıyor musun?"

"Hiç yakalanmadım. Ama sık sık kurban edildim."

"Anlamı?"

"Ne zaman yakalansalar, kardeşlerim beni ebeveyn ünitelerine atıp kaçtılar ve beni onlarla yüzleşmek için geride bıraktılar. Tek başıma. İkisi de bu şekilde bencil piçlerdi."

Onun için pek de hoş olmayan anılar olduğunu düşünerek yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim."

Dancer kayıtsızca omuz silkti. "En genç olmanın laneti. Hiçbir zaman zamanında kaçmadım. Ama bana birçok iyi hayatta kalma becerisi kazandırdı. Ve bir de

gerçekten sert bir kış. *Bunun* için sonsuza dek minnettarım." Tüfeği onun omzundan aldı. "Gidip dinlenmelisin."

"Zehirlenen ben değilim," diye hatırlattı ona.

"O zehirli değildi. Güven bana. Jayne'in yemeklerini yedim. Çok daha ölümcüldür."

İnanılmaz derecede baştan çıkarıcıydı. Dahası, hiç kimseye hakaret etmemişti. Dariana'ya bile. Aksine, başkalarının eksikliklerine ve eylemlerine alaycı, eğlenceyi seven bir şekilde bakıyordu.

"Yaşadıklarından ve bizim için yaptıklarından sonra bizi koruman için seni bırakmayı hâlâ doğru bulmuyorum."

"O zaman yanıma otur ve bana eşlik et." Küçük kaya çıkıntısının önüne çöktü, böylece onlara yaslanabildi.

Onu orada, o şekilde görmek... sıradan bir kadının geri çevirebileceğinden çok daha fazlasıydı. Onun yanına oturdu ve aralarında biraz mesafe bırakmaya dikkat etti.

Dancer ona alaycı bir bakış attı. "Ben ısırمام, Sumi."

"Biliyorum." Daha çok o yemyeşil teni kemirmeye başlamasından korkuyordu. Özellikle de çenesini. Bu, bir erkekte gördüğü en seksi şeydi.

Daha iyi bir yargıya karşı, kollarına eğildi ve daha önce Darice'ye yaptığı gibi onu tutmasına izin verdi. Adam, sıcaklığı onu sararken çenesini başının üstüne yasladı. Söz verdiği gibi, orada oturup sessiz çöl esintisini dinlerken ellerini kendine sakladı.

Hauk, Sumi'nin birkaç kalp atışı içinde uykuya daldığını hissedince gülümsedi. Ancak o zaman ağırlığını hafifçe ayarladı, böylece için en çaresiz olan kısmına çok fazla baskı yapmıyordu. Duyuları hafifledi.



Yüzünü şimdiye kadar hissettiği en yumuşak saçlara yasladı ve onun eşsiz kokusunu içine çekti.

O en tatlı cennetti. Ve en

işkenceli cehennem.

Onu kucaklarken, taş gibi sertti ve onun yumuşak, şehvetli vücudunun tadına bakmak için can atıyordu. Sırtı ve yanları zonkluyordu ama kasıklarındaki hiçbir şey yapamadığı ağır ihtiyacın dikkatini dağıtmasını memnuniyetle karşıladı.

Gözlerini kapatarak, aptal fanteziler ona sahip olamayacağını bildiği şeylerle eziyet ederken kokusunun üzerine sinmesine izin verdi.

Ona dokunduğuna dair hiçbir anlam ifade etmeyen fanteziler. O bir Andarion'du, tamamen adanmıştı. O ise bir insan Birliği suikastçısıydı. İkisinin de herhangi biriyle ilişki kurması yasaktı. Her ikisi de düşmanları tarafından avlanıyordu ve haklarında ölüm fermanı vardı.

Yine de onun nefesini teninde hissettiğinde, bunların hiçbirinin önemi yoktu. Tek istediği kendini ona sunmaktı.

Herkesin önünde onu eşi olarak kabul etmesini istiyordu. Bir kez olsun bir dışının bedeninde olmanın ve sevişirken ona sarılmasının nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyordu.

On dokuz yaşına girdiğinden beri her yıl Dariana'ya atalarının tapınağında, tam bir inançla, ailesinin ve onun ailesinin önünde birleşmek için gitmişti. Ve her yıl, hepsinin önünde onu acımasızca reddetmişti. Sanki o kusurluymuş ya da ona layık değilmiş gibi.

Başlangıçta, Keris'e olanlar için onu affetmenin bir yolunu bulacağı konusunda umutluydu. Zamanla onun evliliğini kabul edebilirdi. Ancak bu umut, yirmili yaşlarının ortalarında bir yerde, onun sözünün yerine getirildiğini görmeye hiç niyeti olmadığı açıkça ortaya çıktığında ölmüştü. Aksine, ailelerinin önünde onun sırtını her açtığında ve onu onların alaylarına ve küçümsemelerine terk ettiğinde sapıkça bir zevk alıyordu.

Otuz yaşına geldiğinde, başka bir aşağılanmanın arifesinde annesine gitmiş ve Dariana'yla nadiren de olsa bir işten ayrılma pazarlığı yapması için ona yalvarmıştı.

Onun isteğine elinin tersiyle cevap vermişti. "Beni böyle utandırmaya nasıl cüret edersin! Sen bir Savaş Hauk'usun. Görevini yapacaksın ve onun önünde olman gereken gururlu bir Andarion savaşçısı gibi duracaksın, sümsük bir korkak gibi değil! Ayrıca, sana sahip olacak başka kimse yok. Bir aynaya bak. Deforme olmuşsun ve iğrençsin. Seninle söz kesmediği için minnettar olmalısın. En azından bu şekilde, bir değer ve caziben varmış gibi davranabiliriz."

Ve Dariana'nın bundan önce her yıl yaptığı gibi, rahip onu soyu için uygun bulup bulmadığını sorduğunda, sırtını yarmış ve kapıdan çıkıp gitmişti. Bu, bir Andarion dışisinin bir erkeğin soyunu reddetmesinin en acımasız yoluydu.

Daha da kötüsü, bu onun için hastalıklı bir ritüel haline gelmişti. Buna katlanmak zorunda kaldığı her seferinde onu daha da öfkeliendiren bir şey.

Dariana'nın onu reddettiği her yıl, annesinin ona olan sevgisinin daha fazla öldüğünü gördü. Artık ona bakmaya bile zor dayanıyordu. Ailelerine getirdiği utanç için onu tamamen suçluyordu.

Kalbinin derinliklerinde Sumi'nin bunu ona asla yapmayacağını biliyordu. Onun boğazını kesecek ve cehennemine son verecek kadar onurlu olurdu. İkisi için de bir ölüm cezası. Onu her yıl halkın önünde aşağılanmaya zorlamazdı.

Kızın küçük elini kendi eline aldı ve gülümsedi. Elbette ona zarar vermek için bir bıçağa ihtiyacı olacaktı. Narin elleri onun sırtını ya da boğazını asla parçalayamazdı.

Ve kendini durduramadan elini yanağına koydu ve burnunu soktu. Onun için nasıl bu kadar çabuk bu kadar çok şey ifade etmeye başladığını anlamıyordu. Güvenen bir ruh değildi. Kolay arkadaş da edinmezdi. Başkalarından en kötüsünü beklerdi ve nadiren hayal kırıklığına uğrardı.

Yine de bu küçük suikastçı onun kalbinde çok az kişinin yaşadığı bir yer bulmuştu. Ve onu çıkarmak yerine, onun kalbine girmesine izin veriyordu.

daha da derine.

*Benim neyim var böyle?*

Dariana haklıydı. O kusurluydu. Kafasındaki düşünceleri düşünmek için bile kusurlu olmalıydı.

Onunla bir ilişkiden asla iyi bir şey çıkmazdı. Andarionlar ve insanlar birbirine karışmazdı. Hiç karışmadılar.

Ve ne yazık ki, aksini ne kadar istese de, asla istemeyeceklerdi. İnsanlar onun dünyasında hoş karşılanmıyordu ve Andarionlar kendi bölgeleri dışında gittikleri her yerde nefretle karşılanıyordu.

Bu iş bittiğinde, Sumi'yi terk etmek ve gereğini yapmak zorunda kalacaktı. Kendisinden nefret eden bir kaltağa kanını bağlamak. Andarion Fain'in yarısı kadar olsaydı, siktir et der ve hepsiyle işi biterdi.

Ama o annesinin son oğluydu. Eğer soyunu terk ederse, bu onu yok ederdi. Kendini öldürmek zorunda kalırdı. Bir oğlun soyunu terk etmesi kabul edilebilirdi.

İki değil.

Annesi artık onu pek umursamasa da, soyunu ve onurunu önemsiyordu. Mutluluğunu böyle bir bedel karşılığında satın alamazdı. Hayatında öğrendiği tek şey, hiç kimsenin başkalarının cesetleri üzerine daha iyi bir gelecek inşa edemeyeceğiydi. Ailesi pahasına kendini kurtarmaktansa sonsuza dek acı çekmesi daha iyiydi.

Bu Andarion yöntemi idi.

Ve o bir Andarion Savaş Hauk'uydu.

Ailesine ve halkına hizmet etmek onun göreviydi. Kişisel fedakarlığı ne olursa olsun onları onurlandırmak.

Ama aklının bir köşesinde Sumi'nin aile resmindeki görüntüsü vardı. Ve bir kez olsun bir dişinin onu eş olarak kabul etmesi ve ona tam bir bok parçasıymış gibi bakmaması için içi yanıyordu.

## BÖLÜM 12

Sumi yavaşça derin bir sıcaklığa uyandı. Gözlerini ovmak için uzandığında eli kaya gibi sert bir deriye değdi. İrkilerek sıçradı ve başını doğrudan Dancer'ın yüzüne çarptı.

Hâlâ çalıştığından emin olmak için çenesini oynatırken bir küfür savurdu. Kaşlarını çatarak ona baktı. "Günaydın, *Mia*."

Yaptığı şey karşısında dehşete düşerek eliyle çenesini kavradı. "Oh, Dancer, çok özür dilerim. Nerede olduğumu unutmuşum."

" değil. Beni tokatlayarak uyandıran ilk kişi sen değilsin. Sonuncusu olacağından da şüpheliyim."

Bu onu biraz daha iyi hissettirmedi. Kendini durduramadan kollarından kalkarak önce dudaklarına, sonra da istemeden vurduğu yanağına bir öpücük kondurdu. "Daha iyi mi?"

Parmağının tersini kızın yüzünde gezdirdi. "Bunun için, *mu tara*, kafamı bir öğütücüde tutabilirsin."

Teklifi onu eğlendirdi. "Andarion standartlarına göre, bu bir tuvaletten daha mı iyi yoksa daha mı kötü?"

Şaşırması bir şekilde kaşlarını kaldırdı. "Bunu dün mü duydun?"

Başını salladı. "Peki ağabeyin kafanı kaç kere suya batırdı?"

"O kadar ki Fain oksijen deposu yüzünden beynimde kalıcı hasar oluştuğuna yemin ediyor."

Gülerek ona gözlerini devirdi. ". "

"Fain'in sözleri, benim değil." Gözleri onunla şakacı bir şekilde dalga geçerken derin bir nefes aldı. "Keşke seni burada bana karşı tutabilseydim ama çocuklar uyanıyor."

Bu da Darice'in onları bu şekilde yakalarsa felç olacağı anlamına geliyordu. Boş ver diyecekti ama Dancer'ın Dariana'yla başının derde girmesini istemiyordu.

İsteksizce ondan uzaklaştı ve Darice sanki küçük sümüklü amcasına çok yakın durduğunu biliyormuş gibi mağaradan çıkmadan birkaç kalp atışı önce ayağa kalktı.

*Yemin ederim o küçük piçin radarı var.*

Onlara şüpheli bir bakış attı ama ilk kez çenesini kapalı tuttu. "Dün gecedan kalan güveç var mı? Çok güzeldi."

Sumi ona dudak büktü. "Bunu söylerken sesindeki şaşkınlık beni neredeyse rencide ediyor."

Darice ona sıırttı. "Evet, ama -"

"Birkaç dakika içinde ısıtacağım."

Mutlu bir sevinç ııııı atarak yıkanmak ve giyinmek için dereye doğru koştu.

"Vay canına," dedi Sumi onun alışılmadık coşkusu karşısında. "Davranışlarını yeniden programlamanın bu kadar kolay olduğunu bilmiyordum. İlk gecemde güveç yapmalıydım."

Dancer güldü. "Bir erkeğin kalbine giden en hızlı yolun midesinden geçtiğini söylerler. Andarionlar için bu daha da doğru."

"Ve burada Birlik bana bir adamın kalbine giden en hızlı yolun göğüs boşluğundan geçtiğini öğretti. Ne bildiklerini gösteriyor, değil mi?"

Dancer hayatında gördüğü en seksi gülümsemeyle dişlerini alt dudağına .  
"Benimle suikastçı gibi konuşmana bayılıyorum."

Gülerek ona karşı burnunu kırıştırdı. "Çok hastasın. Neden senden bu kadar etkileniyorum?"

Bu sözler onun dudaklarından dökülürken ikisi de ayıldı. Birkaç kalp atışı boyunca kelimeler aralarında asılı kalırken ikisi de hareket etmedi. Adamın gözlerindeki ateş kadının kalbini hızlandırdı.

Sonunda Sumi boğazını temizledi. "Söz verdiğini biliyorum, Dancer. İzinsiz girmek istememiştim."

Gözlerini kaçırdı ama gözlerindeki pişmanlığı görmeden önce değil. Hüznü azabı. "Darice'i kontrol etmeliyim. Vahşi bir *Torna*'nın tüm hijyenine sahip."

Sumi onun uzaklaşmasını izlerken kendini tekmelemek istedi. *Neden böyle söyledim? Neyim var benim böyle?*

O daha iyi biliyordu. Ama Dancer'la ilgili bir şey tüm sağduyusunu emdi ve ona her şeyi unutturdu, vahşi bir Andarion erkeği olan güzelliği ve onu güldürme ve gülümsetme arzusu dışında.

Başını arkaya yaslayarak gökyüzüne baktı. *Yemin ederim ellerimi ondan uzak tutacağım.*

Onun düşünceleri de.

Başka seçeneği yoktu. Ona karşı kanıt toplamak için burada olmasaydı bile, onunla bir gelecek kurmak için hiçbir şansı olmadığını biliyordu.

Fain'e olan aşkı buna asla izin vermezdi. Onları birlikte görmek, Omira Fain'in çocuklarını doğurmayı reddettiği için boşandıklarını bilmek kardeşini öldürürdü. Bu hepsinden daha acımasız bir darbe olurdu.

Hayır, ne olursa olsun bu işi daha ileri gitmeden durduracaktı.

Darice kahvaltı için ısıttığı yahniyi yemek için döndüğünde Sumi neredeyse kendini buna ikna etmişti. Thia yeni uyanmıştı ve ateşin yanında otururken hâlâ esniyordu.

Sumi kendisi için yiyecek bir şeyler almaya gittiğinde, savaş alanının korkunç senfonisini duydu. Çocukların ikisi de onun yanında ayağa fırladı. Kalbi küt küt atarken, Thia'ya onu korumasını ve kendisi savaşa doğru giderken korunmak için mağaraya dönmesini işaret etti.

Ve bu bir savaştı. Dancer yıkanmak için gittiği derenin yakınında, üç adam tarafından kısa bir kaya çıkıntısının yanında sıkıştırılmıştı. Patlamaların loşluğundan Dancer'ın cephanesinin neredeyse bitmek üzere olduğunu anlayabiliyordu. Suikastçıların beklediği de buydu.

Boşalır boşalmaz onu öldüreceklerdi.

Bilmedikleri şey ise Dancer'ın gizli bir silahı olduğuydu. Ve buna cüret ettikleri için onlara cehennemi yaşatmak üzereydi. Sessizce ve ustalaştığı tüm Birlik eğitimleriyle hareket eden Sumi, Dancer'ın saldırganlarıyla arasındaki mesafeyi kapattı.

İlkini tamamen gafil avladı. Onu sırtından vurduktan sonra yuvarlandı ve ikincisine nişan aldı. Adam patlamadan kaçtı ve ateşle karşılık verdi. Kolay bir hedef olması gerekirken ıskaladığı için öfkeden deliye dönmüştü.

Dişlerini gıcırdatarak Dancer'a tam dolu bir blaster fırlattı ve ardından ona ulaşabilmesi için koruma ateşi açtı. Silahı alır almaz, solundaki silahı aldı ve üçüncüsünün işini bitirdi.

Eğilerek aralarındaki mesafeyi kapattı. "Teşekkür ederim." "Ne zaman istersen, koca adam." Adamın koluna vurdu, bir yandan da etraflarındaki cesetler. "Partimizi basanların hepsi bu mu?"

"Sanırım öyle." Hâlâ temkinli davranarak kendisine en yakın cesedi aramaya koyuldu. "Son arkadaş grubumuzdan biraz daha yüksek teknolojiye sahipler. Bunlar geldi



kısa mesafeli telsizlerle."

Buradaki manyetik alanın elektronik cihazlara zarar verdiği düşünülürse, bu telsizlerin çalışabilmesi için ciddi bir kredi yatırmış olmaları gerekirdi. "Kaç tane?"

"Bir düzine. Beni köşeye sıkıştırdıklarında onları senin konumundan uzaklaştırmaya çalışıyordum. Sana buranın savunma için berbat olduğunu söylemiştim."

"Özür dilerim." Sumi silahını kılıfına soktu. "Bilincin yerinde değilken seni hareket ettirmek biraz zor."

Alınmak yerine, aslında sırtıttı. "Bana öyle söylendi. En azından kolumu yuvasından çıkarmaya çalışmadın."

Bunun ne kadar canını yakmış olabileceğini düşündükçe midesi sıkışıyordu. "Sana sık sık oluyor mu?"

"Nyk'in itiraf etmek istediğinden çok daha

fazla." "Nyk?"

"Thia'nın babası."

Nykyrian'ın adını onunla ilk kez kullanıyordu ve bunu ağzından kaçırmayacak kadar temkinli, hatta yaralıydı. Dancer ona güvenmeyi öğreniyordu.

Sumi nedenini bilmiyordu ama bu ona bir sıcaklık dalgası gönderdi. Adam döndüğünde, gömleğinin arkasındaki kanı gördü. Onun için endişelenerek yanına gitti ve kanın kaynağını araştırmak için etek ucunu kaldırdı.

Elinden çekip aldı. "Ne yapıyorsun?" diye sordu tedirgin bir ses tonuyla.

Ona alaycı bir bakış attı. "Bilmiyorum... Seni bu grotesk cesetlerin üzerinde taciz etmeyi düşünüyordum. Kıyafetlerinizi yırtıp

ve sen merhamet dileyene kadar ellerimi o uzun, sert vücudunda . Ne dersin bebeğim? Diyetine egzotik bir şeyler eklemek ister misin?"

O kadar geniş açmıştı ki dişleri ortaya çıkmıştı.

Sumi gülerek ona baktı. "Aman Tanrım. Demek o muhteşem suratta dehşet böyle görünüyor. Kim bilebilirdi ki?" Ona göz kırptı. "Sakin ol, tatlım. Şaka yapıyordum. Sadece yaralarını kontrol etmek istedim. Dikişleri atmış mısın diye."

"Ah." Tüfeği omzunun üzerinde tutmak için çevirdiğinde nihayet rahatladı. "Sadece birkaç tane."

Birkaç tane mi?

"Dansçı!"

"Ne?" diye sordu aynı derecede sinirli bir ses tonuyla. "Eğer dağlamış olsaydın, bunu yapmazdım."

Evet, bu onun hatasıydı. "Seni yanık yarasının acısından kurtarmaya çalışıyordum."

"Acı . Yanıktan ya da dikişten olması gerçekten fark eder mi?"

Adam haklıydı ama kadın bunu kabul etmek istemiyordu. "Nasıl

hissediyorsun?" "Aç."

Beklenmedik cevap karşısında kaşlarını kaldırdı. "İnsan öldürmek seni acıktırıyor mu?"

"Öldürmek, nefes almak, yıkanmak, kısacası her şey beni acıktırıyor. Syn hala büyüme evresinde olduğuma yemin ediyor."

Sumi homurdandı. Bir gün bu Syn ile gerçekten tanışmak istiyordu. "Snarky Ekselanslarının geri dönmesi güzel. Sizi özlemiştim."

Kadın uzaklaşmaya başladığında, adam nazikçe kolunu yakaladı ve onu yanında tuttu. Neye ihtiyacı olduğundan emin olamayan kız, o unutulmaz, ürkütücü gözlere baktı. Adam sanki ona bir şey söylemek istiyormuş gibi bakıyordu. Bunun yerine dudağını ısırды ve en nazik hareketle yanağını onunkine dayadı.

Hauk gözlerini kapadı ve onu öpmek için içindeki arzuyla savaşıırken teninin sıcaklığının ve saçlarının kokusunun tadını çıkardı. Bu kesinlikle yakıcıydı.

Bundan da öte, kendini onun bedeninin derinliklerine gömmek istiyordu. Onunla tam olarak dalga geçtiği şeyi yapmak için. Merhamet dileyene kadar ona binmek.

*çekil, asker. Sen başkasına aitsin.*

Evet, ama Dariana onu istemedi. Hedef taliminden başka bir şey için değil.

Dişlerini gıcırdatarak kendini geri adım atmaya zorladı. Ama bunu yaparken Sumi'ye bakmak gibi bir hata yaptı. Kızın gözlerindeki açıklık kendisinininkiyle eşleşiyordu. Dahası, vücudundaki ısıyı korkutucu bir seviyeye çıkardı.

*Bir öpücük.*

Şimdiden tadını alabiliyordu.

*Yapma! Yapma! Dariana seni bekliyor.*

Ama istediği Dariana değildi. O Keris'in aşkıydı, asla onun değil. Ve şu anda, Keris'in neden ona bakan her erkeğin boğazını kesmeye istekli olduğunu tamamen anlıyordu. Fain'in Omira'yla birlikte olmak için neden hepsini reddettiğini.

Sumi için de aynı şeyi hissediyordu. Onu diğerlerinden korumak için şiddetli bir korumacılık.

Onu kısıtılmış halde bulduğunda yüzündeki endişeyi ve kavgada kendini nasıl idare ettiğini hatırlayınca...

Onun içinde yatma şerefine nail olmak için adam

öldürebilirdi. Sadece bir kez.

Ama bu tür düşüncelerin onu baştan çıkarmasına izin vermemesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Bu yol onu doğrudan ölüme götürüyordu.

Sumi, Dancer'ın gözlerinin ona vaat ettiği ateşli öpücüğü vermesini beklerken nefesini tuttu. Hayatında daha önce hiçbir erkeğe karşı böyle bir arzu duymamıştı. Tek istediği ellerini Dancer'ın saç örgülerine gömmek ve ikisi de topallamadan yürüyemeyinceye kadar ona sarılmaktı.

*Öp beni.*

Bunun yerine iki kez göz kırptı ve saldırganları gözden geçirmeye başladı. Bu onu o kadar sinirlendirdi ki suikastçının ayaklarının dibindeki bedenini tekmeledi.

*Lanet olsun, aptal Andarion gelenekleri!* Dariana'nın kabul etmeye hiç niyeti olmadığı aşıkâr olan bir erkeğe tecavüz etmeye cesaret edememesi çok adaletsizdi. Asla. Kaltağın onu alma sözünü yerine getireceğine bir an bile inanmamıştı.

Dariana'nın onu tekrar geri çevirmenin bir yolunu bulacağından hiç şüphesi yoktu.

*Sen bir Birlik suikastçısıydın, Sumi. Bunu unutma.* Ona zarar vermek için buradaydı, ona sarılmak için değil.

Evet.

Daha da sinirlenerek, sırf inat olsun diye suikastçının bacaklarını bir kez

daha tekmeledi. Dancer adamın ceplerini aramak için cesetlerden birini ters çevirdi.

"İnkalar mı?" diye sordu.

Başını sallayan Dancer başka bir cesedi aramak için harekete geçti. "Kim bu piçler? Neden şimdi benim için geliyorlar?"

"Bilmiyorum." Sivil kıyafetlerini tararken iç geçirdi. "Ama Birlik'in bunu yapmayacağını biliyorum."

"Eğer onlara sebep verirsem yaparlar." Dilini alaycı bir şekilde şaklattı. "Ama ben o kadar aptal değilim. En azından şimdilik."

Yorum yapmadı. Ayaklarının dibindeki cesede bakarken donup kaldı. Kol bandında bir alıcı vardı.

*Bu mıydı?*

Kaşlarını çatarak, şüphelerinde haklı olup olmadığını görmek onu çıkardı. Neyi izlediğini belirlemek için farklı yönler çevirdi.

, doğrudan Hauk'a gitti. Her seferinde.

"Dansçı mı?"

Sert bir ifadesiyle ona baktı. "Beni rahatsız ettiğini bildiğin bir ismi neden kullanıyorsun?"

"Sonra konuşuruz. Daha önemli bir işim var." Ona takip cihazını uzattı.

Onunla aynı şeyi fark kaşlarını çatı. "Kahretsin." "Evet. *Seni*

kesinlikle izliyorlar."

Ve eğer bu suikastçı grubu onun izini bulduysa, büyük olasılıkla diğerleri de bulmuştur. Ya da yoksa bile, bu frekansa odaklanabilirlerdi.

Dancer onu önce çocukların saklandığı mağaraya, sonra da kendisine çevirdi. Daha önce olduğu gibi, sadece onu işaret ediyordu. Kaşları çatıldı ve elini salladı.

baş. "Bu hiç mantıklı değil. Ben etiketlenmedim. İmplante olsaydım bilirdim... tabii..." Ona takip cihazını verdi ve sonra soyunmaya başladı.

*Oh, merhaba...*

Olayların bu yeni yönü kesinlikle hoşuna gitmişti.

Adam kollarındaki ve askılarındaki deri kayışları çözüp gömleğini ayaklarının dibine bırakırken, dalgalanan kaslı etin görüntüsü yanaklarını kızarttı.

*Sevgili tanrılar.* Yara bere içindeyken bile vahşi, muhteşem bir erkekti. Bakışları beklentiyle onunkilerle buluştu.

Bu bakış ne anlama geliyordu? Davetiye miydi? *Oh evet, bebeğim. Ver bana!* Boğazı aniden kurudu, düşünemiyordu. Tek yapabildiği ağzını açmaktı. "Eee?" diye sordu.

"Peki ne?"

"Kıyafetlerimde mi yoksa vücudumda mı?"

Ah... demek bu yüzden ona bu şovu vermişti. Aklından çok yaramaz bir düşünce geçerken dudaklarında yavaş bir gülümseme kıvrıldı. "Belki de emin olmak için pantolonunu çıkarmalıyız. Ne dersin?"

Güldü ve dişlerinin bir kısmını ona gösterdi. "Bu ciddi, Sumi."

"Ben de öyle," diye mırıldandı ona yaklaşırken. "Gerçekten *çok* dikkatli olmalıyız. Her ihtimale karşı."

Ama o kadar uyumlu değildi.

Somurtarak onu taradı. Sinyal güçlendi. Sinyali giysilerine yöneltti ve sinyal azaldı. "Haberler kötü, koca adam. Bu senin kıyafetlerin değil."

İzleyiciyi kullanarak, sinyalin en güçlü olduğu yeri görmek için sırtında aşağı yukarı gezdirdi. "Omurganın tam ortasında gibi görünüyor." Parmağını tam o noktaya koydu. "Birlik çipin yeniden aktive olmuş olabilir mi?"

İşi bıraktığı gün künyesini kendi bedeninden çıkaran arkadaşı Nykyrian sayesinde Birlik artık künyeleri suikastçılarının omurgalarına yerleştiriyordu. Bunları çıkarmanın tek yolu bir cerrahtı ve bir Birlik künyesini çıkaran her cerrah yargılanmadan idam edilecekti.

"Hayır. Taburcu olduğumda çıkardılar." Hayal kırıklığı içinde homurdandı.

"Belki biri seni vurmuştur?"

"Olabilir. Bunu çok yapıyorlar." Gömleğini almak için eğilirken çenesinde bir tik oluştu. Üzerine geçirdi ama bağlamadı. "Bir altuzay vericisine ulaşmalıyız. Herhangi birinin üzerinde bağlantı var mıydı?"

Başını iki yana salladı. "Bulduğum her şey kısa menzilli idi."

Cebinden bir link çıkardı ve onu kullanmaya çalıştı, sonra da küfretti. "Hala sinyal alamıyoruz. Ama..." Gözlerini kaçırdı.

"Ama ne?" diye sordu.

Cevap vermeden önce tereddüt etti. "Buradan yaklaşık bir günlük yürüyüş mesafesinde terk edilmiş bir üs var. Uydular menzil dışında olsa bile iletişim kurabiliyor olmalı. Ve etkileyici bir silah deposuna sahip olmalı."

Adamın sesinde kalın bir korku notası sezdi. "Neden oraya gitmek istemiyorsun?"

"Thia'nın annesinin öldürüldüğü yer."

## BÖLÜM 13

Dancer çocukların saklandığı mağaraya doğru geri dönmeye başladığında Sumi onun topalladığını gördü.

"Vuruldu mu?"

"Bir şeyim yok."

"Dancer!" Onu durması için çekti.

Eğilerek alnını onunkine bastırdı. Bu bir Andarion sevgi ifadesiydi. Parmaklarını Sumi'nin yanağına koyduğunda daha da şefkatli bir hale geldi. "Ben iyiyim Sumi. Artık etiketlendiğimi bildiğime göre, hepiniz için bir tehdit oluştuyorum. Çocukları alıp Aksel'in üssüne gitmeni istiyorum. Derhal."

Evet, doğru. Aklını mı kaçırdı?

"Ya daha kötü yaralanırsan? Ya zehir -"

"Başınıza gelebilecek her *"ya olursa"* konusunda endişelenirseniz, korkularınız sizi felç eder. Sizi temin ederim, ben bundan çok daha kötülerini yaşadım."

"Yalnız mı?"

"Yalnız." Geri adım atarak onun kolunu okşadı. "Şimdi git. Illyse'i de yanına al. Yapmam gerekeni yapabilmem için üçünüzün de güvende olması gerek. Bunu benim için yapar mısınız?"

Sahip olduğu her içgüdü onun isteklerine karşı çılgılık atıyordu. Evet, tamam, fiziksel beceri ve uzmanlığa sahip olsa da, zihinsel olarak berbattı.



bir suikastçı. Her zaman öyleydi. Acımasız zalimlik hiçbir zaman kişiliğinin bir parçası olmamıştı. İlk seferinde sadece kendini savunmak için öldürmüştü. Ve Gözetmen'in mahkemesi bunu aşırı ölüm olarak değerlendirmiş olsa da, öyle olmamıştı. Hırpalanan o olmuştu. Ve Avin babasının eski blaster'ına ilk saldıran kişi olmuştu.

Adamın niyetinden dehşete düşerek ona bir lambayla vurmuş, elini ısırması ve silahı elinden almıştı. Adam geri çekilseydi, asla ateş etmeyecekti. Ona gitmesini söylemişti. Hatta yalvarmıştı.

Dudağını kıvrarak ona ve korkusuna güldü. *"O tetiği çekmeyeceğini biliyorum. Ama kaltak, onu senden aldığımda, sana söz veriyorum, çekeceğim. O zaman senin ya da taşıdığın o piçin beni hayallerimden alıkoyması konusunda endişelenmeme gerek kalmayacak."*

Adam ona doğru hamle yaptığında, Sumi gözlerini kapatmış ve patlamanın uçmasına izin vermişti. Dürüst olmak gerekirse, onu öldürmek istememişti. Daha önce hiç blaster kullanmamıştı. Elleri titrerken, omzuna nişan almış ama onun yerine kafasını patlatmıştı.

Bugüne kadar, dairesinde ölü yatan adamın görüntüsünü aklından . Ama bu, Birlik'in onu bundan sonra yapmaya zorladığı cinayetlerin yanında hiçbir şeydi.

Her can aldığında, ruhundan daha fazla şey kaybetmişti.

Dancer'ın birlikte koştuğu, ölümden korkmayanlar gibi değildi. Buna dayanamazdı. Ve istediği son şey Dancer'ı yaralı ve tek başına bırakmaktı.

Hauk onun ela yeşili gözlerinde kendisini terk etme konusundaki çekingenliğini görünce durakladı. Onun için duyduğu endişe kalbini sızlattı. Daha önce hiç kimse onu tehlikeye atmakta tereddüt etmemişti. Ve hayatında ilk kez arkadaşlarını ve onların eşlerine olan bağlılıklarını anlamaya başlamıştı. Onları mutlu etmek için neden her şeyi riske atmaya bu kadar istekli olduklarını.

Onların gülümsemeleri olmadan yaşadığınız bir varoluşa geri dönmenin içinizde yarattığı o ekşimiş korku, herhangi bir anı oluşturan zararsız anları aydınlatır.

bir gün.

Nykyrian'ın bu cehennemı görev için yola çıkmadan önce ona söylediği sözleri tamamen anlamıştı. Arkadaşının neden şu anki hayatının çılgın kaosunu geçmişindeki huzura tercih ettiğini.

Tanrım, bunu onunla yapmayı ne

kadar çok istiyordu. Ama bu asla

olamazdı.

"Zarar görmeyeceğim, Sumi. Söz veriyorum."

Gözlerini ona dikti. "Beni buraya geri gelip o koca kı ını tekmelemek zorunda bırakma. Ben eğitimi bir suikastçıyım, biliyorsun değil mi?"

Onun öfkesine gülümsedi. Gerçekten de küçük, vahşi bir fareydi.

"Biliyorum."

Adam uzaklaşmaya başladığında, kadın onun gömleğini tuttu ve kendine doğru çekti. Adam yine saldırı altında olduklarını düşündü, ta ki kadın elini adamın sa  örgüsüne gömüp dudaklarını kendi dudaklarına götürene kadar.

Onun sıcaklığını ilk kez tattığında ve dili onunkiyle alay ettiğinde tüm vücudunda ateş patladı. şimdiye kadar tanıdığı en tatlı şefkat karşısında başı döndü. Boğazının arkasından hırlayarak öpücüğü derinleştirdi, dişleriyle ya da gücüyle onu incitmemeye büyük  zen gösterdi. Zevkten başı dönmüştü, bu da onu kızın önünde halsiz ve arzulu bırakmıştı. Açığa  ıktı.

Tamamen esnek.

Sumi'yi kollarıyla sardığında ve sert vücuduna tamamen bastırđında Sumi titredi. Göğüsleri adamın g ğ s yle aynı hizadaydı. Ellerini adamın sert, yontulmuş kaburgalarından kaslı sırtına doğru gezdirirken yarasına değdirmemeye  zen gösterdi. Adam kesinlikle devasa boyutlardaydı.  elikten daha sertti. Vahşiydi. Ve cehennemden daha sıcaktı. Daha önce hiç  p şmemiş bir erkek için bu konuda inanılmazdı.

Nefes alış verişı kesilmişti, sonunda geri çekilip ona bakmadan önce dişleriyle dudaklarını ısırđı. "Bunu yapmamalıydın."

"Biliyorum. Özür dilerim." Ama Dariana'nın öğrenmesi durumunda üzüleceği kadar değil. Suçluluk duygusu onu sertçe bıçakladı. *Lütfen benim yüzümden incinme.* Ona yapmış olabileceği şeyden dehşete kapılarak elini dudaklarının üzerine koydu. "Lütfen bana bunun için zarar görmeyeceğini söyle."

Hauk buna yalan söylemeden cevap veremezdi. Birleşmelerinin bir parçası olarak, yemin ettiği süre boyunca başka bir dişinin tadına bakıp bakmadığı sorulacaktı. Gerçeği söylemesi için namusu ve yemini olacaktı.

Dariana bunu öğrendiğinde çılgına dönecekti. Tazminat olarak vücudunun hangi parçasını talep edeceğini kimse bilemezdi.

Ancak bunu düzeltmek için yapılabilecek hiçbir şey yoktu. Bunu değiştiremezdi. Her şeyde olduğu gibi, yapabileceği tek şey, onun için geldiklerinde yansımalarıyla başa çıkmaktı.

Hauk başparmağını Sumi'nin dudaklarına götürdü ve ona göz kırptı. "Merak etme, *Mia.*" İsteksizce Sumi'nin kollarını çıplak teninin etrafından çekti ve onlardan ayrıldı.

Yine de asıl yapmak istediği onu تنها bir köşeye götürmek ve daha fazlasını tatmaktı. Devam edemeyecek kadar ağrıyana kadar onun vücudunun sıcaklığında kendini kaybetmek.

Lanet olası suikastçılar. Onlardan daha fazlasını ele geçirdiğinde, ailesinden ve Sumi'den ayrılmak zorunda kaldığı için duyduğu hoşnutsuzluğu tüm ağırlığını hissedeceklerdi.

"Daha fazlası gönderilmeden önce acele etmeliyiz."

Başını salladı. "Bunun arkasında kimin olduğuna dair bir fikrin var mı?"

Cesetlerden daha fazla silah ve mühimmat toplarken kadının sorusuna güldü. "İki düzineden fazla kişinin ölüm listesindeyim.

uluslar. Bir de benden nefret eden pislikler var. Bu liste sonsuzdur."

Sumi onun ne kadar ölümcül olabileceğini tahmin edebiliyordu. Yine de liste, onun hayatı için bu kadar parayı kimin ödeyeceği konusunda onlara bir fikir verebilirdi. "Listenin başında kim var?"

"Patronun. Kyr Zemin. Psikopat tepegöz piç. Kalabalıkta onu gözden kaçıramazsınız."

Onun sert açıklamasını görmezden geldi. "Neden o senin bir numaran? Sen ne yaptın?"

Gözlerini kısarak ona baktı ve silahları çantasına yerleştirdi. "Bir Andarion ve bir Phrixian arasındaki dövüşte Andarion'un her zaman kazandığını ona defalarca gösterdim."

Bunun üzerine kaşlarını kaldırdı. Dancer böbürlenmiyordu. Bunu gayet gerçekçi bir şekilde söylemişti. Ve bu onun beceri seviyesi için çok şey ifade ediyordu. Komutanı, derinlik algısı olmasa ve gözünde ciddi bir engel olsa bile hâlâ ölümcül bir rakip olduğunu bilecek kadar dövüşürken görmüştü. Şu anki fiziksel kısıtlamaları olmadan ne kadar daha ölümcül olabileceğini ancak hayal edebilirdi. "Kişisel kin mi?"

"Evet. O benim Lig ATA'mdı ve antrenman sırasında onu kaç kez mindere yatırdığıma kızdı. Mari'yle arkadaş olduktan sonra da topyekûn bir savaşa dönüştü."

Bunun üzerine kaşları daha da çatıldı. "Neden?"

"Mari onun küçük kardeşi. Kyr ne zaman Mari'nin yaşam tarzı hakkında atıp tutma ihtiyacı hissetse, bunun için onu dövmek zorunda kalıyorum."

Bu çok şeyi açıklıyor.

Ancak, etraflarındaki cesetleri işaret etti ve en bariz gerçeği söyledi. "Ama bunlar Birlik suikastçıları değil."

"Bu da beni ezici düşman listeme geri döndürüyor." "Ve birinci olan?"

"Jullien eton Anatole."

Onun ağzından çıkmasını beklediği son isimde boğuldu. "Andarion prensi ve varisi mi?"

"Öyleydi. Hâlâ kraliyet ama veraset ve doğrudan soy çizgisinden çıkarıldı."

"Senin yüzünden mi?"

Yavaşça ayağa kalktı ve neredeyse utangaç, çocuksu bir hareketle yanağını ovuşturdu. "Biraz yardım ettim."

"Tanrım, Dancer," diye nefes aldı, "düşmanlarını akıllıca seçmiyorsun, değil mi?"

"Ne söyleyebilirim ? Bazen ayağınızı yere koymak zorunda kalırsınız.  
Bazen bunu onların kışına sokmanız gerekir."

Onun kuru ses tonu karşısında gözlerini devirdi.

Darice ve Thia kafalarını mağaralarının yakınındaki kayalıklara doğru uzattılar. "Dancer? Yaşıyor musun?" Darice seslendi.

Hauk hiç eğlenmeden ona baktı. "Hayır. Tıpkı senin sağduyun gibi, ben de dik ve ölüyüm."

Sumi fazla cephanesini kemerine sokarken başını salladı. "Yemin ederim iğneleme konusunda ileri dereceye sahipsin."

Çocuklar açıldığını görmeden önce gömleğini kapatırken aslında buna güldü.

Onlara katıldıklarında, birincil blasterini Sumi'ye, ikincisini de ona kaşlarını çatan Thia'ya verdi.

Hauk iri pençeli eliyle onun yanağını kavradı. "Beni etiketlediler ve benim için geliyorlar, *Kisa*. Sumi ve Darice'yi Aksel'in üssüne götürmeni ve babanı aramanı istiyorum. Bunu yapabilir misin?"

Gözlerinden yaşlar süzüldü ama Thia gözlerini kırpıştırarak onları uzaklaştırdı. "Nasıl etiketlendin?"

"Omurgasına gömülmüş."

Thia yüzünü buruşturduktan sonra başını salladı. "Senin için tüm orduyu buraya getireceğim amca."

Onun alnından öptü. "Ve onları senden uzak tutacağım. Fain'e Canyon Point'te olacağımı söyle. O nerede olduğunu bilir."

Darice bir adım öne çıktı. "Ben de seninle geleceğim."

Hauk onu sıkı bir kucaklamanın içine çekti. "Henüz bir savaşçı değilsin, *mi tana*. Ve *taraları* benim için korumana ihtiyacım *var*. Uygarlığımızın başlangıcından beri, Savaş Hauk'ları eton Anatoles'i korudu. Prensesimize saygı göster. Ona zarar gelmesine izin verme, özellikle de dilinden damlayan zehre."

Darice bakışları ölümcül bir ciddiyete dönüşmeden önce kaba bir ses çıkardı. "Kendine iyi bak, Dancer."

"Ve sen." Onlar için paketleri almaya gitti.

Sumi sadece taşıma çantasını ve kendisi için küçük bir miktar su alırken kaşlarını çattı. "Bundan daha fazlasına ihtiyacın olacak."

Ona dişli bir sırıtış fırlattı. "Bana bir şey olmaz. Malzeme toplamak en iyi yaptığım şey." Çenesini salladı. "Şimdi gidin. Hepiniz gidin."

Thia ona sarıldı.

Sumi, Thia'nın yaralarına bastırıyor olması gerektiğini onun kendini destekleme şeklinden anladı. Ama tek kelime etmedi.

İlerlemeye başladıklarında, son bir kez veda etmek için arkasına döndü.

Dancer çoktan çölde kaybolmuştu.

"O olacak," güvence verdi Thia. "Babam her zaman arkasında Hauk Amca'dan başka kimsenin olmasını istemediğini söylerdi. Ve bunu babamdan duymak, en büyük onay ve iltifattır."

"Taktik saldırı maymunu," diye nefes aldı Sumi, onlardan çok onun dövüş becerisini kendine hatırlatmak için.

Thia hızlanmadan önce başıyla onayladı. "Pekâlâ askerler. Çifte zaman. Yardım getirmeliyiz, hem de hemen."

Hauk saatlerdir yürüyordu. Yan tarafı onu kesinlikle öldürüyordu. Ama ailesiyle arasına mümkün olduğunca mesafe koymak isteseydi, oturur ve piçlerin savaşmak için gelmesine izin verirdi. Savaştan kaçmak hiçbir zaman onun doğasında olmamıştı. Kafa patlatmak onun en sevdiği eğlenceydi.

Ama ailesi her şeyden önce gelirdi.

Bir şişe su açtı ve yudumladı. Sonra bir an için suikastçılardan aldığı elektronik aletleri karıştırdı. Yeterince güçlü bir güçlendirici ayarlayabilirse Sentella'ya ulaşabilirdi.

Ya da sırtındaki vericiyi engellemek için bir jammer yapın.

Üzerinde çalışırken, ne zaman ve nasıl implante edildiğini anlamaya çalıştı. Mantığa meydan okuyordu. Hiç kimse ona bu kadar yakından dokunmamıştı.

Sumi dışında kimse.

*O yapmadı, salak. O yapmış olsaydı bilirdi. İlk grup saldırana kadar onun sırtına dokunmadığından bahsetmiyorum bile.*

*Bir şüpheliyi listeden çıkar. Sadece bir milyon iki tane kaldı.*

Hauk, sonsuz sayıdaki düşmanını düşünmeye devam ederken alnındaki teri sildi. Cihaz ne zamandır oradaydı? Dürüst olmak gerekirse, yıllardır onda olabiliirdi.

Evdeyken suikast girişimleri o kadar yaygındı ki, biri onu öldürmeye çalışmadan bir hafta geçirdiğinde sadece şaşıyordu. Bu onun hayatı için olağan bir şeydi.

Bir radyonun arkasını açıp kablolarını yeniden döşemeye başlamadan önce elini pantolonuna götürdü.

*"Neden yine o aptal elektronik aletlerle uğraşıyorsun, Dancer? Antrenman yapmalı ve kas kütleni geliştirmelisin. Bu bok sana dövüş gücü kadar yardımcı olmaz."*

Başını sallayarak Keris'in küçümseyen sesini aklından çıkarmaya çalıştı. Vücudunda hâlâ yeterince zehir vardı ve bu da duyularına zarar veriyordu.

Ve bu konuda kendisine çok kızgındı. Bıçaklandıktan sonra zehir olup olmadığını kontrol etmesi gerektiğini bilmeliydi. Partinie'lerin kılıçlarını lekelemeleri yaygın bir uygulamaydı. Piçler bu konuda çok duygusuzdu.

Andarions bu tür taktikleri hile ve korkaklık olarak görüyordu, bu yüzden bunu hiç düşünmemişti. Eğer ellerinle ya da standart silahlarla öldürecek kadar güçlü değilsen, o zaman onurunla ölmeliydin. Halkı bu şekilde yaşar ve öldürdü.

Ama Partinie, tüm bıçak becerilerine rağmen, basit korkaklardı. Uğruna çalışmak zorunda kalmayacakları kolay ölümler istiyorlardı.



Hauk zonklayan tarafını kontrol etmek için gömleğini açtı. Ön yarayı dağladığı yerdeki kabarcıklar açılmış ve terinden dolayı iltihaplanmıştı. Bu manzara karşısında dudağını bükerek, temizlemek için antiseptik paketi yırttı.

Bulunduğu yerin kuzeyinde bir şey hışırdadı.

Elini suikastçılardan birinden ele geçirdiği blaster'a götürdü. Bir Rit silahıydı ve modifiye edilmiş Andarion PX8'leri hariç şeyden daha geniş bir patlama yarıçapına sahipti. Kahretsin, patlayıcılarını özlemişti. Darling'in yıllar önce hediye ettiği bu silahlar onun en değerli eşyalarıydı. Onlara isim bile vermişti. Thia ve Sumi'nin onları almasına izin vermesi, dişilere karşı hisleri hakkında her şeyi anlatıyordu.

O silahlar daha önce hiç elinden alınmamıştı. Onları ondan almaya çalışacak kadar aptal olan herkese ölüm çabuk gelmişti.

Başını eğerek dinledi. Çok uzakta olmayan bir yerde biri yerde sürünüyordu.

Hauk ayağa kalktı ve etrafını taramak için başını eğdi. Sonra onu duydu. Bir airbee motorunun uzaktan gelen vızıltısı. Hafif hava motosikletleri, bu arazi için tercih edilmişti.

Yavaşça yürüyerek, sakladığı tüm silahları zihninde gözden geçirirken olarak kullanmak için küçük bir çöl ağacına yöneldi. Bir kez olsun Darling'den patlayıcı eğitimi almış olmayı diledi. Arkadaşı bunu yapması için ona sayısız kez yalvarmıştı. Ama Keris'in başına gelenlerden sonra Hauk'un suratında patlayacak ve etrafına enkaz yağdıracak hiçbir şeye ihtiyacı kalmamıştı. Nasıl yapılacağını bildiği tek şey anahtarları ve zamanlayıcıları inşa etmektir. Patlayıcı mineraller ya da bileşiklerin kendileriyle hiçbir zaman ilgilenmek istememişti.

Ama sorun değildi.

Onsuz da yeterince iyi öldürebilirdi. En azından motorların yaklaştığını duyana kadar böyle düşünüyordu.

Ve daha fazlası.

Kahretsin. Bir festival mi planlıyorlardı? Yıllık Hunt Hauk's Head Etkinliği mi? Bu küçük suareye tam olarak kaç kişi geliyordu? Sanki bir ordu harekete geçiyor gibiydi. *Kim benden bu kadar nefret ediyor?*

Tamam, bir sürü varlık. Yine de... eğer almaya geldikleri kendi hayatı olmasaydı, kararlılıklarından ve sayılarından etkilenirdi. Lanet olsun.

Kyr sonunda onun hapishane baskıncılarından biri olduğunu anlamış mıydı?

Başkomutan, kendisine bu denli düşmanlık besleyen düşünebildiği tek kişiydi.

Kyr'ın elinde Hauk'un Sentella'nın bir parçası olduğuna dair kanıt yoksa ama Hauk'un bağlantılarından şüpheleniyorsa... buna başvurabilir. Belki de.

Kontrol etmek çalışan bir bağlantıya sahip olmaması çok kötü.

*Hayır*, diye kendi kendine söylendi. *Kyr olamaz*. Eğer Kyr bu büyüklükte bir sözleşme yapmış olsaydı, sivil bir sözleşme bile olsa, casuslarından biri bunu öğrenir ve Nyk ile diğerleri çocukları almak için buraya gelirdi.

Bu çok daha gizliydi. Yasadışı müttefiklerini ve bağlantılarını bilen birinden gelmiş olmalıydı. Peşinde suikastçılar olduğunu kimseye söylemeye cesaret edemeyen biri.

*Dariana.*

Hauk kendisini takip edenlerin peşinden gelmek üzere yeniden toplanmalarını izlemek üzere pozisyon alırken, bu olasılığın aklından geçmesine izin vermek için durakladı.

Hayır. Aptalca paranoyaklaşıyordu. Bunu yapmazdı. Burada yalnız olsaydı bunu yapabilirdi ama Darice yanındayken yapmazdı. Ondan ne kadar nefret etse ve onunla evlenmek ya da onu serbest bırakmak istemese de oğlunu tehlikeye atmaya cesaret edemezdi.

Yine de onu implant edecek kadar yakın

olmuştı. Birçok kez.

Öte yandan, birlikte ve karşı karşıya dövüştüğü sayısız kişi de öyleydi. Bildiği tek şey, birkaç hafta önce içinde bulunduğu bar kavgasıydı. O, Chayden, Ryn ve Fain ne zaman içseler kabadayılık yapma eğilimindeydiler. Kavgalar onların işiydi, özellikle de "daha iyi" barların bazılarında olduklarında.

Evet, ama peşindeki bu adamlar ciddi şekilde motive olmuşlardı. Küçük bir iyon topunu boşaltıp kendi pozisyonuna yönelmelerini hayretle izledi.

Gitme zamanı.

Teçhizat ağırlığını düşürerek, sadece yapması gerekenleri sakladı. Bulunduğu yeri tespit etmek için iki sonda fırlattılar. Ayağa kalktı ve kendisine ulaşan ilk sondayı Sumi'nin tüfeğinin dipçığıyle vurdu. Diğer sonda bir lazer fırlattı. Ateşe karşılık vermeden önce zar zor eğildi ve onu yere gönderdi.

Önemi yoktu. Artık kesin olarak onların görüş alanındaydı. Bu düşünce aklından geçer geçmez, sahip oldukları her şeyi yağdırırken etrafındaki tüm cehennem patladı.

## BÖLÜM 14

"Motorları duyuyorum." Alnı endişeyle gerilen Darice, Hauk'un son bulunduğu yere doğru geri dönmeye başladı.

Thia onun kolunu yakaladı. "Hauk Amca bunu halledebilir." "Ya yapamazsa?"

Sumi, Darice'in sesindeki gözyaşlarını duyunca kaşlarını kaldırdı. Küçük sümüklü gerçekten de amcasını seviyordu.

Kimin aklına gelirdi ki?

Thia'nın gözlerinde de yaşlar parlıyordu. "Sumi? Onlarla savaşamayacağımızı söyle. Burada daha iyiyiz."

"Bunu kabul etmekten nefret etsem de Darice, o haklı. Ben eğitilmiş olsam da, siz ikiniz profesyonel bir saldırı gücü için hazır değilsiniz. Yaralanarak amcanızı tehlikeye atarsınız ve muhtemelen sizinkini kurtarmaya çalışırken onun hayatına mal olursunuz."

"Sen bir korkaksın!"

Sumi, ona tam da ihtiyacı olan şeyi vermek için şiddetli bir arzuyla mücadele ederken ona ters ters baktı. Asla unutamayacağı bir darbe. "Darice. Ben Dancer ya da Thia değilim. Sana karşı ailevi bir sevgim yok. Ben senin dilini kesmekten bir adım ötede olan eğitilmiş bir suikastçiyim. Seni kısa bir ömür boyu sefaletle sürükleyecek bu yolda ilerlemeye devam etmeden önce bir düşün."

Nefes alış verişini düzensizdi, ona dişlerini geçirdi. "Ölmese iyi olur!"

Bu sözler Thia'nın gözlerindeki tüm espri anlayışının kaybolmasına neden olurken, hızını daha da artırdı.

Sumi ona yetişmek ve durdurmak için koştu. "Thia, bir yerini kırarsan ya da yorgunluktan veya sıcak çarpmasından bayılırsan Dancer'a hiçbir faydan dokunmaz. İçimizde nereye gittiğimizi bilen tek kişi sensin. Sana yüzde yüz ihtiyacımız . Dancer'ın hayatı buna bağlı."

Darice ona hırladı. "Sadece ailem ona Dancer der. O senin için Hauk, *insan!*"

Onu bayıltmayı göze alamadıkları için dizlerinin üzerine çöküp şükretmesi gerekirdi. Dancer ateş altında olmasaydı, sırf prensip gereği onu vururdu.

Sumi ona ters ters baktı. "Annenle mi konuşuyorsun?" "Hayır.

Kanayana kadar döverdi onu."

Sumi bir top patlaması duyunca irkildi. "Bu -"

"İyon top Ateş." Thia bitmiş için onu. "I Biliyorum o Ses. Samimiyetle."

Lorina tısladı ve savaş seslerine doğru ilerlemeye başladı ama Thia onun yakasını yakaladı. Beklentiyle Sumi'ye baktı.

Sumi'nin Dancer için geri koşturması için her şeyi yapması gerekiyordu. Bu onun doğal içgüdüydü. Sadece çocukların görüntüsü, onları eğitilmiş bir askerden daha fazla koruması gerektiği gerçeğine odaklanmasını sağladı. Dancer'ın aksine, çocuklar bir saldırıdan sağ çıkamazdı ve eğer zarar görürlerse Sumi onu asla affetmezdi.

yüzden kendini asla affetmeyecekti. Bu çocukların hiçbirinin anılarına bir kabus daha eklenmesine ihtiyacı yoktu.

Ama üsse doğru attıkları her adımda dehşet onu daha da tüketiyordu. Arkalarındaki fırtınadan nasıl sağ çıkabilirlerdi ki?

Tek başına.

Dancer'ın hapishaneye saldırmasını iki öncü noktalarından biri olarak hatırladı. Sentella sayıca oldukça azdı, en az yirmiye bir. Ağır tahkimatlı Birlik kuvvetleri tarafından. Böylesine pervasız bir saldırıdan kimse sağ çıkmamalıydı. Yine de çok az kayıp vermişler ve Birlik muhafızlarına ve eğitimli suikastçılara büyük zarar vermişlerdi. Dancer ve Darling diğerlerine önderlik etmişti. TAM birliklerine yolu açmıştı.

Ama Dancer o zaman yalnız değildi. Bugün bu savaşta yanında kimse olmadan mücadele ettiği gerçeğine dönüp duruyordu.

*Lütfen iyi ol.*

Darice bile omzunun üzerinden arkasına bakmaya devam ederken kalp atışları giderek solgunlaşıyordu. "Thia," diye nefes aldı, sesi çatlıyordu. "Bana umut verecek bir hikâye anlat."

Thia neredeyse Lorina'yı da yanında sürüklemek zorunda kaldı. "Tamam. Bir düşüneyim." Kesik kesik bir nefes almadan önce dudağını ısırdı. "Broma'da Syn Amca'nın yaşadığı zamanlar vardı. O ve Hauk Amca'nın iyi arkadaş olmalarının üzerinden çok geçmemişti. Syn'in ilk ihtisasını yeni bitirmiş olmasını kutlamak için içmeye gitmişlerdi. Bir süre orada kaldıktan ve... diyelim ki aşırıya kaçtıktan sonra, gerçekten muhteşem bir kadın geldi ve Syn Amca'ya kucak dansı yapmaya karar verdi."

Sumi bu hikâyenin nereye varacağını düşünerek kaşlarını çatı. "Thia! Bunları sana gerçekten anlatıyorlar mı?"

Kızardı. "Ailemdeki hiç kimse Andarion duyma yetisine sahip olduğumu bilmiyor. Kulak misafiri olabileceğimi bilmedikleri pek çok güzel hikaye dinliyorum."

Sumi başını sallayarak güldü. "Peki bu masalın yetişkin versiyonunu da görecek miyiz?"

Thia arsız bir gamzeyle parladı. "Uygun, söz veriyorum. Yaptıklarımı düzenliyorum." Darice'e doğru geri döndü. "Her neyse, o orada değildi

Birden üzerlerine bir gölge düşer. Onu kolundan tutup Syn'in kucağından kaçırır ve tokatlamaya kalkar. Herkesin gözünü kırpmasından daha hızlı bir şekilde, Hauk Amca yumruğunu elinde yakalıyor ve ona doğru bir delik açıyor. O derin, korkunç hırıltısıyla adama hırılıyor: 'Evlat, kapıyı tekmeleyerek açmadan önce doğru botları giydiğinden emin olsan iyi olur.'

Darice kaşlarını çattı. "Bu da ne demek oluyor?"

"Bu eski bir Triosan deyişidir. Bir dövüşe başlamadan önce, bitirebileceğini bilsen iyi olur anlamına gelir. Ama senin gibi, adam da bunu bilmiyordu. Hauk ya da Syn'in onun Balur Droug'un oğlu olduğunu bildiğinden daha fazla."

Sumi bu isim karşısında nefesini sertçe içine çekti. Droug, zalimlik ve soğukkanlı cinayetler söz konusu olduğunda Idirian Wade'den sonra ikinci sıradaydı. Sadece birkaç yıl önce yakalanıp idam edilmiş efsanevi bir suçluydu. "Aman Tanrım, ne yapmışlar?"

"Syn, Idirian Wade'in oğlu."

Şaşkına dönen Sumi gözlerini araladı. Bu duymayı beklediği son şeydi. Wade o kadar sapkın bir seri katil ve deliydi ki, ölümünden onlarca yıl sonra bile anneler yaramazlık yapan çocuklarını korkutmak için hâlâ onun adını kullanıyordu.

Kahretsin, Dancer son derece tehlikeli insanlarla çalışıyordu. Thia'nın hepsine korkutucu demesine şaşmamalı. "Ne?"

Thia başını salladı. "Ama o zamanlar Syn sahte bir kimlikle saklanıyordu ve Ritadaria'da vatana ihanetten aranıyordu - ki bu da başlı başına uzun bir hikâye. Her neyse, gerçekte kim olduğunu kimsenin öğrenmesini göze alamazdı."

Bir bar kavgası nedeniyle tutuklanması ve bunun sonucunda İnfazcıların karargahında yapılan DNA taraması bunu kesinlikle ortaya çıkaracaktı.

"Droug bir bıçak çekti ve Hauk Amca'yı bıçaklamaya çalıştı. Hauk Amca ilk yumruğu attıktan sonra barda bulunanların yarısının Droug'un maaşlı çalışanı olduğunu fark etti. Syn Amca yardım etmeye başladığında Hauk Amca onu kapıya doğru itti ve İnfazcılar gelip onu tutuklamadan önce kızı alıp kaçmasını söyledi."

Sumi'nin nefesi kesildi. "Eminim onu orada bırakmamıştır."

"Syn Amca'nın başka seçeneği yoktu," dedi Thia basitçe. "Yakalanması onun için bir ölüm cezası olurdu. Ama kaçarken birkaç kişiyi vurdu ve bıçakladı. Hauk Amca'yı son görüşünde bir düzine kaslı serserinin ortasında dururken gördüğünü söyledi... benim sözcük değiştirmem. Her neyse, Hauk Amca zar zor büyümüş ve etrafı sarılmış. Öyle değil mi? Peki o ne yaptı? Ellerini havaya kaldırdı," Thia onun sözlerini örnekledi, "ve istediğiniz kadar sakın olun, oturdukları masadan kadehi aldı ve kendine bir içki doldurdu. İçkiyi geri deviriyor ve sanki önemli bir şey değilmiş ve onu deşmek için bekleyen bir düzine adam yokmuş gibi bardağı yere bırakıyor. Bakışlarını adamların üzerinde gezdiriyor ve gülümsüyor. Sonra şimşek hızıyla şişeyi kapıp saldırıya geçiyor. İşini bitirdiğinde yerde yirmi iki ceset vardı ve Droug'u boğazından yakalamış, yanına yaklaşan olursa dişleriyle boğazını parçalamakla tehdit ediyordu. Ve tüm bunları tamamen çıplak elle yapmıştı. Çenesi ve kulağı morarmış bir şekilde oradan uzaklaştı. Birkaç kaburgası çatlamış ve burnu kırılmıştı. Ama sağlamdı ve kimse bunun için onu tutuklamaya cesaret edemedi. Hiç kimse."

Darice kaşlarını çattı. "Syn'e ne oldu?"

"Bunca zamandır barın dışında bekliyor, kavgayı izliyordu. Hauk Amca'nın onlarla başa çıkamayacağını bir an bile düşünseydi, neye mal olursa olsun geri koşardı. Syn Amca'nın ona Andarion Taktik Saldırı Maymunu lakabını takmasına yol açan da bu dövüştü çünkü Hauk Amca dövüş boyunca gülüyor ve eğleniyordu. Tamamen sakın ve kontrollüydü. Etkilenmemişti. Syn, dövüş sırasında bir noktada Hauk Amca'nın, peşinden palayla gelen saldırganlardan birini alt etmek için bardan bir boru parçası kopardığını söyledi."



Darice Thia'ya kuşkululu bir bakış attı. "Bu gerçekten doğru mu?"

Elini kalbinin üzerine koydu ve başını eğdi - Andarion'un dürüstlük jesti. "Atalarımın onuru üzerine. Babam defalarca kimsenin Hauk Amca'dan daha iyi dövüşemeyeceğini söyledi. bile ona meydan okumadan önce iki kez ... ve bunu asla tek başına ya da ayıkken yapacak kadar aptal olmazdı."

Darice hâlâ inanamıyormuş gibi başını salladı. "Bu onun hakkında duyduğum hikayelerden çok farklı. Onu gördüklerimden de."

Thia ona tedirgin bir sırtışıla karşılık verdi. "Çünkü sen onun dövüşçü yanını görmedin Darice. Hauk Amca'yı sadece yaşlılarla, ailesiyle ve kadınlarla gördün. Ve haklısın, annenle, yaya ve paranla çok farklı. Benimle, herhangi bir kadınla ya da çocukla da çok ama çok farklı. İnanılmaz bir güce sahip, korkunç bir birey olduğu gerçeğine saygılı. Üvey annem onunla ilk kez yalnız kaldığında neredeyse altına işediğini ve o gün boyunca kendini odasına kilitlediğini söyledi."

Gözleri öfkeyle irileşti. "Onunla ne zaman yalnız kaldı?"

"Kapa çeneni!" Thia sinirli bir şekilde tersledi. "Şu Andarion erkeği saçmalığını kes. Onu suikastçılardan koruyordu. Ona dokunmadı. Hem de hiç. Babamın onu üvey annemle *yalnız* bırakması da Hauk Amca'nın yeteneklerine ne kadar güvendiğini gösteriyor. İnanın bana, babam duyabileceğiniz en paranoyak, aşırı korumacı deli... belki de Shahara'dan sonra ikinci. Dürüst olmak gerekirse, uykumda yuvarlanıp bir dizimi incitebileceğim korkusuyla geceleri kendimi yatağa bağlamam gerekmediğine şaşıyorum."

Sumi güldü.

"Şaka yaptığımı sanıyorsun... Gerçekten *o kadar* kötü."

Ancak Thia'nın söylediklerine rağmen Sumi, Dancer ve onun karşı karşıya olduğu şey için dehşete düşmüştü.

*Neden umursuyorsun ki? Hayatta kalırsa, Kyr ona şu an yanında olan suikastçılardan çok daha kötüsünü yapar. Tek yapacakları onu öldürmek.*

Kyr önce ona işkence ederdi.

Karnına kramplar giren Sumi, Kyr'ın ona Safir Jari'ye ne yaptığını gösterdiğini hatırlayınca irkildi. Ve tüm Jari'nin kaçışlarından biri sırasında Sentella tarafından rehin alınıp kullanılması yüzünden olmuştu. Kyr'ın ona yaptığı işkenceye rağmen Jari'nin nasıl yaşayabildiğini hâlâ bilmiyordu. Korkunç ve yanlıştı.

Ve Safir Jari, Kyr'ın öz kardeşıydi.

*Dancer'ı o deliye nasıl teslim edebilirim?*

Başka ne seçeneğı vardı ki? Jari, Kyr'ın en küçük kardeşıydi. Başkomutan için bir hiçti, kızı ise daha da önemsizdi. Onların işkence görmesi ve ölmesi, teoride sevmesi ve sadık olması gereken Jari'ye yaptıklarından çok daha korkunç olurdu.

Ve hâlâ savaş sesleri onlara ulaşıyordu.

Dikkatini dağıtmaya ihtiyaç , düşüncelerini Dancer'ın onu öptüğünde nasıl görüldüğüne çevirdi. Onun kollarında nasıl hissettiğini.

Ama bununla birlikte daha da büyük bir

korku geldi. "Thia?"

Omzunun üzerinden Sumi'ye baktı.

"Andarion gelenekleri hakkında hâlâ biraz bilgim yok. Hauk'un üvey annenle yalnız olması neden bu kadar önemli?"

Thia sinsi bir kahkaha attı. "Çünkü Andarion dişileri, erkek meslektaşları gibi son derece yırtıcıdır ve her konuda vahşî bir iştahları vardır. Hiçbir rehin erkeğın yalnız kalmasına asla izin verilmemelidir.

ya da olmayan herhangi bir kadınla birlikte olamaz. Hauk Amca'nın anne ve babasının onun anne ve babası olmasının nedeni de budur."

". "

"Hauk Amca'nın babası Ferral, aslında benim Yaya'mla sözlüydü. Birleşmelerinden bir gün önce Endine onu baştan çıkardı. İfşa sırasında bunu itiraf ettiğinde, yaya'm yeminini reddetti ve onu utanç içinde eve gönderdi."

Sumi, Andarion düğünleriyle ilgili kendisine hiç mantıklı gelmeyen bir şey karşısında başını eğdi. "Bekle, açıklama mı? Andarionların tek yapması gerekenin üçüncü bir tarafa karı koca olduklarını itiraf etmek olduğunu ve Andarion yasalarına göre evli sayıldıklarını sanıyordum."

Fain ve Omira'nın yaptığı da buydu. Fain, Andarion yasalarına göre bunun tamamen yasal ve bağlayıcı olduğunu söylemişti.

"Bu kadar gayri resmi *olabilir*... aslında babam ve üvey annem bu şekilde evlenmişti ve çoğu Andarion kural olarak törene önem vermez. Ancak, bu kaçmak gibi bir şey ve yüksek seviyeli Andarionlar bunu hoş karşılamıyor. Hem de çok. Öyle ki babam ve üvey annem bile daha sonra Andarion atalarımızın tapınağında yeniden evlendiler."

Sumi anlamaya çalışırken kaşlarını çatı. "Neden önemli olsun ki?"

"Geleneksel, yüksek soylu bir Andarion ailesinde, bu şekilde evlenmek utanç verici olarak kabul edilir, sanki eşlerden birinde bir sorun varmış gibi ve çoğu zaman ebeveynler çifti boşanmaya zorlar. Saf, yüksek rütbeli kan bağlarının bağlanması hafife alınmayan çok ciddi bir mesele olarak görülür."

"Gerçekten mi?"

Thia başını salladı. "Annem ve babam bu yüzden yeniden evlendi - kimsenin çocuklarının meşruiyetine ya da mirasına itiraz etmediğinden emin olmak için. Geleneklere göre bir

Sözün bir rahip önünde verilmesi ve ebeveynler ile yakın ailelerin buna şahitlik etmesi. Bundan sonra çift, tapınakta tekrar buluşmadan önce tam bir Andarion yılı beklemek zorundadır. Daha sonra rahibin önünde, yemin ettikleri süre boyunca bir başkasının kendilerine dokunmasına izin verip vermediklerini açıklarlar. Kamuya yaptıkları açıklama her iki tarafça da kabul edilirse, birleşmeye devam ederler ve ertesi gün evlilikleri tamamlanır ve kutsanır."

Sumi, Thia'nın anlattıklarından hiç hoşlanmamıştı. "Bu İfşa'da tam olarak neyi itiraf ediyorlar?"

"Karşı cinsten birinin kendilerine cinsel temas olarak yorumlanabilecek herhangi bir şekilde dokunmasına izin vermişlerse."

Sumi ona bön bön baktı. "Bekle! Yüksek yaştaki Andarionların evlenmeden önce hayatlarındaki tüm cinsel aktiviteleri halka açık bir şekilde kataloglamaları gerektiğini mi söylüyorsun?"

"Hayır," dedi hemen. "Üye olmadan önce olanlar önemsizdir. Hatta yemin eden erkek ve kadın arasında yaşananlar bile önemsizdir. Andarion tutkularının şiddetli olduğu ve birçok çiftin beklemediği gerçeğini kabul ediyorlar. Ama bir kez söz verildi mi, bu evlilik gibi kutsal bir güvene dönüşür. Vücudunuzun herhangi bir kısmına söz verdiğiniz kişiden başka birinin dokunmasına izin vermek zina ile aynı şeydir. Ve bu şekilde muamele görür. Darice'nin paranı, yaya dedeme zaten aşık olduğu ve onu sözünden azat etmekten mutluluk duyduğu için çok şanslı. Aksi takdirde, suç işleyen vücut parçasının kendisine verilmesini talep edebilirdi... ya da kafasının. Buna Tazminat denir ve onuru kırılan tarafın, bozulan bir ant için kabul edilebilir bulduğu fiziksel ödemeyi seçmesine izin verilir."

Kız şaka mı yapıyordu? "Affedersiniz?"

Thia acımasızca başını salladı. "Eğer bir başkasıyla yattıysa, bir erkek rehininin emriyle hadım edilebilir. Başka bir dişiye dokunduysa ellerini kaybeder. Bir öpücük ona diline ve dudaklarına mal olabilir."

İstemedenden yaptığı şey yüzünden kendini kötü hissetti. Ve Dancer bu konuda tek kelime etmemişti. "Ciddi misin sen?"

"Hem de çok. Andarionlar sadakatsizliği ya da yeminlerini bozmayı hafife almazlar. Biz *azılı* ve gururlu bir ırkız. Bir Andarion yeminini bozamazsın. Asla."

*Ne yaptım ben?*

Sumi umutsuzca geri dönebilmeyi ve Dariana'yı tanıdığı için Dancer'ın ölümüne neden olabilecek bir öpücükten kaçınabilmeyi diledi. "Peki dişilere ne yapıyorlar o zaman? Onları hadım edemezler. Değil mi?"

Thia gerçekten de ırkildi. "Bilmek istemezsin. Güven bana. Bunu düşünmek bile istemiyorum. Ama bir dişi yeminliyken başka biriyle yatmışsa, umabileceği en iyi şey ölümdür."

"Bu kiminle yattıkları için de geçerli mi? Onlar da aynı cezayı mı alıyor?"

"Hayır. Aslında, bir rehinenin onurlu bir Andarion'la evlendiğinden emin olmak için nişanlısını baştan çıkarması için birini tutması alışılmadık bir durum değildir. Özellikle de evlilik görücü usulü ise."

Vay canına. Bu onu Andarion olarak doğmadığına çok memnun etti. Ama aynı zamanda Dancer için de dehşete düşürdü. "Peki ya yanlışlıkla öpülürsen? Bunu açıklamak zorunda mısın?"

Darice kaşlarını çatı. "Yanlışlıkla nasıl öpülürsün?"

"Beklemediğiniz bir anda birinin sizden bir öpücük çalması gibi. Ya da tecavüze uğradın. O zaman ne olacak?"

Thia içini çekti. "Bu durumda, fail ağır bir şekilde cezalandırılır ve çocuk sahibi olunmadığından emin olmak için rehin verilen kişinin bir arınma sürecinden daha geçmesi gerekir. Andarion'larla ilgili bir diğer güzel şey de çok doğurgan küçük kaplumbağalar olmaları. Doğum kontrolüyle bile. Bu yüzden

Babamın sekiz yıllık evliliğinden olan beş çocuk... ve bugün buradaki güzel varlığım."

Sumi bu iğneleme hakkında yorum yapmadı. Thia'nın ona söylediklerini düşünmekle meşguldü. Ceza tecavüz için mantıklıydı ama...

"Fail basit bir çalıntı öpücük yüzünden öldürülebilir mi? Gerçekten mi?"

"Ah evet," dedi Thia gözlerini kocaman açarak. "Tutkulu doğaları nedeniyle, Andarionlar birbirlerinin bedenlerine karşı son derece saygılı ve kendi bedenlerini koruyucudurlar. *Herhangi bir* tecavüz kişisel haklarının ihlali olarak görülür. Aslında bu birleşme seremonisinin bir parçasıdır. Eşlerden her biri diğerine dokunmak için izin ister ve adım adım bunu yapma hakkı verilir. Çok yakın bir aile olarak görülmediğiniz sürece, bir Andarion'un yanına gidip ona herhangi bir şekilde dokunamazsınız. Sarılmak ya da el sıkışmak bile. Bu konuda çok sinirlenirler."

Darice başıyla onayladı. "Bu yüzden yabancılarla karşılaştığımızda böyle duruyoruz." Kollarını göğsünde kavuşturmak için durdu ve bacaklarını iki yana açarak ayakta durdu.

Fain de dahil olmak üzere Andarionların bunu yaptığını görmüştü ama bunun önemini hiç fark etmemişti.

Darice hızını artırıp önden koşarken Thia, "Bilinçleri yerinde değilse ve acil bakıma ihtiyaçları yoksa, sağlık görevlileri bile bir hastaya dokunmadan önce sormak zorundadır," diye sözlerini tamamladı. "İzin almadan ellerini ya da buna benzer bir şeyi fırçalamayacaksın. Eğer yanlışlıkla bunu yaparsan, derhal ve bolca özür dileyeceksin. O zaman bile, en iyi ihtimalle bir kavgaya karışmak, en kötü ihtimalle de tutuklanmak üzeresin."

*Kutsal cennet...*

Sumi, davranışının ne kadar korkunç fark edince sustu. Kabul ediyorum, cahilce yapılmış ama yine de.

Yine de onu en çok rahatsız eden şey, Dancer'ın öpüşmeleri yüzünden cezalandırıldığını asla görmeyeceğini bilmesiydi. Onuru buna izin vermezdi. İfşa sırasında bunun tüm sorumluluğunu üstlenecekti.

Ve Dariana bu izinsiz giriş için ağır bir ceza talep ederdi.

"İfşa sırasında hiç yalan söyleyen oldu mu?" Sumi, Dancer'ın asla böyle bir şey yapmayacağını bilmesine rağmen sordu.

"Hayır. Eğer bir yalanın içinde yakalanırsanız, bu otomatik olarak ölüm cezasıdır. Ve bir patavatsızlığı gizlemeye yardım ederseniz, bu da ölüm cezasıdır. Andarionlar soyları ve yeminleri konusunda *çok* ciddidirler. Bu yüzden tek eşli oldukları bilinir ve bu yüzden kendilerini bir başkasına adamadan önce uzun uzun düşünürler. Ya çok erken ya da çok geç yaşta evlenirler."

"Nedenmiş o?"

Thia, Darice duymasın diye ona fısıldamak için geri çekildi. "Şey, bilirsin işte..." boğazını temizledi, "süzülme ihtiyacı. Bunun dışında, bir Andarion'un bir başkasının etini tattığında doyumsuz olduğu söylenir. Erkek ve kadın. Bu yüzden erken evlenmezlerse, daha yaşlı evlenirler."

"Ne kadar yaşlı?" "En az

seksen ila doksan."

Sumi yaşı karşısında dehşete düşmüştü. "Ne?"

Thia güldü. "Bu kadar şaşırmayın. Kural olarak insanlardan çok daha uzun yaşarlar. Bu yüzden benim yaya yetmiş yaşında ve neredeyse üvey annem genç görünüyor. Ve hâlâ Andarion'un çocuk doğurma yaşının çok altında. Yüz elli yaşına kadar çocuk sahibi olabilirler."

"*Minsid* yolu yok."

Thia başını salladı. "Kendi türleri dışında nadiren çiftleşmelerinin nedeni de bu. Eski bir efsaneye göre Andaria'yı çevreleyen kayalık kuşak

Bir asteroidin çarpıp parçaladığı bir aydan değil, bir insanla evlenen ilk Andarion'un kalbinin kalıntıları. Adam doğmuş en büyük Andarion savaşçılarından biriydi ve kadın da kırılganlığıyla onu baştan çıkaran genç bir insandı. Onu kendi dünyasına getirmek için soyuna meydan okudu ve ilk çocuklarını doğururken öldüğünde, çünkü o sadece zayıf bir insandı, kalbi sonsuza dek Andarionların kendi türleriyle kalmaları gerektiğini hatırlatan bir hatırlatma olarak ana gezegenimizin etrafında dönecek parçalara ayrıldı. Sonsuza kadar."

Sumi yüreğini burkan bir hikâye karşısında yüzünü buruşturdu. "Bu korkunç ve güzel bir şey."

Thia gülümseyerek, "Andarionların da bazı anları vardır," dedi. "İyi ve kötü."

Konuşmalarından ve insan kadınlar hakkında mırıldanmalarından homurdanan Darice, Illyse peşinden koşarken tekrar önlerine geçti.

Sumi hâlâ Dancer'ın kendi başına dövüşürken çıkardığı sesleri duymamaya çalışıyordu. Gözlerini Darice'den ayırmadan Thia'nın yanında yürüyordu.

"Peki Andarion tutkuları hakkında söylenenler doğru mu? Onları kontrol etmek gerçekten bu kadar zor mu?"

Thia omuz silkti. "Oraya hiç gitmediğim için bilemem."

Sumi kaşlarını kaldırdı. Thia'nın yirmili yaşlarında olduğu düşünülürse, bu açıklama onu hayrete düşürmüştü. Bu kadar güzel bir kızın, onu gören her erkek tarafından yoğun bir şekilde takip edileceğini varsayardı. "Gerçekten mi?"

Thia ona hüzünlü bir gülümseme fırlattı. "Gerçekten. Babamın dinsiz öfkesine kurban edecek kadar nefret ettiğim kimse yok. Gerçekten de yattığım bir erkeği eve getirmekten çok korkuyorum. Babam insanları okumakta o kadar iyidir ki, sanırım bunu hemen anlar ve zavallı adam daha antreden geçmeden bağırsaklarını deşer."



Sumi koruyucu bir babayı hayal bile edemiyordu. Ama en azından Thia'nın, zavallı kızı çıldırtması gereken bir konuda oldukça olumlu bir tavrı vardı. "Peki ya evlilik?"

Thia başını salladı. "Bunu şansa bırakmak istemiyorum." "Yani?"

"Annem gibi bağlanmak ve bu tür bir sefaletle yaşamak zorunda kalmak istemiyorum." Bakışlarındaki hüznün, yoğunluğuyla Sumi'yi yaktı. "Ben aptal ya da saf değilim. Üç kraliyet hanesinin kanını taşıyorum ve neredeyse bir düzine haneye daha bağlıyım. Beni sevecek ve ona sağlayabileceğim siyasi bağlar için beni görmeyecek bir adama asla güvenmem." İç çekti. "Belki bir gün fikrimi değiştirim ama bundan şüpheliyim. Neyse ki babam beni siyasi bir evlilik için kullanmaktansa birinin bağırsaklarını deşmeyi tercih eder. Onu *asla* suçlamadığım tek şey bu."

"Baban harika bir erkeğe benziyor."

Thia güldü. "Onu kızdırmadığın sürece olabilir. Ya da ani, beklenmedik hareketler ."

Darice koşarak onlara doğru geldi. "Bunu duydunuz mu?"

Dinlemek için sessizliğe gömüldüler.

"Neyi duymak?" Thia fısıldadı.

"Dövüş bitti."

Haklıydı. Hiç ses yoktu.

Darice zorlukla yutkundu. "Dancer'ın iyi olduğunu mu düşünüyorsun?"

Sumi, Thia ile endişeli bir bakış alışverişinde bulundu. İkisi de onun daha dövüş başlamadan yaralandığını ve zehirlendiğini biliyordu. Son derece güçlü ve yetenekli olmasına rağmen, bunlar herhangi biri için kötü ihtimallerdi.

Bir Andarion Taktik Saldırı Maymunu bile.

## BÖLÜM 15

Hauk yavaşça ayağa kalkarak cesetlerde herhangi bir yaşam belirtisi olup olmadığını inceledi. Acı her santimini sarmıştı. Birlik öğrencisi olduğu günlerden beri kendini hiç bu kadar hırpalanmış hissetmemişti. O zamanlar Kyr kendisine atanan her aceminin canına okumayı kişisel bir meydan okuma olarak kabul etmişti. Psikopat herif onları savaş için "sertleştirmeyi" ilahi bir hak ve görev olarak görüyordu.

*"Eğer dayağa dayanamıyorsan, Lig üniformasının giymeyi hak ettiğin tek parçası, cesedini gömdüğümüzde tabutunun etrafına saracağımız bayraktır."*

Bunun için Kyr'den nefret etmesini engelleyen tek şey, piçin haklı olmasıydı. Her ne kadar sert olsa da, Hauk'un eğitimde ve ağabeylerinden öğrendiği şeyler, onun için kim ya da ne gelirse gelsin onu canlı ve keskin tutmuştu.

Gerçekten de ironikti. Piç kurusu onları kendisi kadar acımasız olmaları için eğitmemiş olsaydı, ne o ne de Nykyrian Kyr için şu anda olduklarının yarısı kadar zor olamazlardı. Phrixian, Andarion, insan. Fark etmezdi. Soğuk soğuktu.

*Birinin ruhunu çalarsanız, er ya da geç bunun bedelini ödersiniz.*

Ve Kyr şimdi bu ısırtıcı büyük bir şekilde hissediyordu.

Hauk dikkatli bir şekilde yirmi beş cesedin hepsini aradı ve hiçbirinin nefes almadığından ya da patlayıcılarla bağlanmadığından emin oldu. Aynı şey nakil araçları için de geçerliydi.

"Hiller? Orada mısın, duyuyor musun?"

Hauk kısa menzilli telsizlerden gelen derin sesi duyunca durakladı. Kendisine en yakın bağlantıyı seçerek, gırtlaktan gelen bir sesle, "Evet,"

diye cevap verdi. "Onu yakaladınız mı? Artık kavga sesi duymuyorum."

"Evet," diye tekrarladı.

"Harika. DNA örneğinin olduğu kafayı torbaya koymayı unutma. Bunun için iki katı ödeme alırsız. Birazdan görüşürüz."

Gerçekten de müthişti. Öfke, tam gaz öfke moduna geçerken görüşünü kararttı. Ama bu iyiydi. Bu piçlerin sahip olduğu kulak kepçeleriyle, kaynağa kolayca geri dönebilir ve gerekli birkaç cevabı alabilirdi. Onları her kim kiraladıysa kellesini alamayacaktı.

Son bir ziyaretleri olacaktı.

Hauk biyolojik olarak kilitli olmadıklarından emin olmak için kontakları iki kez kontrol ederken, sağında belli belirsiz ayak sesleri duydu. Adamın yerini tespit ederken bunu görmezden geliyormuş gibi yaptı. Bulduğu anda silahını çekip nişan aldı.

"Yapma!" Kendi silahını çeken adam, Hauk'un kalbinin üzerinde gezinen yeşil bir lazer noktasıyla onu iyice nişan almıştı.

Hauk gözünü adamın gözlerinin arasından ayırmazken ne ürkütü ne de kıpırdadı. "Bir kıpırdarsan söz veriyorum benden önce ölmüş olacaksın."

O nokta Hauk'un kalbinden hiç çıkmadı. Sol elini havaya kaldıran adam yavaşça ilerledi. "Aynen."

Hauk adamın perişan ve dağınık halini görünce kaşlarını çattı. Sumi'nin aksine, uzun süredir burada tek başına olduğu belliydi. Saçları dağınıktı ve sanki kendi bıçağıyla kesmiş gibi omuzlarına kadar kırpılmıştı. Yüzünden arkaya doğru bağlıydı. Ayrıca dağınık bir sakalı vardı. Onda ve hareket tarzında belli belirsiz tanıdık gelen bir şeyler vardı ama Hauk ne olduğunu çıkaramadı.

Darling'in boyu civarındaydı, oldukça kaslıydı ve blasteri bir paralı asker ya da sivil gibi değil, eğitimli bir asker gibi tutuyordu. Aynı şekilde, Hauk'un onu gözünü kırpmadan öldürebileceği gerçeği karşısında terlemiyor, hatta tedirgin bile olmuyordu. Bu adam hayatı için savaşımaya alışkındı ve kendi ölümlülüğünü kabullenmişti.

Hauk'un yüzüne yavaşça bir takdir gülümsemesi yayıldı. "Yani bütün gün burada silahlar çekili mi duracağız? Siz varsanız ben de varım."

Esprisi adamı hazırlıksız yakaladı. Adam biraz gevşedi. Hauk onun gözlerini dikkatle izledi. Birinin ne zaman saldırmak üzere olduğunu ya da ne zaman korktuğunu her zaman gözlerinden anlayabilirdi.

Bu adam her iki eğilimi de göstermiyordu. Aksine, karanlık bakışları temkinli ve düşünceliydi. Bir süre sonra silahını indirdi ama Hauk hoşuna gitmeyen bir hareket yaparsa iyi yerleştirilmiş bir atış yapamayacak kadar değil.

"Diğerleri gelmeden önce çöpleri karıştırmak için buradayım. Sen kendi işini yap, ben de benimkini ve yollarımız ayrılsın."

Hauk başını salladı. "Sen Kirovaryan mısın?"

Patlayıcı hemen geri geldi. "Bunu nereden biliyorsun?"

Hauk silahını kılıfına soktu. "Aksanın. Rütben neydi asker?"

Sonunda silahını kaldırmadan önce tereddüt etti. "Ne tür bir Andarion insanları bu kadar iyi tanır?"

"İnsanlarla birlikte eğitim aldım."

Adam silahını kaldırmadan önce gözleri parladı ve Hauk tetiği çekmeden adamın kolunu yakaladı. Onu etkisiz hale getirdi. Adam saldırdı.

Hauk darbeyi savuşturdu ve karşılık verdi. Kaçtı, döndü ve adamın çenesine sersemletici bir yumruk indirdi. Hauk adama kafa attıktan sonra onu yere devirdi. Düşerken gömleği kalktı ve Hauk'un çok iyi bildiği bir amblem ortaya çıktı.

Kahretsin.

O bir Ravin'di. Adamın bu kadar ürkek ve dağınık olmasına şaşmamalı.

Hauk hemen ellerini kaldırdı ve geri çekildi. "Buraya seni avlamaya ya da öldürmeye gelmedim dostum."

Adam ona ters ters baktı. "Siz Birlik'siniz, değil mi? Bu yüzden burada değil misin?"

Hauk elinin tersiyle çenesini kaşıdı. "Eskiden öyleydim ve yıllar önce terhis oldum. Öyle olmasaydım seni çoktan öldürmüş olurdum. Bugünlerde sadece Sentella'yım." Yerde duran ve taşıyamadığı silahları işaret etti. Bu adamın bu haftayı atlatabilmesi için ihtiyacı olan silahları. "Huzur içinde yürü kardeşim. Malzemelerini al ve git. Seni durdurmayacağım ya da takip etmeyeceğim."

Dudaklarındaki kanı sildi. Kendini ayağa kaldırmadan önce gözlerinde ağır bir şüphe vardı. Cesetlerde kullanabileceği bir şeyler aramaya başlarken bakışları Hauk'tan hiç ayrılmadı.

Hauk onu görmezden gelerek, kafası için getirdikleri konteynıra koyduğu düşenlerden birinden kendi ödülünü aldı ve ardından hava arısını incelemeye geri döndü.

"Birinci rütbeden yüzbaşıydım. Gyron Force."

Bu onun neden hâlâ hayatta olduğunu açıklıyordu. Gyron Gücü, Kirovaryan donanması ve piyadeleri için seçkinlerin seçkinydi. Askerlerinin yüzde birinden daha azı bu üniformaları giymeye hak kazanmıştı.

"Ben Hauk."

"Bastien Cabarro." Bakışlarını Hauk'a dikerken dudaklarındaki kanı yaladı. "Sen gerçekten Sentella mısın?"

Bastien'in neden sorduğunu bilmeyen Hauk elini tekrar blasterine doğru kaydırıldı. Her ihtimale karşı. "Evet."

"Siz gerçekten Birlik'e savaş mı ilan ettiniz?"

Hauk bu sözlerin arkasındaki nefreti duyunca biraz rahatladı. "Kesinlikle."

"O zaman şu lanet çipi içimden çıkarabilir misin?"

Hauk adamın akıbeti ve buna duyduğu haklı öfke karşısında içten içe irkildi. Kuzgunlar, Birlik öğrencilerinin pratik yapmak ve rütbe almak için öldürmekle görevlendirildikleri hedeflerdi. Gyron Force olarak Bastien, ilerlemek isteyen bir öğrenci için en gözde ödül olurdu. Kaç kişinin onun canını almaya çalıştığını ancak hayal edebilirdi. Bu kimsenin başına gelmesini istemediği bir kâbustu.

"Kesinlikle. Ne zamandır implante edilmiş durumdasın?"

Bastien dudağını büktü. "Neredeyse sekiz tam *minsid* yıl."

Hauk, Bastien'in bu kadar uzun yaşamasını takdir eden alçak bir ısıklık çıkardı. Bir Ravin için ortalama yaşam süresi altı ila sekiz haftaydı. Etiketlendikleri ve çok acımasızca avlandıkları için, herhangi bir sivil nüfusta bulunma riskini göze alamazlardı. Bunun gibi cehennem çukurlarına düştüklerinde, birçoğu acılarına son vermek için kendi canlarına kıyıyordu. Bir hayvan gibi avlanmak fiziksel ve psikolojik olarak çok yorucuydu.

"Kaçmak için çok uzun bir süre."

"Ne diyebilirim ki? Zehir ve intikamla beslenen inatçı bir piçim." Bastien iç çekerek Hauk'a yaklaşıırken nihayet rahatlamıştı. "Birlikte seyahat ettiğin ailen bu mu?"

Hauk bu kez blasterını çekti ve Bastien'in gözlerinin tam ortasına sapladı. "Onlar hakkında ne biliyorsun?"

Bastien ellerini kaldırdı. "Bir şey yok. Birkaç gün önce kampınızı gördüm. Avlandığım için buraya gelen herkesi kontrol etmeye özen gösteriyorum. Bir tür yürüyüş gezisinde olduğunuzu düşündüm, bu yüzden sizi yalnız bıraktım ve uzaklaştım. Buralarda bir çeşit Andarion olayı var gibi görünüyor. Ama genellikle bir seferde sadece iki Andarion olur ve birkaç hafta sonra ayrılırlar. Yine de neden burada tatil yapmak istediğinizi hayal bile edemiyorum. Siz berbat bir türsünüz."

Homurdanan Hauk kılıfına soktu. Adam bir bilse... "Sekiz yıldır *burada mısın?*"

"Çoğunu. Manyetik alanın ve radyasyonun izleme cihazlarına zarar verdiğini fark ettiğimde, Shithole Central'ın bana yeterince uygun olduğuna karar verdim."

Hauk bunun üzerine homurdandı. "Benimkiyle oynuyor gibi görünmüyor. Beni takip etmekte hiç sorun yaşamadılar."

"Ah... demek bu yüzden sana vurup duruyorlar. Bunu merak ediyordum." Bastien kaşlarını çatı. "Peki *senin* ölmeni kim istiyor?"

"Ben de bunu öğreneceğim."

Bastien kollarını göğsünde kavuşturarak başını salladı. "Sanırım Sentella olarak *seninle* oynamak isteyen pek çok arkadaşın var."

"Evet, ama topumu alıp eve gitmeyi tercih ederim."

Bastien güldü. "Bundan neden şüphe ediyorum ki?"

"Muhtemelen topumu alıp bunu kim başlattıysa onun kışına sokmak üzere olduğum içindir."

"Gerçek bir Andarion gibi konuştun."



"Çoğumuzu tanıyor musun?"

"Sadece bir tane. Kötü huylu bir piç, ama dövüşte çok iyi." Bakışlarını Hauk'a dikti. "Şimdi düşündüm de, sana çok benziyor."

"Evet, hepimiz birbirimize benziyoruz."

Bastien gözlerini devirdi. "Bilemezdim. Senden başka bu kadar yakın olduğum tek Andarion o. Düşündüm de, onun adı da Hauk. Sadece soyadı bu."

Hauk bakışlarını yırtık pırtık insana dikti. "Dost mu düşman mı?"

"İyi dostum, eğer onunla konuşmayı planlıyorsan, bunu yaptığında tekrar çekmeye ve ateş etmeye hazır olsan iyi edersin."

Hauk adama sırtıttı. Eğer bir insan olarak Hauk adında, kendisine benzeyen, tam kanlı bir Andarion tanıyorsa, bu muhtemelen tek bir erkek olabilirdi. "Fain'in arkasından asla konuşmam. Sadece yüzüne karşı. Aksi takdirde kardeşim kıcıma tekme basar."

Bastien'in ağzı açık kaldı. Gözleri tanıdık geldi. "Sen Dancer mısın?" diye sordu şaşkınlıkla.

Başını ona doğru eğdi. "Ben Dancer."

"Lanetleneyeceğim. Küçük lanet olası evren. Fain senden bahsederken, birlikte olduğun çocukla aynı boyda ve yaşta olduğunu düşünmüştüm. Onun yaşına ve yapısına bu kadar yakın olduğunu bilmiyordum." Bastien kolunu ona doğru uzattı. Hauk'un onun Andarionları ve kültürlerini gerçekten tanıdığını anlamasını sağlayacak bir mesafedeydi. "Fain'e hayatımı borçluyum. Bir noktaya ya da dayanağa ihtiyacın olursa, ne zaman istersen, ben seninim."

Kolunu salladı. "Kardeşimi nereden tanıyorsun?"

"Eskiden Kirovar'da benim mahallemde yaşırdı. Aynı spor salonunda çalışırdık. Onunla antrenman yapan tek kişi bendim. Bir süre sonra içki arkadaşı olduk."

Kardeşinin Kirovar'da yaşadığı doğru olsa da, bu hikâye insanların arasında olmaya dayanamayan Fain'in kulağına pek hoş gelmiyordu. İçki dışında. Tek bildiği Bastien'yalan söylediğiydi. "Öyleyse ilk arkadaşı Durden'ı tanıyor olmalısın."

Yüzünü buruşturan Bastien başını salladı. "Durden diye birinden bahsettiğini hiç duymadım. Dürüst olmak gerekirse hiç arkadaşı olduğunu bilmiyordum. Çok konuştuğundan değil ama konuştuğunda da gerçekten bahsettiği tek kişi sendin."

İşte bu Fain'e benziyordu. Ve haklıydı. Fain fazla dallanıp budaklanmazdı. Omira bunu görmüştü.

"Peki geçtim mi?" Bastien

sordu. "Neyi geçtin?"

"Fain'in gerçekten arkadaşı olup olmadığını görmek için yaptığın test. Seni suçladığımdan değil. Ben de kural olarak yabancılara güvenmem. Ama Fain'i tanıyorum. Sırtında kendini suçladığı bir çocukluk kazasından kalma yanık izleri olduğunu bile biliyorum. Ve eski karısının adının Omira Antaxes olduğunu da."

Hauk Bastien'i dikkatle inceledi. Fain'in ona bunlardan bahsetmesi için aralarının çok sıkı olması gerekiyordu. "Bunu sana söylediğine göre çok sarhoş olmalı."

Bastien boynunu ovuşturdu. "Evet. Onuncu yıldönümleri olacaktı. Bunu pek iyi karşılamadı. Bana neden boşandıklarını bile söyledi ve sana *bir şey* olmasına izin verirsem, beni evrenin sonuna kadar avlayacağını ve sert bir şekilde bağırsaklarımı deşeceğini biliyorum."

"Öyle olacağına inanıyorum." Hauk airbee'yi çalıştırırken arkasına yaslandı. "Ben kıçlarını tekmelemeye gidiyorum. Katılıyor musun, kalıyor musun?"

Bastien bacağını Hauk'unakinin yanındaki hava arısının üzerine atarken sırtıttı. "İyi bir dövüş için her zaman hazırım. Özellikle de işin içinde güçlü bir Savaş Hauk'u varsa." Motoru çalıştırdı. "Ve yaşamak için başkalarını avlayan herkese karşı ciddi bir kin besliyorum. Av olmaktansa avcı olmayı tercih ederim."

"O zaman hoş geldin kardeşim." Hauk gaza basmadan önce başını ona doğru eğdi. Telsizlerden gelen sinyal zayıf olsa da, birkaç tik ötede yanaştıkları küçük skimmer mekiğine kadar takip edebildi.

Hauk motosikleti indirdi ve kapattı.

Bastien onun yanına yanaştı. Hauk silahlarının emniyetlerini ve kilitlerini çıkarırken, yeni arkadaşı kirli pançosunu omzuna attı ve dövüş sırasında yoluna çıkmaması için sabitledi. Ardından Bastien kendi silahlarının envanterini çıkardı. Hauk saç örgülerini yüzünden geriye doğru topladı. Uzun kahverengi eşarbını boynundan çözdü, böylece başını ve yüzünün alt kısmını örtebilecekti. Sonra da normalde tırmanırken kullandığı bir çift opak göz siperini çıkardı.

Artık gizlenmişti, suikastçılardan aldığı kabı aldı ve Bastien'i bekledi.

Yeni arkadaşı hazır olduğunda, dört adamın yoldaşlarının Hauk'un başıyla dönmesini beklediği mekiğe doğru sürünerek ilerlediler.

"Peki paranızı neye harcıyorsunuz?" diye sordu iri yarı, pis bir adam.

"Kadınlara," dedi kaslı arkadaşı . "Bir sürü kadın." "Her zaman bir sonraki eski sevgiliyi arıyorsun, ha?"

"Her zaman."

Hauk, Bastien'in bakışlarıyla karşılaştı. "Koru beni."

Ona kaşlarını çattı. "Bana planını anlatmak ister misin?"

"Sana söylemiştim. Kıçına tekme bas." Hauk ayağa kalktı ve sakince gruba doğru yürüdü. Kamplarına girerken bir rüzgâr eserek atkısının ucunu savurdu.

İkisi elleri blasterlarının üzerinde ayağa kalktı.

"Size yardım edebilir miyiz?" diye sordu en iri olanı. Diğerlerinin ona saygı göstermesinden Hauk onun liderleri olduğunu düşündü. Bağlantıda duyduğu ve durum güncellemesi isteyen ses de onunkiydi.

Tek kelime etmeden elindeki kabı adama doğru fırlattı. Kap adamın ayaklarının dibine, yan yatmış bir şekilde düştü.

"Bu da ne?"

Hauk bakışlarını sırayla her bir hedefe kaydırarak adamların birbirlerine göre nerede durduklarını ve onları en iyi nasıl alt edebileceklerini not etti. "Bir hediye."

Merakla diz çöktü ve çantayı açtı, sonra içindeki suikastçının kafasını görünce lanet okudu. Blaster'ını almak için çabaladı.

Hauk aralarındaki mesafeyi kapatmadan önce üç arkadaşına ateş etti. Patlayıcıyı adamın elinden kaptı ve sanki dipçiğiyle vuracakmış gibi geri çekti. "Seni kim gönderdi?" diye haykırdı sıkılmış dişlerinin arasından.

"Ne?"

Blaster'ı bırakan Hauk gömleğini tuttu ve onu sertçe sarstı. "Kim. Gönderdi. Kim gönderdi?"

Bastien içeri girdi, saklanan başka kimse olmadığından emin olmak için silahını çekmişti. "Lanet olsun, Hauk. Sen bencil bir piçsin. Bana da biraz bırakacaksın sanmıştım."

Hauk, yüzünü ortaya çıkarmak için atkısını indirirken Bastien'i görmezden geldi. Bir eliyle, şimdi tekmeleyen ve çığlık atan suikastçıyı kepçeye doğru sürükledi.

"Ben bir Boldorian'ım! Lonca kardeşlerim bunun için başına üşüşecek!"

Hauk bu tehdidi küçümseyerek homurdandı. "Bırak numaralarını alsınlar. Şimdi soruma cevap ver yoksa vücudundan parçalar yemeye başlayacağım, *insan*." Kemerinden bıçağı çıkardı ve suikastçının başparmağını ayırdı ama bakışları adamın ön koluna ve onu adamın pis kokusundan bile daha fazla mide bulandıran, kendi kendine oluşmuş bir dizi ize takılmadan önce değil. "Sanırım bununla başlayacağız."

Bir kız gibi çığlık attı.

Yüzünü buruşturan Bastien sesli bir şekilde nefesini içine çekti. "Biliyor musun dostum, ben olsam Andarion'a bilmek istediği şeyi söyledim. Sabırlı bir ırk değiller... ve her zaman, *her zaman* açlar."

Suikastçı yutkunurken yüzünden terler boşandı. "Ben-ben-ben bilmiyorum. Bende sadece kimlik kodu var. Hepsi bu. Yemin ederim. Kendin de görebilirsin."

Bastien adamı korurken, Hauk suikastçının PD'sini kemerinden çekip çıkardı ve açtı. Hangi dilde yazıldığını bilmediğini fark edince lanet okudu.

"Cabarro? Bunu okuyabilir misin?" Onu fırlattı.

Bastien bir saniye baktı. "Evet. Bu senin kığın için bir sözleşme. Dök-öldür. Kellen için bonus. Lanet olsun, Hauk. Para harcayabilseydim, bu miktar için senin işini bitirmek . Fain olsun ya da olmasın."

Hauk başını salladı, Bastien'in buna cesaret edemeyeceğini biliyordu. "Kimin ölmemi istediği yazıyor mu?"

"Hayır. O haklı. Sadece ödeme için anonim bir kimlik listeliyor. Eğer Dokuz Dünya'nın bu koltukaltında sinyal olsaydı, sürebilirdiniz. Fakat

olduğu gibi..."

"Gördün mü! Ben -" Sözleri göğsüne inen keskin bir darbeye

son buldu. Hauk cesedin üzerinden geçti.

Bastien ona PD'yi uzattı. "Sen soğuk bir orospu çocuğusun."

Hauk suikastçının kolunu geriye doğru çekerek, öldürdüğü tüm kurbanların gururlu bir anısı olarak etine kazıdığı öldürme katalogunu gösterdi.

Bunların yarısı kadınlar ve çocuklar içindi.

"Daha kötüsünü hak ediyordu."

Bastien vücuda üç el daha ateş etti. Hauk

onun hareketleri karşısında kaşlarını

kaldırdı.

Bastien omuz silkerek silahını kılıfına soktu. "Daha kötüsünü hak

ediyordu." "Güneşte çok zaman geçiriyorsun, değil mi?"

Hauk, kendisi için gelebilecek diğerlerinden kaçmak için kullanabileceği bir şey olup olmadığına bakmak için denizaltının içine girerken Bastien güldü.

Ya da daha iyisi, kendileri uçurabilselerdi. Ne yazık ki yakıtı azalmıştı. Ve şüphelendiği gibi, suikastçıları atmosfer dışı uzay gemilerine götürüp getirmek için kullanılan önceden programlanmış bir skimmer'dı. Bu da, bu grubun dönmesini bekleyen daha çok kişi olduğu anlamına geliyordu. Zamanla, skimmer'ı manuel uçuş için yeniden programlayabilirdi.

Bir alarm çaldı. Ya

da çalmadı.

"Ne yaptın sen?" Bastien alaycı bir tavırla sordu.

Hauk iç çekerek sinyali barındıran kontrol paneline ateş etti. Anında sessizleşti. "Görev liderinin hayati organlarına bağlanmış olmalı. Ana gemiye diğerlerinin öldüğünü bildiren bir alarm."

Bastien gökyüzüne baktı. "Sence yukarıda kaç kişi var?"

"Bilmiyorum. Ama yirmi dokuz adam eksildiler."

"Hayatta kalanlar bu kadar geniş bir kesimi bölmek zorunda kalmadıkları memnun olacaklar."

Hauk homurdandı. "Boldorianlar bunu umursamayacak. Artık gelip beni almaları onlar için bir onur görevi. Takviye kuvvetlerle birlikte."

"Gerçekten mi?"

Başını salladı. "Hala korkmuyor musun?"

Bastien sahte bir kahkaha attı. "Eğlence ve terfi için Birlik suikastçıları tarafından avlanıyorum ve sen bu geri kalmış korkakların beni korkuttuğunu mu düşünüyorsun? Gerçekten mi?"

Hauk kardeşlik işareti olarak onun sırtını sıvazladı. "O çipi senden çıkardığımızda, eğer bir yere ihtiyacın olursa, Sentella her zaman iyi insanlar arar."

"Önce birinin kışına sokmam gereken gecikmiş bir intikamım var. Ondan sonra mı? Teklifinizi kabul edebilirim."

Hauk geri çekilmeden önce silahlara, mühimmata ve bir telsize el koydu. Takip cihazının yayın frekansını kontrol etmek için yeterince uzun süre durakladı.

"Ne yapıyorsun sen?" Bastien kaşlarını çatarak sordu.

"Bunu onların frekansına göre yeniden programlıyorum. Yere iniyorlar, birbirleriyle konuşuyorlar ve ben de onları, onların beni saptadığı kadar hızlı saptayabiliyorum."

"Sen Fain'in kardeşisin."

"Ona bildiği her şeyi öğretti."

Bastien inanmayan bir kaşını kaldırdı.

Hauk sırtıttı. "Elektronik hakkında. Bana dövüşmeyi öğretti... genellikle o denediğinde canımı yakacak kadar büyüye kadar kıcımın üzerine oturarak."

"Ah." Bastien yiyecek ve su aldı. "Peki şimdi planımız ne?"

"Geri çekilin. Takviye birlikler gelene kadar onları peşimden ve ailemden uzak tutun." Bastien'e sert bir bakış fırlattı. "Eğer ölürsem, büyük bir ceset sayısıyla çıkın."

"Benim tarzım bir plan."

Hauk birkaç dakika içinde deniz süpürgesindeki iki hava tüpünden yakıt çekip birlikte geldikleri tüplere ekledi.

"Onları yönlendirmek için iyi bir savunma yerine ihtiyacınız varsa, buradan çok uzak olmayan, evimi yaptığım terk edilmiş eski bir üs var."

"Bredeh'in mi?"

Bastien kaşlarını çattı. "Bunu biliyor musun?"

Hauk bu acı ironiye güldü. "Evet, biliyorum. Ailemi oraya gönderdim."

"Oh. Kahretsin. Umarım pornomu bulmazlar."

Hauk kaşlarını kaldırdı.

"Şaka yapıyorum. Her şeyi kilitledim."

Tekrar gülerek başını salladı. "Çok uzun zamandır yalnızsın." Bastien

ayıldı. "Evet, öyle. Yeniden insanların arasında olmak güzel." "İnsan değil, insan."



"İnsan da değilim kardeşim. Bu cehennem hayatına ihanet ettiğimde insanlığımı uzun zaman önce kaybettim." Bastien geriye, cesetlerin çoğunu bıraktıkları yere baktı. "Mağaralar bize biraz koruma sağlayacak ama bir saldırıda bizi tuzağa düşürecek."

"Evet. Büyük Oksanan çölünün ortasındayız. Burada pek bir şey yok, nokta."

"Akbabalar ve yağmacılardan başka bir şey yok," diye kabul etti Bastien. "Bak, onları ailene götürme riskini almak istemediğini biliyorum. Ama kız arkadaşının şehirden dönüşünü haber vermek için üsteki eski vericiyi kullanabileceğimizi düşünüyorum."

Hauk bu sözler karşısında donakaldı. "Ne demek istiyorsun?"

"Size katılan sarışın mı? Yüz hatlarını tam olarak seçemedim ama yerel olarak geldi, değil mi?"

"Onun geldiğini gördün mü?"

Bastien başını salladı. "Birkaç gün önce kampınızdan biraz uzağa bırakılmış... Hiç haberiniz *yokmuş* gibi görünüyorsunuz."

Çünkü görmemişti. "Neler gördün?"

Bastien kayıtsızca omuz silkti. "Küçük bir nakliye aracıydı. Buradaki şehirlerden birinden çıkmış gibi görünüyordu. Uzaya uygun görünmüyordu. Kalkanı yoktu ve..." Hauk'un bakışlarıyla karşılaştığında sesi kesildi. "Neden şimdi bu kadar kızgınsın?"

Nefes almakta zorlanan Hauk kendini hasta hissetti. "Çünkü sanırım çocuklarımı az önce en büyük düşmanıma teslim ettim."

Ve Sumi'yi ele geçirdiğinde, ona bir Andarion'un gazabına uğrayan insanlara tam olarak ne olduğunu gösterecekti.

## BÖLÜM 16

"Hala duramaz mıyız?" Darice ayaklarını kasıtlı olarak kumda sürüklerken mızımızlandı.

Tekrar.

Ve Sumi yine başını salladı. Saat geç olmasına ve kendisi de çok yorgun olmasına rağmen şu anda kamp yapmaya cesaret edemiyordu. "Uyumak için açıkta olmayan bir yer bulmalıyız."

"Ama çok yorgunum."

"Hepimiz öyleyiz, Darice," diye tersledi Thia onu. "Bu sefalet içinde yalnız değilsin. Şimdi kapa çeneni. Durumu daha da kötüleştiriyorsun. Hepimiz için."

Sumi devam etmek için kendini zorlarken esnedi. Bu, onun örneğini hızla takip eden çocuklarla bir tur başlattı ve şiddetli koruyucularının onları güvenli bir yere götürmesi için özlem duymasına neden oldu.

"Keşke Dancer burada olsaydı." Darice gözlerini ovuşturdu. "Bana bu kadar kötü davranmazdı."

Thia gözlerini devirdi. "O zaman neden ona bu kadar kötü davranıyorsun? Ha?"

"Çünkü beni deli ediyor. Neden annemi memnun edemediğini ve onu şimdiden kabul etmesini sağlayamadığını anlamıyorum."

Thia cevap vermek için ağzını açtığı anda Sumi onları susturdu. "Bunu duyuyor musun?" diye fısıldadı.

Hem Thia hem de Darice solgun yüzlerle başlarını kaldırdılar.

"Motorlar," dediler hep bir ağızdan.

Sumi başını salladı. "bulmalıyız. Kayalıklara doğru koşun." Hiçbir şey değildi ama açıkta olmaktan daha iyiydi. Illyse çömelmek için öne atıldı.

çıkaran Sumi, elinden geldiğince onları savunmaya hazırlandı.

Kayalıklara henüz ulaşmışlardı ki iki hava arısı görüldü. Atlıların onları görmemesini umarak nefesini tuttu.

İlk başta güvenli olduğunu ve bulundukları yerin yanından geçip gideceklerini düşündü. Hava arıları geri dönene kadar.

Atış için sıraya giren Sumi tam onlara ateş etmek üzereydi ki, bir atlının üzerindeki siyah ve kahverengi Andarion çöl kıyafetlerini fark etti. Tereddüt ederek, hayal görmediğinden emin olmak için dürbünden baktı.

O değildi. O iri yarı, seksi erkeği nerede olsa tanırdı.

"Dancer," diye nefes alarak silahını indirdi. Thia ve Darice'e Illyse'in yanında saklanmalarını işaret etti, böylece onları takip etmek zorunda kalmayacağından emin olabilirdi. Yanındaki binici herhangi biri olabilirdi.

Dost mu düşman mı?

Dancer onu görür görmez motorları indirdi.

Tanrılara şükürler olsun ki yaralanmamıştı. Rahatlamaktan zayıf düşmüştü, onun için ne kadar korktuğunu fark etmemişti. Güvenliğinin onun için ne kadar önemli olduğunu.

Ta ki kanına girdiğini belli eden bir adımla ona yaklaşıp kadar. Son birkaç gündür kadar korumacı davranan Andarion bu değildi.

Bu, Birlik basan ve kurtarmaya geldiği insanları kurtarmasını engellemeye çalışan herkesi öldüren savaşçıydı.

koruyun.

"Onlara ne yaptın?" diye sordu derin ve korkutucu bir hırıltıyla.

Öfkeli sesi onu şaşkına çevirdi ve ne sorduğunu tam olarak anlayamadı.  
"Ne? Çocuklar mı?"

"Darice! Thia!" diye bağırdı.

Ayağa kalktıkları anda doğruca onlara koştu ve sanki onlar için korkmuş gibi onları göğsüne doğru çekti. Onun koruyuculuğunu görünce boğazı düğümlendi. Öfkeli bakışlarını tekrar ona çevirmeden önce her birini başından öptü.

Neden bu kadar öfkeliydi? Kız ne yapmıştı?

"Neler oluyor amca?" Thia sordu. "Her şey mi?"

Yüzündeki öfke elle tutulur bir şekilde hissediliyordu, çünkü onunla çocuklar arasında kalmaya özen gösteriyordu. "Artık öyle." Hauk onları serbest bıraktı. Sumi'ye bir hayaleti izliyormuş gibi bakan Bastien'e baktı. "Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?"

Sumi başını salladı.

"Omira Hauk?" Bastien sordu.

Hauk donakaldı. Bu sözler Bastien'in Fain'i, kardeşinin eski karısının fotoğrafını görece kadar iyi tanıdığını kesinlikle doğruluyordu. Sumi'nin yüzündeki panik ifadesi de onun bu isimden olmadığını gösteriyordu.

Çok uzak bir ihtimal değil.

Ne halter dönüyordu?

Bastien, Hauk'a kaşlarını çattı. "Kardeşinin eski karısıyla ne yapıyorsun?"

İçindeki kan ateşi öyle bir vahşetle fişkırıyordu ki, Sumi'yi durduğu yerde öldürmekten nasıl alıkoyduğundan emin değildi. Çok az tanıdığı bir kadına çok fazla güvenmişti.

Ve onunla işi bitmişti.

Hauk, Thia ve Darice'i topladı ve onları bindiği airbee'ye bindirdi. Bastien'le bakışlarını kilitledi. "Onları üsse götür. Ve bana ihanet etmeseniz iyi edersiniz."

Bastien sanki bunu önermesine bile gücenmiş gibi kaşlarını çattı. "Ben  
olsam  
*asla.*"

"Güzel. Çünkü kışını süzdüğün sarışın, Nemesis'in en değerli ve en sevdiği kızı. Ve onunla çıkmak için tek bir kuralı var... çıkma."

Bastien'in yüzündeki renk soldu. "Babanın Nemesis'i mi?" diye sordu Thia'ya.

Thia derin bir iç çekti. "İyi bir günde, evet. Kötü günlerde... diyelim ki onunla asla aynı gezegende olmak istemezsiniz."

Bastien, Hauk ile bakışlarını kilitledi. "Onlara hiçbir şey, ama hiçbir şey olmayacak."

"Güzel. Çünkü kızı senin gözetimindeyken parmağını bile kıpırdatırsa, cehennemden geri dönmesi bile seni sonsuza avlayacaktır."

"Tehdit kabul etmem, Hauk. Ama bunu... Sağlığım ve refahımın devamı için bir öneri olarak görüyorum. Uyardığın için teşekkürler." Boğazını temizleyerek başını Thia ve Darice'e doğru eğdi. "Beni takip edin."

Hauk onlar gidene kadar yerinden kıpırdamadı. Ancak o zaman Sumi'ye döndü. Kızın gözlerindeki korku onu boğuyordu ama artık onun piyonu olmaktan vazgeçmişti. Oynadığı oyuna kanmaktan vazgeçmişti.

Cevapları istiyordu ve onları alacaktı. Gerçeğe ulaşmak için onu öldürmek zorunda kalsa bile.

Sumi, Andarion'un ürkütücü gözlerinde yanan öfkeyi görünce kıpırdımadı. *Beni öldürecekti.* Bunu biliyordu. Varlığının her parçasıyla bunu hissedebiliyordu.

Avin'le yeniden yüzleşmek gibiydi.

Ama sinmeyi reddetti. Bu onun içinde yoktu. Her zaman meydan okuyarak güçlü durdu ve onun duruşunun getirmeyi vaat ettiği fırtınayı bekledi.

Hauk onun önünde durakladı. Devasa cüssesi onu küçeleştiriyor ve kıyaslandığında kendisini küçük hissetmesine neden oluyordu. "Beni bitirmek için buradasın, değil mi?"

Sumi boğazındaki yumruya karşı sertçe yutkundu. "Buraya seni öldürmeye gelmedim. Buraya asla bunun için gönderilmedim."

"O zaman neden buradasın? Gerçekten mi? Bastien bana senin içinde olduğun aracı gördüğünü söyledi. Kampıma ulaşabilmen için seni bırakan araç. Kaçak değilsin. Buraya beni öldürmek için gönderilmediysen, o zaman ne istiyorsun?"

Dudağını ısırarak, adamın gözlerindeki katıksız nefreti gördüğünde gözyaşlarını geri kırıptı. Adamın kendisine karşı böyle hissetmesi onun için önemli olmamalıydı.

Ama oldu. Olması gerekenden çok daha fazla. Sanki karnına tekme yemiş gibiydi. Her şey ona çarparken nefes alamıyordu. Ve onu herhangi bir şekilde incittiği için derin bir pişmanlık duydu.

Düşünceleri dönüp dururken ne söyleyeceğine ya da ne yapacağına karar vermeye çalıştı. Paramparça ettiği güvenini geri kazanmak için ne yapması gerektiğine. Kendi hayatının artık onun için önemli olmaması çok garipti. Dürüst olmak gerekirse, en son ne zaman

zaman vardı. Kendisini öldürmeye çalışırken Avin'i öldürdüğü geceden beri zaten geriye hiçbir şey kalmamıştı. Sadece cehennemde bitmeyen bir kabus.

Belki de olması gereken buydu. Belki de bu kadar kör ve aptal olduğu için hak ettiği buydu.

"Cevap ver bana!"

Talebin vahşiliği karşısında sıçradı. "Benden nefret ettiğini biliyorum Hauk. Buna hakkın var. Ve sevdiğin şeyi koruyacağını da biliyorum. Senden bunu beklemeyi öğrendim." Kolundaki kılıfından bıçağı çıkardı.

Adam kaskatı kesildi, ama kadın ona yaklaşırken kıpırdamadı.

Elinde çevirdi ve kabzası önce olmak üzere ona doğru tuttu. "Al şunu."

Adam yerinden kıpırdamadı. "Neden?"

"Sana doğruyu söylediğimi bilmen için. Kyr beni buraya senin hakkında bilgi edinmem için gönderdi. Seni Sentella'ya ve daha da önemlisi Brinear'daki hapisane firarına bağlayacak bir şeyler bulmam için."

Gözleri alev alev yanarak bıçağı kızın elinden aldı.

"İstediği şeyi buldum," diye devam etti Sumi. "Buradaki ilk günümde." Yanağından süzülen gözyaşlarını sildi. "Cebinde. Seni öptüğümde onu oraya koydum ki sana karşı kullanmayı aklımdan bile geçirmeyeyim."

Hauk kızın anlattıkları karşısında kaşlarını çattı. Doğru muydu? Onun yalancı dudaklarından çıkan tek bir kelimeye bile inanmaya cesaret edebilir miydi? "Anlamıyorum."

Kesik kesik bir nefes aldı ve ela gözlerindeki acı, onun için üzülmesine neden oldu. Gerçi onu mahvetmeye gelen bir suikastçı için neden böyle hissetmesi gerektiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Benim için önemli olan tek şey Kalea'm. Bir Birlik askeri olarak, onların acımasız gözetiminde büyümeyi hak etmiyor. Ya da daha kötüsü, bir suikastçı olarak eğitilmeyi. Bana onu kurtaracağına söz vermiştin. Ve Andarionların yeminlerine sadık kaldıklarını biliyorum. Bana karşı hislerin ne olursa olsun, lütfen bundan cayma. Onun güvende olacağını bildiğim sürece, bu görevi başaramadığım için Kyr bana ceza olarak ne yaparsa yapsın yüzleşebilirim. Kyr'ın sözünü tutup onu serbest bırakacağına güvenmiyorum. O kadar aptal olmayı göze alamam. Ama *sana* güveniyorum, Dancer. ."

Hauk onun sözlerindeki kalbi duyunca bakışlarını daralttı. Şu anda kesinlikle yalan söylemiyordu.

Masum kızının zarar gördüğünü asla görmek istemiyordu ama onun neden bahsettiğini bilmek zorundaydı. "Ne kanıtı?"

Elini cebine attı ve küçük bilgisayarını çıkardı. Onu açarak en iyi arkadaşlarıyla birlikte çekilmiş eski bir fotoğrafını gösterdi. "Beşinizin Sentella savaş kıyafetleri içinde savaşırken çekilmiş görüntülerini izleyen herkes, Yüksek Komutanlıklarını kimin oluşturduğunu anlayabilir. Bunu gerçekten silmelisin."

Dosyanın kopyalanmadığından ya da iletilmediğinden emin olmak için iki kez kontrol etti.

Olmamıştı.

"Anlamıyorum."

Ela yeşili gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyordu. "Dediğim gibi, Kyr'a güvenmeyi göze alamam. Daha iyi biliyorum. Yapabildiği zalimliği gördüm. Başkalarına yapmaktan zevk aldığı şeyleri. Onda onur ya da dürüstlük yok. Kimseyi sevmiyor. Ve sana güvenilebileceğimden emin değilim, ama arasında sen daha onurlu görünüyorsun. Ailenin senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Her şeyden önce ona ve yeminine saygı duyuyorsun. Saygı duymaman gerektiğinde bile. Sana zarar verdiğinde bile." Sertçe yutkundu. "Ailenin güvenliği konusunda kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa beni öldür ama lütfen küçük kızımı kurtar. Benim hatalarımın bedelini ödemek zorunda kalmasın."



Hauk ondan nefret etmek istedi. Etti de. Ama ilk kez Keris'in uyuşturucuya olan çılgın bağımlılığını anlıyordu. Tüm varlığınız için ölümcül olduğunu bildiğiniz tek şeye sahip olma ihtiyacını. Bir saniyelik zevk için hayatını tehlikeye atmak.

Sumi onun bağımlılığıydı. Ve ona sahip olmak için ölmeye hazırды.

Boğazından hırlayarak, onu durduğu yerde öldürmesi gerektiğini biliyordu. Yapılacak en akıllıca şey bu olurdu. Yine de çocuğunu korumak için kendi hayatından vazgeçen her anneye saygı duyuyordu.

Bu kadar fedakâr olabilen biri canavar değildir. Onun da dediğı gibi, Kyr kariyerini ilerleteceğini düşünseydi kendi ailesinin boğazını kesmekten çekinmezdi.

Ya da onu daha iyi hissettirmek için.

Hâlâ bir ruhu vardı ve o lanet gözyaşları yanaklarından aşağı engelsiz bir şekilde düşerken onu daha da zayıflatıyordu. Onu suçladığı ve üzdüğü için kendini bir pislik gibi hissetmesine neden oluyordu. Peki ya o yaptıysa?

Bazı ılgın nedenlerden dolayı, bunların hiçbirisi önemli değildi.

Ve şimdi ondan çok korkuyordu. Adamın önünde cesurca dururken ela gözlerindeki korkuyu görmemek mümkün değildi. Başa baş. Onun ellerinde ölümü bekliyordu.

Kendini durduramadan bıçağı ona geri uzattı.

Almayı reddetti. "Benim hakkımda bilmen gereken bir şey daha var."

Korkunç ses tonuyla bağırsakları daha da sıkılaştı. Bunu duymak için sabırsızlanıyordu. "Ne?"

"Ben Omira'nın küçük kız kardeşiyim."

Çenesi gevşedi. Dürüst olmak gerekirse, o da bundan şüphelenmişti. Yine de şüphelenmek ve bunun doğrulandığını duymak çok farklı iki şeydi.

"Bu yüzden mi sorduğumda adınızı söylemediniz?"

Başını salladı. "Bunun için benden nefret edeceğini biliyordum. Kyr bu yüzden bu görevi bana verdi. Kardeşinden nefret ettiğimi biliyordu ve varlığımın sana karşı kullanabileceği bir hata yapmana neden olacak kadar seni sinirlendirebileceğini düşündü."

Artık ondan şüphelenmiyordu. Kimse Fain'den nefret etmezdi. Pek sayılmazdı. Birinin kışını tekmelediğinde bile, sonunda onu sevmeye başlıyorlardı. "Neden kardeşimden nefret *ediyorsun* ki?"

"Kız kardeşime yaptıkları için."

Adam ona kaşlarını çatı. Fain Omira'ya ne yapmıştı? Gerçekten mi? Sumi deli miydi?

Öyle olmalıydı.

"Ne? Boğazını kesmesi gerekirken o kaltağın yaşamasına izin mi verecekti?"

Onu itti ama kımıldamadı. Ve bu onu çok kızdırdı. "Kız kardeşime hakaret etmeye cüret etme!"

Ellerini teslimiyetle havaya kaldırmış, şaşkınlıkla ona bakmaya devam ediyordu. "Belli ki sen ve ben bu hikâyenin çok farklı iki tarafına sahibiz. Evliliklerine ne olduğunu düşünüyorsun?"

"Omira hamile olduğunu öğrenince çılgına döndü ve onu terk etti. Melez bir bebeğe sahip olma ve hayatı boyunca onu takip edecek nefretten sorumlu olma korkusuyla başa çıkamadı."

Kendini durduramadan, o güne kadar uydurulduğunu duyduğu en saçma yalana kahkahalarla güldü. "Sana böyle mi söyledi?"

"Evet," dedi sıkılmış dişlerinin arasından.

Omira'nın ne kadar yalancı bir fahişeye olduğuna inanamıyordu. Ailesine böyle bir efsane anlatması onu iğrendiriyordu. "Fain'in kız kardeşine verdiği düğün hediyesinin ne olduğunu biliyor musun?"

Başını iki yana  
salladı. "Sterilize  
edilmişti."

Sumi onun ağzından çıkmasını beklediği son şey karşısında donakaldı. Hayır. Bu mümkün değildi. Ağır bir anlam taşıyan o üç küçük kelimeyi duyduğunda nefes alamadı. "Ne?"

"Evet," dedi Dancer acı acı. "Evlenirken onun kendisinden hamile kalmaktan ne kadar korktuğunu biliyordu. Bu yüzden, onun için, birlikte yatmadan önce vazektomi yaptırdı."

Kafası bu küçük külçe üzerinde döndü. Omira ona *bu* konuda tek kelime bile etmemişti. "Emin misin?"

"Olumlu. Ameliyat için onunla birlikte giden bendim ve onu vazgeçirmek için elimden geleni yaptım. O reddetti. İsteddiği son şey onu incitmekti. Herhangi bir şekilde. Bana çocukları önemsemediğini söyledi. Fikrini değiştirirse daha sonra evlat edinebileceklerini söyledi."

Hayır, , hayır. Bunların hiçbirisi mantıklı değildi. Dancer yanılıyordu.

Yanılıyor olmalıydı. Fain'in kısır olmasına imkan yoktu.

"Ama döndüğünde hamileydi."

"Evet," diye nefes aldı. "Öyleydi. Fain'in eve erken gelip onları yatağında birlikte bulduğunda neredeyse öldüresiye dövdüğü *bir insan* tarafından." Gözlerinde acı ve nefret alevlendi. "Fain adından vazgeçti. Ailesinden. Askeri rütbesinden ve geleceğinden. Doğurganlığından. Omira da ona kimsenin bilmemesi gereken bir şekilde ihanet ederek karşılığını ödedi."

Bu sözler ona fiziksel bir darbeden daha sert çarptığında Sumi soğuk zemine sertçe oturdu. Omira'nın dönüşüyle ilgili olayları zihninde tekrar tekrar canlandırdı. Garip bir şekilde, Hauk'un söyledikleri mantıklıydı.

Tamamen mantıklı.

Omira'nın neden bu kadar korktuğunu açıklıyordu. Neden kendini odasına kilitletiğini ve günlerce dışarı çıkmayı reddettiğini. Bir ay sonra Omira bebeği aldırması ve ona Fain'in çocuğu istediğini ama kendisinin istemediğini söylemişti. Ne yaptığını öğrenirse onu öldüreceğini söylemişti.

O zamanlar bu ona mantıklı gelmişti. Ama Omira'nın boşandıktan sonra da korkmaya devam etmesini anlamamıştı.

Ama bu...

Bu, Sumi'nin bu konuda kafasındaki pek çok soruyu cevaplıyordu. Ve Dancer haklıydı. Fain'in ona yaptıkları yüzünden peşine düşmemiş olması bir mucizeydi.

Sumi yapardı.

Tüm bunların gerçek dehşeti ve trajedisi onu sarsarken eliyle dudaklarını kapattı. "Bunu ona nasıl yapabildi?"

"Sen onun kardeşisin. *Ona* sor."

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken ona baktı. "Yapamam. O kendini öldürdü."

Hauk onun boğazından dökülen o düzensiz kelimeler karşısında donakaldı. Hepsini için üzüldü. Sumi, Omira ve bu haberle yıkılacak olan Fain. Omira Fain'in kalbini söküp atmış olsa da, Fain onu hâlâ seviyordu. Hem de derinden. Yüzüğünü ve fotoğrafını her zaman yakınında tutuyordu. Onu ya da ihanetini asla unutamamıştı.

Hauk ne yaptığının farkına bile varmadan yere çöktü ve Sumi'yi kollarının arasına aldı. "Özür dilerim, Sumi. Bilmiyordum."

Sumi hayatı boyunca yaptığı gibi hıçkırıklarını tutmaya çalıştı. Ama nedense hıçkırıkları içinden akıp gidiyor ve onları durduramıyordu. Hauk'a tutunarak, korku ve kederinin ruhunun en karanlık köşelerinden akıp gitmesine izin verdi.

"Bu dünyada kimsem yok, Dancer. Hiç kimsem yok. Çok uzun zamandır yalnızım. Omira ve Fain sahip olduğum tek aileydi. Fain beni terk etmeyeceğine söz verdi ve terk etti. Ne geri geldi ne de aradı. Sadece gitti. Omira da bencil ve zaman zaman kaltağın tekiydi. Ama sahip olduğum tek şey oydu ve onun da beni terk etmemesi gerekiyordu. Benim neyim var ki kimse benimle kalmak istemiyor?"

Hauk, kız kardeşine hakaret ettiği için kendinden nefret ederken gözlerini sıkıca yumdu. Buna hakkı yoktu.

Evet, pişman oldu. Ama Sumi'yi incittiği için daha çok pişmanlık duyuyordu.

"Şşş, *kahrya mia*," diye fısıldadı onu sallarken. "Yalnız değilsin. Senin hiçbir sorunun yok."

İnkâr edercesine başını salladı. "Lütfen Kalea'mı kurtaracağına dair bana söz ver. Onun da benim gibi yalnız büyümesini istemiyorum. Benim gibi olmasını istemiyorum. O bu hayattan çok daha iyisini hak ediyor."

Yanağını onunkine bastırdı. "Atalarımın kanı üzerine yemin ederim ki onu Birlik'in gözetiminden çıkarıp sevildiği bir eve götüreceğim."

Bu onu da çok ağlattı.

Kahretsin. *Ne yaptım ben?*

Ne yapması gerekiyordu?

Andarion kadınları ağlamazdı. Asla. Küfrederlerdi. Hakaret ederlerdi. Pençelediler. Saldırırlardı. Alışkın olduğu şey buydu - kasıklarını örtmek ve tükenene kadar onlara izin vermek.

Ama bu...

Onun gözyaşlarıyla nasıl başa çıkacağını tamamen kaybetmişti. Daha da kötüsü, gözyaşlarının içinde yarattığı acıydı. Onun için acı çekiyordu. Gerçekten. "Sumi, lütfen. Bunu daha iyi hale getirmek için ne yapacağımı bilmiyorum."

Ellerini onun saçlarına gömdü ve sanki dünyanın sonu geliyormuş gibi hıçkırmaya devam ederken ona daha sıkı sarıldı.

Eğer bu yeterince rahatsız edici değilse, vücudu inanılmaz derecede güzel bir kadını en mahrem şekilde kucakladığının farkındaydı. Saçlarının bahar çiçekleri kadar tatlı koktuğunun ve nefesinin boynuna çarparak her yerini ürperttiğinin.

Nefes alıp verirken, daha önce hiç tatmadığı türden yakıcı bir açlık hissediyordu. Tanrım, dayanılmazdı.

*Söz verdin.*

Evet ama o kaltak onu istemiyordu. Dariana birleşmelerinin gerçekleştiğini görme sözünde dursa bile -ki bundan ciddi olarak şüphe ediyordu- onunla aynı yatağı paylaşmaya hiç niyeti yoktu. Ona da söylemişti. *Bana bakma bile. Tüylerimi diken diken ediyorsun, seni iğrenç ucube!*

Ve bu Dariana'yla en iyi karşılaşmalarından biriydi. Ama Sumi ona iğrenç biriymiş gibi bakmıyordu. Onun gözlerinde sıcaklık ve nezaketten başka bir şey görmemişti. Kabullenme.

Hayatı boyunca sahip olmayı hayal ettiği türden.

*Bunun zamanı değil. Kadın ağlıyor ve üzgün.*

Ama vücudu dinlemeyi reddetti. Andarionlar bu yüzden birbirlerine dokunmazlardı. Neden cesaret edemedikleri. Çünkü o zararsız dokunuşla birlikte öyle yoğun bir açlık geliyordu ki, ondan uzaklaşmak çok zordu.

Yapmaları gerektiğini bilseler bile.

Sumi, Dancer'ın nefes alışındaki değişikliği duyunca başını kaldırdı. Onun kalçasına doğru şiştiğini hissetti. Gözlerindeki ateşli açlık onu yaktı ve birlikte olabileceği son varlığa zaten aşık olan parçasını ateşledi.

Ama ne bedeni ne de kalbi beynine kulak veriyordu. Nasıl etsinler ki? Evet, sinir bozucu ve korkutucu olabiliyordu ama yine de her zaman nazik ve ilgiliydi. Şefkatliydi. Ve sevdiklerini korumak için ölürdü. Onun yetenekleri tarafından tehdit edilmiyordu. Tuhaf otoriter tuhafliklarını bile takdir ediyordu.

Bir kadın böyle bir erkeğe nasıl aşık olmaz?

Onu deliliğe varan bir çaresizlikle arzulayarak dudaklarını onunkilere doğru kaldırdı ve içinde savaş halinde olan tüm duygularla onu öptü.

Onu göğsüne öpüşmelerini derinleştirirken ellerini pançosunun içine soktu. İçinden bir sıcaklık akıyordu. Onun gitmesine izin veremeyerek yavaşça gömleğini çıkardı ve kendi geçmişini ılık gösteren bir geçmişle yaralanmış o sert kaslı ete dokunabildi.

Hauk onun sıcak ellerini teninde hissettiğinde nefesi kesildi. Sonunda onu incitmeye ya da öldürmeye çalışmayan biri tarafından dokunulmanın verdiği hisle ürperdi. Ve kadın dudaklarından boğazına geçip tenini yalamaya başladığında, kontrolünü tamamen kaybedip hemen boşalacağını düşündü. Tüm varlığı sıcaklıkla kaynadı.

Daha da iyisi, yara izlerinden tiksiniyerek geri çekilmedi. Dudakları tiksintiyle kıvrılmadı. Gözlerinde arzu ve açlıktan başka bir şey yoktu. Onu değersiz ya da eksik görmüyordu.

*Onu gördü.*

Daha önce hiçbir kadın ona böyle bir hediye vermemişti. Onun kollarında kendini değerli ve bütün hissediyordu. Yargılama yoktu. Ondan nefret etmesine neden olan acı bir geçmişi yoktu. Sadece ikisi vardı.

Ve onu istedi.

Başını geriye atarak, hayal bile edemeyeceği bir zevk onu tüketirken kükredi.

Sumi daha önce hiç duymadığı bir ses karşısında duraksadı. Bu vahşi, ilkel bir ıgıktı ve ona insan olmadığını hemen hatırlattı.

Adam ona baktığında ve gözlerinin artık tamamen kırmızı olduğunu fark ettiğinde bir şey onu eve sürükledi. Kan rengi. Dahası, karanlıkta parlıyorlardı.

Hâlâ o muydu yoksa Andarions her seks yaptıklarında başka bir şeye mi dönüşüyordu?

"Dansçı mı?"

Ona, haykırışının vahşetini yalanlayan yumuşak, tatlı bir öpücükle karşılık verdi. Dizlerinin üzerinde yükselerek, parlayan gözlerinden bile daha dehşet verici bir rahatlıkla onu kendine doğru çekti. Yine de dokunuşu nazik kaldı. Dudaklarını onun dudaklarına bıraktı, böylece yüzünü onun boynunun kıvrımlarına doğru sokabildi. Dişlerini şefkatle kızın köprücük kemiğine geçirdi.

"Dokun bana Sumi, lütfen," diye fısıldadı dilini kulağının üzerinde gezdirmeden önce.

Elini pantolonundaki şişkinliğe götürene kadar ne demek istediğinden emin değildi.

Hauk dişlerini sıkarken, kız onu minik, narin elleriyle kavradı ve sıktı. Hayatı boyunca, bir kıza sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu merak etmişti.



bir kadın ona bu şekilde dokunabilir.

Artık sonunda biliyordu.

Kendisine izin vermeye cesaret ettiği tüm hayallerden daha tatlıydı. Onun nasırlı elinin aksine, onunki nazik ve arayış içindeydi. Ona mutluluktan başka bir şey vermiyordu. Ve yumuşak elini pantolonunun içine daldırıp sikine dokunduğunda, ona duyduğu arzuyla nefes nefese kalırken kendini tutmak için savaştık zorunda kaldı. Tam bir dakika boyunca, kadın onu cesurca okşayıp daha da sertleştirirken doğru düzgün göremedi. Vücudu hem sıcak hem de soğuktu. Hem ateşlenmiş hem de üşümüştü. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştı. Her parçası canlıydı ve normalden çok daha hassastı.

İyi bir dövüşte hissettiklerine benziyordu ama yine de çok daha yoğundu.

Çok daha tatlı.

Sumi adamın yüzündeki ifadeye gülümseyerek baktı ve elini adamın sikinin ucundan aşağıya doğru gezdirerek onu avucunun içine aldı. "Sanırım bundan hoşlandın."

Dudağını ısırarak utangaç bir şekilde başını salladı. Başını kaldırdı ve kalbini burkan muhtaç bir bakışla onu kıstırdı. Ama ağzından çıkan sonraki kelimeler kadar değil. "Sana dokunma onurunu bana bahşeder misin?"

Ancak o zaman adamın kollarını henüz vücudundan çekmediğini fark etti. Thia'nın ona Andarionlar hakkında söylediklerini unutmuştu. Partnerlerine dokunma hakkının onlara verilmesi gerektiğini.

"Tamamen seninim, Dancer. Vücudumun tüm haklarını sana veriyorum."

Yine de, sanki bir parçası fikrini değiştireceğinden korkuyormuş gibi tereddüt etti. Gülümseyerek pançosunu çıkardı ve onun için gömleğini açtı. Sonra onun elini kendi elinin içine aldı ve göğsüne götürdü.

Hauk onun cildinin ne kadar inanılmaz derecede yumuşak olduğunu görünce yutkundu. Ne kadar kusursuzdu. Hayretler içinde, elini gergin meme ucuna değdirene kadar parmaklarını iri, dolgun göğsünün solgunluğu üzerinde gezdirdi. Boğazı anında kurudu. Tatmak için can atıyordu, başını tereddütle eğdi, bunun için onu bıçaklamasını ya da tokatlamasını bekledi.

Ama yapmadı. Onun yerine, teninin tatlılığını emerken ve kokusunu içine çekerken yanaklarını nazik elleriyle kavradı. Bu değerli kokuyla yıkanmak isteyen adam, kızın elleri saçlarında oynarken yüzünü kızın göğüslerinin arasına soktu.

Aklının bir köşesinde sağduyusu bunun bedelini hayatıyla ödeyeceğini söylüyordu. Ama dürüst olmak gerekirse, umurunda değildi.

Nasıl olsa eninde sonunda bir şey yüzünden ölecekti. Ve bunun için Sumi'yle birlikte olmaktan daha iyi bir neden düşünemiyordu.

Sadece bir kez olsun, ona bir pislikmiş gibi bakmayan biriyle yatmak istemişti. Dokunuşu sevgi dolu ve tatlı olan biriyle. Nazik. Nazik.

Buna sahip olmak için ölmesi gerekiyorsa, olsun.

Buna değerci. Hayır, o buna değerci.

Adam keçi sakalını meme ucuna sürttüğünde, kadın sıçradı ve güldü.

"Gıdıklanıyor," dedi ona gülümseyerek. Parmaklarını adamın alnının kavisini boyunca gezdirdi.

Gözlerini kapatarak, başka bir öpücük için ağzını geri almadan önce onun dokunuşunun tadını çıkardı. Sumi dudaklarını ısırıktan sonra geri çekildi ve onun önünde durdu. Sumi botlarını çıkarıp yavaşça pantolonunu indirene kadar ne bekleyeceğinden emin değildi.

Bacaklarından aşağı kaydırıp kendini tamamen ona açtığında nefes alamadı. Hayal ettiğinden bile daha güzeldi.

Her parçasını.

Sumi, ona bakarken yüzünde beliren açlık ifadesine gülümsedi. Hâlâ hareket etmemişti. Sanki onu gücendirecek bir şey yapmaktan korkuyor gibiydi.

Adamın yüzünü kavrayarak bacaklarının arasına girdi ve kucağına oturdu. Sonra yavaşça gömleğini çıkardı ve kendini onun göğsüne bastırdı.

Kalçalarını avuçlayana kadar ellerini sırtında gezdirdi. Parmaklarını daldırıp çıkararak onu daha da azdırdı ve ıslattı. Dayanamayarak pantolonunu daha da açtı ve kendini onun üzerine kaydırıldı.

Hauk'un her tarafı titrerken, kadın onu tamamen vücuduyla kabzasına kadar kavradı. Sonra çok yavaş bir şekilde, Hauk'un gözlerinin içine kendi gözleriyle eşleşen ateşli bir tutkuyla bakarken ona binmeye başladı. Hayal bile edemeyeceği bir zevk tüm benliğini sararken nefesini sertçe içine çekti. Bunu hayal etmeye çalıştığı onca zaman...

Evet, o bir aptaldı. Seksin zevklerini küçümsediğinde erkeklerin ona gülmesine şaşmamalı.

Haklıydılar. Bunun için her şeyden vazgeçebilirdi. Her şeyden.

Sumi'nin elinin tenine değmesi için yapmayacağı şey yoktu.

Hatta ölürsün.

Şu anda ondan tüm evreni isteyebilirdi ve o da memnuniyetle verirdi. Lanet olsun. O onundu ve bunu varlığının her parçasıyla biliyordu. Ona sahipti. Tamamen.

Ve başka türlüünü istemezdi.

Sumi, Dancer'ın kendisiyle sevişmesini izlerken gözlerinin aldığı rengi aklından çıkaramıyordu. Bu, kız kardeşinin ona Andarionlar hakkında hiç anlatmadığı bir şeydi. Ve Dancer'a bunu yapan ilk kişinin kendisi olması onu heyecanlandırmıştı.

Başka hiçbir kadın onun bu kısmına dokunmamıştı. Kimse onun gözlerini parlatmamıştı. Ve onu sürerken, Andarion erkeklerinde farklı bir şey daha fark etti. Adam onun içinde büyüyordu.

"Dansçı mı?"

Cevap vermeden önce dudağını ısırды. "Sorun değil Sumi. Bunu yaparız." "Büyümek mi?"

Başını salladı. "Sana zarar vermeyeceğim."

Kesinlikle acıtmadı. Aksine, inanılmazdı. Kalçalarını kaldırdı ve vuruşlarını hızlandırırken kendini onun bedeninin daha da derinlerine soktu. Nefes nefese, yüzünü ellerinin arasına aldı ve onu öptü.

Kör edici beyaz bir zevk dalgasıyla boşaldı. Haykırarak, vücudunun içinde ve onu çevreleyen adamın sıcaklığının tadını çıkarırken nefes nefese kaldı.

Hauk, Sumi'nin dudağını ısırmasını ve onun etrafında kasılmasını izledi. Güzel bir gülümseme tüm yüzünü aydınlattı. Dudaklarını yaladı ve en tatlı ritimlerle ona binmeye devam etti.

Tanrım, çok iyi hissettirdi.

Onu memnun ettiği için rahatlamış olan adam sonunda kendini bıraktı ve kendi boşalmasına teslim oldu. Bunun şiddetinden her tarafı titriyordu. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemişti. Kendi başına bildikleriyle kıyaslanamazdı bile.

Çenesi titreyerek, başını onun gür, solgun göğüslerinin arasına koydu. Zayıf ve bitkin bir halde onu kendine doğru çekti.

"Bu inanılmazdı," diye kulağına nefes verdi.

Adam gülümsedi. "Evet, öyleydin."

Sumi onun gözlerinin yavaşça normal rengine dönmesini izledi. "Tahrik olduğunuzda gözlerinizin kırmızı parladığını biliyor muydunuz?"

Kaşlarını çatarak geri çekildi - sanki kadının sözleri onu çok endişelendirmiş gibiydi. "Ne?"

Başını salladı. "Benimle seviştiğin süre boyunca olabildiğince kırmızıydılar. Bu normal mi?"

"Sanırım... beni kırdın."

Yüzünü ona çevirdi. "Seni kırdım mı?"

"Belki mi?"

Sumi onun karşısında gözlerini devirdi. "Bütün Andarion erkekleri bunu yapar mı?"

Onun sorusu karşısında homurdandı. "Bilmiyorum. Hiç bir erkekle

yatmadım." Kız şakacı bir şekilde onun saçını çekti. "Ne demek istediğimi

biliyorsun. Yapma.

Andarionlar bunun hakkında konuşuyor mu? Andarion porno videoları falan var mı?"

Dudaklarının çizgisini takip ederek başını salladı. "Biz insan değiliz, Sumi. Seks bizim için çok kutsal bir şeydir. Kendimizi paylaşmaktır. Ne zaman bu işe girerseniz, kan bağınızı birleştirme riskiyle karşı karşıya kalırsınız. Biz bunu hafife almayız. Atalarımız bizi tanımlar. Bizi bağlar. Hayvanlar gibi tekleyen Andarionlar olsa da, geri kalanımız tarafından hor görülürler. Ve genellikle birleşmeleri engellenir."

"Ama yine de benimle yattın.

Neden?" Derin bir iç çekti.

"Bilmiyorum."

Tüm varlığıyla rencide olmuş bir halde nefesi kesildi. "Bilmiyor musunuz? Ne demek *bilmiyorsun*?"

Hauk tısladı, çünkü kadın onun üzerinden kalktı ve vücudunun en hassas yerinin derisini yırttı. "Ow!"

Kıyafetlerini geri çekerken bilmediği bir dilde konuşmaya başladı.

Ona doğru uzandı. "Sumi..."

Sarsılarak adamın ulaşamayacağı bir yere gitti. "Sakın bana bu tonda konuşayım deme! Bu ne cüret!"

Ayağa kalkarak onu durdurdu. "Bana kızma. Az önce ne yaptığımı anlamıyor musun?"

Ona sert bir bakış fırlattı. "Evet. Tipik bir erkek gibi davrandın. *Adamım!*"

"Hayır, *canım*. Seninle yatmak için kendimi ölüme mahkum ettim."

## BÖLÜM 17

Sumi, içinden korkunç bir korku geçerken ona bakmak için giyinmenin ortasında dondu kaldı. "Bunun için seni *gerçekten* öldürmeyecekler. Öldürecekler mi?"

Bakışlarındaki samimiyetten hiçbir şey kaçmıyordu. "Başka bir dişi bunu yapmayabilir ama Dariana öğrendiğinde kesinlikle bunun için canımı isteyecektir."

Ona kaşlarını çatmak için doğruldu. "O zaman ona söyleme."

"O kadar basit değil. Başka seçeneğim yok. Açıklamanın altında yatmak da bir ölüm cezasıdır."

"Asla bilmeyecekler. Söylemeyeceğim."

Bakışları hüznünlüydü, ellerini kızın saçlarına daldırdı ve ona şefkatle sarıldı. "O zaman bu yalan için ruhumu lanetleyeceğim. Ben korkak değilim, Sumi. Seninle geçireceğim bu an için nelerden vazgeçtiğimi biliyordum. Ve hiçbir pişmanlığım yok... seni kızdırdığım kısım hariç. Bunu yapmak istememiştim."

Gözyaşları onu boğdu. "O zaman benimle koş,

Dancer." "Ne?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Ben ciddiylim. Thia ve Darice'i ailelerine geri götürüp gidebiliriz. Ben kız kardeşim değilim. Senin çocuklarına sahip olmaktan korkmuyorum ve kocamın güvenine *asla* ihanet etmem. Bebeğinizi kucağıma almaktan daha çok istediğim bir şey yok."

"Oh, *mia*," diye nefes aldı. "Hiçbir şey bana seninle olmaktan daha büyük bir zevk veremez, ama . Sen Omira'nın kız kardeşisin. Eğer Fain seni görürse,

geçmişinin acısı onu yok edecekti. Kardeşimin acısı pahasına kendi mutluluğumu asla satın alamazdım." Onu kendine doğru çekti ve başını eğerek omzuna yasladı. "Kızını senin için geri alacağım ve ikinizin de Kyr'ın ulaşamayacağı bir yerde olduğunuzdan emin olacağım. Ama seninle kaçamam Sumi. Bunu aileme yapamam. Annem ona saygısızlık ettiğim için beni asla affetmez."

Onun sözleriyle alay etti. "Bana annenin senin ölmeni tercih edeceğini mi söylüyorsun?"

"Evet. ."

"Dancer," diye azarladı, "sana söz veriyorum, hiçbir anne çocuğunu kaybetmeyi tercih etmez."

Başını kaldırıp başparmağıyla çenesinin çizgisini takip ederken dudaklarının kenarlarında hüzünlü bir gülümseme oynadı. "*Sen* konuşuyorsun. Annemi tanımıyorsun. Sana söz veriyorum, onuru kırılacağına ölmemi tercih ederdi."

"O zaman onlara sana tecavüz ettiğimi söyle."

Bunun üzerine eğlenen bir kaşını kaldırdı.

"Önce sana ilaç verebilirdim. Seni rızan olmadan öptüm." "Ve dudaklarım bunun için sana teşekkür ediyor."

En da bu büyüleyici ses tonundan nefret ediyordu. "Bu hiç komik değil."

"Hayır, değil." Elini kaldırdı ve avucunun altında şiddetli bir ritimle atan kalbinin üzerine koydu. Onun için her şeyi ifade eden o derin, hafif aksanıyla konuşurken bakışları kızinkileri yaktı. "Değerli elinin bir dokunuşu için kendimi seve seve ölüme teslim ediyorum."

Bunun için ondan nefret etmek istedi. Ama nasıl edebilirdi ki? Hiç kimse ona böyle hissettirmemişti.



Değerli ve güzel. Sanki önemliymiş gibi. Bu

yüzden onun gitmesine izin veremezdi.

"Seni kurtarmanın bir yolunu bulacağım, Dancer. Sözlerimi unutma."

"O zaman sana şans diliyorum. Çünkü dürüst olmak gerekirse, ölmek istemiyorum. Hayatımın geri kalanını senin içinde ve seni gülümseterek geçirmeyi tercih ederim."

Ancak o zaman adamın yeniden sertleştiğini ve gözlerinin kızarmaya başladığını fark etti. Yüzü kızarak ona baktı.

Homurdandı ve güldü. "Görünüşe göre söyledikleri doğru." "Peki bu doğru mu?"

"Bir Andarion başka bir Andarion'un etini bir kez tattığında, doyumsuz oluruz." Başını eğerek nazikçe kızın boynuna sarıldı.

"Ne yapıyorsun, Dancer?"

"Beni sadece bir kez öldürebilirler." Gömleğini başının üzerinden çekip çıkardı.  
Sonra botlarını ve pantolonunu çıkardı.

Onu tamamen çıplak görünce boğazı kurudu. Ama isteyeceği son şey ona yeni bir yara ya da sakatlık eklemektir. "Peki ya seni takip eden adamlar?"

Gözleri şimdi gerçekten kırmızı parlıyordu - öncekinden bile daha ışıltılıydı. Saçlarını elinin etrafına doladı ve sonra yüzüne doğru savurdu. "Bizi uyarması için Illyse var. Ve eğer şu anda sözümü kesmeye cüret ederlerse, taptıkları tanrıya daha düşünceli olmayı dileyenlerdir."

Sumi itiraz etmeye başladı ama adam tekrar içine girip vücudu için mükemmel ritmi bulduğunda zihni bomboş kaldı.

Sumi, yanağının altında Dancer'ın teninin sıcak ve tatlı kokusuyla uyandı. Memnuniyetle iç çekerek gözlerini açtı ve kendini hâlâ Dancer'ın kollarının arasında buldu. Tırnağını Dancer'ın göğüs ucunda gezdirdi ve Dancer'ın göğsüne yayılan ürperti anında buruşmasına neden oldu.

Nefesini sertçe içine çekti. "Böyle yapmaya devam edersen üsse asla varamayız, *Mia*."

Onun göğsünü öptü. "*Mia* ne ?" "Küçük fare."

Başını eğerek ona şüpheli bir bakış fırlattı. "Bunun bir hakaret olmadığına emin misin?"

Ona şakacı bir ifadesi verdi. "Neden seni aşağılayayım ki, *Munatara*? Sen tanıdığım en cesur kadınlardan birisin."

"Benimle tatlı tatlı konuşmaya devam edersen, Savaş Hauk, şansın yaver gidebilir."

Ona nazik bir öpücük vermeden önce dudaklarında yavaş bir gülümseme belirdi. Gözleri parlarken, vücuduna çok fazla ağırlık vermemeye özen göstererek onu yuvarladı. Dün gece keşfettikleri tek şey, onun gerçekte ne kadar ağır olduğuydu. O ağır Andarion gövdesiyle onu kolayca ezebilirdi. Cidden bir ton ağırlığındaydı.

Ama bunu zerre kadar umursamıyordu. Eğer ölmek zorunda kalırsa, onun kollarında ölmekten daha iyi bir yol düşünemiyordu.

Adam tekrar içine girdiğinde kendinden geçerek inledi ve o parlayan, güzel gözleriyle ona baktı. "Nasıl hâlâ *bu kadar* tahrik olabiliyorsun?"

Adam yavaş ve sabit bir ritimle kalçalarını iterek kadının içinden zevk dalgaları gönderdi. "Durmamı ister misin?"

"Pek sayılmaz." Onunla başa baş mücadele ederken dudağını ısırđı. "Andarionların kendilerini bu kadar sıkı tutmalarına şaşmamalı. Aksi takdirde yatak odalarınızdan hiç çıkmazdınız."

Buna hak ettiğinden daha sert bir şekilde güldü. "Bu da ne demek oluyor?"

Çenesini kavradı ve onu öptü. "Geçen yıl, Darling kendini patlayıcılarla donattığı ve kendini ve başkentinin yarısını cehenneme çevirmeye hazır olduğu zaman, Caillen ve Nyk onu intikamdan vazgeçirmek için tek yapmamız gerekenin onu yatağa atmak olduğunu söylediler. Bu öneri için onlarla alay ettim ve onlar da benim aptallığıma güldüler. Her ne kadar o piçlerin haklı olduğunu kabul etmekten nefret etsem de. Haklıydılar. Şimdi tamamen anlıyorum. Senin içinde olmaktan daha tatlı bir şey yok, *mu tara*. Seninle burada, böyle kalmak için her türlü arayıştan memnuniyetle vazgeçerim."

Adam kalçalarını daha hızlı iterken elini adamın dikenli yanağında gezdirdi. "Söylediğimde ciddiymdim, Dancer. Senin soyunu seve seve ileriye taşıırım."

"Ben de seninle aynı şeyi yapardım. Ama tanrılar bize bunu bahşetmeyecek ve ikimiz de bunu biliyoruz."

Bacaklarını Dancer'ın kalçalarına sararken gözyaşlarına boğuldu ve onunla farklı bir zamanda ve yerde tanışmış olmayı diledi. Eğer Fain, Dancer'ın yarısı kadar erkek ve aşıkça, Omira nasıl olur da ona bir başkasıyla ihanet edebilirdi? Kız kardeşi elinde bu kadar çok şeyi tutarken nasıl olur da hepsini duygusuzca bir kenara atabilirdi?

Aklını mı kaçırmıştı?

"*Mia?*" Mia'nın yanaklarındaki gözyaşlarını silmek için durakladı. "Seni incitiyor muyum?"

Başını iki yana salladı. "Beni inciten gelecek."

"Bunu düşünme. Sadece gözlerimin içine bak ve içimde hiç kimsenin dokunmadığı bir yere sahip olduğunu bil. Orası sadece sana ayrılmış."

Bu onu daha çok ağlattı.

Hauk yürek burkan bir hayal kırıklığıyla nefesini bıraktı.

Ellerini adamın saçlarına gömdü ve onu kendine doğru çekti. "Sorun sen değilsin bebeğim. Ben bir kadınıyım. Bir Andarion dişisi değil. Bazen hassas duygularımı içimde tutmakta zorlanıyorum. Seni şimdi kaybetme düşüncesi bile..." Onu sırt üstü yatırırken dudaklarıyla alay etti. "Hayatım boyunca seni beklemiş olmam ve sonunda seni bulmuşken gitmene izin vermem hiç adil değil."

Kadın zevklerinin kontrolünü ele geçirirken Hauk homurdandı. Elinden gelse zamanı durdurur, böylece buradan asla ayrılmak zorunda kalmazlardı. Keris'inkini aldığı anda hayatını mahveden bu çölün ona Sumi'yle yeni bir hayat vermiş olması ne kadar da ironikti.

Ama bu seferki uzun sürmeyecekti ve o da bunu biliyordu. Çok yakında onu bırakmak ve ölüm cezasına çarptırılmak üzere geri dönmek zorunda kalacaktı.

*Gitmesine nasıl izin verebilirim?*

Ama Sumi'ye de söylediği gibi, geleceği düşünmek istemiyordu. Sadece şimdi ve burada, sadece ikisinin olduğu bir yerde yaşamak istiyordu.

Fiziksel olandan çok daha derin bir şeyle birbirine bağlı iki ruh.

Kadın hafifçe gerildi. Gülümseyen adam, onun kendisine doğru gelmekte olduğunu biliyordu. Bir an sonra başını geriye attı ve haykırdı.

Onu memnun ettiği için minnettar olan Hauk, ellerini göğüslerinin üzerinde gezdirerek yüzündeki coşku ifadesini izledi. Onu böyle görmek hoşuna gidiyordu. Onun dokunuşundan ve bedeninden zevk almasını. Bu onu ona karşı delicesine sahiplenici yapıyordu. Korumacı. Onun başka bir erkeğe böyle görünmesini asla istemezdi. Hiç kimsenin onun bu parçasına sahip olmasını istemiyordu.

Onun kızıydı.

Dişlerini gıcırdatarak kalçalarını kaldırdı ve onun salıverilmesine katılırken kendini onun derinliklerine gömdü.

Baştan çıkarıcı bir lorina gibi kendini onun göğsüne bıraktı ve elini annesinin uzun zaman önce ona verdiği yara izlerinin üzerinde gezdirirken memnuniyetle içini çekti. Artık onun için önemli olmamaları çok garipti. Bir Andarion dışisinin aksine Sumi yara izlerine aldırmıyordu.

Sadece taze yaraları ve morlukları vardı. Dün gece onları öpmek ve sarmak için saatler harcamıştı. O da onunkiler için aynısını yapmıştı.

Gözlerini kapadı ve kızın teninin kendi tenine değmesinin tadını çıkardı. "Muhtemelen yıkanmalı ve üsse gitmeliyiz."

"Mmm."

"Sumi?"

"Seni duydum. Sadece seninle bir dakika daha yalnız kalmak istiyorum, bu şekilde."

Sadece bir dakikadan çok daha fazlasını istiyordu. Arzuladığı şey onun kollarında geçireceği bir ömürdü.

Ama bu asla olamazdı ve o da bunu biliyordu. Bu yüzden onu cesaret edebildiği kadar uzun süre tuttu, sonra onu kucağına aldı ve yıkanabilmeleri için küçük dereye taşıdı.

Giyinmeye gittiğinde Sumi'nin hafif kahkahası onu duraklattı. "Ne?"

Dudaklarını sevimli bir ifadeyle birbirine bastırdı. "Çadırında uyandığım andan beri o uzun, sert vücuduna tırmanıp direk dansı yapmak istiyordum. Sonunda bunu yapma şansına sahip olduğum için ne kadar mutlu olduğumu düşünüyordum."

Yüzü kızardı. "Bundan emin değilim. Çadırımda uyandığında bana oldukça korkmuş göründün."

"Oh, *çok* korktum." Yavaşça ona yaklaşmak için sudan çıktı.

Kendisine yaklaşan kadının sabah ışığında parlayan çıplak vücudunu görünce nefesi kesildi. Kadın kıvrak ve kaslıydı. Heykel gibi ve tatlıydı. Ve ağzı ondan daha fazla tatmak için sulandı. Ama kızın savaş yaralarını ve sakatlıklarını görünce Kyr'ı avlamak ve merhamet dilemekten sesi kısılana kadar dövmek istedi.

Onun üzerinde aç bir gülümseme gezdirdi. "Dün gece yüzündeki ifadeyi gördüğümde korktuğum kadar değil ama -"

"Bunun için özür dilerim."

Başını iki yana salladı. "Olma. Ölmemi istemekte sonuna kadar haklıydın. Sana zarar vermek için buraya gelmeyi asla kabul etmemeliydim."

"Sana tam olarak bir seçenek sunulmadı. Kyr'ı tanırım. *Majestelerini memnun edecekse* sözleri dudaklarından hiç çıkmaz. Kraliyet ailesine hitap ederken bile."

"Hala -"

Onun sözlerini bir öpücükle kesti. "Fain bana hayatımın erken dönemlerinde kulaklarımla değil gözlerimle dinlemeyi öğretti."

"Anlamıyorum."

"Dudaklar ve diller yalan söyler. Ama eylemler asla yalan söylemez. Söylenen sözler ne olursa olsun, eylemler herkesin kalbindeki gerçeğe ihanet eder. Ve eylemlerin bana senden şüphe etmem için hiçbir sebep vermedi. Seninle tanıştığımдан beri onurluydun. İnancımı buna bağlamalıydim."

Sumi şaşkınlıkla ona baktı. Ona hızla normal gelmeye başlayan o tuhaf gözleriyle bile çok güzeldi. Adamın önce keçi sakalını, sonra da bıyığını okşadı. "Kabadayı vahşiliğiyle tanınan bir ırkın böylesine şiirsel ve güzel olması benim için şaşırtıcı."

O yakışıklı, orantısız sırtışı kadının midesinin bulanmasına neden oldu.  
"Biz vahşi bir türüz."

"Ve Hauk'un Savaşan Kan Klanı hepsinin en şiddetlisidir."

"Öyleyiz, *mu mia*." Giyinmeyi bitirmek için onu bıraktı.

Adam pantolonunu almak için eğilirken Sumi dudağını ısırды. Bu erkek, şimdiye kadar herhangi bir varlıkta gördüğü en güzel popoya sahipti. Ve tüm o gür, dalgalanan et...

Lanet olsun.

Lanet olsun. İç çekerek giyinmek için döndü ve gidip ondan bir ısırık daha almayı ne kadar çok istediğini düşünmemeye çalıştı.

Hauk gömleğini giyerken kaşlarını çatarak durakladı. Şu anda içinde garip bir dinginlik vardı. Hayatında ilk kez huzurluydu ve nedenini bilmiyordu. Kesinlikle sakindi.

Uzun zamandır içinde yaşayan ve onu savaşa sürükleyen acı öfke bastırılmış ve sessizleşmişti. Sumi içinde daha önce hiç bilmediği türden bir neşe yakmıştı. Kalbi hafiflemişti ve tek yapmak istediği onu gülümsetmekti. Ona verdiği mutluluğun aynısını vermektir.

Adamın kendisine baktığını fark edince duraksadı.

"Ne?" Sırıttı. "Ne, ne?"

Güzel yüzünde hepsi de sevimli binlerce ifade oynayıyordu. "Neden bana öyle bakıyorsun?"

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum." Onu nazıkçe kendine doğru çekti ve onun için örmeden önce ellerini solgun saçlarında gezdirdi.

Ona bakmak için başını geriye doğru eğdi. "Ne yapıyorsun?" "Sana bir

Andarion savaşçısının saçını veriyorum."

Sumi kaşlarını çattı. Bu onun için çok garip bir şeydi. Ve yine, böylesine vahşi bir erkeğin bir kadının saçıyla bu şekilde oynaması da yersiz görünüyordu. "Birlik suikastçıları bu yüzden mi saçlarını örüyor? Bir Andarion tarafından kuruldukları için mi?"

Ellerini saçlarında gezdirmeye ve örmeye devam etti. "Sıradan bir Andarion değil, *Mia*. Hauk'un Savaşan Kan Klanı'nın ilk Keris'i. O zamanlar bir Andarion savaşçısı saçlarını uzatma hakkını kazanmak zorundaydı. Dayanıklılık'a kadar kısa tutulurdu. Sonra uzamasına izin verilirdi ama sadece savaşta yenilmediğiniz sürece. Ve hiç kimse Keris'i yenemedi. Bu yüzden insan tiranına karşı savaşmak için Birlik'i kurduğunda, tüm Birlik askerleri onu onurlandırmak için saçlarını uzun ve örgülü yaparlardı."

Mantıklı gelmişti ve suikastçıların bunu neden yaptığını merak etmişti. Artık biliyordu. "Peki Andarionlar neden hâlâ saçlarını sırtlarından aşağıya örmüyorlar?"

"Çok fazla insan bu tarzı benimsedi."

"Ben ciddiym, Dancer."

"Ben de öyleyim. Anavatanımıza karşı sadece Phrixian'lar tarafından eşleştirilen şiddetli bir sadakatimiz var. Pek çok dünyalı bizim tarzımızı benimsemeye başlayınca, biz de saçlarımızı şimdi giydiğimiz çok daha kısa örgülerle değiştirdik." Braketinden deri bir bağ çıkardı ve saçını sabitlemek için kullandı.

Sonra eğildi ve iki parmağını koyu renkli toprağa daldırdı. Ona gülümseyerek gözünün etrafına, yanağına ve çene çizgisine bir desen çizdi. "Şimdi olduğun gibi vahşi bir savaşçı gibi görünüyorsun, *Munatara*." Uzaklaşıp eşyalarını toplamadan önce kızın diğer yanağına şefkatli bir öpücük kondurdu.

Merak eden Sumi, çizdiği güzel girdap şeklini görmek için suya gitti. "Bu ne anlama geliyor, Dancer?"

Çantasını sırtına sabitlerken cevap vermedi. "Diğerlerine yetişmek için acele etmeliyiz. Onlara güvenli bir şekilde ulaştığını gördüğümde



Nyk ile temas kurabildiklerinden emin olun, ben hava araçlarından birini alıp suikastçılarınızı sizden uzaklaştıracam.

Sorusunu tekrarlamaya başladı, ta ki bakışları sırtına dayadığı Andarion kısa kılıcına düşene kadar. Kılıcın kabzasında altın renginde, yüzüne çizdiği sembolün aynısı vardı. Bilekliklerine damgalanmış olanla da aynıydı. Bir şahinin dönen kanatlarıydı. O anda, onun ne söylemeyeceğini biliyordu.

Onu kendi kızı olarak işaretlemişti.

*Gözlerinizle dinleyin.*

Gözyaşları onu boğdu. Adımlarını hızlandırarak onun uzun adımlarına yetişti ve elini tuttu. Illyse'e onları takip etmesini söylemeden önce hafifçe sıktı. El ele yürürken Illyse biraz Andarionca öğrenmeye çalıştı. Son derece karmaşık bir dil olduğu ortaya çıktı. O derin, yankılanan sesiyle dudaklarından bir şarkı gibi dökülüyordu.

Ama insan dili tüm sesli ve çift sesli harflerde tökezledi.

Birkaç saat sonra dinlenmek ve Illyse'i beslemek için durduklarında, Dancer'ın bacağından akan kanı gördü.

"Bunun üzerinde şikayet etmeden nasıl yürüyebiliyorsun?"

Yere baktı ve kanı fırçaladı, sonra omuz silkti. "O kadar da kötü değil."

Gözlerini devirerek çantayı açtı ve antiseptik bir bez çıkardı. "Yemin ederim Andarionların acı reseptörleri insanlardan farklı olmalı." Pantolonunun bacağına yukarı çekerek iltihaplanmaya başladığını gördü. Yüzünü buruşturdu. "Bu kötü görünüyor, tatlım."

Yarayı görebilmek için bacağına oynattı. Sonra yaraya sevimli bir surat yaptı. "İyi olacağım."

Onun umursamazlığı karşısında başını salladı, sonra da yarayı temizlemek ve yeniden sarmak için elinden geleni yaptı. "Syn burada olsaydı ne derdi?"

"Aptal olduğumu."

Beklenmedik kuru cevabı onu güldürdü. "Sana sık sık böyle mi sesleniyor?" "Çoğu zaman."

"Ve bu senin için sorun değil mi?" "Ben ona daha kötü şeyler diyorum."

Sumi böyle arkadaşları olduğunu hayal etmeye çalıştı. Hiç fazla arkadaşı olmamıştı ve Avin bir zamanlar birlikte takıldığı bir avuç insanı işten kovmuştu. Zihninde, Dancer'ın modülünde gördüğü erkek ve kadınlar için kişilikler oluşturmuştu bile. Doğru olup olmadıklarını asla bilemeyecek olması çok kötüydü.

Onları bekleyen geleceği düşünmek istemeyerek ona hafif bir öpücük verdi. "Her şey tamam."

Hiç şikâyet etmeden ayağa kalktı ve sırtını göğsüne yaslayarak onu kollarının arasına aldı. Kollarını ona doladı ve yüzünü boynuna gömdü. Adamın kalçasına doğru sertleştiğini hissedebiliyordu.

Hauk gözlerini kapadı ve ona bu şekilde sarılmanın tadını çıkardı. Bu çok insani bir şeydi. Andarionlar toplum içinde pek dokunmazlardı.

Savaşmadıkları sürece çok ihtiyatlı davranıyorlardı.

Keris ve Dariana'nın nasıl olup da birlikte eküri olmayı başardıklarını merak ediyordu. Çocuksuz bir evliliği nasıl yürüttüklerini.

Tek istediği Sumi'nin kıyafetlerini çıkarmak ve günün geri kalanını onun içinde geçirmektir. Evrendeki diğer her şeyin canı cehenneme.

Eğer evli olsalardı.

Hauk çocukluğuna dair bir anıyı hatırlayınca gerildi. "Sen iyi misin?"

Zihninin ona söylemeye çalıştığı şeyi geri çağırmaya çalıştı. Ama geldiği kadar hızlı gitmişti. Doğruldu, onu serbest bıraktı ve ön kolunu yüzüne sildi. "Evet, sadece... kafam karışık."

"Taraftından mı?"

"Hiçbir şey. Hiçbir etki bırakmayan geçici bir düşünceydi." Çantalarını aldı ve onun elini tuttu. Yine de yola devam ederlerken, düşüncelerinin o tek soruyu düşünmesine engel olamadı -

Keris ve Dariana'nın bu kadar uzun süredir birlikte oldukları düşünülürse, çocuksuz kalmayı nasıl başarmışlardı?

Aksel'in eski üssüne yaklaştıklarında Hauk Sumi'yi durdurdu. İçinde kötü, çok kötü bir his vardı. Doğru olmayan bir şeyler vardı.

"Dansçı mı?"

Cevap vermek yerine küçük bir daire çizdi ve etraflarındaki çölü taradı. Orada hiçbir şey yoktu.

Yine de bu his devam etti.

Sumi ellerini adamın saçlarına gömdü ve onu kendisine bakmaya zorladı. "Beni korkutuyorsun. Kafanın içinde neler oluyor?"

Ona kuru bir bakış attı. "Korkutmuyorsun."

"Ara sıra korkuturum. Şimdi, ne oldu?"

"Sadece geçmişin hayaletleri bana musallat oluyor." Son gördüğünde eski püskü, kırık dökük bir kabuktan ibaret olan üsse bir göz attı.

Sekiz yıl içinde çok şey değişmişti. Sonra Kiara, Aksel tarafından kaçıırılmış ve ölmesi için buraya getirilmişti. Nykyrian onun hayatını kurtarmak için intihara koşmuştu. Hauk'un görevi Kiara'yı ne pahasına olursa olsun korumak, Nyk ise Aksel ve adamları için yem olmaktı.

şimdi bile Nykyrian'ın buraya gelmek için ayrılmadan hemen önce yüzünde beliren kederli ifadeyi . *"Eğer bulamazsam, onu sevdiğimi, onu her zaman sevdiğimi ve bebek için daha fazla heyecanlanamayacağımı söyle."* Nykyrian'ın içten sözleri hâlâ omurgasında bir ürperti yaratıyordu. En iyi arkadaşı o zamanlar ona çok kötü bir gün yaşatmıştı. Bunun için hâlâ Nyk'a bir dayak borçluydu.

Ama bu tamamen farklı bir zamandı. Onu öldürmeye çalışan, nefesini ensesinde hissettiği bambaşka bir düşmandı. Yüzünü ve adını bilmediği biri.

Bu duygudan Sumi'nin elini tuttu ve onu harap binaya doğru götürdü.

Sumi onu durdurduğunda sadece üç adım atmışlardı. Kaşlarını çatarak ona baktı.

Yere düştü ve onun da aynı şeyi yapması için kolunu çekti. O da sorgusuz sualsiz itaat etti.

Sumi bakışlarını üssün kapısında duran gölgeye dikti. Daha iyi bir görüş noktası bulmak için yerde sürünerek küçük bir yükseltiye çıktı. Tüfeğini Hauk'un omzundan aldı ve dürbünü kullanarak binayı inceledi.

"Bir sorunumuz var," diye fısıldadı Hauk'a kullanması için tüfeği uzatırken.

Dürbünden baktı, sonra onu neyin alarma geçirdiğini görünce nefesinin altından küfretti.

"İnkalar mı?"

Başını iki yana salladı.

"Boldorianlar." "Nereden

biliyorsun?"

"Sayıları çok fazla. İnkalar daha küçük gruplar halinde seyahat ederler ve tuzak kurmazlar. Onlar korkak yağmacılar."

"... Daha yakından bakmama izin verin. Bakalım neler keşfedebileceğim." Uzaklaşmaya başlayan kızın kolunu tuttu.

"Ben yaparım."

Onun teklifine gülümsedi ve kolunu okşadı. "Saklanamayacak kadar büyüksün tatlım. Bunu sen de biliyorsun. Bunun için gerçekten gölgede kaybolabilecek biri gerekiyor... büyük bir gölge değil."

"Sumi..."

Beklentiyle ona baktı.

Hauk içini yakan o ela gözlere bakarken tereddüt etti. Ne tuhaf, sekiz yıl önce Nykyrian'ın Kiara'ya bilmesini istediği şeyi söylemediği için aptal olduğunu düşünmüştü. Birlikte geçirdikleri zamanı sessizlik içinde harcadığı için.

Şimdi anlıyordu. Birinin hayatına bu kadar derinlemesine girmesine izin vermek zordu. İçinizde sadece onların sizi yok edebileceği bir yer olduğunu onlara yüksek sesle itiraf etmek. Ve Sumi kesinlikle onun kalbini ve ruhunu narin ellerinde tutuyordu. Dudaklarından dökülecek tek bir sert bakış ya da kelime onu herhangi bir düşman saldırısından bile daha fazla kırabilirdi.

*Sadece  
söyle.*

*Söyle ona.*

Kelimeler onu boğdu. *Sen bir korkak değilsin.*

"Hemen döneceğim."

O daha konuşmadan, kız gitmişti. Hauk, ona güvende olmasını söylemeden gitmesine izin verdiğini fark ettiğinde nefes alamıyordu. Ve geçen her dakika, onun başına gelebilecek her türlü zulmü hayal ederken, onun için tam bir işkenceydi.

*Lütfen geri gel.*

Eğer biri ona zarar verirse, onu parçalara ayırır ve bundan zevk alırdı. Kimse onun vücuduna tek bir parmak bile sürmese iyi olur. Ona doğru kötü bir bakış bile atmasalar iyi olur.

Zihni ona korkunç olasılıklarla işkence ederken içinde çaresiz bir acı kabardı. İçindeki Andarion şu anda komplekse saldırmak ve onu yerle bir etmek istiyordu.

Ama akıllı başında olan kısmı, eğer bunu yaparsa, Boldorianların o kapıdan geçmeden önce binada sevdiği her varlığı öldüreceğini biliyordu.

*O eğitilmiş bir suikastçi, sivil değil. Keşif için ona zaman ver.*

Bunu söylemek yapmaktan çok daha kolaydı. Onunla iletişim kuracak bir kulaklığı olmamasından nefret ediyordu. Neler olup bittiğini bilmemekten.

*Siktir et bu boku.*

Tam içeri girmek üzereydi ki bacağında bir el hissetti. Yuvarlanarak saldırganın boğazını kesmeye niyetlendi.

Ta ki bir çift sevgi dolu ela göze bakana kadar. Onu kollarının arasına aldı ve kendisine sıkıca sarıldı.

"Nefes alamıyorum. Nefes alamıyorum."

Tutuşunu gevşetti. Birazcık.

Sumi başını onun göğsüne yasladı ve içini bir sıcaklık kaplarken gülümsedi. Onun için önemli olduğunu söylemeyebilirdi ama bu sarılma ona ne kadar önemli olduğunu göstermişti.

. "Hâlâ nefes alamıyorum."

Sonunda onu serbest bıraktı. "Ne öğrendin?"

"Cehennemden daha çirkin. Kesinlikle *senin tarzında* bir yer. İstenmeyenlerle dolu, çok fazla eğitim ve mühimmata sahipler... ve yeterince sabunları yok." Ona küçük bir sırt çantası uzattı.

Açtığında bir sürü elektronik aletle karşılaşınca çenesi düştü. "Bunu nasıl aldın?"

Ona göz kırptı. "Suikastçı, hatırladın mı? En irilerinden ikisini arkadan vurdum. Umarım kimsenin kız arkadaşı değildir. Her neyse, üzerlerinde bu kadar vardı. Ceset sayısını bile çıkaramadım. Birinci katta en az yirmi kişi var. Üst katta daha çok var gibi. Eğitimliler. Vahşiler. Ve Andarion için yüklendiler."

"Haklısın. Tam bana göre bir parti. Hadi geri çekilelim ve kutlamaları planlayalım."

"Evet, efendim. Kaptan, efendim. Altı yönünde, efendim."

Hauk onun yıllardır kimsenin kendisine hitap etmediği bir rütbe kullanması karşısında kaşlarını çatı. Kulağa çok tuhaf geliyordu ama yine de onun gözlerindeki alaycı ışığa bayılıyordu. Kendini durduramadan onun dudaklarını tekrar öptü, sonra da bulundukları yerden sürünerek Illyse'i bağlayabilecekleri ve plan yapabilecekleri güvenli bir alana doğru uzaklaştı.

Sumi, Dancer'ı kayalıklara kadar takip etti. Siper olarak kullanabilecekleri küçük bir bölme buldular. Dancer tesisin planını gözden geçirirken Sumi sessizce oturdu.

"Aksel'in eski ofisinde ya da civarında olduklarına şüphe yok." E-tabında çizdiği şemanın ikinci katında neresi olduğunu gösterdi.

"Greviniz ne kadar önceydi?"

"Sekiz yıl önce."

Gözlerini büyüttü. "Konumlarından emin misin?"

"Evet. Kat planları için korkutucu bir hatırlamam var. Darling ve ben bu yüzden bir takım olarak çalışıyoruz. Gözünün önünde bir şema olmadan bir bok hatırlayamaz."

Ancak onu asıl etkileyen şey, grevler ve bu tür etkinliklerin planlanması konusunda çok daha fazla deneyimi olmasına rağmen, yine de onun önerilerini ve tavsiyelerini dinlemesiydi. Geri çağırılması gibi sorular sorduğunda da sinirlenmemiş ya da savunmaya geçmemişti. Egosunun yoluna çıkmasına izin vermemesi onun hakkında çok şey söylüyordu. Ona bir ortak gibi davrandı.

Ve bu onun için her şey demekti. Hiç kimse onun fikirlerine bu kadar saygı duymamıştı.

İç geçirerek tableti çevirdi. "Aksel burayı işletirken burada bir mühimmat deposu vardı. Hâlâ stokluysa ve baskın yaparsak bize çok fazla ateş gücü sağlayacağını düşünüyorum."

"Bu *büyük* bir ihtimal."

"Biliyorum." Başparmağını düşünceli bir şekilde keçi sakalına sürttü.

"Ama gücü kesmek için bir zamanlayıcı yapma fikri hoşuma gitti. Standart bir Birlik iki suikastçı ekibiyle gidip onları sistematik bir şekilde yok etsek nasıl olur? Silahları buldukça alabiliriz. Ne dersiniz?"

Dancer bunu düşündü. "Bir başka büyük eğer. Kullandıkları silahların kapasitesini ya da şarj seviyelerini bilmeyeceğiz. Oradaydım, kırım alev aldı. Tekrarını istemiyorum. Ancak... Şu ana kadar en çok senin fikrini beğendim. Bunu Darling ile yaptığım saldırılarla birleştirebiliriz. Hapishane baskını gördüğünü mü söylemiştin?"

Başını salladı. "Ama... siz ikiniz bunu yaptığınızda biraz yüzünüzce davrandınız. Ve bizim arkamızda Sentella-Tavali ordusu yok."



"Evet, Darling ve ben normalde intihara *pek* meyilli değilizdir. Karısını öldürdüklerini düşündüğü için biraz eğilmişti ve intikam almak istiyordu. Ama yine de normal saldırı şeklimiz daha ince bir versiyon. Hareketlerimi incelediyse, çapa için neye ihtiyacım olduğunu da bilirsin."

"Puan mı alıyorsun?"

"Evet. Planı biliyorum."

Sumi tereddüt etti. Nokta en tehlikeli pozisyondu. Onu tamamen savunmasız bırakacaktı.

Dancer onun bakışlarına karşılık verdi. "En mantıklısı bu. Ben çizerim. Sen süpürürsün." Gözleri yaşlarla doldu. "Bunu yapmana izin verebileceğimden emin değilim."

Hauk evrendeki en değerli sözleri duyunca donup kaldı. Arkadaşlarını sevse de, bir görev için kışını tehlikeye atma konusunda hiç bu kadar çekingen olmamışlardı. "Biz üzerimize düşeni yapıyoruz. Hepimiz eve gidiyoruz."

Dudakları titredi. "Öyle olsa iyi olur. Eğer benim yüzümden ölürsen seni affetmeyeceğim."

Onu kendine doğru çekti ve sıkıca sarıldı. "Hiçbir yere gitmiyorum, *Mia*. Senin için tutmam gereken bir söz var."

Kollarını Dancer'ın boynuna dolamışken sıcak gözyaşları onun tenine düştü. "Seni seviyorum Dancer," diye fısıldadı. "Gerçekten seviyorum. Ve bunu hiç kimseye söylemedim. Kalea'nın babasına bile."

Tam bir dakika boyunca, kalbi paramparça olurken konuşamadı ve bu sözlerle parçalanıp kanadı. Bir zamanlar bir kadının ona bunu söylediğini duymayı hayal etmişti. Ama o rüya Keris'le birlikte yok olmuştu.

Şimdi...

Kendisine tahammül edebilecek birini bulduğuna inanamıyordu.

"Ben de seni seviyorum, *munatara a la frah*."

Sumi geri çekilerek ona baktı. Duyduklarına inanamıyordu. Ta ki onun gözlerindeki gerçeği görene kadar. Daha önce hiç kimse ona böyle bakmamıştı.

Sanki soluduğu hava gibiydi.

"Dariana'nın seni almasına izin vermeyeceğim, Dancer. Seni güvende tutmak için onun lanet boğazını kesmem gerekse bile keseceğim. Ve onun kanının ellerimin üzerinde akmasından zevk alacağım."

Dişlerini ortaya çıkaran bir gülümseme yüzüne yayıldı. "Gerçek bir Andarion savaşçısı gibi konuştun." Kızın elini dudaklarına götürdü ve avucuna şefkatli bir öpücük kondurdu. "Ben sadece ve sadece seninim ve her zaman senin olacağım Sumi." Uzaklaşmadan önce yanağını onunkine bastırdı.

Onun saldırıya hazırlanmasını izlerken duyduğu korku içini parçaladı. Ama bunu unutmaması gerektiğini biliyordu. Önümüzdeki saatlerde hiçbir duygunun kararlarını gölgelemesine ya da tereddüt etmesine izin veremezdi.

Bu savaşla ilgiliydi ve Dancer'ın arkasında bir suikastçıya ihtiyacı vardı. Dikkatini dağıtan duygusal bir kadına değil.

Gölgelerde saklanmalarına yardımcı olacak siyah ve kahverengi dışında vücutlarındaki tüm renkleri çıkardılar.

Hauk kızın soluk rengini fark edince kaşlarını çattı. Bu kesinlikle göze çarpacaktı. "Neden siyah peruk taktığını şimdi anlıyorum."

Sumi onun bu sözleri karşısında başını salladı. "Suluk sarı saçları karanlıkta saklamak zor."

Gizlemeye yardımcı olması için saçına sarması için ona eşarbını uzattı. Kamufraj için cildine daha fazla kir ve kırmızımsı bir kil sürmüştü bile. Aynı şekilde, yüzünün parlak bölgelerine de -alnına, elmacık kemiklerine ve çenesine- biraz sürmüştü. Gerçek Andarion tarzında, geometrik bir desenle uyguladığı bu kil, kullanışlı olduğu kadar güzeldi de. Ve bu sefer, kesinlikle ailesinin izlerini görmüştü.

Gardırobuna onay vermeden önce gömleğini omuz silkerek çıkardı ve ona giydirdi.

Onun hareketleri karşısında kaşlarını çatı. "Ne yapıyorsun?" "Bu patlamaya dayanıklı. Senin pançon değil."

"Bu benim için harika. Senin için kötü ve oraya korunmasız girmeyeceğim."

Çantasından Sentella montunu çıkarırken kızın öfkesine sırtı. "Korunmasız kalmayacağım."

Kız merakla kaşlarını kaldırıp paltoyu neden ona vermediğini sorduğunda, adam paltoyu ona uzattı. Paltoyu bıraktığı anda, ağırlığı kadının öne doğru tökezlemesine neden oldu. "Aman Tanrım! Neyden yapılmış bu? Taştan mı?"

Güldü. "Savaşta giydiğimiz şey bu."

Bu kesinlikle yapısının büyüklüğünü açıklıyordu. Bu şey 100 pound ağırlığında .

En azından.

Ona göz kırparak omuz silktili ve saç örgülerini yüzünden geriye doğru topladı.

Elini hafifçe gözünden yanağına doğru uzanan siyah kıvrımlı desenin üzerinde gezdirdi. "Bu bir şahinin kanatları, değil mi?"

Başını ona doğru eğdi. "Bir sparn hawk. Ailemin adı da ondan geliyordu."

Dünyanın bilinen en vahşi kanatlı yırtıcısı. Yuvaları tehdit edildiğinde ölümcül oldukları söylenir. Bölgesel ve vahşi. Ancak onları evcilleştiren nadir birkaç kişi, hiçbir yaratığın daha sadık ya da daha iyi bir arkadaş olmadığını iddia etmişti. Hiçbiri daha zeki değildi.

"Endurance'ınız bu yüzden mi burada tutuluyor?" Burası Sparn'ın anavatanıydı.

"Kısmen. Ama aynı zamanda ailemin dünyamızı köleleştirmesini engelleyen Oksanalılar olduğu için. Endurance sırasında, Oksana'daki en yüksek dağa tırmanarak ailemizin anavatanımız için yaptığı fedakarlığı hatırlatmak için tek bir sparn tüyü veya kemiği alacağız. Gençlerimize her hedefe ulaşabileceklerini ve her engele tırmanabileceklerini göstermek için. Ve ne kadar yükseğe çıkarlarsa çıksınlar, düştüklerinde onları yakalayacak bir aile daima yanlarında olacaktır."

Ama düştüğünde kimse onu yakalamamıştı. Yalnız bırakılmış, sonra da terk edilmiş ve alay edilmişti.

Ve Thia'dan Dancer'ın Keris ölmeden önce zirveye ulaşamadığını biliyordu. Bunun yerine Dancer, olması gerektiği gibi bir evlat olmadığı takdirde ailesinin ona sırt çevireceğini öğrenmişti.

O anda, onun neden bu şekilde dövuştüğünü anladı. Sanki herkese layık olduğunu kanıtlıyormuş gibi.

Kendisi bile.

Onun dudaklarını öptü. "Sen tanıdığım en güçlü erkeksin, Dancer. Hiç kimse senin asil soyuna daha layık olamaz. Aileni ve atalarını onurlandırırıyorsun. Ve sen Andaria için bir hazinesin. Hawk'un Savaşan Kan Klanı'nın ilk Dansçısı'nın ne zaman aşağı bakıp adaşının gücünü ve güzelliğini görse gülümsediğini biliyorum."

Bu sözler kafasında yankılanırken Hauk nefes alamıyordu. Hiç kimse ona onun gibi hissettirmemişti. Her şeyi yapabilecekmiş gibi. Uçabileceğini bile. "Sana zarar verilmesine izin vermeyeceğim."

"Ben de seni." Bıçağını çıkardı ve başındaki eşarbı çözdü.

Onu ikiye bölüp yüzünün ve başının etrafına sabitleyene kadar ne yaptığını anlamadı. Andarionlar böyle savaşırdı. Düşmanlarına asla yüzlerini göstermezlerdi.

İşi bittiğinde, ona iyiliğinin karşılığını verdi. Illyse'in zarar görmediğinden emin olmak için onu bağladı. Sonra birlikte, yan yana savaşa doğru yola koyuldular.

## BÖLÜM 18

Hauk, bir zamanlar sürünme boşluğu olarak kullanılan arka kısımdan binanın içine doğru ilerledi. Yıllar önce Nykyrian tarafından kendisine lakap takılan akuma iblisi kadar sessiz bir şekilde, sürünme boşluğundan elektrik odasına giden kiremidi açtı. Yalnız olduğundan emin olmak için bir an durduktan sonra elini Sumi'ye uzattı ve onu yanına çömelmesi için çekti.

Odanın dışından gelen ayak sesleri karşısında donup kaldılar. Üs tam güce sahip olmadığından, bunun güvenlik sensörlerinin aniden ortaya çıkan cesetleri tespit etmeyeceği anlamına geldiğini umuyordu. Normalde güvendiği destek personeli olmadan bir görevde olmak gerçekten garipti. Nyk, Darling, Jayne ve Syn'in birbirleri ve hedefleri hakkında sümüklü yorumlar yapan seslerinin kulağında olmaması garipti.

Bunun yerine, bu eski tarzdı. Ses yok. Dövüşte neye ihtiyacınız olacağını tahmin etmek ve bilmek için yanınızdaki kişiye güvenmek zorundasınız. Hiçbir zaman tek bir kişiye bu kadar güvenmemişti.

Ve onu mahvetmek için buraya gönderilmişti.

*Ona güvendiğim için deli olmalıyım.*

Yine de her şeye rağmen yaptı. Çünkü artık onun hayatına kendi hayatından daha fazla değer veriyordu. Kendi başına çıkmaktansa, onun bunu atlatmasını tercih ederdi.

*Evet, ben deliyim.* Nyk ve Darling haklıydı. Akli uzun zaman önce sağduyusunu ele geçirmişti ve uzak bir gezegende birlikte tatil yapıyorlardı.

Ayak sesleri kayboldu.

Hauk ana jeneratöre doğru süründü. Sumi, giyinirken ve görev için plan yaparken yaptığı zamanlayıcıyı ona uzattı. Jeneratörün ayarlarını yeniden programladı ve zamanlayıcıyı ekledi. Ayarlandıktan sonra, diğerlerini dinlemek için kapıya doğru gizlice ilerledi.

Aksel'in iyi yanı paranoyak bir orospu çocuğu olmasıydı. Birinin uzaktan kilitleyebileceği elektronik portallar yerine, eski moda menteşeli kapılar kullanmıştı.

Sumi'nin yerine geçmesini bekledikten sonra kapıyı araladı ve koridora bakmak için bir dakikasını ayırdı.

Çok açıktı.

Gölgelerde kalmaya dikkat ederek, görsel olarak tespit ettiği ilk muhafızlara yöneldi. Sumi haklıydı. Vahşiydiler ve silahlarla doluydular. Öldürmek ve işkence etmek için yaşayan türden paralı askerlerdi.

Hauk deri bilekliğindeki küçük teli çıkardı ve hedeflerden birini boğmak için kullandı. Sumi kendi cesedini çıkarırken o da cesedi bir depoya taşıdı.

Yavaş yavaş, suikastçı suikastçı, silah dolabına doğru ilerlediler. İçeri girdiklerinde yüzünü kapattı ve silah ve cephane aramak için sessizce kasaları ve dolapları açmaya başladı. Neyse ki leş yiyiciler tarafından tüketilmemişti. Bastien bunları stoklamak için çaba sarf etmiş olmalıydı.

Sumi, odadaki envanteri gören Dancer'ın yüzündeki heyecanlı ifadeye gülmemek için kendini zor tuttu. İlk kez bir karnavalı ziyaret eden küçük bir çocuk gibiydi.

Ona dudak büktü ve fısıldadı: "Ben de senin yüzüne o bakışı sadece benim koyabileceğimi sanıyordum."

Mutluluğu paniğe dönüştü.

"Şaka yapıyorum, tatlım. Doldur." O ağır silahları çıkarırken, Dancer daha küçük kalibrelerle odaklandı. El bombalarına uzandığında Dancer'ın nasıl gerildiğini fark etti.

Bakışlarını kilitlediler.

Binlerce kötü anı içinden geçerken Hauk nefesini tuttu. Kapsülün patlaması ve onu sıcak metale yapıştırması. Etrafındaki devreler patlarken ateşin içinde sıkışıp kalması. Dağın suratında patlaması.

Ama bu geçmişte kaldı. Sumi daha ağır silahları ve taşıyamazdı. Bunu biliyordu. El bombaları onun en iyi savunmasıydı.

"Yükle, *mu mia*."

Adam her şeyin şarjlı olduğundan ve küçük patlayıcılar için daha fazla fişek olduğundan emin olurken, onları giysilerinin içine soktu.

Başka biri yeniden silahlanmak için odaya girmeye çalışırsa kapıyı patlatacak şekilde ayarlamadan önce onu odadan çıkardı.

Şansları yaver giderse, görünmeden yukarı çıkabilirlerdi. Şimdiye kadar düşmanlarını sessizce ortadan kaldırma konusunda kayda değer bir iş çıkarmışlardı.

Koridoru tararken beş kişiyi daha öldürdüler. Ama tam merdivenlere ulaştıklarında, arkalarında bir kapı açıldı.

Hauk adamın çok uzakta olduğunu fark edince irkildi. Bıçağını savurdu ve adamı iki gözünün ortasından yakaladı.

Ancak adam ateş açıp alarmı çalıştırmadan önce değil.

Suikastçılar tarafından kuşatıldıklarında Hauk Sumi'yi korumak için ateş açtı. "Arkama geçin."

Vurdu ama sadece bir adamı kafasından vurup yere düşüren bir patlama yaptıktan sonra. Elini Hauk'un mühimmat kemerine soktu.



ve onu da yanına çekti.

Köşeyi döndüler ve üzerlerine cehennem yağdı.

Sumi'ye kalkan olmak için hareket etti. Kılıfından iki modifiye Andarion blasterini çıkardı ve belinden saldırganlara ateş etti.

Şimdi otomatik pilotta, en iyi yaptığı şeyi

yaptı. Savaştı ve öldürdü.

Hauk yeniden doldurmak için durakladı. "Burada kaç tane piç var? Klonlanmışlar mı?"

"Eğer öyle olsaydı, program için daha iyi kokan donörler seçerlerdi diye düşünmek istiyorum." Sumi el bombalarını fırlatmadan önce silahlarını değiştirdi. Merdivenlere doğru düşerlerken Sumi onu da yanına çekerek üzerlerini örttü.

Kendisine kaç tane patlayıcı isabet ettiğini sayamadı. Canını yaktılar ama ceketinin üzerine düştükleri sürece korunuyordu. Tökezlemesine neden olan, kalçasına giren bir tanesiydi.

Düşmeye başladığında Sumi'yi yanında buldu ve ona omzunu uzattı. Onu ateş hattının dışında bir odaya çekti.

Dudağını ısırarak acıya küfretti. "Yaralanmadan önce gitmelisin."

Başını iki yana salladı. "Sensiz olmaz..." Onunla bakışlarını kilitledi. "Tek başına güçlü. Birlikte daha güçlü. Ölümünden korkmayın."

Kız Sentella'nın sloganını dile getirince gülümsedi. "Pek Birlik'çi ."

"Birliğin canı cehenneme."

Eşarbını çıkardı ve kalçasına baskı uygulamak için kullandı. "Hadi bitirelim şu işi."

Sumi onun gözlerindeki bakış karşısında tereddüt etti. Ona bakarken, gözleri parıldayan o derin ve canlı kırmızıya dönüştü. Demek ki onu bu kadar tahrik eden tek şey seks değildi. Dövüşmek de bunu yapıyordu.

Büyüleyici.

"Hauk!" diye bağırdı bir adam dışarıdaki koridorda.

Kapıdan geri çekildi ve kendini duvara yasladı. Sumi odanın ortasında, bir sandığın arkasında alçaldı.

"Ne?" Dancer cevap verdi.

"Teslim olun yoksa hepsini öldüreceğiz! Çıglıkları kulaklarınızda yankılanana kadar parça parça!"

Dancer bu tehdide güldü. "Bunu yaparsan seni parça parça yerim. Şu anda seni hayatta tutan *tek* şey o üçü. Onları serbest bırakırsan yaşamana izin veririz. Buradan nasıl ayrılacağınıza siz karar vereceksiniz. Ayaklarının üzerinde ya da önce ayakların. Karar vermek için otuz saniyeniz var."

Sumi ona doğru ilerledi. "Dansçı?" diye fısıldadı.

Adam ona doğru döndüğünde, kadın bir sonraki kata açılan bir deliğin bulunduğu tavanı işaret etti.

Başını sallayarak ona tırmanış malzemelerini uzattı.

Kancayı vurduktan sonra düğümlü ipi yukarı doğru kaydırdı. Ama tepeye ulaşır ulaşmaz odaya ateş açtılar. Şarapnel parçaları ve enkaz uçuşmaya başladı. Dancer'ın ipe doğru koştuğunu görünce kalbi durdu.

Dancer geldi ve yaralı bacağını paslı kirişe sürterken yüzünü buruşturdu.

İki el bombasını yere bıraktı ve bombalar patlayınca yuvarlanarak uzaklaştı. Altındaki tavan protesto için gıcırdadı.

Kahretsin. Kırılıyordu ve onları o odaya geri göndermek üzereydi.

Bir an öleceğinden emindi, sonra Dancer onu yakaladı ve onunla birlikte yuvarlandı. Katlar arasında onun üstünde dinlenmeye başladı. Dar ve sıkıştı. Ama peşlerinden koşan adamları duyduklarında ona teşekkür edecek zamanları bile yoktu.

Dancer üstündeki fayansı tekmeledi. Odayı temizlemek için ilk önce kendisi geçmeden önce dikkatlice onu üzerinden kaldırdı. Onu küçük açıklıktan çekmek için geri döndü.

İkinci kata çıktıklarında, sol taraflarındaki merdivenlere yöneldi. Yerde açtıkları deliği kapatmak için geride kaldı, böylece önce o gidebilecekti.

Merdivenlerin başına geldiklerinde Sumi durakladı. Oradaki oda boştu. "Um... Dancer?"

Onu endişelendiren şeyin ne olduğunu anlayınca bir dizi küfür savurdu. "Sanırım burası ofis?"

Dancer başını salladı ve inledi. Arkalarındaki kapı kırılarak açıldı. İlk geçeni yakaladı ve onu duvara öyle sert çarptı ki adam sersemledi.

Sumi nefesini sertçe içine çekti. "Ooo, dostum. Gerçekten kötü zamanlama sen."

Dancer suikastçıyı devasa yumruğuyla yakaladı ve duvara yasladı. "Nerede tutuluyorlar?"

Sumi, Dancer'a bu soruyu buraya kadar gelmeden önce sormuş olmaları gerektiğine dair alaycı bir yorum yapmaya başladı. Ama bu dikkatsizlikten en az Dancer kadar kendisi de sorumlu olduğu için konuyu kapattı.

Ayrıca, suikastçıyı dövmekten hoşlanıyor gibiydi.

"Alt katta... bölmede."

Dancer adamın boynunu kırmadan önce insanlık dışı bir ses çıkardı. "Alt katta. Bunu kim yaptı?"

"Rehinelerin nerede saklanacağına dair Andarion el kitabını okumamış biri mi?"

Ona kuru bir bakış attı. "Hiç komik değilsin." Arkasına yaslandı ve inledi. "Ugh... daha fazla merdiven."

"Kestirmeden gidip katlara çarpabilirsin ama muhtemelen daha çok canın yanar."

"Hatırlatma bana." İç çekerek uyluğundaki bandajı sıkılaştırdı. Sonra kapıyı açtı ve onu koridora götürdü.

Aşağıdaki katta onları arayan adamları duyabiliyorlardı.

Silahlarını değerlendirmek için bir dakika ayırdı. Dudaklarında tuhaf bir gülümseme belirdi.

"Ne?"

"Sadece eski bir görevi hatırlıyorum. Yıllar önce Nyk ve ben Birlik'te birlikteydik ve bir karakolda savaşıyorduk. Ciddi bir ateş altındaydık ve cephanemiz azalıyordu. Kyr bunu duyduğunda bakışlarını üzerimizde gezdirdi ve *'Evet ama adamım bitmiyor. İleri!'* dedi. " İçini çekti. "O gün birliğimizin yüzde seksenini kaybettik."

"Kulağa Kyr gibi geliyor."

Bir sonraki koridora döndüler ve üzerlerine ateş açıldı.

Sumi küfrederek geriye düştü ve kolunu tuttuğunda pazılarında güzel bir yanık izi gördü. Zonkluyor ve ağrıyordu, bu da Dancer'ın kalçasındaki yarayla yürüyebilme yeteneğini yeniden takdir sağladı. Gah! Acıyor!

Dancer kendilerine saldıran suikastçıları öldürdükten sonra dönüp kolunun kanadığını gördü. Yüz hatlarına soğuk, korkunç bir öfke çöktü.

Parlayan gözleri kırmızının daha koyu bir tonuna dönüştü.

Kendisine yöneltilmiş olmasından korkarak sertçe yutkundu. "Ben iyiyim. Sadece bir sıyrık."

O anda gözlerinde tuhaf bir parıltı belirdi. Onu o kadar sıkı sarmıştı ki kalbinin atışını duyabiliyordu. Paltosunu çıkarıp kızın üzerine örtmeden önce yanağını kızın yanağına bastırdı.

Ağırılığından sendeledi.

"Sikerim böyle işi," diye hırladı ölümcül bir ses tonuyla.

Bir dakika önce odada onunla birlikteydi ve bir dakika sonra gitmişti.

Sumi, adamın geri kalanını kendi başına bitirmesi için onu bıraktığını fark edince nefes alamadı.

Patlama zırhı olmadan. Dayanak ya da

nokta yok. Koruma ateşi yok.

*Andarion aklını kaçırmış!*

Peşinden koşmaya çalıştı ama palto o ağırdı ki .  
O anda onu dövmek istedi.

Kalbi küt küt atarken savaşın sesini duydu. Onu kendi aptallığından bile korumaya kararlı bir şekilde paltosunu bıraktı ve peşinden koştu. Arkasında bıraktığı cesetleri görünce yavaşladı. *Kendimi değersiz hissetmiyor muyum?*

O olmadan, onları geçmekte sorun yaşamamış gibi görünüyordu.  
Hepsi.

Ama onu asıl endişelendiren, sadece bir varlığa ait olabilecek kadar büyük olan kanlı ayak izleriydi. Ve *çok fazla* kan vardı.

Dancer için korkarak ayak seslerini takip etti, arkasından kimsenin gelmemesi için dikkat etmeye özen gösterdi. Koya ulaştığında, bulabileceği şeyden korkuyordu.

"Vur onu, Hauk Amca! *Minsid* kafasını uçur!"

Sumi, Thia'nın Dancer'a teslim olmasını söyleyen adam tarafından tutulduğunu görünce gölgelerin arasında kaldı. Genç yüzü hırpalanmış ve dudakları kanıyordu. Eski anıları canlanırken Sumi kan dökmek istedi. Thia'nın yaşındaki bir kıza zarar vermeye nasıl cüret ederler!

Üzerindeki kana rağmen eli tamamen sabit olan Dancer gözlerini adama dikti. Dancer'ın dudakları ve yüzü şişmiş ve kanıyordu. "Onu öldürürsen sonra ne olacağını biliyorsun. Haftalarca beynini kepçeyle toplarlar."

Bastien, Dancer'ın yanında bir yığın halinde yatarken Darice bağlanmış ve ağzı kapatılmıştı. Ölü gibi görünüyordu.

Sumi dikkatini tekrar Thia'ya çevirdi ve adamın Dancer'ı izlerken hedef saplantısı olduğunu fark etti. Onun burada olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

Sessizce hareket ederek, suikastçının kafasına net bir atış yapabilecek şekilde pozisyon aldı.

Thia'nın bakışları ona kaydı ama adamlara onu gördüğüne dair hiçbir ipucu vermedi. Sumi'nin ne yapmak üzere olduğunu anında anladığı için gözlerindeki tüm korku kayboldu.

Sumi tek bir baş hareketiyle kıza ne zaman ateş edeceğini bildirmek için üç parmağını havaya kaldırdı. Yumruğuna ulaştığında Thia ayaklarını kaldırdı ve Sumi'nin ateş ettiği anda doğruca yere düştü.

Adam sendeleyerek geri çekildi ve Dancer üzerine boşalttı. O ateş etmeyi bırakana kadar kimse kıpırdamadı. Ancak o zaman Dancer ona doğru koşarken Thia gözlerinde yaşlarla başını kaldırdı.

Sumi, hiç hareket etmeyen Darice'nin yanına gitti. Tamamen donmuştu. "Darice? Şokta mısın?"

Cesetlerle dolu odayı tararken yavaşça gözlerini kırptırdı ve sonra amcasına baktı. Görünüşe göre Dancer'ın ne yaptığını anlayamamıştı. Sumi'ye kaşlarını çatı. "Ama o bilişim sektöründe çalışıyor."

Darice'in kafa karışıklığına güldü. "O çalışmıyor, tatlım." Darice'in saçlarını karıştırarak onu serbest bıraktı ve Bastien'i kontrol etmeye gitti.

"Yaşıyor mu?" Dancer sordu.

Omzunun üzerinden bakınca Dancer'ın Thia'yı kucağına aldığını gördü. "Evet, ama onu çok kötü dövdüler."

Thia başını kaldırıp Dancer'a baktı. "Onlara seninle ya da üsle ilgili bir şey söylemeyi reddetti."

Bastien, "Çok doğru," diye nefes aldı, sonra kendini yuvarlarken inledi. Tıslayarak yüzünü buruşturdu. "Piçler anaokulu kızları gibi vuruyorlar. Sanırım içlerinden biri saçımı çekip bitli olduğumu bile söyledi."

Dancer homurdanarak Thia'yı kendisinin ve Bastien'in yanına bıraktı. "Bir tahliye çağrısı yapacağım." İki değerli Andarion blasteri hariç tüm silahlarını yanlarına yerleştirdi. Silahları kılıflarına sokmadan önce fişeklerini değiştirdi. "Hareket eden bir şey olursa, son derece önyargılı bir şekilde vurun."

Sumi bakışlarını adamın yan tarafına ve kanayan bacağına çevirdi. "Bunlarla ilgilenmemiz gerekiyor."

"Önce ara. Birazdan dönerim."

"Sen inatçı bir canavarsın, Dansçı Hauk!" diye seslendi adam kapıya doğru ilerlerken.

Ona sırtıtmak için geri döndü. "Listeye seksi eklemeyi unutmuşsun."

"Hayır, bu senin koca kafana girebilir!"

Gülerek koridorda gözden kayboldu.

Darice hâlâ şoka girmiş görünüyordu. "Nasıl böyle hareket etti?"

Thia gözlerini devirdi. "Hauk Amca bir savaş kahramanı, Darice. Türünün en iyilerinden biri."

Hâlâ sırt üstü yatan Bastien başını Thia'ya doğru çevirdi. "O Akuma, değil mi?"

Thia ona boş bir bakış attı. "Neden bahsettiğini bilmiyorum."

"Evet, öyle. Ama sorun değil. Bana Sentella olduğunu söylemişti. Neredeyse iki metre boyunda olup da böyle dövüşen tek bir varlık duydum. Lanet olsun." Acı acı güldü. "Ve ben de *ona* yardım etmeyi teklif ettim." Manyak kahkahası keskin bir iniltiyle sona erdi.

Sumi elinden geldiğince ona yaraları konusunda yardım etmek için harekete geçti. "Bu arada teşekkür ederim."

Bastien ona kaşlarını çattı. "Ne için? Kırımın tekmelenmesi ya da yerde kanlar içinde kalmam için mi?"

"Onları güvende tutmak."

Bastien dudaklarını büktü. "Yeniden kahramanlık yapmak güzel. Ne özlediğimi unutmuşum." Kadın alnındaki keşiğe dokunduğunda nefesini sertçe içine çekerek ona hırladı. "Sonra yine, bu bok berbat! Gah, ne düşünüyordum ki?"



Ama gözlerindeki parıltıdan Bastien'in de tıpkı Dancer gibi dövüşmek için yaşadığını anlayabiliyordu.

Hauk altuzay ekipmanının acınası durumuna bakarak iç çekti. Görünüşe göre Aksel öldüğünden beri atıl durumdaydı. Toz ve aşırı hava koşulları onu çok yıpratmıştı.

Ama birkaç dakika içinde çoğunlukla çalışmasını sağladı. En azından öyle olduğunu umuyordu.

Açarak Nykyrian'ın bağlantısı için koordinatları ayarladı ve kayda bastı. "Hey, *Drey*. İyi olduğumuzu ama yoğun ateş altında olduğumuzu bildirmek için arıyorum. Sırtımda bir takip cihazı var ve takipçilerimi çocuklardan uzak tutmak için tek başıma yola çıkmak üzereyim." Acı içinde kıvranırken yüzünü buruşturmak için . "Onları Canyon Point'e gönderiyorum. Fain oranın nerede olduğunu biliyordur. Haberiniz olsun, yanımıza iki kişi daha aldık. Sumi adında bir kadın ve Fain'in tanıdığı bir adam. Bastien Cabarro. Dostlara ateş etmeyin, özellikle de kadına. Bunu yaparsan beni kızdırırsın. Thia'yı güvende tutacağız ama..." Acıyla savaşıırken tekrar tısladı. "Size ihtiyacım var çocuklar. Kışınızı sürüklemeyin."

Nefes nefese kaldığında mesajı gönderdi ve diğerlerine katılmak için ayağa kalktı. Yaralarının acısından ve kan kaybından titriyordu. Ama aşağı inmeyi reddetti. Ona ihtiyaçları vardı ve incinmelerine izin verecek değildi.

Tüm vücudu itiraz ederken, topallayarak körfeze doğru geri döndü. Mesajın Nyk'a ulaşması birkaç saat sürerdi. Herkesin toparlanması için birkaç saat daha. Buraya gelmek için yarım gün.

Bu arada, halletmesi gereken birkaç şey daha vardı.

Odada volta atan Sumi tırnağını çiğniyor, iyi olduğundan emin olmak için Dancer'ın peşinden gidip gitmemeyi tartışıyordu. Tam ayrılıp onu kontrol etmek üzereydi ki kapı açıldı.

Hareketlerinin yavaşlığından çok acı çektiği anlaşıyordu. Gülümseyerek çenesine dokundu, sonra Bastien'e baktı. "Bas? Burada ihtiyacın olan bir şey mi?"

"Pek sayılmaz. Neden?"

"Gitmemiz gerek. Boldorianlar sürü piçleridir. Bu son tur sırasında bir işaret gönderirlerse, bence en iyisi burayı boşaltmak."

Bastien ayağa kalktı ve sonra tekrar yere düştü. "Ne kadar kötü değil mi? Bir saniye önce yerden bundan daha yüksekte olduğuma yemin edebilirdim."

Dancer homurdandı. Elini uzattı ve Bastien'i ayağa kaldırdı. İkisi de aynı anda yüzlerini buruşturdu. Bastien'den bir adım uzaklaştı. "Darice, adama yardım et."

Şaşırmasına rağmen Darice hiç şikâyet etmeden bunu yaptı. Bastien'e omzunu uzattı ve birlikte kapıya yöneldiler.

Dancer Thia'yı kontrol etmek için durakladı. "İyi misin, *kisa*?"

Kollarını göğsünde kavuşturmuş, bakışlarını binanın etrafında gezdirirken gözlerinde tuhaf bir ifade vardı. "Annemin nerede öldüğünü biliyor musun?"

Dancer onun sorusu karşısında irkildi. "Yapma, bebeğim."

Ona bakarken gözlerinden yaşlar süzüldü. "Kiara bu konuda hiç konuşmayacak. Babam da öyle. Ben sadece çok acı çekip çekmediğini bilmek istiyorum."

Onu kollarına çeken Dancer, eliyle başını okşadı. "Hayır bebeğim, yapmadı." Ona yalan söylemekten nefret ediyordu ama gerçek onu daha kötü hissettirmekten başka bir işe yaramayacaktı. Kızın alına bir öpücük kondurdu. "Aksel senin ruhuna yeterince sahip. Senden daha fazlasını almasına izin verme. O senin gözyaşlarının bir molekülüne bile değmez."

Sonra ona sarıldı. "Teşekkür ederim. Her şey için."

Başını salladı. "Seni seviyorum, Thee."

"Sen de." Darice ve Bastien'in peşinden gitmeden önce onun yanağına bir öpücük kondurdu.

Sumi Dancer'a yardım etmek için harekete geçti. "üzereymiş gibi görünüyorsun."

Kapıya doğru yürürlerken kolunu onun omuzlarına atarak hafifçe sıktı. "Ben iyiyim."

Buna bir an bile inanmadı. "Gözlerin hâlâ olabildiğince kırmızı."

Binadan çıktıklarında hiçbir şey söylemedi. Çocuklar ve Bastien hava araçlarındaydı. Dört ama sadece üçünde çok uzağa gidecek kadar yakıt vardı. Bu da Bastien'in bir tanesinin deposunu boşaltıp yakıt takviyesi yapmasından sonraydı.

Dancer Bastien'e içinde ilave silahlar olan bir çanta uzattı. "Eşyalarını aldın mı?"

"Evet."

"Güzel." Dancer küçük bir el kumandası çıkardı ve ona bastı. Bir an sonra tüm bina havaya uçtu.

Bastien öfkeyle bön bön baktı. "Benim pornom! Seni Andarion piçi! Beni havaya uçuracağını söylememiştin."

Dancer ona doğru kuru bir bakış attı. "Önce *senin* çıkmana izin verdiğim için memnun ol."

Bastien iç geçirerek gözlerini devirdi. "Sen Fain'in kardeşisin. Tıpkı onun gibi... piç kurusu. Pekâlâ, ne yapıyoruz?"

"Dördünüzü Point'e götürdükten sonra Illyse için geri geleceğim. Diğerleri gelene kadar ben hareket halinde olacağım." Bastien'e TD'sine takılı olan takip cihazlarından birini uzattı. "Bunu Thia'nın babasına verirsen beni bulurlar."

Sumi onun önünde durmak için hareket etti. "Seni bırakmayacağım. Yaralısın."

"Bunu daha sonra tartışalım. Boldorianlardan bazılarının patlamayı görme ihtimaline karşı buradan çıkmamız gerekiyor."

Tartışmak istedi ama onun haklı olduğunu biliyordu.

Sumi ilk airbee'yi aldı. Thia onunkinin arkasına tırmandı. Bastien bir diğerine bindi ve Hauk da üçüncüyü aldı. Darice amcasının arkasına oturmaya gitti. Kollarını Dancer'ın beline doladığında, Dancer'ın yüz hatlarının yumuşadığını fark etti. Darice'in kollarını sıvazladı ve sonra da çekip gitti.

Onu Grenalyn Dağı'nın eteklerindeki küçük bir vahaya kadar takip ettiler. Çöl iklimine rağmen, içinden geçen hızlı bir akarsu ile garip bir şekilde gür ve yeşildi.

Dancer arabayı park etti ve Darice'in inmesine yardım etti.

Onlardan ayrılmaya başladığında Sumi kolunu yakaladı ve onu yerinde tuttu. "Yaralısın ve kanaman var. Eğer bir an için bile burada durup yaralarınıza ilgilenilmeden gitmeni izleyeceğimi düşünüyorsan, sen... düşündüğümünden daha da delisin. Ve seni takip *edeceğim*."

Elini kızın yanağına koyarak başparmağıyla çenesini okşadı. "Seni tehlikeye atmayı reddediyorum."

"Biliyorsun, Dancer. Kahramanlık bir şeydir. Moronluk ise bambaşka bir şey." Hava arısını kapattı. "Şimdi kışını kaldır ve oraya otur, asker!" Thia'nın eşyalarını yerleştirdiği yeri işaret etti. "Ve ne kadar kötü yaralandığını görmeme izin ver. Sonra şu ölüm arayışını tekrar gözden geçiririz."

Başını ona doğru salladı. "Çok patronluk taslıyorsun. Benimle böyle konuşan başka birini yerdim."

"Sözler, sözler. Şimdi kımıldayın!"

Hauk tartışmak istedi ama açıkçası ne enerjisini ne de gücünü toplayabildi. Bu yüzden, doğasında olmamasına rağmen onun emirlerine itaat etti. İç geçirerek bacağını hava arısının üzerine attı ve kadının onu suya yakın daha yumuşak bir alana götürmesine izin verdi.

Aklının bir köşesinde Darice'in onu izlediğini ve Dariana için zihinsel notlar aldığını biliyordu. Yine de artık umurunda değildi. Darice zaten onun alçakların en alçağı olduğunu düşünüyordu. Yıllar boyunca yeğeninin kendisi hakkındaki düşüncelerini kurtarmaya çalışmıştı ve artık bunu yapamayacağını anlamıştı. Darice ne düşünürse düşünsün. Hauk'un bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Yere uzanarak, bir zamanlar çaresizce sarktığı ve neredeyse ölüme düştüğü dağın yamacına baktı. Düşünecek olursak, Keris şu anda yattığı yerden sadece birkaç metre öteye inmişti.

Ama geçmişi düşünmek istemiyordu. Yaşamak için çok acımasız bir yerdi.

Sumi onun yanına oturdu ve gömleğini açtı. Kaburgalarındaki Tondarion ateş akrepleri gibi sokan yarayı görünce nefesi kesildi. "Dansçı!"

Kadın yarayı temizlerken ve yaranın üzerine titremeye devam ederken konuşmadı. Kulağa ne kadar iğrenç gelse de, yaraları yüzünden ona duyduğu öfke hoşuna gitmişti. Bunun yerine parmak eklemine çenesinde gezdirdi ve kapüşonlu gözlerle onu izledi. İnanılmaz derecede güzeldi ve yüzünde ailesinin boyalı desenini taşıırken daha da güzeldi.

Tek istediği bu sabaha geri dönmek ve onunla tekrar sevişmekti. Dudaklarının tadına bakmak ve vücudunun her santimini kemirmek.

Garip, acı çektiğini biliyordu ama o bu kadar yakinken umurunda değildi. Onun için önemli olan tek şey onu güvende tutmak ve korumaktı. Kimsenin ona zarar vermeyeceğinden emin olmaktı.

Bakışları kızın koluna kaydı ve bir kez daha, geri dönüp kızın hayatını tehlikeye atan her suikastçının cesedini tokatlaması için ona yalvaran adrenalin dalgasını hissetti.

Elini tutarak parmak eklemlerini öptü.

Sumi onun davranışlarının kendisini yumuşatmasına izin vermemeye çalıştı. Ama artık çok geçti. Özellikle de ona o hayran ifadeyle bakarken.

Onu öpmek için can atıyordu.

En çok da, onlar için aldığı zararın miktarı yüzünden onu boğmak istiyordu. Yine de, ona zaten tadına bakıyormuş gibi baktığında ona kızmak zordu. Ona böylesine nazikçe dokunduğunda kızgın kalmak zordu.

Hâlâ kırmızı olan gözleri onun her hareketini takip ediyordu.

Arkasına yaslandı ve adamın gövdesinde kollarında ne kadar çok yara olduğunu görünce kaşlarını çatı. "Gerçekten bir MT'ye ihtiyacın var, Dancer."

Elini rahatlatıcı bir şekilde sıktı. "Ben olacağım." Kadın

başını salladı. "Yenilmez değilsin."

"Neredeyse."

Onun küstahlığı karşısında gözlerini devirdi. Dürüst olmak gerekirse, öyle değildi. Gerçekten de daha önce duyduğu herkesten daha güçlü durabiliyor ve daha fazla hasar alabiliyordu. Bu bir Andarion olayı mıydı? Yoksa sadece *o kadar* güçlü müydü?

Üzerindeki tüm yaraları görünce midesi bulandı. "Sana ateş ettiklerinde en azından biri ıskalamadı mı?"

Güldü ve sonra yüzünü buruşturdu. "Evet, hep bir filmde benden başka kimsenin düzgün ateş edemediği o kahraman olmak istemişimdir. Hiç olmadı. Her zaman ödüllü keskin nişancılar okuluna girmiş gibi görünüyorum." Elini pazılarındaki yaraya götürdü. "İyi misin?"

"Sana söylemiştim. Et yarası. Zonkluyor ama üstesinden ." Gülümsedi. "Benim sert *kızım*."

Kaburgalarını sararken gözleri yaşlarla doldu. Hiç düşünmeden başını onun göğsüne koydu ve dikkatlice ona sarıldı. Kollarını ona doladı ve birkaç dakika boyunca yanağının altında kalbinin güçlü atışını dinlerken ikisi de hareket etmedi.

Sumi onun mışıl mışıl uyuduğunu fark edince başını kaldırdı. Pançosunu çıkardı ve yaralarını temizleyip sarmayı bitirmeden önce ona bir yastık yaptı. Ancak o zaman yalnız olmadıklarını hatırladı.

Ah, kahretsın.

İstmeden yaptığı şeyden dehşete kapılarak önce Bastien'i kontrol etmeye gitti.

Dancer'ın ilk denemesinde olduğu gibi, onun yardımını bir kenara itti. "Bar kavgalarında daha kötülerini yaşadım. Güven bana. Dayağı kaldırabilirim."

"Emin misin?"

Bastien başını salladı. "Bana bir bez verin, ben iyiyim." Kadın tereddüt etti.

Dancer'a bakarak ona alaycı bir sırıtış attı. "Sumi, uzun zaman önce bir Andarion dışisine dokunulmaması ya da dokunulmaması gerektiğini öğrendim. Bunun üzerine gerçekten düşmanca davranıyorlar ve şu anda Hauk'un beni öldürmesini fiziksel olarak engelleyemiyorum. O yüzden alınmayın ama en azından bir buçuk metrelik bir dokunmama alanını koruyalım. Tamam mı?"

İçinde antiseptik bir bez bulunan folyo paketi ona uzatırken alay etti. "O seni dövmez Bastien."

"Bunu şansa bırakmayacağım. Fark etmediysen söyleyeyim, erkeğin kocaman bir orospu çocuğu. Ve bana yetecek kadar dayak yedim.

en az bir ay... Belki daha uzun."

Ona başını sallayarak Thia'yı kontrol etmeye gitti. Thia yere oturmuş, bacaklarını göğsüne doğru çekmiş ve başını dizlerinin üzerine koymuştu.

Sumi saçlarını yüzünden geriye doğru taradı. "İyi misin, tatlım?"

Başını salladı. "Sadece eve gitmek istiyorum."

"Biliyorum."

Thia başını kaldırdı. "Bu arada teşekkür ederim."

"Ben hiçbir şey yapmadım."

"Evet, yaptın. Hauk Amca ben o pis kokulu piçin kollarındayken asla ateş edemezdi. Bugün ikimizin de hayatını kurtardın."

Sumi onun kolunu hafifçe sıktı ve elini okşadı. "Senden ne yapmanı istediğimi bilmene sevindim. Sanırım kendini kurtardığını söylemek yanlış olmaz."

Thia cevap vermedi. Onun yerine bakışlarını Sumi'nin yüzünde yoğunlaştırdı. "Bir Savaş Hauk'un boyasını giyince çok güzel oluyorsun. Zaten güzel olmadığından değil. Ama Andarion sana çok yakışıyor."

Sumi, uğraşmak istediği son varlığa gitmeden önce ona sarıldı.

Darice gruptan uzakta otururken ürkütücü bir sessizlik içindeydi. Bu, normalde geveze olan genç için iyi bir şey olamazdı.

"Nasılsın ufaklık?"

Adam kızın yüzüne baktı, bükü, sonra hızla gözlerini kaçırdı. "İyi."

"Yemeğe mi ihtiyacın var yoksa -"



"Ben iyiyim!" diye .

"Tamam."

Tam uzaklaşmaya başlamıştı ki, adamın alçak sesi onu durdurdu. "Sumi?" Ona bakmak için durakladı.

Dancer'ınkine benzeyen sevimli bir tavırla dudağını ısırarak amcasına baktı. "Dancer'la ne yaptığınızı biliyorum."

Onun sözleri karşısında kalbi sıkıştı. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Evet, biliyorsun," dedi suçlayıcı bir ses tonuyla. "Herkes bilecek. Bunu saklayamazsın. O artık stralen."

"Stralen?"

"Gözleri."

Dancer'ın bilmediği bir şeyi Darice'in nasıl bildiğini merak ederek kaşlarını çattı. Yoksa Dancer biliyordu da ona söylememiş miydi? "Peki ya onlar?"

"Bu çok nadir görülen bir durumdur ve sadece bir Andarion erkeği sahiplendiği biriyle seks yaptığında ve sonrasında güçlü bir adrenalın patlaması yaşadığında ortaya çıkar. Eğer bağlandığı kişiye karşı hisleri aşırı derecede güçlüyse, bu durum kalıcı olur ve asla geçmez. Annem bana bu hastalığa sahip olduğunu bildiği tek Andarion'un babam olduğunu söyledi. Ona göre babamınki de kötüymüş."

Sumi, Darice'in kendisine söylenmemesi gereken bir şey hakkında bilgi sahibi olması karşısında dehşete düşmüştü. "Annen seninle bu konu hakkında konuştu mu?"

Başını salladı. "Babamın onu ne kadar çok sevdiğini anlamamı istedi. Onun için ne kadar önemli olduğunu." Bakışlarını tekrar Dancer'a kaydırды. "Bu gözlerden, Dancer'ın anneme verdiği sözü tutmadığını ve seninle yattığını anlıyorum."

"Darice..."

Sözlerini durdurmak için elini kaldırdı. "Sorun değil Sumi," dedi isteksizce. "Genç olabilirim ama bunu neden yaptığını anlıyorum. Hiç kimse, Dancer bile, stralen saldırdığında onunla savaşılamaz. Bu bir Andarion'un hissedebileceği en güçlü duygudur ve onları vurduğunda üzerinde hiçbir kontrolleri yoktur. Normal kişilikleriyle ilgili her şeyi geçersiz kılar. Ama dikkatli olun. Annemin söylediğine göre o kadar yoğun olabiliyormuş ki babamda olduğunda onu dehşete düşürüyormuş. Aşırı bir kıskançlık yaratır, bu da onları sevdikleri kişiye karşı son derece sahiplenici, hatta şiddet yanlısı yapar. Kontrolcü ve otoriter. Bu yüzden bana bundan bahsetti. Bu hastalık genellikle ailede babadan geçer ve bende de olma ihtimali yüksek." Utanarak bakışlarını ondan kaçırdı. "Babama bu yüzden sakinleştirici verirdi. Ona zarar vermemesi için etkilerini hafifletmenin bir yolunu bulmaya çalışıyordu."

Sumi onun söyledikleri karşısında nefesini tuttu. Özellikle de Dancer'a karşı geçmişte yaptığı bazı sözlü saldırılar göz önüne alındığında. Özellikle de bu ifşaat göz önüne alındığında, aşırı sert olmuşlardı. "Ona ilaç verdiğini biliyor muydun?"

Başını salladı. "Onlar yasadışı uyuşturucu değildi. Bana onları bir doktordan aldığını söyledi. Babam da ona başka seçenek bırakmamış. O kadar kötüymüş ki, babam kıskançlık krizine girmeden en yakın arkadaşıyla bile konuşamıyormuş. Hatta ölmeden sadece iki hafta önce Pera'yı hastaneye yatırdı." Bakışları samimiyetiyle onu delip geçti. "Onu sevmesine rağmen hayatı için korkuyordu Sumi. Bu yüzden babamın ölümüne kadar ondan çocuk sahibi olmadı. Bir öfke nöbetinde onlara zarar vermesini istemedi."

Sumi onun anlattıkları karşısında kendini kötü hissetti. Avin'le birlikte zor atlattığı kâbus tam da böyle bir şeydi. "Bu yüzden mi bunca yıldır amcanın vaadini reddetti?"

"Evet. Babamla evlendiğinde onda bu genin olduğunu bilmiyordu. Ve stralen sadece erkek tarafından hissedilen bir şeydir ve kadının ona karşı nasıl hissettiğiyle hiçbir ilişkisi yoktur. Sadece erkeğin ne kadar sahiplenici

ona karşı hissediyor. Fain'in insan karısının onu bu yüzden terk ettiğini düşündüğünü söyledi. Muhtemelen onda da varmış ve bu yüzden onu incitmiş."

Darice sertçe yutkundu. "Dancer'ın bugün üsteki herkesi parçalamasına izin veren şey Stralen'in öfkesi olmalı. Çok korkutucuydu Sumi. Daha önce böyle davranan birini görmemiştim. Durduramadıkları ele geçirilmiş bir canavar gibiydi. Korkunçtu."

"Bu stralen değildi, tatlım. Amcan uzun zamandır böyle dövüşebiliyor."

"Gerçekten mi?" diye sordu inanamayarak.

Başını salladı. "Onu bunu yaparken gördüm."

Darice birkaç kalp atışı boyunca sessiz kaldı. Tekrar konuştuğunda sesi bir fısıltıdan öteye geçmiyordu. "Annem artık onu asla kabul etmeyecek."

"Annen onu asla kabul etmeyecekti, Darice."

"Biliyorum." Adam derin bir iç çektikten sonra onunla bakışlarını kilitledi. "Fain'in karısıyla yaptığı gibi sen de onunla kaçacak mısın?"

"Hayır. Dancer bunu yapmaz."

"Kalırsa annem onu öldürtür." "O bunu biliyor."

Darice'in beyaz gözlerindeki hüznölü ıstıraptan hiçbir şey kaçmıyordu. Annesine ve amcasına olan sadakati arasında kaldığı belliydi. "Onunla mantıklı bir şekilde konuşamaz mısın?"

"Kimsenin Dancer'ın aklını başına getirebileceğini sanmıyorum. O çok inatçı bir canavar. Ama deneyeceğim."

Darice başını ona doğru eğdi. "Teşekkür ederim Sumi. Bizi ailelerimize geri götürmek için fidye almayı ve paralarını aldıktan sonra da öldürmeyi planlıyorlardı."

Bu düşünceye bile güldü. "Thia'nın babasını aradıklarında bunun nasıl sonuçlandığını görmeyi çok isterdim."

"Sanırım Dancer'ın kapıdan girdiği zamanki kadar." "Muhtemelen öyle."

Sumi çenesini Darice'in bileklerindeki kesiklere doğru salladı.  
"Şunlara bakmama izin verir misin?"

Kabul etmeden önce onlara baktı.

Onun önünde diz çöktü ve bileklerini dikkatlice temizleyip bandajladı.  
"Kısıtlamalara bir patron gibi karşı koymuş olmalısın."

"Onlarla bir Andarion gibi savaştım."

Onun elini sıktı. "Amcan ve baban seninle gurur duyardı."

Ona gülümsedi. "Teşekkür ederim." Kadın gitmeye başladığında, adam onun elini tuttu. "Dancer'a karşı dikkatli ol, Sumi. Sana zarar vermesini istemiyorum."

Bu sözler üzerine kalbi küt küt atarken başını ona doğru eğdi ve Dancer'ı kontrol etmeye gitti. Kaburgalarındaki bandajdan kan akıyordu. Dikiş atmaya düşündü ama hasar o kadar büyüktü ki iç kanaması olabileceğinden korktu. Dürüst olmak gerekirse, anatomileri hakkında yaralarını temiz tutmaktan ve Syn'in yakında gelmesini ummaktan başka bir şey yapacak kadar bilgisi yoktu. İsteyeceği son şey cehaletiyle bir şeyleri daha da kötüleştirmekti.

O da elinden gelenin en iyisini yaptı. Onu yeniden giydirirken, Darice'in Dancer'ın durumu hakkındaki sözleri aklından geçti. Dancer onun için gerçekten tehlikeli olabilir miydi?

Avin'in daha seçkin öfke nöbetlerinden bazılarını tekrar tekrar yaşadı.

*Gözlerinizle dinleyin.*

Dancer ona zarar vereceğini düşündürecek hiçbir şey yapmamıştı. Asla. Keris'i tanımıyordu ve Dariana'yı da gerçekten tanımıyordu. Ve onun

Ablası Fain'den çok korkmuştı, Sumi onun Omira'ya karşı herhangi bir şekilde tehditkâr davrandığını hiç görmemişti ve onlarla epey bir süre kalmıştı.

Fain'in gözleri onu gördüğünde hep beyazdı. Kırmızı olan tek şey irisinin dış kenarındaki çok ince bir banttı, ki bu da onun ırkı için normaldi.

*Dedikodulara kulak asmayacağım.*

Dancer onun öfkesini sorgulamasına neden olacak bir şey yapana kadar ona güvenmeye devam edecekti.

Ama bu düşünceyi aklından geçirirken bile, eski korkuları ona sert bir tokat atmak için ayağa kalktı. İlk altı ay içinde bırakıp gitmesi gereken dört yıllık bir ilişkiye kendini ikna etmişti.

*Lütfen, Dancer, beni kandırma.*

Yapmak istediği son şey onu da öldürmekti. Ama hiç kimse, Dancer bile, Avin'le olan ilişkisinde yaşadığı sefaleti ona yaşatamazdı.

Önce onu öldürecekti.

## BÖLÜM 19

Hauk acı içinde yüzünü buruşturdu. Gözlerini kırpıştırarak açtığında kendini hâlâ diğerleriyle birlikte kampta buldu.

Kahretsin.

Burada kalmak istememişti. Ama onu hayrete düşüren şey kahkaha sesleriydi. Kaşlarını çatarak döndüğünde Thia, Darice ve Sumi'nin Bastien'in anlattığı hikâyeye kendilerini kaptırdıklarını gördü.

"Sonra Fain adamın sırtını sıvazladı ve 'Sağduyumun sizi rahatsız ettiği için çok üzgünüm. Ama iyi tarafından bakın. Erteleme açısından oldukça verimli bir gün geçirdik."

Bakışları Hauk'unkilerle buluştuğunda Sumi'nin yüzündeki kahkaha söndü. Hemen ayağa kalktı ve onun yanına koştu. Ama Hauk'un alnına dokunduğunda yüzündeki sıcaklık geri geldi. "Nasıl hissediyorsun?"

"Thia'ya asılan bir adam gibi ve Nyk bunu gördü."

Başını sallayarak ona gözlerini devirdi. Sonra nefesini sertçe içine çekti ve yanağına, gözünün hemen altına hafifçe dokundu. "Gözün fena morarmış. O kavgada kim yüzüne vuracak kadar uzundu?"

"Değildi. Ama piçin elindeki tahta ona ulaşma imkanı verdi."

Esprisine homurdanarak bir şişe su çıkardı ve yudumlamasına yardım etti.

"Ne zamandır dışarıdayım?"

"Birkaç saat."

Küfür etti. "Gitmem gerek."

"Hayır, gitmen gerekmiyor."

"Sumi..."

"Benimle tartışma. Ayağımı yere basıyorum, Dancer. Ama gitmeye kalkarsan, ayağımı kışına sokarım."

Güldü ve sonra inledi.

Thia ve Darice onun arkasında durmak için hareket ettiler. Darice'i itti. "Sana ölmediğini söylemiştim."

"ölmediğini anladım. Ölmek üzere olduğunu söyledim."

Thia, Hauk'a kaşlarını çatmadan önce Darice'ye hoşnutsuz bir ses çıkardı. "Neden gözlerin hâlâ kırmızı parlıyor Hauk Amca?"

Sorduğu soru karşısında içi daraldı. Lanet olsun. O uyurken bunu durdurmalıydılar. Durdurmadıkları gerçeği...

Derin bir Andarion boku içindeydi. "Öyle olduklarını bilmiyordum."

Başını salladı. "Çok tuhaflar. Andarion gözlerinin bunu yaptığını hiç bilmiyordum."

Çünkü ilk etapta parıldamaları son derece nadirdi. Parlamaya devam etmek - bu sadece yüz milyar vakada bir gerçekleşir.

*Şanslıyım.*

Darice'in çenesinde bir tik başladı ama yeğeni ilk kez dilini tuttu.

Bastien küçük bir tabak yemek ve bir tür köke benzeyen bir şey getirdi. "Eğer benim aldığım darbeleri , biliyorum ki

iğnemesi zor, ama... bu kök acıyı en aza indirecektir."

"Teşekkürler." Hauk tabağı Sumi'nin yanına koydu.

"Hadi çocuklar," dedi Bastien. "Onlara biraz sessiz zaman verelim."

Darice onları küçük ateş kadar takip etmeden önce tereddüt etti.

Hauk eti çiğnemeye çalışırken yüzünü buruşturdu. Bastien haklıydı. Yemek yemek zordu. "İllyse için geri dönmem gerek."

"Biz zaten icabına baktık." Lorina'nın kıvrılıp uyuduğu ateş işaret etti. "Bastien ona verdiği çizikler için iyi bir içki gecesi borçlu olduğunuzu söyledi." Durakladı. "Gözlerinin parladığını gerçekten anlamıyor musun?"

Diğerlerinin onlara dikkat etmediğinden emin olmak için göz gezdirdikten sonra kızın elini kendi elinin içine aldı ve şişmiş kasıklarına götürdü. Konuştuğunda sesi o kadar kısıktı ki zar zor duyuluyordu. "Sadece içinde olmayı ne kadar istediğimi söyleyebilirim. Başka her yerimde çektiğim acıya bakılırsa, bu çok saçma. Aynı anda hem azıp hem de nasıl ölebilirim? Bana yaptığın şey doğru değil, kadın."

Onun alaycılığı karışısında kızardı. "Bu mu," bakışlarını adamın kasıklarına indirdi, bu da adamın sikinin seğirmesine neden oldu, "buna ne sebep oluyor?"

Hauk ona cevap vermeden önce tereddüt etti. "Hayır, ama onu başlatan şey bu. Adrenalin ve vazopressin seviyelerime bağlı."

Gözlerini suçlayıcı bir şekilde kısmıştı. "Bana ilk başta bu konuda hiçbir şey bilmediğini söylemiştin."

Kızın bir tutam saçını parmağına doladı. "Seni korkutmak istemedim."

"Bu beni neden korkutsun ki?"



Hauk onun saçlarını serbest bıraktı ve yemeğini yuttu. Neden olmasındı ki? Çok aranan bir özellik olmasına rağmen, çoğu dişiyi korkutuyordu - ve onlar bunu bilen ve anlayan Andarionlardı.

Bunun tek istisnası annesiydi. Erkek Hauk'ların bu mutasyonu taşıdığını öğrendiğinde, babasının bu tür bir bağlılık göstermesini asla sağlayamamış olması onu çok kızdırmıştı. Hauk evlerinde yaşarken bu konuda yaptıkları bazı kavgalar oldukça nükleerdi ve muhtemelen babasının ona karşı bu tür bir sevgi ve bağlılık hissedememesiyle çok ilgisi vardı.

Elinde olmayan bir şey yüzünden sürekli başının etini yiyen ve kendisiyle alay eden birini kim nasıl sevebilirdi ki?

Cevap vermeden önce bir yudum daha su içti. "Bu benim ırkımın erkekleri için son derece nadir görülen bir durum. Birine aşık olduğumuzda vazopressini aşırı ürettiğimiz genetik bir kusur. Bir Andarion erkeği bu hastalığa yakalandığında, başka hiçbir dişinin onu memnun edemeyeceği söylenir - hastalığı yaşamasına neden olan tek dişiden asla uzaklaşamaz. Bu çift bağlılığının en üst noktasıdır."

Dizlerini çenesine kadar çekti ve onu yakından izlerken gözlerindeki korkuyu gördü. Ama ona karşı neden böyle hissettiğine dair hiçbir fikri yoktu. "Başka bir şey yapıyor mu?"

"Gibi mi?"

"Şiddet mi uyguluyorsun?"

Bakışlarında gördüğü korkuyu nihayet anladığında sorduğu soru karşısında kalbi burkuldu. Onun hakkında nasıl böyle düşünebilirdi? "Hayır, *Mia*. Bu sadece bizi, bize bunu hissettiren kişiye karşı son derece sadık ve korumacı yapar."

"Şiddetle mi?"

Bu onun içinde bir öfke dalgası yarattı. Ona değil, onun nazik kalbine böyle bir dehşet salan piç kurusuna. "Ben senin eski erkek arkadaşın değilim, Sumi. I

sana *asla* vurmazdı. Herhangi bir sebepten dolayı değil. Ve bu şekilde çalışmaz. Bizi eşimizi ve çocuklarımızı korumaya iter - intihar noktasına kadar. Tıpkı bugün seni kanlar içinde gördüğüm ve sana zarar verdikleri için kendimi hiçe sayarak peşlerinden gittiğim zamanki gibi. Bu öfke de bunun bir parçasıdır ama asla sevdiğimize yönelmez. Sadece onu tehdit edenlere. Yerin dibine batırdıklarımız onlar. Dişilerimizi değil."

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten. Andaria'ya saldırdıklarında ailemin Oksanalıları uzak tutmasını sağlayan şey o şiddetli adrenalin ve koruyuculuk dalgasıydı." Elini kızın onu büyüleyen yumuşak saçlarına daldırarak, samimiyetini görebilmesi için gözlerinin içine baktı. "Ben sadece seninim, *Mia*. Başkalarının asla sahip olamayacağı bir parçama sahipsin. Ve bu" -gözlerini işaret etti- "sadece senin için." Darice'e baktı ve içini çekti. "Ve şimdi o da bunu biliyor. Bunu saklayamam. İstedğimden de değil."

Elleri titreyerek bir parça et aldı ve dikkatlice ona yedirdi. "Seni seviyorum, Dancer."

Parmaklarını ısırdı. "Ve ben, sen."

Sumi ona bunu yaptığı için kendini çok kötü hissediyordu. Tek başına onun hayatını mahvetmişti. *Kyr seni bunun için gönderdi.*

Bu düşünce ruh haline hiç yardımcı olmamıştı. Kyr bu görevi ona ilk verdiğinde ne kadar basit görünmüştü. Şimdi ise...

Onun için bu kadar önemli olan birini nasıl incitebilirdi?

Kalbi sızlayarak saçlarını adamın yüzünden geriye doğru taradı. "Arkadaşlarına bir mesaj gönderdin mi?"

Yemeğini çiğnemeye çalışırken yüzünü buruşturdu. "Bir tane gönderdim. Umarım ulaşmıştır. Bir iki güne kadar öğrenemeyeceğim."

Sumi bakışlarını hâlâ korkunç bir şekilde kanayan kaburgalarına indirdi. Ne Thia ne de Darice onun için ne yapacaklarını biliyorlardı. Ve kendini işe yaramaz hissetmekten nefret ediyordu. "Bastien onları kimin tuttuğuna dair hiçbir şey öğrenemediğini söyledi. Sadece bu kadar çok kardeşini öldürerek onları gerçekten kızdırmışsın."

"Sana düşman listemin sonsuz olduğunu

söylemiştim." "Hiç komik değilsin."

Ona karşı şakacı bir şekilde burnunu kırıştırdı. "Ben biraz

komik biriyim." Ona hırladı.

Thia, Dancer'ın uyku tulumu ve şişme bir yastıkla yanlarına geldi. "Hepimiz anlaştık Hauk Amca, eğer gitmeye kalkarsan Darice'i üzerine salarız."

Adam ona bakakaldı. "Neden benden bu nefret ediyorsun?"

Thia gülerek ateşe dönmeden önce Sumi'nin omzunu sıktı.

O yemeğini bitirirken, Sumi uyku tulumunu dikkatlice serdi ve yastığını şişirdi. Sonra da içine girmesine yardım etti.

Darice'in ne düşündüğünü artık umursamayan Hauk, Sumi'nin kendisine katılması için kollarını açtı. Sumi hiç şikâyet etmeden kabul etti ve onu incitmemeye özen göstererek yanına kıvrıldı. Gözlerini kapatarak onun yanında olduğu hissini tadını çıkardı. Onun güvende olduğunu bilmenin.

Sumi onun hırıltılı nefes alışını kulağında dinledi. "İyi misin?"

"Hayır," dedi sıkılmış dişlerinin arasından. "Cehennemdeyim. Tam ve mutlak."

Endişeyle dönüp omzunun üzerinden ona baktı. "Neler oluyor?"

Parmağını onun yanağında gezdirdi. "İçim dışıma çıktı ve o kadar azdım ki yemin ederim alevler içinde kalmak üzereyim. Ve biri yüzünden diğeri hakkında hiçbir şey yapamıyorum."

Sumi onun endişeli ses tonuna homurdandı. "Ciddi olamazsın." Ama kalçasındaki çıkıntının büyüklüğünden onun ciddi olduğunu anladı.

"Gözlerim ne renk?" İnleyerek kolunu yüzünün üzerine koydu. "Bunun bu kadar berbat olduğunu hiç bilmiyordum."

"Ne? Beni sevmek mi?"

"Evet."

"Sanırım alındım."

Yüzünü onun saçlarına yasladı. "Fiziksel acı çekmektense zihinsel olarak kırılmak daha iyidir."

"Gerçekten o kadar kötü mü?"

Sinirli bir sırıtişla onu sıkıştırmak için kolunu

kaldırdı. Ona surat asarak güldü. "Özür dilerim,

tatlım." "Olmalısın. Beni öldürüyorsun."

Ona dudak büktü. "Yapabileceğim bir şey var mı?"

Cevabı çölden daha kuruydu. "Bana para ver." "Gerçekten mi?"

İstediğın bu mu?"

"Hayır... belki. Diğerleri gelene kadar beni bayılt."

Onun şakacı mutsuzluğuna güldü. "Tam bir bebedisin."

"Böyle hissedip de sızlanmamanız için size meydan okuyorum. Sonuç olarak, oldukça vahşi davranıyorum."

Tekrar uzandı ve diğerlerinin nerede olduğunu görmek için göz attı. Darice çoktan uyumuştı. Sırtları ona ve Dancer'a dönük olan Bastien ve Thia ateşin diğer tarafındaydı ve birbirleriyle konuşuyorlardı.

Herkesin görüş alanından tamamen çıktıklarından emin olduktan sonra battaniyenin altından adamın pantolonunu açtı.

Kolunun altından dışarı baktı. "Ne yapıyorsun?" "Sana yardım etmeye çalışıyorum," diye fısıldadı. "Şşşt!"

Hauk, kadın elini sikine sürerken ağlamamak için dudağını ısırarak zorunda kaldı. Ve kadın vücudunda sihrini konuşturdukça, yatıştırıcı dokunuşunun verdiği zevk acının önüne geçti, ta ki Hauk'un hissedebildiği tek şey elinin onu nazikçe okşarken yaptığı basınç olana kadar. Kadın uyku tulumunun içine doğru kayarak onu ağzına alana kadar bunun harika olduğunu düşündü.

Hayal bile edemeyeceği bir zevk titremesi onu sarstı. Sırtını dikleştirip her yeri titrerken kalbi hızla çarpıyordu. *Aman Tanrım...* Bir şey nasıl bu kadar iyi hissettirebilirdi?

*Ödülüm buysa beni her zaman yenebilirsin.*

Kendinden geçip öleceğini düşünene kadar onunla dalga geçip onu yalarken elini nazikçe saçlarına gömdü. Ve birkaç saniye sonra boşaldığında, ona duyduğu aşk onu tamamen ele geçirdi.

O anda, onun kendisine hiç kimsenin sahip olamayacağı bir şekilde sahip olduğunu biliyordu. Sadece onun için her şeyi yapardı... ondan istediği herkesi öldürürdü.

Sumi, hissettiği son sarsıntı, şimdiye kadar tanıdığı en sakin mutluluğa dönüşene kadar geri çekilmedi. Başı adamınkine değene kadar yavaşça adamın vücudunda yukarı doğru kaydı. Parmaklarını Sumi'nin vücudunda gezdirirken bakışlarını Sumi'ye kilitledi.

Solgun saçlarını düzeltmek için. Dudakları parlak ve şişti, gözleri karanlıktı ve adamın nefesini kesen bir şefkatle doluydu.

Elini kızın yanağına koyarak başparmağıyla kızın muhteşem dudaklarında gezindi.

Kadın kaşlarını çattı. "Gözlerin hâlâ kırmızı. Bunun onları tekrar normal hale getireceğini düşünmüştüm."

Parmağını kızın kaş çizgisi boyunca kaydırды, teninin yumuşaklığından ve ona bakarken gözlerindeki ateşten zevk aldı. "Bana bu şekilde sahip olduğun için, bir daha asla beyaz olmayabilirler." Kız onu tamamen değiştirmişti.

Kaşlarını çatarak bir yudum almak için suya uzandı. "Anlamıyorum."

Bunu açıklamaya çalışırken kolunu başının altına eğdi. "Bu cinsel arzuya bağlı değil, Sumi. Sana olan sevgime bağlı. Seni her türlü zarardan koruma ihtiyacım."

Bir yudum daha içtikten sonra şişeyi ona uzattı. "Gerçekten bu şekilde mi kalacaklar?"

"Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum. Keris'inki uyuşturucu kullanımına ve duygularına bağlı olarak gelip giderdi. Bu duruma sahip olan tanıdığım tek Andarion o. Ancak çok nadir durumlarda kalıcı hale geldiğini duydum." Bir yudum aldıktan sonra aklında en ağır basan şeyi sordu. "Seni itiyorlar mı?"

"Dansçı," diye azarladı. "Seninle ilgili hiçbir şey beni tiksindirmiyor. Sana bayılıyorum ve gözlerinin kesinlikle çok güzel olduğunu düşünüyorum. Kırmızı ya da beyaz, benim için hiç fark etmez. Onlara sonsuza dek bakabilirim."

Boynuna sokulmadan önce kollarını onun etrafında sıktı. "Şimdi sana yardım etmem gerekiyor mu?"

Ne demek istediğini anlaması bir anını aldı. Onu gücendirmekten korkarak gülümsemesini bastırdı. "Hayır, tatlım. Gecenin geri kalanında üzerine tırmanmayı çok isterdim ama yaralı olduğunu biliyorum ve yaralarını daha da kötüleştirecek bir şey yapmak istemiyorum. Şu anda sana sarılmak yeterli."

"Emin misin?"

"Eminim."

Sanki ona tam olarak inanamıyormuş gibi yüzünü buruşturdu. "İnsanlar çok tuhaf."

Güldü. "Bu insani bir şey değil, aşkı. Kadınlara özgü bir şey."

"Emin misin?"

"Olumlu." Sumi parmaklarını onunkilerle birleştirdi ve onunla birlikte olduğu bu tek anda ne kadar mutlu olduğuna şaşırdı. Bunu daha iyi hale getirebilecek tek şey kızının da yanlarında olmasıydı.

Ama bu asla gerçekleşemeyecek bir hayaldi ve bunu biliyordu. Gözlerini kapatarak, arkadaşlarının çok yakında burada olacağı gerçeğini düşünmemeye çalıştı. Sonra o kendi hayatına dönecek ve kendisi de Birlik'e geri dönecekti. Görevinde başarısız olduğu için Kyr'ın ona ne yapacağını düşününce dişlerini sıktı.

Ya da daha kötüsü, hayatının geri kalanını Dancer olmadan yaşamak. O kadar derinden yanmış ve acımıştı ki fiziksel bir ağrıya dönüşmüştü.

Ne kadar aptalca, değil mi? Yıllarca onsuz yaşamıştı ve şimdi onun için nefes almak kadar vazgeçilmezdi.

Adamın elini yüzüne doğru tutarak, vücudunun kendininkine değen sıcaklığının tadını çıkardı. Tek istediği buydu. Onu seven biri. Onunla birlikteyken onu incitmeyecek ya da kendini bok gibi hissetmesine neden olmayacak biri.

Sonunda onu bulmuşken, ona sahip olamaması ne kadar zalimce.

*Senin için öleceğim, Dancer.*

En üzücü kısmı mı? Büyük ihtimalle yapardı.



## BÖLÜM 20

"Evrende yeterince kök yok, değil mi?"

Hauk, Bastien'in neşeli ses tonu karşısında inlerken, kendisini bu hale getiren herkesi sessizce lanetledi. "İyi ki silahlarım ulaşamayacak kadar uzakta yoksa seni vururdum."

Bastien kendi iniltisiyle onun yanına oturdu. "Sabah insanı değilsin, değil mi?"

"Siktir git."

Bastien güldü. "Benim tipim değilsin ve ben de o kadar çaresiz değilim." Hauk'un kulağına şakacı bir fiske vurdu. "Yine de bir erkeğe göre çok güzel olduğunu söylemeliyim. Eğer baştan çıkarılacak olsaydım, bu muhtemelen senin gibi sevimli biri olurdu."

Hauk ona dişlerini gösterirken aynı anda Sumi her biri için bir tabakla geldi.

"Acımasız koruyucularımız." Gözleri neşeyle dans ediyordu. "Siz ikiniz bu sabah uyuyan bir kertenkeleyle başa çıkabilecek gibi görünmüyorsunuz."

Hauk, içinde bulunduğu fiziksel sefalet ortamında kendisini eğlendirebilecek tek kişi için orantısız bir sırtış sergiledi. "Dün gece kesinlikle daha iyi hissettiğimi söylemeliyim."

Çok kızardı.

Sonra Hauk da onun düşüncelerinin nereye gittiğini anlayınca kızardı. Kastettiği bu değildi ama...

Darice koşarak geldi. "Bu sabah bir sparn gördüm. Burası yuva yaptıkları yer değil mi?"

Hauk tereddüt etti, Darice'in ona aslında ne sorduğunu biliyordu. "Dari -"

"Biz beklerken Thia ile gidemez miyim?"

Başını iki yana salladı. "Bu kötü bir fikir. Thia tırmanma konusunda senden daha iyi değil. Kapalı bir spor salonunda ikinize tek başınıza gvenmezdim."

Darice'in yüzü hemen şişti. "Çok yaklaştık! Dayanıklılık tym alamamam hiç adil değil!"

Sumi, Darice'in ilk kez bunu amcası için bir hakarete dnştrmemesine hayret etti.

Dancer'ın yüz ifadesi de hayır demek zorunda kaldığı için en az onun kadar umutsuzdu. Kaşları atılmış bir halde, sanki yeğeniyle birlikte tırmanmayı gerçekten düşünüyormuş gibi kaburgalarını ovuşturdu.

*Sakın cüret etme.*

Ama Darice'i mutlu etmek için bunu deneyebilecek kadar deliydi. Özellikle de Keris'le yaptığı yolculukta başarısız olduğu için. Bu yepyeni bir felaketin habercisiydi.

Dancer'ın yapabileceklerinden korkarak önlerindeki uçuruma baktı. "Ne tür bir tırmanıştan bahsediyoruz? Bir günde yapılabilir mi?"

Dancer cevap vermeden önce tereddüt etti. "Ana yaklaşım hemen şurada." Solunu işaret etti. "Zirveye on iki basamak var. Bazı köşeler ve kafa duvarları ile çoğunlukla yüz tırmanışı. Sparnların yuva yaptığı birkaç jandarma var, bu yüzden tüyleri almak için zirveye kadar gitmek zorunda değilsiniz. Gerçekten tek tehlike gevşek kayalar ve yol boyunca bulabileceğiniz mevcut demirlere gvenmezdim." O

onunla bakışlarını kilitledi. "Bir kaza dışında bir günde kolayca halledilir... Ne düşünüyorsun?"

"Onu ben alacağım."

Hepsi ona baktı.

"Ne?" diye sordu, şaşkın yüzlerden rahatsız olmuştu. "Lig eğitimi aldım, millet. Sınıfımın birincisiyim. Ondan önce, bir xenobotanisttim. Bazı korkutucu yerlerde birçok dikey keşif gezisinde bulundum. Bir dağa tırmanabilirim... binaya... cesede..." Dancer'a şakacı bir sırıtış attı. "Surly Andarions... sorun değil."

Hauk'un bağırsakları onun teklifi karşısında gerildi ve anıları içini parçaladı. Bu dağdan ve ona hatırlattığı her şeyden nefret ediyordu. İsteyeceği son şey, sevdiği birini daha bu cehennem çukurunda kaybetmekti.

"Lütfen, Dancer?" Darice, küçük bir çocukken omuzlarına binmesini istediğinde yaptığı gibi yüzünü buruşturdu. "Lütfen! Lütfen! Lütfen! Lütfen! Lütfen! Lütfen! Evet dersen her şeyi yaparım! Botlarını bile yıkarım. Kılıcını keskinleştiririm. Kişisel kölen olurum."

Kahretsin, o yalvaran, sevimli ifadeden nasıl da nefret ediyordu. Sumi'ye baktı.

"Ona bir şey olmasına izin vermeyeceğimi biliyorsun."

Darice dizlerinin üzerine çöktü, Hauk'a doğru sürünerek yaklaştı ve sanki acı çekiyormuş gibi yalvarmaya başladı. "Lütfen, Dancer Amca, lütfen!"

Daha iyi düşünmesine rağmen başını salladı. "Ama!" Elini aşırı heyecanlı yeğenine doğru kaldırdı. "Ona yalakalık yaparsan seni hemen buraya geri getirir. Beni anlıyor musun, Darice?"

"İyi olacağım. Söz veriyorum! Seni seviyorum, Dancer!" Sevinç içinde kükreyerek ayağa fırladı ve hazırlanmak için koşmaya başladı.

Hauk kendini yukarı itti. Tüm vücudu itiraz ediyordu ama rehberlik almadan gitmelerini izleyecek değildi.

"İyi misin?"

Sumi'nin endişeli sorusu karşısında başını salladı. "Tırmanış malzemelerini iki kez kontrol etmek istiyorum."

"Pekala, büyükanne."

"Ayrıca sahaların şemasını da çıkardım."

"Bu yardımcı olacaktır. Başka bir şey var mı?"

Onu kendine doğru çekti ve yanağını onunkine bastırdı. "Sakın incinme."

Sumi onun korkusunu hissederken ona sıkıca sarıldı. "Darice'ye bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

"Sadece o değil."

"Biliyorum." Geri çekilmeden önce onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Thia? Bizimle mi geliyorsun?"

Yüzündeki dehşet ifadesi paha biçilemez ve komikti. "Olamaz. Bir dağın yamacına işemek, Darice'in iniltilerini ve şikayetlerini dinlemek... Babamla tanışması için eve bir kız getirmeyi tercih ederim - en azından kıyafetlerimdeki kanı temizlemek zorunda kalana kadar eğlenceli olurdu." Bastien'e doğru bir işaret yaptı. "Sanırım ana kampta takılacağım ve bebek gibi mızızlanmayan iki erkeğe göz kulak olacağım."

Sumi güldü. "Pekala."

Hauk Thia'ya doğru döndü. "Hey, Thee? Kaç numara ayakkabı giyiyorsun?" "On sekiz."

Tekrar Sumi'ye baktı. "Sen mi?" "On sekiz. Neden?"

"Tırmanış ayakkabılarına ihtiyacın olacak, değil mi?" Bu yardımcı olurdu.

"Ben çantamı alayım," dedi Thia, çadırına doğru ilerlerken. "Her şey sığacaktır."

"Teşekkürler, tatlım." Sumi onun peşinden gitti.

Sumi ve Darice üstlerini değiştirirken Hauk da halatları, çapaları, binicileri, koşum takımlarını, kamları, altıgenleri, somunları, sapanları, belay cihazlarını kontrol etti ve her birini bir günlük çuvala doldurdu.

Döndüklerinde, hazırlanmalarına yardım etmek için biraz zaman ayırdı ve her şeyi tekrar kontrol etti.

Darice son derece tiksindirici bir ses çıkardı. "Tüm vücudumu saran bir kemer takmak zorunda mıyım? Gerçekten mi? Dancer, ben bebek değilim."

"Tırmanışta ters dönersen bana teşekkür edersin."

Gözlerini devirdi. Ve Hauk her şeyin askısına düzgün bir şekilde bağlandığından emin olduğunda bir kez daha. "Gah, Dancer. Gerçekten mi? Üç yaşımdan beri tırmanıyorum. Kes artık!"

"Kibirlenme. Dört yüz metreden düştüğümde koşum takımında senden çok daha fazla saat geçirdim ve baban daha da fazla geçirdi. Benimle dalga geç."

Darice donup ona baktı. "O tırmanışta gerçekten ne oldu, Dancer?"

Sumi cevabı beklerken nefesini tuttu.

Dancer'ın gözleri üzüntüyle karardı. "Demirler ve kuşak başarısız oldu."

"Kurşun

kimdeydi?"

"Baban."

Keris'in demirleri ve emniyet kemerini ayarlamaktan sorumlu olduğunu fark ettiğinde Darice'in gözleri yaşlarla doldu. Başarısız olduklarında onun da hatası vardı. "Bu yüzden mi ipi kestin?"

Hauk öfke ve acı birbirine karışırken irkildi. Bu suçlamadan o kadar bıkmıştı ki. Annesi ve babasının ona sanki öz kardeşini öldürmüş gibi öfkeliydi. "İpi ben kesmedim Darice. Bunu yapmak için ellerim boş değildi."

Kaşlarını çattı. "Anlamıyorum."

Hauk dişlerini sıkarken eski anılar, onları saklamaya çalıştığı en karanlık yerden taşıtı. "Düştük çünkü baban ben bağlama istasyonuna bağlanmayı bitiremeden bana vurdu. Ayağım kaydı ve sadece bir tane kalana kadar çapalar başarısız oldu. Ters dönmüştüm, bir elimle kendimi düzeltmeye ve tutunmaya çalışırken diğer elimle Keris'i sabitlemeye çalışıyordum." Darice'e halat yanıkları yüzünden aldığı yaraları göstermek için ellerini kaldırdı. "Düğümüm çözülüyordu ve son çapa da kayıyordu. İkimiz de ne olacağını biliyorduk. Yine de ikimiz için de tutunmaya çalışmaktan vazgeçmedim. Sonra bir baktım, Keris bıçağını çıkardı ve ben onu durduramadan ipi kesti."

Darice, Hauk'un ellerindeki yara izlerini parmakladı. "Gerçekten de

kesmemişsin." "Kardeşimi serbest bırakmadan önce ölebilirdim."

Darice ellerini amcasının yara izlerine sardı. "Sen benim yaşımdaydın."

"Birkaç ay daha büyüktüm."

Sanki o olayın ne kadar korkunç olduğunu nihayet anlamış gibi sertçe yutkundu. Sonra kendini Hauk'un kollarına attı. "Düşmeyeceğim, Dancer Amca."

Sumi, Darice'yi kendisine doğru tutan Dancer'ın yüzündeki ifadeyi görünce boğazı düğümlendi.

"Yapmayacağını biliyorum, Dare. Sumi'nin düşmesine izin verme."

Darice başını ona doğru eğdi. "Sana bir tüy getireceğim."

Dancer onun saçlarını karıştırdı. "Anlaştık." Darice'e tırmanma kaskını uzattı.

Sumi, Dancer'ın bakışlarına karşılık verirken ona acı tatlı bir gülümseme sundu. "Çok güvende olacağız. Sadece ona bir tüy alıp dönmem gerekiyor, değil mi?"

Başını salladı. "Unutmayın, sparn yuvasının peşinden gittiğinizi düşünürse saldıracaktır."

"Merak etmeyin. Sen dinlen, biz daha sen bizi özlemeden geri dönmüş olacağız." Hauk onun sözleriyle alay etti. "Mümkün değil. Sizi şimdiden özledim."

Yanağını öpmeden ve elini saçlarına gömmeden önce çok sevimli bir ifade takındı.

Hauk ona sonsuza dek böyle sarılmak istedi.

Ne yazık ki Thia koşarak geldi ve Sumi'nin onu bırakmasına neden oldu. Parlak pembe kaskını ve bir çift spor güneş gözlüğünü Sumi'ye uzattı. "İyi şanslar. Darice'i boğmamaya çalış."

Darice kaskını takarken ona ters ters baktı.

"Teşekkürler, Thia. Ben yokken çocuklara iyi bakacaksın, değil mi?" Hauk koşum takımını ve askısını tekrar kontrol etmeden önce Sumi kaskını taktı.

Derin bir iç çekti ama onun paranoyası hakkında hiçbir şey söylemedi.

"Kesinlikle. Kendine dikkat et." Thia onun yanağına bir öpücük kondurduktan sonra Hauk'un yanına gitti.

Sumi başını onlara doğru eğdi ve Darice'in koluna vurdu. "Hazır mısın şampiyon?"

"Ben senin belay kölenim, *mu tara. Acrena*

*tu.*" "*Senden sonra dedi,*" diye tercüme etti

Thia.

"Teşekkürler." Yaklaşmaya doğru ilerledi.

Hauk, Sumi ve Darice'in uzun zaman önce Keris'le birlikte çıktığı tırmanışa başlamasını izledi. Sumi'nin tamamen sakin olması ve son derece başarılı görünmesi zihinsel durumuna yardımcı oldu ve ikisi sözlü olarak birbirlerinin boğazına sarılmadılar. Yine de...

İçinde kötü bir his vardı.

Thia onları izlerken kolunu onun beline doladı. "Her şey yoluna girecek Hauk Amca. Göreceksin."

Kadının haklı, kendisinin haksız olduğunu umarak ona gülümsedi. Ve onlar görüş alanından çıkana kadar hareket etmeyi reddetti. Ancak o zaman oturup Sumi'nin tüfeğinin dürbününden onları izlemeye başladı.

O izlerken, Thia küçük kardeşleri için taş toplamaya gitti. "Peki ilk ana tavuk kimdi? Sen mi yoksa Fain mi?"

Bastien'e dik dik bakmak için dürbünü bıraktı. "Ne demek

istiyorsun?" "İkiniz birbirinize çok benziyorsunuz. Bu

aslında korkutucu."

Çünkü her zaman birbirlerini kollamak zorundaydılar. Ebeveynleri ve Keris arasında, o ve Fain'in güvenebilecekleri tek şefkat kendileriydi.

Sumi ve Darice gözünün önünden tamamen kaybolduğunda garip bir ses duydu. "O da neydi?"



Bastien çenesini kaşıdı. "Ne sesi?" "Bu sesi mi?"

"Ben bir şey duymuyorum."

Thia ayağa kalktı. "... Biri geliyor."

Hauk silahını çekmek için hamle yaptı ama bunu yapamadan göğsüne üç dart saplandı. Benzer okların Bastien, Thia ve Illyse'e de isabet ettiğini gördüğünde felç etkisi anında kendini gösterdi.

Saldırganları teşhis edemedi bayıldı.

Sumi, Darice'in kendisine doğru tırmanırken gösterdiği beceriden etkilenmişti. "Sana kim öğretti?"

"Çoğunlukla annem. Ama Dancer küçüklüğümden beri beni küçük tırmanışlara götürür. Belki yılda bir ya da iki kez. Bu konuda gerçekten çok iyi. Aslında arkadaşlarıyla çok fazla serbest tırmanış yapıyor."

Bunu fotoğraflardan gördüğünü hatırlıyordu. O ve arkadaşları bunu en sevdikleri eğlence olarak görüyorlardı. Ekipmanlı ya da ekipmansız. "Olanlardan sonra tekrar tırmanmasına şaşırdım."

"Dancer çok cesur. Düşükten sonraki bir yıl içinde tırmanmaya başladı."

Amcasını savunması ve bu kadar iltifat etmesi onu hayrete düşürmüştü. Sanki sonunda Dancer'ın kişiliğindeki gerçeği görmüştü, annesinin onu doldurduğu yalanları değil.

Bağlarken, Darice aşağı bakmak için durakladı. Yerden ne kadar yüksekte olduklarını fark edince gözleri büyüdü.

"İyi misin?"

Birkaç kalp atışı boyunca konuşmadı.

"Darice? Hâlâ benimle misin,  
tatlım?" Gözleri yaşlarla doldu.

"Darice!"

İki kez göz kırptı. "Özür dilerim. Ben sadece... Dancer Amca'nın babamla ne kadar uzağa düştüğünü hiç düşünmemiştim." Sertçe yutkundu ve dudaklarını yalayarak aşağıya doğru bakmaya başladı. "Daha önce hiç bu kadar yükseğe çıkmamıştım. Çoğunlukla kapalı alanlarda tırmanış yaptık."

"Aşağı bakma, tatlım. Ve ben seni koruyorum. Seni bir canavar gibi sabıtlıyorum. Kayarsan çok uzağa düşmeyeceğine söz veriyorum ve bu ağırlık senin on katını taşıyacak."

Annesi düğümü ve kuşağı iki kez kontrol ederken başını salladı. "Annem düşüşün tüm suçunu Dancer'a atıyor. Babamın gördüğü en iyi tırmanıcı olduğunu söylerdi."

Sumi önden tırmanmaya hazırlanmadan önce hızlıca bir bardak su içti. "Bunu düşünme, Darice."

Ama kadın ilerlerken endişelenmeye devam etti.

Birdenbire tutunduğu yeri kaybetti ve kaydı. Sadece birkaç santim düştükten sonra, güvende olduğunu ve sıkıca sabitlendiğini fark edene kadar çılgılık attı.

"Her şey yolunda, tatlım. sahip olduğumu söyledim." Adamın kendine gelmesi durakladı.

Duruşuna devam etmek yerine dehşet içinde duvara yapıştı. "Darice?"

Bunu yapabilirsin. Yapabileceğini biliyorum."

Başını sertçe salladı. "Hayır, yapamam! Ölmek istemiyorum!"

"Ölmeyeceksin bebeğim. Sana izin vermeyeceğim."

Ona bakarken gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Korkmuyor musun?"

"Bundan çok daha yüksek cam binalara tırmanmak zorunda kaldım. Amcan da öyle. Ve o zaten çapa olmadan düştü. Eğer o senin yaşındayken düştüğü yerden sonra tırmanmaya devam edebiliyorsa, sen de edebilirsin."

Yine de hareket etmedi. Duvara sarılmaya devam

etti. "Aşağı inmek ister misin?"

Gözlerini silmeden önce dudakları titredi. "Ölmeyeceğime söz veriyor musun?"

"Kendi hayatım üzerine."

İniş pozisyonuna dönmeden önce kesik kesik bir nefes aldı. "Sumi?"

"Evet?"

"Teşekkür ."

"Bir şey değil, bebeğim. Sadece rahat nefes al. Söz veriyorum düşmene izin vermeyeceğim."

Onun bakışlarıyla buluşmak için durakladı. "Dancer'ın seni neden sevdiğini biliyorum..." Ona gülümsedi. "Ben de seni seviyorum."

Bu sözler kalbine dokunduğunda kendi gözyaşları da aktı. "Seni seviyorum, tatlım."

Ona belli belirsiz bir gülümsemeyle tırmanması için gevşeklik verdi. Sumi onun gözlerinin önünde kendine güveninin artmasını izledi. Çocuğun yetişkinliğe attığı bu ilk adımları görmek inanılmazdı. Andarionların gençleri için bunu yapmalarına şaşmamalı. Şimdi bunu tamamen anlıyordu.

Ama Dancer'ın yolculuğunun mahvolmuş olması kalbini kırmıştı. Yavaş yavaş büyümesine izin verilmemişti. Aksine boğazından aşağı itilmişti.

Onunki gibi.

Bunu düşünmek istemediğinden, Darice'e ve sonunda küçük bir yuvaya ulaşana kadar tırmanışlarına odaklandı. Son kırk metrede Darice'in önden gitmesine izin verdi, böylece yuvaya ilk o ulaşacaktı.

İkisine ancak yetecek büyüklükteki küçük jandarmanın tepesinde durmuş, aşağıdaki dünyayı seyrediyordu. Kadın ona katıldığında, adam şimdiye kadar gördüğü herkes kadar coşkuluydu.

"Ben tırmanışın imparatoruyum!" diye bağırdı, sesi kanyon duvarlarında yankılanıyordu. "Korkun benden, sürtükler!"

Sumi güldü. "Unutma, hâlâ aşağı inmek zorundayız."

"Oh." Kenarın üzerinden baktı. Ona döndüğünde çenesini sıvazladı ve sahte bir profesör edasıyla konuştu. "Belki de erken konuştum."

Hâlâ gülerek ona sarıldı. "Peki bu yuva nerede?"

Bir avuç beyaz tüy ve iki küçük kemik içeren bir yuvanın kalıntıları dışında neyse ki boş olan küçük bir yarığı işaret etti.

Yüzünde coşkulu bir ifade beliren Darice onları aldı ve çantasına yerleştirdi. "Başardık!"

"Evet. Aşağı inmeye hazır mısınız?"

Kenardan tekrar baktı ve ürperdi. "Sanırım yukarı tırmanmayı daha çok sevdim."

Gülümseyerek, kaskının altından görünen at kuyruğunu şakacı bir şekilde çekti. "İyi olacaksın. Bak ne kadar ilerledin."

"Yaptık, değil mi?" Elini kesesine soktu ve bir tüy çıkardı. Sonra ona doğru tuttu. "Bu senin için. Sen artık bir Andarion'sun."

Elini kalbinin üzerine dokundurdu ve başını ona doğru eğdi. "Çok onur duydum. Teşekkür ederim, *mi tana*." Tüyü kendi kesesinin içine soktu.

Tekrar aşağı bakana kadar gülümsedi. Birden solungaçlarının etrafı yeşile döndü. "Pekâlâ. Şu işi yavaş yavaş bitirelim."

Sumi daha dibe varmadan kötü bir hisse kapıldı. Doğru olmayan bir şeyler vardı. Bunu içinde hissedebiliyordu. Yere iner inmez kendini kancadan kurtardı ve kaskını çıkardı.

Darice elindekini yere bıraktı ve kemerini çözdü. "Herkes nerede?"

"Emin değilim."

Tüylerini göstermek için ana kampa doğru koşmaya başladı. Sumi tam eşyalarını toplamaya başlamıştı ki onun adını haykırdığını duydu.

Küçük blasterini çıkararak ona doğru koştu. Thia'nın üzerine diz çökmüştü.

"Dansçı!" diye seslendi. "Bastien!"

Kimse cevap vermedi.

Kalbi hızla çarparak, gözlerini yavaşça kırpıştırarak açan Thia'nın yanına

koştu. Thia doğrulurken, "kes Darice," diye tersledi. "Başım çok ağrıyor. Ben."

"Ne oldu?" Sumi sordu.

Thia önce şaşkın görünüyordu. Sonra nefesi kesildi ve çılgın bir panikle etrafına bakındı. "Saldırıya uğradık."

"Çocuklar nerede?"

Gözleri faltaşı gibi açılmış olan Thia kendini sakinleştirmeye çalışırken nefes nefese kaldı. "Aman Tanrım, kaçırılmış olmalılar!"

Sumi duymak istediği son sözler karşısında irkildi. Hızla bölgeyi araştırdı ve birilerinin bilinçsiz bedenlerini buradan bir tür tekerlekli araca sürüklediği yerde izler buldu.

Çölde kayboldu.

Uyudukları yerden gelen hafif bir inilti duydu. Her şeye rağmen bunun Dancer olabileceğini umarak koştu ve Illyse'in topalladığını ve üzerinde uyudukları battaniyeyi kokladığını gördü. Eşyaları etrafa saçılmıştı ve Dancer'ın sırtındaki cihazın izleyicisi battaniyenin yanındaydı. "Sakin ol kızım," dedi ve onu sakinleştirmek için Lorina'nın tüylerini okşadı.

Lorina onun çenesini yaladı, sonra da burnunu soktu.

Ve her kalp atışında Sumi daha da öfkeleniyordu. "Dancer!" diye tekrar bağırdı, bunun faydasız olduğunu biliyordu.

Biri onu kaçırmıştı.

Korku, endişe ve keder içinde birbirine karıştı. Ama bu onu gözyaşlarına boğmak yerine, daha önce hiç hissetmediği türden bir öfkeyi körükledi.

Bu ne cüret!

Ve bu öfkeyle birlikte son üç yılda ustalaştığı eğitim de geldi. Şu anda bir kadın değildi.

O vahşi bir suikastçıydı.

"Umarım vücudundaki tek bir moleküle bile zarar vermemişsinizdir." Eğer Dancer onların gözetimi altındayken tek bir deri hücresi bile dökmüş olsaydı, onu bağırsaklarından çıkaracaktı.

## BÖLÜM 21

Hauk şiddetli bir baş ağrısıyla uyandığında yüzünü buruşturdu. Işık gözlerini yakıyordu. Kaşlarını çatarak kendini Bastien ve diğer iki adamla birlikte çelik bir kafesin içinde buldu. Kendini toparlamak için doğrulduğunda elinin topuğunu alnına bastırdı.

"Evrensel konuşabiliyor musun?" diye sordu sağındaki adam.

Hauk başıyla onayladıktan sonra kaşlarını çatarak Bastien'in baygın olup olmadığını kontrol etti. Neyse ki hâlâ nefes alıyordu.

"Güzel. Sadece dediklerini yap ve tartışmaya girme."

Hauk adama ciddi misin dercesine bir fırlattı ve adamın soluk soluğa kafesin diğer tarafına kaçmasına neden oldu; diğer adam ona dehşete düşmüş gibi bakıyordu.

"Nesin sen?" diye sordu onunla konuşan adam. "Kızgıyım. Off." Hauk

yavaşça yükselip vahşi bir çömelleme pozisyonuna geçti. İnsan ise Erkekler kafesin içinde durabilirdi, o duramazdı.

Bu saçmalıktı!

Savaşa hazırды, ayağa kalktı ve biolock'u incelemek için kapıya gitti. Öfkeyle tekmeledi.

Bir kadının nefesi kesildi ve ardından ona bir blaster ateşledi. Saldırıdan kurtuldu ve dişlerini göstererek tısladı.

"Pheara! Gelip bunu görmelisin. Çabuk!"



Tekerlekli bir aracın yanından geçip ona bakan kadının yürüyüşü için aceleci diyemezdi. Sumi'den bir ya da iki santim daha kısa olan kadın, kısa, boyalı kızıl saçları ve istediği şey için savaşmaya alışkın bir kadının havasıyla oldukça kaslıydı.

Koyu kahverengi gözleri ona odaklandığı anda donakaldı. "Sen de kimsin be?"

Dilini dişlerinin üzerinde gezdirerek insan olmadığı gerçeğini vurguladı. "ıkarın beni buradan."

Başını iki yana salladı. "Hiç sanmıyorum." Bileğindeki kelepçenin bir düğmesine bastı. Anında içinden bir acı fişkırdı.

Ama o insan değildi. Bu onu zayıflatmak yerine, vücuduna bir adrenalin yükü gönderdi. Öfkeyle kapıyı bir kez daha tekmeledi, bir parçasını bkecek kadar sertti.

İki kadın da geri çekildi.

"Ne be?" Pheara nefes aldı. "O bir

Andarion."

Hauk bakışlarını ilk ikisine katılan başka bir kadına çevirdi. Ufak tefek, minyon yapılı, kısa sarı saçlı bu kadın hayvan postları giymişti.

"Onu sersemlettiğimizde insan olduğunu sanmıştım. Onu yere sermek için bu kadar çok ok gerekmesine şaşmamalı."

"Evet," diye homurdandı sarışın. "Onu yere için şanslısın. Onlar vahşi bir tür ve uyaranlara bizim gibi tepki vermiyorlar." Kafesin içine elektrik gönderen bir dürtü ile vurdu.

Adamlar metale dokunmaktan kaçınmaya çalışırken inleyip çığlık attılar. Bastien kötü bir lanetle uyandı.

Hauk ona karşı dudağını kıvrırırken ve bunu yapmaya devam etmesi için ona meydan okurken hiç irkilmedi.

"Gördün mü?" Direği omzunda dengeledi ve bakışlarını diğer iki kadının üzerinde gezdirdi. "Ve bir sorunumuz var. Andarionlar insan yer. Çiğ çiğ. Onu o kafeste bırakırsanız diğerlerini de yer bitirir."

Bastien gülerken arkasındaki adamlar serbest bırakılmaları için yalvarmaya başladı. Hauk onları görmezden geldi. "Bırakın gideyim ve buradan hiçbir olay çıkmadan ayrılayım."

Sarışın ona dudak bükte. "İşler o şekilde yürümüyor, tatlım. Başında çok büyük bir ödül var. Gerekirse diğerlerini ye. Sen onlardan çok daha değerlisin."

Harika. Hem köle tüccarı hem de suikastçiydiler. Tam da ihtiyacı olan şey.

Hauk kadınlara ters ters baktı. "Buradan gideceğim ve gittiğimde -" "Bana kendini öldürtme, Andarion. Sen bir cehenneme sahipken Kellene ödül koysalar, sanırım bir sürü insan bir Andarion köleye sahip olma şansı." Aç bir sırtışıla onun vücudunu taradı. "Şimdi gerçekten iyi bir çocuk ol ve seni yüzünde bir gülümsemeyle uğurlayayım."

Dişlerini ona gösterdi. "Gerçekten kalbini yememe izin verecek misin?"

Alay etti.

Hauk parmaklıkları başının üzerinden kavradı ve tüm vücut ağırlığını kullanarak kapıyı tekrar tekmeledi.

Diğer iki kadın üç adım daha geri çekildi.

Gözlerini kocaman açan Pheara yutkundu. "Bunun onu tutacağını sanmıyorum, Telise."

"Eğer kapıyı tekmeleyerek açarsa, onu havaya uçurun. Fiyat açısından, zaten üzerindeki yara izleri ve yaralar göz önüne alındığında, biraz daha hırpalanmış olması önemli olmayacaktır."

Hayal kırıklığı içinde kükreyen Hauk, yüzünü parmaklıkların arasına sıkıştırarak Telise'ye dik dik baktı. "Buradan çıktığımda organlarınızla ziyafet çekeceğim."

Sopayı adamın karnına bastırdı ve onu patlattı.

Hauk şiddetli bir şok tüm vücuduna yayılırken hırladı. Ama ona acısını görme zevkini tattırmayı reddetti. Ayakta kaldı ve ona ters ters baktı.

Bu, sürtüğün gözlerine korku salmayı başardı.

Tedirgin bir şekilde geri çekildi ve arkadaşlarına doğru döndü. Sopayı ikisinden küçük olana uzattı. "Eğer dışarı çıkarsa ateş açın ve destek çağırın."

Hauk, kadınların onları alt etmesine izin verdiği için kendine lanet okurken onları bir kez daha dişledi. "Hey!" diye seslendi kendisine vahşi bir yırtıcı gibi bakan ikisine. "Yanımda bir kadın vardı. Nerede o?"

Pheara boğazını temizledi. "Silahlarını aldık ve onu düştüğü yerde bıraktık. Neden? O senin mi?"

"Yeğenim ve eğer ona bir zarar gelirse, Andaria'yı koruyan tüm tanrılar üzerine yemin ederim ki üzerinize öyle bir cehennem yağdırırım ki ölümün merhameti için bana yalvarırsınız." Kapıyı tekrar tekmeledi.

Geri çekildiler.

"Daha fazla muhafız almaya gidiyorum." Pheara koşmaya başladı ve diğer kadını, bu kadar öfkeli olmasaydı histerik olacak böcek gözlü bir bakışla onu izlemeye bıraktı.

Kan istiyordu, arkasındaki adamlara doğru döndü. Ondan kadınlardan bile daha çok korkuyorlardı. Tipik bir insan gibi gözlerini devirdi.

onun türüne tepki.

Bastien onların korkusu karşısında başını salladı. "Merak etmeyin. Onu daha önce besledik.

Aç değil. Değil mi, Hauk?"

Hepsine asık suratla baktı. "Kendimi biraz acıkmış hissediyorum,

aniden." Bu onları daha da korkuttu.

Fain'in insanlar arasında yaşamaya uzun süre dayanamamasına şaşmamalı. Kardeşi, Andarion ileri karakollarında ve kolonilerinde yaşamak için hayatını sürekli riske atıyordu, böylece her boğazını temizlediğinde korkudan altlarını ıslatan insanlarla uğraşmak zorunda kalmıyordu.

Aptal piçler.

Kapıya dönen Hauk, kadına tehditkâr gözlerle baktı. Tekrar tekmelemek üzereyken Bastien onu durdurdu.

"Neden biraz daha az şiddet içeren ve daha üretken bir şey denemiyoruz?"

Hauk ona sinirli bir şekilde baktı. "Kan. Kargaşa. Şiddet. Bu benim mutlu olduğum yer."

"Yeni bir tane bulmaya ne dersin?"

"Mesela?"

Manşetinden bir tel çıkardı. "Kilidi açıyorum."

"Tekmeleyerek açmayı tercih ederim."

"Sen ." Bastien homurdandı. "Bunu bizi esir alanları dövmek için saklamaya ne dersin?"

Hauk onu görmezden gelerek kapıyı tekrar tekmeledi. Aniden, keskin bir şey ona saplandı. Bir tıslamayla yere baktı ve kolunda başka bir ok gördü.

Lanet olsun. Üç tane daha vurdu.

Hauk, öfkesi artarken ilkin katılan kadınlara ters ters baktı. Sahip olduğu her şeyle uyuşturucuya karşı savaştı ama sonunda bayıldı.

Hauk kendine geldi, hayata ve içindeki herkese lanet okudu. En çok da, Bastien'in yüzündeki sinirli sırıtışa lanet okudu; Bastien onun yanında yerde yattığı yerden ona bakıyordu.

"Sana o kapıyı tekmelememeni söylemiştim, değil mi?"

Hauk onun alayını görmezden geldi. Acı vücuduna öyle bir şiddetle çarpıyordu ki, onu bayginken dövmuş olmaları gerektiğini biliyordu. Dahası, uyuşturucular vücudunda tahribat yaratmıştı.

Karnı guruldadı. Hareket etmeye çalıştı ama bir de baktı ki kamplarının ortasında, yüzükoyun yatıyor ve domuz bağı ile bağlanmış. Bastien gibi. Birisi ellerini arkadan ayaklarına zincirlemişti.

Evet, bu onun öfkesine yardımcı olmadı. Hırlayarak kurtulmaya çalıştı.

Bastien gözlerini devirdi. "Sakin ol, Hauk. Tek yapacağın kendine zarar vermek."

Bastien'e ters ters baktı. "Birinin ne kadar sinirlenebileceğini görmek istiyorsan, zaten sinirliyken ona sakın olmasını söyle!" Kükreyerek kurtulmak için elinden geleni yaptı.

"Bu yardımcı oluyor mu? Sadece bilmek istiyorum."

"Serbest kaldığımda Cabarro, ilk tekmeleyeceğim kişi sen olacaksın."

"Oh iyi. Umarım yakında çıkarsın. İyi bir dayak yemeyeli uzun zaman oldu." Bastien ona öpücüklü bir surat yaptı.

"Bunu, iki yaşında bir muza benzeyecek kadar olan adam söylüyor."

"İşte bu çok kaba ve incitici." "Telise!

Yine uyandı."

İlerledi ve Hauk'un yüzüne tekme attı.

"Ben olsam bunu yapmazdım," diye uyardı Bastien. "Andarion'u cinayet için motive etmeyin. Bu hiçbirimiz için iyi sonuçlanmayacak. Özellikle de benim için, çünkü peşine düşmeyi planladığı ilk kış benimki."

Hauk dudaklarındaki kanı yaladı, bir yandan da örgülerinin arasından geçen *haritaya* bakarak yüzünü buruşturdu.

"Bir şey öğrenebildin mi?" diye sordu ona.

Ağızındaki kanı tükürdü. "Bu pantolonun kışını şişman göstermesi dışında mı?"

Kaburgalarına sert bir tekme attı.

Telise'nin yüzünün bir santim yakınına bir renk patlaması geldi. "Ona bir daha dokunursan bir sonraki tam gözlerinin arasından geçer."

Acıya rağmen, evrendeki en güzel sesi duyunca Hauk'un yüzüne yavaşça bir gülümseme yayıldı.

Sumi.

Telise uzandı.

Sumi omzuna doğru bir atış yaptı. "Ellerini kaldır ya da kafanı kaybet."

Telise ona ters ters baktı. "Kiminle uğraştığını bilmiyorsun." "Sen de

öyle." Sumi üzerindeki damgayı göstermek için elini kaldırdı. Bilek. "Kampınızda başka bir Birlik suikastçısı yoksa, size önerim Ya onları serbest bırakırsın ya da buradaki tüm fahişelerin kanında yıkanırım."

Hauk diğerklerinden birinin Sumi'nin arkasından geldiğini gördü. Onu uyarmak için ağzını açtı ama daha tek bir ses bile çıkamadan kadın dönüp onu vurdu, ardından da hiç görmediği bir başkasını yakaladı.

Ve silahı sersemletmeye ayarlı değildi.

Sumi şimdi kadınları incelerken iki silahını da çekmişti. "Bugün ölmek isteyen başka biri var mı?" diye seslendi onlara. "Lütfen! Tam havamdayım." Telise'ye döndü. "Peki ya sen, sürtük?"

Telise ona ters ters bakarak elini cebine attı. Anahtarlar yerine bir hançer çıkardı ve Hauk'a doğru ilerledi.

Bir adım bile atamadan ölmüştü.

İçlerinden biri saklanmak için koşmaya başladığında, bir patlama kampı sarstı ve kadını yere düşürdü.

Sumi tsked. "Buranın her yerine patlayıcı yerleştirdim. Hepimizi atmosferin dışına fırlatmaya yetecek kadar. Beni zorlamayın, millet. Şimdi kim benimle arkadaş olmak ve erkeğimi benim için serbest bırakmak ister?"

Pheara anahtarlarla öne çıktı. Sumi'nin niyetini yanlış anlamaması için ellerini dışarıda tuttu. "Ona zarar vermeyecektik."

Sumi öne doğru yürüdü. "O zaman neden kanaması var?"

Sertçe yutkundu. "Bunu Telise yaptı. Bizim... bizim bununla bir ilgimiz yok. Sadece onu al ve git." Önce Dancer'ı, sonra Bastien'i serbest bıraktı ve geri çekildi.

Hauk kendini ayağa kaldırdı ve Telise'in blasterini vücudundan çıkardı.

Sumi'nin bakışları onu tepeden tırnağa süzdü. "İyi misin,

bebeğim?" Kadınlardan ikisini sersemletici bir patlamayla vurdu.

"Şimdi daha iyiyim."

"Bastien?"

Bileklerindeki kanı sildi. "Her şey . En azından Hauk beni döveceğine dair verdiği sözü tutana kadar."

Sumi tekrar Pheara'ya döndü. "Silahlarımız nerede?"

Pheara Telise'nin çadırını işaret etti. "Orada."

"Ben getiririm," diye teklif etti Bastien.

Sırtını Dancer' dayayacak şekilde hareket eden Sumi, Bastien geri dönüp kılıfını kalçasına geçirene kadar bakışlarını kadınlardan ayırmadı.

Hauk'un silahlarını ona fırlattı.

"Ayrılmadan önce bir şey yapmak istiyorum." Hauk Pheara'nın yanına gitti ve anahtarları elinden aldı. "Bu biyolojik besleme baypası mı?"

"Evet."

Sumi'nin meraklı bakışlarıyla karşılaştı. "Kadınları topla ve beni takip et."

"Onu duyduunuz. *Haritalar* geçit töreninde. Hadi gidelim." Sumi ve Bastien onu iki adamın tutulduğu bir kafese kadar takip ettiler.

Dancer kapıyı açtı ve kalan altı kadını içeri sokmadan önce onları serbest bıraktı. Kapıyı kilitledi ve anahtarları adamlardan birine attı. "Mutlu yıllar."

Ve böylece kolunu Sumi'nin omuzlarına doladı, böylece Bastien onların arkasını çekerken Sumi ona liderlik edebilecekti.

"Çocuklar nerede?" Hauk sordu.

"Dişlerine kadar silahlılar ve Illyse ile saklanıyorlar."

Görüşü bulanıklaştıkça Hauk kolunu kızın etrafında sıktı. Onunla hiç bu kadar gurur duymamış, sağduyusunu bir kenara bırakıp onu kurtardığı için hiç bu kadar minnettar olmamıştı. "Güzel."



Sumi gülümsedi, onları tek parça halinde bulduğu için minnettardı. Ancak kamptan ayrıldıklarında, onun tamamen yanında olmadığını fark etti. "Dancer?"

Başının üstünü öpmeden önce onu daha sıkı kavradı. "Ben iyiyim."

"İyi görünmüyorsun." Elinin tersiyle adamın yanağına bastırdı. "Çok nemli görünüyorsun."

Bastien arkalarından, "Ona ilaç vermişler," dedi. "Ne ile?"

Bastien omuz silkti. "Onlara ne kullandıklarını ya da başka bir tarif sorma şansım olmadı. Ama devasa bir Andarion'u alt edebilecek kadar güçlü bir şey kullandıklarını tahmin ediyorum."

Hauk onu görmezden gelerek öne doğru çekiştirdi. "Bu arada teşekkür ederim."

"Ne için?"

Ona kararsız bir gülümseme verdi. "Kurtarma işini genelde ben yaparım. Biri beni ateşin içinden çekip çıkarmayalı uzun zaman oldu." Dizlerinin üzerine çökmeden önce kelimeleri bir an bulanıklaştı.

"Dancer!" İçini dehşet kaplarken onun yanında diz çöktü. Çok soğuktu. Sanki

Bu  
z.

Ona tutunmuş ama konuşamıyor gibi görünüyordu.

Bastien korku dolu bakışlarını onunkilere kilitledi. "Buradan çıkmamız gerek. onlar takip etmeden önce. Sen bir kolunu tut, ben de diğerini." Dancer'a uzandı.

Birdenbire derin, hırıltılı erkek sesi duyuldu. "Eller yukarı ya da öl."

## BÖLÜM 22

Sumi kararsızlık içinde dudağını ısırđı. Bastien'in gözlerinde de son saldırganlarla savaşmak için kendisiyle aynı arzuyu görüyordu. Ama şu anda kiminle ya da neyle karşı karşıya olduklarını bilmiyorlardı.

Ya da kaç tane.

Bir renk parıltısı yüzünü kıl payı sıyırdı. Etrafına baktı ama kimseyi göremedi. Bir çeşit gizlenme cihazı kullanıyorlardı.

Bu suikastçı grubu öncekilerden çok daha yüksek teknolojiye sahipti. Ama Dancer'ı ondan almaya çalışırlarsa büyük bir kavgaya tutuşacaklardı.

Yavaşça ellerini kaldırdı ve vücudunu Dancer ile Bastien'in arasına, ateşin geldiğı yere koydu. Bastien'in de onu takip edeceğini umarak, düşmanlarının sayılarını ve yerlerini öğrenmek için aptalı oynamaya karar verdi. "Bakın, elimizde fazla bir şey yok. Ama ne istiyorsanız alın. Sadece elinizi çabuk tutun. Arkadaşımızla ilgilenmemiz gerek. Çok kötü yaralanmış."

Dancer ve Bastien arkasına yığıldı ve sertçe güverteye çarptı.

Nefes nefese kalarak onlara yardım etmek için döndü.

Dancer'ın diğer tarafında bir şey titredi.

Niyetlerinden korkarak kendini sesin geldiğı yere doğru fırlattı ve sert bir kas duvarına çarptı. Ona öğretilen her şeyle saldırdı.

Ta ki iri yarı ve güçlü biri onu arkasından kaldırıp zahmetsizce onunla birlikte geri adım atana kadar.

"Hayır!" diye bağırarak adamın elinden kurtulmaya çalıştı. "O baygın. Sizin için bir tehdit değil. Lütfen, sadece malzemelerimizi al ve git!" Öfkeyle çılgık atarak tüm ağırlığını ayaklarına verdi. Onu tutan adam irkilmedi ya da tökezlemedi bile.

Kahretsin, çok güçlüydü.

Bastien de dövüşmeye çalıştı ama yere çarpıldı ve o kadar hızlı kelepçelendi ki dehşet vericiydi. Tehditler savurdu ve onlara küfürler yağdırdı.

"Lütfen!" Sumi, Dancer'ı öldürmek için gelmemiş olmaları için dua ederek yalvardı. "Biz sadece arkadaşımıza yardım etmek istiyoruz."

Dancer'ın yanında bir başka parıltı belirdi ve asker gizlenme cihazını kapatarak işaretlenmemiş siyah bir savaş giysisi gösterdi. Sırt çantasını silkti ve miğferini çıkararak uzun siyah saçlarını at kuyruğu şeklinde arkadan bağlamış inanılmaz yakışıklı bir adam ortaya çıkardı. Koyu renkli Ritadarion gözleri siyah göz kalemiyle çevrelenmişti ama bu yüzü Dancer'ın fotoğraflarından ve hikâyelerinden tanıyordu.

"Syn?"

Adam ona kaşlarını çattı. "Seni tanımıyorum."

Omzunun üzerinden baktı. "Nykyrian? Beni tutan sen misin?"

Syn çantasını açtı. "Bizi nereden tanıyorsun?"

"Dansçı." Ancak o zaman üzerindeki sıkı tutuş en ufak bir şekilde gevşedi.

"Sen Sumi misin?" Başlangıçta onları tehdit eden ses onunkiydi durduklarında. "Evet."

Onu hemen serbest bıraktı ve oldu. Kendisini tutan kelepçelere karşı mücadele eden Bastien'i işaret etti. "Bu Bastien mi?"

"Öyle."

Bastien'in yerde yattığı yerin yanında duran başka bir adam gizlendiği yerden çıktı. Diz çökerek Bastien'in ellerinin kelepçelerini çözdü. "Bunun için üzgünüm."

Hoşnutsuzluğunu belli eden Bastien, bileklerini ovuştururken ona ve ailesine küfretti. Hakaretler karşısında eğlenen adam miğferini çıkardı. Kısa kızıl saçları Karon imparatorunun kraliyet haronunu taşıyordu. Darling ondan sadece biraz daha uzundu ve gerçek hayatta Dancer'ın fotoğraflarında olduğundan çok daha çekiciydi.

Ancak Nykyrian, hem Dancer'ın hem de Thia'nın iddia ettiği kadar korkutucu ve göz korkutucuydu. Herkesin Nemesis'le karşılaşmaktan bu kadar korkmasına şaşmamalı.

Ama şu anda onun için önemli değildi. Sumi Dancer'ın yanına gitti, böylece onun yanında diz çöküp Syn'e durumu hakkında bilgi verebilecekti. "Onu tutarken bir şeyle uyuşturduklarını söyledi. İki gün önce bir Partini bıçağıyla zehirlenmiş ve diğer saldırılardan dolayı da çeşitli yaraları var."

Syn şaşkınlıkla ağzı açık kaldı. "Ona ne yaptın böyle?" Sorusu onu rahatsız etmişti.

"Onu hayatta tuttum."

Nykyrian miğferini çıkardı ve bir kolunun altında tuttu. Beyaz-sarı saçları şık bir şekilde kısa kesilmişti. Dancer'ın aksine yeşil, insan gözleri vardı ve yüzü yara izleriyle kaplıydı. "Kızım ve Darice nerede?"

"İllyse ile birlikte kampın yakınlarında saklanıyorlar. Tırmanış yolunun hemen güneyinde bir mağara var."

Başını ona doğru eğen Nykyrian, kulağına olan bir bağlantıyla konuştu. "Jayne? Hauk'un güvenliğini sağladık. Çocuklar daha önce bulduğumuz ana kampın yakınında olmalılar. Syn ve Darling'i burada Sumi ile bırakıyorum.

ve Bastien. Ben Thia'nın peşinden giderken size desteğiniz için ihtiyacım var. Diğer herkes kampta olduğu yerde kalsın ve kimsenin çocuğuma yaklaşmadığından emin olsun. Eğer yaklaşırlarsa, çok fena kan kaybederler." Gizlenmiş bir hava motosikletine doğru koşturaya başladı.

Bastien, Darling'e ters ters bakmaya devam etti. "Henüz iyi miyiz? Yoksa kış tekmeleme botlarımı giymem mi ?"

Darling ona baktı. "Bilmiyorum. İyi miyiz?"

O cevap veremeden Dancer gözlerini kırpıştırarak açtı. "Sumi?" fısıldadı kısık sesle.

Ona doğru eğilerek elini yanağına koydu. "Tam buraya, bebeğim."

Syn bir ışık çıkarıp Dancer'ın gözlerini kontrol ederken Darling ve Syn şaşkın ve abartılı bir şekilde birbirlerine baktılar.

Dancer vahşi bir tıslamayla ışığı . "Kaldır şunu yoksa hem senin hem de Shahara'nın beni lanetleyeceği bir yere sokarım."

"Dansçı," diye azarladı. "Bırak seninle ilgilensin."

Yüzünü buruşturmaya başladı, sonra dudaklarını birbirine bastırdı. "O lanet ışıktan nefret ediyorum. Yakıyor."

Şimdi gözünü görmek için Dancer'ın göz kapağını geri çekme sırası

Darling'deydi. Dancer yüzünü buruşturdu ve ona yumruk attı.

Darling gülerek bunu karşıladı. "Berbat görünüyorsun, dostum." "Sen de güzellik kraliçesi değilsin. Göt herif."

Darling acı bir eğlenceyle sırıttı. "Daha nazik bir tonda konuşsan iyi olur. Beni aşağılayan için karımı ve oğlumu bırakıp buraya geldim."

Dancer çok sevimli bir çocuksu tavırla gözünü ovuştururken kaşlarını çattı. "Bebegi Zarya mı doğurdu?"

"Dün gece. Nyk arayıp başının dertte olduğunu söylemeden yaklaşık yarım saat önce."

Dancer başını kaşıdı. "Özür dilerim."

"Olma. *Seni* kurtarmamın vakti geldi ve bu düşüncesiz zamanlamayı sonsuza dek başına kakmayacağımı sanma. Bunun bedelini ödeyeceksin, söz veriyorum. Bu arada Zarya eve dönüp yeğenini görmek gerektiğini yoksa o koca kışını avlayıp derisini yüzeceğini söylememi istedi."

Ve bu ona şunu hatırlattı.

Sumi, Dancer'ın durumunu değerlendirirken dikkatini çekmek için Syn'in eline dokundu. "Birisi Dancer'ın sırtına bir izleme cihazı yerleştirmiş. Günlerdir peşinde İnka'lar var."

Başını sallayarak Dancer'ın başını kendisine doğru eğdi. "Benimle misin, dostum?" Sinirli bir yüz ifadesiyle Syn'e vurdu. "Susadım."

Syn çantasından bir torba çıkarıp Darling'e uzattı, o da Syn serumu hazırlarken torbayı havada tuttu.

Syn iğneyi batırdığında Dancer tısladı ve ona doğru koşmaya başladı.

Sumi onun yumruğunu yakaladı. "Dancer, doktorla iyi geçin, eğer onu sıkıştırırsan sana yardım etmek istemeyebilir."

Anında sakinleşti ve yüzünü onun dizine yasladı. Kadın saç örgülerini yanağından çekmeye gittiğinde, çocuk onun elini tuttu ve parmaklarını kendi parmaklarıyla birleştirdi.

Sumi arkasından gelen bir patlayıcının keskin sesini duyunca gerildi.

Syn hiç tepki vermedi. "Kaldır şunu Jayne. O bir dost." "Emin misin?"

Ona alaycı bir bakış attı. "Hauk'un bir düşmanını kucakladığını hiç görmedim. Ya senin? Yani, tuhaf biri ama genellikle asık suratlı tavrıyla tutarlıdır."

Jayne görünmez oldu ve onlara katılmak için ilerledi. "Ona ne oldu?" Tıpkı Darling gibi, fotoğraflarının onun hakkını vermediğini göstermek için kaskını çıkardı. Son derece güzeldi.

Syn derin bir iç çekti. "Vücudunda o kadar çok toksin var ki insan olsaydı on kere ölmüş olurdu. Tanrılara şükürler olsun ki Andarionlar dayanıklı piçler."

"O iyi olacak mı?" Sumi nefes aldı.

Syn sonunda onun bakışlarıyla karşılaştı. Bakışlarındaki öfke yerini nezakete bıraktı. "Evet. Sanırım öyle. Thia'ya bir şey olmadıysa, bu durumda Nyk döner dönmez onun bağırsaklarını temizleyeceğiz."

Jayne ona ters ters bakmaya devam etti. "*Sen de* kimsin be insan?"

"Jaynie," dedi Dancer zayıf bir sesle. "Kızıma iyi davran yoksa onu senin postunun üzerine salarım. Güven bana, bence seni alt edebilir."

Jayne alay ederek Hauk'un yanına çömeldi ve omzuna dokundu. "Gözlerine ne oldu senin?"

Syn'in dudaklarında bilmiş bir gülümseme belirdi. "Sanırım Hauk senin tavsiyene uymak zorunda kaldı, Jayne."

"Ne tavsiyesi?"

Syn Sumi'ye baktı ve sonra güldü. "Sana sonra anlatırım."

Darling sonunda, Syn Dancer'la ilgilenirken sessizce oturup kan akıtmayı tercih eden Bastien'e bakarken kaşlarını çatı. "Seni tanıyor muyum? Gerçekten tanıdık geliyorsun."

Bastien yere uzandı. "Zirve toplantısı. Yıllar önceydi. Ben babamla birlikteydim. Sen de amcanla birlikteydin."

Darling'in gözleri tanıdık geldi. "Nylan'ın oğlu yemeğime tükürdüğünde onu yere seren sendin."

"Bunu özellikle hatırlamıyorum ama benim yapacağım bir şeye benziyor. O rütbeli piçten nefret ediyorum."

Darling, Bastien'in perişan halini incelemek için yana kaydı. "Sen Kirovarian prenslerinden birisin."

"Öyleydi."

"Vay anasını. Hepinizin öldüğünü sanıyordum." Darling, Jayne'in bakışlarıyla karşılaştı. "Nyk'in yaklaşık on yıl önce tahttan indirilen kuzenlerinden biri."

Sumi, Bastien'in onlara söylemediği bir şeyi hayretle karşıladı. Darling'in sözünü ettiği o muhteşem duruşu şimdi görmüştü. Bunu Bastien'in askeri eğitimine bağlamıştı ama artık bildiğine göre, bunun gerçekte ne anlama geldiği çok açıktı.

Bir prens nasıl Lig Ravin olmuştu? Hatta tahttan indirilmiş biri.

Syn aniden Sumi'nin bileğini yakaladı ve Birlik damgasını ortaya çıkarmak için kolunu geriye itti. Patlayıcısını göz açıp kapayıncaya kadar hızla çekti ve çenesine dayadı.

Dancer onu düşürdü. "Kes !" "O

bir Birlik suikastçısı."



"Evet, biliyorum. Kyr onu peşimden gönderdi. Hatırlat da ona çiçek ve teşekkür kartı sipariş edeyim."

Syn, Darling ve Jayne kaşlarını çattı. "Biliyor musun?" Jayne sordu.

Dancer yavaşça doğruldu.

"Dur bakalım dostum." Syn onu geri çekti. "Seni buraya getirene kadar yerde kalmalısın."

Hauk tekrar uzanmadan önce tereddüt etti, ancak bu sefer başını Sumi'nin kucağına koydu. "Jaynie? Hayatım? Kimsenin *Mia'mı* incitmesine izin verme. Yoksa ikinizin de kıkından alırım."

Darling kaşlarını kaldırdı. "Bak dostum, aklının başında olmadığını biliyorum ama Sumi'nin insan olduğunun farkındasın, değil mi?"

Dancer Darling'i itti. "Kadınımı *seninle* aynı sınıfa koyarak aşağılama."

Jayne kaşlarını kaldırdı. "Ona ne kadar saçmalık verdin Syn?" "O benim uyuşturucum değil bebeğim. Ona l-o-v-e denir."

Jayne alay etti. "Hauk? Aşk mı? Lorina boku."

"Bu doğru. Bu yüzden gözleri kırmızı," dedi Darling ona. "Bunu saklayamaz ya da inkar edemez."

Syn seruma bir şey enjekte etti.

Dancer onu itti. "Bunu neden yaptın?" "Dinlenmen gerek."

Yine de m¼cadele etti. Darling'in savaş giysisinin ön¼n¼ tuttu. "Sumi'yi benim için güvende tut. Kimsenin ona zarar vermesine izin verme. Yemin et..." Bayıldı.

Sumi onu kendine doğru çekti ve nazıkçe yere yatırdı.

Üç¼ de ona sanki üç başlı bir Guriş yılanıymış gibi baktı. "Ne?"

Syn ona cevap vermeden Bastien'i kontrol etmek için harekete geçti.

Darling, Dancer'ın serumunu tutmaya devam ederken, Dancer onu rahatsız edici bir yoğunlukla inceledi.

"Jayne?" Syn aradı. "On ikimde, bebeğim."

Sumi'yi Darling ile yalnız bırakarak onun yanına gitti. "Peki oğluna ne isim verdin?" diye sordu, garip gerginliğı kırmaya çalışarak.

"Cezar."

"Tebrikler. Dancer'ın onunla tanıştığı için çok heyecanlanacağımı biliyorum."

Darling başını salladı. "Ve ona Dancer demene de izin veriyor... Kahretsin. Seni gerçekten seviyor olmalı."

"Çok güzel bir isim," dedi savunmacı bir tavırla.

Alay etti. "Bunu okula ya da Lig eğitime gitmek zorunda kalmayan kadın söylüyor. Darling adında birinden dinleyin, hayatı boyunca bu onun için sürekli bir ıstırap kaynağı oldu."

Bunu hiç düşünmemişti. "Onu incitmek istememiştim." Darling onun elini

kendi eliyle kapattı. "Söyleme şekline bakılırsa, inan bana, onun umurunda değıl. Bilseydi, seni durdururdu. Hoşgörü onun erdemler."

Bu kesinlikle doğruydu.

"Küçük Sumi?"

En çok korktuğu sesi duyduğunda tamamen hareketsiz kaldı. Kalbi sıkışarak yavaşça omzunun üzerinden baktı.

Bakışları Fain'e kayınca zaman o kalp atışında dondu. Bir zamanlar onu sallayarak uyutan gençten çok daha büyüktü ama yine de iriydi. Dancer'dan bile büyüktü.

Tavali savaş giysisi giymiş, yüzünü Dancer'ınkine benzer şekilde boyamıştı. Tavali maskesi boynundan sarkıyordu ve saç örgüleri siyah bir bantla yakışıklı yüzünden geriye doğru çekilmişti. Siyah eldivenleri kılıfının içine sokulmuştu. Bakışları, serçe parmağında Omira'nın alyansının takılı eline kaydı. Tıpkı Dancer'ın söylediği gibi.

Yüzündeki acı yakıcıydı. Sanki tek amacı ona musallat olmak olan bir hayaletmiş gibi ona bakıyordu. Sanki gözlerine inanamıyordu.

Darling onların arasında bir ileri bir geri baktı. "Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?"

Sumi, Darling'in sorusuna en iyi nasıl cevap vereceğini düşünürken aniden kuruyan dudaklarını yaladı.

"Onun ablasıyla evliydim." Fain topu oyun dışı bıraktı. Sanki sonunda onun Omira olmadığını ve kendisine zarar vermek istemediğini anlamış gibi gözlerini kırıştırdı.

Tuhaf, uzun zamandır ona çok kızgındı. Ondan büyük bir tutkuyla nefret etmiş ve Omira' yaptıkları için onu suçlamıştı - oysa kız kardeşi hepsini mahvetmişti.

Sumi aptalca bir şekilde onu bir daha görürse gördüğü yerde öldürmek isteyeceğini düşünmüştü.

Şimdi... o nefret gitmişti. Kaybolmuş, terk edilmiş ve kalbi kırılmış hissetme dalgası tarafından eritildi. Kendini yedi yaşındaymış gibi hissediyordu ve tıpkı Thia'nın babasına yaptığı gibi, onun kollarına koşmak ve küçük bir kızken yaptığı gibi kendisine sarılmasını istiyordu. Ona bir kez daha her şeyin yoluna gireceğini ve kimsenin onu incitmesine izin vermeyeceğini söylemek istiyordu.

Jayne elini kendi alnına vurdu. "Bu yüzden bu kadar tanıdık geliyor. Onu bir yerden tanıdığımı biliyordum. Aptal ben. Fain'in karısını değil, ödül çarşaflarını düşünüyordum."

Fain'in bakışları Sumi'nin kucağındaki Dancer'ın başına kaydı.

O anda Dancer sanki kardeşinin varlığını hissetmiş gibi gözlerini kırıştıtararak açtı. Bunun Fain'e nasıl görünmesi gerektiğini anladığında suçluluk ve ıstırap yüz hatlarını belirledi.

İlerleyen Fain, Dancer'ın yanında dizlerinin üzerine çöktü. "Hey, *Drey*. Hâlâ benimle misin?"

Hauk, Fain'in gözlerinde Sumi'yle birlikte olmasının kardeşine verdiği acıyı gördüğünde nefes alamadı. Ve bu yüzden kendini tam bir pislik gibi hissetti. Fain, hiçbir şey için asla incitmeyeceği tek varlıktı. "Özür dilerim."

Fain ona kaşlarını çattı. "Ne için?"

Sumi'ye baktı ve sonra tekrar Fain'e döndü. "Seni asla incitmek istemedim."

Fain, Hauk'un başını ellerinin arasına aldı. "Dancer... bu beni incitmiyor." Ona içten bir gülümseme verdi. "Mutlu olmayı hak ediyorsun, *Kiran*. Senin için istediğim tek şey bu." Elini Dancer'ın eline bıraktı, sonra Sumi'ninkini diğer eline aldı ve birleştirdi. "Geçmişimin geleceğini karartmasına ya da *lekelemesine* izin verme. Ben hem *Kisa*'ımı hem de *Kiran*'ımı seviyorum. Her zaman sevdim."

Ama yine de Hauk, Fain'in gözlerindeki yırtık pırtık azabı gördü. Ve Omira'nın kendisinden esirgediği şeye sahip olduklarını görmenin onu ne kadar incittiğini biliyordu. Mutlu olmayı hak eden biri varsa, o da Fain'di. Kardeşi tanıdığı en asil ve iyi insandı.

Bazen baş belasıdır ama her zaman sadık ve şefkatlidir.

Her zaman oradadır.

"Bana vurmanı tercih ederim, *Drey*."

Fain güldü. "Şu anda çok zayıfsın. Birkaç gün... Seni yenmekten mutluluk duyacağım."

Hauk kardeşinin yüzüne şakacı bir tokat attı. "Bir kardeş olarak berbatsın. Paramı geri istiyorum."

Fain homurdandı. "Daha kötüsü de olabilirdi. *Seninle* sıkışıp kaldım."

Syn onlara döndü. Hauk'un durumunu kontrol ederken sinirli bir iç geçirdi. IV. "Bilincini kaybetmemen için sana ne kadar vermem gerekiyor? Lanet olası Andarion metabolizması. Yerde kal, canavar!"

Syn'i dişledi ve sonra Fain'e baktı. "Öldür onu."

"İsterdim ama karısı beni . Alınma ama beni korkutuyor. Gerçekten ."

Syn onları görmezden gelerek seruma daha fazla ilaç ekledi ve bir skimmer belirdi. Küçük bir sağlık ekibi Dancer ve Bastien için asansörlerle koştu.

Fain ancak o zaman yanlarında kimin olduğunu gördü.

"Bas!" dedi gülerek. "Ben de senin öldüğünü sanıyordum. Daha iyi bilmeliydim."

Bastien, onu asansöre bindirdiklerinde Fain'e alaycı ve kırgın bir bakış attı. "Kardeşin neredeyse *senin* başladığın işi bitiriyordu. Neyse ki ben hamamböceği gibiyim. Öldürmesi zor."

Başını sallayan Fain onun kolunu sıvazladı. "Seni tekrar görmek güzel, *Drey*. Benim için kardeşimle savaştığın için teşekkür ederim."

"Sadece senin için, *Drey*. Sadece senin için."

Sağlık görevlileri Bastien'i hızla kepçeye bindirdiler.

Dancer'ın başını dikkatlice yere koyduktan sonra Sumi yoldan çekildi. Herkesin gemiye binmesini izledi ve tereddüt etti.

Fain ona doğru döndü, diğerleri koşuştururken o olduğu yerde kalmıştı. "Geliyor musun?"

Korkuyla dudağını ısırды ve gitmenin mantıklı olup olmadığını düşündü. Eğer onlarla giderse, asla Birlik'e geri dönemeyecekti. Dancer'ın Kalea'yı kurtaracağından hiç şüphesi olmasa da, onların elinde *kendisini* neyin beklediğinden emin değildi.

O bir Birlik ajanıydı. Hepsi Birlik'e düşmandı. Dancer onu seviyor olabilirdi ama diğerlerinin hiçbirini sevmiyordu.

Şey... belki Darice ve Thia.

Ama Dancer'ın ailesi gibi Dariana da ondan nefret ederdi. Bu nedenle, eğer giderse, onun soyunu kaybetmesine neden olabilir.

Sonsuza kadar.

*Ben Omira değilim.* İsteyeceği son şey Dancer'a ya da onun sevdiklerine zarar vermektir. Onunla birlikte olması, Dancer için sefalet ve devam eden sorunlardan başka bir şey olmayacaktı.

*Aşırı* sorunlar.

O Andarion'du. O ise insandı. Thia'nın asteroid kuşağı hakkındaki hikâyesi aklından geçti. Onunla hiçbir işi yoktu.

Ve yine de.

Onun hayatında olmayacağı düşüncesine dayanamıyordu. O kadar çok acıyordu ki nefes almakta zorlanıyordu. Kızını kaybetmek gibiydi.

tekrar tekrar.

Fain rampadan indi ve ona yaklaştı. "Sorun nedir?"

Her şeyden bunalan Sumi, gözleri yaşlarla dolarken kollarını göğsüne sardı. Omira'nın Fain'i mahvettiği gibi Dancer'a zarar veremezdi. Yapamazdı. Fain'in elindeki evlilik yüzüğüne ve Tavalı üniformasına bir kez baktığında, Dancer'ın sevdiği her şeyi elinden almanın ne kadar yanlış olacağını biliyordu.

Adını bile.

Boğazını temizleyerek gözlerini kaçırdı, inancını kaybetmekten korkuyordu. "Dancer ait olduğu yerde. Benim gitmem gerekiyor."

Fain ona kaşlarını çatı. "Delirdin mi sen? Seni omzuma atıp skimmer'a mı taşımam gerekiyor?"

Ona dehşetle baktı. "Buna cüret edemezsin."

"Kardeşim için cesaret *edemeyeceğim* hiçbir şey yoktur. Onu mutlu ve güvende tutmak için tanrılara bile meydan okurum." Onun tam önünde durmak için hareket etti. "Onun gözlerini gördüm Sumi ve bunun Dariana'dan gelmediğini biliyorum. Ve Nykyrian'ın Dancer'ın omurgasını burnundan sökmesini engellemem gerekmediği sürece, bu yolculukta ona bunu yapabilecek tek bir kadın var. Ben geldiğimde sarıldığı kadın. Sensiz uyanmak onu harap ederdi."

Bu sözler onu daha da boğdu. Ama yine de onu incitmek istemiyordu. Ya da ona zarar vermek. Onun tüm hayatı ve ailesi pahasına kendi mutluluğunu nasıl satın ? "Ben onun için bir tehdidim."

"Ben de öyle," dedi acı bir kahkaha atarak. "Benimle her konuştuğunda, sahip olduğu her şeyi kaybetme riskiyle karşı karşıya kalıyor." Fain tekrar denizaltıya doğru baktı. "Dancer hiçbir şeyi kolay yoldan yapmadı. Asla da yapmayacak. Bu küçük piçin cazibesinin bir parçası." Elini ona doğru uzattı. "Hadi gel.

Her zaman yanında olacağım. Korkacak bir şey yok. İkinizi de güvende tutacağım."

O anda, içindeki bir şey paramparça oldu ve içinden kontrol edilemeyen bir hıçkırık dalgası geçti.

Fain'den nefret etmeyi o kadar çok istiyordu ki. Ama bu, sahip olduğunu hatırladığı kardeşiydi. Onun için çok şey ifade eden ağabeyiydi.

Tıpkı Dancer gibi, Fain de onu kollarına aldı ve kepçenin içine taşıdı.

Jayne onları görünce, "Lanet olsun, Fain," diye tersledi. "Ne yaptın sen? Başka bir insanı mı kırdın? Yemin ederim seni beş saniye bile yalnız bırakamayız."

Fain omuz silkti. "Bilmiyorum. İnsan kadınlar bana bakıp gözyaşlarına boğuluyor. Buna alıştım sayılır."

Darling'e çok benzeyen bir başka Tavalı ona homurdandı. "Senin çirkin kışına bakmak zorunda kalsaydım ben de gözyaşlarına boğulurdum." Onu Fain'in elinden aldı ve küçük bir bankın üzerine oturttu. Önünde diz çökerek ona bir mendil uzattı. "Ben Darling'in kardeşiyim, Ryn."

Gözyaşlarını içine çekerek adamın mendilini aldı ve gözlerini sildi. "Teşekkür ederim."

Dizlerini okşadı ve sonra Fain'e baktı. "Canavar nasıl?"

"Oldukça hırpalanmış görünüyordu. Ama ben onu daha kötü gördüm. Hatta eminim *ben* onu daha kötü dövmüşümdür. Ve bu sadece botlarımı izinsiz giydiği içindi."

Ryn homurdanarak ayağa kalktı ve bir eliyle Fain'in omzuna vurdu. "Syn başına bir şey gelmesine izin vermektense kendini öldürmeyi tercih eder. Bunu sen de biliyorsun."

"Biliyorum. Bu yüzden dönüp ölüm saçmıyorum. "



Hâlâ gergin ve kararsız olan Sumi, ana kargo alanında duran küçük adam grubuna -Darling, Fain, Ryn ve tabii ki Jayne- göz gezdirdi. Syn, Dancer ve Bastien'i geminin başka bir yerindeki küçük revire götürmüş olmalıydı.

"Nykyrian ve çocuklar nerede?" diye sordu onlara.

Darling kulağındaki bağlantıyı işaret etti. "Diğer skimmer'ı aldılar ve çoktan gemiye çıkmış bizi bekliyorlar."

"Çocuklar iyi miydi?"

Darling bağlantıyı kulağından çekip ona doğru tuttu. Kulağında bile, Darice ve Thia'nın Dancer'la birlikteyken olan her şeyi Nykyrian'a anlatırken yaptıkları heyecanlı konuşmaları duyabiliyordu.

Gülümsedi. "Teşekkür ederim."

Kulağına götürürken başını saygıyla eğdi.

Syn sağ taraflarında bir kapı açtı. "Sumi? Buraya gel ve Hauk'a iyi olduğunu söyle. Bu mantıksız, huysuz piçle hiçbir şey yapamam."

"O mantıksız değil. Sadece çok sert." Bastien'in şu anda baygın olduğu küçük odaya girdi. Ancak Dancer, monitörleri vücudundan çıkarmaya ve asansörden kalkmaya çalışırken Syn ile savaşıyordu.

İkisinin birbirlerine çocuklar gibi hakaretler yağdırmasını izlemek aslında oldukça komikti.

Ona dudak büktü. "Ne yapıyorsun, tatlım?"

Hauk onun sesini duyar duymaz sakinleşti ve onu bütün ve zarar görmemiş olarak gördü. Arkadaşlarına güvenmekle birlikte, onların ne kadar korumacı olduklarını da biliyordu. Ve Jayne'in adamlarının Zarya'ya yaptıkları yüzünden

Sevgilim, Sumi'yle benzer bir olayın yaşanmasını istemiyordu. "İyi olduğundan emin olmak istedim."

Gözleri yumuşacıktı, yanağını avuçladı ve onunla burunlarını ovuşturdu. "Syn'in seni onunla kavga etmeden tedavi etmesine izin verirsen olacağım. Şimdi iyi bir çocuk ol ve sana daha sonra bir ödül vereceğim."

Onun alaylarına sırtıttı. Onun elini tutarak Syn'in monitörleri tekrar takmasına izin verdi. "Bu arada Syn, Sumi'nin çıkarmanı istediğimiz bir Lig etiketi var."

"Tamam. Ona ulaşmak için önünü kestiğim için beni yumruklamayacaksın, değil mi?"

"Sakin ona zarar verme," diye ciddi bir şekilde hırladı.

Syn gözlerini devirdi ve Sumi'ye baktı. "Gah, tüm Andarionlar bu kadar saçma mı? Oh bekle... Nyk ve Kiara. Anladım. Boş ver." Bakışları Sumi'nin karnına kaydı ve kaşlarını çatı. "Üzerindeki senin kanın mı?"

Şöyle bir baktı. "Birkaç gün önce bir tourah tarafından saldırıya uğradım ama sadece bir sıyrık. Ben iyiyim."

"O iyi değil. Kolunda da bir patlama yarası var." "Et

yarası," diye tekrarladı. "Gerçekten yaralanmadım."

Hauk ona alaycı bir bakış attı. "Şimdi kim mantıksız

davranıyor?" "Hâlâ hep sen, bebeğim."

Tanrılar, onun alaycılığını nasıl da seviyordu. Sadece o ona karşı bu kadar küstah . *Ben hasta bir piçim.*

Syn, Hauk'un yüzüne bir maske takmak için harekete geçti. "Eğer bunu ," dedi Sumi'ye, "döv onu."

Hauk, Syn'e müstehcen bir Ritadarion hareketi yaptı.

"En iyi gününde değilsin, Andarion. Ne kadar kadın gibi görüldüğün umurumda değil." Syn, gözünün üstündeki ve altındaki morluğu inceleyebilmek için Hauk'un başını bir tarafa eğdi.

Hauk görüşü bulanıklaştıkça Sumi'ye odaklandı. Onun Dariana ve Birlik'in erişiminden uzakta güvende olduğundan emin olana kadar bilincini kaybetmek istemiyordu.

Annesi.

İçlerinden herhangi birinin ona ne yapacağını bilemezdi. Onu korumak onun göreviydi ama ilacın tekrar etkisini gösterdiğini hissettiğinde Syn'in onu daha fazla uyanık bırakmayacağını biliyordu.

"*Mia?*"

Onun uzattığı eli tuttu. "Tam burada."

İlaçlara karşı mücadele ederken paniğe kapıldı. Maskesini çıkarmaya çalıştı ama ikisi de onu kabul etmedi. "Güvende kal." Her şey karanlığa bürünürken, kadının bu kötü bulamaçlı kelimeleri anlayıp anlamadığından emin değildi.

Syn kaşlarını çatarak Sumi'ye baktı. "Seni gözünün önünden ayırmaktan neden bu kadar korkuyor? Sana zarar vermeyeceğimizi biliyor olmalı."

"sen değilsin."

Syn'in yanından geçip kapı aralığında duran

Fain'i gördü. "Sonra ne olacak?" Syn sordu.

"O, kendileriyle savaş halinde olan Sentella-Tavali-Andarion ve Caronese saldırı gücünün ortasında bir Birlik suikastçısı. Dancer'ın peşine düşerek Andarion kraliyet ailesinin bir üyesini ve Andarionların ulusal bir hazine olarak gördükleri bir ailenin son varisini tehlikeye attı. Kraliçe

Cairistiona bunun için yasal olarak onun kellesini talep edebilir. Dariana ve Dancer'ın annesi de öyle."

Sumi onun sözleri karşısında zayıf düştü. "Ne?"

Fain başını salladı. "Gemiye vardığımızda kırmızı-siyah savaş kıyafeti ya da üniforma giyen herkesten uzak durun. Bunlar Andarion Kraliçesi'nin Muhafızları'nın üyeleridir."

Syn alay etti. "Nykyrian ona zarar vermelerine izin vermez."

"Annesiyle Thia hakkında konuşabilir ama Sumi'nin kanını isterse Dariana'yı durduramaz. Dancer'dan ne kadar nefret ettiğini düşünürsek, bunu sırf inat olsun diye yapabilir. Korktuğu şey de bu. Darice üzerindeki ölüm hakkını kullanırsa kraliçenin yapabileceği bir şey yok. Kanun kanundur. Sumi, Darice'in hayatını tehlikeye attığı için ölmek zorunda kalacak."

Syn elini Sumi'nin koluna koydu. "Sana dokunmasına izin vermeyeceğiz. İnan bana, yıllar boyunca Hauk'a yaptıklarından dolayı o kaltağın derisinden bir parça istemeyen tek bir kişi bile yok."

Fain başını salladı. "O haklı. Her zaman kraliyet ailesi üyelerimizden birinin yanında kaldığından emin ol - Caillen, Ryn, Darling, Maris, Nyk, Desideria veya Drake. Sadece onlar seni ondan koruyabilir."

Skimmer'ın ana gemiye indiğini hissetti. Korku onu sardı. Ama o bir suikastçıydı ve suikastçılar asla korkularını göstermezler.

Herkese.

Başı dik bir şekilde bununla yüzleşecekti. Kendini hazırlayarak, zihinsel olarak onu bekleyen en kötü şeye hazırlandı.

## BÖLÜM 23

Sumi en kötüsüne hazırlıklı olduğunu düşünüyordu ama hiçbir şey onu devasa geminin iniş pistinde onları bekleyen şeye hazırlayamazdı. Kendini bir savaş bölgesi planlama komitesine girmiş gibi hissetti. Her yerde, tanımlayamayacağı kadar çok ülke ve organizasyona ait savaş kıyafetleri giymiş yaratıklar vardı.

Yine de en tuhaf duygu, Andarionlar ve insanların sorunsuz bir şekilde yan yana çalıştığını görmektir. Ara sıra biri diğerine sinirli bir bakış atabiliyordu ama bunu diğerlerine yaptıkları kadar kendi türlerine de yapıyorlardı.

Toplanan varlıkların büyük bir kısmı ona meraklı bakışlar yöneltti ve bu durum onu son derece rahatsız etti.

Fain onun yanında durdu ve elini omzuna koyarak onu korumak için orada olduğunu hissettirdi. "Sadece nefes al, *Kisa*. Ben senin yanıdayım."

"*Kisa* ne demek?"

"Küçük kardeş. *Kiran* küçük kardeş demek."

Bu kelime içini ısıttı. Ancak Dancer'a deniz süpürgesinden revire kadar eşlik etmek için orada bulunan devasa varlık sürüsünü gördüğünde bu his kısa sürdü.

Thia şaka yapmıyordu. Aileleri korkunç ve çok büyüktü.

"Sumi!"

Darice tarafından neredeyse yere serilmeden önce çağırışı zar zor fark etti. Tüm yüzü sevinçle parlıyordu, onu sıkı bir kucaklamayla yakaladı ve

nefessiz bıraktı. Sonra yanağına bir öpücük kondurdu ve onu serbest bıraktı.

"Senin için çok endişelendik. Özellikle de Thia bana Dancer ve Bastien'in düştüğünü söylediğinde. Yaralanıp yaralanmadığını bilmiyorduk... İyi olmana çok sevindim."

Başını sallayan Thia kocaman bir gülümsemeyle onun arkasından yürüdü. "O dağdayken Darice'e şeytan çıkarma ayini yapmış olmalısın."

Her sinir bozucu küçük kardeş gibi Thia'yı şakacı bir şekilde itmeden önce homurdandı. Sumi'ye döndü ve ayıldı. "Mağaralarda beklerken bunları sen ve Dancer için yaptık." Boynundan tüylü bir kolye çıkardı ve onun boynuna taktı. Diğer ikisi de mükemmel bir uyum içindeydi. Her birinde tek bir tüy ve kemik vardı.

Baba ve oğul gibi.

Darice, Dancer için yaptığını ona gösterirken gergin bir şekilde dudağını ısırdı. "Sence beğenecek mi?"

"Buna bayılacak, Darice. Ona verdiği yüzünü görmek için sabırsızlanıyorum. Ve benimki için sana ne kadar teşekkür etsem azdır. Kesinlikle çok güzel, tatlım. Bu onur için teşekkür ederim." Yanağından öptü.

Gözleri gururlu bir şekilde ondan, gözle görülür bir şekilde gerilen

Fain'e baktı. Birkaç kalp atışı boyunca kimse hareket etmedi.

Darice sonunda konuşmadan önce boynundaki tüyü parmakladı. "Dayanıklılık tırmanışında kayıp düştün mü Fain Amca?"

Darice ona tokat atmış olsaydı Fain bundan daha şaşkın görünemezdi. Sonunda cevap vermeden önce birkaç saniye kekeledi. "Um... hayır. Keris beni birkaç kez yere düşürdü ama kendi başıma kaymadım."

"Korktun mu?"

Fain sanki tüm bu konuşma onu dehşete düşürüyormuş ve birilerinin bu yüzden ona saldırmasını bekliyormuş gibi bakışlarını hâlâ sağa sola çeviriyordu. "Pek sayılmaz. Vuruş menziline her girdiğimde kafama ve yüzüme tekme yediğim için çok kızındım."

Darice Sumi'ye baktı. "Bir ara ayağım kaydı ve öldüğümü sandım ama sonra gerçekten düşmedim. Sumi beni yakaladı ve yukarı tırmandık ve yuvanın yanında durdum. Her şeyi kilometrelerce uzaktan görebiliyordunuz. O kadar muhteşimdi ki! Her şeyi yapabileceğimi hissettim!"

Thia, Fain'in sersemlemiş, şaşkın bakışlarıyla karşılaştı. "Sana söyledim. Şeytan çıkarma ayini yaptı. Tuhaf, değil mi? Bir veledi dağın yamacına ve aşağıya bilinçli bir varlıkla indi. Bu kadar kolay olacağını kim bilebilirdi?"

Darice ona sinirli bir bakış fırlattı. "Anlamıyorsun. Tırmanışı sen yapmadın. Bu hayat değiştiren bir şeydi."

Thia ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Yeni tavrın için minnettarım *Kiran*. Böyle edersen tüm zamanların en sevdiğim kamp arkadaşım olacaksın."

Fain yeğenine belli belirsiz bir gülümseme sundu. "Artık yetişkinliğe adım attığına göre saçlarını ördürmen gerekiyor." Tereddütle elini uzattı.

Darice, Fain'in saçlarını örebilmesi için ona yaklaştı.

Sumi bin yıl yaşasa, yeğeni Darice'nin hayatında ilk kez kendisine dokunmasına izin veren Fain'in yüzündeki hüznü ama gururlu asla unutamazdı. Darice ilk başta emin görünmüyordu ama birkaç dakika sonra rahatladı ve Fain'i ailesi olarak kabul etti.

Onları böyle görmek kalbine dokunmuştu.

Thia kolunu Sumi'nin omuzlarına doladı. "Şimdi bakma ama diğerleri seni fark etti... Dikkat et."

Birden dehşete kapılan Sumi, bu sözlerdeki gerçeği görmek için küçük gruplarına baktı. Syn, Dancer ve Bastien'i revire götürmüştü ve Dancer'a odaklanmış olan herkes şimdi onlara bakıyordu.

Ya da daha doğrusu, o.

Hayatında hiç bu kadar görünmez olmayı dilememişti.

Bordo Phrixian savaş giysisi içindeki muhteşem, sakallı bir erkek onlara doğru yürüyen ilk kişiydi. Hem Fain hem de Dancer'a damgasını vuran aynı yoğun, avcı yürüyüşüne sahipti.

Uzun siyah saçlarında parlak kırmızı bir şerit vardı ve at kuyruğu şeklinde geriye doğru toplanmıştı. "Kimse bana makyaj yapacağımızı söylemedi! Kenara çekil Fain, bunu doğru yapmıyorsun." Kalçasını kullanarak Fain'i sola doğru itti ve Darice'in saçını örmeyi devraldı. Sonra Sumi'ye parlak bir gülümseme fırlattı. "Bu arada ben Mari. Tanıştığımıza memnun oldum."

Sumi onun gülümsemesine karşılık verdi. Demek bu Safir ve Kyr'in kardeşiydi. Onunla Saf arasındaki benzerliği görebiliyordu ama Kyr ile o kadar da değil. Belki de Saf'la hâlâ bir ruhları olduğu içindir.

Mari de deli gibi görünmüyordu.

"Mari?"

Ona bir kaşını kaldırdı. "Ne, aşkım?" "Kardeşin,

Safir -"

"Biz konuşurken bile evde, onunla ilgileniliyor." "Artık

Kyr'ın gözetiminde değil mi?"

Maris onun bakışlarıyla buluşmak için durakladı.

"O güvende." "Tanrılara şükürler olsun," diye nefes

aldı.



Thia onlara sırtıttı. "Bu arada, bundan sonra size karşı en huysuz davranacak kişi Mari Teyze olacak."

Bu Sumi'nin kalbinin durmasına neden oldu. Ne yapmıştı ki? "Neden?"

Thia burnunu kırıştırdı. "O Hauk Amca'nın gece geç saatlere kadar oyun arkadaşı."

Mari ona göz kırptı. "Sorun değil. Hauk paylaşmaktan çekinmediğim bir erkek. Ayrıca, oğlum ve kocam benimle daha fazla vakit geçirecekleri için çok mutlu olacaklar."

Sumi cevap vermeye başlamıştı ki, etraflarının kendisini fazlasıyla ilgiyle süzen çok sayıda yabancıyla çevrili olduğunu fark etti. Bazılarını Dancer'ın fotoğraflarından tanıyordu ama hepsinin adını bilmiyordu.

Fain tanışırma faslına geçerken onun omzuna rahatlatıcı bir el koydu. "Darling ve Ryn'i zaten tanıyorsun. Aralarındaki Kimmeryalı suikastçi ise kardeşleri Drake."

Darling ve Ryn'in kızıl saçları yerine siyah saçları olması dışında Darling'e neredeyse tıpatıp benzeyen adamla kol kola girdi.

Bir sonraki dalga için kenara çekildiler.

"Caillen, bu hafta kendine ne diyorsa artık, ve karısı Desideria. Onlar, Darling'in ailesinden herhangi biriyle birlikte, sana bir süreliğine yakınında kalmanı söylediğim kişilerden ikisi."

Yakışıklı ve sinirli Caillen, Fain'in takdimine ters ters baktı. "Tanıştığımıza memnun oldum Sumi."

"Sen Exeterian prensi ve varisi misin?" diye sordu, hepsini aklında tutmaya çalışarak.

Caillen başını salladı.

Sumi'nin bakışları Caillen'in minik, hamile karısına kayınca, onun Dancer'ın kucağındaki küçük kıza inanılmaz bir benzerlik gösterdiğini fark etti. "Bir kızınız mı var?"

Desideria gururla gülümsedi. "Var. Lillya."

"Dancer'ın yanında taşıdığı, ona sarılmış bir resmi var."

Gülümsemesi genişledi. "Çok sevimli, değil mi? Hauk amcasının ayları astığını sanıyor, o kadar uzun ki." Başka bir Tavalinin öne çıkması için kenara çekildi. "Bu benim kardeşim, Chayden. Hauk ve Ryn'le birlikte çok uçar ve kocamın eski bir arkadaşıdır."

Chayden ona elini uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum."

"Dancer'ı Oksana'ya bırakan sizdiniz."

"Öyleyim."

Sırıttı. "Çok iyi bir pilot olduğunu duydum. Tanıştığımıza memnun oldum, Chayden."

Bundan sonra yüzler ve isimler birbirine karıştı, ta ki son derece gergin, korkutucu kızıl saçlı bir kadın kucağında küçük bir çocukla çıkana kadar. Hepsi eğitilmiş askerlerin ve suikastçıların duruşuna sahip olsa da, bu kadında özellikle ölümcül bir şey vardı.

Sumi'ye şüpheyle baktı. Fain'in fırsat bulmasına fırsat vermeden, "Ben Shahara Dagan-Wade," dedi. "Syn'in karısı."

Ah... şimdi herkesin bu kadınla karşılaşmaktan neden bu kadar korktuğunu anlıyordu. Gözetmen için çalışan ünlü bir ödül avcısıydı ve Dokuz Dünya'daki en kötü suçlulardan bazılarını yakalamıştı.

Tek başına.

"Sanırım bu küçük adamı düşürüyormuş gibi yaptığı için Dancer'ı vuran sendin." Onun karnını gıdıkladı.

Babasının minyatür bir kopyası olan Devyn güldü. "Şu kadar yaşındayım." Beş parmağını da açarak elini uzattı."

Shahara onun yanağını öperken ikisi de ona güldü. "Bu bizim küçük Devyn Devil'imiz."

Sumi onun küçük elini sıktı. "Tanıştığımıza memnun oldum, Devyn."

Yüzünü düşünceli bir şekilde yukarı kaldırdı. "Sen benim yeni Hauk

Teyzem misin?" Nasıl cevap vereceğini bilemeyen kız, rahatsız edici bir

bakışla

Şahara bakışlarını Darice'ye çevirmeden önce. İlk kez, amcasıyla birlikte olmasına aldırıyor gibi görünüyordu.

Mari'nin saçlarını Dancer ve Fain'inkilere uygun şekilde örmesinden dolayı çok heyecanlı olduğundan ve ilişkisinden dolayı tedirgin olduğundan şüpheleniyordu.

"İşte böyle." Mari, Darice'in omzunu sıvazladı ve geri çekilerek yaptığı işi hayranlıkla izledi. "Gerçek bir Andarion savaşçısı gibi."

Fain kılıcını çıkardı, böylece Darice kılıcı ayna olarak kullanabilecekti.

Sumi, ağzı açık bir şekilde Shahara'nın alaycı olmayan bakışlarıyla karşılaştı.

Shahara içini çekti. "Yabani hayvanlar gibiler. Onları gerçekten evde eğitemezsiniz. Yıllardır deniyorum." Shahara'nın kınamasını fark ettiğinde yüzünde ne yapacağım ifadesi beliren Fain'e baktı. "Pes ediyorum."

Thia bir "heh" sesi çıkardı. "En azından eline dolu bir blaster verip geceleri çevreyi kontrol etmesini söylememiş."

"Peki bu o kadar kötü müydü, kızım?"

Sumi döndüğünde Nykyrian'ın tam arkalarında durduğunu gördü. Dancer kadar sessiz hareket ediyordu.

Thia babasının yanağını okşadı. "Bir şey yok baba. Ömür boyu yara izi kalacak. Ama iyi."

Nykyrian kollarını kızının omuzlarına doladı ve onu göğsüne yasladı. Kızını ne kadar sevdiği ve ona ne kadar taptığı gözden kaçmıyordu. Onu ne kadar şiddetle koruduğunu.

Thia'nın babasının sevgi dolu kucağının tadını çıkarışını özlememişti.

Syn, Nykyrian'ın etrafından dolaşarak Sumi'ye küçük bir kavanoz uzattı ve oğlunu karısından alıp Devyn itiraz edene kadar sıktı.

Sumi onu kaldırdığında küçük bir elektronik çip gördü. "Nedir bu?"

"Hauk'un TD'si. Sinyali kestim ama nereden geldiğini tespit edemiyorum. Çipin DOM'unu ya da kaynağını bile belirleyemiyorum. Daha şanslı olabileceğini düşündüm."

Nykyrian Syn'in ifşaatı karşısında ağzı açık kaldı. "*Sen mi?* süremedin mi?"

"Evet, biliyorum. Değil mi? Elimde hiçbir şey olmaması beni gerçekten kızdırıyor. Eminim Hauk uyandığında bununla bir şeyler yapabilir."

Sumi dikkatle inceledi. "Bu bir Lig etiketi değil. Bir fikrin var mı?" Syn başını salladı. "Bir duvara çarptım."

Mari onu incelemek için yanına aldı. "Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim." "Andarion'a benziyor."

Gözlerini Mari'nin omzunun üzerinden bakan Fain'e diktiler.

Fain onu Mari'nin elinden aldı. "Eski bir model ama yemin ederim ben piyade birliğindeyken kullandığımıza benziyor."

Çenesi titreyen Nykyrian bakışlarını daralttı. "Onu etiketleyenin Jullien olduğunu mu düşünüyorsun?"

Fain omuz silkerek çipi Sumi'ye geri verdi. "Bilmiyorum. Seni okulda kurtardığından beri Dancer'a karşı bir ilgisi var. Ve son birkaç yıl kesinlikle kardeşimi ona sevdirmede... Bu mümkün."

"Ve bahsetmişken..." Syn Devyn'i Shahara'ya geri verdi. "Sevimli yeni arkadaşımızı ödünç almam ve tekrar açılmadan önce izleyicisini çıkarmam gerekiyor."

Darice saygılı bir muhafız gibi öne çıktı. "Seninle gelmemi ister misin Sumi?"

Ona sarıldı. "İyi olacağım, tatlım. Yine de teklifin için teşekkür ederim. Böylesine vahşi ve asil bir koruyucuya sahip olmak benim için çok şey ifade ediyor."

Kadın onu bırakmaya başladığında, adam ona tutundu. "*Kimi asyado.*"

Tercüme için Thia'ya baktı ama bunu açıklayan Fain oldu. "Seni çok sevdiğini söylüyor."

Sumi kollarını onun etrafında sıktı. "Ben de seni seviyorum bebeğim." Yanağına bir öpücük kondurdu. Geri çekildiğinde onun gözlerindeki yaşları gördü.

"Ben artık yetişkin bir erkeğim, Sumi. Bebek değil."

"Evet, öylesin Darice. Ve sen güçlü, güzel bir erkeksin. Atalarını ve tüm Andaria'yı onurlandırırıyorsun."

Darice mutlulukla gülümsedi.

"Kahretsin," diye nefes aldı Darling onlara katılırken. "Onda her ne varsa, sürüler halinde şişelememiz gerekiyor."

Nykyrian ona kaşlarını çattı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Önce Hauk, şimdi de Darice. Bir gülümsemeden başka bir şey yapmadan bu kadar çok kabadayı Andarion'u evcilleştiren birini daha önce hiç görmemiştim. Düşünsenize, eğer buna sahip olsaydık, hepsine hükmedebilirdik."

Nykyrian alaycı bir bakışla onu kıstırdı. "Ben zaten hepsine hükmediyorum." "Ah evet, işte bu."

Syn Sumi'ye dönmeden önce oğlunu son bir kez daha sıktı. "Hadi, seni devre dışı bırakalım." Onu revire doğru götürdü.

Sumi tereddüt etti. "Bunu yapmadan önce Dancer'ı görebilir miyim?"

"Elbette." Onu Dancer'ın birkaç monitöre bağlı olduğu küçük bir odaya götürdü.

Onu bu şekilde görünce kalbi burkuldu. O kadar güçlü ve canlıydı ki, arkadaşları gibi onun da iyi yerleştirilmiş küçük bir iğne ya da enfeksiyon gibi basit bir şeyle yıkılabilecek ölümlü bir varlık olduğunu unutması kolaydı. "O iyi mi?"

"Onu sersemletmek için kullandıkları bileşik onun sistemiyle iyi oynamıyor. Alerjik reaksiyona benzer bir şey geçirdi - ki bu bir Andarion için bir insandan daha ciddi bir durum. Ama atlatacaktır. Onu sadece baygın tutuyorum çünkü uyanırken yerde kalmayacağını biliyorum. Piç herif kendini yenilmez sanıyor."

Bu konuda haklıydı. "Andarion TAM." Syn

güldü. "Sana söyledi, ha?"

"Evet, yaptı."

"Belki artık *sen* varsın diye intihara daha az meyilli olur." "Ne demek istiyorsun?"

Syn acımasız bir ifadeyle onu kıstırdı. "Uğruna yaşayacağı bir şey yerine, artık uğruna yaşayacağı *biri* var."

Sumi aradaki farktan emin değildi. Gördüğü kadarıyla Dancer'ın zaten uğruna yaşadığı pek çok insan vardı. "Hâlâ anlamıyorum."

Syn monitörlerden birini kontrol etmek için hareket etti. "Onunla tanıştığım günden beri Hauk bir ayağı sonsuzluğun öbür ucundayken dünyayla savaşıyor. Sanki bir hayaletle savaşıyormuş gibi. Gerçek bir öz değer duygusu yoktu. Bir görevden dönüp dönmediğine bakmazdı. Biliyorum, çünkü ben de öyleydim. Hepimiz öyleydik. Savaştık çünkü tek bildiğimiz buydu. Ama uğruna savaşacağın bir şey varsa durum değişir. Geri döneceğin biri. Eğer başaramazsanız yok olacağını bildiğiniz biri."

Bunu anlıyordu. Kendini bildi bileli oradaydı - günü ya da görevi başarıp başaramayacağı umurunda bile değildi. Ve o haklıydı. Artık Dancer'a sahip olması işleri çok daha karmaşık hale getirmişti. Kendini çoktan bırakmışken, şimdi tutunmak istemesine neden oluyordu.

Birden arkalarındaki kapı açıldı. Sumi döndüğünde Andarion askerlerinden oluşan tam bir birlikle karşılaştı.

Syn kendini Dancer'la onların arasına soktu. " oluyor?" "Geri çekilin

Doktor. Kadın için buradayız."

"O benim bir hastam."

Syn'i tamamen görmezden geldi. "O tutuklu."

Sumi bir adım geri çekilirken midesi küçüldü. "Ne için?"

Syn'in yanından geçip onu yakaladıktan sonra odadan çıkarırken cevap vermediler.

## BÖLÜM 24

Kanı intikam için yalvaran Hauk, her ne kadar asıl yapmak istediği sırtındaki kılıcı çıkarıp kafasını vücudundan ayırmak olsa da, gemide kendisi için hazırlanmış küçük, derme çatma ofisinin ortasında kraliçesinin önünde diz çökmeye zorladı kendini...

Nykyrian'ın annesi ya da değil.

Ama onunla arasında duran sekiz muhafızın, ona doğru öfkeli tek bir adım bile atamadan onu öldüreceklerini biliyordu. O iyiydi ama onlar Andarion'a karşı doluydular ve Sumi'yi tutukladığı için kraliçesini idam etmek kadar onu öldürmek için de motive olacaktı.

Cairistiona büyük bir masanın karşı tarafında oturmuş, okumaya bile başlayamayacağı bir ifadeyle ona bakıyordu. Uzun siyah saçları, kusursuz güzellikteki yüzünün etrafında karmaşık örgüler halinde toplanmıştı ve beyaz-kırmızı şüpheli gözlerle onu izliyordu. Gençliğinde, Nykyrian'ın babasıyla olan ilişkisinden önce, Andarion donanmasının baş komutanlığına kadar yükselmişti.

Onun soyu her zaman tüm Andarionların en güzel tenlilerinden biri olmuştu ve onun kanı, Savaş Hauklarına savaştaki vahşilikleri için meydan okuyabilecek tek savaşçıları içeriyordu. Büyükannesi bu yüzden yüzyıllar sonra kanlarını birleştirmeye çalışmıştı. Onların Andaria'yı sonsuza dek koruyacak efsanevi savaşçılar doğuracağına inanıyordu.

Ve onun ailesi gibi Cairistiona'nın ailesi de affediciliği ya da hoşgörüsüyle tanınmıyordu. Andarion tarihine damgasını vuran en kötü kan davalarından bazıları onun soyundan gelmişti.



Sonunda konuşmadan önce dilini sağ dişinin üzerinde spekülâtif bir şekilde gezdirdi. "İlginç... En son bir Savaş Hauk'u önümde diz çöktürdüğümde, baban beni nasıl onursuzlaştırdığını ve soyuma yeminini nasıl bozduğunu itiraf ediyordu. Bunun benim için ne kadar utanç verici olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

Dariana'nın önünde diz çöktüğü ve vaadinin ailelerinin önünde soğuk ve acı bir şekilde reddedildiği onca zamanı hatırlarken kolundaki yanık izine baktı. "Evet, Majesteleri. Evet ve ailemin size verdiği her türlü zarardan dolayı çok özür dilerim."

Başını eğerek onu izlemeye devam ederken pençelerini masaya vurdu. Aklından ne gibi düşünceler geçtiğini bilmesine imkân yoktu... eğer ailesinin kendisine karşı işlediği suçtan dolayı onu cezalandırmaya niyetliyse. Kraliçe olarak, ona istediğini yapmak için tam rütbeye ve ayrıcalığa sahipti. Tüm Andarionlar kraliyet evinin malı ve hizmetkârı olarak görülüyordu ki bu da babasının Cairistiona'ya karşı yaptıklarını korkunç kılan bir başka şeydi.

Ve Nykyrian'ın bu toplantıda bulunmasını neden reddettiğiyle de çok ilgisi olabilirdi.

Pençelerini vurmaya bıraktı. "Ayağa kalk, Hauk'un Savaşan Kan Klanı'nın Dansçısı, Endine ve Ferral'ın oğlu ve bana neden bu kadar küstahça bu görüşmeyi talep ettiğini söyle."

Hauk yavaşça ayağa kalktı ve bakışlarını kraliçesinden uzak tutmaya özen gösterdi. Oğluyla en iyi arkadaş olabilirdi ama kraliçelerinin gözlerinin içine bakmak ona düşmezdi. "Yüce tacımıza, elinizde tuttuğunuz insan kadın Sumi Antaxas'ın yerini almama izin vermesi için yalvarmaya geldim. İşlediği suçlar ne olursa olsun, hayatımı onunkine karşılık sunuyorum ve onun yerine cezasını memnuniyetle kabul edeceğim." Onun bu isteği normalde bir kocanın karısı, bir babanın oğlu ya da bir erkek kardeşin kız kardeşi için yaptığı bir şeydi.

Bakışlarını ona dikti. "Peki neden bir *insanın* hayatı için bana yalvarıyorsun?"

İnsan ırkını bu kadar küçümsemesi, özellikle de oğullarının yarı insan olduğu gerçeği göz önüne alındığında, alaycı tavrını geri almak zorunda kaldı. Sertçe yutkunurken, sadece bir cevabın kraliçeyi hoşgörü talebini kabul ikna edebileceğini biliyordu. "O benim hayatım, Majesteleri. Onun zarar görmesini istemem."

Cairistiona ayağa kalktı ve onun önünde durmak için hareket etti. çenesini avucunun içine aldı. "Bana bak."

Onun gözlerine baktı ve sonra uzaklaştı.

"Sen Stralen misin?" diye sordu şaşkın bir ses

tonuyla. Adam başını salladı.

Elini adamın yüzünden çekti. "Bu insan için mi?" "Evet,

Majesteleri."

Ağır ağır iç geçirerek onun etrafında volta attı. "Küçük bir sorunumuz var, Savaş Hauk. Onun tutuklanmasını isteyen sizin kendi aileniz."

Bu onu şaşkına çevirdi. İndiğinde sorun çıkaracaklarını tahmin etmişti ama *bu kadar* hızlı davranacaklarını tahmin etmemişti. "Affedersiniz, Majesteleri?"

Cairistiona başını ona doğru eğdi. "İnsan dışının torunumun sağlığını tehlikeye attığının çok iyi farkındayım. Ayrıca Prenses Thia'nın hayatını kurtardığını ve onu kendi hayatıyla koruduğunu da biliyorum. Torunumun isteği üzerine, taca karşı yaptığı bu eylemler için insanı affettim. Ancak annenizin ve sizin ısrarınız üzerine, sizin ve yeğeninizin hayatını tehlikeye attığı için onu tutuklamak zorunda kaldım... en kutsal klanınızın son üyesini."

Bu sözlerle soğukkanlılığını yitirdi. "Klanımın son üyesi olarak Majesteleri, onu affediyorum. O bizim de hayatımızı kurtardı. Bizim hayatımızı kurtarmak için kendi hayatını riske attığı için cezalandırılmayı hak etmiyor. Ama eğer öyle olacaksa, lütfen Sumi'nin yerini almama izin verin. Ona her türlü cezayı memnuniyetle kabul edeceğim."

"Korkarım bunun için artık çok geç."

Korku varlığının her parçasını istila ederken kalbi durdu. Andarion adaleti hızlı ve son derece acımasızdı. Nadiren bir Andarion hayatta kalırdı.

Bir insan, Sumi kadar güçlü ve becerikli biri bile, asla başaramazdı.

Cairistiona üzüntüyle başını salladı. "Sizinkinden başka bir aile olsaydı, eylemlerimi erteleyebilirdim."

Ancak kraliyet hanedanından sonra ikinci sırada oldukları için, harekete geçmesi ve onlara talep ettikleri adaleti vermesi gerekiyordu.

Derhal.

"Anneniz, ailenize karşı işlediği suçlar nedeniyle o insanın hayatını teslim etmesi konusunda ısrarcıydı. Başka seçeneğim yoktu."

İçini mutlak bir korku kapladı ve o anda, kendisini baygın tuttuğu için Syn'den nefret etti. Sumi tutuklandığı sırada uyanık olsaydı, bunu durdurabilirdi.

Altı saat sonra.

"Onun için seve seve ölürüm, Majesteleri."

"Bunun için artık çok geç, Savaş Hauk," dedi üzüntüyle. "İnsan Sumi Antaxas artık yok."

Biri dişlerine tekme gibi hissederken gözleri yaşlarla doldu. Sumi nasıl bu kadar çabuk gidebilir?

*Lanet olsun sana, Syn!*

Önce o Ritadarion piçini öldürecekti. Sonra da onlardan istediği tek şeyi korumadıkları geri kalanını öldürecekti. Onlarca yıl boyunca

Hepsi için hayatını ve uzuvlarını tehlikeye attı. Kendisi için kişisel bedeli ne olursa olsun, onları korumak için bir kez bile tereddüt etmemiştir. Daha önce onlardan hiçbir şey istememiştir. Asla.

Ve bunu, durdurmak için çaresizce yatarken kadınının öldürülmesine izin vererek ona geri ödemiştir.

Hiçbir şey bu ihanet kadar acı vermemiştir.

Yasalara ve geleneklere aykırı olarak, yanağından tek bir damla yaş süzülürken Cairistiona'nın bakışlarıyla karşılaştı. Nefes alamıyor ya da düşünemiyordu. Tek istediği onun da ölmesiydi.

Sumi'nin zarar görmesine nasıl izin verebilirdi? Tanrım, bu şekilde ölmesi hiç adil değildi.

Onun yüzünden.

Cairistiona onun yanında durup, kendisinden daha da nefret etmesine neden olan nazik bir dokunuşla gözyaşlarını sildi. "Çocukluğundan beri, Hauk'un Savaşan Kan Klanı'nın Dansçısı, oğlum için harika bir dost oldun. Başka hiç kimse ona nazik bir söz söyleyemezken, sen tek başına onunla arkadaş oldun ve büyük bir kişisel risk ve bedel pahasına onu korumak için arkasında durdun. Torunlarımın ve gelinimin kutsanmış bir koruyucusu oldun ve onlar için sayısız kez kanını akıttın. Sırf bu yüzden bile senin için yapamayacağım şey yoktur. Ve bunu Eton Anatole kanımdan akan onurun her zerresiyle söylüyorum." Gülümsedi ve onun yanağını okşadı. "Şimdi, eğer yoksa, geleceğinizi konuşmak üzere sizi kızım ile yalnız bırakayım."

Hauk                      muhafızlarını   toplayıp                      odasından çıkarken  
kaşlarını çattı.  
Nykyrian'ın bir kız kardeşi  
yoktu.

Kraliçe deli miydi?

Son muhafız da çıkarken odaya hafif, kapüşonlu bir kadın girdi. Kapı arkasından kayarak kapandı. Kraliyet kırmızısı cübbesi loş ışıktaki parlayarak adama yaklaştı.

Onun hareketlerini izledikçe kaşları daha da çatıldı. Yakından tanıdığı yavaş, baştan çıkarıcı bir yürüyüşü vardı.

Hayır... Olamaz.

"Sumi?"

Ona en çok arzuladığı gülümseyen yüzü göstermek için kapüşonunu indirdi. Asil Andarion kan klanının kaydırma işaretleriyle boyanmış bir yüz. "Merhaba."

Hâlâ dizlerinin üzerinde duran adam onu kollarının arasına aldı ve rahatlama hissiyle ona sarıldı. Bunun ağırlığıyla kesinlikle sarsıldı.

"Nefes alamıyorum. Nefes alamıyorum. Dansçı!"

Yüzünü onun karnına bastırıp şimdiye kadar tanıdığı en tatlı kokuyu içine çekerken tutuşunu gevşetti. "Lütfen bana bunun bir rüya olmadığını söyle."

"Bu bir rüya değil, tatlım." Başını kendisine doğru eğmeden önce saç örgülerini adamın yüzünden geriye doğru taradı. "Annen hayatımı talep ettiğinde, Nykyrian ve Cairistiona beni kurtarmanın tek yolunun kraliyet hanesinin bir üyesi olmam olduğunu söylediler. Hiç kimse bir eton Anatole'un hayatını talep edemez. Bana yüzük için meydan okuyabileceğini ama gerçek bir ölüm cezası talep edemeyeceğini söylediler."

Duyduklarına hâlâ inanamıyordu. Nykyrian ve annesinin onun için yaptıkları... dostluğun çok ötesindeydi.

Hauk kızın sargılı elini kendi elinin içine aldı. Andarion geleneklerine göre, bir çocuk bir anne tarafından evlat edinildiğinde, her ikisinin de eli kesilir ve kanları birleştirilerek birliktelik mühürlenirdi. Şimdi düşününce Cairistiona'nın sol elinin de sargılı olduğunu fark etti. "Kraliçe seni evlat mı edindi?"

Başını salladı. "Sorun olur mu?"

Ayağa kalkarak onu tüm öptü. Ta ki biri boğazını  
temizleyene kadar.

Hauk geri çekildiğinde Nykyrian'ın kaşlarını kaldırmış ona baktığını gördü.

"O hırpaladığın benim evlenmemiş küçük kız kardeşim, Hauk. İkinizin  
arasına biraz mesafe koymak ister misin?"

Hâlâ öfkeli olan Nykyrian'a bakışlarını dikti. "Beni zorlama. Bana bundan  
bahsetmediğin için ayağımı kışına sokmaktan zar zor kaçınıyorum."

"Zamanımız yoktu. Hızlı hareket etmek ve annenin son mesajını almamış  
gibi davranmak zorundaydık - o inatçı biri. Bu arada, Chayden'a bu yıkım için  
teşekkür etmelisin. Hayatımda hiç bu kadar iyi parazit taklidi yapan birini  
duymamıştım. Oldukça etkileyici biri."

Sumi burnunu Dancer'ınkine dokundurdu. "Koridorda Syn'le  
karşılaştığımda bunu sana anlatmak için revire gidiyordum. Uyandığında  
orada olmadığımı ve tek öğrenebildiği şeyin, sen vücudundaki her şeyi  
parçalamaya başlamadan ve kraliçeyle yüzleşmek için hışımla dışarı çıkmadan  
önce tutuklandığım olduğunu söyledi."

Syn onlara katılırken, "Ve hâlâ yatakta olması gerekiyor," diye söylendi.

Hauk Nykyrian'ı kendine doğru çekerek kardeşçe sarıldı. "Teşekkür ."

"Sana onu güvende tutacağımı söylemiştim. Benden gerçekten şüphe  
etmedin, değil mi?"

"Belki biraz."

Nykyrian elini Hauk'un örgülerinin arasına sıkıştırdı. "Tam bir pisliksin."

"En iyisinden öğrendim."

Nykyrian saçlarını karıştırarak Hauk'un kolunu omzuna attı ve onu revir  
yatağına götürdü.

Hauk'un kılıcını çıkarıp onu içeri tıkarırken.

Nykyrian kılıcı Sumi'ye uzattı. "Lütfen bu sefer onun zavallı kıcını orada tutabilir misin?"

"Elimden geleni yapacağım."

Syn, Hauk'un monitörlerini bağlarken de biraz sertti. "Bana bunu bir daha yaptıрма. Bir sonraki sette güneşin parlamadığı yere iteceğim, dostum."

Hauk gerçekten aşağılayıcı bir şey söylemeye başladı ama heyecanlı küçük bir ses dilini ısırtmasına neden oldu.

"Hauk Amca!" Devyn koşarak odaya girdi ve yatağın üzerine atlayarak Hauk'un göğsüne kapandı ve ona sıkıca sarıldı.

Syn'i henüz öldürmemiş olmasının tek nedeni bu küçük varlıktı. "Hey, Devy. Oğlum nasıl?"

Karnının üzerine otururken gözlerini kocaman açarak Hauk'a kocaman bir gülümseme verdi. Tam yaralandığı yere.

Hauk dişlerini sıktı ve acıya küfretmemek için kendini zorladı.

"Tahmin et ne oldu? Tahmin et ne oldu?" Devyn heyecanlı bir ses tonuyla sordu. "Bir maymun yetiştirdim, Hauk Amca!"

Hauk bu imkânsızlığa kaşlarını çatarak Devyn'den bu duruma gülmekte Syn'e baktı. "Bir maymun mu?"

"E-e-e o-o-o ew ew," dedi bir maymun odaya girip yanlarındaki yatağa otururken. "Doğduğumdan beri kutsal embriyonun maymunu olmadığımdan değil, ama bu biraz saçma. Sizce de öyle değil mi?"

Hauk bu sert tonu fark edince dehşete kapıldı. "Vik?"

Metalik maymun öyle ağır bir iç çekti ki omuzları bile çöktü. "Bu kemik torbası başka kime *bu kadar* kötü işkence edebilir ki? Ben olsam daha çok üzülürdüm ama bakın." Kocaman, ürpertici bir gülümsemeyle Hauk'un görmesi için ellerini havaya kaldırdı. "Tek kullanımlık başparmaklar!" Vurgu yapmak için onları oynattı. "Bunlar için söylenecek çok şey var. Eski kız arkadaşımı arayasım geliyor."

"Neden?"

Vik kaşlarını salladı. "Çünkü şimdi onu gerçekten edebilirim."

Hauk, Sumi'ye açıklamadan önce kötü kelime oyunu karşısında sinirlenmiş gibi bir ses çıkardı. "Eski kız arkadaşı bir lambaydı ve *onun* sözlerini kullanıyorum, tüm dünyasını aydınlatıyordu."

Dudaklarını birbirine bastırdı. "Ah... tamam."

Devyn, Vik'i boğmak için yakaladı. "Bir bahçeye maymun tohumları ektim ve onu ben büyüttüm! Yani o tamamen benim!"

Vik ölmek üzereymiş gibi dilini dışarı çıkardı. "Yardım edin! Bir çocuk tarafından eziliyorum ve yalanıyorum! Beni zayıflatmayı bırak, Dev. Paslanacağım!"

Syn iç çekerek maymunu aldı ve yere koydu. "Sevgiliniz bir bebek bakıcısı bulamayınca ve arkadaşınızı onsuz kurtarmanıza izin vermeyince ne olduğunu gördünüz mü?"

Hauk onun sinirli itirazıyla alay etti. "Her dakikasını seviyorsun."

Syn oğlunu kucağına aldı ve göğsüne bastırdı. "Evet, biliyorum." Başını Sumi'ye doğru eğdi. "Hauk, senden çıkardığım vericine bir göz atman gerek. Fain onun Andarion olduğunu düşünüyor. Bir ipucu bulmaya çalıştım ama bu benden çok senin uzmanlık alanın."

Sumi cebinden çıkardı ve küçük şişeyi ona uzattı.

Hauk devreyi incelemek için ışığa tuttuğunda kaşlarını çatı. "Evet, ben Andarion. Ama bu eski usul şey... ilk kez oynadığım türden bir şey



Çocukken."

"Jullien?"

Syn'in  nerisi karşısında başını salladı. "Jullien bundan daha iyisini karşılayabilir. Bu kadar ilkel ve eski bir şeyle zamanını boşa harcamazdı. Daha fazlasını görmek için bir büyünün altına ihtiya ım var."

Vik i  geçirerek yatağa geri tırmandı ve çipi eline aldı. şişeyi açtı ve çipi avucuna yerleştirdikten sonra duvara döndü ve büyütülmüş bir görüntüsünü yansıttı. "Ne kadar b y tmemi istiyorsun?"

"Yirmi. Seriye ihtiya ım var."

"," dedi Vik. "ister misin?"

Hauk sümüklü mecha'ya kaşlarını kaldırdı. "Hayır. Neden orada oturup bir süre ona bakmıyorsun?"

Vik Syn'le yüzleşmek için döndü. "Lütfen anal sondasını çıkarabilir

misiniz?" Hauk mekayı boynundan yakaladı. "*Sana* bir tane vermeme ne

dersin?" "Andarionlar. Espri anlayışı yok." Vücudu yatağa çarparken

Vik'in nefesi kesildi.

Başı Hauk'un yumruğunda kaldı.

*Ah, kahretsin.* Hauk tamamen kazara olan bir şey karşısında irkildi.

"Aman Tanrım!" Vik öfkeyle tersledi. "Andarion canavarı beni kırdı!"

Devyn ağlamaya başladı.

"Sorun yok, Dev. Baban tamir edebilir. Ağlama!" Syn oğlunu, bir çocuğu kucağına alma hissiyle nefesini sertçe içine çeken Sumi'ye uzattı.

Bir insan bir tanesiyle ne yapar? Deşsete kadın, düşmesinden korkarak kollarını ona sımsıkı sararken, o da feryat etmeye devam etti.

Syn Vik'in başını hızla yerine taktı, sonra ona bakarken durakladı. "Daha önce hiç çocuk tutmadın mı?"

"Hayır. Kafası da kopmaz, değil mi?" "Tanrım, umarım olmaz. Shahara ikimizi de öldürür."

Gülerek, çok daha sakinleşmiş olan Devyn'i babasına geri verdi. Devyn, Syn'in oyuncağını gerçekten tamir ettiğinden emin olmak için Vik'i incelerken gözyaşlarını içine çekti.

"Şimdi Dancer'ın bebeklerle çektiği bazı fotoğraflarda neden bu kadar korkmuş görüldüğünü anlıyorum."

Dancer güldü.

Darling kafasını kapıdan içeri soktu. "Ana Andarion limanına geldiğimize dair hızlı bir uyarı. Yaklaşık on beş dakika içinde limana yanaşmış olacağız."

"Hey!" Hauk çıkarken Darling'e seslendi. "Senin şu tanışmayı beklediğim çocuğun fotoğrafı var mı?"

Darling gurur dolu bir sırıtışla odaya döndü ve yatağın yanında durdu. "Sana bundan daha iyisini yaparım." Telsizini çıkardı ve tuşa bastı. Anında biri cevap verdi. "Hey Z, sana ve Cezar'a merhaba demek isteyen asabi bir yaratık var." Hauk'a uzattı.

Sumi, PD'yi alıp kadına gülümseyen Dancer'ın gözlerinde beliren ışık karşısında kıskançlık hissetmemeye çalıştı.

"Hey, güzelim. Yeğenim nerede?"

Darling'in karısı sesli bir şekilde nefesini tuttu. "Gözlerinin nesi var, Hauk? İyi misin?"

"İyi. Sadece kurtardığımız bebekle tanışmak istiyorum."

Başında küçük bir tutam kızıl saç olan uyuyan bebeği görebilmesi için PD'sini geri çekti. "İşte orada. Bir melek gibi uyuyor."

Dancer sırtıttı. "İyi iş çıkardın, kadın. Çok güzel bir çocuk. Tanrılara şükürler olsun ki babasına değil annesine çekmiş."

Güldü. "İyi olmana çok sevindim. Darling bana ateş altında olduğunu ve yardım çağırmak zorunda kaldığını söylediğinde çok korkmuştum. Sen böyle biri değilsin."

"Darling'i sizden aldığım için özür dilerim."

"Hey, sorun değil. Onu tek parça halinde geri gönderdiğiniz sürece sorun olmaz. Bu arada, Ture sana Maris hakkında bir şey sormamı istiyor."

"Ona bu sefer vurulmadığını söyle."

"Tanrıya şükür," dedi bir adam kamera dışından. "Bir askerle evlenmek istediğimi söylediğimde ne düşünüyordum bilmiyorum. Delirmiş, sayıklıyor ya da aptal olmalıyım."

Dancer, Ture'nin tiz histerisine güldü. "İner inmez ikisini de size geri göndereceğimden emin olabilirsiniz."

"Seni seviyoruz, Hauk."

"Ben de seni seviyorum. Birbirinize iyi bakın ve Cezar'la şahsen tanışmak için yakında geleceğim."

Darling telefonu kapattı ve cebine koydu. "Peki nerede iyileşiyorsun?"

"Evi düşünüyordum."

"Yalnız mı?"

Dancer Sumi'ye baktı. "Umarım öyle değildir."

Bu kadar ilerisini düşünmediğini fark ettiğinde kalbi durdu. Her şey çok hızlı geliyordu. Ama bir an önce halletmesi gereken bir şey vardı. "Kyr artık bir vericim olmadığını öğrenmeden önce kızıma ulaşmalıyım. Ne yapacağını kimse bilemez."

"Onu bulmak için Syn'i çoktan görevlendirdim."

Darling kaşlarını çattı. "Vay... Ne? Ne kızı?"

Hauk, "Sumi'nin Birlik gözetiminde küçük bir kızı var," diye açıkladı. "Onun peşinden gideceğim ve onu eve getireceğim."

Darling Sumi'ye bakakaldı. "Bunu biz olmadan yapmayı mı planlıyordu? Gerçekten mi?"

Dancer, Darling'e delici bir bakış gönderdi. "Eve, oğlunun ve karının yanına dönmelisin."

Darling inkâr edercesine başını salladı. "Tek başına güçlü. Birlikte daha güçlü."

Dancer'ın gözlerindeki çekingenliği görmüştü ama Darling'in gözlerindeki kararlılığı da fark olmalıydı. Karun imparatorunun Dancer'ın isteğine boyun eğip onu tek başına savaşmaya bırakmayı planlamasına imkân yoktu.

Dancer bir iç çekti. "Zarya beni öldürecek." "Seni

yalnız bırakırsam Zarya *beni* öldürür, dostum."

"Ben de yardım ederim." Syn sırttı. "Merak etme hayatım, Hauk'un ne planladığını sana söylemeden gitmene izin vermeyecektim. Kızını henüz bulamadım ama bulacağım. Aramaya devam ediyorum. Birkaç saat içinde yerini bulmuş olurum."

Sumi'nin kalbi bu ihtimal karşısında hızla çarptı. Bu kadar kolay olabilir miydi? "Gerçekten mi?"

Darling onun koluna rahatlatıcı bir el koydu. "Biz kendi başımızın çaresine bakarız, Sumi. Bizim işimiz bu."

Gözyaşları onu boğarken başını salladı. Onların sadakati gerçekten de nadir görülen bir şeydi.  
Beklenmedik olduğundan bahsetmiyorum bile.

Ve bu ona son derece önemli bir şeyi hatırlattı. "Mari'nin kardeşi Safir'den bahsetmişken? Maris bildiklerini söyledi -"

"Kyr'ın onu yumruk kuklası olarak kullandığını mı?" Syn sordu. "Evet. Ailesi bunu öğrenir öğrenmez icabına baktı. Saf şimdi Phrixus'taki evinde."

Hauk şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. "Bu nasıl mümkün olabilir? O bir Birlik suikastçısı." Bir suikastçı için tek çıkış yolu ölümdü.

Nykyrian, Triosan ve Andarion varisi olduğu için uzun yıllar boyunca avlandıktan sonra Birlik'ten serbest bırakılma izni alan tek kişiydi. Sumi artık evlat edinilmiş bir kız olsa da, Andarionlar Birlik'le savaş halindeydi. Şu anda ona bu kadar anlayışlı davranmaları çok daha az olasıydı.

Ve Kyr'ın kardeşini affetmesine imkân yoktu. Hele ki Saf'ın Sentella kaçışına katılması yüzünden ihanete uğradığını hissettikten sonra.

Darling sinsî bir kahkaha attı. "Ne diyebilirim ki? Kyr'ın başka seçeneği yoktu. Saf, Kyr'a onu yakalaması için meydan okuyan öfkeli, yüksek rütbeli kardeşler sürüsüne sahip bir suikastçıydı. Saf'a yaptıkları yüzünden hepsi onun psikopat kışından bir parça koparmak için yanıp tutuşuyor."

"Onu Birlik'ten nasıl uzaklaştırdılar?" Sumi sordu. "Kyr onu karargâhının derinliklerinde tutuyordu."

Darling kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Tam olarak emin değilim. Ama Madai'nin hâlâ Maris'in telefonlarına baktığı ortaya çıktı. Maris Saf hakkında aradığında, Madai ona bu konuda çok öfkeli olduklarını söylemiş. Bir Phrixian için işkence cinayetten daha kötü bir suçtur. Saf'ın kardeşleri çoktan içeri girmiş ve onu dışarı çıkarmışlardı. Kyr'e Saf'ı istiyorsa ona Phrixus'ta meydan okuması gerektiğini söylediler. Bunu yapacağından şüpheliyim çünkü Saf

ve o da bunu biliyor. Bu arada Saf artık Birlik tarafından bir kaçak olarak aranıyor. Eğer Phrixian bölgesinden ayrılırsa, peşine düşeceklerdir."

"Saf bununla nasıl başa çıkıyor?" Dancer sordu.

Syn homurdandı. "Düşündüğünüzden daha iyi. Görünüşe göre, seks yapmayı gerçekten özlemiş... Son duyduğumuzda, kaybettiği zamanı telafi ediyordu."

Darling gülerek başıyla onayladı. "Eğer onu serbest bırakıldığından beri saklandığı Phrixian genelevinden çıkarabilirsek, Sentella için çalışmaya ikna etmeye çalışıyoruz."

Dancer, "Harika bir ekleme olur," dedi.

Darling cevap veremedi kapı açıldı ve Nykyrian ile Jayne görüldü.

Nykyrian'ın gözleri öfkeyle parladı. "Dikkat et Hauk. Ailen, en sevdiğin yaya ve Dariana körfezde seni bekliyor."

Hauk lanet okudu. Hepsini yutmak üzere olan bok fırtınasını şimdiden hayal edebiliyordu.

Tabii herkes onun stralen olduğunu görmeden önce gözlerini

oymadıysa. Yarı cazip bir düşünceydi.

Hayır, dövüşmeyi tercih eder.

Darling başını Hauk'a doğru eğmeden önce bakışlarını Nyk, Jayne ve Syn'in üzerinde gezdirdi. "O halde birlikte çıkacağız. Birlikte. Ve sana ya da Sumi'ye tek bir kötü söz söylemeye cesaret etsinler."

Sumi'nin eli Dancer'ın elini sıkıca kavrarken gözyaşları boğuldu. "Demek böyle bir şeymiş."

Dancer kaşlarını çattı. "Ne?"

"Bir aile sahibi olmak," dedi kısık bir sesle.

Darling ona sarıldı. "Sanırım Hauk sana tek başına gelmediğini söylemeyi unuttu. Biz bir paket anlaşıyoruz."

Güldü. "Aslında beni uyardı. Thia da. Ben... sadece tüm bunları beklemiyordum. Tanrılar hepinizi bunun için sevsin."

Geminin karaya oturduğunu hissettiler ve yüzündeki tüm mizah yerini Hauk'un içini sıkan bir korkuya bıraktı.

Kızın elini kendi elinin içine aldı ve onunla bakışlarını kilitledi. "Hiç kimse ama hiç kimse sana zarar veremeyecek Sumi. Önce beni geçmeleri gerekecek ve kimse beni geçemez."

"Buna tanıklık edebilirim," dedi Nykyrian sert bir sesle. "Deneyen son aptalın kalıntılarını hâlâ botlarımın altından kazıyorum."

Syn yatağın kilidini açmak için hamle yaptığında Hauk onu durdurdu. "Ben yürüyeceğim."

"Sen..." Hauk'un yüzündeki dehşet verici ifade karşısında sesi kesildi. "Buradan çıkıp gidecektim. Ne düşünüyordum ki? Görünüşe göre, ben bir aptalım." Syn monitörlerin kancasını çıkardı. "MT biriminin Bastien'i yerel hastaneye götürmesini sağlayacağım." Siparişi vermek için bağlantısıyla konuştu.

Hauk ayağa kalktı ve yaklaşmakta olan cehennem için kendini hazırladı.

## BÖLÜM 25

Sumi ne bekleyeceğinden emin değildi. Hayatında hiç bu kadar çok Andarion'un etrafında olmamıştı. Bir ya da iki, hatta bir birim görmek bir şeydi, ama bu...

Evet. Andarionlara saldıran herkes yanan bir morundu. Büyüklükleri bir yana, sanki taştan yapılmış gibi duruyorlardı. Sadece birleşik vahşilikleri bile birini öldürebilirdi.

Nykyrian onun titreyen elini tuttu ve dirseğinin kıvrımına sıkıştırdı. "Sumi Antaxas artık yok. Sen artık bir Eton Anatole'sun, *Kisa*. Prenses Sumi. Nefes al ve sana yan gözle bakan herkesin bağırsaklarını deşeceğimizi unutma. Kırmızı-siyah üniforma giyen her Andarion gibi. Sen ailedensin."

Ona minnettar bir gülümseme sundu. "Teşekkür ederim."

Darice rampadan aşağı koşarak indi ve uzun boylu, vahşi bir kadının kollarına uçtu. İnanılmaz derecede güzel olan Dariana her şeyin canına okuyabilecek gibi görünüyordu. Erkek, canavar... nükleer cihaz.

Ve bu sadece onun vahşi alayının gücüydü. Kutsal

tanrılar.

Ama oğlu onu kucakladığı anda sertleşti ve onu geri itti. "Bu ne biçim insan davranışı?"

Darice soğukkanlılığını yeniden kazanmadan önce yüzünde bir acı ifadesi belirdi. "Affet beni, *Matarra*."



Bakışlarını adamın gurur duyduğu tüylü kolyesine dikti. Kolyeyi alarak da alay etti. "Çok büyük değil, değil mi? Ne cılız bir ödöl."

Darice anında söndü.

Dancer anne ve babasına tek kelime selam vermeden doğruca ona gitti. "Onu rahat bırak, Dariana. Gerçek bir Andarion savaşçısı olarak, topladığı en büyük tüyü prensesine hediye etti."

Beyaz gözlerindeki nefret yakıcıydı. Ve Dancer'ın parlayan kırmızı gözlerini görünce geri adım attı. "Beni utandırdın!" diye hırladı.

"Dansçı!" diye homurdandı annesi ona yaklaşp gözlerini gördüğünde. "Ne yaptın sen?"

Onların bariz öfkesi ve küçümsemesiyle yüzleşirken hiç çekinmedi. "Kardeşimin çocuğunu Grenalyn Dağı'na götürdüm ve varisiyle birlikte geri döndüm. Darice babasını ve soyunu onurlandırdı."

"Ve sen kendininkini utandırdın! Yine." Annesi karnına vurdu. "Bu ne cüret!"

Annesinin açtığı yaradan elbiselerine kırmızı bir leke yayıldı.

Sumi hiçbir şey yapmaması gerektiğini biliyordu. Bunu onun halletmesine izin vermeliydi. Ama burada durup onun saldırıya uğramasına izin veremezdi. Öz annesi tarafından bile.

Öfkelenerek Nykyrian'ı serbest bıraktı ve Dancer'ın yanına koşarak onunla hayatını isteyen dişilerin arasına girdi. "Onu rahat bırakın!"

"Bir insan!" Dariana tükürdü. "Beni utandırdın -"

"Prensesinizin önünde eğilin!" Altı Andarion muhafızı Sumi'yi korumak için öne çıktı.

Dariana ve annesi ancak o zaman Sumi'nin yüzündeki izleri görmüş ve kan kırmızısı elbisesinin tarzını fark etmişlerdi.

Annesi eğilmeden önce soluk soluğa kaldı.

Dariana tereddüt etti. Dancer'a intikam vaat eden son bir vahşi bakış attıktan sonra itaat etti.

Sumi meydan okurcasına çenesini kaldırdı ve her ikisinden de bir parça istedi. Bunu daha sonra yapması gerekiyordu ama...

Hoşgörü, Dancer'ın olduğu kadar onun da doğasının bir parçası değildi.

Dariana'ya karşı dudaklarını büktü. "Dancer ailesini ve asil, kahraman soyunu onurlandırmaktan başka bir şey yapmadı. Terisool'un aşağı kanına bağlanmaktan daha iyisini hak ediyor Terisool Soyundan Dariana, benim üstün soyumu onunkine bağlama hakkı için sana meydan okuyorum."

Dancer'ın çenesi düştü ama hiçbir şey söylemedi.

Dariana şeytani bir sırıtişla ayağa kalktı. "Meydan okumanı kabul

ediyorum... *insan*." "*Prenses*," diye Sumi, geri adım atmayı ya da göz

kırpmayı reddederek

Sürtüğün karşısına dikildi. "Ve iyi. Omurganı söküp seni onunla dövmek için sabırsızlanıyorum."

Aynı şekilde karşılık verme arzusu Dariana'nın gözlerinde parlıyordu ama kraliyet ailesinin bir üyesine kötü bir şey söylemekten daha iyisini biliyordu. Bunun yerine Darice'in kolunu tuttu ve onu uzaklaştırdı.

Annesi doğrulurken Dancer'ın büyükannesi ve babası ancak o zaman yaklaştı. Annesi ona karşı her zamankinden çok daha yumuşak başlıydı.

Büyükannesi ve babası Sumi'nin önünde saygıyla eğildiler.

Dancer, Sumi'nin bakışlarını gözlerinde parlayan gururla karşıladı. "Yaya, Matarra ve Da, size Eton Anatole'un En Egemen Kan Klanı'ndan Prenses Sumi'yi takdim etmeme izin verin."

Büyükannesinin dudaklarının bir köşesinden bilmiş bir gülümseme kalktı. "Sana dokunma şerefini ona mı bahsettin, Dancer?"

"Öyle, Yaya."

Büyükannesi her ikisine de saygıyla başını eğdi. "O zaman paranın kılıcıyla savaştacak ve daha düşük soyluları yenecek. İkinize de hediyemdir ve umarım kılıcı Dariana'nın hain midesine saplar." Büyükannesi sağ elini kalbinin üzerine koydu. "Sizinle tanışmak benim için büyük bir onur Prenses."

Sumi nasıl cevap vereceğinden emin değildi. "Bu onur bana ait, Ger Tarra War Hawk."

Bu doğru gibi görünüyordu.

Babası gülerek Dancer'ın omzuna vurdu. "Sen benim oğlumsun."

Sumi, babasının övgüsü üzerine yüz hatlarında beliren acı ifadesini kaçırmadı.

Ancak annesi o kadar da kabullenici değildi. "Ne düşünüyordun, Dancer? Bu senin kanın için bir skandal olacak!"

"Ama senin Ferral'a yaptığından daha fazla değil Endine." Cairistiona onunla yüzleşmek için öne çıktı. "Şiirsel görünüyor, değil mi? Sen bir soyu çaldın ve kızım olması gerekeni geri getiriyor."

Yine de annesi geri adım atmayı reddetti. "Sen Ferral Hawk'u hiç istemedin."

"Ve Dariana asla Dancer'ı istemedi. Tekrar, restorasyon." Cairistiona elini Dancer'ın omzuna koydu ve ona şefkatle gülümsedi. "Bakıyorum

Eton Anatole'un En Egemen Kan Klanı'na resmen hoş geldiniz diyeceğim günü sabırsızlıkla bekliyorum. Ve bahsetmişken..." Geri adım attı ve elini uzattı.

Sumi ancak o zaman kendilerine yavaşça yaklaşan Fain'i gördü. O da kendisi ve Cairistiona gibi, sadece kraliyet ailesinin doğrudan bir üyesinin giyebileceği kan kırmızısı renginde giyinmişti.

"Endine, sana diğer oğlumu takdim etmeme izin ver. Onunla tanıştığınızı sanmıyorum. Eton Anatole'un En Egemen Kan Klanı'ndan Prens Fain."

Sumi'nin çenesi gevşedi. Dancer'ınki de öyle.

Endine ise dilini ve bir miktar safra yutmuş gibi görünüyordu.

Cairistiona her gururlu ve şefkatli anne gibi elini şefkatle Fain'in saç örgülerinin arasından geçirdi. "Görünüşe göre bu vahşi, madalyalı erkeğin kendi soyu yokmuş. Yıllar boyunca oğluma ve torunuma verdiği özverili ve asil hizmetten dolayı ona kendi soyumu önerdim." Endine'e kaşlarını kaldırdı. "Oğlumu onurlandırmayı reddediyor musun?"

Endine sonunda Fain'in önünde eğildi. Babası ve büyükannesi de öyle.

Ama Fain'in gözlerinde hiç memnuniyet yoktu. Sadece acı bir pişmanlık vardı. Ta ki Dancer'a bakana kadar. Sonra yüzü kızardı.

Dancer'ın dizleri bükülürken Fain onu yakaladı. Onu yavaşça yere indirdi. "Syn!"

Sumi, Syn bir sedye getirene kadar Dancer'ın başını tuttu.

Syn, Dancer'ı ona bindirirken hırladı. "Lanet olsun, Hauk! Bir dahaki sefere bir prensesi kurtarmak için bir binaya saldırdığında, bunu tek başına yapma."

Fain homurdandı. "Sabır onun erdemi değil."

"Sağduyu da öyle." Syn, Dancer'ın yüzüne maskeyi takarken, onlar için bir tıbbi asansör çağırdı.

Korku içini parçaladı. Dancer onu hiç görmediği kadar solgundu. "Syn?"

"Onun ölmesine izin vermeyeceğim, Sumi. Ondan daha inatçı olan tek piç benim."

"Güzel. Çünkü bu sözünü tutmanı sağlayacağım." Ama Dancer'ın yüzüne baktığında, bunun yakın olacağını biliyordu.

Sumi bekleme odasında volta atıyor, Dancer'ın annesini yerden yere vurmak istiyordu. Andarion onun karnına yumruk atmamıştı, öyle sert pençelemişti ki neredeyse karnını deşecekti.

"Bir anne bunu nasıl yapabilir?"

Cairistiona ona sarıldı. "Endine çok gelenekçi. Hepimiz öyle değiliz."

Sumi o kadar emin değildi. "Oğlunuzu mirastan mahrum ettiniz," diye hatırlattı kraliçeye.

Cairistiona üzüntüyle başını salladı. "Hayır. Bebeğimi kendi kardeşini öldürmeye çalıştığı, torunumu ve gelinimi tehlikeye attığı için cezalandırdım. Jullien hâlâ bir prens ve hakkı olan tüm paraya sahip. Sadece yaptıkları yüzünden mirastan men edildi. Ona fiziksel olarak zarar vermedim. Aksine, Nykyrian'ın Kiara'ya yaptıkları yüzünden bağırsaklarını deşmesini engelledim."

"Ah. Üzgünüm."

"Her şey yolunda. Jullien benimle konuşmamayı tercih ediyor ama kalbim her zaman çocuğuma açık olacak. Ne yaparsa yapsın. O her zaman benim bebeğim olacak."

"Sumi?"

Syn'in, Dancer çocukken yakıldığından beri War Hauk ailesiyle ilgilenen Andarion cerrahıyla birlikte dışarı çıktığını görmek için başını kaldırıp baktı.

Dr. Duece başını saygıyla ona ve Cairistiona'ya doğru eğdi. "Majesteleri. Prenses. Dancer birkaç dakika içinde ayrılmaya hazır olacak. Daha fazla yara izi kalacak ama iyileşecek."

Daha az umursayamayacağı bir şey karşısında gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu. Ama çoğu Andarion için bu birincil endişe kaynağı olurdu. "Teşekkür ederim."

Onun önünde eğildi. "Birkaç gün ağırdan almalı. Bir hafta içinde de normal programına dönebilir. İyileşene kadar yanında kalacak olan insan doktora gerekli talimatları verdim."

Cairistiona başını eğdi. "Hizmetleriniz için kraliyet hanedanının derin takdirini kazandınız."

O ve doktor konuşmaya devam ederken Syn Sumi'ye işaret etti. "Seni ona geri götüreceğim."

Onu Dancer'ın bembeyaz bir yatakta oturduğu odaya götürdü. Bir hemşire ona emirleri içeren bir e-etiket imzalattıyordu.

Kafasını kaldırdığında onu kapı aralığında görünce gülümsedi.

"Selam, *Mia*." "Selam, seksi canavar."

Gülümsemesi azı dişlerini gösterecek kadar genişledi. "Dikkatli ol, Maris onun lakabını benim için kullandığını duyarsa kıskanabilir." Yataktan kalktı ve ceketini aldı.

Syn paltoyu onun elinden almadan önce ona homurdandı. "Bu kadar ağır bir şey giymene gerek yok. Aklından ne geçiyor?"

"Yaya'mdan daha kötü olduğunu."

"Evet, evinizde kaç kişi kaldığımızı görene kadar bekleyin. Yaya olduğunu düşüneceksin."

Dancer boğazının altından hırladı. "Ciddi misin sen?"

"Biliyorum, arkadaşlardan nefret ediyorsun. Bununla başa çık. Sen yaralısın. İkiniz de avlanıyorsunuz ve Sumi az önce donanmanızdaki en madalyalı Andarion askerlerinden birine ölümüne bir maç için meydan okudu. Biz her şeyi halledene kadar yaya kontenjanı senin üzerinde. Tebrikler dostum. Gülümse."

Dişlerini göstererek kolunu Sumi'nin omuzlarına doladı. "Tamam. Sadece tekrar kendi yatağında uyumak istiyorum." Onu Fain'in bir nakil aracıyla beklediği girişe götürdü.

Sumi ne bekleyeceğinden emin değildi. Andaria'nın başkenti Eris son derece modern ve kalabalıktı. Kalabalık. Burayı evi olarak gören on milyondan fazla Andarion vardı.

"İyi misin?" Dancer onun rahatsızlığını fark edince sordu.

Dudağını ısırды. "Hiç bu kadar büyük bir şehirde bulunmamıştım. Çok etkileyici." Ve korkutucu.

Dancer, neredeyse şehrin merkezinde yer alan en yüksek binayı işaret etti. Kocaman bir aya karşı yükselen bir ana kulesi vardı. "Burası annenin yaşadığı kraliyet sarayı."

Onun alaycı hatırlatması karşısında kızardı.

"Etrafındaki iki bina hükümet binaları. Biri kraliçeye rapor veren ve tavsiyelerde bulunan yönetim senatosu. Diğer ise adliye binası." Bir parkın ortasında yer alan daha küçük bir binayı işaret etti. "Orası Nykyrian'ın evi. Pek burada olduğu söylenemez. Çoğunlukla ailesiyle birlikte babasının Triosan sarayında kalıyor."

"Eris'te ev sahibi olmak nadir görülen bir şey," diye açıkladı Syn. "Çok fazla Andarion var ve çok az mülk kaldı."

Dancer'a baktı. "Yani bir mı yaşıyorsun?" Dancer utangaç bir ifadeyle gözlerini kaçırđı.

Syn öne doğru eğildi. "Sahildeki şu kocaman yuvarlak binayı görüyor musun?" Başıyla onayladı.

"Erkek arkadaşın orada yaşıyor."

Çenesi gevşedi. "Tek başına mı?"

Kendisini ispiyonladığı için Syn'e sinirli bir bakış fırlattı. "Daha önce tanıştığın baba yaya, paran'ım on yıl önce öldükten sonra onu bana verdi. Bu ona düğün hediyesiydi ve onsuz orada yaşamaya dayanamadı. Babam onun çocuklarının en büyüğü, bu yüzden yasal olarak onun olması gerekirdi. Ancak, annemden nefret ettiğı için ailemin almasına izin vermedi... bu yüzden bana kaldı."

Fain boğazını temizledi. "Dancer her zaman onun favorisiydi. Bizim Paran'a en çok o benziyor."

Fain'i itti.

Buna karşılık Fain inanmayan bir kaşını kaldırdı. "Eğer dikişli olmasaydın, *kiran...*"

Tehditten rahatsız olmayan Dancer arkasına yaslandı. "Fain'in aslında misafir evi var. Evsiz ya da terk edilmiş değil."

"Ama nadiren kullanıyorum. Orada ailemle karşılaşma riskini hiç almak istemedim."

Birkaç dakika sonra, Dancer'ın üç avcı uçağı ve bir küçük yük gemisinin yanaştığı kendi iniş pistine açılan büyük bir garaja girdiler. Ayrıca şık bir şehir nakil aracı ve iki hava motosikleti vardı.

Dancer'a göz kırptı. "Birileri oyuncaklarını seviyor."



Syn şeytani bir kahkaha attı. "Eviyle tanışana kadar bekle." "Pardon?"

Dışarı çıkıp yolu gösterirken tek cevabı yine ürpertici bir kahkaha oldu.

Kapıya yaklaştıklarında Dancer onu durdurdu. "Seni sisteme kaydetmeme izin ver, böylece istediğin gibi girip çıkabilirsin."

Adam onu taranmak üzere kapının önünde dikene kadar ne demek istediğini anlamadı. "Eşiklerde biyolojik kilitler mi var?"

Dancer başını salladı. "Ve pencereler. Eve izinsiz girmeye çalışan herkes sersemletiliyor."

Bu etkileyici ve acı vericiydi.

"O zaman Dancer onları öldürür," dedi Fain alaycı bir ifadeyle eve ilk giren kişi olarak.

"İyi akşamlar, Fain. Görüyorum ki sen, Syn ve yeni isimsiz katılımcımız Hauk'a katılmaya karar vermişsiniz. Parti mi veriyoruz? Müzik açıp yemek sipariş edeyim mi?"

Sumi döndüğünde fuayede son derece güzel bir Andarion kadın hologramı gördü. Savaş Hauk klanını simgeleyen koyu bordo rengi ve inanılmaz kıvrımlı vücudunu gösteren bir elbise giymiş olan hologramın uzun siyah saçları beline kadar inen ipeksi bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı. Elbisesi o kadar şeffaftı ki Sumi, Dancer'ın hologramı giydirme zahmetine neden katlandığından emin olamadı. Dancer'ın bir kadının nasıl görünmesi gerektiğine dair idealinin bu olması gerektiğini anladığında, içinden kıskançlık ve büyük bir yetersizlik duygusu geçti.

Ve o değildi - herhangi bir şekilde, biçimde ve kesinlikle moda anlamında değil. Syn ve Fain'in ona ve Dancer'a attıkları rahatsız edici bakışlar da bunu doğruluyordu. Oh-boktan bahsetmiyorum bile

Dancer'ın yüzündeki ifade, hologramın gardırobunu yeniden düşündüğüne hiç şüphe yoktu. "Parti yok, Eleron. Onlar... sadece beni izlemek için buradalar."

Onu Fain'in arkasında görünce yüzü sevinçle aydınlandı. "Evine hoş geldin Hauk. Seni çok özledim. Nerelerdeydin? Beni arayıp ne zaman döneceğini söylemeliydin. Ya da en azından bir mesaj bırakmalıydın."

Dancer, Sumi'ye kaşlarını çatarak bakarken daha da gergin ve rahatsız görünüyordu. "Üzgünüm, El. Darice ile birlikteydim." Sumi'yi kendine yaklaştırırken boğazını temizledi. "Eleron, aramıza yeni katılan Sumi ile tanış, kendisi bizimle kalacak ve evin diğer sahibi sayılacak. Sumi, eve merhaba de."

Kız ona bakakaldı. "Ciddi misin sen?"

"Hayır, *mu tara*. Benim adım Eleron, Serious değil. Başka bir sahip olarak bana El de diyebilirsiniz." Masum bir bakışla Hauk'un yüzüne döndü. "Protokollerimize onun ses tanıma özelliğini de ekleyeyim mi?"

"Evet. Ona tam erişim izni verin."

"Tamamdır." Dancer'a gülümsedi. "Bu akşam oldukça yoğun ve can sıkıcı geçti. Shahara, Jayne, Desideria, Illyria ve Devyn'i havuz alanında sevmediğim rahatsız edici bir meka ile bulacaksınız. Onu çöp imha sistemine verebilir miyim?"

"Gerçekten yapmamayı tercih ederim. Devyn de çok üzülür ve gecenin geri kalanını ağlayarak geçirirdi."

Eleron dehşete düşmüş bir yüz ifadesi takındı. "Oh, buna izin veremeyiz. Mecha'dan daha tedirgin edici tek şey bu. Pekâlâ. Sızıntı yok, gürültücü çocuklar... Nero, Caillen, Drake ve Chayden oyun odasında kaynakları tüketiyorlar. Tüm kuzey çeyreğini geciktirdiler. Başka bir yerdeki hayati olmayanları kapatarak durumu düzelttim ama keşke başka bir şey yapsalar. Darling ve Maris komuta odasında, Zarya ve Ture ile konuşuyorlar. Senin için yapabileceğim başka bir şey var mı canım?"

"Yatak odamı hazırla."

"Yatağını ısıtayım mı?"

Sumi bu soru üzerine kaşlarını çatdı.

Syn ve Fain kahkahalara boğulurken Dancer kızardı. "Evet, lütfen, El."

Başını saygıyla eğdi. "Sumi için bir misafir odası hazırlanmasını ister misiniz?"

"Hayır. Benimle birlikte benim evimde kalacak."

Bilgisayar ağzı açık kaldı. "*Gerçekten* mi?" Sesi kuşkuyla doluydu.

Dancer elini yüzüne sürdü. "Şok için teşekkürler, El. Eve geldiğim için beni çok mutlu ediyorsun."

"Sana mümkün olan her şekilde hizmet etmek benim için bir zevk, aşkım. Ancak bu gece fiziksel bir kadınla birlikte olduğunuza göre, bedensel olmayan forma dönmemde bir sakınca görmeyeceğinizi varsayıyorum?"

Hauk bu soru karşısında yüzünü buruşturdu. "Evet, bu

iyi olur." Eleron ortadan kaybolmadan önce ona

öpücükli bir yüz ifadesi takındı.

Fain gülerek onu sırtından alkışladı. "Daha fazla kaynak tüketmek ve El'e çılgılık attırmak için oyun odasına gidiyorum. Bu konuda çok şey biliyorsun, değil mi kardeşim?"

"Kapa çeneni," dedi sıkılmış dişlerinin arasından.

Syn aynı derecede hınzır bir sırıtışla parladı. "Benim için havuz."

Hauk ona ters ters baktı. "Kendinizi evinizde hissedin derdim ama zaten . Bir gün gerçekten erişim kodlarını çekmem gerekiyor." Sumi'nin elini tuttu.

elini tuttu ve onu nefes kesici bir şehir manzarasına sahip cam bir duvarı olan oturma odasına götürdü.

Elini bıraktı, böylece ona yaklaşabildi ve sanki yıldızlar yere düşmüş gibi görünen parlak ışıklara bakabildi. "Bu inanılmaz."

"Evet. Çocukken burada kalmayı çok severdim. Ne zaman ailem beni buradan ayrılmaya zorlasa hüngür hüngür ağlardım."

"Nedenini anlayabiliyorum." Şöminenin üzerindeki yağlıboya portreyi görünce durakladı. Ağzını açarak hayranlıkla baktı. "Kim bu?" diye sordu nefes nefese.

"İlk Dansçı ve Hauk'un Savaşan Kan Klanı'nın kurucusu. Büyükannem taşındığında bunu evle birlikte bırakmış. Onun adını taşıdığım için bana geçmesinin doğru olacağını düşünmüş."

Sumi, yakışıklı yüzü koyu bordo pelerininin örtüsüyle büyük ölçüde gizlenmiş olan savaşçının resmini inceledi. Dancer'inkine benzer bilezikler takıyordu ve ressamın boyadığı tek gözüne uyan kırmızı gözleri parlayan kanatlı bir kılıç tutuyordu. Sert bir yüz ifadesi ve ailesini, evini ve gezegenini savunmaya hazır gururlu bir nöbetçinin duruşuyla dışarı bakıyordu.

"Stralen miydi?" Soruyu sorar sormaz, bunun efsanenin bir parçası olduğunu hatırladı.

"Öyleydi. Karısı gömüldükten sonra sadece doksan iki dakika yaşadığı söylenir. Onsuz yaşama düşüncesine o kadar dayanamamış ki, eve döndüğünde boş bir evle karşılaşınca kalbi yerinden fırlamış."

Dancer'a kaşlarını çatarak baktı. "Andarionların en güzel ve en korkunç efsaneleri vardır."

Umursamazca omuz silkti. "Bu bizim türümüzün işareti." Başını portreye doğru eğdi. "Ve elindeki kılıç benim yaya'mın

Dariana ile savaşman için sana

veriyorum." "Gerçekten mi? Hâlâ

savaşmaya değer mi?"

"Ah evet," dedi alaycı bir kahkaha atarak. "Andarion hyrialium. Hiçbir dünyada onun gibi bir metal yoktur. Asla kırılmaz, paslanmaz ya da matlaşmaz. Kılıcı portrenin altındaki köşeli parantezde dururdu ve biz küçükken birbirimize meydan okur, yakalanmadan ya da kesilmeden ona dokunmaya çalışırdık."

Onun ve Fain'in portreye tırmanmaya alışırkenki görüntüsüne gülümsedi. "Neden kılıcı aldı ve portreyi bıraktı?"

"Kılıcın annemin ya da Dariana'nın himayesine geçmesini istemedi. Bu kılıç War Hauk atalarımızın ve kudretli klanımızın kılıcıdır. Yenilgi ya da utanç nedir bilmez. Sadece kendi neslinin en iyi savaşçısının ona sahip olmasına izin verilir ve hak edildiğine karar verdiğinde klan reisi tarafından verilmelidir. Bunu sana teklif etmesi, yaya'mın bahşedebileceği en büyük onurdur, özellikle de bunu birleşmemizden önce yapacağı için. Sana geçtiğinde, Hauk Savaş Kılıcı'nın koruyucusu olacaksın ve çocuklarımızdan veya torunlarımızdan onu kullanmaya en layık olduğuna karar verecek kişi sen olacaksın."

Sumi ona söyledikleri karşısında şaşkına döndü. "Neden bana teklif etsin ki?"

Parmağını kızın yanağında gezdirerek tüylerini ürpertti. "Seni buna layık olan tek kişi olarak görüyor."

İçinden beklenmedik bir heyecan geçti. "Bu anneni kızdırmış olmalı."

şeytani bir kahkaha attı. "*Hiçbir* fikrin yok. Eminim Dariana da bu konuda kendi çığlıklarını atıyordur. Annem de büyük ihtimalle bunu yapabilecek özgürlüğe sahip olur olmaz ona söylemiştir."

Ona baktı, sonra tekrar portreye döndü. "Neden yüzünün çok az bir kısmı görünüyor?"

"Oksananlara karşı savaş sırasında çok kötü yaralanmıştı ve sol gözünü kaybetmişti. Bu yüzden resmi portresini çizdiklerinde, deformasyonu ile ailemizi utandırmak istemedi. Yüzünün sadece savaştan zarar görmemiş kısmını korumalarını istedi."

Yani görünüşleri konusunda hep tuhaf davranmışlardı. Diğer ırklar yara izlerini erkeksi ve arzu edilir olarak görürken ne kadar da tuhaftı. Yiğitlik ve cesaretin bir kanıtı. "Andarionlar neden güzelliğe bu kadar takıntılı?"

"Bizler doğamız gereği mükemmeliyetçiyiz. Atalarımızı onurlandırırken, dikkatimiz öncelikle çocuklarımız ve gelecek üzerindedir. Onlara sadece en iyisini aktarmak istiyoruz. Bizim inancımıza göre bizler çocuklarımızın bekçileriyiz. Sahip olduğumuz her şeyi sadece onlar için saklarız."

"İşte bu yüzden yaya ölmeden önce sana bu evi verdi."

Başını salladı. "Ayrıca Dariana'nın verdiği sözü yerine getireceğini ve bu sayede daha fazla çocuğumuz olacağını düşünüyordu."

Sumi onunla yüzleşmek için döndü. "Yine de biraz kafam karıştı. Eğer her şey çocuklarla ilgiliyse, Dariana neden Darice'ye karşı bu kadar acımasızdı? Ya da annen sana neden bu kadar kötü davrandı?"

"Bizi yapabilecekleri en iyi ve en güçlü erkekler haline getirmeye çalışıyorlar. Onlar dişiler olarak soyumuzun koruyucuları. Biz erkekler ise geleceğin taşıyıcılarıyız. Ve eğer buna layık değilsek, soyumuzu lekelemektense soydan çıkarılmamızı tercih ederler."

"Biliyorsun, ben asla o anne olamam."

Onu yavaşça öptü. "Biliyorum, Sumi. İkisinden de çok daha iyi bir anne olacaksın. *Mu mia* kendisinden önce gelen herkesi utandırıyor. Ve ben kızını sana geri verme şansı için yaşıyorum."

Sumi onun kelime seçimine ve ima ettiği şeye kaşlarını çatı. "Kızımız demek istiyorsun."

Yüz hatlarında tuhaf bir ifade belirdi. Açıklamak için konuşana kadar onu sertçe bıçaklayan bir bakış. "Değerli Kalea'nı benimle paylaşacak mısın? Bana baba demesine izin mi vereceksin?"

Adamın ciddi ve utangaç soruları karşısında gözyaşlarına boğuldu. Sanki Kalea'yı kendisininmiş gibi sahiplenmesine izin vereceğine inanamıyormuş gibiydi. "Elbette veririm. Bundan nasıl şüphe edebilirsin, Dancer?"

Adam ona kuşkuyla baktı. "Andarion dişileri çocuklarını kan bağı olan babaları dışındaki erkeklerle nadiren paylaşırlar. Anne evlat edinebilirken, baba edinemez."

"Asla mı?"

Başını iki yana salladı. "Kan bağı olan bir baba olmadığımız sürece, sadece dişilerimizin çocuklarına akıl hocalığı yapabiliriz ve onlar üzerinde hiçbir hakkımız yoktur. Babalık, kan bağı olsun ya da olmasın, erkeklerimize sadece çocuğun annesi tarafından bahsedilebilir."

Sumi, Thia'nın Darice ve Dancer'a yönelik hakaretleri hakkında ona tam olarak ne anlatmaya çalıştığını nihayet anladığında nefes almakta zorlandı. Mesele sadece Dariana'nın Dancer'la evlenmek istememesi değildi, evlense bile Darice'in Dancer'a baba demesine asla izin vermeyecekti. Onu babalığa layık görmediği sürece.

Bu yüzden Dancer'ın Darice ile vakit geçirmesine asla izin verilmemişti. Bu ona hak etmediği bir darbe daha vurmuştu.

Gözyaşlarını geri kırarak Dancer'ın yüzünü ellerinin arasına aldı. "Kalbimde, sen Kalea'nın tek babasısin. Onun için orada olacağına ve onu koruyacağına güvendiğim tek kişi. Senden *başka* bir babası olduğunu bilmesini asla istemiyorum."

Hauk hiçbir kadından duymayı düşünmediği sözlerin tadını çıkardı. "Benden çocuk kabul eder misin?"

Fain'in Omira için neden kendini kısırlaştırdığını nihayet anlayan Sumi onun sorusu karşısında irkildi. Tüm kültürleri, kadınların erkekleri çocukları için baba olarak kabul etmesi üzerine kuruluydu. Ve kız kardeşi bir Andarion bebeğinden korktuğu için...

"Sormak zorunda mısın? Sana söyledim Dancer, hiçbir şey bana çocuğunu kollarımda tutmaktan daha fazla mutluluk veremez. Her kelimesinde ciddiydim."

Hauk onu göğsüne doğru çekti ve sevgi ve mutluluk onu boğarken ona sıkıca sarıldı. "Kızımızı bulmak ve onu eve getirmek için bu evreni paramparça edeceğim." Ama bu sözleri söylerken bile, onları yerine getirememekten korkuyordu.

Sumi'yi sonsuza dek kaybetmekten. Cairistiona'nın kızı olsa da, yine de Dariana'yı geçmesi gerekiyordu. Ve Dariana Andarion askeri servisindeki en iyi savaşçılardan biriydi. Daha da kötüsü, Andarionlar insanlar gibi savaşmıyordu. Sumi onların taktiklerini öğrenmek zorunda kalacaktı.

Ve yüzüklerinin kuralları.

Eğer , Dariana onu acımadan öldürecekti.

*Ben ne yaptım ki?* Sumi'nin inanılmaz bir savaşçı olduğunu biliyordu. Eğitimli bir suikastçı. Ama aynı şey değildi. Andarions ana rahminden savaşarak çıktı.

Ne kadar isterse istesin, Sumi'nin Dariana'yı asla yenemeyeceğini anladığında içinden korku aktı.

Onların aşkı da Fain ve Omira'nınki kadar lanetliydi.

İnsanlar ve Andarionlar birbirine karışmazdı. Bunu o da biliyordu. *Nykyrian'ın ailesine bakın.* Birbirlerini gerçekten seviyor ve tapıyorlardı. Yine de asla birlikte kalamamışlardı. Tamamen ayrı hayatlar yaşadılar.

Kalbi küt küt atarken Sumi'ye sarıldı, ölümün onlar için geleceğini biliyordu.



Ve bunu durdurmak için yapabileceği hiçbir Şey yoktu.

## BÖLÜM 26

Sumi, Dancer'ı üst kata çıkan bembeyaz spiral merdivenlerden yukarı kadar takip etti. Yatak odası koridorun sonundaydı ve denize bakıyordu.

Bir kez daha güzellik karşısında hayrete düştü. Diğer tarafa baktığında, anneleri onları itip çekerken küçük bir kız ve Devyn'in halkalar üzerinde yüzdüğü dev havuz alanının içinde ve çevresinde gördükleri karşısında gülümsedi.

Dancer'a doğru döndü. "Yatak odan benim tüm dairemden daha büyük." Birliğinde kaldığı küçük odayı boş verin. Sadece yatağı bile bundan daha büyüktü.

Elini süslü bordo ışıklı bir panelin üzerinde gezdirirken yorum yapmadı. Duvar açıldı ve bir masa oluşturdu.

El çabukluğuna ağzı açık kalarak hayranlıkla izledi. "Burada neyimiz varmış?"

Ellerini hareket ettirerek ona üç boyutlu bir monitör gösterdi. "Syn'in Kalea'yı arayışını kontrol ediyorum."

Onun PD'sinde bulunan aynı garip harfleri görmek için yürüdü. "Bu Andarion mu?"

"Evet." Birkaç el hareketi yaptı ve ekran onun için Universal olarak değişti. Sonra başka bir monitör açtı. "Bu benim çipimdeki arama."

Vay be... "Bu sistemi sen mi kurdun?"

"Evet."

Hayranlıkla ona baktı. "Dansçı," dedi nefes nefese. "Bu inanılmaz! Tüm bunları yapabildiğini hiç bilmiyordum."

Utangaç bir tavırla omuz silkti. "Elektroniği hep sevmişimdir. Gençliğimde paran hastalandığında ona yardım etmek için evin elektrik tesisatını döşemeye başladım. Askerde geçirdiği onca yıl yüzünden hareket kabiliyetinde büyük sorunlar vardı. Yaya'm onu kendi başına hareket ettiremediği için, hayatlarını kolaylaştırmak için elimden geleni yaptım."

"Büyükannenin bunu sana vermesine şaşmamalı. Başka kimse nasıl çalışacağını bilemezdi."

Onu tamamen ısıtan ve büyüleyen o çocuksu sırıtışıyla gülümsedi. Böylesine sert bir askerin eğlenceli tarafını görmek çok garip bir uyumsuzluktu. "O kadar da zor değil."

"Umm-hmmm." Sonra da kendisini gerçekten rahatsız eden bir konuda ona takılmadan edemedi. "Bu arada, senin yaya burada yaşarken Eleron bu kadar açık saçık mıydı?"

Yüzünde son derece çekici bir kızarıklık belirdi. "Bu normal Andarion modası."

Evet, doğru. "Eminim öyledir."

Yüzü kızardı. "Normalde insanların geleceğini bildiğimde değiştiririm."

"Ve umarım Darice her ziyaret ettiğinde onu

değiştirirsin." Bu onun gözlerindeki mizahı anında yok

etti.

Sumi, Dariana'nın büyük olasılıkla Darice'in onu evde ziyaret etmesine hiç izin vermediğini düşünerek kendini tekmelemek istedi.

Bakışları hâlâ hüzünlüydü, onu önünde durması için çekti. "Bir monitöre böyle erişirsiniz." Kızın elini kendi elinin içine alarak ona hareketi gösterdi. "Ya bu şekilde yazarsın..." Ellerini masaya doğru götürdü. "Ya da sesli komutları kullanın."

Kollarında geriye yaslanarak ona baktı. "Zeki olduğunu biliyordum ama lanet olsun. Dancer, bu... ötesinde."

"Mmm."

Sumi, adamın kendisini dinlemediğini fark edince gülümsedi. Aksine, boynuna sokuluyor ve onu vücuduna yaslarken göğüs dekoltesine bakıyordu. "Dansçı mı?"

Yavaşça elbisesini açtı, böylece elini göğüslerinin arasındaki vadide gezdirebildi. Adamın kalçasına doğru sertleştiğini hissetti.

"Eleron," dedi sert bir ses tonuyla, "odayı koru ve düşümü başlat. Aramalarıma devam edin ve tamamlandıklarında beni bilgilendirin."

Ev hemen yanıt verdi.

Sumi'nin kulağını hafifçe ısırdı ve elini göğüslerinde ve ardından karnında gezdirirken Sumi'nin içini ürpertti. "Senin içinde olmak için ölüyorum, *munatara*. Ama ben pisim." Hayal kırıklığı içinde hırlayarak geri çekildi ve bir adım sonra durup ona baktı. "Benimle duş almak ister misin?"

Şaka mı yapıyordu? O vücudu çıplak görmek için yaşıyordu. "Kesinlikle. Önden buyurun."

Onu büyük bir banyoya çekti.

Büyüklüğüne ve süslü eşyalarına hayretle baktı. Bir sarayın daha görkemli olabileceğinden şüpheliydi. "Sanırım buraya bir mekik sığdırabiliriz... Belki iki."

Onun kulağına güldü.

Ama şaka yapmıyordu. Tüm oda nadide bir mücevher gibi parlıyordu. Dört basamakla çıkılan, sütunlarla çevrili bir kürsünün üzerinde dört ya da beş kişinin rahatlıkla sığabileceği devasa bir mermer küvet vardı. Sağında erkek ve kadın için ayrı ayrı klozetler ve on kişinin girebileceği büyüklükte bir duş vardı. Otomatik olarak açılıp kapanan bir hareket sensörüne sahip kazınmış bir cam kapısı vardı.

Tüm bunlardan etkilenmiş ve oldukça dehşete düşmüş bir halde, adamın kıyafetlerini çıkarmasını ve yırtık, seksi vücudunu onun aç bakışları önüne sermesini izledi.

Ama annesinin geldiğinde karnında açtığı son yarayı görünce yüreği ağzına geldi. "*Bunu ıslatmalı mısın?*"

"Dikkatli olacağım." Onu yavaşça soydu, bu da onu daha da ateşli ve muhtaç hale getirdi.

Sırtını açıp Syn'in takip cihazını çıkarmak için açtığı küçük kesiyi kapatmak için kullandığı yapıştırıcıyı gördüğü anda Dancer tereddüt etti. "Bunun gitmesinden korkuyor musun?"

Yaptığı şeyin hepsi için bir ölüm fermanı olduğunu bilerek başını salladı. "Bunun için senin ya da Syn'in başını belaya sokmak istemiyorum. İmplant edilir ödünç alınmış bir zamanda yaşadığım gerçeğiyle yüzleştim. Her an acımasızca ölebilirdim."

Dudaklarını yaranın üzerinde gezdirdikten sonra ıslak saçlarını boynundan geriye doğru taradı, böylece köprücük kemiği boyunca ve Lig dövmesinin üzerinde sıcak bir iz bıraktı. "Seni güvende tutacağım, Tarra War Hauk."

Bu asil unvan karşısında gözyaşlarına boğuldu. Karısına başkaları tarafından böyle hitap edilecekti. Ama onu duygulandıran asil sözlerinin tek kısmı bu değildi. "Her zaman Andarion TAM."

"Ve asla senin için olacağımdan daha fazla değil."

Elini onun saçlarına daldırdı. "Unutma ki şu anda dövüşürken, Dancer, kalbimi de yanında savaşa götürüyorsun... her vurulduğunda, bu doğrudan ona bir darbe oluyor. Ve eğer sana bir şey olursa, nereye gidersen git kalbimi de yanında götürürsün ve sensiz doksan iki dakika dayanabileceğimden şüpheliyim."

Hauk, hiç kimseden duymayı beklemediği sözlerin tadını çıkarırken donup kaldı. Hayatı boyunca kendini çok değersiz hissetmişti. Hor görülmüş. İstenmeyen. Andarions'un giyim tarzı yüzünden yaraları her zaman başkaları tarafından açıkça görülebiliyordu. Kendi annesi bile gerekli olmadıkça onunla insan içine çıkmayı reddetmişti.

*Sen soyumuz için bir utanç kaynağısın. Bana kalan şeyin sen olduğuna inanamıyorum.*

Bu yaralar onu zorunlu Andarion askerlik hizmetinden bile uzak tutmuştu. Okuldan ayrıldıktan sonra Birlik'e katılmasının başlıca nedeni onlardı.

Ama Sumi onun kusurlarını görmüyordu. Onun gözlerinde sadece kabullenme ve sevgi vardı. Sumi'nin kulağına fısıldarken kollarını ona sımsıkı doladı. "Kalbimi yanında götüremezsin, *Mia*. Sen benim sahip olduğum tek kalpsin. Ve hayatımda sen olmadan iki dakika bile dayanamam."

Sumi'nin gözleri bu sözler üzerine yaşlarla doldu. Adamın elleri vücudunun üzerinde gezinirken dudağını ısırды, okşayarak ilerledi. Nedense en son ayakkabılarını çıkardı.

Ayakları fayans zemine değdiği anda nefesi kesildi. "Burası da mı ısıtmalı?"

Başını salladı. "Paran'ım soğuktan nefret ederdi."

Yetenekleri onu hayrete düşürmüştü. Yapamayacağı bir şey var mıydı?

Başka bir şey söylemeden, onu bir köşesinde fiskiyeler, diğer köşesinde de el tipi, ayarlanabilir duş başlığı olan bir bank bulunan duşa götürdü. Fakat

En güzeli de tavandan düşen hafif damlalardı.

Başını kaldırıp ellerini uzatarak yağmurun kendisini ıslatmasına izin verdi. "Yağmurda yıkanmak gibi."

"Eleron onu ağırlaştırabilir ya da hafifletebilir, hatta durdurabilir. Siz nasıl isterseniz."

Kollarını kendine dolayan Sumi, arka bahçedeki bir çocuk gibi kendi etrafında döndü. "Bu inanılmaz."

Hauk duşu keşfederken ona gülümsedi. Vücudunu köpürtüp yıkanırken kızın yüzündeki heyecan hoşuna gitmişti.

"Bu ne işe yarıyor?" Manuel kontrolleri parmakladı.

"Şu dokunduğunuz düğme aromaterapi için. Ona basıyorsunuz ve istediğiniz kokuyu seçiyorsunuz. Ayrıca buhar duşunu, ayak masajını, kromaterapi aydınlatmasını, akupunktur masaj jetlerini de açabilirsiniz." Elini hareket ettirdi ve camda bir monitör belirdi. "Ayrıca internette gezinebilir ya da bir şeyler izleyebilirsiniz. Müzik dinleyebilirsiniz."

"Aman Tanrım! Neden evi terk ettin ki?"

"Çünkü sen burada değildin," dedi basitçe.

Sumi bir anda sakinleşerek bu sözlerin tadını çıkarırken, Dancer ona doğru uzandı ve onu çıplak vücuduna yasladı. "Seni incitmek istemiyorum, Dancer."

"Sen değilsin."

Adam parmaklarını içine soktuğunda nefesi kesildi. Yavaşça, dikkatlice, omzundan göğüslerine doğru kemirdi, önce birini, sonra diğerini iyice için zaman ayırdı. Adam karnından kalçasına doğru öpücükler kondururken, başı dönerek elini adamın saç örgüsüne gömdü. Bacaklarının arasına diz çöktü ve onları birbirinden ayırdı.

Kalbi küt küt atarken, adam onu ağzına almadan önce onunla bakışlarını kilitledi. Adam onu iyice yalayıp okşarken, zevk tüm vücudunu yırtarak haykırdı. Daha önce hiç kimse ona böyle dokunmamıştı. Sanki onun aldığı zevk onunkinden daha önemliymiş gibi. "Ah, gah, Dancer!"

Bu onu sadece daha cesur ve daha kapsamlı olmaya teşvik etti.

Kadın boşaldığında, sanki kendisiyle gurur duyuyormuş gibi boğazının derinliklerinde bir kahkaha attı. Ancak o zaman ayağa kalktı. Onu şaşırtmaktan asla vazgeçmeyen bir kolaylıkla, içine girmeden önce tüm ağırlığını kollarına aldı.

Nefes nefese, bacaklarını adamın beline doladı ve kendini ona doğru itti. Her darbede zevkle haykırdı. Hiçbir şey onun gücünü içinde hissetmekten daha iyi gelmemişti. Bu kadar seksi ve güçlü bir erkek tarafından böylesine el üstünde tutulmak. Yakınında olmak için kalbini hafifleten biri.

Yaralı ya da değil. Korkutucu ya da değil... O mükemmeldi.

Hauk tekrar onun içinde olmanın ne kadar güzel bir his olduğunu düşünerek homurdandı. Ve onun da kendisi için en az kendisi kadar istekli olduğu gerçeği, aldığı zevki daha da artırıyordu. Hepsinden önemlisi, onun etraflarında yankılanan zevk çığlıklarına bayılıyordu. Ona binerken adını söyleme şekline.

"Seni seviyorum Sumi," diye fısıldadı

kulağına. "*Kimi asyado*, Dancer."

Kız Andarion dilinde cevap verince geri çekildi. Kız ona sarılmışken kendi dilinde söylediği bu beklenmedik sözler onu uçuruma sürükledi. Bir an sonra göz kamaştırıcı bir coşku dalgasıyla boşaldı. Başını geriye atarak, kadının ona yaptıkları karşısında kükredi.

Varlığının her parçasına nasıl da derinden dokunmuştu.

Tamamen doymuş olan adam yavaşça ondan uzaklaştı ve hızla yeniden yıkandı. "Sanırım şimdi bir hafta uyuyabilirim." Dönmek için elini salladı



Her şey kapalı.

"Havlular nerede?"

Ona orantısız bir sırıtma yaptı. "Onlara ihtiyacım yok."

Adam onu duştan çıkarken tenlerini kurutan küçük açıklıktan geçirene kadar anlamamıştı. "Bu çok garip. Güzel. Ama tuhaf."

"Mutfağı keşfedene kadar bekle." Elini tuttu ve onu yatağa götürdü, yatak oldukça sıcak ve kızarmıştı. "Ve yarın gerçekten hoşuna gideceğini düşündüğüm bir hediyem var. Sana bu gece gösterirdim ama en iyi gün ışığında takdir edilecek bir şey."

Sumi onun yanına sokulurken onu incitmemeye özen gösterdi. Adam dizinin altında yeniden sertleşmeye başlamıştı bile. Bu konuda bir şeyler söylemeye başlamıştı ki onun uyuyakaldığını fark etti.

Ona gülümseyerek nemli saçlarını yüzünden geriye doğru taradı ve teninin kokusunun tadını çıkardı. Onun tenini kendi teninde hissetti.

Tam gözlerini kapatırken, Eleron'un alçak tonda bir sesini duydu.

Ama kelimeleri tam olarak algılayamadı. "Tekrar et lütfen."

"İzleme çipindeki sonuçlar elimde. İncelemek ister misiniz?"

İsteksizce kendini Dancer'dan uzaklaştırarak monitörü görebilmek masaya döndü. "Bunlar ne?"

"İzleme cihazı ilk olarak Andarion donanmasının teğmen komutanı Keris Hauk'a hizmet paketinin bir parçası olarak tahsis edilmişti. Öldüğü bildirilince devre dışı bırakıldı."

Sumi'nin çenesi düştü. "Nasıl devre dışı bırakıldı?"

"Kurtarılmamış cesediyle birlikte yok edildiği varsayılıyor."

Bu ne kadar tuhaftı? Özellikle de adamın cesedinin bulunup yakıldığını bildiği için. "Ne zaman yeniden etkinleştirildi?"

"Sinyal üç hafta önce hizmete geri döndü."

Üç hafta mı? Bu tam da Kyr'in ona bu görevi verdiği zamana denk geliyordu. Bu iki olay birbiriyle bağlantılı olabilir miydi yoksa sadece garip bir tesadüf müydü?

İhtimaller neydi?

"Ne zaman yerleştirildiğini söyleyebilir misiniz?"

"Mucize bir bilgisayar değil, üzgünüm. Belki Hauk'u yeteneklerimi geliştirmeye ikna edebilirsin?"

El'in alaycılığını görmezden geldi. "Üç hafta önce ilk olarak nerede aktive edilmişti?"

"Genel erişime kilitli olduğu için elle arama yapılması gerekiyor."

Kahretsin. Bunu nasıl yapacağına dair hiçbir fikri yoktu. Ama eğer çip

Keris'ten geldiyse,  
sahip olabilecek tek bir kişi vardı.

Dariana.

*Evet, artık elimdesin, kaltak. Ve bununla onu sonsuza dek gömecekti.*

## BÖLÜM 27

"Fain?" Sumi, Eleron'u kendisini oyun odasına götürmesi için ikna eder etmez sordu.

Dancer'ın bilgisayarının biraz tavırlı bir hali vardı. Eğer daha iyi bilmeseydi, kıskanç olduğunu düşünürdü.

Fain, Caillen ve Darling'e karşı oynadığı oyundan başını kaldırıp baktı. Yanlarında daha önce tanışmadığı bir adam daha vardı. Uzun boylu ve sarışın olan bu adamın ruhani bir özü vardı. Otururken ve koyu yeşil giyinmişken bile, odadaki diğer erkeklerden daha ölümcül olmasa bile, en az onlar kadar ölümcül olduğunu söyleyen bir aurası vardı.

"Ben Nero," dedi sanki onun düşüncelerini

duymuş gibi. "Merhaba. Sumi."

O birkaç saniye içinde Fain oyuna geri dönmüştü. Yüzünü buruşturarak karakterini kontrol etmek için elindeki küçük tableti çevirdi.

"Fain," dedi Nero, bir ebeveynin genellikle serseri çocuklarıyla ilgilenmek için ayırdığı ses tonuyla. "Gerçekten senin ilgine ihtiyacı var."

Arkasına yaslandı ama oynamaya devam etti. "Ne ?"

"Dancer'a yerleştirilen takip cihazı hakkında bilgim var."

Oyun unutulmuş, dört çift erkek gözü de ona çevrilmişti. Ekrandaki avatarlarının hızlı ölümleriyle noktalanmış bir şey.

Tüm dikkatlerinin kendi üzerinde olmasının ne kadar korkutucu olacağını hafife almıştı. Sinirle yutkundu. "Aslında Keris'in hizmet çipiydi."

Kaşlarını çatan Fain başını salladı. "Bu mümkün değil. Yakıldığında ben de oradaydım. Cesediyle birlikte yok edilmiş olmalıydı."

"Otopsi sırasında mı çıkarıldı?" Darling sordu.

"Bundan şüpheliyim. Pek bir şey yapmadılar. Bazı kan ve doku örnekleri. Vücudun kendisiyle ilgili bir şey yok."

Caillen birasından bir yudum aldı. "Emin misin?"

Gözleri keder ve acıyla dolu olan Fain başını salladı. "Yere sert bir şekilde . Temel olarak organları çarpmanın etkisiyle parçalandı. Kemikleri paramparça olmuş. Dehşet vericiydi." Çenesinde bir tik başladı. "Dancer'ın o kadar genç olmasına rağmen nasıl olup da bedenini sarıp sarmaladığını ve o çölde taşıyıp eve getirdiğini hâlâ hayal bile edemiyorum. Sırf bu yüzden bile başına gelenden çok daha iyi bir eve dönüşü hak ediyordu. Yükselişi için lanet bir tüyü hak eden biri *varsa*, o da odur."

Darling onun anlattıkları karşısında irkildi. "Hauk düşüşünden nasıl kurtuldu?"

Fain yüzünü buruşturarak Caillen'in birasını aldı ve cevap vermeden önce bir yudum içti. "O kadar uzağa ya da sert düşmedim. Sadece birkaç yüz metre. Keris dibe doğru *altı* bin metrelik bir serbest düşüş yaşadı. Dancer duvara ve bazı bitkilere tutunarak düşerken kendini yavaşlatmayı başardı ve bir çıkıntıya çarptı. Öyle bile olsa, oldukça iyi yaralanmıştı. Bazı kaburgaları kırılmış. Köprücük kemiği ve kolu kırılmış. Bazı iç hasarlar. Ölmemiş olması da bir mucize."

"Tam olarak ne oldu?" Darling sordu. "Hauk bu konuda hiç konuşmayacak. o."

Fain boğazının derinliklerinde homurdandı. "Keris *minsid* bir aptaldı. Kendini yenilmez bir süper asker sanırdı ve bizi hep onun gibi olmaya zorlardı. Büyürken bizi çok hırpaladı. Babamız bunun komik olduğunu ve sertleşmemiz gerektiğini düşünürdü. Anlarsınız ya? Onun gözünde çok korkaktık. Annemiz de şikayet etmeye kalkıştığımızda bize bağırırdı. '*Al sana,*' derdi," dedi genizden gelen, kadınsı bir falsetto ile. "Ve serseri piç patlayıcıları severdi. Her zaman bize bir şeyler atar ve yüzümüzde patladığında gülerdi."

Darling'in beti benzi attı. "Hauk bu yüzden mi patlayıcılardan nefret ediyor?"

"Muhtemelen. Keris daha yürümeye bile başlamadan beşikteyken ona bir şeyler fırlatmaya başladı. Daha iki yaşındayken neredeyse Dancer'ın elini havaya uçuruyordu. Dahası, hasta piç gidip dağa Dayanıklılıklarımız için kablo döşemişti. Ne zaman elimizi ya da ayağımızı bir deliğe soksak, o delik üzerimizde patlıyor ve bizi yere seriyordu. Dikkatsiz aptal. Benimkini bitirdiğinde onu öldürmeye hazırdım. Bu beni o kadar kızdırdı ki, bu olaydan sonra onunla bir daha hiç konuşmadım. Ve Dancer'la daha da fazla kullandı. Daha da kötüsü, Keris düşüp yere çarptığında kurduğu tüm şarjörler patladı. Tüm dağ yamacı Dancer'ın üzerine patladı ve onu uçurdu. Düşmesine bu sebep oldu."

Darling elleriyle yüzünü kapattı. "Neden daha önce kimse bana bunu söylemedi? Hauk'la patlayıcı korkusu yüzünden kaç kez dalga geçtik, haberin var mı?"

Nero onun sırtını sıvazladı. "Her şey yolunda, sevgilim. Hauk bunu sana karşı asla kullanmadı."

"Yardımcı olmuyor. Hâlâ kendimi bir pislik gibi hissediyorum. Gah... neden bu konuda hiç susmadım ki?"

Fain derin bir iç çekti. "Sorun yok, hayatım. Nero haklı. Eğer Dancer'ın gerçekten umurunda olsaydı, şu anda nefes alıyor olmazdın. Eğer senden hoşlanıyorsa, çoğu şeyi sineye çeker." Sumi'ye döndü ve konuşmalarına devam etti. "Her neyse, Keris hiçbir zaman yılın kardeşi olmasa da, o kadar da kötü değildi."

Dariana onu deneysel ilaçlara alıştırdı. Bunlar onun içindeki en kötü şeyi ortaya çıkardı."

Dancer ve Darice'in bu konu hakkında konuştuklarını hatırlıyordu. "Ona tam olarak ne verdi?"

Bakışlarını hüzünlü, ıştırplı bir ışık kararttı. "Dancer gibi o da stralen'di. Gerçi onunki de gelip gidiyordu. Muhtemelen çok bipolar olduğu için. Keris ve Dari birleşene kadar birlikte yatmadılar, o yüzden bu konuda kendini neye bulaştırdığını bilmiyordu."

"Dancer bunun kişiliğine, onu aşır korumacı yapmaktan başka bir şey yapmadığını söylüyor... değil mi?"

Fain homurdandı. "Evet, sana güvendiği sürece bu hiç sorun değil."

Avin'in acımasızlığını hatırlamamaya çalışırken korku onu delip geçti. "Ne demek istiyorsun?"

Fain'in yüzündeki ifade soğuk ve acı doluydu. "Dariana kardeşime sadık değildi. Yeminliyken yalan söyledi ve stralen olduğunuzda hisleriniz normalden daha da yüksek olur."

"Anlamı?"

"Keris ne zaman başka biriyle dzşse bunu anlıyordu ve bu onu şiddetli bir öfke moduna sokuyordu."

Sumi bunun dehşeti içinde yankılanırken eliyle ağzını kapattı. Zavallı Keris. Fain'in bu kadar üzülmesine şaşmamalı. Bu onun kesinlikle anlayabileceği bir şeydi. "Neden onu aldatmayı bırakmadı?"

Bakışları acıyla dolu olan Fain, Omira'nın yüzüğünü parmağında çevirdi. "Bilmiyorum Sumi. Sadakatsizliği hiç anlamadım. Ama bunun Keris'i neden delirttiğini ve suçlayıcı yaptığını anlıyorum. Bu yüzden onu öldüreceğinden korkan Dariana, onu sakinleştirmek için yemeğine farklı şeyler katmaya başladı.

adrenalin, vazopressin ve testosteron seviyelerini düşürdü. Bu yüzden o hayattayken hiç hamile kalamadı. İlaçlar onu çok kötü etkilemişti. Çoğu zaman ereksiyon bile olamıyordu."

Nero nefesini sertçe içine çekti.

Sumi kaşlarını çatı. "Ne?"

Nero yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim. İstemsiz bir tepki. Bir Andarion erkeğini cinsel olarak sinirlendirmek istemezsiniz."

"Neden?"

Fain şeytani bir kahkaha attı. "Bizde bir tür kuduz deliliğe neden oluyor. Ergenliğe girdiğimizde düzenli bir kimyasal salınım ihtiyacımız olur."

Darling kıs kıs gülererek, "Bu yüzden işleri kendi başlarına halletmekte iyiler," diye ekledi.

Fain kumandasını ona fırlattı.

"Ne?" Darling kumandayı yere vururken masumca sordu. "Sizin hakkınızdaki hikâyeleri hepimiz biliyoruz."

"Kapa çeneni, insan."

Kendini en az Darice kadar koruduğu belli olan Caillen, Fain'e baktı. "İşte benim sorum. Bir Andarion eliyle stralen yapabilir mi?"

Fain ona koltuk minderiyle öyle sert bir tokat attı ki, sanki bir kemiği kırılmış gibi ses çıkardı. "Hayır. Pislik. Gah! İnsanlar! Beni iğrendiriyorsunuz!"

"Ah!" Caillen kolunu vücuduna yasladı. "Kahretsin, Fain. O yastığın içinde ne var? Bir taş mı?"

"Wah, wah."

Onlar tartışırken Sumi az önce kendisine söylenenleri düşünerek sessizliğe gömüldü. "Yani Dancer benim için tehlikeli değil, öyle mi?"

Nero ona baktı. "Bırak bu korkuyu Sumi. Hauk, Avin ya da Darnell değil. Fain'in de dediği gibi, aldatmadığın sürece -ki aldatmayacağını biliyorum-onunla uzun ve mutlu bir evliliğin olacak. Gerçekten bu kadar basit. Andarionlar dişilerine çok az ırkın yaptığı şekilde değer verir. Erkekleri korkutucu derecede sadık ve vericidir."

Tek bir kelime bile etmediği eski erkek arkadaşlarının isimlerini kullanmasına kaşlarını çattı. Nero'nun bunu bilmesinin tek bir yolu vardı. "Sen Trisani misin?" Trisani'ler aşırı psişik yetenekleriyle ünlü, neredeyse soyu tükenmiş bir ırktı. Bu yüzden çoğu, onlardan korkanlar ya da güçlerini arzulanlar tarafından köleleştirilmiş ya da öldürülmüştü.

Başını salladı.

"O zaman Keris'in çipinden haberin var mı?"

"zgnm. Glerim bu şekilde alışmıyor. Çok fazla değişken var. Ama eğer o ipi Dariana'ya bağlayabilirsek, bu onun için bir ölüm cezası olur. Sadece Andarion yasalarına göre değil, Sentella'nın Hauk'a o çipin yerleştirilmesinde parmağı olan herkesi avlayıp paralamayacak tek bir yesi bile yoktur."

Fain, Caillen ve Darling onun sözlerini selamlamak için içkilerini

kaldırdılar. "Konuş, *Drey*," dedi Darling. "Tek zorluğumuz hangimizin ilk ölüm darbesini vuracağına karar verelim."

Sumi Dancer'ın yatak odasına dönerken, Fain onu oturma odasına kadar takip etti ve durdurdu. Sumi ona meraklı bir bakış fırlattı. "Bir sorun mu var?"

Bakışları Omira'nın yüzüğünü sakladığı serçe parmağına kaydı. "Diğerlerine sormak istemedim ve seni ne zaman yalnız yakalayabileceğimden emin değildim.



yine, ama..."

"Omira hakkında bilgi edinmek mi istiyorsun?"

Başını salladı. Sonra aceleyle konuştu. "Onu takip etmeye ya da kontrol etmeye çalışmıyorum. Ona bunu yapmayacağımı söyledim ve yapmayacağım da. Sadece... burada olman. Sadece sonunda mutlu olup olmadığını bilmek istedim. Sevebileceği birini bulup bulmadığını."

Bu samimi sözler, yüzündeki içten sevgiyle birleşince kadının hıçkırıklara boğulmasına neden oldu. *Lanet olsun sana, Omira*. Kız kardeşi onu bu kadar çok seven birini nasıl incitebilirdi? Kız kardeşinin ona yaptıklarından sonra bile hâlâ onu önemsiyordu. Omira ne düşünüyordu?

Onun gözyaşlarını görünce kendi gözyaşları da hızlandı. "Hayır, Sumi... O iyi, değil mi?"

Ona ve o tatlı, çaresiz çocuksu umuda bakamıyordu. Omira'nın ne yaptığını ona nasıl söyleyebilirdi? Bunu ona söylemenin tek bir yolunu bile düşünemiyordu.

Tek yapabildiği başını sallamak oldu.

"Lütfen bana onun öldüğünü söyleme."

Hıçkırıkları daha da şiddetlenirken elinin tersini dudaklarına bastırdı. "Özür dilerim, Fain."

Onu kendine doğru çekti ve ağlarken ona sıkıca sarıldı. Adam kendi acısını dile getirirken, onun sıcak gözyaşlarını boynunda hissetti. "Acı çekti mi?"

"Hayır. Uykusunda öldü." En azından doktorlar ona böyle söylemişti. Ve onlara inanmak hoşuna gidiyordu.

Omuzları titrerken kolları ona sıkıca sarıldı. Onun için daha iyisini yapabilmeyi dileyerek ve yapamayacağını bilerek sırtını ovuşturdu.

Bu tür bir acıya hiçbir şey yardımcı olamazdı ve zamanın sevilen birinin kaybını hafiflettiğini söyleyen herkes tam bir aptaldı. Şu anda bile, kız kardeşinin tekrar yanında olması için ruhunu satabilirdi. Bu kadar bencil ve aptal olduğu için onu dövmekten başka bir nedeni olmasa bile.

Ne kadar süre öyle durduklarından emin değildi. Ama Fain sonunda geri çekildi. Önce kendi gözyaşlarını, sonra da onunkileri sildi.

"Bebeğine ne oldu? Kız mıydı erkek mi?"

Sumi, Omira'nın hamileliğini sonlandırıldığını hatırlayınca yüzünü buruşturdu. O zaman ona bir Andarion canavarı olacağını söylemişti ama şimdi daha iyi biliyordu. "Kendini kaybetti," diye fısıldadı, onu daha fazla incitmek istemiyordu.

Kollarını kendi etrafında sararak boğazını temizledi. "Muhtemelen benden nefret ettiğini biliyorum Sumi, ama tüm gezegenlerin tanrılarına yemin ederim ki onu asla incitmek ya da ona zarar vermek istemedim."

"Biliyorum." Onun kolunu okşadı. "Dancer bana seni aldattığını söyledi."

İrkildi ve başını salladı. "Haberlere pek iyi tepki vermedim. En azından şüphelenmiş olsaydım muhtemelen daha iyisini yapabilirdim. Ama birdenbire ortaya çıktı. Onu yakalayana kadar, onun da bir insan erkeğiyle yattığından haberim yoktu."

"Onu sen öldürmedin, Fain. Ya da ona vurmadın. Ne kadar kötü ki?"

Fain bakışlarını ondan kaçırdı. "Kelimeler darbelerden daha serttir."

Bu konuda haklıydı. Gerçi deneyimleri, kırılmış bir çeneyle uğraşmaktansa kendisine lakap takılmasını tercih edeceğini söylüyordu.

Dudaklarını yalayarak geçmişi unutmaya çalıştı. Şu anda önünde duran şeyi gölgelemesine izin vermemek için. "Omira hak ettiğin gibi bir eş olmadığı için üzgünüm, Fain. Ve onun acımasızlığının seni lekelemesine izin verdiğim için gerçekten üzgünüm."

seni gözlerimde gördüm. Hepsinden önemlisi, Kyr'ın benden istediği gibi seni öldürmediğim mutluyum."

Kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Ciddi misin?"

"Sen Dancer'ın peşinden gitmemi sağlamak için salladığı havuçtun." Şakacı bir şekilde onun koluna vurdu. "Ha! Şimdi şaka yapıyor."

Homurdandı. "Bizler bunda mizah bulacak kadar hasta

varlıklarız." "Evet, ben tuhaflığımı uzun zaman önce

kabul ettim."

Başını sallayarak onun elini kendi elinin içine aldı. "Tekrar kardeşim olmana çok sevindim Sumi. Seni çok özledim."

"Ben de seni özledim," dedi bir kez daha hıçkırarak. " edemeyeceğin kadar çok."

Tutuşunu sıkılaştırdı. "Artık buradayım ve seni bir daha *asla* tek başına bırakmayacağım."

Adamın elindeki bandajın kendisinininkiyle aynı olduğunu görünce acı tatlı bir kahkaha attı. "Ah, evet. Bugün ikimizin de evlat edinildiğini unutmuşum. Artık yasal olarak benim kardeşimsin."

"Aynen öyle. Ayrıca Andarion geleneklerinin, sen akraba olmayan bir erkeğin çatısı altındayken seninle aynı odada yatmamı gerektirdiğini de söylemeliyim."

Yüzündeki kan çekildi. "Ne?"

Güldü. "Bu ifade paha biçilemez. Ama merak etme. Yatak odasına girersem Dancer canıma okur. Ben daha iri olsam da o çok daha acımasızdır... ve kavgada ısıırır."

Gözlerini devirdi. "Hayır, değil. Onu dövüşürken gördüm."

"Bana karşı değil, yapmadın. Beni fena ısırđı." Kolunu kaldırdı. "Gördün mü?"

"Aman Tanrım," diye nefesi kesildi. Adamın ön kolunda gerçekten de birkaç ısırık izi vardı. "Neden seni ısırıyor?"

"Sana söylemiştim. O kötü biri."

Fain'in saç örgülerini karıştırdı. "Ben daha iyi biliyorum. Seni çok seviyor."

"Keşke beni biraz daha az sevseydi. Ya da başka bir çiğneme oyuncağı bulmasını." Onu hafifçe sıktı. "Lafı açılmışken, o uyanmadan dönmelisin. Şansıma, seni aramak için odasından çırılçıplak fırlayıp gelir ve hepimizi kör eder."

Onunla burunlarını ovuşturdu. "İyi geceler, Fain." Ama oradan ayrılırken Fain'in yüzüne yine hüznün çöktüğünü gördü. Ve aklının bir köşesinde, Dancer'la kendisinin de Fain ve Omira'yla aynı kaderi paylaşacakları korkusu vardı.

Diğerleri mutlu değilken onlar nasıl mutlu ? Diğerleri hayatlarını sonlandırmak için dışarıdayken?

Tam koridora ulaştığında, bakışları ilk Dansçı'nın portresine gitti. Kılıcıyla birlikte sırlar da taşıyor gibiydi. Hepsinin sonunu getirebilecek sırlar.

Bunu düşünmemeye çalışarak Dancer'a geri döndü ve her ne olduysa onun yüzünden ölmemesini umdu ve dua etti.

## BÖLÜM 28

Yüzüstü yatan Hauk gözlerini kırpıştırarak açtığında kendini evinde buldu. Kendi yatağında. Önce her şeyin bir rüya olduğunu düşündü, ta ki yan tarafına yaslanan sıcaklığın bir yastık olmadığını, kalçasının üzerinde uzun, biçimli bir bacak ve saçlarına gömülmüş narin bir el olduğunu fark edene kadar. En güzeli de koluna yaslanmış sıcak, çıplak göğüslerdi.

İçini huzurlu bir memnuniyet dalgası kapladı. Kıpırdamak ve onu herhangi bir şekilde rahatsız etmek istemiyordu.

En azından parmaklarının yavaşça kafa derisine masaj hissedene kadar böyle düşünüyordu.

"Uyanık mısın?" diye fısıldadı.

"Evet. Sen?"

Onu kollarının arasına alabilmek için yavaşça yuvarlandı. "Eğer değilsem, beni bu rüyadan uyandırma. Sonsuza kadar burada kalmak istiyorum."

Elini dikkatlice sargılarının üzerinde gezdirdi. "Nasıl hissediyorsun?"

"Harika."

Karnının üzerindeki bandajı karıştırırken kuşkuyla homurdandı. "Buna inanmakta güçlük çekiyorum."

"Seninle böyle için binlerce dayak yemeyi göze alırdım."

"Sen hasta bir Andarion'sun, Dancer."

Gülümseyerek parmaklarını onunkilerle birleştirdi. "Eleron, aramalarımın durumu." "Bekle!"

Sumi'nin neredeyse tizleşen ses tonuna kaşlarını çattı. Bu, histeriye en yaklaşmasını istediği andı. "Ne?"

Dudağını ısırđı. "Bunu bilgisayardan duymanı istemedim. Dün gece ipinizdeki arama sonuçları geldi ve..."

"Ve ne?"

"Aslında Keris'e aitti."

Bu haber Hauk'un yüzüne sert bir tokat gibi çarpınca nefes alamadı. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Bilmiyorum. Fain dedi ki -"

"Fain'e söyledin mi?"

Başını salladı. "Uyuyordun ve seni uyandırmak istemedim. Onu Syn'e götürdü, böylece üzerinde tanılama yapabilecekti."

"DOM'dan başka bir şey bulamadı," diye araya girdi Eleron. "Ayrıca Keris Hauk'un otopsi dosyalarının yanı sıra tüm tıbbi geçmişini de çıkardı."

Hauk kapısında Eleron'u görünce şaşırdı. Normalde ona sormadan Andarion formuna girmezdi. Ama en azından daha insana benzer kıyafetler giymesi için verdiği son emri yerine getirmişti. "Teşekkürler, El."

"Benim için zevkti." Kapı aralığından onlara bakmaya devam etti.

Bir bilgisayar röntgencisi olduğu için kendini biraz garip hisseden Hauk battaniyesini daha yukarı çekti. "Başka bir şey var mı, El?"

"Hayır."

"Bir süre orada kalmayı mı planlıyorsun?"

Eleron masumca göz kırptı. "Bana bakmak istemiyor musun?"

Sumi bu yorum üzerine kaşlarını kaldırdı.

"Uh... Biraz yalnız kalmak istiyorum, El."

Aslında Sumi'ye tehditkâr bir bakış fırlattı. "Pekâlâ. Bana tekrar ihtiyacınız olduğunda haber verin."

Sumi başını eğdi. "Kız arkadaşının benden hoşlandığını sanmıyorum."

"O benim kız arkadaşım

değil." "Eleron bunu

biliyor mu?"

Gözlerini devirdi. "Ben o kadar büyük bir sapık değilim,

*Mia.*" "O zaman dün gece neden çıplaktı?"

"Giyinikti. Yemin ederim normal Andarion kıyafetiydi." Elini kalbinin üzerine koydu. "Gerçekten mi?"

"Benim büyüdüğüm yerde bu çıplaktı."

Elini kızın kalçasından aşağı kaydırды. "Bunun kadar çıplak değil." Kalçasını dişlemek için başını eğdi. "Affedildim mi?"

"Oraya varıyorsun."

Sırtarak bacaklarını daha da araladı.

"Hauk?" Eleron tekrar yatağın yanında belirdiğinde şöyle dedi. "Maris kahvaltı hazırladı ve senin için mutfakta ısıtıcıya bıraktı. Tam sıcaklığa kadar ısıtmamı ister misin?" Kaşlarını çatarak yatağa baktı. "Hauk?"

Başını çarşafın altından çıkarıp ona ters ters baktı. "Mahremiyet istedim, El."

"Ama bir ev dolusu misafiriniz var... Desideria şu anda misafir küvetinde Illyra'yı yıkıyor. Nykyrian, Syn, Darling, Chayden, Fain, Nero, Maris, Caillen, Shahara, Devyn, nefret ettiğim mekanik maymun ve Jayne kış bahçesinde. Onlara bir saat önce Ture, Terek, Zarya ve adının Cezar olduğunu öğrendiğim bir bebek katıldı. Çocuk için yeni bir profil oluşturayım mı?"

"Evet," dedi dişlerini sıkarak.

"Tamamdır. Şimdi düşünuzu ve yemeğinizi hazırlayayım mı?"

Sumi'nin midesi başının altında kasılırken, onun acısına sessizce güldü. "Mahremiyet, El. Lütfen."

"Misafirleri bekletmek kabalık sayılmaz mı?" "Bu

konuda pes etmeyecek, tatlım."

Hauk boğazının arkasında, tüm ev sisteminin fişini çekmesi için ona yalvaran acı hayal kırıklığıyla hırladı. Ama ne yazık ki Eleron haklıydı. Onları başıboş bırakmak kabalıktı. "Ailemin geri kalanıyla tanışmak ister misin?" diye sordu Sumi'ye.

Saç örgülerini nazikçe adamın gözlerinden uzaklaştırdı. "Elbette."

Yüzünü buruşturarak yavaşça kalkıp giyindi ve bunu yaparken Eleron'a küfretti. Yatak odasından çıktıklarında Eleron koridorda bekliyordu.

"Evet, El?" diye sordu sinirli bir şekilde.

"Az önce iki tane daha geldi. Oturma odasına girmelerine izin verdim ve incelemeniz için onları orada tutuyorum."

Kaşlarını çattı. Burada başka kimse olmamalıydı. "Kim o?"



"Ger Tarra War Hauk ve Tarra Fadima Wulfryn."

Hauk yüksek sesle inledi.

"Kim?" Sumi sordu.

"Benim yaya ve kötü kuzenim. Yemin ederim Fadima yanağımı sıkarsa onu bıçaklarım."

Onun hoşnutsuz tehdidine güldü. "Bunu çok yapar mısınız?"

Gözlerini devirdi. "Ne yazık ki beni yere atıp üzerime oturduğu ve osurduğu günlerden bir adım ilerideyiz. Darice'in terbiyesini nereden aldığını merak ediyorsanız, Dimie'nin Dariana ile rahim değiştirdiğine yemin edebilirim."

"Oh ne güzel. *Onunla* tanışmak için sabırsızlanıyorum." Hauk onu oturma odasına götürdüğünde Sumi'nin neşesi kaçtı ve kendisini bir *tornanın* çarpık göbeği gibi hissettiren son derece uzun boylu, muhteşem Andarion'un sert bakışları altında kaldı.

"Dansçı!" Fadima ona doğru bir adım attığında, büyükannesi onu geri çekti.

"Prensesimiz, Fadima." Eğilerek selam verdi.

Fadima da onu takip etti. "Bağışlayın beni,

Majesteleri."

Rahatsız olan Sumi dudağını ısırды ve bundan biraz fazla keyif alıyor gibi görünen Dancer'a baktı. "Lütfen, kalk. Sorun yok."

Dancer, gergin gerek olmadığını bildirmek için onun elini sıktı. "Bu onuru neye borçluyum, Yaya?"

Büyükannesi omzundan siyah, dikdörtgen bir kılıf çıkardı ve onunla birlikte yere diz çöktü. Fadima onun yanında diz çökerken, büyükannesi ailesinin Savaş Kılıcı'nı ortaya çıkarmak için çantanın fermuarını açtı.

Sumi asırlık ve mükemmel durumdaki silaha bakarken nefesi kesildi. Sanki yeni dövülmüş gibi görünüyordu. Daha önce hiç bu kadar güzel bir şey görmemişti. Andaria o kılıcın kılıcıyla kurtulmuştu.

Bunun kutsallığı onun gözünden kaçmamıştı.

Dancer ciddiyetle dizlerinin üzerine çöktü ve Sumi'ye de aynısını yapmasını işaret etti. Büyükannesi büyük bir törenle bir çift kalın siyah deri eldiven çıkardı ve ellerine geçirdi. Sonra benzer bir çift eldiveni Sumi'ye uzattı.

"Bu kılıç şimdiye kadar tuttuklarınızdan daha keskindir, Majesteleri," diye açıkladı büyükannesi. "Bu nedenle, onu tutarken ve özellikle de onunla dövüşürken her zaman eldiven takmalısınız."

Sumi saygıyla başını eğdi. "Kendime her zaman dikkat edeceğim."

Sumi ellerini kapatırken büyükannesi arkasına yaslandı. "Kocamın saygıdeğer annesi, birleşmemizin onuncu yılında büyük Savaş Kılıcı'nı benim idareme verdi. Hauk'un Savaşan Kan Klanı'ndan Menser kendi neslinin en büyük kahramanlarından biriydi. Ödüllü bir savaşçıydı, savaşta yenilgiyi asla tatmadı. Son nefesini verdiği güne kadar, bu kadar asil bir kocaya sahip olduğum için şansıma inanmadım. Bu büyük Savaş Kılıcı'nı birçok düşmanın kanıyla besledi. Ama ne yazık ki, onu tekrar savaşta kullanacak doğru Andarion'u beklediğim için yıllarca aç kaldı."

Torununa bakarken gözleri hüznle doluydu. "Sen, Hauk'un Savaşan Kan Klanı'nın Dansçısı, bu büyük kılıcı kullanma onurunu fazlasıyla hak ettin. Paran öldüğü günden beri onu sana vermek istiyordum. Terisool'lara duyduğum düşmanlık yüzünden onu senden esirgemem yanlıştı. Ama bunu ilk doğan torunumu öldüren o kaltağın ellerine teslim etme düşüncesini hazmedemedim. Ne de onun zehirli rahminde doğurduğu herhangi bir çocuğun buna dokunmasına izin veremezdim." Sumi'ye döndü. "Bağışlayın prenses, bu törenin bir parçası değil."

Sumi ona gülümsedi. "Elbette, hiçbir şey düşünmeyin. Dariana'nın benden başka dostu yok."

Beyaz gözleri bir çocuğunki gibi parlıyordu. Kılıcı kaldırdı ve iki eliyle bıçağından tuttu. "İlk Dansçı Savaş Hauk için, ilk Büyük Şef ve eton Anatole'nin En Egemen Kan Klanı'nın kurucusu tarafından dövüldü. Büyük Şef'in kanı ile Hauk'unun kanı bu kılıca karıştığı andan itibaren, bir Savaş Hauk'u Savaş Kılıcımıza sahip olduğu sürece Andaria'nın yenilgi nedir bilmeyeceği kehanet edilmiştir. Tüm istilacılara karşı güçlü duracağız. Şimdi onu ileriye taşımak ve onu iyi besleyecek bir sonraki neslin ellerine teslim etmek benim için en derin ve en kutsal onurdur. Eton Anatole'un En Egemen Kan Klanı'ndan Sumi, Hauk'un Savaşan Kan Klanı'nın en büyük mirasını senin onurlu ellerine teslim ediyorum. Senin, Dancer'ın ve mirasımızı taşıyacak tüm güzel çocukların bu asil silaha şan ve şereften başka bir şey getirmeyeceğini biliyorum. Onu iyi beslemeni ve senden önceki tüm büyük Savaş Hauk'ları gibi ulusumuzu savunmanı dilerim." Kılıcı Sumi'nin ellerine dikkatlice yerleştirmeden önce kanatlı kabzayı öptü.

Sumi alçak sesle eğildi. "Teşekkür , Ger

- "Yaya," dedi araya girerek.

Gülümsedi. "Yaya. Sahip olduğum cesaretin her zerresiyle bu büyük Savaş Kılıcına göz kulak olacak ve onu koruyacağım."

Büyükannesi ellerini Sumi'ninkilerin üzerine koydu. "Yapacağını biliyorum çocuğum. Seni ailemize kabul etmekten gurur duyuyorum ve ilk çocuğunu görece kadar uzun yaşamak için dua ediyorum." Ellerini bıraktı ve Dancer'a doğru baktı. "Şimdi nihayet paranın kılıcına dokunabilir ve onu yuvasına geri götürebilirsin. Söz veriyorum, bundan böyle onu indirdiğinde sana şaplak atmayacağım."

Onun yanağından öptü. "*Kimi asyado, Yaya.*"

Onun omzunu okşadı. "Sen her zaman benim favorim oldun."

"Ben de ona sürekli bunu söylüyorum. Ama o buna hiç

inanmıyor."

Sumi gülerek Fain'e doğru döndü, aynı anda Fadima da tıslayarak dişlerini gösterdi.

Ayağa kalkmaya başladı ama büyükanneleri onu yakaladı ve sıkıca tuttu.

Sumi ağzı açık kaldı. Yaşlı bir kadına göre, Savaş Hauklarının reisinin içinde hâlâ çok fazla mücadele ve güç vardı.

"O artık bir eton Anatole," dedi Fadima'nın kulağına. "Herhangi bir zarar görürse, senin postundan karşılığını alır."

Fadima'nın çenesi gevşedi. "Ciddi

misin?" Büyükannesi başıyla onayladı.

"Evet."

Fain başparmaklarını kulaklarına sokup dilini dışarı çıkararak küçük bir çocuk hareketi yaptı. "Bana dokunamazsın." Kardeşine bakarken ayıldı. "Kahretsin, gençken bu kötü güçlere sahip olmak."

Hauk gülerek kılıcı desteklerine geri koydu. "Biliyorum, değil mi?" Dimie'ye göz kırptı. "Ve seni ağırlamaktan heyecan duymadığımdan değil, kuzen, ama neden buradasın?"

Başını, eldivenlerini çıkarıp kılıcın kılıfına geri koymakta olan Sumi'ye doğru eğdi. "Prensesimizi bir Andarion dişisiyle nasıl dövüşeceği konusunda eğitmek için."

Büyükannesi ayağa kalktı. "Ondan bunu kişisel bir iyilik olarak yapmasını istedim. Dariana bu sabah Sumi'yi yarından sonraki gün ringde görmek istediğini bildirdi."

Hauk kaşlarını çatı. "Neden bu kadar erken?"

"Dariana'nın çocuğu var ve o tarihten sonra yasal olarak dövüşemez."

## BÖLÜM 29

Sumi duymayı beklediği son şey karşısında nefesi kesildi. Dancer'ın yüzündeki ifadeden onun da aynı derecede şok olduğunu anladı. "Dariana hamile mi?"

"Nasıl?" Dancer homurdandı, aynı anda Fain de nefesinin altından küfretti.

Büyükanneleri bir iç çekti. "Keris'in çocuğu. Dariana'nın DNA testini yaptırdı bile çünkü buna ihtiyacım olacağını biliyordu. Görünüşe göre, o neredeyse üç ay önce yapay olarak döllendi." Sumi

buna inanamadı.

Fadima hoşnutsuzlukla dudağını büktü. "Darice asla birleşme niyetinde olmadığını itiraf etti. İfşa sırasında size hamileliğini söylemeyi ve sizi tekrar reddetmeyi planlıyordu."

Sumi bu habere çok üzüldü. Tüm ailesinin önünde. Ne orospu ama!

Çenesi titreyen Fain kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Darice nereden biliyor?"

Fadima yanıtladı. "Sumi ona meydan okuduktan sonra Dariana öfkeyle eve gitti. Öyle ki, Darice onun bir arkadaşına niyetleri hakkında atıp tuttuğunu duyunca, yaya'mızla kalmak için hemen oradan ayrıldı. Dariana'nın onursuz davranışlarının bir parçası olmak istemiyor ve ona anne demeye utanıyor. Dariana senin için doğru olanı yapana kadar eve dönmeyecek."

Dancer da Sumi'nin hissettiği kadar hasta görünüyordu. "Anne ve oğul arasında sürtüşmeye neden olmak istememiştim."

"Bu senin suçun değil, *Kiran*," dedi Fain. "Darice bu kez davranışlarıyla War Hauk soyunu onurlandırıyor. Normalde annesini desteklemesi gerekirken, o babasının ailesinin kanını akıtıyor. Hiçbir çocuk bir soyu diğerine tercih etmek zorunda bırakılmamalıdır. Ve biliyor ki annesi doğru olanı yapmış olsaydı, şimdi onun babası sen olacaktın. İkinizi de bu ilişkiden mahrum bırakmak için meşru bir nedeni yoktu. Bu düzeyde bir bencillik Andarion'a yakışmaz."

Fadima başıyla onayladı. "O haklı. Dariana, Darice'i ve şimdi de bu yeni bebeği, kendisi ve soyu için bir soy ve unvan elde etmek amacıyla duygusuzca ve haksız yere kullandı ve senin hakkın olanı senden esirgedi. Annen seni korumak için harekete geçmeyi defalarca reddettiği için, Dariana seni çok uzun süre elin kolun bağlı tuttu."

Sumi ne ima anlamaya çalışırken, "Durun," diye araya girdi. "Kaltağın Dancer'ı birleşmeden kendisine bağlı tutmayı planladığını mı söylüyorsunuz? Sonsuza kadar mı?"

Büyükannesi kızgın bir başını salladı. "Öyle görünüyor."

Sumi küfretti. "Onu karşıma alıp hak ettiği gibi dövmek için sabırsızlanıyorum."

Büyükannesi Sumi'ye gururla bakarken güldü. "Gerçek bir Andarion dişisi gibi konuştun. Dariana, durumunun bilinmesinin insan kararlılığını zayıflatacağını ve savaşta ona merhamet edeceğinizi umuyor."

Evet, doğru. "Daha fazla yanılıyor olamazdı ve benim başkalarına olan sevgimi cidden abartıyor. Bir çocuğa asla zarar vermem ve onun karnına da vurmayacağım. Ancak geri kalanı tamamen benim ve bana merhamet için yalvarana kadar onu saçlarından tutup arenada sürüklemeyi planlıyorum."

Keskin bir soluk dikkatlerini kapı aralığına çekti; kumral saçlı, altın sarısı gözlü ufak tefek bir kadın, omzuna yatırdığı küçük kıızıyla birlikte duruyordu. Yüzü tamamen kül rengine dönmüştü. "Özür dilerim," dedi çabucak. "Ben bir insanım ve aileye kıyasla ne kadar insan olduğumu unutuyorum. I

seni kırmak istemedim, ama ah! Bu son ifadenin sertliği beni hiç beklemediğim bir şekilde etkiledi."

Sumi öfkeli bakışlarını Nykyrian'ın karısı olması gereken kişiye çevirdi. Evet, sertti ama geri adım atacak değildi. Dariana ve Dancer'ın boğazına tıktığı onca yıllık zalimlik için değil. "Dancer'ın sırtındaki derin yara izlerini görmedin, o kaltak onu hak edecek hiçbir şey yapmadığı halde, herkesin önünde incitmek ve aşağılamaktan başka bir sebep olmadan ona duygusuzca verdi. Hamileliği onu öldürmemi engelleyecek ama öfkemi dindirmeyecek."

Kiara'nın yüzü daha da kızardı. "Pençe izleri mi? Onları ona veren o mu?"

Sumi başını salladı.

Kiara'nın yüzüne çelik gibi bir öfke çöktü. "O zaman umarım onu eşek sudan gelinceye kadar döversin."

Sumi bu kadından hemen hoşlandı. Thia haklıydı. Üvey annesi iyi bir kadındı.

Andarion geleneklerine aykırı olarak, Dancer'ın büyükannesi Sumi'yi sıkıca kucaklamak için kendine çekti, sonra da sırayla her iki yanağını öptü. "Seni ben doğurmuş olsaydım, seninle daha fazla gurur duyamazdım *Grastiya*." Sumi'yi bırakarak Dancer'a gülümsedi. "Kendin için iyi olanı yaptın, *prie yeyonon*. Mirasımızı senin için onun güzel yüzüne resmetmek için sabırsızlanıyorum."

Dancer sağ eliyle kalbine vurdu. "Teşekkür ederim, Yaya. İkimizi de çok onurlandırdın." Sumi'yi Kiara'ya doğru çevirirken gözleri neşe doluydu. "İkinizi tanıştırsam iyi olacak. Kiara Quiakides, bu Sumi... eton Anatole."

Kiara selamlayarak sıcak bir şekilde gülümsedi. "Muhtemelen olabilecek en kötü zamanda bu konuşmanın içine daldığım için kayıvalidemin seni neden evlat edindiğini anlayabiliyorum. Tıpkı ona benziyorsun ve bu kötü bir şey değil. Cairistiona'ya tüm kalbimle tapıyorum. Ve seninle tanışmak bir zevk,

Sumi." Fırfırlı pembe bir tütü giymiş olan küçük kız doğrulup onlara bakana kadar kucağındaki bebeği düzeltti. "Ve bu da kızımız Zarina."

Sumi'nin çenesi sevimli Andarion bebeğini görünce gevşedi. Başının etrafında bir yığın siyah bukle vardı ve teni Dancer'ınkiyle aynı karamel rengindeydi. Thia haklıydı, beyaz-kırmızı gözleri ilk başta biraz tuhaf gelmişti ama gülümseyip gamzeleri ortaya çıkınca bu tuhafılık arka planda kaldı. "Kesinlikle çok güzel."

"Onu kucağına almak ister misin?"

Sumi, korku karnını sıkarken tereddüt etti. "Daha önce hiç bu büyüklükte bir bebek tutmamıştım. Ona zarar vermekten nefret ederim."

Kiara güldü. "Adron doğduktan hemen sonra Jayne bana ne demişti...? Evet, düşürürsen panik yapma. Onları öldürmek oldukça zordur."

Sumi, tıpkı Jayne Dancer ve Thia'nın ona anlattıklarına benzeyen bir şey karşısında nefesini tuttu. "Hayır, anlatmadı."

"Evet, evet, öyle yaptı. Jayne'in olaylara bakış açısını sevmek zorundasınız." Kiara Zarina'yı nazikçe Sumi'nin kollarına yerleştirdi ve ona sırtını nasıl destekleyeceğini gösterdi. "Bebeklerden bahsetmişken, Thia'yı bize geri getirdiğin için sana teşekkür etme fırsatım olmadı." Kiara'nın kehribar sarısı yumuşak gözlerinden yaşlar süzüldü. "Büyük kızımın başına bir şey gelseydi yıkılırdım. Ve biliyorum ki siz ve yaptıklarınız olmasaydı, onun cenazesini planlıyor olurduk. Çok teşekkür ederim." Sumi'nin yanağına bir öpücük kondurdu.

"Bunu yapabildiğim için çok mutluyum. Thia olağanüstü bir genç kadın. Korkutucu ama olağanüstü."

Kiara güldü. "O babasının kızı. Ve onun parlayan gururu ve neşesi. Tıpkı bunun gibi."



Sumi, Zarina'nın küçük elini parmağının etrafına sarışını izledi. Bir insan bebeğinin eli ile Zarina'nın minik pençeleri arasındaki farkları gördü ama pençeler yumuşak ve neredeyse jel gibiydi. Henüz bir insan bebeğinin tırnakları kadar keskin değillerdi. Düşünsenize, Omira bir Andarion bebeğinin pençeleriyle karnından çıkmasından korkuyordu. Gerçekten de Sumi'nin söyleyebildiği kadarıyla aralarında neredeyse hiçbir fark yoktu.

Aniden ciyaklayan Zarina öne doğru eğildi ve Sumi'nin çenesini sakız gibi çiğnemeye başladı. Sumi bu tuhaf, ıslak his karşısında burnunu kırıştırdı.

"Aman Tanrım. Özür dilerim. Diş çıkarıyor ve etrafındaki her şeye yapıyor."

" değil. Sadece beklenmedik."

Ama Zarina'nın iç çekmesi ve kollarını Sumi'nin boynuna dolamadan önce minik başını onun omzuna koyması kadar değil. Anında eridi. Gözlerini kapatarak bu tek hareketin tatlılığının ve Zarina'nın ona verdiği tam sevgi ve güvenin tadını çıkardı.

Böyle değerli şeylerle dolu bir eve sahip olmak için neler vermezdi.

Zarinayı kucağında tutan Sumi'nin yüzündeki ifade Hauk'un içini burktu. Kendi kızını düşündüğünü anlayabiliyordu ve Kalea'yı henüz bulamamış olmaları onu hasta ediyordu. Ama onu asıl çileden çıkaran, çocuğunu bu yaşta kucağına almaktan mahrum bırakılmış olmasıydı. Kalea'nın yürümeyi ve konuşmayı öğrenmesini ve bir çocuğun hayatının ilk yıllarına damgasını vuran tüm özel şeyleri yapmasını izlemekten mahrum kalmasıydı.

*Lanet olsun sana, Kyr.* Ve kendi atasının kurduğu Birliğe de lanet olsun.

Tanrılar adına, kızının hayatının bir yılını daha kaçırmasına izin vermezdi. Hiçbir şey için.

Geri dönüp ikisini de Birlik'in duygusuz emirlerinden ve ikisini de öldürmeye çalışan erkek arkadaşından koruyabilmeyi dileyerek

Sumi'ye sarıldı ve onlara gülümsedi. Bir şeyler söylemek istiyordu ama hiçbir kelimenin onun gözlerinde gördüğü acıyı dindiremeyeceğini biliyordu.

Kızının geri dönmesi dışında hiçbir şey yapamazdı.

"Çok şirin, küçük bir parmak yiyen, değil mi?" Fain, Zarina'ya suratını ekşitip tekrar gülümsemesini ve ciyaklamasını sağlarken sordu.

Sumi onun yorumuna güldü. "O gerçekten çok değerli."

Büyükannesi onlara gülümsedi. "Bir bebeğe bu kadar yakın olmayalı uzun, çok uzun zaman oldu. Sizininki özellikle güçlü ve güzel, Majesteleri."

Kiara kızardı. "Teşekkür , Ger Tarra War Hauk."

"Lütfen bana Corinne deyin." Saygıyla eğildi. "Kızınıza dokunma şerefine nail olabilir miyim, Majesteleri?"

"Kiara, lütfen. Ve evet. Ona dokunmanız ve kudretli War Hauk klanının gücüyle onu onurlandırmanız benim için bir onur olacaktır."

Sumi onu dikkatle Dancer'ın büyükannesine uzattı. Sıcak, sevgi dolu bir gülümseme tüm yüzünü aydınlattı.

"Ne kadar tatlı bir şeysin Prenses," dedi büyükannesi yüksek bir falsetto ile. "Bana hiç kız evlat nasip olmadı, sadece nefis oğullarım oldu. Ama tanrılar tarafından bu kadar onurlandırılmış olsaydım, senden daha güzel olacağını hayal bile edemiyorum." Elini Fadima'nın yanağına koydu. "Ama tanrılar nazik davrandılar ve güçlü, yakışıklı torunlarımı tamamlayan güçlü, güzel torunlarla bunu telafi ettiler."

Onun nezaketi Sumi'nin gözlerini yaşarttı. Dancer'ın büyükannesini bu kadar sevmesine şaşmamalı.

Fadima başını büyükannesine doğru eğdi. "Teşekkür , Yaya."

"Bu değerli çocuğu bir kenara bırakmaktan ne kadar nefret etsem de, korkarım ki ilgilenmemiz gereken ciddi bir iş var."

"Anlıyorum. Kızımı onurlandırdığınız için teşekkür ederim." Kiara Zarina'yı geri götürdü. "Shahara ve Desideria da Sumi'nin eğitimine yardım etmek istiyorlar. Desideria bir Qillaq, Shahara ise bir Gondarion Seax'ı. İnsan olmalarına rağmen, türümüzün en iyi savaşçılarından bazılarıdır."

Fadima sıırttı. "Onların yardımını memnuniyetle kabul ediyorum. Qill'lerin taktikleri bizimkilere çok benziyor ve bir Seax'ın Dariana'nın göremeyeceği özel kılıç manevraları var. Onlarla daha önce çalışmışım. İnsanlara göre oldukça başarılılar." Sumi ve Kiara'nın bunun kendi türlerine yönelik bir ima olmadığını anlamalarını sağlamak için gözleri mizahla dans ediyordu.

Dancer'a döndü ve elini uzattı. Gözle görülür bir

şekilde gerilirken gözlerini öfke bürüdü.

Ama yanağını çimdiklemek yerine başparmağını şakağına sürttü.

"Seni iyi bir şekilde yerleşmiş gördüğüme sevindim kuzen. Tüm kabadayı akrabalarımız arasında kalbime en yakın olan hep sendin."

Dancer elini onunkinin üzerine koydu. "Beni utandırırıyorsun,

Dimie." "Nasıl yani? Hakaret etmek istemedim."

Elini kalbinin üzerine koymak için çekti. "Utanç verici olan senin değil, benim yaptıklarım. Geldiğinde senin hakkında kötü konuştum. Bunun için içtenlikle özür dilerim."

İyi huylu bir şekilde güldü. "Geçmişte sana olan sevgimi gösterme şeklim göz önüne alındığında, söylediğin her şeyin son derece haklı ve tamamen hak edilmiş olduğundan eminim. Ben alınmadım." Alnını onunkine dokundurdu. "Ve korkmayın, yüzünüzün güzelliği beni çok cezbetse de yanaklarınızı çimdiklemeyeceğim."

Boğazından kısık bir sesle hırladı. "Bundan çok nefret ediyorum."

Fadima geri adım atarak Sumi'ye göz kırptı. "Büyürken bana bunu yaptıran sadece çok yakışıklı olması değil. Adı Andarion dilinde *güzel yanaklar* anlamına geliyor. Onu hatırlatmak için yanaklarını çimdiklemek bana uygun geldi."

Sumi gülümsedi. "Bunu bana söylemedi."

Büyükannesi onları eğitmeye başladığında, Dancer onları durdurdu.

"Yaya, onu spor salonuna götürmeden önce konservatuarı gösterebilir miyim? Henüz oraya gitmedi ve ilk kez gördüğünde yüzünün alacağı ifadeyi görmek isterim."

Sumi onun sorusundan ve özellikle de vahşi savaşçısının bu çok daha sessiz ve hassas kısmından etkilendi. Thia haklıydı. Dancer'ın çok farklı iki yönü vardı. Kimseye merhamet etmeyen vahşi Savaş Hauk'u - her iki patlayıcıyı da en yüksek ayara getirip düşmanlarına her türlü zararı veren - ve sevdiği ve değer verdiği kişiler için hareketlerini ve alaycılığını yumuşatan değerli Dancer.

Bir de tanıdığı sevgili ve koruyucu vardı. Tamamen başka bir canavar ve yine de dünyaya gösterdiği şeyin bu iki çok farklı yönünden oluşuyordu. Aradaki tek fark, onun için bu kalkanları indirmesi ve kalbindeki, başka hiç kimsenin bilmediği ham kırılganlığı görmesiydi.

Onun gerçek duygularına yalnızca o güveniyordu. Onu gerçekten neyin incittiğini sadece o biliyordu. Ve ona asla zarar vermezdi.

Büyükannesi onun koluna girerek uzun koridorda ilerlemesini sağladı. "Kış bahçesi her zaman en sevdiğim odaydı. Dancer'ın paranı babasının doğumunu kutlamak için benim için yaptırmıştı. Kocamın aksine ben, günlerce yürüyüp başka bir Andarion göremeyeceğiniz kadar bitki örtüsüne sahip uzak bir karakolda büyüdüm. Buraya onun parısıyla evlenmeye geldiğimde evimi çok özledim. Bu yüzden, kendisi ve oğullarımız dışında en çok sevdiğim şeyi simüle etmek için bu odayı yarattı." Bir kapıyı açmak için durdu.

Dancer öne doğru hareket ederek yüzünü ona döndü.

Sumi, kapı açılıp da o güne kadar gördüğü en muhteşem odayı gösterdiğinde nefesini sertçe içine çekti. En az bin metre karelik bu oda, mükemmel bakımlı ormana ve parka girmek gibiydi. İçindeki botanikçi bu manzara karşısında yüksek sesle şarkı söyledi.

"Aman Tanrım!" Daha önce hiç görmediği balık ve su bitkilerini barındıran ilk küçük gölete koştu. Kataloglarda bile yoktu. Odanın sütunlarında bile bitki cepleri vardı. Kuşlar ve kelebekler vardı. Tanımlamak için yukarı bakması gereken başka küçük uçan yaratıklar.

Bu... bu onun cennet fikriydi. Başı dönerek, uzun bir masanın kurulduğu ve bu sabah herkesin toplandığı bir köşeye gelene kadar etrafta koşturdu.

Çocukça davranışı karşısında aniden dehşete kapıldı ve kısa kesti. "Özür dilerim.

Burada birinin olduğunu fark etmemiştim."

Dancer arkasından geldi. "Utanma, *Mia*. Kapı açıldığında yüzünde beliren ifade sonsuza dek kalbimde yaşayacak. Evimin seni memnun etmesine çok sevindim."

İçini kaplayan sevinç ve sevgiye engel olamayarak onu kollarının arasına aldı ve sıkıca sarıldı. "Beni buraya getirdiğin için teşekkür ederim. Burası kesinlikle büyüleyici!"

Hauk gözlerini kapadı ve elini onun yumuşak sarı saçlarına gömdü. Şimdi tüm vücudu onu arzuluyordu. Öyle ki onu kollarına alıp yatak odalarına götürmemek için kendini zor tutuyordu. Cesur küçük faresiyle sınırsız zaman geçirebilmek için herkesi evden çıkarmak için sabırsızlanıyordu.

"Bana mı öyle geliyor," dedi Cailen. "Yoksa Hauk'un koca kıcı onu o kadar küçük gösteriyor ki, onu ortadan ikiye ayırmaması bir mucize mi?"

Hauk sinirli bir hırıltıyla geri çekilerek ona ters ters baktı. Aslında herkes ona bakıyordu.

"Ne?" diye sordu masumca. "Sanki hepiniz aynı şeyi düşünmüyormuşsunuz gibi. Adam kocaman. O değil."

Syn çöreği Caillen'ın elinden çekip aldı. "Fark etmediysen söyleyeyim, koca götlü. Sen ve Desideria, Hauk ve Sumi'den daha büyük bir boy ve kilo oranı farkına sahipsiniz."

"Tabii ki hayır... değil mi?"

"Evet tatlım," dedi Desideria kucağında uyuyan kızını düzeltirken gülerek. "Hauk kadar uzun olmadığını biliyorum ama sen benden bir karıştan daha uzunsun ve o da Sumi'den sadece birkaç santim uzun... ve eğer kilom hakkında bir şey söylersen, şu andan itibaren Qillaq ayları patlayana kadar kız kardeşlerinden birinin evinde uyuyacaksın."

Caillen gözlerini devirdi. "Kadınların kilolarıyla ne alıp veremediği var? Gah! Sen hamilesin, Ria. Şu anda hamilelik öncesi pantolonuna sığmaman gerekiyor. Öyle ya da böyle, umurumda değil... Kadın, sen benim gözümde mükemmelsin. Ben seksi, ateşli bir savaşçıyla evlendim, tartıdaki bir sayıyla değil. Ya da makyajını yapana kadar vücudunda yaşadığına inandığın bu mutant yaşam formuyla. Bana gerçekten inanman için bunu kaç kere söylemem gerekiyor?"

Desideria memnun bir gülümsemeyle Shahara'ya baktı. "Bana kardeşini neden sevdiğimi mi sordun? İşte bu büyük bir olay. Onu doğru eğitmişsin."

Caillen sırttı, sonra da geçirdi.

Shahara inleyerek gözlerini devirdi ve Desideria'ya uzun, sert bir bakış attı. "Ne diyordun?"

"Henüz üzerinde çalışılıyor." Desideria kızını Caillen'a teslim etti. "Önümüzdeki bir saat boyunca ona kötü alışkanlıklar öğretmemeye çalış." Ayağa kalktı. "Ve

Antrenmandan bahsetmişken, Sumi'yi maça hazır hale getirmek için yapmamız gereken ciddi işler var."

Shahara Devyn'i Syn'e teslim etti. "Yapma bile demeyeceğim. Ben zaten daha iyi biliyorum. Hangisinin daha kötü olduğunu bilmiyorum. Devyn'in senden ya da Vik'ten öğrenecekleri."

Vik homurdandı. "Ben kanepede oturup, ellerini kaşıyan biri değilim."  
\_"

"Vik!" Syn tersledi. "Biliyorsun, Eleron seni çöp öğütücüsü, değil mi? Böyle devam ona yeşil ışık yakacağım." Devyn

onlara gülerek babasının kucağında zıpladı.

Shahara, Dancer'ın yanında durakladı. "Çocuklarla mı kalıyorsun yoksa bizi mi takip ediyorsun?"

"Sen. Sumi'nin ne bekleyeceğini bildiğinden emin olmak istiyorum. Ama gitmeden önce..." Dancer, Sumi'nin şimdiye kadar gördüğü en küçük bebeği sessizce kucağında tutan küçük esmer kadına doğru yöneldi. Yeni doğmuş bebeğe bakabilmek için yanına diz çökmeden önce kadının yanağını öptü. "Hey, Cezar, babanın aklını başından alan küçük adamla tanışmak bir zevk. İki Andarion ve bir Phrixian tarafından neredeyse kışına tekme yiyordun."

Onun karşısında ve Maris'in yanında oturan kızıl-kahverengi saçlı çekici adam güldü. Zarya gibi o da kucağında birkaç aylık bir erkek bebek taşıyordu.

Dancer elini Sumi'ye doğru uzatmadan önce sırttı. "Zarya Cruel," diyerek başını gülen adama doğru eğdi, "Ture Xans-Sulle, Sumi'mle tanış."

*Aman Tanrım. Ailesini kaç kişi daha oluşturuyor?* Bu adil değildi. Onunla tanışacak hiç kimsesi yoktu. Gerçekten de kendi insan ordusuyla gelmişti.

Yine gergin bir şekilde yavaşça onlara yaklaştı. "Merhaba."

Zarya ayağa kalkıp ona sarılabilmesi için oğlunu Dancer'a teslim etti. Geri çekilmeden önce Sumi'nin sırtını sıvazladı ve iki elini de kendi ellerinde tuttu. "Yüzündeki o ifadeyi biliyorum. Bir yıldan daha kısa bir süre önce ben de öyle olmuştum." Başını Ture'ye doğru eğdi. "En iyi arkadaşım da bize katıldığında öyle olmuştum. Ama iyi haber şu ki, hepimiz seni seviyoruz çünkü Hauk seni seviyor. Ve eğer şeye ihtiyacın olursa, biz artık senin aileniz. Tek yapman gereken bizi aramak ve biz oradayız."

Gözlerinden yaşlar süzüldü. "Teşekkür ."

Dancer gururlu bir baba gibi Cezar'ı yanlarına getirdi. O kadar küçüktü ki Dancer'ın avucuna kolayca sığırdı. "Onu tutmak ister misiniz?"

Bu düşünce karşısında yüzünü buruşturdu. "O çok küçük."

Zarya güldü. "Birkaç gün önce onu ilk kez bana teslim ettiklerinde ben de aynı tepkiyi vermiştim. Hala birilerinin benim sorumlu bir ebeveyn olduğumu düşünmesine şaşıyorum."

Dancer gülerek Sumi'nin arkasında durdu ve Cezar'ı onun kollarına bıraktı.

Yeni doğmuş minik bebeğe bakarken duygularına hâkim olamadı. Zarina'yı kucağına almaktan keyif almış olsa da bu tamamen farklıydı. Ture'nin kucağındaki bebeğe bir göz attı. "Aralarında gerçekten sadece birkaç ay mı var?"

Zarya başını salladı. "Öyleler."

"Bebeklerin bu kadar hızlı büyüdüğünü hiç fark etmemiştim."

"İnanılmaz derecede hızlı," dedi Maris, Ture'nin kucağındaki bebekle birlikte onlara katılırken. "Bu bizim oğlumuz, Terek. Beş aylık... Zarina'dan sadece birkaç hafta büyük."



Yumruğunu çiğnerken Terek'in yüzünde çok ciddi bir ifade vardı. Yüzü iri, kara gözleri tarafından yutulmuştu.

"O çok güzel, Mari. Onunla gurur duyduğunu biliyorum." Önce Cezar'a, sonra da odadaki diğer tüm bebeklere bakarken gözleri yaşlarla doldu. Özellikle de Lillya'ya.

İlk kez Thia'nın acısını anlıyordu. Onlarla birlikte olmanın neden bu kadar zor olduğunu. Bu... hayat böyle olmalıydı. Savunan ve koruyan bir aile. Çocuklarını herhangi bir düşmandan korumak için cehennemin içinden geçen anneler ve babalar.

Bunu hiç bilmiyordu. Thia onu bulmadan önce neredeyse büyümüştü.

Ve Kalea.

Orada tek başınaydı. Onu tutacak ve sevecek kimse yoktu. Onu zarardan koruyacak kimse yoktu.

Kızının, onu daha az önemsemeyen insanların elinde olduğunu düşündükçe hıçkırıklara boğuldu. Ellerinden gelen her şekilde ona zarar vermekten çekinmeyecek insanlar.

Cezar'ı annesine geri verdi, sonra da kalbini parçalayan acıdan kaçmak için odadan kaçtı. Hayatında istediği tek şey buydu.

Güvenlik. Sevgi. Kızını, ona Sumi kadar değer veren insanlarla birlikte büyütebileceği bir yer.

Birden Dancer'ı arkasında hissetti. Kollarını ona doladı ve içinde tuttuğu tüm acıyı dışarı atarken onu sıkıca tuttu.

Zarya az önce olanlardan dolayı şaşkın bir halde etrafına bakındı. "Yanlış bir şey mi söyledim ya da yaptım?"

Syn üzüntüyle başını salladı. "Sumi'nin Birlik gözetiminde bulup kurtarmaya çalıştığımız bir kızı var."

Maris Terek'i sıkıca kavrarken yüzünü buruşturdu. "Bunu düşünmemiştim bile."

Syn onun sırtını sıvazladı. "Hiçbirimiz yapmadık. Bebeklerimizle gurur duyuyoruz ve onları göstermek istedik."

"Evet, ama eğer onlarla birlikte olamazsak..." Zarya kendi hıçkırıklarına boğuldu. "Onu incitmek istememiştim. Çok özür dilerim."

Syn bakışlarını oradaki herkesin üzerinde gezdirdi. Sayısız kez, tek bir amaç için savaşa gitmişlerdi. Konu aileleri olduğunda nadiren bu kadar birlik . "O bebeği geri alacağız."

Maris başını salladı. "Safın hâlâ bağlantıları var. Yapabileceğimiz her iyiliği istemenin zamanı geldi."

"Çoktan bulduk," dedi Syn hüzünlü bir iç çekişle, "ama henüz bir şey bulamadık."

Maris homurdandı. "Bağlantılarınız var, evet. Ama artık öz ailemin sahip olduğu erişimi göstermenin zamanı geldi."

Hauk, Sumi sonunda kesik kesik bir nefes alana kadar ona

yakın durdu. "Seni utandırdığım için çok özür dilerim."

Samimi bakışlarıyla buluşabilmesi için çenesini yukarı kaldırdı. Onu rahatlatmak isteyerek gözyaşlarını öptü. "Beni utandırmadın, *Mia*. Çok yakında kızımız onların çocuklarıyla birlikte oynayacak. Ve şimdiye kadar doğmuş tüm kız çocuklarından daha fazla şımartılacak. Bizim sevgimizden başka bir şey bilmeyecek. Sana yemin ederim."

"Kızımız mı?" diye sordu büyükannesi aniden.

Omzunun üzerinden büyükannesine ve kuzenine baktı. "Sumi, kızını bulduğumuzda beni babalıkla onurlandırmayı kabul etti."

Sumi'ye gülümsedi. "Yani şımartacak bir torunum daha mı olacak? Ne kadar harika! O zaman şu eğitim işine başlayalım da aileni sağlamlaştıralım, Dancer. Kalbine layık bir dişiyle yuva kurduğunu görmek istiyorum ve benim için sevip şımartacağım başka bir çocuktan daha değerli bir şey yok."

Hauk başını eğdi, büyükannesi bu kadar nazik ve kabullenici olduğu için minnettardı. Ancak annesi başka bir hikâyeydi. Çok daha gelenekçiydi ve bir insanla birlikte olduğu için onu asla affetmezdi. Ve onun Kalea'ya bakacağından bile şüpheliydi.

Bunun bir önemi yoktu. O ve Sumi, büyükannesinin sevgisini asla özlememesi için ona değer vereceklerdi.

Shahara ve Desideria yavaşça onlara katıldı.

"Bölüyor muyuz?"

Sumi onların nezaketi karşısında gözyaşlarını içine çekti. "Özür dilerim. I -"

"Şşş," dedi Shahara. "Özür dileme. Hepimiz anlıyoruz ve seni incittiysek çok özür dileriz."

Sumi onu kucakladı. "Tanrım, hayır. Hepiniz o kadar harikaydınız ki, sanırım bu beni daha da zorlaştırdı. Buna alışık değilim."

Desideria güldü. "İnanın bana, hepimiz bu duyguyu biliriz. Ablam evlenmeden önce beni ve kocamı öldürmeye çalıştı."

"Ne?" Sumi nefes nefese sordu.

Shahara başını salladı. "Bu, ikisini de cinayetle çalıştıktan sonraydı. İnsan kendi ailesini takdir ediyor, değil mi?"

"Maalesef... evet."

Shahara onu kolundan tutarak omzunu sıvazladı. "Unutma, aile mükemmel değildir. Sadece bizimki mükemmeldir." Koridorun sonundaki spor salonuna doğru ilerledi. Fain geride kaldı.

Sumi evin geri kalanındaki savurganlık göz önüne alındığında ne bekleyeceğinden emin değildi. Ve spor salonu kesinlikle hayal kırıklığına uğratmadı. Dancer'ın fiziği düşünüldüğünde bu anlamlıydı. Muhtemelen burada diğer yerlerden daha fazla zaman geçiriyordu.

Şu anda oda kış bahçesi gibi açık ve havadardı, ancak her yerde VR monitörleri vardı. Üç ayrı dövüş alanı vardı. İkisinde matlar vardı, biri ise sert zemindi. Şimdiye kadar gördüğü ya da duyduğu bilinen tüm silahlar bir duvarı kaplayan raflardaydı. Bir ucunda atış poligonu vardı. Bunun yanında, diğer fırlatma silahları için de hedeflerle donatılmış bir okçuluk alanı. Farklı türde kum torbaları, mankenler ve hız torbaları...

Her şeyi içine sindiremiyordu bile.

Sumi ona ölü gibi baktı. "Sahip olmadığın herhangi bir egzersiz ekipmanı var mı?"

"Nasıl bu kadar seksi kalabildiğimi sanıyorsun?" Ona göz kırptı.

Onun alaycı ses tonuna güldü. Yine de haklıydı. Erkek son derece ateşliydi. Ve onu burada arkadaşlarıyla birlikte antrenman yaparken hayal edebiliyordu.

"Splatterdome'u kullanacağız," dedi Fadima, altındaki daracık egzersiz kıyafetini ortaya çıkarmak için kıyafetlerini çıkarmaya başlarken. "Ya da en iyi bilinen adıyla ringi." Uzun bir asa kaptı ve mindersiz dövüş alanına doğru ilerledi.

Sumi Lig iç çamaşırlarına kadar soyundu. Dancer ona kuzeninin seçtiğine benzer bir asa uzattı. Sumi asaya uzanırken, Fain de onlara katıldı.

"Savaşmak için yakıta ihtiyaın var." Fain ona sosisli kek uzattı.

"Teşekkür ederim." Gülümseyerek adamın elinden küçük tabağı aldı ve Dancer ile kuzeni yaklaşan maçın kurallarını açıklarken kekleri yedi.

Temelde rakibinizi onurlu bir şekilde öldürmekten başka hiçbir kuralı yoktu.

"Dariana'nın sırtına asla vuramazsın," diye uyardı Fadima. "Bunu yaparsan, hakemler seni yaralar."

Gözleri büyüdü. "Nasıl yani?"

"Ona nereden ve ne kadar sert vurduğunuza bağlı. Sadece bir uzvunuzu bağlayacakları küçük bir ceza da olabilir, bıaklanmanıza neden olacak daha büyük bir ceza da." Fadima اساسını kullanarak bacağının arkasında onu kesebilecekleri bölgeyi gösterdi.

Evet, tamam. Sumi bu kuralları sevmeydi. Andarions gerçekten de oynamadı. "Kazara bir darbe," diye devam etti Fadima, "onun döndüğü gibi, sayılmaz." Omzuna vurdu. Başka bir asa uzattı Dansçı. "Hadi ona gösterelim, kuzen."

İkisi bir Lig lm maçı ya da Andarion ringi unvan dvşndeymiş gibi birbirlerinin peşinden giderken Sumi neredeyse reğini yutacaktı. Onları hayranlıkla izlerken Fain ona su uzattı.

Fadima Dancer'ın kafasına, temas etseydi ölümcül olabilecek bir vuruş yaptı. Neyse ki onu yakaladı ve eğildi.

"nden gelen her şeye izin verilir," diye açıkladı. "Kural, rakibinizin darbenin geldiğini ya tam olarak ya da çevresel olarak görmesi gerektiğidir. Bunların hepsi yasal darbelerdir."

Asasını iki eliyle yatay olarak havaya kaldırdı. "Bu, sakatlandığınız ve mola ya da burkulma setine ihtiyaınız olduğu gibi küçük bir mola talebidir. Bu

size sadece üç dakika veriyor."

Kız uzaklaşırken, Dancer omzuna vurmuş gibi yaptı. Sumi'ye baktı. "Eğer ara vermek istediğinde ona vurursan, silahını kaybedersin."

Fadima'nın arkasına geçti. "Yüzü size dönükken alacağınız darbeler kaçınmanız gereken darbelerdir."

Sumi yemeğini yuttu. "Ben o grevi yapmazdım zaten." "Evet, ama..."

Fadima, Dancer'ın sözlerini "Dariana hilekâr bir kaltak," diye bitirdi. "Vuruşlarınızı ve öfkenizi her zaman kontrol altında tutmalısınız ki sizi hakemin yanlış anlayacağı bir geri saldırıda bulunmaya ikna etmesin."

"Ah, anladım." Sumi parmaklarını yaladı ve asayı Dancer'dan almak için harekete geçti. "Hadi bunu deneyelim."

Hauk, yapmak istediği son şey olmasına rağmen bir adım geri çekildi. İçindeki her içgüdü Sumi'yi korumak istiyordu. Bu acı verici, zorlu bir ağrıydı.

Ama Sumi'nin vermek lazım, inanılmaz bir dövüşçüydü. Fadima'nın vuruşuna karşılık verdi. Dairesel hareketleri kusursuzdu ve yumruklarının arkasında iyi bir ağırlığı vardı.

"Dang!" dedi Fadima'nın yanına vurduktan sonra geri adım atarken. "Andarionlar sağlamdır. Elinde bir asayla mı doğdun sen?"

Fadima güldü ve Hauk'a baktı. "Yeteneklerim için erkeğini suçlamalısın. Sürekli benimle kavga ediyordu. Onunla dövüşmeyi ya da yara bere içinde kalmayı öğrenmek zorundaydım."

Hauk homurdandı. "Dilinden yalanlar dökülüyor kuzen. Ben masum bir kurbandım. Yerde yatıyor, tam bir uyum içinde oynuyordum ve

Sırtıma doğru koşar, takla atar ve beni ." "Bunu

yaptım," diye itiraf etti Fadima gülümseyerek.

"Ve unutmayalım ki," diye ekledi Fain, "kaç kez top oynuyorduk ve birdenbire koşup bizi yere düşürüyordu."

"Bu ancak taşaklarımıza tekme attıktan sonra oldu."

Fadima güldü. "Dediğim gibi, hakkımda kötü düşünmene alınmadım kuzen." Sumi'nin bakışlarıyla karşılaştı. "Ama Fain'i bir dövüşte asla yenemedim. Demir Çekiç ortaya çıkana kadar, Andarion tarihindeki en genç Ring unvanı sahibiydi ve tüm kariyeri boyunca tek bir maç bile kaybetmedi."

"Demir Çekiç, ne?" Sumi kaşlarını çatarak sordu.

"Demir Çekiç efsanevi bir Andarion ödüllü dövüşçüsüdür," diye açıkladı Fadima. "Birkaç yıl önce tüm sıkletlerde ve her iki ligde de yenilmeden emekli oldu."

Dancer çenesini kardeşine doğru salladı. "Gençliğinde Fain de bir o kadar ünlüydü. Kendi kuşağının en ünlü Ring ödüllü dövüşçülerinden biriydi ve eğer ölmeseydi üç unvanın da namağlup şampiyonu olacaktı..." Sesi kesildi.

"Kız kardeşimle evlenmemiş olsaydı." Bu bilgi onu daha da hasta etti. Omira, Fain'e çok pahalıya mal olmuştu.

Fadima ara vermek için asayı

kaldırdı. Sumi hemen durdu.

Ağır ağır nefes alarak Dancer'a etkilenmiş bir ifade verdi. "Dişiniz çok iyi eğitilmiş." Asayı Shahara'ya fırlattı. "Bir denemene izin vereceğim ve ne düşündüğünü görecek."

Sumi, Shahara onun peşine düşene kadar hazır olduğunu düşünüyordu. Psikopat, on kollu bir yel değirmeni gibi peşinden geldi. Bir dakikadan az bir sürede,

Shahara onu sırt üstü yatırmıştı.

Hauk, Sumi'nin düştüğünü görünce homurdandı.

Fain onu yakaladı. "Bu bir eğitim, *Drey*. Bunu yapmak zorundalar." Bunu biliyordu ama yine de...

Sumi yüzünde şaşkın bir ifadeyle ayağa fırladı. "Ne yaptın sen? Bu inanılmazdı! Öğret bana!"

"Ve ben," dedi Fadima bir asa daha alırken. "Hiç böyle hareket eden birini görmemiştim."

"Çünkü ikiniz de uzunsunuz. Bir insan için öyle olsam da, beni cüceleştiren pek çok Phrixian, Andarion, Partinie ve diğer devasa ırklarla karşı karşıya geldim." Başını Desideria'ya doğru eğdi. "O hareketlerde benden bile daha iyi. Antrenmanda Caillen'ı yüzüstü yere serdiğini gördüm ve *ben* bile bunu yapmakta zorlanıyorum. Kardeşim son derece başarılıdır."

Desideria homurdandı. "Öyle olduğunu sanmıyorum, Shay." "Ne demek istiyorsun?"

"Kardeşinin senden ne kadar korktuğunu gerçekten küçümsüyorsun. Büyürken onu bir çok kez kıza dönüştürmekle tehdit ettin."

"Hmm... kötü huylu bir turah'a dönüşmesini engelleyememem çok kötü oldu."

Desideria güldü.

"Ama ne yazık ki sopalarla dövüşmeyeceksiniz." Hauk duvara gitti ve alıştırma kılıçlarını indirdi. Birini Sumi'ye, diğerini de Shahara'ya verdi.

Shahara yüzünü buruşturdu. "Ben bir bıçak dövüşçüsüyüm. Temel kılıç becerilerim var ama övünülecek bir şey değil."



Desideria ondan aldı. "*Bu* benim uzmanlık alanım. 'Qillaq' kılıç taşıyıcısı demek."

Sumi, Desideria'nın şişmiş karnına baktı. Henüz hamileliğini göstermemiş olan Dariana'yla dövüşmekle ilgili bir sorunu olmasa da, üçüncü üç aylık dönemine girmiş bir kadınla dövüşmek tamamen başka bir konuydu. "Meraktan soruyorum, tam olarak ne zaman doğuracaksın?"

"Hala birkaç haftam daha var."

Sumi geri adım attı. "Evet... Bence bunu yapmamalıyız."

Desideria alay etti. "Ben Qillaq'ım. Büyük büyükannem savaş *sırasında* doğum yaptı. Kızını teslim etti ve ardından düşmanlarını sahaya gömdü. Söz veriyorum, normalde olduğum kadar merkezde olmasam da, bana ya da Vashe'ye zarar vermeyeceksiniz."

"Vashe?"

"Taşıdığım oğlum. O bile buna hevesli. Sadece dövüş ihtimali bile onu heyecanlandırıyor."

Sumi afallamıştı. "Bu konuda hâlâ emin değilim."

Desideria dövüşmeye başlayana kadar böyle düşünüyordu. Vuruşları ve savuşturmaları Shahara'nın asayla yaptığı hareketler kadar kusursuzdu.

"Lordum, hamile *değilken* sizinle yüzleşmekten nefret ediyorum."

Desideria güldü. "Sana söylemiştim. Ama..." Geri adım attı. "Şu an çok yorgunum." Kılıcı Fadima'ya uzattı. "Ve tualete gitmem gerekiyor. Vashe mesanemin üstünde dans ediyor."

"O acıyı ben de hissettim. Taşıdığım her çocuk benimkini trambolin olarak kullandı." Fadima Sumi'yle yüzleşti. "Senin de bir molaya ihtiyacın var mı?"

"Gitmeye hazırım."

Onlar dövüşürken Hauk büyükannesinin yüzündeki tuhaf ifadeyi fark etti.

Onun yanında durmak için hareket etti. "Bir sorun mu var, Yaya?"

Birkaç dakika boyunca hiç konuşmadı. Sonra, annesinin onu kestiği omzuna dokundu. "Söyle bana, Dancer. Annen seni azarladığında, bunu hak etmek için ne yaptın?"

Adam cevap vermeden uzaklaşmaya başladı ama kadın onun kolunu yakaladı.

"Ben yaşlıyım *Tana*, bunun için senin hakkında kötü düşünmeyeceğim. Ama hiç kimse bana yaptığın şeyin ne kadar yanlış olduğunu söylemedi ve bu yüzden seni herkesin önünde yaraladı."

Hauk, zihninde sadece bedenine değil, anılarına da sonsuza dek kazınmış olan o güne geri dönerken irkildi.

On sekiz yaşındayken Darice kadar inatçıydı. Dariana'nın yas dönemi sona ermek üzereydi ve annesi onların yemin törenini planlamıştı.

"Bunu yapmayacağım, Matarra."

Yüzüne karşı hırladı. "Bunu yapacaksın."

Hauk kararlıydı. "Onu karım olarak kabul edemem."

İnkâr ettiği için onu terslemişti. "Seni başka kimse istemiyor. Anlıyor musun? İğrençsin. Deforme olmuşsun. Sana biat edecek başka soylu aile yok. Hiçbir sebep için. Ve o senin kardeşinin dul eşi."

"O benim kardeşimin katili."

Bu sefer o kadar sert vurmuştu ki, dişlerini gevşetmişti. "Bunu asla yüksek sesle söyleme!"

Ona ters ters bakarken dudaklarındaki kanı silmişti. "Oradaydım Matarra. Ona verdiği ilaçları kullandığımı gördüm. Bu yüzden onu yok etti."

onurla eve taşıdığım ceset." "Yalan

söylüyorsun!"

"Neden yalan

söyleyeyim?"

"Kendini korumak

için."

"Neyden? Utançtan mı? Aşağılanma mı? Senin ve Dariana'nın düşündüğünün aksine, onu ben öldürmedim, Matarra." Tek istediği annesinin gerçeği anlamasıydı. Ona ölmesi gereken bir pislikmiş gibi bakmayı bırakmasıydı. "Ne yaptığını anlayamayacak kadar yüksekte olan Keris kendi canına kıydı. Hattı kesti ve -"

Çılgılık atarak ona öyle bir saldırmıştı ki, adam tökezleyip düşmüştü. Onu boğazından yakalamış ve adam niyetini anlayamadan omzundan gagasına kadar etini pençelemişti. "Yalanlarının tek kelimesini bile birine söylersen, sürgündeki o insan sevici pisliğe katılabilirsin. Tanrıların tek ve gerçek oğlumu alıp beni *seninle* bıraktığına inanamıyorum. Kutsal olan her şeye rağmen hiç dönmemiş olmanı dilerdim."

"*Dansçı mı?*"

Büyükannesinin onu aradığını fark etmesi bir dakika sürdü. Gözlerini kırpıştırarak ona baktı. "Evet, Yaya?"

"Neden seni azarladı?"

Duygularını bastırdı ve en basit, en az acı veren açıklamayla cevap verdi. "Çünkü kardeşimin ölmesine izin verdim."

Derin bir iç çekti. "Bundan daha fazlası olduğunu biliyorum. Bir gün, Dancer, umarım bana gerçeği söyleyeceğine güvenirsin."

O uzaklaşırken kapı açıldı ve asık suratlı bir Nykyrian ile Syn görüldü. Bu ifadelerin ne anlama gelebileceğini düşündükçe içi ürperdi.

"Ne?"

Syn cevap vermeden önce Nykyrian'a baktı. "En sevdiğimiz How Screwed Are You raporunun zamanı geldi."

"Oh ne güzel," dedi Hauk sert bir sesle. "Günüm zaten berbat geçiyordu. Benim için daha fazlasını yapman ne kadar hoş."

"Benim için zevktir."

Hauk Syn'i görmezden geldi ve sorusuna gerçekten cevap verecek olan Nyk'a döndü. "Peki neler oluyor?"

"Aramızda bir hain var. Ve onları bulup bağırsaklarıyla boğacağız. Ama bu arada Kyr, Sumi'nin iltica ettiğini biliyor."

Hauk midesinin yere çarptığını hissetti. "Ne?"

Syn başını salladı. "Ama durun, dahası da var. Kızına henüz zarar vermedi... Maris bize Kyr'ın onu sen ve Sumi için kullanmak için elinden geleni yapacağını garanti etti. Bu da Kyr'ın yapacağı bir şey. Yani ikinizi elde etmek için onu kullanma şansı olduğunu düşündüğü sürece kız güvende. Ama fazla vaktimiz yok, yoksa biriniz ya da hepiniz ölürsünüz."

## BÖLÜM 30

Hauk bir süre daha Sumi'yi diğerleriyle dövüşürken izledi. *Mia*'sı şimdiye kadar tanıdığı en güçlü, en cesur dişiydi.

Ama bu haber onu paramparça edecekti.

Onun yüzündeki gülümsemeyi çalma düşüncesi içini parçaladı. Tek istediği onu mutlu etmekti. Ne pahasına olursa olsun onu korumak. Onu incitmek için çok kişi çalışmıştı. Ve o bir gün için yeterince ağlamıştı.

"Sumi'ye söylemek için bekleyelim. Önce daha fazla bilgi istiyorum."

Nykyrian onun sırtını sıvazladı. "Anlaşıldı. Ebeveynler olarak anlıyoruz. Nasıl tepki vereceğimizi biliyoruz."

Syn homurdandı. "Evet. Bir silah seç ve gerçekten aptalca ve intihara meyilli bir şey yap."

Hauk arkadaşına sert bir bakış fırlattı. "Yine de buna boyun eğebilirim. Gün daha yeni başlıyor."

"İşte bu yüzden hepimiz buradayız. Sol bacağın bende. Nyk sağını aradı."

"Benim de bayılma görevim var," dedi Darling onlara katılırken. "Gruptaki en yeni baba olduğum için bana zarar verme olasılığınızın daha düşük olduğunu düşünüyorlar... yani sizden sonra."

Hauk Darling'e güldü. "Siz hasta piçlersiniz."

Nyk kolunu Hauk'un omuzlarına doladı ve ona nadiren sarıldı. "Ama sadece senin için, kardeşim."

Nyk'in kolunda uzun zaman önce yaşanan kapsül kazasından kalan yara izine baktı. Bu erkek için yapamayacağı hiçbir şey yoktu.

Darling kulağındaki bağlantıya dokunmadan önce kaskatı kesildi.

"Git." Hauk diğer uçtan Maris'in sesini belli belirsiz

duyabiliyordu.

"Hemen geliyorum." Darling bağlantıyı kesti. "Maris'in bir güncellemesi var. Bizi iletişim odasında istiyor."

Hauk başını eğdi. O kapıya doğru ilerlerken Sumi eğitimine ara verdi.

"Bir sorun mu var?"

Kahretsin, bazen çok anlayışlı olabiliyor.

Onu üzmemek istemediği için hafif bir öpücük verdi. "Bunun iyi bir haber olmasını umuyoruz." Umarım yalan değildir.

"Kalea hakkında mı?"

Başını salladı. "Çalışmaya devam edin ve bir şey bulur bulmaz size haber vereceğim."

"Tamam." Onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Seni seviyorum."

Bu sözler onun için hiç eskimedi. "Sen de *Mia*." Bir an için onun kuzenine ve Shahara'ya doğru koşmasını izledi. Dudağını ısırarak vücudunun anında sertleştiğini hissetti. Başka hiçbir kadın ona onun yaptığını yapmamıştı. Çekici kadınlar onu tahrik etmiş olsa da, Sumi'nin nefes almaktan başka bir şey yapmadan yarattığı açlıkla kıyaslanamazdı.

Gah, bu dayanılmazdı.

Ve Şu anda, onun kıyafetlerini çıkarmak ve onu Őehvetten çılgına eviren o vücutu tatmak dışında yapacak başka işleri vardı.

Kapıya doğru yöneldiğinde, büyükannesi ona Şüpheli bir bakış attı. "Yaşlı bir kadın bunu öğrenebilir mi yoksa bu sadece horozlara özel bir olay mı?"

Hauk, büyükbabası hayatta olduğundan ve babasıyla anılarını tazelediğinden beri duymadığı eski, pek de uygun olmayan bir terimi kullanması karşısında tıkanı. "Bize katılmaktan ekinme, Yaya. Nerede olursam olayım her zaman hoş karŐılanırsın." Ona kolunu uzattı.

Sumi'ye son bir kez baktı ve gülümsedi. "Senin dişinin Dariana'yı yenme Şansı iyiden de fazla. O *harita* neyle karşı karşıya olduğunu bilmiyor."

"Senin tarafından elle beslendikten sonra, Yaya, sıradan bir dişinin benim için işe yaramayacağını bilmen gerekirdi. G , hüner ve g zellihte sana denk olmasını istiyorum."

ekici bir kızarıklık yanaklarını boyadı. "Yaşlı bir kuŐu pohpohluyorsun." "Dürüstçe ve içtenlikle konuŐuyorum. Bana öğrettiğin gibi."

"Paran'dan öğrendiğin kurnazlıkla konuşuyorsun. Beni her zaman b y lemeyi başardı. Onun dışında kimseyle evlenmezdim."

Kadının sesindeki hüznü duydu. "Ben de onu  zl yorum."

Gözleri h z n y d , başını salladı. "Seni her zaman sevdi, Dancer. Sana karşı sert olduğunu biliyorum. Hatta bazen acımasızdı ama seni olabildiğince güçlü kılmak için elinden geleni yapıyordu. Her zaman senin Savaş Kılıcı'nın varisi olacağını söylerdi."

Hauk, düşünmek istemediği anıları canlandırırken gözlerini kaçırdı. Büyükannesi gibi, büyükbabası da babasının Cairistiona'yı utandırdığı ve soylarını annesinin daha düşük soyuna bağladığı gerçeğinden dolayı hayatı boyunca babasına kızgın kalmıştı. Ve babası

Sanki babalarının onu pantolonunun içinde tutmamakla yaptığı hatanın onlarmış gibi, öfkesini üçünden de çıkarmıştı.

Ama bu çok uzun zaman önceydi. Ve Hauk büyükbabasının bu evin çatısı altında bir insan gördüğünde ne kadar öfkeleneyeceğini düşünmek bile istemiyordu. Hauk'un aile olarak bir araya getirdiği sürüyü boş verin. Kafasının içinde o yaşlı vızıltıyı duyabiliyordu - *tek iyi insan, çizme topuğumun altında ölü yatandır.*

Neyse ki o böyle düşünmüyordu. Hayatının büyük bölümünde ona yanlış yapan Andarions olmuştu. Onu eksik olarak gören Andarionlar. Ama ne yazık ki zalimlik tüm canlı türlerinde vardı.

Hauk iletişim odasına girdiğinde Maris'i kan bağına sahip olduğu ailesinin birkaç üyesiyle telefon görüşmesi bulduğunda düşünceleri dağıldı.

Bu da neydi böyle? Bu nasıl oldu?

Maris'i evlatlıktan reddetmekle kalmamışlar, ölüm fermanını da imzalamışlardı. Öyle ki Mari, küçük kardeşi Draygon'un sadece birkaç ay önce Dray'in onu öldürmek üzereyken açtığı yarayı hâlâ iyileştirmeye çalışıyordu.

Evet, cehennem tutmuştu.

Maris, kendisine ve odadaki diğerlerine katıldıklarında gülümsedi. Hauk'un görüntülü sohbet için kendisine katılabilmesi için bir adım geri çekildi. "Hauk, kardeşim Safir'le tanıştığını biliyorum."

Evet, vardı. Birçok kez. Ama Safir'i en son gördüğünde Saf'ın üzerinde Birlik üniforması vardı ve sırtında en iyi suikastçıları simgeleyen uzun bir örgü vardı. Şimdi Saf'ın siyah saçları omuz hizasında kesilmişti ve yüzünde kötü morluklar vardı. Sol kolunun askıda olduğunu söylemeye gerek bile yoktu.

Yaralarını görünce Hauk'un midesi bulandı. "Saf, lütfen buna bizim sebep olmadığımızı söyle."



Saf acı bir kahkaha attı. "Bu senin suçun değil, *Drey*. Hepinizin kaçabilmesi için kendimi Mari'ye kalkan olarak sunduğum anda neye bulaştığımı ." Kırık koluna baktı. "En azından ben öyle sanıyordum. Yine de hiç pişman değilim. cenazesine katılıp ailelerinizle yüzleşmek zorunda kalmaktansa, sağlığımı hayatlarınıza tercih ettiğimi bilerek parçalanmayı tercih ederim."

Hauk buna saygı duyabilirdi ve Saf'ın yakın ailelerinden biri olarak görülmesinin nedeni de buydu.

Saf gibi, çağrındaki diğer üç adam da bordo Phrixian savaş giysileri giymişti. Bir donanma ve iki ordu.

Maris içlerinden en uzun boylu olanı gösterdi. "Size Phrixian donanmasının baş komutanını takdim etmeme izin verin, Vadim Zahi." Kardeşlerinden farklı olarak açık kahverengi saçları ve gümüşü mavi gözleri vardı. "Onun yanında Phrixian ordusunun baş komutanı Valari Sadoq var." Çenesindeki yarık ve Hauk'unkine rakip olabilecek kaslı yapısı dışında, görünüş olarak Maris'in neredeyse aynısıydı. Aynı siyah saçlar ve gözler ve her türlü saçmalığın içini görebildiğini söyleyen o yoğun bakış. "Ve Val'in Phrixian kara kuvvetlerinin ikinci komutanı olan Madai Zhao." Madai kolaylıkla Maris'in ikizi olabilirdi. Aralarındaki tek fark yine daha iri yapılı olmalarıydı ve Madai'nin teni Maris'in soluk tenine kıyasla Hauk'unkine daha yakındı.

Maris geri adım atarak Hauk'u işaret etti. "Phrixian Yüksek Komutanlığı, sizi Sentella'nın yüksek komutanlarından ve kurucularından biri olan Hauk'un Savaşan Kan Klanı'ndan Dancer ile tanıştırayım. Kyr tarafından tutulan Hauk'un kızı."

Phrixianların bakışlarındaki birleşik öfke, güzellik ve ham dehşetten ibaretti. Onlar da kana susamıştı.

Val konuşmadan önce dişlerini sıktı. "Ailenize karşı yapılan korkakça eylemler için özür dileriz, Savaş Hauk. Sizi temin ederiz ki Phrixian kraliyet ailesinin hiçbir üyesi bu durum düzeltilinceye ve kızınız evine sağ salim dönünceye kadar rahat etmeyecektir."

Vadim başıyla onayladı. "Kardeşimiz - prens - ve babamız imparator da burada bulunup sizinle konuşamadıkları için üzüntülerini iletmemizi istiyorlar. Kraliçe Cairistiona ile görüşmek üzere Andaria'ya doğru yola çıktılar. İner inmez sizinle temasa geçeceklerinden eminim. Ancak babamız bu tür davranışlara göz yummadığımızı ve Phrixian ordusu ve donanmasının tümüyle emrinizde olduğunu bildirmek için sizinle derhal temasa geçmemizi istedi."

Hauk odadaki herkese kaşlarını çattı. "Bir konuşmanın ortasına düşmüş gibi hissediyorum."

Safir şeytani bir kahkaha attı. "Kyr beni Maris'in günah keçisi olarak kullanmaya karar verdiğinde iki şeyi unuttu. Birincisi, biz Phrixian'ız. Biriyle bir sorunun varsa, onunla savaşırsın. Onları bağlayıp işkence yapmazsınız. İki..." Acımasızca sırtıttı. "Ben bebeğim. Ailenin geri kalanı Mari'den nefret ediyor olabilir ama bana tapıyorlar. Ben gözde evladım."

Madai onu itti. "Sen bir pisliksin."

"Annemle babamın beni daha çok sevmesini kıskanıyorsun."

Hauk, Safir'in açıklamasına kaşlarını çattı. "Phrixianların aşk için bir kelimeleri olduğunu sanmıyordum."

Saf kıkırdadı. ". Ama olsaydı, en çok beni severlerdi."

Maris kardeşlerine gözlerini devirdi. "Kyr'in Safa yaptıkları yüzünden Phrixian imparatoru çoktan Andarion kraliçesi ve hem Exeterian hem de Triosan imparatorlarıyla temasa geçti ve bir antlaşma müzakere etti. Buraya geldiklerinde antlaşmaları imzalayacaklar ve Birlik'e karşı savaşta müttefikimiz olacaklar."

Hauk Maris'e bakarken hâlâ şaşkıındı. "Yani yine hepsi seninle mi konuşuyor?"

Maris yüzünü buruşturdu. "Sayılır."

"Ne gibi?"

Saf kardeşlerine şeytani bir sırtış fırlatırken sinirli bir iç çekti. "Ben olsam öyle yapardım. Tam karşımızda durmasına rağmen ona ne söylemem gerektiğini bana söylüyorlar. Katılıyorum, bu çok boktan. Ama çocukken bunu bana hep yaparlardı ve küserlerdi, o yüzden alıştım sayılır. Ancak ben onların evrensel tercümanı değilim ve bana hayattaki tek amacım buymuş gibi davranmalarından gerçekten bıktım."

Evet, kulağa doğru gibi geliyordu. Kardeşlerinin en küçüğü olan Hauk da birkaç kez oraya gitmişti. Ama bir sorusu daha vardı. "Bu Phrixianların da Karunlarla bir anlaşma imzaladığı anlamına mı geliyor?"

"Sayılır," dedi Maris tekrar. "Bu daha çok Karonluları ve özellikle de imparatorlarını öldürmemek ya da onlara saldırmamak için yapılmış gayri resmi bir anlaşma."

Hauk, toplanan arkadaşlarının etrafına baktığında, bu toplantıda şüpheli bir şekilde kimin eksik olduğunu fark etti.

Saf detay vermeden önce gergin bir şekilde boynunu ovuşturdu. "Babamız hâlâ Darling'e kızgın ve Darling de hâlâ... Maris'e karşı davranışını affetmiyor diyebiliriz. Hepimiz barış adına ikisini bir süre aynı odadan uzak tutmayı düşünüyoruz."

Hauk daha fazla aynı fikirde olamazdı. "Muhtemelen iyi bir fikir."

Vadim bakışlarını Maris'e doğru kaydırdı. "Ama kızınızı geri almak ve onu kaçıran kişinin adalet önüne çıkarıldığını görmek için kimle savaşmamız gerekiyorsa onunla savaşmaya hazırız. Güçlerimizi şimdiden harekete geçirdik ve birkaç saat içinde tarafsız bölgeye doğru yola çıkacağız, böylece bize ihtiyaç duyduğunuz her yere saldırabiliriz."

Val başıyla onayladı. "Ebeveynlere, özellikle de anneye saldırmak için bir çocuğu tutmak, tüm eylemlerin en utanç verici olanıdır. Buna müsamaha göstermeyeceğiz ya da buna katlanmayacağız."

Nykyrian başını onlara doğru eğdi. "Andarion varisi olarak, prensesimizi kurtarmak için yaptığınız yardımın unutulmayacağını ve imparatorluğunuza iade edileceğini bilmenizi isterim."

Vadim selama karşılık verdi. "Bu bizim için bir ayrıcalık, Majesteleri. Phrixianlar ve Andarionlar savaşta her zaman aynı tarafta olmamış olsalar da, Dokuz Dünya'nın en azılı ve en sadık savaşçıları olarak sizin ırkınıza her zaman saygı duyduk. Sizinle birlikte savaşmak bizim için onurdur."

Safir öne çıktı. "Ve Hauk, artık Birlik ile resmen savaş halinde olduğumuz için babamız Kyr'a bir ultiatom verdi. Kızınızı beş evrensel saat içinde Andarion ya da Phrixian gözetimine teslim edecek, aksi takdirde halkımız tarafından savaş suçlusu olarak görülecek."

Bu hoş bir dokunuştı. "Sence yapacak mı?"

"Dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum. O yaratık bir zamanlar tanıdığım kardeşim değil. Eğer onuru varsa, kızın gitmesine izin verecektir. Ama bunu otoritesine karşı bir meydan okuma olarak görebilir ve o zaman ne yapacağını bilemeyiz. Bununla birlikte, babamız Birlik üniforması giyen tüm Phrixianları geri çağırdı. Eğer hemen geri dönmezlerse, Phrixus'la olan tüm bağlarını koparmış olacaklar ve Maris bunun ne büyük bir mutluluk olduğunu size ilk elden söyleyebilir. Bir avuç Phrixian suikastçının Kyr ile kalmasını beklerken, diğerlerinin büyük çoğunluğu evlerine dönecek. Ve bunlardan iki binden fazla var. İçlerinden biri Kalea'yı nerede tuttuğunu biliyor olmalı. Büyük ihtimalle, onu koruyanlar Phrixianlar'dı. Öyle ya da böyle, onun yerini her öğrenebiliriz."

"Ve derhal harekete geçeceğiz," dedi Val. "Andarion prensesine zarar gelmemesi için elimizden gelen her şeyi yapacağız."

Hauk başını onlara doğru eğdi. "Teşekkür ederim komutanlar. Prensime ve varisimin de dediği gibi, bu ödenmeyecek ya da unutulmayacak bir onur ve borçtur."

Hep birlikte Hauk'a bir Phrixian selamı verdiler, o ve Nykyrian da ekran kararmadan önce bu selama karşılık verdiler.

Hauk, Maris'e kaşlarını çattı. "Ne yaptın sen?"

Umursamazca omuz silkti. "Safir sana söyledi. O altın çocuk. Ailem savaş becerilerini geliştirmesi için onu tehlikeye atmaktan çekinmese de, onun başarılarıyla her zaman gurur duydular. Herkesten daha çok. Sanırım bunun birçoğu, yavrunun en küçüğü olarak doğmuş olmasıyla ilgili. Ve onu her fırsatta ölüme terk ettiler. Ve o her seferinde meydan okurcasına hayatta kaldı. Eğitime başladığında hepimizden çok daha başarılı oldu. Birliğe girme kararını Kyr vermiş olsa da, en küçükleri olan Saf'ın başka seçeneği yoktu. Bu, yüzyıllar önce Birlik ile imzaladıkları Phrixian anlaşmasının bir parçasıydı. Yönetici ailenin en küçük oğlu her zaman Birlik'e asker olarak verilmiştir. Saf'ın bir gün Kyr'ın yerini almasını bekliyorlardı. Ama Saf kaçmamıza yardım edince Kyr onu esir aldı."

Hauk aniden midesi bulandığını hissetti. "Bana Saf'ın aylardır alıkonulduğunu ve işkence gördüğünü mü söylüyorsunuz? Bizim yüzümüzden mi?"

Bakışları donuklaşan Maris başını salladı. "Kyr onu cezalandırmalı ve serbest bırakmalıydı. Piç herif. Ve bunu tek bir kişiye bile söylemeyecek kadar akıllıydı. Haber aileye ulaşırsa neler olacağını biliyordu." Hauk'un yanında durmak için hareket etti. "Bu arada Saf hayatını Sumi'ye borçlu ve bu onun asla unutamayacağı bir borç."

"Nasıl yani?"

"Onu korkutmak ve hizaya getirmek için Kyr onu Saf'ı görmeye götürdü. Kendisine karşı gelinirse ne kadar ileri gidebileceğini, ona ve kızına neler yapabileceğini göstermek istedi. Sumi, senin peşinden gitmeden önce bunu babama gönderdi." Mari sesli mesajı dinletti. Sesi kısık ve yer yer bozuk olsa da, onun sesi olduğu anlaşılmıyordu.

"İmparator Zatyrr, umarım bu mesajı dinlersiniz ve size ulaşır. Bana Phrixianların işkencenin hiçbir türüne göz yummadığı söylendi. Lütfen bunun doğru olmasına izin verin. Efendim... Majesteleri, bunun benim görevim olmadığını biliyorum, ancak oğlunuz Safir Jari'nin yargılanmadan tutulduğunu ve rutin olarak işkence gördüğünü bilmenizi istedim. Sorgulanmıyor, Majesteleri. İşkence ediliyor.

Korkunç ve acımasızca. Başkomutanın öfkesinin ağırlığını hissetmesini istemesinden başka bir sebep yok. Bunu almanıza yetecek kadar uzun yaşayıp yaşamayacağını ya da Phrixianların bu tür şeylere karşı tutumunun ne olduğunu bile bilmiyorum. Ama babası olarak, bilmen gerektiğini düşündüm. Ona yardım etmenin başka bir yolunu bilmiyorum. Umarım . Ona yapılanları kimse hak etmiyor. Teşekkür ederim, efendim. Ve eğer isterseniz, lütfen bunu yok edin. Başkomutan bunu size gönderdiğimi öğrenirse hayatım tehlikeye girer."

Hauk, Maris'e bakakaldı. "Neden onu yok etmedi?"

"Sadece onu gönderen kadını bulup teşekkür edebilmek ve onu uyardığı için zarar görmediğinden emin olmak için sakladı. Babamın kadınlar hakkında ne düşündüğünü bilseydiniz, bu jesti *gerçekten* takdir ederdiniz. Konu dünyamızdaki kadınlara gelince, biz Andarion değiliz. Onlar halkım için sadece mal ve ganimettir. Bir amaç için bir araç. Babam steroidli bir kadın düşmanı. Cairistiona'yı kraliçe olarak kabul etmesine hâlâ şaşırıyorum. Bu da size bu işi ne kadar ciddiye aldığını ve Kyr'ın Saf'a ne kadar kötü işkence ettiğini gösteriyor."

Hauk bunun üzerine yüzünü buruşturdu. "Onu asla geride bırakmamalıydık."

Maris içini çekti. "Başka seçeneğimiz yoktu. Onu da yanımızda götürmeye çalıştım ama o Kyr ile kalmayı seçti ve bu sadakati onun hayatını ve Phrixus'taki kraliyet makamını kurtardı. Babamı savaşa gitmeye ve kızını bulmana yardım etmeye motive eden şey de bu. Sadakat ve onurun karşılığını ihanetle ödeyemezsiniz."

Yine de Hauk iyi bir erkeğe ve arkadaşına olanlardan dolayı kendini kötü hissediyordu. "Ona zarar verilmesini asla istemedim."

"Hiçbirimiz yapmadık. Ama senin Sumi için, o şimdi ölmüş olacaktı. Madai bana Saf'ın ona ulaştıklarında zar zor nefes aldığını söyledi. Kyr ona ne yaptı bilmiyorum ama iki saat daha dayanamayacağını söylediler. Bizim bile düşündüğümüzden daha kötü olmalı. Babam Saf'ın tıbbi raporunu alır almaz hemen savaş ilan etti."

Zavallı Safir. Tutulmak ve işkence görmek yeterince kötüydü. Ama ailesinin başına gelenler.

Bunu arkadaşına telafi edebilmesinin hiçbir yolu yoktu.

Maris ona orantısız bir sırıtış attı. "Bu arada, sonunda Safı genelevinden çıkarmanın bir yolunu buldum."

"Nasıl?" Hauk kaşlarını çatarak sordu.

"Ona Kyr'ın bir Andarion prensesini rehin tuttuğunu ve onun *senin* kızın olduğunu söyledim. Hemen diğerlerinin yanına gitti ve onlar da sizinle konuşmak için aradılar."

Hauk onu omzundan alkışladı. "Teşekkür , Mari."

"En azından bunu yapabilirim. Kaç kez yanımda olduğunu unutmadım. Benim ve Ture'nin hayatını kurtardın. Seksi canavarımıza borçluyuz."

Hauk güldü.

"Ah," diye duraksadı Mari. "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, Safa babamıza o mesajı kimin bıraktığını söylemedim."

"Neden olmasın?"

"Bu olmadan da Kalea'ya yardım etmek için yeterince motivasyonları vardı. Senin ve Sumi'nin, hayatını kime borçlu olduğunu öğrendiklerinde yüzlerini görmenizi istedim. Phrixianların minnettarlık için kelimeleri olmayabilir ama duygularımız var. Ve kelimelerin ifade edemeyeceği bazı şeyler vardır. Dahası, kim olduğumu ilk öğrendiğinde bana tekrar söyledi. O zamana kadar serbest bırakılmış olmasına ve Kyr'ın onun kardeşi olduğunu bilmesine rağmen, yine de ona yardım etmeye çalışıyordu." Maris sertçe yutkundu. "İyi bir kadının var Hauk. Onun durumunda olup da bir yabancı için her şeyi riske atacak pek kimse yoktur."

Hayır, yoktu. Ve Hauk onun Saf için yaptıklarını düşündükçe boğazı düğümlendi. Eğer Kyr öğrenirse...

Hauk, onun dürüstlüğüne ve yüreğine sahip biriyle daha önce hiç karşılaşmamıştı.

Gerçekten alışık olmadığı duygularla boğulmuş bir halde, spor salonuna geri dönmek için diğerlerini terk etti.

Sumi bir Andarion kılıç saldırısı öğreniyordu ki Fadima'nın geri çekilip dövüşten ayrıldığını gördü. Beyaz gözleri arkasındaki bir şeye odaklanmıştı. Ne ile karşılaşacağından emin olamayan Sumi döndüğünde Hauk'un yüzünde okuyamadığı yoğun bir ifadeyle onu takip ettiğini gördü.

Kızgın mıydı?

Daha kaynağını anlayamadan, adam onu yakaladı ve ayaklarından kaldırdı. Başı karnıyla aynı hizada olacak şekilde onu tuttu. Kılıcı bırakarak ona baktı.

"Dansçı mı?"

Cevap vermedi. Ona daha sıkı sarıldı.

Adam onu ringden çıkarıp denize bakan cam duvara doğru götürürken kafası karışan kadın elini adamın saç örgülerinde gezdirdi. Sonra onu önünde durana kadar yavaşça vücudundan aşağı kaydırды. Kulağına fısıldadı ama Andarion olduğu için ne söylediği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Anlamıyorum. Yanlış bir şey mi yaptım?"

Yüzünü ellerinin arasına aldı ve ona anlayamadığı bir sevgiyle baktı. "Sen kalbimin Ger Tarra'sısın ve sonsuza dek öyle kalacaksın." Ona o güne kadar tanıdığı en tatlı, en şefkatli öpücüğü verdi.

Gözlerini kapatarak onu içine çekti. Adam öpücüğü derinleştirmeden önce dişleri dudaklarını hafifçe . Vücudundaki her hormon aşırı hızlandı.

"Siz ikinizi biraz yalnız bırakalım mı?"



Dehşete kapılarak geri çekildiğinde Fadima, Shahara ve Desideria'nın onlara baktığını gördü.

Desideria sırttı. "Yaklaşık otuz altı ila kırk hafta içinde küçük bir War Hauk'a sahip olacağımıza dair kim bahse girmek ister?"

Daha da kötüsü, çocuklar ve Dancer'ın büyükannesi son kısmı duymak için tam zamanında geldiler.

O anda bir kara deliğin belirip onu içine çekmesini istedi. Dancer

utanmadan, onlarla yüzleşirken onu kollarının himayesinde tuttu. "Ne?" diye meydan okudu.

Darling ellerini kaldırdı ve genişçe sırttı. "Tek söylediğim, dün geceyi göz önüne alırsak, bir daha Zarya ve benim hakkımda senden saçmalık duymak istemiyorum." Dancer'a anlamlı bir bakış fırlattı. "Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

Dancer'ın yüzündeki kızarıklık anladığını gösteriyordu. Ama Darling'in neyi kastettiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Ve aklındaki en önemli şey bu değildi. "Haberin var mı?" diye sordu Dancer'a.

"Sadece Phrixianların Birlik'e savaş ilan ettiklerini ve Cairistiona ile bir antlaşma imzalamak üzere yola çıktıklarını."

"Gerçekten mi?" Maris'e doğru baktı. "Sana ne oldu? Onların ailesine geri mi döndün?"

Başını üzüntüyle salladı. "Şimdilik, bir Andarion elçisi olduğum gerçeğini onurlandırıyorlar. Ama işin korkunç yanı, şık Phrixian savaş giysilerimden vazgeçmek zorunda kalacağım ve savaşmak için kasvetli giysiler giymek zorunda kalacağım. Eski babam beni oldukça kaba bir şekilde görevden alıp mirastan mahrum bıraktığı için halkım kendi üniformalarını giymemi sorun edecektir." Sanki yeni bir şey gelmiş gibi sakallı yanağına vurdu. "Bekle!" Gülümsedi

Nykyrian. "Bir Andarion elçisi olarak, Andarion savaş kıyafeti giyme ayrıcalığına sahip miyim?"

"Elbette. Neden?"

Maris ellerini birbirine vurdu ve kalçasını Darling'inkine çarpmak için kullandı. "Sonunda savaşta kan kırmızısı giyebileceğim. Ve kırmızının içinde çok şık görünüyorum. Ooo, bu gece o botlardan sipariş etmeliyiz. Sadece Andarionlar savaş için nasıl aksesuar takılacağını gerçekten bilir."

Darling güldü ve başını salladı.

Sumi bu yorum üzerine kaşlarını çatı. "Dövüşürken ne giydiğin gerçekten önemli mi?"

"Tatlım, tabii ki . Dövüşeceksen öldürmek için giyinmiş olmalısın."

Bu kötü kelime oyunu karşısında hepsi inledi.

"Yeri gelmişken," diye araya girdi Dancer'ın büyükannesi. "Sumi'ye Dariana ile yapacağı maç için bir Savaş Hauk'u giydirdim."

Hauk büyükannesinin hareketleri karşısında sinsi bir kahkaha attı. "Bu onu kızdıracak."

"Niyetim de buydu."

Sumi, Hauk'a eğlenen bir bakış atarken nefesini sertçe içine çekti. "Hatırlat da büyükannenin kötü tarafına hiç bulaşmayayım."

Yaya ona gülümsedi. "Dancer'ın gözlerindeki o ışığı koru ve kılıcımın yanlışı tarafını asla görmeyeceksin."

"Tamam o zaman," dedi Sumi geri adım atarak. "Belki de gidip terden yıkanmalıyım. Stralen'in duyularınızı artırdığını duymuştum. Bu kadar terledikten sonra şu anda yanımda olmaya nasıl dayanabiliyorsun anlamıyorum."

Şakacı bir şekilde onun boynuna sokuldu. "Bu beni hiç rahatsız etmiyor." "Bunu duyduğuma sevindim, ama beni rahatsız ediyor."

Hauk gülerek, yapmak istediği son şey olmasına rağmen onu isteksizce serbest bıraktı. Ancak, halihazırda gelişmekte olan ciddi ereksiyonu için bir izleyiciye ihtiyacı yoktu. Ona ne kadar yakın durursa o kadar kötüleşecekti.

Kuzenine bakmadan önce bunu gizlemeyi umarak ağırlığını kaydırđı. "Devam etmesi gerekiyor mu?"

Fadima başını salladı. "Dürüstçe mi? Hayır. Maç için onun ağrımamasını istemiyoruz ve bir insan için inanılmaz derecede bilenmiş durumda. Sanırım Dariana'nın bu maçta dengiyle karşılaşacağını söylemek yanlış olmaz." Sumi'ye gülümsedi. "Yarın ona yardımcı olacak daha fazla hareket gösterebilirim. Tanrılar biliyor, onları şimdiye kadar gördüğüm herkesten daha hızlı kapıyor."

Bu onu konuda çok daha iyi hissettirdi. "O zaman düşünu al, *Mia*. Çıktığında doyurucu bir öğle yemeği

yiyeceğiz." "Doyurucu mu?"

"Evet," dedi Maris gülerek, "bir Andarion bu kelimeyi yemekle birlikte kullandığında ürpermekte haklısın. Ve bu ilginç olmalı. Kocam Perona'daki en iyi restoranın sahibi olan bir şef. Hauk'un öğle yemeği için planladığı her neyse onun yorumunu duymak için sabırsızlanıyorum. Yemeği pişiren siz olmadığınız sürece bu her zaman eğlencelidir."

Sumi onlara başını sallayarak oradan ayrıldı ve tek başına Dancer'ın yatak odasına gitti.

Pis kokusu konusunda şaka yapmıyormuş. İğrenç! Egzersiz yapmaktan nefret ettiği tek şey buydu.

Ama Dancer'ın aldırıyor gibi görünmesinden memnundu. Tişörtünü çıkarmaya başladığında havada ani bir değışim hissetti.

Döndüğünde gölgelerin arasından çıkan figürü görünce nefesi kesildi.

Bu Kyr'dı. Ve onu gördüğüne memnun olmamıştı.

## BÖLÜM 31

Kyr'in yatak odasında belirmesiyle Sumi daha önce hiç yaşamadığı türden bir öfkenin sıcaklığını hissetti. İçinde korku yoktu. Sadece onu parçalara ayırma ihtiyacı vardı.

Ona ters ters baktı. "Benden kaçabileceğini gerçekten düşünmedin, değil mi?"

Başını geriye atarak onun sorusuna güldü. "Sen lanet bir aptalsın. Bunu biliyor muydun? Seni avlamak için harcayacağım zaman ve çabadan beni kurtardığın için sana ne kadar teşekkür etsem azdır." Sahip olduğu her şeyle ona saldırdı. Tüm ağırlığıyla onu tam ortasından yakaladı ve yere devirdi. "Kızım nerede?"

Ona kafatasında zonklayan bir acı veren bir darbe indirdi. Ama umurunda değildi. Daha sonra canı yanacaktı. Şu anda önemli olan tek şey, Kalea'nın nerede olduğunu söyleyene kadar onu dövmektir. Onu sıkıştırmaya çalıştı ama adam onu tuttuğu yerden yuvarlandı ve ayağa kalktı. Bir hırıltıyla onu şifonyere çarptı.

Acı içinde yüzünü buruşturarak, bacaklarını ikisini de geri tekmelemek için kullandı. Dengesini kaybeden Kyr onu serbest bıraktı. Yumruklarıyla onun üzerinde döndü, ardından göğsünün ortasına sağlam bir tekme indirdi. "Nerede o, seni piç kurusu!"

"Onu istiyor musun? Bana teslim ol, ben de onu serbest bırakayım."

Onun ne kadar aptal olduğunu düşünüyordu? "Sana inanmıyorum!" Elindeki tek kozu bırakmasına imkân yoktu.

Bıçağıyla ona doğru geldi. Sumi tişörtünü çıkarıp adamın bileğine doladı ve vücuduna doğru yuvarlanıp ön kolunu ısırdı ve bıçağı çekti.

bıçağı elinden aldı.

Küfrederek ona yumruk attı, sonra bir bıçak daha çekti ve kaburgalarına bir darbe indirdi. Kadın onu omzundan bıçakladı ve bıçağı kabzasına kadar gömdü. Adam onu geri tekmeledi ve tökezledi.

"Sumi!" Dancer kilitli kapıdan bağırdı. Kyr

pencereye doğru döndü.

Eğer giderse Kalea'yı bir daha asla göremeyeceğini bildiğinden, ona doğru koştu ve yere çarptı. Onu tekrar bıçakladı ama kolunu kesmeden önce değil. Sersemlemiş bir halde, elinden geldiğince onu tutmaya çalıştı. Sümüklü piç kaçtı ve onun kafasına sert bir tekme attı.

Dancer kapıdan içeri girdiğinde hâlâ Kyr'ın koluna tutunmuş, ona doğru hamle yapıyordu.

Kyr öfkeli bir çığlık atarak onun boğazını yumrukladı ve kurtuldu.

Zonklayan acıya rağmen Sumi pencereye doğru yöneldi, tamamen kovalamaca niyetindeydi. Ta ki güçlü kolların onu sardığını hissedene kadar. Saldırganı yumruklamak için hamle yaptı ama Dancer'ın yüzünü görünce durdu.

Hauk, Sumi'nin hırpalanmış yüzünü ve yatak odasına bulaşmış kanı gördüğünde içinde tutuşan öfkeden daha büyüğünü hiç hissetmemişti. "*Mia*?"

Syn hariç, arkadaşları Kyr'ın peşinden koştu.

"Bırakın beni!" Sumi kurtulmaya çalışarak ağladı. "Kaçıyor! Onu durdurmak zorundayım."

"Sumi!" Hauk istediğinden daha sert bağırdı ama Sumi histerikti ve muhtemelen şoka girecekti. "Bebeğim, kahramanlık ile arasında fark vardır." Ona ulaşmayı umarak onun kelimelerini kullandı. "Sen

çıplak ve kan kaybından ölmek üzere." Morarmış ve kanayan vücudunu örtmek için gömleğini ona sardı. "Onun peşinden gidemezsin. Bak!"

Başını aşağı eğerek ciddi bir yaradan akan kanı gördü.  
Bacakları büküldü.

Hauk onu kollarına alıp yatağa taşıdı, sonra Syn'in onu tedavi edebilmesi için geri çekildi. Onu bu halde görünce kalbi paramparça oldu. Onunla birlikte odaya girmeliydi. Onu asla yalnız bırakmamalıydı.

Tanrım, güvende olması gereken kendi evinde saldırıya uğramıştı.

Nefes alış verişi düzensizdi, Kyr'ın hayatını tarif edilemez bir vahşilikle istiyordu.

Syn omzunun üzerinden ona baktı. "Git, Hauk! Onu yakaladım."

"Emin misin?"

"Evet. ararım."

Hauk hiç tereddüt etmeden yatağın karşı tarafına tırmandı. Konuşamayınca yanağını onunkine bastırdı ve bir anlığına ona sarıldı.

Uzaklaşmaya çalıştığında Sumi onu kendine doğru çekti. "Kaçmadan önce onu sağ akciğerinden bıçakladım ve omzundan... Onu öldüren kişi ben olmak istiyorum. Onu bana getir."

Başını sallayarak onu dudaklarından dikkatlice öptü ve sonra diğerlerinin peşinden koştu.

Sumi, yaralarının tüm ağırlığı üzerine çökerken inledi. Nedeni ne olursa olsun, bir dövüşte asla gerçekten acı hissetmezdi. Ancak daha sonra bundan pişmanlık duydu.

Ve şu anda.

Kendisini öldüresiye dövmeden önce onu öldürmüş olmayı diledi.

"Lanet olsun," diye homurdandı Syn kanamayı durdurmaya çalışırken, "kan nakline ihtiyacın var." Bileğindeki, Birlik'in onun tıbbi bilgilerini içeren marka işaretiini yerleştirdiğı kodu taradı. Okurken kaşlarını çatı. "Sen yarı Qillaq mısın?"

"Hayır."

Kanından bir örnek alıp üzerinde bir tür test yapmadan önce ona şüpheli bir bakış attı. "Evet, öylesin." Dancer'ın büyükannesinin durup onları izlediğı kapıya baktı. "Ger Tarra, lütfen Desideria'ya olabildiğince çabuk buraya gelmesini söyler misin?" Sonra kulağındaki mikrofona dokundu. "Chayden, Kyr'ı unut. Hemen buraya gel." Karnındaki yaraya baskı yapmaya devam etti. "Elimizde Qills olduğı için çok şanslısın kızım. Senin kan grubunun ne kadar nadir olduğı hakkında hiçbir fikrin yok. Ve başka hiçbir ırkta yok. Ben bile sana kan veremem ve Rits'ler temelde bulabileceğın en evrensel donörler. Nyk bile daha önce benim kanımı almıştı."

Sumi, düşünceleri dövüşün ve Kyr'ın peşinden nasıl gitmesi gerektiğinin üzerinden geçerken ona ne söylediğini zar zor takip edebiliyordu.

Desideria oflaya puflaya içeri girdi. "Ne oldu?"

." Mikrofonuna tekrar dokundu. "Chay, tahmini varış süresi?" Tekrar konuşmadan önce durakladı. "Pekâlâ. Başlayın. Kız kardeşinden biraz kan alacağım ama fazla alamam. Sana gerçekten ihtiyacım var." Desideria'ya doğru baktı. "Ben hazırlanırken bunu bir dakika tutabilir misin?"

"Kesinlikle."

Syn ona sıkıştırılmış olarak nerede tutacağını gösterdikten

sonra oradan ayrıldı. Sumi kontrolsüzce titremeye başladı.



"Ah, tatlım," diye soludu Desideria. "Sakın ölme, tamam mı? Zaten bir kız kardeşimi kollarımda kaybettim, bunu tekrar yapmak istemiyorum. Sadece benimle kal."

Sumi acı acı güldü. "İnan bana, ölmeyecek kadar deliyim. Yaşayacağım, eğer Kyr'in canını kendi ellerimle boğma zevkini tatmaktan başka bir sebep yoksa."

Biri onun elini tuttu. Hareketi protesto eden bedenini görmezden gelen Sumi, Dancer'ın büyükannesini yatakta, yanında görmek için başını eğdi.

Sumi'nin saçlarını şefkatle alnından geriye doğru taradı ve ona nazik bir gülümseme sundu. "Ağlamıyor musun?"

"Kızgın olduğumda değil. Fiziksel acıyla da başa çıkabilirim."

Şaşkın bir ifadeyle bakışlarını Sumi ve Kyr'in yerle bir ettiği odada gezdirdi. "Çok iyi mücadele etmişsiniz."

"Ve Kyr'i ciddi şekilde yaraladı," dedi Syn onlara katılırken. "Diğerlerinin takip ettiği müthiş bir kan izi bırakıyor ve baş komutanın ciğerlerinden birini çıkardı."

Büyükannesi ağzı açık kaldı. "Savaşığın Birlik baş komutanı mıydı?"

Sumi başını salladı.

Sumi'nin elini dudaklarına götürdü ve parmak eklemlerini öptü. "Benim torunlarım kendi nesillerinin en azılıları olacaklar. Hiç kimse onları yenemeyecek."

Sumi, Dancer'ın büyükannesinin elini sıkıca kavradıktan sonra Syn'in bakışlarıyla karşılaştı. "Beni ayağa kaldır, Doktor. Kızımı geri istiyorum ve o piç bana teslim olamayacak kadar yakın."

"Um, evet. Kısa bir süre için hiçbir yere gitmiyorsun. Sadece uzan ve rahatla."

Sumi yapamadı. En azından Syn sistemine bir şey sokana kadar. Buna karşı olabildiğince çok savaştı ama sonunda kaybetti ve her şey karardı.

İzleri kaybolunca Hauk lanet okudu. Ne elektronik ne de fiziksel izler kalmıştı.

Kyr onlardan kaçmıştı. Tamamen.

Öfkeyle böğürdü.

"*Bu* şimdiye kadar duyduğum ya da gördüğüm en korkunç şey."

İnsan yavaşça ona yaklaşırken Hauk bakışlarını Bastien'in üzerine dikti. "Nerelerdeydin sen?"

"İyileşiyorum. Kyr'in gezegende olduğunu duyduğumda, ondan bir parça almak istedim."

"Bir numara al." Nefes nefese kalan Hauk daha önce hiç kimsenin bağırsaklarını deşmek istememişti. Varlığının her zerresi intikam için yalvarırken kendini bir arada tutmak için yapabileceği tek şey buydu. "Evime nasıl girdi?"

"O bir suikastçı," dedi Nyk soğuk bir sesle. "Hamamböcekleri gibidirler. Her zaman içeri girmenin bir yolunu bulurlar."

Hauk bu sözler üzerine kaşlarını kaldırdı.

Nyk omuz silkti. "Ben bir hamamböceğiyim. Evet, hamamböceğiyim. Ama sorun değil, nasıl düşündüğümüzü ve nerede arama yapacağımızı biliyorum."

"Evet," dedi Hauk sert bir sesle, "ama orada değildi. Zaten baktım."

"Yani sen de bir hamamböceğisin?"

Hauk dişlerini sıktı. "Mizah anlayışım şu anda öğle yemeği için dışarıda. Birkaç gün sonra tekrar kontrol edin. Eğer onun kalbini avucumun içine alırsam, onu yerken geri dönecektir."

Maris Hauk'a baktı. "Oh, seksi, bununla ilgili iki sorun var. Bir, kardeşimin kalbi yok. İki, hazımsızlığa ihtiyacın yok. Senin yemek dediğin şeyi gördüm. İnan bana. Senin miden bile Kyr Tartar'ı kaldıramaz. Ama o güzel yüzünü gülümsetecek bir şey biliyorum."

Hauk ortamı yumuşatma çabalarını takdir etmekle birlikte, şu anda bunu duymak istemiyordu. "Bundan şüpheliyim."

Maris parmak uçlarında yükselerek Hauk'un kulağına fısıldadı. "Kalea'nın nerede olduğunu biliyorum. öyle."

Hauk'un nefesi boğazında düğümlenirken kalbi gibi oldu. "Yapma! Benimle oyna, Mari. Sana gerçekten zarar verebilirim."

Maris ona PD'sini verdi. Hauk Phrixian alfabesini okuyamayınca Maris çevirmeni açtı.

Yanılmadığından emin için iki kez okumak zorunda kaldı. "Ciddi misin?"

Maris başını salladı. "Gemileri çoktan hazırlattım. Uçmaya ve onu eve getirmeye hazırız."

Hauk onu kucağına aldı ve sıkıca sarıldı. "Tanrılar, seni seviyorum Mari!" Yanağından öptü.

Maris gülümsedi. "Senden bir sarılma ve öpücük almak için yeterli olacağını bilseydim, yıllar önce sana bir kadın alırdım."

Hauk gülerek onun sırtını sıvazladı. "Ah!"

Maris tökezlerken sızlandı.

Nyk ve Darling başlarını ona doğru eğdiler.

"Gidip kızını alalım," dedi Darling. "Jayne ve Ryn zaten ön uçuşları yapıyorlar."

Nakliye araçlarını selamladılar ve Jayne'in bir savaş kruvazörünü hazır bulundurduğu ana şehir limanında buluştular. Hauk rampadan yukarı koştu ve işaretlenmemiş siyah savaş giysisini kaptı. Ancak dış iskelet giysisini vücuduna takmaya başlamadan önce etrafındaki kadın ve erkeklere bakmak için durakladı. Darling, Maris, Drake, Nyk, Shahara, Fain, Bastien, Caillen, Kasen, Nero - ve onlara pilotluk eden Jayne ve Ryn.

Ona ihtiyaç duyduklarında her ne yapıyorsa bırakıp yanlarına koştuğu gerçeğini hiç düşünmemiş olması ne tuhaftı. Elbette onun durumunda, onu uzaklaştıracak kadar önemli bir şey yoktu. Oyun oynamak, belki elektronik aletleriyle oyalanmak. Ciddi bir şey değildi. Ama hepsi de bu görevde ona katılmak için eşlerini ve çocuklarını terk etmişti.

Burada olmak için yaptıkları fedakârlıkları nihayet anladığında onları hiç bu kadar sevmemişti. Her birinin aldığı riski.

O ve Sumi için. Ve

kızları için.

"İyi misin?" Darling sordu.

Hauk onu daha yakına çekti ve alnını Darling'inkine bastırdı. "Teşekkür ."

"Ne için? Aile olduğumuz için mi?" Darling onu . "Yaptığımız şey bu. Bunu biliyorsun."

"Beni öldürtmeyin yeter," dedi Caillen giyinirken. "Karım beni cehenneme kadar takip eder ve ben de bunun sonunu asla duyamam."

Hauk güldü. "Haklı , değil mi?"

Kasen derin bir iç çekti. "Hayır, değil. Tamamen Shahara'yı suçluyorum. Biz küçükken onu dövmeye çalıştım ama o her zaman kız kardeşinin yerine erkek kardeşinin tarafını tuttu."

Başını sallayan Hauk, bakışlarını Nyk'ın üzerinde sabitledi. "Bunu nasıl yapıyorsun?" "Neyi?"

"Kendini savunamayacak kadar küçük bir kadını mı seviyorsun?"

Nykyrian çok nadir görülen bir sırtışıla Thia'ninkine benzeyen gamzelerini ortaya çıkardı. "Uysal tavırlarının sizi yanıltmasına izin vermeyin. Kiara'nın içinde çok fazla ateş ve cesaret var. Ne kadar vahşi olduğunu görsen şaşırırsın. Ama aslında ne sorduğunuzu biliyorum. Kişinin büyüklüğü ya da yetenekleri önemli değil. Sizi geceleri uykusuz bırakan, onları kaybetmekten korkmanıza neden olan şey, onlara duyduğunuz sevginin büyüklüğüdür. Birçok açıdan Kiara'nın bir savaşçı olmamasına minnettarım." Bakışlarını Shahara'ya çevirdi. "Kendini tehlikeye atmıyor. Savaşmak için eğitilmediği için yardım çağırıyor."

"Ne ima ediyorsun?" Shahara sordu.

Caillen homurdandı. "Bizi fena benzetebileceğinizi. Ve bunu kanıtlamak için kışımnda çizme izleri var."

Nykyrian'a sinirli bir kaş çattı. "Eğer onu hava kilidinden dışarı atarsam, geri kalanınızın Desideria'ya bunun bir kaza olduğunu söyleme konusunda beni destekleyeceğine inanıyorum, değil mi?"

Kasen kız kardeşine hırladı. "Şimdi mi? Şimdi mi onun öldürülmesi gerektiği konusunda benimle hemfikirsin? Bu yirmi yıl önce neredeydi? Hepimizi bir sürü zaman, para ve sefaletten kurtarabilirdin!"

Fain kendini Caillen'ın önüne yerleştirdi. "Her şey yolunda evlat. Seni koruyacağım."

Caillen hepsinin karşısında durdu. "Ha! Kendi Andarion korumam var, sürtükler!"

İkisi birden saldırmadan önce Shahara Kasen'e baktı. Onlar Caillen'ı yakalamak için yanından geçerken Fain kendini sıkıca siper etti ve başını örttü.

"Hey!" Caillen Fain'e ters ters baktı. "Bu ne bir koruma hareketi böyle?"

"Kendi kıcıımı koruyorum, insan. Ne düşünüyordum bilmiyorum. Kız kardeşlerin korkunç. Sana sahip olabilirler."

Caillen, onlar kendisini gıdıklarken şakacı bir şekilde onlarla mücadele ediyordu. Ta ki Shahara poposuna sert bir tokat atana kadar.

"Seni sevdiğim için şanslısın, evlat."

Caillen onun yanağına bir öpücük kondurdu ve Kasen ona doğru hamle yaparken arkasından koştu. "Yardım edin!"

Shahara gülerek girdi. ", siz ikiniz, hazırlanmamız gereken gerçek bir savaş var."

"Burada neler oluyor?" Jayne uçuş güvertesinin kapısından sordu. "Hayatımda hiç böyle bir şey duymadım ve evde üç çocuğum var."

Darling, Dagan kardeşleri göstererek, "Onlar başlattı," dedi.

"Tabii ki onlar başlattı. Sizi ayırmak zorunda mıyım?"

"İnsan değil, insan," dedi Fain ve Hauk aynı anda.

"İnsan değilim, Andarions. Ben Hyshian'ım. Farkı öğrenin." Jayne, Hauk'un yanına yaklaştı. Alnında ateş olup olmadığını kontrol etmeden önce ona kaşlarını çattı. "Biraz solgun görünüyorsun. İyi misin dostum?"

Çünkü Sumi için çok korkuyordu. "İşler yolunda giderse, ben de

olacağım." Nykyrian onu sırtından alkışladı. "Her şeyi mühürlediler. Andaria. Kyr, Andaria'dan ayrılana kadar uçuş izni verilecek tek araç biziz Yakalandı. O piçi yakalayacağız. Bunu biliyorsun."

Hauk başını ona doğru eğdi. "Eğer daha sonra söylemeyi unutursam, sonuç ne olursa olsun, ailem olduğunuz için hepinize teşekkür ederim. Benimle ve benim için savaştığınız için."

*"Estra, mi dreystin,"* dedi Nykyrian, kolunu ona uzatarak.

Acımasızca gülümseyen Hauk onun kolunu salladı. Teker teker hepsi aynı şeyi yaptı ve sonra hepsi savaş için giyindi.

Hem Adalet Gözetmenliği'nin hem de ana Birlik karargâhının bulunduğu Gondarion'un başkenti Tarsa'ya ulaşmak neredeyse üç saat sürdü. Hareketli bir büyük şehir olan Tarsa, Eris kadar büyük değildi ama teknoloji açısından ona rakip olabilirdi.

Artık Overseer için aktif bir Seax olmasa da, Shahara onlara iniş izni almak için yetkisini kullandı. Umarım kodu Birlik tarafından işaretlenmez.

İçlerinden herhangi birinin hayal edebileceği en kötü duruma hazırlanarak iniş yaptılar.

Ryn Tavalı kıyafetlerini çıkarıp diğerleri gibi giyinmek için bir an bekledi. Tüm gezegenleri ve müttefikleri Birlik'e savaş ilan etmişti ve gemiden düşman savaş kıyafetleriyle çıkmayı göze alamazlardı. Sadece Drake Kimmer kıyafetlerini giymişti. Diğerleri düz siyah savaş kıyafetleri giymişti.

Şu anda Gondarion hükümetiyle savaş halinde olmayan tek taraf Kimmeryalılar olduğu için, Drake'in önden gitmesine izin verdiler. Rampanın dibine ulaşır ulaşmaz Gondarion askerleri tarafından karşılandılar.

"Yardımcı olabilir miyim?" Drake askerlere sıkılmış bir ses tonuyla sordu.

Muhafızlar onlara şüpheli bakışlar fırlattı. "Neden zırh? Ziyaretinizin sebebi nedir?"

Drake omuz silkti. "Buraya petunya ekmeye geldik. Evrakları almadın mı?"

Gardiyan Drake'in buyurgan alaycılığından pek etkilenmemiştir. "Burada petunya yetişmez."

Bastien bir adım öne çıktı. "Buraya Gözetmen'e dilekçe vermeye geldik. Korumamın kusuruna bakmayın, biraz sinirli ama onu suçlayamam. Bir ay boyunca bağırsak hareketi yapmasaydım ben de sinirli olurdum."

Drake güldü.

Muhafız o kadar da değil. Bastien'e aşırı bir düşmanlıkla baktı. "Peki ya sen?"

"Bastien Cabarro. Prens ve Kirovarian tahtının varisi. Buraya ailem için adalet talep etmeye ve babamın tahtını haksız yere gasp eden ve tüm ailemi katleden piç kurusuna karşı yaptırım uygulanmasını sağlamaya geldim. Ve..." Adamın isim levhasına baktı. "Memur Garox, Adalet Hanım'a ya ailemin arayışına yardımcı olduğunuzu ya da başıma büyük bir bela olduğunuzu söyleyebilirim. Leydi Alia'nın bunu onaylayacağını sanmıyorum çünkü kendisi ailemin yakın bir dostuydu."

Bu, adamın tavrını tamamen değiştirdi. "Bağışlayın beni, Majesteleri. Sizi alıkoymak istememiştik. Sadece bugünlerde dikkatli olmamız gerekiyor."

"İnanın bana, tedbiri anlıyorum. Babam onu öldüren yılanı besledi. Şimdi izin verirsiniz..." Kibirli bir kraliyet yürüyüşüyle yanlarından geçti.

Bastien körfezin dışına çıkar çıkmaz ortadan kaybolan biri. Girişte durakladı ve Hauk ile diğerleri Bastien'i takip edip koruyormuş gibi dışarı çıkarken muhafızları izlemek için kapıda kaldı. O ve Nykyrian temizlendiklerinden ve ihbar edilmediklerinden emin olduktan sonra sokağa .

Sözleri aklından çıkmayan Hauk, Bastien'in yanında durakladı. "Sentella'da bize katılmadan önce halletmen gereken mesele bu mu?"



"Evet." Gözleri karardı. Ölümcül. "Kardeşimi ve kız kardeşimi gözümün önünde öldürdüler. Ve ben kan istiyorum."

"Özür dilerim Bastien."

Dudaklarını birbirine bastırdı ama bu konuda başka bir şey söylemedi. "Hadi şu bebeğini ait olduğu yere, evine götürelim."

Hauk, Bastien'in neden ailesi ve ölümleri hakkında konuşmak istemediğini anlıyordu. Bazı anılar çok sarsıcıydı ve o da kendi payına düşeni almıştı. Ama kesin olarak bildiği bir şey vardı.

Bastien tek başına savaşmayacaktı.

Bundan sonra, Kirovaryan prensi onlardan biri olduğunu kanıtlamıştı.

*Tek başına güçlü. Birlikte daha güçlü.*

Nero, sokaklarda dolaşmamaları ve dikkat çekmemeleri için onlara el konulmuş bir araç getirdi. Şehrin merkezinde, Gözetmen'in ofis binasının yakınındaki bir Birlik yetimhanesine doğru yol aldılar. Burası sıkıcı, dikkat çekmeyen bir binaydı ve Birlik muhafızları tarafından sıkı bir şekilde tahkim edilmişti.

Nero yüklerini boşaltıp hazırlanabilmeleri için onları bir ara sokağa götürürken hiçbirini konuşmadı. Bir gölge titremeye başlamadan önce nakliye aracını zar zor temizlemişlerdi.

Her biri patlayıcılarını ona doğrulttu.

"Vay be! İyi adam. Lütfen, tanrılar, beni vurmayın. Ve eğer vurursan, kıcıımı öldür. Artık fizik tedaviye dayanamıyorum. Benden bu kadar."

Hauk gülümseyerek blasterını kılıfına soktu ve kolunu Safir'e uzattı. "Cehennem gibi görünüyorsun dostum."

"Ve bunun her *minsid* alevini de hissediyorum. Keşke görüldüğümünden daha iyi hissettiğimi söyleyebilseydim, ama gerçekten ." Saf, Hauk'un kolunu sıktıktan sonra

Maris. "Burada iki muhafızımız var. Valari onun nerede olduğuna dair bilgi istedikten sonra yerini bize bildirenler onlardı. Sorun şu ki, odayı biliyoruz. Ama hangi çocuk olduğundan emin değiliz. Üzerlerinde isim yazmıyor." Hauk'a baktı. "Umarım babam onun neye benzediğini biliyordur."

Hauk başını salladı. "Doğar doğmaz onu annesinden aldılar. Sumi'nin onu görmesine ya da dokunmasına asla izin verilmedi. Adını sadece bir hemşireye rüşvet verdiği için biliyor."

Shahara kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Eğer bir yanak örneği alabilirsem, DNA'sını Sumi'ninkiyle karşılaştırıp doğrulayabilirim."

Hepsi ona baktı.

"Ne?" diye sordu savunmacı bir tavırla. "Ben çılgın bir bilim adamı doktorla evliyim. Bunca yıldan sonra ondan birkaç şey öğrenmediğimi mi sanıyorsun?"

Caillen sırtıttı. "Kazanmak için Rahibe Shay."

Safir'le birlikte çıkarma işlemini planladıkları sırada Shahara, Kalea'nınla karşılaştırmak üzere Sumi'nin DNA'sının indirilmesi için Syn'i aradı.

Hauk onların fikirleri üzerinde düşündü. "Biliyor musun Saf, Shahara ve ben senin adamlarınla birlikte içeri girip çocuklara rutin sağlık kontrolü yapmak için gönderildiğimizi söylersek daha kolay olabilir Bu şekilde DNA'yı inceleyebiliriz ve onlar da ne yaptığımızı anlamazlar." Masumların zarar görmesini engellemenin en iyi yolu da buydu.

Saf diğerlerine baktı. "Daha iyi bir fikri olan var mı?"

Başlarını salladılar.

"Hoşuma gitti," dedi Nyk. "Basit. Basit." "İntihara meyilli," diye mırıldandı Caillen.

Darling homurdandı. ". İntihar o . Hadi yapalım şu işi."

Hauk bir adım attığında Fain onu durdurdu. "Ben de gidiyorum. Ne olur ne olmaz."

Tartışmak istedi ama bu ses tonunu biliyordu. Zaman kaybetmeye değmezdi. İşte bu yüzden ağabeyine her zaman hayranlık duymuştu.

Yaşadığı sürece, Fain her zaman onun yanında olacaktı.

Nyk herkesin dağılması ve sıcak bir tahliyeye hazırlanması için işaret verdi.

Shahara tamamen yüklendikten ve tıbbi çantasını iki kez kontrol ettikten sonra, Saf'a onları Birlik askerleri olarak tesisi koruyan Phrixianlara götürmesi için başıyla işaret etti.

Saf telsizle kameralar ve diğer muhafızlardan uzakta, arka kapıda buluşmalarını söyledi.

Phrixian casusları gelir gelmez prenslerini selamladılar ve binanın planını anlattılar.

İki Phrixian Shahara, Fain ve Hauk'u yaşları üç ile altı arasında değişen bir düzine çocuğun kovalamaca ve donma oyunu oynadığı odaya götürürken Saf ve Maris kapıyı korumak için kapıda kaldılar. Genel olarak oldukça mutlu ve normal görünüyorlardı. Birliğe ait olduklarını anlamamanın tek yolu giydikleri beyaz üniformalarıydı.

Önce Phrixianlar içeri girdi ve eğitmene rutin bir sağlık taraması için orada olduklarını söyledi. Ya umurunda değildi ya da olağandışı bir şey değildi. Elektronik okuyucusundan başını kaldırmadan çocuklara sıraya girmelerini söyledi.

Hauk koridordan, sıraya giren çocukları taradı. Bakışları kızlara yöneldiğinde kalbi küt küt atmaya başladı. İçlerinden biri Sumi'nin sevgili kızıydı.

Hayır.

Bunlardan biri de sevgili kızlarıydı.

*Ben artık bir babayım.* Bu gerçek onu çok etkiledi. Sahip olmayı hiç düşünmediği bir şeydi bu. Uzun zaman önce vazgeçtiği bir hayaldi. Dariana'nın zalimliği yüzünden kendisini amca rolüne indirgemişti.

Ama o küçük yüzlerden biri yakında ona ait olacaktı...

*Sana zarar gelmesine asla izin vermeyeceğim.*

Sertçe yutkunarak önce hangisini test etmeleri gerektiğini anlamaya çalıştı. Sadece üç kız vardı - ikisi sarışın, biri siyah saçlı ve kocaman gümüşi mavi gözlü. Daha açık renk saçlı kızlara yöneldi ama esmer kızda ona tanıdık gelen bir şeyler vardı. Onlar odaya girene ve çocuklar dehşet içinde çığlık atıp saklanmaya çalışana kadar ne olduğunu bilmiyordu.

Esmer hariç. Kollarını küçük göğsünün üzerinde kavuşturmuş ve adamın tüylerini diken diken eden bir meydan okumayla kendini savunuyordu. O ene eğimini ve onlara en kötüsünü yapmaları için meydan okuyan o ateşli bakışı biliyordu.

"Kalea?"

Korkusuzca ona bakarken gözlerini kıstı ve dudaklarını büzdü. "Kimsin sen?"

Shahara yanından geçip kızın önünde diz çöktüğünde gülümsedi. "Senin üzerinde küçük bir tarama testi yapmak için buradayım, sorun olur mu?"

Gözlerinde şüpheli bir parıltıyla başını eğdi. "Ne tür bir test?"

Evet, Sumi'nin kanından olmalıydı. Tıpkı annesi gibiydi ve şimdiden ona aşık olmuştu.

Shahara eldivenli eliyle bir çubuk tuttu ve ona kendi yanağını gösterdi. "Gördün mü? Acımıyor. Ve sonrasında senin için büyük bir sürprizim var."

"Bu iyi bir sürpriz mi?"

"İyiden daha iyi."

"Öyle olsa iyi olur." Kız ağzını kocaman açtı.

Shahara hızla yeni bir çubuk çıkardı ve Kalea'nın yanağına sürdü. Ayağa kalkarak, kronometresini kontrol etmeden önce onu altın bir solüsyonun içine yerleştirdi. "Otuz saniye."

Hayatının en uzun günleriydi.

Kalea, Shahara'nın bacağını çekiştirdi. "Benim sürprizim ne?"

Birden dışarıdaki koridorda koşan ayaklar duyuldu. Hauk alternatif bir çıkış ararken Fain kontrol etmek için harekete geçti.

"Bu o," diye yanıtladı Shahara sonunda. "Tam bir eşleşme ve Sumi'nin çok eşsiz bir imzası var. Hiç şüphe yok."

Hauk bu onayla birlikte içini dolduran koruyucu sevgi dalgasına hazırlıklı değildi. Bir an için hiç nefes alamadı.

Boğazı düğümlendi, küçük kızın önünde dizlerinin üzerine çöktü. Kızının önünde. Ona sıkıca sarılmak istedi ama bu onu korkutabilirdi ve bu istediği son şeydi. "Benden korkuyor musun, Kalea?"

Kollarını iki yana açarak duruşunu genişletti ve onu küçük sert bir fare gibi süzdü. "Öyle mi olmam gerekiyor?"

"Hayır. Sen?"

Ağzını büktü ve onu dikkatle inceledi. "Çok tuhaf görünüyorsun. Gözlerinin böyle kırmızı kırmızı parlaması mı gerekiyor?"

"Öyleler."

"Peki ya dişlerin? Bu kadar uzun ve keskin mi olmaları

gerektiyor?" "Ben Andarion'um. Hepimizde o dişlerden var."

"Dansçı..." Fain uyarıda bulundu. "var. Gitmemiz gerekiyor. Çabuk."

Kıza dönmeden önce elini kardeşine uzattı. "Ben senin babanım Kalea ve seni eve götürmeye geldim."

Çenesi düşerken içindeki tüm meydan okuyan ateş söndü. Dudakları titredi. "Gerçekten bir babam mı var?"

Başını salladı.

Gözyaşları gözlerine doldu ve onları parlattı.

"Senin kesinlikle bir baban var. Annen de ben de seni çok seviyoruz."

"Benim de bir annem mi var?" diye inanamayarak

nefes aldı. "Evet."

Gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlandı. "Buradan nefret ediyorum baba. Lütfen beni eve götür." Kendini onun kollarına attı.

Hauk gözlerini kapatarak onu göğsüne yakın tuttu. Arkadaşlarının sahip olduğu her çocuğu sevmiş ve onlara tapmış olsa da, o küçük kollar boynunu sardığında ve kız başını omzuna koyduğunda içinden geçenlerle kıyaslanamazdı. Darice için hissettikleri bile bununla kıyaslanamazdı.

*O benim küçük kızım.* Tek istediği ona sonsuza dek tutunmaktı.

Ama yapamadı. Önce onu güvenli bir yere götürmeleri gerekiyordu.

Yanağını öperek onunla birlikte ayağa kalktı. "Kalea, seni güzel bayana teslim edeceğim ve o da seni bazı adamlara götürecektir ve güvenli bir yere götürecektir, tamam mı?"

"Peki ya sen baba?"

"Baban güvende kalmanı sağlayacak. Shahara Teyze seni biraz tutacak. Tamam mı?"

"Tamam."

Onu Shahara'ya teslim etti. "Fain, onları arkadan koru. Ben bu piçleri üstünüzden çekeceğim."

". Güvende kal." "Sen

daha güvende kal."

Fain başını ona doğru eğdi.

Hauk, eğitmenin Phrixian muhafızlarına eliyle işaret ettiği kapıyı açmadan önce onların uzaklaşmasını bekledi. Yeni gelenler onu görür görmez silahlarını çektiler. İçindeki Andarion koridorda bir savaş başlatmak istiyordu ama burada çok fazla çocuk vardı. Onlardan birinin çapraz ateşte vurulması riskini göze alamazdı.

Bunun yerine kibirli Birlik subayı rolüne büründü. "Bir sorun mu var?" diye hırladı yaklaşan askerlere.

"Kimin yetkisiyle buradasınız?"

Hauk cesurca, "Başkomutan'ın," diye cevap verdi. Teknik olarak bu bir yalan değildi. O pis kokulu köpek olmasaydı burada olmazdı. "Onu arayıp müdahale ettiğinizi söylemek ister misiniz? Daha düşük rütbeli askerler tarafından sorgulanmaya karşı çok affedici olduğunu duydum."

Bunu kabullenmeye başladılar, ta ki içlerinden biri ne yazık ki beynini kullanıp bir şey düşünene kadar. "Onlarla savaş halindeyken neden bir Andarion göndersin ki?"

Bu iyi bir soruydu. Neyse ki Hauk ayakları üzerinde düşünmeye alışkındı. "Bazılarımız hâlâ Lig oyuncusu." Şimdilik bildiği bir şey yoktu ama birilerinin aptal olduğuna dair her zaman iyi bir bahisti.

Asker tereddüt etti. "Bilmiyorum..."

"Siz üçünüz burada kalın, biz de kontrol edelim." Asker iki Phrixian'ı ve bir diğer muhafızı bıraktı.

Zavallı adam.

Hauk geride kalan talıhsiz muhafızı bayıltmadan önce diğer muhafızların gitmesini bekledi. Eğitimci alarm vermeye başlayınca ona doğru çekildi. "Yapma." Oyun oynamadığını belli etmek için sersemletme ayarını öldürmeye çevirdi.

Phrixianlar da korkmuş gibi ellerini kaldırıp onu korumak için harekete geçtiler. Hauk koridorda geriye doğru, çıkışa doğru koştu. Merdiven boşluğunda biri ona ateş açtığında neredeyse kapıya varmıştı. Onlara ateş etti ve koşarak kapıya çarptı.

Ah, harika... Avluda bir grup Birlik askeri vardı ve hemen ona doğru döndüler.

Kahretsin. Neden bir kaçış sırasında hiç mola veremedi? Sadece bir kere mi?

Ateş açtılar. Ve bunu yaptıkları anda, arkadaşları oynamak için dışarı çıktılar ve sahip oldukları her şeyle karşılık verdiler.

İnanamayacağı kadar minnettar olan Hauk, kendisini kıl payı ıskalayan patlamalardan sıyrıldı ve kapıya yedeklenmiş olan nakliye aracına yöneldi. Koşar adımlarla içeri daldı ve Darling'in üzerine indi.

"Ah gah, Hauk! Biraz kilo ver. Beni eziyorsun, seni şişko piç! Sumi buna nasıl dayanıyor bilmiyorum."

Darling'in şakasına gülerek yanağını çimdikledi. "Al bakalım. Tatlı bir yastık yapıyorsun." Ayağa kalktı, sonra kaşlarını çatı. "Diğerleri nerede?"

"Onları Kalea'yı ateş hattından uzaklaştırmak için önden gönderdik."



Kendisini korumak için geride kalan Nyk, Maris, Fain, Darling, Nero ve Drake'i görünce rahat bir nefes aldı. Onlar en iyileriydi ve onları hiç bu kadar takdir etmemiştir.

Nero onları yoğun takip altında tam gaz sürdü. Nakliye aracı caddeden aşağıya doğru kayarak yayaları ve diğer araçları her yöne savurdu.

"Nero!" Darling bağırdı. "Bazılarımız burada intihara meyilli değil."

"O zaman kışını bağla. Ya da kaybet." Nero sağa doğru sarsıldı.

Darling bu kez Hauk'un üzerine düştü.

Hauk onu tekrar ayağa kaldırdı. "Nuh-uh. Üstüme çıkmadan önce bana yemek ısmarlamalısın bebeğim. Kimse Hauk trenine bedava binemez."

Maris güldü. "Bugün senin hakkında her türlü eğlenceli şeyi öğreniyorum, Hauk."

Birdenbire sürüş düzleşti ve yavaşladı.

Birlik ateşiyle dövüldüklerinde Darling'in yüzü kızardı. "Ne yapıyorsun, Nero?"

"Şşşt! Aptalca davranıyorum ve bunun için konsantre olmalıyım."

Hauk bunun gerçekte ne anlama geldiğini düşünerek irkildi. "Kendine beyin hasarı mı veriyor?"

Darling nefesinin altından küfretti. "Hepimiz içerideyken mi? Evet."

Hauk, Nero'nun yaptığı fedakârlık karşısında dişlerini sıktı. "Onu dışarı taşıyabilirim."

"Ben ikinizi de korurum," diye teklif etti Nyk.

Taşıt tekrar hızlandı. Beş dakika içinde limana geri dönmüşlerdi. Nero park etti ve kapağı açtı. Ayağa kalktı ve elini her yerinden kan akan burnuna bastırdı.

Hauk ona yardım etti ve yürümesine yardımcı olmak için bir kolunu omzuna attı. Hangardaki hiç kimse onlara dikkat etmemişti. Sanki orada değillermiş gibiydi. "Bizi gizlediniz mi?"

Nero başını salladı.

Kahretsin, bu Nero'yu öldürüyor olmalıydı. Hauk arkadaşını daha sıkı kavradı. "Unutma, eğer kusmak zorunda kalırsan, Darling hemen yanında."

Darılan Darling yüzünü hoşnutsuzlukla buruşturdu. " cehenneme, Hauk."

"Ben de sana, insan. Ayrıca, sen bunu benden daha iyi idare ediyorsun."

Darling şeytani bir kahkaha atarak başını salladı. "Tamam, bu doğru ama yine de. Herkesin bana bunu yapmasından bıktım." Maris'e anlamlı anlamlı baktı.

Maris alay etti. "Bu bakış da neyin nesi? Bunu sadece bir kez yaptım. Ve en azından evlilik yemininiz sırasında değildi... videoya çekilip yayınlanırken."

Olabildiğince hızlı bir şekilde körfezi geçip gemilerine doğru yola koyuldular.

"Daha fazla dayanamayacağım," diye nefes aldı Nero. "Sanırım bayılmak üzereyim."

Hauk daha hızlı yürüdü. "Seni tuttum, *Drey*. Düşmene izin

vermeyeceğim." Burnu daha da kanayan Nero tökezledi.

Gemiye giden yolu yarılamışlardı ki bir ses duyuldu. "Dur!"

Nykyrian omzuna iki kez vurdu. Koşmasını söyleyen sessiz bir hareket. Hauk Nero'yu kollarına aldı ve diğerleri yere uzanırken koşmaya başladı.

onları korumak için ateş açtı. Bir patlama kalçasına isabet etti ve neredeyse onu yere seriyordu.

Dengesini yakalayınca küfretti ve yoluna devam etti. Sumi'nin dediği gibi, eğer yere düşerse onu taşımak diğerlerinden çok daha zor olacaktı. İhtiyaçları olan son şey de hem onu hem de Nero'yu sırtlarında taşımaktı.

Gemiye ilk o koştu ve Nero'yu en yakın koltuğa yerleştirdi. Bacağındaki acıya karşı dişlerini sıkkan Hauk, yarayı görünce yüzünü buruşturdu.

"Baba!"

Bu tek kelime ve o değerli tiz sesteki heyecan gözlerini yaşartırken, içinden bir sürü duygu aktı. Daha ayağa kalkamadan minik bir beden ona çarptı ve kollarını boynuna doladı.

"Babacığım! Çok endişelenmeye başlamıştım! Ama Shahara Teyze ve Jaynie Teyze ve... Ryn Amca ve Cailen Amca söylediler. Biliyorsun, senin bir sürü kardeşin var baba."

Onu göğsüne yakın tuttu. "Ben de öyle." Onu bir koltuğa oturttu ve Nykyrian, Fain, Maris ve Darling arkadan gelirken Shahara da Nero'yla ilgilenmeye başladı.

"Yak onu!" Darling uçuş güvertesinin kapısına vurarak Ryn ve Jayne'e herkesin gemide olduğunu ve rampanın emniyete alındığını işaret etti.

Jayne dahili telefondan "Herkes kışını kaldırsın," dedi. "Çıkış yolumuzu patlatmak zorundayız. Kapıları mühürlüyorlar, o yüzden herkes dua etsin."

Gemi demir atıp tam gaza bastığında ileri doğru savruldu. Kalea'nın gözleri büyüdü.

Hauk kendini onun yanına bağladı. "Her şey yolunda bebeğim. Baban burada. Anneni görmeye gidiyoruz."

Adam kızın elini tutmaya çalıştı ama kız o kadar küçüktü ki tüm elini adamın işaret parmağına dolamak zorunda kaldı. Gemi sallandıkça, yüzünü koluna gömdü ve sıkıca tuttu. Çoğu çocuk gibi ağlamadığı için gurur duyarak sırtını okşadı. Ama çok fazla ciyaklıyordu. Andarion'un kulaklarını delen bir şeydi bu.

*Sana Bebek Harpie adını vermelilerdi.*

Hangar kapılarından geçerken metalin metale çarpma sesini duyan Hauk irkildi. Kafasından bir patlama kalkanının içinde ezilme hayalleri geçti. Bu yeterince kötü olurdu, ama Jayne ve Ryn kaçarken bir tartışmanın ortasında görünüyordlardı.

"Çek ellerini onun üzerinden, kadın!" Ryn tersledi.

"Uçmayı nerede öğrendin lan sen? Ayakkabı mağazasında

mı?" "Dokunma ona!"

" ellerini!"

Hauk ağzı açık bir şekilde Nykyrian'ın şaşkın ifadesiyle karşılaştı. "Aman Tanrım, iki yaşındaki çocukların bizi uçurmasına kim izin verdi?"

Hepsi Darling'i işaret etti.

Masum bir ifadeyle ellerini uzattı. "Ryn bir Tavali kaptanı. Ne yaptığını biliyor olmalı. Ve Jayne de Jayne'dir. Bizi daha önce hiç hayal kırıklığına uğratmadı."

Aniden gemiye bir şey çarptı. Sert bir şekilde. Güç anında boşaldı.

Jayne sessizleşirken Ryn dahili telefonda tısladı. "Oh... kahretsın."

## BÖLÜM 32

"Tüm yolcuların dikkatine," dedi Ryn dahili telefondan. "Bazı türbülanslar yaşıyoruz gibi görünüyor. Lütfen kemerlerinizi çözmeyin ve unutmayın ki şu anda pilotun kışına tekme basarsanız, sizi bu güzel karmaşadan uçuramayacaktır."

"Yolculardan pilota," dedi Darling sert bir şekilde. "Lütfen unutmayın, yeni genç üyemiz hariç buradaki herkes uçuş lisansına sahip, bu yüzden size gerçekten ihtiyacımız yok ve eğer bizi tekrar harekete geçirmezseniz, bir sürü Ryn kışı tekmelemesi olacak. İki küçük kardeşin burada ve zaten senden de pek hoşlanmıyoruz."

"Evet!" Drake söze girdi. "Ve kardeşlerinden biri sadece pilot değil, aynı zamanda lisanslı bir suikastçı ve sen de bir Tavalı'sın. Kelleni bir kavanozun içinde teslim edersem ikramiye alırım."

"Babamız sizin acımasız yöntemleriniz karşısında ağlıyor. İkinizin de alt bölgelerine lanet olsun." Ryn durakladı. "Oh hey, bak! Motorlarımız var."

Jayne alaycı bir tavırla, "Teşekkür , Jayne," dedi.

"Teşekkürler Jayne," diye mırıldandı Ryn dahili telefondan. Sonra daha yüksek sesle, "Nyk, arka paneli aç ve sönmeyici kristali benim için kalkanlarla çaprazla."

Nykyrian'ın gözleri büyüdü. "Bu gerçekten kötü bir fikir, Ryn."

Hauk, Kalea'nın elini Fain'in elinin içine koydu. "Baban hemen dönecek,

tatlım." Kemerini çözdü ve için panele gitti. Dudağını kıvrarak, verdiği zarar için Ryn ve Jayne'i lanetleme dürtüsüyle savaştı.

kaçışları sırasında yapılanlar.

"Ne yapıyorsun koca adam?" Darling ona sordu.

"Her zaman yaptığım şey. Hepimizin kışını kurtarıyorum." Hauk güç modüllerini şokla yeniden bağlarken tısladı. Daha da kötüsü, yaşam desteği hızla tükeniyordu. Onu geri yüklemeyi sürece, yok olmadan önce sadece birkaç dakikaları vardı. Elinden geldiğince fişi taktı ve sonra aşırı ısınmış jeneratörleri tekrar çalıştırmak için bir geçersiz kılma kodu kullandı. Jayne'le olan bağlantısına dokundu. "İşaretimle bir nabız. Üç. İki. Bir."

Ona vurdu ve hipersürücüye geçtiler.

"Yürü, Hauk, yürü!" Jayne bağırdı.

"Evet. Henüz neşelenme," dedi nefesinin altından, kısa devre yapan her şey üzerinde çalışmaya devam ederken. Bir şok daha yaşayınca tekrar küfretti.

Parmakları kararırken Jayne ve Ryn'e bu pisliği nereye sokacaklarını söylemek istedi. Sonra Kalea'ya baktı.

Fain'e sarılmış, ellerini gözlerinin üzerine koymuş ve parmaklarını açarak onu izliyordu. Kahretsin, şimdiye kadar gördüğü en tatlı şeydi.

Bir elini kaldırdı ve ona el salladı.

Yürüttüğü onca görevde -inanılmaz zorlukları aştığı onca seferde ve güvenliğe çektiği onca insanda- kızın küçücük yüzündeki o masum ve tatlı bakış karşısında kendini hiç o anki kadar uzun ya da kahraman hissetmemişti.

*İşte benim kızım.*

Boğazı düğümlenerek, geminin büyük bir kısmını tekrar çalışır hale getirene kadar gemi üzerinde çalışmaya devam etti. Kalkanları hâlâ istediğinden daha düşüktü ama...

"Jayne? Parça almak için kenara çekmeden size elimden geleni yaptım. Telsizle bir eskort çağırabilir misin?"

"Zaten bir tane var. Saf ve u kardeři yaklaşık iki dakika önce dūřtüler."

Bunu bilerek daha rahat nefes aldı. "Güzel. Darbe almamıza gerek yok. Kalkanlar minimumda ama bu gücü hiper sürücüye, sönümleyicilere ve yaşam desteğine vermek zorundaydım. ıktığımızda bana haber verin, yeniden yönlendirebilirim."

", Hauk."

Paneli yerine koydu ve koltuğuna geri döndü. Kalea

dudağını ısırdı. "Sen süpermen misin baba?"

"Evet, öyle," dedi Fain. "Bu gemideki herkesin hayatını en az bir kez kurtardı ve birçoğumuzun hayatını bundan çok daha fazla kurtardı."

"Gerçekten mi?" diye sordu,

gözleri kocaman açılmıştı. Fain

başını salladı.

Kalea kollarını pazılarına dolayıp ona sıkıca sarılınca Hauk kızardı.

Birkaç saniye sonra kolunu çekiştirdi ve yüzünü ona çevirdi. "Baba... şimdi tuvalete gitmem lazım."

Daha önce hiç yapmadığı bir şeyi yapma ihtimali karşısında dehşete kapıldı.

"şimdi paniğe kapılabilirsin Hauk," dedi Nyk nadir bir kahkahayla. "Bu ev terbiyesi almamış olabilir."

"Bezleri var mı?" Hauk, Kalea'ya baktı. "Senin bezin var mı?"

"Hayır, baba! Kalea büyük bir kız. Ama kötü gitmem lazım." Bacaklarını birbirine doladı. "Sabırsızlanıyorum!"

Shahara'ya baktı.

"Gözlerini bana dikme, koca oğlan. Benim bir oğlum var. Kızlar hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

Darling güldü. "Hiç şansın yok Andarion. Hepimizin oğlu var."

Maris başıyla onayladı. "Ben de tamamen erkeklerden oluşan bir aileden geliyorum. Çocuk yetiştirmenin bu yönü konusunda beş para etmem."

Uçuş güvertesinin kapısı açıldığında Jayne hepsine sert bir bakış fırlattı. "Tanrı aşkına, sizi koca bebek bakıcıları. Küçük bir kız çocuğunun mesanesinden korktuğunuza inanamıyorum." Nykyrian ve Caillen'in üzerinde durakladı. "Ve kızlarınız yakında tuvalet eğitimi alacağı için öğrenmeniz gerekiyor." Kalea'yı çözdü. "Hadi, tatlım. Jaynie Teyze seni götürecekt."

Kalea, Jayne'in elini tutmak ve onu kafasına kadar takip etmek için aşağı inmeden önce alkışladı.

Onlar gittikten sonra Hauk, kendisine masumca göz kırpma cüretini gösteren Nykyrian'a öldürürcesine baktı.

"Bu bakış da neyin nesi?"

Hauk ona hırladı. "Senden nefret ediyorum, seni *minsid*

piçi." "Ne için?"

"Beni lanetlediğin için. Cehenneme kadar yolun var, Nyk. Güzel bir kızım var ve bunun için senden nefret ediyorum."

Hepsi ona güldü.

"Hiç komik değil. Hepinizden nefret ediyorum!"



Nyk başını salladı. "İyi tarafından bak Hauk. Kalea'yı korumana seve seve yardım edecek dört oğlum var."

"Evet, ve benim kabusum o dört küçük şeyle başlıyor... kızımдан uzak dursalar iyi olur!"

Shahara güldü. "Bir oğlum olduğu için çok mutluyum. Sadece bir penis için endişelenmem gerekiyor. Siz diğerleri için endişelenmek zorundasınız."

Hauk önce ona sonra da Caillen'a ters ters baktı. "Bu arada, sen neden gönüllü olmadın? Senin de neredeyse aynı yaşlarda bir kızın var."

"Evet, ama annesi yapıyor. Bir kez denedim ve onu düşürdüm ve ömür boyu lazımlık görevinden men edildim. Desideria bunu asla atlatamadı ve Lil de atlatamadı. Tuvalet eğitiminde onu tam bir yıl geriye götürdüm. Hala ne zaman tam boy bir tuvalet görse ağlıyor."

Shahara yüzünü kapattı ve inledi. "O kadar değersizsin ki. Yemin ederim sen küçükken Kasen'in seni boğmasına izin vermeliydim."

"Görüyorsunuz!" Kasen dedi ki. "Sana bir gün onu kurtardığına pişman olacağını söylemiştim."

Kalea koşarak gelip Hauk'un kucağına atladı. Ona kocaman komik bir sırıtış attı. Sonra başını Hauk'un göğsüne koydu ve ona sarıldı.

Hauk, kızın onu babası olarak bu kadar kolay kabul etmesine hâlâ hayret ediyordu. Çoğu çocuk onun varlığından dehşete kapılır ve çılgık çılgığa kaçırdı. "Kalea? Neden benden korkmuyorsun?"

Adamın kalçasına oturdu ve elini kaldırdı. "Şey... bak, onlara her zaman söyledim. Babamın geleceğini söyledim. Ve beni eve götüreceğini. Dedim ki... Babalar arasında en büyük babaya sahibim. Tüm babaların." Kulağıyla oynadı. "Ve dediler ki. Babam olmadığını söylediler. Benim için asla gelmeyecekmişsin çünkü sen yokmuşsun." Birinin onu çimdiklediği yerdeki çürüğü göstermek için kolunu kaldırdı. "Yalan söylediğimi söylediler. Ama ben yalan söylemedim. Geleceğini söyledim. Ve sen yaptın! Ve benim

Babam hepsinden daha büyük!" Birkaç kez Fain'e, sonra da Hauk'a baktı.  
"Tamam, neredeyse en büyüğü."

Onu göğsüne yasladı. "Seni annenin kollarına bırakmak için sabırsızlanıyorum. Ama uyarayım. Gitmene asla izin vermeyebilir."

"Sorun değil. Kalea için sakıncası yok. Sadece babamın sonunda geleceğini bildiğim için mutluyum."

Fain uzandı ve elini Hauk'un koluna koydu. "Çok güzel bir kızın var, Dancer."

Kalea'nın nefesi kesildi. "Sen dansçı mısın, baba?"

Hauk gülerek başını salladı. "Korkarım ki hayır. Ama..." Nykyrian'ı görmek için onu kucağında çevirdi ve onu işaret etti. "Nyk Amcan Kiara Teyzenle evli. Ve o çok ama çok ünlü bir dansçı."

"Gerçekten mi? Bana nasıl yapılacağını gösterebilir mi?"

"Kesinlikle," dedi Nykyrian. "Küçük kızlara dans etmeyi öğretmeyi çok seviyor. Kendi dans okulu var."

Gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde başını geriye eğerek Hauk'a baktı.  
"Dans okuluna gidebilir miyim?"

"Lee-lee, *ne* istersen alabilirsin." "Her şey mi?" diye

tekrarladı inanamayarak.

"Herhangi bir şey."

"Saçına dokunabilir miyim, baba?"

"Elbette."

Dudağını ısırarak kalktı. Hauk onun saç örgülerine dokunmasını bekliyordu. Onun yerine parmaklarını keçi sakalında ve bıyığında gezdirdi. Sonra da

elini kendi yüzüne götürdü. "Şunlardan bir tane alabilir miyim?"

Güldü. "Bunu yapamam, Lee-lee. Kızların üzerinde büyümezler."

"Oh." Dişlerini görebilmek için dudaklarını yukarı çekti. "Dişlerin neden uzun? Acıtıyorlar mı?"

"Hayır. Onlar da seninkiler gibi, sadece daha büyükler. Ben bir Andarion'um ve insanlardan daha uzun dişlerimiz var."

"Dişlerim uzayacak mı?"

"Hayır."

"Oh... Gözlerim kırmızı mı parlayacak?"

"Hayır, tatlım. Tıpkı anneninki gibi güzel gözlerin var. Onlar insan."

Elini onunkine bastırdı. "Ben de senin gibi büyüyecek miyim baba?"

"Muhtemelen hayır. Ama emin değilim."

Daha fazlasını sormak için ağzını açtığı anda Nykyrian'a baktı. "Bunu ne kadar süre yapıyorlar?"

"Ne yapmak? Soru sormayı mı?"

"Evet."

Hepsi kahkahalara boğuldu. Shahara onun omzuna vurdu. "Tatlım, kesintisiz sohbet ettiğin günler sona erdi."

"Sohbet' ne demek baba?"

İç çekerek başını onunkine yasladı ve o da güldü.

Hauk eve girer girmez durakladı. Büyükannesi oradaydı ve onların dönüşünü bekliyordu.

"Ahh," diye gülümsedi adamın kollarındaki bohçayı görünce. "Bu senin Kalea'n mı?"

Başını salladı. "Eve dönerken yolda uyuyakaldı."

Elini Kalea'nın yumuşak, siyah saçlarının arasından geçirerek tombul yanaklarını ve dolgun dudaklarını görebildi. "O çok güzel, Dancer."

"Teşekkür , Yaya. Sumi..."

"Dinleniyor. Doktor arkadaşınız onu bayılttı ve henüz uyanmadı. Hâlâ onunla birlikte odada." Büyükannesi parmak uçlarında yükselip onun yanağını öptü. "Git ve bebeği annesine götür."

Sadece üç adım atmıştı ki, kızına bakmak isteyen Desideria, Kiara, Zarya ve Ture tarafından etrafı sarıldı. Saat geç olduğu için çocuklarının hepsi yatmıştı.

Onlar kıza övgüler yağdırırken kalbi gururla kabardı.

Desideria onun yanağını şefkatle okşadı. "Ona Lil'in geceliklerinden birini getireyim. Hemen getiririm."

"Teşekkür ederim."

Kiara onun sırtını sıvazlayarak, "O bir melek," dedi. "Çok

heyecanlandığını biliyorum." "Heyecanlıyım. Teşekkür ederim. Ayrıca

senden dans dersleri almak istiyor."

"Şimdiden mi?"

Nykyrian kollarını Kiara'nın beline sararken kıkırdadı. "Adının Dancer olduğunu duymuş ve o da Dancer olmak istiyor. Ayrıca babası gibi keçi sakalı da istiyor."

Kiara güldü. "Bu yaşta çok eğleneliler. Bu kadar çabuk büyümelerinden nefret ediyorum."

Ture elini Kalea'nın başının üzerinde gezdirdi. "O çok değerli, Hauk. Ne kadar güzel!"

Desideria elinde küçük bir avuç dolusu giysiyle döndü. "Ona iç çamaşırı ve yarın için bir elbise getirdim. Eminim onu Lig üniforması içinde istemezsiniz."

Onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Çok teşekkür ederim."

"Sorun değil." Desideria başını Kalea'ya doğru eğdi. "Onu yatağa hazırlamak için yardıma ihtiyacın var mı?"

Giysilerindeki, çözmesi imkânsız gibi görünen minik düğmelere baktı. "Evet. Bir bebeği nasıl giydireceğimi hiç bilmiyorum."

Desideria onu adamın kollarından aldı. Elini giysiler için uzattı, adam da ona geri verdi.

Hauk iyi geceler diledikten sonra onları üst kattaki yatak odasına götürdü. Onlar yokken diğerleri odasını temizlemiş, böylece yaşanan vahşi kavgadan hiçbir iz kalmamıştı.

Ta ki Sumi'ye bakana kadar. Kyr'i tekrar avlamak ve boğazını parçalamak istediğinde öfke seline kapıldı.

"Hauk," dedi Syn ona yaklaşmasını engellerken uyararak. "Göründüğü kadar kötü değil. Yani... öyle, ama iyileşmesini hızlandırmak ve acısını dindirmek için ona biraz Prinum verdim."

Gözyaşları onu boğdu. "Onun incinmesine nasıl izin verebilirim? Hem de kendi evimde?" "Bu senin suçun değil." Syn Kalea'ya doğru baktı. "Ve sen de uyandığında ve ona ne getirdiğini gördüğünde hayatını değiştirdi."

Boğazı düğümlenerek başını salladı, Syn'in haklı olduğunu biliyordu. Kızını ilk kez kucağına aldığı anda yüzünü görmek için sabırsızlanıyordu.

"İyi misin?" Desideria ona sordu.

Hauk yutkundu. "Evet."

". Bir saniye içinde döneceğim." Kalea'yı giydirmek için banyoya götürdü.

Syn, Hauk'un yüzünü kavradı ve onu bakışlarıyla buluşmaya zorladı. "Ne kadar kızgın olduğunu biliyorum. Kızmakta sonuna kadar haklısın. Bundan sonra kan dökmek istemeyecek tek bir kişi bile yok. Ama sen yokken Eleron'u tamir ettim. Kyr sistemi kesti. Dışarıda kaldığından oldukça eminim ama hackleme konusunda güvenlikten daha iyiyim. Bu senin işin."

"Güven bana, bir daha asla sistemimi

bozamayacak." Syn onu serbest bıraktı. "Onu

yakalayacağız, Hauk."

"Biliyorum. Sadece beni memnun edecek kadar erken değil." Desideria hâlâ uyumakta olan Kalea ile dönerken Syn'in yanından geçip gitti.

"Yatmaya hazır."

Onu pembe fırfırlarla dolu beyaz keten elbisesi içinde gördüğünde duygularına hâkim olamadı. Desideria saçlarını bile yıkamış ve ayaklarına uyumlu patikler giydirmişti. "Teşekkür ederim, Des."

Desideria yüzünü buruşturdu ve elini karnının üzerine

koydu. "İyi misin?"

Kısa nefesler alarak başını salladı. "Babası gibi tekmeliyor. Saatlerdir yuvarlanıp duruyor." Onun kolunu okşadı. "İyi geceler, tatlım."

Syn yatağın yanında durakladı. "Gece boyunca uyuması gerek. Eğer uyanırsa bana haber verin. Ben Shahara'yı kontrol edeceğim."

"İyi geceler Syn. Teşekkür ederim."

"Bize teşekkür etmene gerek yok kardeşim. Bunu biliyorsun."

Hauk başını sallayarak, Sumi ona Kalea'dan ilk bahsettiğinden beri yapmak için can attığı tek şeyi yaptı. Yorganı onun üzerinden çekti ve Kalea'yı yatağa, onun yanına yatırdı. Kalea içgüdüsel olarak sımsıkı sarıldı. Aynı şekilde Sumi de bir kolunu ona doladı ve sanki bebeğinin yanında olduğunu biliyormuş gibi iç geçirdi.

Gözyaşlarını silerken gülümseyerek ofis sandalyesini yatağa yaklaştırdı ve ayaklarını komodinin üzerine koydu. "Merak etme, *Mia*. Bir daha gözümün önünden ayrılmana izin vermeyeceğim. Ve ben gözetimim altındayken kimse ikinize de zarar veremeyecek."

Sumi, kolunda garip, yakıcı bir acıyla uyandığında nefesini sertçe içine çekti. Kolunun uyuduğunu ve üzerinde bir şeyin yattığını fark etti.

Esnerken Dancer'ı orada bulmayı umuyordu.

Onun yerine, beyaz, firfırlı bir elbise giymiş küçük bir kız vardı. Koyu renk saçlara kaşlarını çattı. "Lillya mı?"

Küçük kız gözlerini açtı ve ona baktı. Desideria'nın

kızı değildi.

"Sen benim annem misin?"

bir halde, beyni bu olanları anlamlandırmaya çalışırken nefes alamıyordu.

"Evet, Lee-lee," dedi Dancer yatağın yanından. "Bu senin annen." Kalea

kendini ona doğru attı. "Anneciğim! Anneciğim! Anneciğim!"

Sumi gözyaşları sel olup akarken nefes alamıyor, mutluluk ve minnettarlık içinde hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Bebeği eve dönmüştü! Bu onun kızıydı!

Gözlerini kapatarak sonunda bebeğini kucağına almanın tadını çıkardı.

Hauk Kalea'yı yakaladı ve uzaklaştırdı. "Dikkatli ol, bebeğim. Annen yaralandı." Dahili telefonu açtı. "Syn! Koş!"

Sumi bandajının üzerine yayılmış olan kana baktı. Ama dürüst olmak gerekirse, umurunda değildi. Kızına doğru uzandı. "Lütfen, Dancer..."

Kalea'yı dikkatlice Sumi'nin yaralanmamış tarafına döndürdü. "Annenin üzerine atlama."

Kalea Sumi'nin karnına dokundu. "Özür dilerim, anne. Kalea Sumi'nin için."

Bu durumdan hiç etkilenmeyen Sumi kollarını tekrar ona doladı ve sonunda onu sallarken ona sıkıca sarıldı. Hayatında hiç şu anda olduğu kadar mutlu olmamıştı. "Benim için hiç sorun değil." Başını kaldırıp Dancer'a baktı ve onun kendilerini izlerken gözlerindeki sıcak şefkati gördü. O anda onu kollarının arasına almak ve asla bırakmamak istedi. Bunun onun için ne kadar önemli olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Onun için ne kadar önemli olduğunu. "Seni çok seviyorum! Yaralandın mı?"

Acıyı kabul etmesine asla izin vermeyen o Andarion soğukkanlılığıyla omuz silkti. "Kalçama bir darbe aldım ama sadece bir sıyrık."

"Ve dün gece bana söylemeye zahmet etmedin mi?" Syn gelirken hırladı

İç

İç

İç

İç

İç

İç

İç

İç

İç

İç

İç

İç

İç

İç

İç

İç

İç

"Shahara'yı görmek istediğini biliyordum."

Syn gözlerini devirdi. "de uyumadın, değil mi?" "Daha sonra

uyuyacağım."

Syn öyle bir Ritadarion patlattı ki Sumi onun bu hareketinden memnun oldu.  
anlayamadım.



Syn gömleğini kaldırdığında Kalea'nın nefesi kesildi ve yan tarafındaki dikişleri gördü. "Anne! Gerçekten yaralanmışsın!"

"Ben iyiyim, Kalea."

"Bu kötü görünüyor, anne."

Yanındaki küçük kızın tadını çıkarırken gözyaşları yüzünden aşağı akmaya devam etti. "Şu anda hiçbir şey bana zarar veremez."

Kalea kaşlarını çattı. "Neden?"

"Çünkü sen ve baban . Her şey harika."

Kalea ellerini Sumi'nin yüzüne koydu ve onu daha da ağlatan bir gülümseme takındı. "Benim çok güzel bir annem var. Ve güzel bir babam."

Sumi güldü ve Syn yarasına dokunduğunda inledi. "Evet, biliyorsun tatlım. O gelmiş geçmiş en iyi insan."

"Babam gibi saçlarım olsun istedim... ama... ama babam

hayır dedi." Sumi kaşlarını çattı. "Saçını böyle öğretiliriz,

bebeğim." "Onun istediği saç bu değildi." Dancer çenesine

vurdu.

Güldü ve tekrar inledi. "Oh. Babam haklı. Sakal bırakamazsın. En azından öyle umuyoruz."

Kalea başını kaşıdı. "Ama Mari Teyze'nin yüzünde saç var. Neden onda var?"

Hauk ikisini izlerken güldü. Kızlarını.

Hayır, ailesi. Onların burada, evinde olması çok gerçeküstü görünüyordu. O kadar uzun zamandır yalnızdı ki bunun gerçek olduğuna inanmak zordu.

Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı ve bunun için çok minnettardı. Daha önce memnun ve mutluyken, bu çok daha iyiydi.

Ve daha korkutucu.

Sumi, Kalea'nın yüzündeki saçları geriye doğru taradı. "Mari Teyze bir erkek." "Ama Mari Teyze bir teyze."

"Bunu kazanamayacaksın," dedi Syn gülerek. "Güven bana. Her gün Devyn tarafından kıcıma tekmeyi yiyorum. İnatçılık ve çocuk mantığıyla seni yıpratıyorlar."

"Evet," diye kabul etti Hauk. "Bunu dün zor yoldan öğrendim. Üç saat boyunca aralıksız sorular sorarak beni yıprattı."

Kalea kıyafetlerine baktı ve kaşlarını çatı. Geceliğini çekiştirdi. "Kim beni prenses gibi giydirdi?"

Hauk ona gülümsedi. "Des Teyzen."

"Des Teyze bir teyze mi yoksa o da bir çocuk mu?"

"O bir kız," dedi Sumi burnuna dokunarak, "ve senin yaşında bir kızı var."

"Gerçekten mi?"

Hauk başıyla onayladı. "Kızının kıyafetlerini giyiyorsun ve banyo yaptıktan sonra senin için başka bir elbisesi daha var."

Sumi'den uzaklaşarak ağzını kocaman açtı ve yatağa . "Bu da güzel mi?"

Hauk buna nasıl cevap vereceğinden emin değildi. "Tamam, tabii."

Sumi güldü. "Babalar güzel elbiselerden anlamaz. Ama Des Teyze küçük kızına her zaman güzel şeyler giydirir, bu yüzden güzel olduğuna eminim."

"Onlarla tanıştığımda mı?"

Hauk, Kalea'yı yataktan çekmek için ona uzandı. "Peki ya Syn Amca -"

"Hayır!" Sumi bu kelimeyi o kadar vahşi bir şekilde hırladı ki, Kalea'yı anında serbest bıraktı ve ondan korkarak hızlı bir adım geri çekildi. Daha önce hiç böyle bir ses çıkarmamıştı.

Sertçe yutkundu. "Üzgünüm, Dancer. Onu yanıma almak için çok uzun süre bekledim. Gitmesine izin vermeyeceğim. Hiçbir şey için."

Onun bakışlarıyla karşılaştı ve başını salladı. "Bu duyguyu biliyorum ve onu uzağa götürmeyecektim. Ama sanırım ikimizin de özleyebileceği bir vücut parçasını kaybetmeden önce onu burada annesiyle bırakacağım."

Sumi elini ona doğru uzattı. Adam elini tuttu ve Sumi elini yanağına götürdü. "Aşırı tepki verdiğim için özür dilerim."

Syn başını salladı. "Da -" Kalea'ya baktı ve kendini tuttu. "Lanet olsun Hauk, en korkunç karının bende olduğunu sanıyordum. Şimdi gittin ve beni daha da vahşi biriyle değiştirdin."

Syn'e gözlerini devirdi. "Bilemiyorum. Shahara hâlâ korkutucu. Ne de olsa beni o vurdu."

"Evet, ama seninki daha üç saniye önce çıplak elleriyle kolunu koparmak üzereydi... ve o yaralı. Bir anne ile bebeğinin arasına asla girme. Zor dersler alındı."

Hauk daha fazla aynı fikirde olamazdı. "Evet. Şaka yapmıyorum."

Kalea başını Sumi'ye doğru eğdi. "Korkuyor musun anne?"

Tatlı tatlı gülümseyerek Kalea'nın yüzündeki saçları geriye doğru taradı. "Sadece biri seni bir daha benden almaya çalışırsa. Ya da sana ya da kızına zarar verirlerse.

Babacığım. O zaman korkunç olacağım. Grrr..." Kalea'nın gülmesine neden olan korkutucu bir yüz ifadesi takındı.

Syn ellerini yıkamak için uzaklaştı. "Onu bir daha çıkarma. Sana Prinum verdim ama o kesik derindi. Onunla bu şekilde dövüştüğüne inanamıyorum." Ellerini kurulayarak odaya geri döndü. "Bugün sadece dinlen. Eğer yataktan kalkarsan, Hauk seni taşısın."

Kalea Sumi'nin karnındaki yeni bandaja kaşlarını çatarak baktı. "Nasıl yaralandın anne?"

Hauk onun yerine cevap verdi. "Seni bulmaya çalışırken kötü bir adamla dövüştü, Lee-lee."

Gözlerini kocaman açarak ondan annesine baktı. "Gerçekten mi?"

Yanağını Kalea'nınkine bastırdı. "Benden alındığından beri seni arıyorum. Gece gündüz düşündüğüm tek şey sensin."

Yatağın üzerinde bir aşağı bir yukarı zıplayarak ellerini çırpı. "Kalea sevdi!"

Hiçbir fikri yoktu.

Syn ona gülümsemek için durakladı. "Evet, öylesin küçük kız. Bundan sonra seni sevecek bir sürü insan var."

"Yippee!" Daha da sert zıpladı.

Hauk onu kendine doğru çekti. "Tatlım, anneni yine inciteceksin."

"Ah. Özür dilerim." Kaşlarını çatan Kalea parmağını onun koluna doğru dürttü. "Takım elbisen hâlâ üzerinde mi baba?"

"Hayır. O benim kolum."

Onu dürtmeye devam ederken gözleri büyüdü. "Kolun takım elbisen kadar sert."

"Biliyorum, tatlım."

Syn Hauk'a yaralı bacağına bakabilmesi için oturmasını söylerken, Desideria kızıyla birlikte içeri girdi. "Bak Lil, işte orada." Onlara doğru yürüdü ve Kalea'ya ulaşabilmesi için Lillya'yı tuttu. İki kız birkaç saniye boyunca birbirlerine baktılar.

Sonunda Lillya gülümsedi. "Ben Lil. Bundan sonra onunla oynayabilmen için sana bir oyuncak bebek getirdik." Bebeği Kalea'ya uzattı. "Annem senin oyuncuğın olmadığını söyledi ama benim bir sürü oyuncuğım var, o yüzden senin de bir tane olsun istedim. İstersen ya da bunu beğenmezsen bir tane daha alabilirsin."

Kalea Hauk'a sarıldı. "Her şey yolunda mı baba?" diye fısıldadı

yüksek sesle. "Sorun yok, Lee-lee."

Bebeğe uzanırken hâlâ tereddütlüydü. "Teşekkür ." Sonra bacaklarını adama doğru tekmelemeye başladı.

Desideria, Hauk'a burnunu kırıştırmadan önce gülümsedi. "Yani onu yere bırakmanı istiyor."

"Oh," dedi. Tekrar Kalea'ya baktı. "Boyun kısa." Kalea

şaşkınlıkla ona baktı.

Hauk gülerek, Sumi'ye koşup oyuncuğı gösterebilmesi için Lil'i yere bırakmadan önce onunla burunlarını ovuşturdu. Lil'i annesinden aldı ve Desideria'nın eğilmesini engellemek için onu yere yatırdı.

"Teşekkür , Hauk."

"Her zaman."

Lillya koşarak Sumi ve Kalea'ya bebeği nasıl konuşturacaklarını ve yüz ifadelerini nasıl değiştireceklerini gösterdi.

Hauk, Syn'in bacağını dikip yıkayabilmesi için odanın karşısına oturdu. Ses parçasını çalarken bebeğin çıkardığı sestten ürperdi. "Bu en ürkütücü Şey."

"Ne?" Syn sordu. "Oyuncak bebek mi?"

Başını salladı. "Sizin neyiniz var böyle? Bu Şey yüzünden kbuslar göreceğim."

Desideria omzunun üzerinden ona küstah bir bakış fırlattı. "Kbusun daha yeni başladı, yakışıklı. Onu sadece kafası dışarıda kalacak Şekilde bir torbaya koyana kadar bekle. Bu Caillen'ı her seferinde gönderir. Anlaşılan kız kardeşleri de çocukken ona bunu yapmaya çalışmışlar." Kızların arkasında durmak için hareket etti. "Bir Şeye ihtiyaın var mı, Sumi? Kalea'yı giydirmeye ya da yıkamaya yardım etmemi ister misin diye sormaya geldim."

"İstersen sa kurdelelerim var," dedi Lillya. "Saında çok güzel duruyorlar. Ve küçük talarımız var. Ve... ve... ve... başka Őeylerimiz de var!"

Sumi ikilemde kalmıştı. Bir yanı Kalea'yı kuşağında tutmak istiyordu ama kızın yemeğe ihtiyaı vardı ve günü aşırı korumacı bir annenin kuşağında geirmektense Lillya'yla oynamayı tercih edeceği belliydi.

"Kalea?" Lillya sordu. "Yzmeye gitmek ister misin?"

"Havuzda mı?"

"Evet. Hauk Amca'nın gerçekten büyük bir tane var, oynamamız için bir sürü oyuncak var. Hatta büyük bir kum havuzu, arabalar ve her türlü Şey var."

Kalea şiddetle başını salladı. Sonra Sumi'ye baktı. "Anne, izin verir misin?" Sumi tereddüt etti. "Senin için bir takımımız yok, tatlım."

"Bende tam aradığım şey var," dedi Desideria. "Hemen döneceğim. Lillya?" Elini uzattı.

Lil suratını astı. "Burada kalabilir miyim anne? O kaba çocuklarla değil de bir kızla oynamayı seviyorum."

Sumi güldü. " değil. Kalabilir. Biz ona göz kulak oluruz."

"Pekâlâ. İki saniye sonra döneceğim."

Syn ayağa kalktı ve Hauk'a ters ters baktı. "Sana bacağından uzak durmanı söyledim ama dinlemeyeceğini biliyorum. Bu yüzden nefesimi boşa harcamak yerine, acı için alabileceğin bir şey getireceğim."

O gider gitmez Sumi, Hauk'a yaklaşmasını işaret etti. Hauk onun yanında yere diz çöktü. Hauk daha ne demek istediğini anlamadan, Sumi onu tüm vücuduna şarkı söyleten bir tutkuyla öptü. Daha da kötüsü, bu onu daha da azdırdı.

Hırlayarak öpücüğü derinleştirdi.

"Babam anneme zarar veriyor!" Kalea onlara doğru yürümeye başladı ama Lillya durdu.

On  
u.

"Ona zarar vermiyor. Bu bir öpücük. Annem ve babam bunu çok yapar."

"Gerçekten mi?"

Lillya bebeği ters çevirirken ciddiyetle başını salladı. "Öpüşüyorlar her yerde. Her zaman."

"Kulağa acı verici  
geliyor."

"Biliyorum, ama öyle değil." Lillya zorlanarak iç çekti. "Anneler ve babalar çok homurdanır ve inlerler... özellikle geceleri her türlü sesi çıkarırlar. Ve çok da dua ederler. Çok yüksek sesle. Ama bunu yaparken iyiler."

Sumi, Lillya'nın aslında neden bahsettiğini dehşetle anlayarak öpücüğünü geri çekti.

Hauk da onun ne demek istediğini anlayınca homurdandı. "Yatak odasını ses geçirmez hale getirin ve Kalea'nın odasına ekstra monitörler ekleyin ki biz onu duyabilelim, tersi olmasın. Daha da iyisi! El?"

Anında ortaya çıktı. "Evet, Hauk?"

"Dün gece size evde yeni bir üyemiz olduğunu söylemeyi unuttum. Kalea ile tanışın. Kalea, Eleron'la tanış."

El kıza baktı, kız da ona baktı. "*Bu* da ne?" Hauk

bilgisayarına sinirli bir bakış attı. "Benim kızım." "Ve çok

tatlı bir kız. Merhaba, Kalea. Ben evim." Kalea kafası

karişmiş bir halde etrafına bakındı. "Ev mi?"

Eleron başını salladı.

Hauk Sumi'ye sırtıttı. "El'i bebek bakıcılığı yapması ve onu bir ana tavuk gibi izlemesi için ayarlayabilirim. Hayati değerlerini bile izleyecek. Ateşi bir derece yükselirse ya da kalp atışları hızlanırsa El bize haber verecek."

Sumi, Thia'nın babasının paranoyasıyla ilgili sözlerini hatırlayınca dudağını ısırđı. Şimdi bunu tamamen anlıyordu.

Eleron kaskatı kesildi. "Bebek bezlerini

değıştirmeyeceğim." Hauk gözlerini devirdi.

"Onun bezi yok." "Oh. Güzel."

Sumi tüm bunları düşünürken durakladı. "Bu arada, Kyr dün onu nasıl geçti?"



"Bir arka kapı buldu. Ama dün gece kapattım. Bir daha denemesi için ona meydan okuyorum. Bir dahaki sefere bir süpernova gibi yanacak."

Desideria, üzerine kelebekler dikilmiş sevimli pembe bir mayoyla döndü. Kanatları bile çırpılmıştı.

Kalea görür görmez nefesi kesildi. "Çok güzelmiş! Gerçekten giyebilir miyim?" Desideria başını salladı. "Kesinlikle."

"Ben dışarıda bekleyeceğim." Hauk, onlar kızların kıyafetlerini değiştirirken koridorda beklemeye gitti.

"O nasıl?"

O döndü için bkz. onunBüyükanne geliyor doğru onu. "Çok sevindi."

"Peki sen nasılsın?"

Onun sorusuna nasıl cevap vereceğinden emin değildi. Cennetin zirvesinde ve aynı zamanda cehennemin en dibindeydi. Hiç bu kadar mutlu olmamıştı ve hiç bu kadar çok şey kaybetmemişti. Bunu düşünmek bile onu felç ediyordu.

Büyükannesi kolunu okşadı. "O bakışı biliyorum. Baban bana senin ve Keris'in dağdan düştüğünü söylediğinde kalbimi durduran dehşetin aynısı. Ve yaşadığınızı öğrendiğimde kalbimdeki sevinç... Bize geri dönmeyi başardığınızı öğrendiğimde ne kadar mutlu olduğumu bilemezsiniz."

Hauk onun sözleri karşısında kaşlarını çattı. "Bunun için benden nefret ettiğini sanıyordum, tıpkı annem gibi."

Başını iki yana salladı. "Senden *asla* nefret etmedim, Dancer. Annen benim çok iyi bildiğim bir gerçeği inkâr ediyor. Keris'in ölümünün suçunu ait olduğu yere, Dariana'nın omuzlarına yüklemeliydi. Senin değil."

Ama yapmamıştı. Bugüne kadar, tamamen onu sorumlu tuttu.

Büyükannesi, gömleğinin kısa kolunun altından görünen, annesinin ona verdiği yara izine dokundu. "Sumi'n yarın da senin için savaşmak zorunda kalacak."

Ve hamilelik nedeniyle bunu erteleyemezlerdi. "O ringe

çıkmasına nasıl izin verebilirim, yaralı?"

"Başka seçeneğin yok çocuğum. Eğer savaşmazsa kaybedecek ve sen Dariana'ya bağlı kalmaya devam edeceksin. Seni küçümseyecek ve aşağılayacak bir bebek daha doğuracak. Ve Sumi ile Kalea'yı hayatından çıkarmaya zorlayacak. Bunu biliyorsun."

Evet, öyle yaptı.

Kaşlarını çatarak, içinde kabaran acıyı bastırdı. Ona değer veren, onu seven bir kadınla birlikte olmuş ve onu sorgusuz sualsiz kabul eden bir çocuğu kucağına almışken, yaşadığı hayata nasıl geri dönebilirdi? Hiç mi?

Garip, bu ilişkide neyin eksik olduğunu hiç fark etmemişti. Arkadaşlık dışında. Ama şimdi sahip olduğu şey, o yalnız gecelerde hayal ettiği her şeyden çok daha iyiydi.

*Geri dönemem.*

Bunu düşünmeye bile dayanamıyordu. Buna değmezken Sumi'den onun için hayatını riske atmasını nasıl isteyebilirdi?

Dariana ona asla merhamet etmeyecekti. Kana susamıştı ve ona beslediği tüm nefret o ringde Sumi'nin ayaklarının dibine serilecekti.

*Neden onun yerine ben dövüşemiyorum?*

Ancak yasaları buna asla izin vermezdi. Bu, onunla evlenme hakkı için bir meydan okumaydı. Müdahale edemezdi. Yine de kalbinde, o tamamen

Sumi'ye.

Her zaman yapardı.

Arkasındaki kapı açıldığında Kalea mayosuyla göründü.

"Bak, baba, bak! Ben bir peri prensesiyim!"

Kendisine efsanevi bir kahramanmış gibi bakan o gümüşü gözlerdeki aşkı görünce gözyaşlarına boğulurken dişlerini sıktı. Hiçbir yargılama ya da çekince yoktu. Sadece tam bir hayranlık ve bağlılık vardı.

Tıpkı Sumi gibi.

Gülümseyerek onu kucağına aldı. "Evet, biliyorsun, Lee-lee." Onu büyükannesine doğru tuttu. "Ve bu da senin gre yaya'n."

Yüzünü sevimli bir ifadesine büründürdü. "Gre yaya nedir?" "Büyük büyükannen."

Gözlerini kocaman açarak heyecanla nefesini içine çekti. "Benim bir büyük büyükannem mi var? Gerçekten mi?"

Yaya gülümsedi. "Evet, küçüğüm. Gerçekten de öyle." Ellerini uzattı.

Kalea büyükannesinin kollarına eğilmeden önce tereddüt etti ve onun kendisini almasına izin verdi. Büyükannesinin yanağına, gözlerinin hemen altına dokundu. "Babam gibi tuhaf gözlerin var. Ama farklı."

"İstiyorum."

"Sen de Anduran mısın?"

Büyükannesi yine güldü. "Andarion, ve evet. Evet, öyleyim." "Ben Anduran mıyım?"

Büyükannesi karnını gıdıkladı. "Sen sadece Anduran değilsin, Kalea. Sen bir Anduran prensesisin!"

"Duydun mu baba? Ben bir prensesim!"

"Hayır, bir tanem," diye alay ederek elini kızın saç örgülerinden birinin arasından geçirdi. "Sen benim evrenimin imparatoriçesisin ve seni annene geri götürmeliyiz yoksa endişelenecek."

Hauk önce büyükannesinin yatak odasına girmesine izin verdi ve onun Sumi'nin yanındaki yatağa oturmasını izledi, böylece Desideria ve Lillya ile birlikte Kalea'nın üzerine titreyebileceklerdi.

Titremelerini bastırmak için dudaklarını sıktı. *Lütfen, tanrılar, bana bunu verip de yarın hepsini söküp atmayın.* Bağırsaklarının deşilmesini tercih ederdi.

Ama aklının bir köşesinde bunun uzun sürmeyeceğini biliyordu. Başkalarının mutlu hayatlar yaşamasına izin verilirken, onun böyle bir neşeyi deneyimlemesine asla izin verilmemişti. Her zaman bir şeyler onu çalıyordu.

Tıpkı onun Dayanıklılığı gibi. Diğer çocuklar, normal çocuklar, sorun yaşamadan yükseldiler. Kendisi zar zor hayatta kalmıştı. Ve bu onu yaralı ve acı içinde bırakmıştı.

Terk edilmiş.

*Kocama yaptıkların için mutluluğu hak etmiyorsun! Umarım hayatının geri kalanını sefalet içinde geçirirsin!* Şu anda bile Dariana'nın öfkeli laneti aklından çıkmıyordu.

Geleceğini bildiği cehenneme boyun eğerek, bu kez trajedinin kendi canını almasını umdu. Çünkü eğer talep ettikleri onlarsa, mezara kadar onları takip edecekti.

## BÖLÜM 33

**Dansçı** Sumi'yi kış bahçesinin havuzun bulunduğu bölümüne taşıdı. Büyükannesi de kucağında Kalea ile yanlarında yürüyordu. Sumi gözlerini sürekli kızından ayırmaması gerektiği için kendini biraz gülünç hissetse de, onu göremediği her an içine işleyen fiziksel acıya engel olamıyordu.

Ama onu hayrete düşüren şey burada oynayan çocukların sayısıydı. Kiara ve Nykyrian tüm çocuklarını buraya getirmişti. Dört oğlan ve iki kız.

Thia onları görür görmez koşarak geldi ve Sumi'ye sarıldı. Kalea'yı büyük büyükannesinin kollarında görünce yüzü aydınlandı. "Aman Tanrım! Bu meşhur Tara Kalea mı? Harika bir güzelsin, değil mi?"

Kalea kaşlarını çatarak büyük büyükannesinin omzunun arkasına saklandı ve ona temkinli bir şekilde baktı.

Thia anlayışla daha da geniş gülümsedi. "Ben senin kuzenim, Thia."

Kalea duyduklarına inanamıyormuş gibi ona baktı. "Bir kuzenim mi var?"

"Onlardan çok var." Thia kolunu açarak sadece kardeşlerini değil, Devyn, Terek, Lil, Cezar ve Jayne'in iki kızı ile oğlunu da gösterdi. "Şu çocukları görüyor musun?"

Başını salladı.

"*Hepsi* senin kuzenin."

"Lil bile mi?" Kalea nefes aldı.

"Lil bile."

Bir çift yuvarlak, heyecanlı gözle Sumi'ye baktı. "Anne? Kuzenlerimle oynayabilir miyim?"

"Tabii ki . Sadece seni görebileceğim şekilde dur ve kapılara ya da pencerelere ."

Thia ona bilmiş bir bakış attı. "Ben onunla kalacağım."

"Teşekkür ederim, tatlım."

Kalea'yı Devyn ve Sway ile oynayan Thia'nın kardeşleri ve Sentella klanının geri kalanıyla tanışmaya götürmeden önce başını eğdi.

Dancer onu çocukların oynadığı havuz ve kum alanının hemen yanına yerleştirdi. Herkesin ne kadar tetikte olduğunu ancak o zaman fark etti. Ve tesiste çok sayıda Andarion kraliyet muhafızının devriye gezdiği gerçeğini.

Aşırı temkinli olan tek kişinin kendisi olmadığını bilmek onu daha iyi hissettirdi.

Dancer onun yanına bir sandalye çekti. "Bir şeyler yemek ister misin?"

"Elbette. Nereye gideyim?"

"Ben bakarım." Çenesini her türlü seçeneğin bulunduğu uzun bir büfe masasına doğru salladı. "Sadece ne istediğinizi söyleyin."

Ona ateşli bir bakış attı. "Gerçekten istediğim şey o masada değil." Tatlı

tatlı kızardı. "Dağınık olabilir ama bunu ayarlayabilirim."

Onun kuru alaycılığına güldü, ancak bir parçası şaka yapmıyordu. Onu yemeyi tercih ederdi.

Ture, göğsünde bir bebek askısında uyuyan Terek'le, dostça bir gülümsemeyle ona doğru geldi. Omzuna bir havlu attı. "Maris'in test edip onayladığı çocuk yemekleriyle birlikte her şeyden biraz var."

Sumi bunu söyleme şekli karşısında ona şaşkın şaşkın baktı. "Maris onayladı mı?"

Ture başını salladı. "Sahip olduğunu iddia ettiği sofistike damak tadına rağmen, bebeğim beş yaşındaki bir çocuğun damak tadına sahip. Ve seçici olmaları sağlıklı olamayacakları anlamına gelmez. Tatlı mı, tuzlu mu yoksa ikisini birden mi istersin?"

"Sanırım ikisi de."

". Siz ikiniz burada kalın. Siz ikiniz burada kalın, ben hemen size yiyecek getireceğim."

Dancer, Kiara çok mutlu bir Zarina ile yanına geldiğinde ayağa kalktı ve ona sandalyesini uzattı.

Zarina'yı kucağına alıp dengede tutarken minnetle gülümsedi. "Umarım ikiniz için de sakıncası yoktur ama en sevdiğim yerel çocuk mağazasını Kalea için bir şeyler almak üzere eve davet etme cüretini gösterdim. Yaklaşık bir saat içinde burada olurlar."

Sumi kızardı. "Çok naziksiniz ama iptal edebilir miyiz?" "Neden?"

Yüzünün daha da kızardığını hissetti. "Kyr'ın tüm hesaplarımı kilitlediğinden eminim. Onlar olmadan kredim yok."

Dancer onun yanında diz çöktü ve elini kendi elinin içine aldı. "*Mia*, ihtiyacın olan her şeye ve daha fazlasına sahipsin. Seni ya da Kalea'yı mahrum edeceğim hiçbir şey yok. Arzu ettiği her neyse onu satın al." Kiara'ya göz kırptı. "Lütfen onları geri arayıp Kalea'nın bir peri prensesi gibi görünmek istediğini söyler misin? Fae Ekselanslarını delicesine mutlu edecek şeyler getirmeliler."

Sumi'nin dudakları onun nezaketi karşısında titredi. Bulduğu erkeğin ne kadar şanslı olduğuna hâlâ inanamıyordu. "Gerçek olamayacak kadar iyisin."

İnkâr edercesine homurdandı. "Yaralıyken benim için savaşmak zorunda kalan kadın söylüyor bunu. Gerçekten *de o kadar* büyük bir ödül olduğumu sanmıyorum."

Onun elini sıktı. "*Çok* olursun."

Hauk içi burkulsa da gülümsedi. Ama son erkek arkadaşı onu ve Kalea'yı öldürmeye çalışmıştı. *Onunla* kıyaslandığında, bu adam kesinlikle bir adım öndeydi. Bunu düşününce üzüldü.

Onun elini öperek ayağa kalktı. "Hemen döneceğim." Kiara'ya kendisini takip etmesini işaret etti.

Yalnız kaldıklarında, kimsenin duymaması için konuşmak üzere eğildi. "Sumi için de kıyafet getirebilecek birini tanıyor musun?"

Zarina'yı omzuna yerleştirirken gülümsedi. "Senden çok öndeyim, koca adam. İki saat içinde gelecekler."

"Teşekkür ederim, Kiara."

Onun kolunu okşadı. "Her zaman."

Gitmeye hazırlanırken aklına başka bir şey geldi. "Sumi için daha muhafazakâr kıyafetler mi talep ettiniz? Onun tipik Andarion modasını giymesini istediğimden emin değilim ve neyse ki o daha mütevazı bir zevke sahip."

Gülümsedi. "Merak etmeyin. O da çoktan yapıldı. Kukularımın hiç dışarıda olmadığına dikkat edin. Kıskanç bir suikastçi koca tarafından birinin gereksiz yere öldürülmesine gerek yok."

Hauk güldü. "Tekrar teşekkür ederim."

"Bir sorun mu var?" Nykyrian onlara katılırken sordu.



Hauk ona kuru bir bakış attı. "Biz de tam öğleden sonraki kaçamağımızı planlıyorduk.  
Bize katılmak ister misin?"

Nyk bir kahkaha attı. "Böyle iğneleyici konuşursan bağırsakların deşilebilir."

"Ve eminim ki öldüğümde, tam da böyle bir zamanda, tam da böyle bir yorumun sonucu olacak."

Kiara Zarina'yı Nyk'a teslim ederken ikisine de iç geçirdi. "Her şey yolunda. Bebek kıyafetleri ve kadın modası hakkında konuşuyorduk." Bağlantısını çıkardı ve تنها bir köşeye yöneldi.

Nyk, Zarina'yı sırtını göğsüne yaslaması için çevirirken Hauk'a pek de övgü dolu olmayan bir bakış fırlattı. "Kadın modası mı? Demek gerçekten de firfırlı pembe iç çamaşırı giyiyorsun, ha?"

Hauk, Nyk ve Darling arasında uzun süredir devam eden ve Darling'in ona daha yeni anlattığı bir şakadan dolayı homurdandı. İlk arkadaş olduklarında başlamıştı. Darling şiddetli panik ataklarla boğuşuyordu ve Nyk onu bu durumdan kurtarmak için Hauk'un kadın donu giydiğini söylüyordu. "Senden nefret ediyorum."

Nykyrian bunu anlayışla karşılayarak, ruhunun derinliklerine kadar inen bakışlarından birini ona dikti. "Cidden, iyi misin? Gerçekten dikkatin dağılmış görünüyor."

Hem evet hem hayır. Dikkati dağılmıştı, sadece Kyr'in ya da bir başkasının mutluluğunu çalmaya çalışmasını beklerken aşırı tetikteydi. "Bu..." Sesinin kesilmesine izin verdi. "Ben iyiyim."

Nyk bir dakika boyunca onu inceledi. "Hayır, korkmuşsun. Gerçi patlayıcılar için içine girmediği sürece bu bakışı sende daha önce hiç görmemiştim."

"Kapa çeneni, göt herif." Zıplayan ve Nykyrian'ın elinin üzerine salyalarını akıtırken mutlu bir şekilde gülen Zarina'ya baktı. " arada, kucağındaki firfırlı giysili, ağzından salyalar akan kız çocuğu sendeki kabadayılığı alıp götürüyor."

Gözlerini deviren Nyk kızına daha sıkı sarıldı. "Cidden, neler yaşadığını biliyorum Hauk. Bir bakıyorsun, deliğinde yalnızsın. Oldukça iyi bir hayatın var. Çoğunlukla her şeyden memnunsun. Bazen yalnızsın ama buna o kadar alışmışsın ki artık bunu düşünmüyorsun bile. Sadece kendin için endişeleniyorsun, bir de arkadaşlarının başına açtığı saçma sapan belalar için. Sonra birdenbire, bu harika kadın sizi gafil avlıyor. Hayatınıza eksik olduğunu bile bilmediğiniz bir şey katıyor. Bir de bakmışsınız ki sutyenleri banyonuzda asılı, evinizde eskiden parçaları sakladığınız bir masada, sahip olduğunuzu bile bilmediğiniz gümüş takımlarla yemek yiyorsunuz ve dünyanızı tamamen ele geçirmiş. Daha da kötüsü, o sizin tüm varlığınız haline geldi ve artık hiç olamayacağınızı düşündüğünüz bir şekilde medenileştiniz. Ve alkolün neden olduğu kavgalar yerine, sadece onun görüş alanına girdiğinizde gözlerinin nasıl parladığını görmek için yaşıyorsunuz. Ve onun elinizden alınacağı korkusu sizi öylesine tüketiyor ki, bunu düşünmeden edemiyorsunuz. Her yerde düşmanlar görüyorsunuz. Her gölgede. Her rüzgar fısıltısında. Ve bu yeterince sinir bozucu değilse, size daha da bağımlı olan ve sizin için en az onun kadar önemli olan bir çocuğunuz olduğunu öğreniyorsunuz."

Nyk Zarina'yı kucağına aldı. "Şimdi, karnın düğümlenmiş bir şekilde duruyorsun ve kimsenin onlara dokunamayacağından emin olmak için onları kendine bağlamak istiyorsun, çünkü düşmanlarının onlara ellerini sürdüklerinde ne yapacaklarını çok iyi biliyorsun."

Hauk bunların her birinin ne kadar doğru olduğundan nefret ediyordu.

"Nasıl başa çıkıyorsun?" "İşte soru bu, *Drey*. Bir cevap bulduğunda, lütfen bana haber ver. biliyorum."

Başını iki yana salladı.

"Dürüst olmak gerekirse," diye devam etti Nyk. "Beni ayakta tutan tek şey onlar olmadan nasıl olduğunu hatırlamak." Zarina'nın başının üstünü öptü. "Akıl sağlığımı zar zor koruduğumu hissettiğim günler oluyor. Onları düşmanca dünyama getirerek doğru şeyi yapıp yapmadığımı merak ettiğim zamanlar. Sonra da bunun için kendimi bencil bir pislik gibi hissediyorum." Elindekine baktı

ve ona gülümsedi. "Ama doğrusu, geri dönmeyi hayal bile edemiyorum." Zarina'yı Hauk'un göz hizasına kadar kaldırdı. "Eğer uykularım kaçacaksa, bu küçük yüzden daha iyi bir neden düşünemiyorum."

Zarina'ya orantısız bir gülümseme verdi. "Her yerinden sızıntılar fışkırıyor olsa da çok tatlı bir kız." Ve şu anda Nykyrian'ın başparmağına saldırıyordu.

Sumi ve Kalea'ya neler olabileceğini düşünmeye çalışırken acı ona çok sert vurdu. "Yarın o ringe çıkmasına izin verebilir miyim bilmiyorum Nyk. Dariana kötü bir kaltak ve çok iyi eğitilmiş."

"Gördüğüm kadarıyla Sumi tembel biri değil. Kyr'den onun çıkardığı parçayı çıkarabilen herkes bu meydan okumaya fazlasıyla eşittir. Kyr psikopat olabilir ama hiçbir zaman zayıf ya da yeteneksiz olmadı." Nyk onu omzundan alkışladı. "Ailene bir şey olmasına izin vermeyeceğimizi biliyorsun. Bizimkiler için yaptığın onca şeyden sonra olmaz. Nefes al, Hauk. İnançlı ol."

Kiara hayatına girene kadar dindar bir ateist olan bir erkeğin bunu söylemesi ironikti. Kiara Nyk'ı çok değiştirmişti ama kötü anlamda değil. Vahşi bir canavarı almış ve onu evcilleştirmişti. Ona insanlığı öğretmişti. Nyk arkadaşlarına her zaman sadık olsa da, merhamet konusunda pek başarılı değildi ve böyle bir tartışma on yıl önce asla yaşanmazdı.

Şimdi...

Hauk, Ture'nin kendisi için getirdiği yiyeceklerin tadına bakan Sumi'ye baktı. Uzun sarı saçları örülmüş ve bir omzunun üzerine dökülmüştü, bir yandan da ona gülümseyerek sohbet ediyordu. İçini büyük bir sevgi ve korku kapladı. "Tanrı yardımcım olsun, Nyk. Onu kaybedemem."

Nykyrian Kiara'ya doğru baktı. "Biliyorum. Ama her şey girecek. Kızın elimizde ve haini bulup icabına bakacağız. Tüm Andarion ordusu ve donanması emrinizde. Sentella ve Tavalı'den bahsetmiyorum bile... ve şimdi de Phrixianlar."

Kiara telaşlanmaya başlayan Zarina'yı almak için geri geldi. "Babası bebeğini görmezden mi geliyor?" diye sordu tiz bir ses tonuyla. "Yazıklar olsun ona." Zarina'nın yanağına hava üfledi, bu da Kiara Sumi'ye doğru yönelmeden önce bebeği güldürdü.

Nyk elini pantolonunun paçasına sildi. Bir şeyler söylemeye başladı, sonra küfretti.

Hauk neyin yanlış olduğunu soramadan Nyk koşmaya başladı. Bilinmeyen bir saldırganın korkusuyla kalbi durmuştu, ta ki arkadaşının Adron'un hızla tırmandığı sütunlardan birine doğru koştuğunu görene kadar.

Nykyrian oğlunu kaptığı gibi yere indirdi. "Ne yapıyorsun sen?"

"Jayce zirveye çıkamayacağımı söyledi. Ona yanıldığını gösteriyordum."

Nykyrian hırlayarak oğlunu omzuna attı ve bacaklarından baş aşağı tuttu. "Hayatım üzerine yemin ederim, ikinizi de süngerli bir odaya kapatabilirim ve yine de yapacak tehlikeli bir şeyler bulursunuz."

Hauk gülerek Adron'u Nyk'ın elinden aldı ve etrafında döndürdü. "Babanı yine delirtiyor musun?"

"At beni, Hauk Amca!"

Adron'u havaya fırlattı ve yakaladı. Tekrar yapmaya başladığında, Jayce'in elini tutan Kalea'nın annesine doğru koştuğunu gördü.

"Bak, anne! Jayce bana prensesler gibi çiçekten bir taç yapmış. En güzelinin ben olduğumu söylüyor!"

Adron'u yere bırakıp ona gülen Nykyrian'a dik dik bakarken içindeki öfke dinmek bilmiyordu.

Sumi insanlık dışı bir çığlık sesiyle irkildi. Bir saniye önce Dancer Nykyrian'a bakıyordu. Bir saniye sonra ise küçük bir sopa çıkarmış ve

onu bir asaya dönüştürdü.

İkisi savaşa girerken Nykyrian da aynısını yaptı.

Gerçekten. Silahlı olduklarını bile bilmiyordu. Ağzını açarak, birbirlerine tecrübeli bir vahşet ve beceriyle saldırılarını izledi. Etkileyici ve dehşet vericiydi.

" oluyor?" diye sordu Kiara'ya.

Kiara sinirli bir şekilde iç çekti. "Kim bilir? Bunu bazen yapıyorlar. Biri bir şey söylüyor ve diğeri silahını çekiyor ya da yumruk atıyor. Ciddi görünüyorlar ama birbirlerine gerçekten zarar vermiyorlar. Onları görmezden gelmeyi ve boş vermeyi öğrendim."

Ama Kalea yapmadı. Çığlık atarak ve hıçkırarak Nykyrian'a doğru koştu ve ona çarpmaktan kıl payı kurtuldu.

Nykyrian'ın asası çenesine saplanıp dudağını patlattığından, bu dikkat dağınıklığı Dancer'a pahalıya mal oldu.

"Babama zarar verme!" Nykyrian'ın bacağına yakaladı ve onu kan akıtacak kadar sert bir şekilde ısırdı.

Dancer onu hemen geri çekti. "Lee-lee, sorun yok. Babam ve Nyk Amca oyun oynuyorlardı."

Yine de kontrolsüzce hıçkırdı.

Asasını bırakan Dancer onu göğsüne ve dudaklarındaki kanı sildi. "Şşş, tatlım. Her şey yolunda. Gerçekten."

Nykyrian diz çöktü ve elini onun başına koydu. "Seni korkutmak istememiştik, Kalea. Birbirimizle böyle oynuyoruz."

Burnunu çekerek Nykyrian'a bakmak için başını Dancer'ın omzundan kaldırdı. Konuştuğunda, sakinleşmeye çalışırken kısa ve kesik kesik nefesler alıyordu. "Babamı öldürmeye çalışmıyor muydun?"

"Hayır. Babanı seviyorum. O benim küçük kardeşim."

Dancer'a bakarken nefes nefese kalmaya devam etti. "Sana vurduğu yerde dudakların kanıyor baba. Lütfen, ölme!"

"Sadece dudağım patladı. Ölmeyeceğim. Gerçekten. Her zaman olur." Adam kızın yüzündeki gözyaşlarını sildi. "Ağlama, Lee-lee. Artık kavgaya oyunu oynamayacağız."

"Tamam." Adamdan uzaklaşmadan önce burnunu sildi.

Hauk, onu oynaması için kuma götüren Jayce ve Adron'un yanına dönmesini izlerken kaşlarını çatı. Bir gün önce o kadar cesur davranmışken bu durumun onu üzmesi ne tuhaftı. Nyk'ın özür dileyen bakışlarıyla karşılaştı. "Bu normal mi?"

Nyk omuz silkti. "Çocuklarım bunu hiç yapmadı. Ama birbirimizle dövüşerek büyüdüler. Ve ikimizin de senin dudağından çok daha kötü kanadığını gördüler. Bunun için üzgünüm bu arada."

"Olma. Kavgayı başlatan ve gardını düşüren bendim." Düşünceleri Kalea'nın patlamasına döndüğünde içinden kötü bir his geçti. "Onu o yaşta ölüm maçlarının etrafında tutacaklarını düşünmüyorsun, değil mi?"

Hauk'a alaycı bir bakış attı. "Bu Birlik. Onlardan hiçbir şey beklemezdim."

O da bilemezdi. Ama bir şey açıktı. Kalea'nın yarınki maça katılıp annesinin Dariana'yla dövüşünü izlemesine imkân yoktu. Nyk'ın aksine, o sürük Kalea onu ısıtırırsa o kadar nazik ya da anlayışlı olmayacaktı.

Hauk Nyk'ın bacağına baktı. "Kanadığını biliyorsun. Değil mi?"

"Evet, biliyorum. Kızının harika dişleri var." Onu sırtından alkışlayan Nyk, dikiş attırmak için Syn'in yanına gitti.

Hauk, alnı endişeyle kırıışmış olan Sumi'nin yanına giderken patlamış dudağını yaladı.

"Nykyrian'ın kanını çekti mi?" Başını

salladı. "Korkmuştu."

"Nykyrian iyi mi?" Kiara sordu.

"Evet. Kavgada onu bundan daha kötü ısırılmışlığım var."

Kiara sinirli bir ses çıkardı. "Kocamı kontrol edeceğim ve bu ifadenin ne kadar doğru olduğunu düşünmemeye çalışacağım."

Dudağındaki kanı bir kez daha sildi. "*Sen* iyi

misin?" Sumi sordu.

Başını salladı. "Bir dişini kapmış. Acıttığından çok daha fazla

kanıyor." "Neden Nykyrian'ın peşinden öyle gittin?"

Andarion dilinde küfreden Dancer, Kalea için hazırladığı taca uygun bir buket çiçek seçerken bakışlarını Jayce'e dikti. "İşte bu! İşte orada!" Çenesini onlara doğru salladı. "Seninle tanışmadan önce, Nyk güzel bir kızım olması için beni lanetledi. Piç herif! Bir daha uyuyabileceğimi sanmıyorum."

Sumi, birlikte çok değerli olan çocukları izlerken gözlerindeki kederli ifadeye güldü. Jayce, Kalea'ya sanki küçük kız kardeşiymiş gibi bakıyordu. Ama bundan daha fazlasıydı. "Onu gerçekten kendininmiş gibi görüyorsun, değil mi?"

Onunla bakışlarını kilitlediğinde kırmızı gözlerinde acı ve korku birbirine karıştı. Sertçe yutkundu. "Onun senin kızın olduğunu biliyorum Sumi. Bir şey varsaymak ya da izinsiz girmek istememiştim. Özür dilerim."

O anda, yıllar boyunca ona yaptığı zulümden dolayı Dariana'nın ağzını burnunu dağıtmak istedi.

"Dansçı," diye azarladı onun korkusunun kaynağını anladığında. Uzandı ve onun elini kendi elinin içine aldı. "Tatlım, kastettiğim bu değildi. Hem de hiç. Onu seninmiş gibi düşünmeni istiyorum. Onu böylesine içtenlikle kabul etmen benim için tahmin edemeyeceğin kadar önemli."

Elini öptü, sonra da keçi sakalına sürttü, sanki onun dokunuşundan en az onunki kadar zevk alıyormuş gibi. Duyguları hakkında pek konuşan biri değildi ama kız onun yaptıklarında duygularını görüyordu. Ona her baktığında onları görüyordu.

"Benim vahşi savaşımcım," diye nefes aldı.

Bu onun dudaklarına bir gülümseme getirdi. "Benim vahşi Ger Tarra'm."

Eleron onun yanında belirdi. "Seni arayan iki erkek ve bir kadından oluşan bir grup var Hauk. Kızın için giysi getirdiklerini söylüyorlar."

"Onları buraya getirin lütfen."

"Nasıl isterseniz." Eleron ortadan kayboldu.

Boğazını temizleyerek Kalea'yı getirmek üzere yanından ayrıldı.

Sumi o seksi, gevşek bacaklı yürüyüşü izlerken beklenmedik gözyaşlarına boğuldu. Adamın Kalea'yı her kucaklayışında nasıl görüldüğünü asla unutamayacaktı. Kızları onun kaslı kollarında çok küçüktü ve ona karşı çok nazikti. Çok nazikti.

Onu omzunda Sumi'ye geri götürdü ve Sumi sevinçle çığlık attı. Sonra onu ters çevirdi ve Sumi'nin oturttu.

Andarion mağaza görevlileri içeri girdiğinde Dancer onları büyükannesi, Desideria, Zarya ve Maris ile baş başa bıraktı. Onlara hemen Kiara katıldı ve tanışma faslını gerçekleştirdi, ardından da kıyafet seçimine yardım etmek isteyen Ture geldi.



Sumi onların küçük bir giysi çantası getirmelerini bekliyordu. Bunun yerine, aralarından seçim yapabilecekleri dört büyük sandıkları vardı.

Kalea ve Lillya tüm fae ve parıltılı eşyaları görünce nefesleri kesildi ve farklı ayakkabı ve aksesuarları denediler. Kalea'nın bebeği için uygun kıyafetler bile vardı.

"Anne!" Kalea, bilek uzunluğunda, kabarık işlemeli etekli, boncuklu yakalı kırmızı bir elbise ve ona uygun bir kazak gördüğünde nefesi kesildi. Bu şimdiye kadar gördüğü en güzel elbiseydi. "Bu bir prenses elbisesi. Onu alabilir miyim? Lütfen!"

Dudağını ısırarak Sumi tereddüt etti. Fiyatını görmek için bir etiket aradı ama üzerinde yoktu. "Ne kadar?" diye sordu tezgâhtara.

Sıcak bir şekilde gülümsedi. "Gersen War Hauk bize tüm etiketleri kaldırttı. Sizin ve kızınızın maliyet konusunda endişelenmeden istediğinizi almanızı istiyor. Mutluluğunuzu hiçbir şekilde azaltmamamız ve kızınızı bir fae prensesi gibi giydirmemiz konusunda oldukça açıktı."

Kalea ona en sevimli yalvaran yüz ifadesini

verdi. "O zaman sanırım alabilirsin, tatlım."

Kalea elbiseye sarılıp sandalyelerin etrafında dans ederken çılgılık attı.

Sumi dudaklarını birbirine bastırdı ve Kalea'nın gardırobunun geri kalanını seçerlerken kızının heyecanını görmenin keyfini çıkardı. Dancer'ın da burada olup bunları görmesini diledi. Özellikle de Kalea'yı bu kadar heyecanlandıran ve mutlu eden onun nezaketi ve cömertliği olduğu için.

İşleri bittiğinde Kalea'nın Sumi'nin hayal bile edemeyeceği kadar çok kıyafeti vardı. Sürekli yeter demeye çalışıyordu ama diğer kadınlar, Maris ve Ture, daha fazlasını gerektiren nedenler ve durumlarla ortaya çıkıyorlardı.

Kalea kıkırdayarak mutlu bir domuz yavrusu gibi yeni gardırobunun üzerinde yuvarlandı.

Dancer sonunda onlara katıldı. Onun hareketleri karşısında kaşlarını kaldırdı. "Ne yapıyorsun, Lee-lee?"

Bir solukla doğruldu. "Baba! Bak neyim varmış!" Sırtındaki tül kanatları göstermek için döndü, sonra da kıcını oynatarak kanatların çırpılmasını sağladı. "Beni bir peri prensesi yaptılar! Ve... Lil'le birbirimize uygun elbiselerimiz var, annemle birbirimize uygun elbiselerimiz var, bebeğimle de birbirimize uygun elbiselerimiz var!"

kucağına alarak burnunu okşadı. "Yani onlardan hoşlandın mı?"

"İstiyorum!" Ayağını kaldırdı. "Kırmızı ayakkabılarıma bak. Ne kadar güzeller! Mari Teyze onda da aynı renkten olduğunu söyledi."

Dansçı Mari'ye doğru baktı. "Sanırım o ayakkabıları görmüştüm."

Maris ona göz kırptı. "Yeni eşyalarını nereye saklayalım?"

"Yatak odamın bitişiğindeki oda. El size yolu gösterebilir ve kapıyı sizin için açabilir."

Maris başıyla onayladıktan sonra Sumi'ye döndü. "Merak etme. Bunları senin için bir kenara koyacağız. Gelin, gelin millet. Kızımızı yeni odasına yerleştirelim."

"Ben de gidebilir miyim baba?"

Sumi'ye baktı. "Bu senin için sorun olur mu?"

Başını salladı. "Yine de uzun sürmesin ve herkesle birlikte kal."

"Tamam!"

Lillya'nın elinden tutup diğerleriyle yeni odasına gidebilmesi için Kalea'yı yere bıraktı. Sonra Sumi'nin yanına diz çöktü.

Eliyle onun yanağını okşadı. "Teşekkür ederim."

Adam başını ona doğru eğdi. "Onu memnun ettiler mi?"

"Burada olmalıydın. Delicesine mutluydu." Ama gözlerinde garip bir gölge vardı. "Sorun nedir?"

Dancer ona nazik bir gülümseme sundu. "Bir şey yok. Kalea'ya göz kulak olmalıyım. Birazdan dönerim."

Dancer gider gitmez Fain, "Annesiyle konuştu," dedi. Yanına oturarak ona bir bardak meyve suyu uzattı.

Sumi annesiyle yaptığı bir konuşmanın Dancer'ı neden bu kadar incittiğini anlamaya çalıştı. İkisini de dişi doğurmuş olsa da Fain'in onu sahiplenmediği gerçeğini de gözden kaçırmamıştı. "Neden üzgün?"

"Hem o hem de babası yarın Dariana'nın ailesiyle oturmayı planlıyor. Ve Dancer bu konuda öfkeli ve kırgın."

Sumi annelerinin aptallığı karşısında homurdandı. "Bunun onu üzmesine izin vermemeli. Nerede oturdukları umurunda değil."

Fain iç geçirmeden önce içkisini yuttu. "Söylemesi yapmaktan daha kolay Sumi. Bu onun gerçekten ihtiyacı olmayan bir başka tokat. Seni sevdiğini bildikleri halde, çocukluğundan beri ona hakaret etmekten ve aşağılamaktan başka bir şey yapmamış bir kadını destekliyorlar."

Kum havuzlarında savaşılan çocukları ve Vik'i izlerken çenesinde öfkeli bir tik sabit bir ritim tutturdu. "Sen hiç Andarion birleşme töreni görmedin. Gelin ve damat İfşaatlarını yaptıklarında neredeyse çıplaktırlar. Erkek dışarı çıkar ve gelinin onu *inceleyebilmesi* için diz çöker."

Tarif ettiği şey karşısında kadının tüyleri diken diken oldu. "Onu incelemek, nasıl?"

"Cesedin etrafında dolaşıyor ve ona bakıyor. Eğer uygunsa, işlemlere devam etmesi için rahibe başıyla işaret eder..." Tiki ritmini artırırken sesi kesildi. "Dancer iyi niyetle Dariana'nın huzuruna ilk çıktığında sadece on sekiz yaşındaydı. Vücudunu gördün. Ne kadar yaralı olduğunu biliyorsun ve o zamanlar o yaralar hâlâ tazeydi. Orada durdu ve diz çöktü, sadece bir çocuktuk, tüm ailesinin ve onun ailesinin önünde, annesinin ona azap olarak verdiği izler de dahil olmak üzere tüm vücudu herkesin görebileceği şekilde görünür haldeydi. Bu yapmak istediği son şeydi. Dariana'nın ondan nefret ettiğini ve herkesin vücudunun bu haliyle alay edeceğini biliyordu. Yine de ailesini utandırmamak için bunu yapmaya devam etti. Düzgün bir kadın olsa hayır anlamında başını sallardı ve onunla işi biterdi. Bunun yerine Dariana sırtını yararak onu mihrapta kanlar içinde bıraktı ve törenin ortasında çekip gitti."

Öfke görüşünü bulanıklaştırırken Sumi dişlerini sıktı. "Ailen ne yaptı?"

"Onu da terk ettiler." Fain içkisini bir kenara bıraktı. "Tek başına, sırtı kanarken gidip giyinmiş ve eve döndüğünde kendisini kapıda bulmuş."

Bunun üzerine afalladı ve inanamayarak ağzı açık kaldı. "Ne?"

Başını salladı. "Dariana'nın yeminini reddetmesinden utandıkları için ailesi onun kendi evine girmesine izin vermedi. Üzerinde cüzdanı bile yoktu. Sahip olduğu tek şey sırtındaki giysilerdi."

"Seni aradı mı?"

"Çok utanıyordu. Kimseyi aramadı. En kötüsü de ailesinin onun kaybolduğunu kimseye söylememesiydi. Hiçbir şey olmamış gibi hayatlarına devam ettiler. Nykyrian benimle iletişime geçip onu görüp görmediğimi sormadan önce neredeyse bir hafta geçti."

"Ciddi misin sen?"

Başını sallarken gözlerinde acı yanıyordu. "Nyk bir görev için dışarıdaydı ve geri döndüğünde Dancer'ı arayıp tebrik etmeye çalıştı."

birleşme konusunda. Dancer sesli mesajlarına cevap vermeyince endişelenmeye başladı ve neler olduğunu öğrendi. Onu bulmamız bir buçuk gün sürdü."

"Neredeydi?" "Koma

halinde, bir hastanede."

Midesi, hasta olacağından korkacak kadar bulandı. "Ne?"

Fain devam etmeden önce derin bir nefes aldı. "İnfazcılar onu çocukken oynadığımız parkta bir bankta sızmış halde bulmuşlardı. Onu görmeden önce birkaç gün orada kalmış olması gerektiğini söylemişlerdi. Maruz kalma ve Dariana'nın yaraları yüzünden zar zor yaşıyordu. Üzerinde kimlik ya da kredi kartı olmadığı için onu bir hayır kurumuna götürmüşler ve orada ölüme terk etmişlerdi."

Gözyaşları onu boğdu. Nykyrian'ı bu kadar sevmesine şaşmamalı. Ve Fain'i. Onlar gerçekten de çocukken sahip olduğu tek aileydi. "Ne yaptın sen?"

"Onu gerçek bir hastaneye naklettirdik ve Andaria'daki en iyi doktoru getirttik. Ama sonunda uyandığında gözlerindeki bakışı asla unutmayacağım. Keris öldüğünde ya da yandığında olduğundan daha kötüydü. Harap olmuş ve kırılmış görünüyordu. Yenilmiş. Ve o sadece bir çocuktü."

Dünyanızdaki her şeyin trajik bir şekilde elinizden alınması hissini biliyordu. Kaybolmuş ve öfkeli olmanın ve kimsenin sizi umursamadığı apaçık ortadayken neden hâlâ hayatta olduğunuzu merak etmenin. Ona bunu yaşattıkları için kalbi kırılmıştı. "Bu konuda ne dedi?"

"Hiçbir şey. Dancer'ı bilirsin. Bu konuda hiç kimseyle konuşmadı. Ve ailesinin evine hiç geri dönmedi. Tek bir çift ayakkabı için bile. İlk birleşmeye gittiği günden beri oraya adımını atmadı."

"Nereye gitti?"

"Nyk Birlik'te olduğu ve ziyaretçi kabul edemediği için, bir iş ve kendine ait küçük bir daire sahibi olana kadar benimle kaldı. Ve o zamandan beri her lanet yıl, ailesi tekrar tekrar Dariana'yla yüzleşmek için geri dönmesini ve herkesin önünde reddedilme aşağılamasına maruz kalmasını talep etti."

Ve bu zalimliği en az o anlıyordu. "Neden?"

"Keris'in ölümünün kefareti ve annesinin çirkinliği nedeniyle başka hiçbir dişinin onu almayacağı konusunda oldukça açık sözlü olduğu gerçeği. Ailesi söz konusu olduğunda Dancer, Nyk onu o yanan kapsülden çıkardığından beri yetim sayılır."

"Bu yüzden mi ona karşı bu kadar korumacısın?"

Fain başını salladı. "Kardeşim güçlü bir erkektir. Hayatta kalmak için öyle olmak zorunda. Ve fiziksel ya da duygusal acısını başkalarının görmesine izin verecek türden bir erkek değildir. Dancer her şeyi içinde tutar. Ama onu herkesten daha iyi tanıyorum ve arkadaşlarının, eşlerinin ve çocuklarının yanında olduğu her an yaşadığı özlemi gördüm. Bir Andarion dişisi tarafından küçümsendiği her seferde. Eleron'u bu yüzden inşa etti."

". "

"Dudağını nefretle kıvrımadan kendisine bakabilecek bir dişiyeye sahip olmak istiyordu."

Sumi bu sözler üzerine hissettiği acıya karşı yutkundu. "Andarion kadınları aptaldır. Herhangi bir kadın -"

"Sadece bir Andarion erkeği görüyor. Güven bana, Sumi. Biliyorum. İlk bakışta gülümsüyor olsalar da, gözlerimizi ya da dişlerimizi gördükleri anda sinip kaçıyorlar. Bu ego için gerçekten zor ve Andarion dişilerinin davranışlarından çok daha kötü. En azından ben, hevesli dişiler tarafından arandığımı hatırlıyorum. Dancer bunu hiç bilmiyordu. Ta ki sana kadar."

Adamın ne kadar yakışıklı olduğu düşünöldüğünde buna hâlâ inanamıyordu. Ama bazı insanların ne kadar yüzeysel ve yargılayıcı olduğunu da çok iyi biliyordu. Dancer'ın bu kadar uzun süre yalnız kalmak zorunda kalmasından nefret etse de, onun kalbini kazanan şanslı kişi olduğu için fazlasıyla minnettardı.

"Bunu bana neden anlatıyorsun?" diye sordu Fain'e.

"Yarın kimin için savaştığını tam olarak anlamayı istedim. Sen ve Kalea'nın onun için ne kadar önemli olduğunuzu ve ailesinin neden salak olduğunu. Onlar düşmanın yanında yer alsa da biz senin yanında olacağız."

Elini onun elinin üzerine koydu ve sıktı. "Seni seviyorum, Fain."

"Umarım bununla tamamen platonik bir şekilde demek istiyorsundur," diye homurdandı arkalarından bir ses.

Gölerek, onlara şüpheyle bakan Dancer'a doğru döndü. "Bunu başka nasıl ifade edebilirim ki?"

"Gölzel, çünkü kardeşimi öldürmek zorunda kalmaktan gerçekten nefret ediyorum."

Fain homurdandı. "Ve ölmekten gerçekten nefret ediyorum, özellikle de bana hâlâ borçlu olduğun için."

"Sana geri ... değil mi?"

"Evet, söyledin ama bu ses tonundaki şüphe hoşuma gitti."

Dancer onunla yüzleşmeden önce gözlerini devirdi. "Fae Ekselansları tarafından size odasını gösterebilmesi için annesini almak üzere gönderildim. Odanın nasıl dekore edilmesini istediğine dair çok özel fikirleri var ve Mari ile Ture yardımcı olmuyor. Çatının bir bölümünü yıkıp bir ağaç da onun gibi garip bir şey yetiştirmenizi istiyorlar."

Onun şaşkın ifadesine güldü. "Oh ne güzel. ." "Hmm... ve o da

kendi Vik'ini istiyor."

"Çok güzel. Eleron kısa devre yapmadan önce gidip hasarı hafifleteyim." Sumi'yi kucağına aldı ve merdivenlere doğru taşıdı.

İç çekerek başını onun omzuna koydu ve elini saç örgüsüne gömdü, bir yandan da onun sıcak teninin kokusunun tadını çıkardı. Diğer kolunu adamın sırtına dolayarak omurgasında daireler çizmeye başladı.

Hauk böyle sarılmanın verdiği şefkatin tadını çıkarırken yavaşladı. Tanrım, bu inanılmazdı.

"Bir sorun mu var?"

Kollarını onun etrafında sıktı. "Hayır, *Mia*." Onu yukarı taşıırken alnına bir öpücük kondurdu.

Elini adamın saçlarından çenesine, oradan da keçi sakalına götürdü ve parmakladıktan sonra dudaklarını izlemeye başladı. "Bu kadar vahşi, seksi bir canavar nasıl bu kadar tatlı olabiliyor?"

"Düşmanlarım benim tatlılığım konusunda aynı fikirde değiller."

"O zaman düşmanınız olmadığımı memnunum, çünkü bu yönünüzü görmeyi kaçırmak istemezdim."

Onu öpmek için başını eğmeden önce gözlerindeki kızarıklık derinleşti.

Adam yavaşça bacaklarını indirip onu kendine doğru çekerken Sumi onun tadıyla inledi. Ellerini adamın saçlarına doladı ve adamın dişlerinin diline sürtünme hissiyle ürperdi. Onu incitmemek için her zaman çok dikkatliydi.

Nefes alıp verirken başını ellerinin arasına aldı ve ağzının her santimini keşfetti. Onu çırılçıplak soymak için yanıp tutuşurken içindeki her hormon ateşlendi.

"Anneciğim! Anneciğim! Anneciğim! Gelip bunu görmelisin."



Geri çekilirken, Dancer'ın somurttuğunu görmek için başını kaldırdı.

Kızın burnunun ucuna şefkatli bir öpücük kondurdu. "Kızımız seni çağırıyor, *munatara*." Geri adım attı ve onu Kalea'nın gözetimine bıraktı.

Kalea'nın odasının kapısına ulaştığında, Dancer'ın onları izlediğini görmek için arkasına baktı. Eleron onun yanında belirdi ve ona bir şeyler fısıldadı.

Gözlerinde parlayan öfkeyle başını öne eğdi. Tek kelime etmeden topuklarının üzerinde döndü ve öfkeli adımlarla merdivenlere yöneldi.

Sumi az önce ne olduğu hakkında hiçbir fikre sahip değildi ama bunun iyi bir şey olmadığını söyleyebilirdi. Onun peşinden gitmek için can atıyordu ama Kalea ona katılması için ısrar ediyordu.

## BÖLÜM 34

Hauk, Bromese Sentella üssünden sorumlu kıdemli subayın raporunu dinlerken iletişim odasında volta atıyordu. Odadaki herkes - Nykyrian, Nero, Bastien, Safir, Chayden, Fain, Madai, Darling, Jayne, Ryn, Caillen ve Drake - sessizdi.

"Saldırıda yüzden fazla üyemizi kaybettik. Merkez bölme çöktü ve neredeyse bin yaralımız var. Şimdilik üssü kapattım ve Altira'daki üsse taşıyabileceğimiz her şeyi tahliye ettim."

"Porturnum hava desteği veriyor mu?" Ryn sordu.

Komutan başını salladı. "Tavali bizim için bir nimet oldu Büyükelçi. Yardımaımıza koşmasalardı herkesi kaybedebilirdik."

Ryn Fain ve Chayden'e baktı. "İkinizden biri Venik'i şahsen tanıyor mu?" Venik Porturnum lideriydi ve acımasız bir korsan piçiydi.

Ama eğer Tavali üniforması giyiyorsanız, sizin için yapamayacağı şey yoktu.

Fain başını salladı. "Onu yıllardır tanırım. Ya

sen?" Chayden başını salladı.

"Fain," dedi Nykyrian. "Onunla temasa geçip minnettarlığımızı iletebilir misin? Ona borçlu olduğumuzu söyle. Ona bulabildiğiniz en iyi Tondarion Ateşi'nden bir sandık gönderin."

"Yapacağım."

Madai konuşmadan önce Saf'ın bakışlarıyla karşılaştı. "Bunun için bir misilleme saldırısına öncülük etmemiz gerekecek."

"Hayır." Nero kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Kyr bunu Kalea'yı gözaltından aldığımız için bizden öç almak için yaptı. Başka bir saldırı sadece daha fazla masumun hayatına mal olacaktır."

Madai alay etti. "Ben böyle iyiyim. Onlar bizim düşmanlarımız. Ne kadar azı yaşarsa o kadar iyi."

Fain başını salladı. "Üniformayı giyiyorsun, tehlikeleri biliyorsun."

Saf onlara, "Ama hepsi isteyerek takmıyor," diye hatırlattı. "Ben de onlardan biriydim."

Madai ona öyle bir şey söyledi ki Saf elini kavuşturup ona işaret etti.

Hauk bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikre sahip olmasa da Madai'nin yüzündeki ölümcül ifade bunun sağlık ya da esenlik için yapılmış bir jest olmadığını gösteriyordu. Saf'a kaşlarını çatarak baktı. "Sormalı mıyım?"

"Hayır. Tekrarlanmaya uygun değil. Siz soysuzlar arasında bile."

Nykyrian Hauk'a baktı. Yüzündeki ifadeden Nyk'ın da kendisiyle aynı şeyi düşündüğünü anladı. "Birlik'i yok etmek zorunda kalacağız."

Hauk başını salladı. "şu orospu çocuğunu."

"Ve Kyr ölmek zorunda kalacak." Darling ilk kez konuştu. Madai

dudağını büktü. "Bu kararı *sen veremezsin, Arito.*"

Darling Phrixian dilinde cevap verdi ve bu da Saf'ın Madai saldırmadan önce kardeşini yakalamak zorunda kalmasına neden oldu.

Safir dikkatini diğerklerine vermeden önce Madai ile Phrixian dilinde konuştu. "Darling haklı. Bunu hepimiz biliyoruz. Kardeşimizi gömene kadar bu iş bitmeyecek."

Madai'nin yüzünü hü zün kararttı. "Biz Phrixian'ız ve yapmamız gerekeni yapacağız. Ama Kyr'i canlı ele geçirmeyi tercih ederim."

Nykyrian gerçek diplomatik bir tavrı la, "Deneyeceğiz," dedi.

Darling önce Nyk'a, sonra Hauk ve Fain'e baktı. "Her ne kadar kabul istemesem de Madai haklı. Onları etkisiz hale getirmek ve güçlü bir sfinkter sıkma olmadan bize tekrar saldırmamalarını sağlamak için stratejik bir yanıt planlamalıyız."

Bastien bir adım öne çıktı. "Müttefik uluslarınız ve Tavali'nin dört ana kolu arasında bir savaş komutanına ihtiyacınız olacak. Lojistiği organize edebilecek ve her şeyi imparatorlarınızdan geçirmeden ve onların yanıtlarını beklemeden komuta düzeyinde kararlar alabilecek birine."

Nykyrian başını salladı. "Gyron Force olan biri çok iyi bir Gyron Force olurdu."

Bastien başını salladı. "Ben komutan değildim Komutan. Ve öncelikle gereken bir şey var. Ayrıca, başkalarıyla pek iyi geçinemem."

Caillen güldü. "Sanırım bu ifade bu odadaki herkes için geçerli."

Jayne konuşmadan önce homurdandı. "Bunun için en iyi seçimin kim olacağını biliyorsun... Galene Batur."

"Kim o?" Madai sordu.

"O," dedi Jayne zamiri vurgulayarak, "Andarion donanmasının şu anki baş komutanı."

Nykyrian bunu düşündü. "Çok iyi. Biraz yıpratıcı -"

Fain kahkahalara boğuldu. "Ve cehennem sadece bir sıcak küvet. Onunla gerçekten tanıştın mı?"

Hauk Nykyrian'a, "Aldırma ona," dedi. "Okulda ona yaptığı küçük şakadan dolayı hâlâ öfkeli."

"Bu küçük bir şaka değildi ve o çok kötü bir kadın. Ayrıca, Phrixianlar kadın bir savaş komutanının peşinden gitmezler ve Darling hariç, Caronese'liler de bundan hoşlanmazlar."

"Sicili kusursuz," diye hatırlattı Jayne ona. "Çok serttir ve kimseyle oyun oynamaz. Eski usullerle rütbelerini yükseltti... onları hak etti."

"Bunu ciddi ciddi düşünmüyor musun?" Fain Nykyrian'a sordu.

Nyk omuz silkti. "Qillaq savaşta bir erkeği takip etmekte zorlanacaktır. Biz de ona bir dişiye takip etmek istemeyen uluslara emirlerini iletebilecek bir erkek irtibat ayarlayabiliriz."

Madai bakışlarını daralttı. "Peki bunun için kimi öneriyorsun?"

Hauk kötü kötü güldü. "Ben oyumu Fain'e veriyorum. O Tavalı ve resmi askeri eğitimi var. Hemen hemen herkes onu sever... Galene hariç."

Fain ona ters ters baktı.

Hauk kaynayan kardeşine sıırttı. Galene yeryüzünde cehennem gibiydi ama onu her zaman sevmişti. Okuldayken ona karşı son derece nazik davranmıştı.

Darling gülerek, "Ben de katılıyorum," dedi.

Jayne başıyla onayladı. "Üçüncü."

Nyk başını onlara doğru eğdi. "O zaman bu konuyu onunla ben

konusurum." "Hepinizden nefret ediyorum," diye hırladı Fain.

"Piçler."

Kapı çalındı. Hauk, "Aç," dedi.

Syn'i koridorda göstermek için yukarı kayd. "Bölmek istemezdim ama Hauk'la bir dakika özel olarak konuşmam gerekiyor."

Syn'e dışarıda katılmak için diğerlerinden ayrıldı. "Ne var yok?"

"Daha iyi olan yarına sunmadan önce senden bir şey geçirmek istedim."

Hauk kaşlarını çattı. "Öyle mi?"

Cebinden küçük bir şişe çıkardı ve Hauk'a uzattı. "Birkaç iyilik yapıp bunu alabildim. Prinum'dan daha güçlü ve Sumi'yi yarınki dövüşü için tamamen iyileştirecek."

Etkileyiciydi ama Hauk Syn'in ses tonundan bunun görüldüğü kadar basit olmadığını anlayabiliyordu. "Ne oldu?"

"Deneyisel, bu yüzden Sumi'ye bir şey söylemeden ve bunun için beni dövdürmeden önce soruyorum. Şu anda, Bileşik X943. Gouran'ın en son tıbbi nanoteknolojisi. Şimdiye kadar insanlarda çok sınırlı sayıda denemesi yapıldı, bu yüzden ne gibi yan etkileri olabileceğini bilmiyoruz."

Hauk dudağını ısırdı. "Ne düşünüyorsun?"

"Ona herhangi bir şekilde zarar vereceğini düşünseydim göndermezdim. Ancak her zaman bilinmeyen bir risk faktörü vardır ve ikinize de kumar oynadığınızı bildirmeden bu kararı vermek istemiyorum."

Syn'e bu kadar bağlı olmasının nedeni de buydu. Rit baş belası olabilse de, arkadaşlarına karşı her zaman dürüsttü. "Eğer Shahara olsaydı?"

"Hamile kalması için ona bundan daha kötüsünü enjekte ettim."

Şimdi Hauk'un bilmediği bir şey vardı. "Gerçekten mi?"

Syn başını salladı. "İnanın bana, ben de istemedim. Ama bir bebek için çok çaresizdi ve hiç kimse, şüpheli ajanslar bile evlat edinmemize izin vermiyordu. Bu benim son çaremdi ve bu yüzden Devyn onun tek çocuğu olarak kalacak."

Hauk hâlâ emin değildi. Bir yandan Sumi'nin Dariana'ya karşı her türlü avantaja sahip olmasını istiyordu. Diğer yandan...

Eğer işler ters giderse, kendini asla affetmeyecekti.

Ama sonuçta bu onun vereceği bir karar değildi. Kızın hayatı onun için evrendeki her şeyden daha önemli olsa da, yine de onun hayatıydı, kendisinin değil. Asla kendi mantığını onunkinin yerine koymayacaktı. "Gidip ona ne yapmak istediğini soralım."

Syn'i kadınların, Maris ve Ture'nin hâlâ Kalea'nın odasında olduğu üst kata geri götürdü. Kapıyı açar açmaz, aynı kıyafeti Kalea'nın bebeğine giydirirken, anne ve kızın aynı tunik ve tozlukları giydiğini görünce donup kaldı.

İşte bu çok sevimli ve komikti. Ve

oldukça korkutucuydu.

Sumi ona içini burkan parlak bir gülümsemeye baktı. Kalea'nın yanağına bir öpücük kondurdu ve onu büyükannesine teslim ettikten sonra oradan ayrıldı.

Hauk, Sumi için giysilerle gelen diğer tezgâhtarlara baktı. Onları unutmuştu. Ama neyse ki onlar da gitmek için hazırlanıyorlardı. "Rahatsız ettiğim için özür dilerim."

Alay etti. "Bebeğim, beni hiç rahatsız etmiyorsun. Varlığını her zaman memnuniyetle karşılıyorum." Ona, boş bir ev ve açık bir program için acı çekmesine neden olan hızlı bir öpücük verdi. "Neye ihtiyacın var?"

Başını Syn'e doğru eğdi, Syn de ona ilacı hızla açıkladı.

Bunu düşünürken kaşlarını çattı. "Sen ne düşünüyorsun?" diye sordu Hauk'a.

"Syn'e tamamen güveniyorum, ama bu size bağlı. Bu kararı ben vermeyeceğim."

Onun kolunu ovuşturdu. "O zaman yapalım. Peşimizde düşmanlarımız olduğu sürece yenilmek istemiyorum. Tüm savaş gücüne ihtiyacım var."

". Ben hazırlayayım. Burada işin biter bitmez enjekte edeceğiz." Ona gülümsedi. "Teşekkür ederim, Syn."

"Bana henüz teşekkür etme. Unutma, eğer başka bir kafa ya da başka bir uzantı çıkarırsan, bunun deneysel olduğu konusunda seni uyarmıştım." Gitti.

Kiara tezgâhtarları evden çıkarırken Sumi gülerek Hauk'un elini tuttu. "Giymek için ne seçtiğimi görmek ister misin? Andarion onayını verir misin?"

Ona orantısız bir gülümseme sundu. "Ne seçersen seç, hoşuma gideceğinden eminim. Ayrıca," diye eğilip kulağına fısıldadı, "seni çıplak tercih ederim."

Ona dudak büktü. "Evden bu şekilde çıkmama izin vereceğini sanmıyorum. Ama saraydaki akşam yemeği için Eleron'unkine çok benzeyen bir elbise seçtim."

Tüm mizah duygusu onu terk etti.

"Affedersiniz?" Kadın güldü. "Demek umursuyorsun."

"Sakin ol Hauk," diye seslendi Shahara odanın içinden. "Onun sakın giyim zevki benimkini bir fahişeninkine benzetiyor."

Bu onu çok daha iyi hissettirdi. Shahara kıyafet seçimlerinde her zaman çok ihtiyatlı davranmıştı.



"Baba! Bak!" Kalea elinde giysili bebeğiyle koşarak geldi. "Hepimiz eşleşiyoruz!"

Diz çökerek ona gülümsedi. "Demek ."

"Bizimki gibi bir tayt ve gömlek almalısın! O zaman sen de bize uyabilirsin!"

"Um... evet. İçinde o kadar da sevimli olacağımı sanmıyorum."

Maris gülerek, "Ayrıca kokuşmuş oğlanlardan da dayak yerdı," dedi.

Kalea kaşlarını kaldırdı. "Gerçekten mi?"

"Muhtemelen." Hauk onun saçlarını karıştırdı. "Ve amcan Fain, onu öldürmek zorunda kalana kadar benimle alay ederdi."

"Oh. Bunu alamayız. Boş ." Lillya'ya geri koştu.

Ayağa kalktığında Sumi kolundan hafifçe çekiştirdi. "Seni rahatsız eden ne?"

"Sevdiğim kadını yarın benim değersiz kıcım için dövüşmek üzere ringe çıkarmak zorunda olmam dışında mı?"

"Evet. Aklında başka bir şey olduğunu söyleyebilirim."

Hauk cevap vermeden önce tereddüt etti. "Üslerimizden biri saldırıya uğradı ve yok edildi."

Zarya, Desideria ve Shahara yaklaştı. Maris

de onlara katıldı. "Ne oldu?"

"Lig. Başka ne var? Kyr kaçtı ve onların peşinden gitti." Hauk tam Maris'e ailesinin aşağıda olduğunu söylemeye başlamıştı ki odaya bir sessizlik çöktüğünü hissetti.

Kapıya doğru baktığında Nyk'ı Madai, Safir ve Maris'in babası ile Phrixian tahtının varisi olan erkek kardeşi olduğunu tahmin ettiği iki adamla birlikte gördü. Mari gibi onların da siyah saçları ve koyu renk gözleri vardı.

İmparator mirastan mahrum oğluna ters ters bakarken birkaç saniye boyunca kimse kıpırdamadı ya da konuşmadı. Ta ki Kalea yüksek sesle Hauk'un büyükannesine fısıldayana kadar. "Onlar iyi adamlar mı yoksa kötü adamlar mı, Yaya?"

Nykyrian garip sessizlikten ilk kurtulan oldu. "İmparator Zatyr ve Prens Zander, Safir ve kardeşlerinin kurtardığı prensesle tanışmak istedi." Önce Hauk'un büyükannesine işaret etti. "Majesteleri ve Ekselansları, Hauk'un Savaşan Kan Klanı'nın Ger Tarra'sı Corinne'i takdim ediyorum."

Ayağa kalktı ve hafifçe eğildi. "Sizinle tanışmak benim için bir onur. Torunumun ve kızının yardımına koştuğunuz için size ne kadar teşekkür etsem azdır."

Zatyr başını ona doğru eğdi. "Bu onur bize ait, Ger Tarra."

Sumi Kalea'yı kucağına aldı ve yanlarına getirdi.

Nykyrian önce Hauk'u gösterdi. "Ve En Yiğit, Hauk'un Savaşan Kan Klanı'nın Dansçısı."

Hauk sırayla onları selamladı. "Efendim. Majesteleri. Kızımın hayatı için sonsuza dek size borçluyum. Bu sonsuza dek onurlandıracağım bir kan borcudur."

Her ikisi de Hauk'un onlara teşekkür etmekten daha iyisini bilmesinden etkilenmişti, çünkü Phrixian dilinde bunun için bir kelime yoktu. Onların halkı için her şey bir görev, onur ve kan borcu meselesiydi.

Zatyr onun selamına karşılık verdi. "Bir üyemiz tarafından ailenize yapılan yanlış düzeltmek bizim görevimiz ve onurumuzdu. Sizi temin ederim ki onun bu davranışı cezasız kalmayacaktır."

Başını saygıyla imparatora eğen Hauk geri ve elini Sumi'nin omzuna koydu. "İzin verirsiniz size Kraliyet

Majesteleri, Eton Anatole'nin En Egemen Kan Klanı'ndan Sumi ve kızımız Prenses Kalea."

Sumi alçak sesle eğildi. "Dancer'ın da dediği gibi, Majesteleri, kızımızı geri almamıza yardım ettiğiniz için size sonsuza dek borçluyuz."

Zatyr kaşlarını çattı. "Ne dedin sen?"

Sumi onun sert ses tonu karşısında sertçe yutkundu. Yanlış bir şey mi söylemişti? "Size ve sizinkilere sonsuza dek borçluyuz."

Önce Zander'e sonra da Madai'ye baktı. "Bu o ses, değil mi?"

Onlar cevap veremeden Safir öne çıkarak ona hitap etti. "Ekselansları? Benim için babamı arayan siz miydiniz?"

Sumi ne diyeceğini bilemedi. Neyin uygun olacağını görmek için Dancer'a baktı ama onlara cevap veren Maris oldu.

"Gerçekten de öyle."

Saf, Maris'e bakakaldı. "Biliyor muydun?"

Başını salladı. "Onunla tanıştığımda bana söylediği ilk şey de buydu. Serbest bırakıldığınızdan emin olmak istedi."

Bunun üzerine paniğe kapılan Sumi'nin önünde dördü de diz çökerek eğildi.

Maris elini Sumi'nin koluna koydu, böylece neden böyle yaptıklarını açıklayabilecekti. "Bu bir Phrixian'ın bir başkasına bahsedebileceği en büyük onurdur. Ve bunu bir kadının önünde yapmaları son derece nadir bir olay ve ayrıcalıktır. Yaptıkları şey size hizmet etmek için bir kan yemini ve bir aile borcunu kabul etmektir. Bu, hayatınızın geri kalanında sizi ve sizinkileri koruyacakları anlamına gelir."

Sumi jesti tekrarladı. "Majesteleri. Ekselansları. Bana zaten faiziyle birlikte geri ödedin." Sumi, kendisini izleyen Kalea'ya daha sıkı sarıldı.

kocaman gözlerle.

İfadesi taşlaşmış olan imparator onun bakışlarıyla karşılaştı. "Kızınızdı çok da büyük olmayan bir oğlumu kaybettim, Majesteleri. Düşmanlarım onu evimden alıp götürürken geride durmak ve onu geri almak için hiçbir şey yapmamak zorunda kaldım."

Şimdi en az onun kadar kızgın olan Maris'e öfkeli bir bakış fırlattı. "Yıllar sonra geri döndüğündegönderdiğim çocuk değildi. Artık itaatkâr ya da saygılı değil, öfkeli ve acımasızdı. Hepimize karşı nefretle doluydu. Kültürümüze ve ailesine karşı yaptığı seçimler yüzünden onu tekrar kaybetmek zorunda kaldım. Yaşı ne olursa olsun bir çocuğa veda etmekten daha büyük bir üzüntü yoktur. Kızınızı, onu hapsedenler tarafından enfekte edilmeden ya da yozlaştırılmadan önce size geri vermek bizim için bir onurdur. Umuyoruz ki Safir'imın bize kazandırdığı onur ve gururu size de kazandırır. Geriye kalan tüm oğullarım türümüzün en iyileri olsa da, Safir her zaman onların üzerinde parladı. Onu böyle gereksiz bir onursuzluk yüzünden kaybetseydim teselli bulamazdım. Ve siz kızınızın dönüşünün oğlumun bağışlanmasına eşit olduğuna inansanız da, ben buna katılmıyorum. Tüm Phrixus, tacıma ve ailemize yaptığınız hizmetlerden ötürü size borçludur." Ve bununla birlikte ayağa kalkarak oğullarını odadan çıkardı.

Safir hariç, o kaldı. Maris'i sıkıca kucakladı ve ona Phrixian dilinde bir şeyler söyledi.

Gözlerini kapatan Maris onun sırtını sıvazladı. "Sen her zaman babanın favorisiydin."

"Ve sen her zaman benimdin. Seni seviyorum ağabey." Maris'i serbest bırakan Saf geri adım attı ve Ture'ye döndü. "En sevdiğim küçük yeğenimi görmeden gidemem. Nasıl gidiyor, Koca T?" Ture'nin yanında diz çöktü ve Ture'nin kucağındaki bebeğe baktı. "Ve bebek T... hala yürümüyor musun?"

Ture güldü. "Buna daha birkaç ay var."

Saf yeğenini gıdıkladı, o da karşılık olarak güldü. "Bekle biraz Terek, seni kısa süre içinde bebeklerle gezdireceğim."

Hauk homurdandı. "Duyduğuma göre, biraz daha az seyir yapmanız gerekiyormuş."

Safir ayağa kalkmadan önce Terek'in başını öptü. "Sadece kaybettiğim zamanı telafi ediyorum." Yaralanmamış kolunu göğsünün üzerine koydu ve Sumi'nin önünde eğildi. "Yaptığın şey için teşekkür ederim. Babamı aramamış olsaydın Kyr beni öldürecekti."

Sumi, Safir'e karşı hissettiği duygu kabarması karşısında sertçe yutkundu. O iyi bir adamdı ve ona yardım ettiği için mutluydu. "Keşke daha önce arayabilseydim."

Saf ona göz kırptı. "Her şey yolunda." Bir elini Kalea'nın başına koydu. "Ve sen, küçük prenses... Seni ailene kavuşturmak benim şu ana kadarki en büyük başarıım. Bunun üstüne çıkabilecek bir şey düşünemiyorum."

Kalea kaşlarını çatarak uzandı ve askısına dokundu. "Yara bere içinde misin?"

"İstiyorum."

Öne doğru eğildi ve onun kolunu öptü. "Daha iyi yaptım mı?"

Saf ona güldü. "Evet, öyle yaptınız prenses." Onun önünde eğildi. "Teşekkür ederim."

"Safir!"

Maris'e dönüp bakmadan önce babasının öfkeli seslenişiyle irkildi.

Maris onun yanağından öptü. "Dray'i daha çok sevdiğine karar vermeden gitsen iyi olur."

Saf homurdandı. "Bunu yapması için ona meydan okuyorum... özellikle de sana yaptıkları için Dray'in kışına tekme bastıktan sonra. Piç kurusu hala .  
Güven

Bir daha asla peşine düşmeyecek. Bundan eminim." Maris'e sarıldı. "Seni seviyorum, Mare-Bear."

"Ben de seni seviyorum."

Saf başını onlara doğru eğdi ve gitti.

Hauk kaşlarını çatarak Maris'e baktı. "Sana sadece Darling'in Mare-Bear dediğini sanıyordum." Maris güldü. "Ne diyebilirim ki? Safa her türlü kötü alışkanlığı o öğretti."

Sumi, oyuna geri dönebilmesi için Kalea'yı yere bıraktı. "Babanın söylediklerine rağmen, seni kızgın ve saygısız olarak hayal edemiyorum, acı çekmeyi bırak."

Maris, Hauk'a bilmiş bir bakış attı. "Benimle daha iyi günlere kadar tanışmadın. Phrixian donanmasında görevli bir subayken olduğum kişi değilim." Ture'nin elini tutmak için hareket etti. "Bu Mari'yi ondan çok daha fazla seviyorum. Bu modelin aslında bir mizah anlayışı ve çok şık bir gardırobu var."

Ture boğazını temizledi.

Maris, Ture'nin elini salladı. "Ve gelmiş geçmiş en iyi koca."

Sumi güldü. "Ture'nin harika olmadığından değil, ama sanırım bu unvanı tartışacak bir oda dolusu insan bulacaksın."

Desideria homurdandı. "Annem hep ne derdi biliyor musun? Evliliğin ilk iki yılında onu yiyip isteyeceksin. Ondan sonra, keşke yeseydim diyeceksin."

Gülüştüler.

Sumi, Shahara'ya baktı. "Kabul ediyor musun?"

"Bazen, evet. Unutmayın, ben bir şeyler üzerinde deney yapmayı seven çılgın bir bilim adamıyla yaşayan biriyim."

Zarya homurdandı. "Evet, ama seninki asla patlayıcılara sarılıp bütün bir şehri ve kralliyet muhafız birliğini havaya uçurmakla tehdit etmedi."

Hauk alçak sesle, alaycı bir ıslık çaldı. "Ve bunun üzerine, ben yokum. Ama gitmeden önce şunu söyleyeceğim. Evet, kardeşlerim aşırı uçlarda, ama ben onları böyle seviyorum. Ayrıca, evrende eşlerini korumak için bir Birlik hapishanesinin kapısını kıracak, bir suikastçı kampını basacak ya da galaksiler arası bir savaş başlatacak çok fazla erkek yok. Bektan delilik bizim işimize yarıyor."

Sumi ona burnunu kırıstırdı. "Ve çılgınlık sana çok yakışıyor, bebeğim."

Lillya yüksek sesle Kalea'ya, "Bu genellikle öpüştükleri ve ses çıkardıkları zamanlardan biri," diye fısıldadı.

Hauk bol bol kızaran Desideria'ya bakarken inledi. "Bilgin olsun, sen ve Cai'nin kızınızın odasını koridorun aşağısına taşımanız gerekiyor."

"Görünüşe göre öyle. Gah, kocamı öldüreceğim."

Zarya Cezar'ı kucağında kaydırıldı. "Çocuklarımızın bir gün ebeveynleri hakkında anlatacakları hikâyelerden ölesiye korkan tek kişi ben miyim?"

Hauk homurdandı. "Dürüstçe mi? Benim korkum, *onlar* hakkında bizim bilmemize izin vermeye cesaret edemeyecekleri hikâyeler."

Saatler sonra Hauk, Sumi kollarındayken yatakta çırılçıplak yatıyordu. Sumi onun göğsünde uyuyakalmıştı. Kalbinin atışını dinlerken ve Syn'in ona yaptığı iğneden dolayı kolunda oluşan küçük çürüğü parmaklarken Sumi'nin nefesi tenini gıdıklıyordu. O da uyumaya çalışmıştı ama bu gece ona ihtiyacı olmayan ele avuca sığmaz bir kaltaktı.

Doğrusu, gözlerini kapatıp nöbetini kaybetmekten korkuyordu. İçinde hiçbir şeyin sarsılmayacağına dair kötü bir his vardı. Artık kaybedecek çok şeyi vardı ve bu onu yavaş yavaş delirtiyordu.

"El," diye fısıldadı. "Bana Kalea'yı göster."

Monitörü anında açıldı ve onu yan odadaki yatağında uyurken gösterdi. Yatağının ayak ucunda iki Andarion muhafızı duruyordu. Sessizce oturmuş squerin oyunu oynuyorlardı. Bu arada, iki kişi daha kapısının önüne konuşlanmıştı ve bir düzine daha onun bahçesinde devriye geziyordu.

Ve hâlâ huzursuzdu.

İç geçirerek Sumi'nin solgun saçlarından bir tutamı parmağına doladı ve yarın her şeyin yoluna girmesi için dua etti. Syn'in ilacının onu iyileştirmesi ve Dariana'yı yere sermesi için.

Aslında bu doğru değildi. Dariana'ya karşı kötü bir niyet beslemiyordu. Pek sayılmaz. Sadece onun ihanetinden ve entrikalarından kurtulmak istiyordu. Neden hayatına devam etmeyi ve başka bir koca bulmayı reddettiğini asla anlayamayacaktı.

Ama sonra, ondan nefret etti.

Başını sallayarak Dariana'yı düşüncelerinden uzaklaştırdı. Üzerinde bu kadar güzel bir kadın varken bunun üzerinde durmak istemiyordu. Dariana'nın elini dudaklarına götürdü ve avucundaki yumuşak deriyi ısırdı. Nyk haklıydı. İçindeki, onu hayatı boyunca yönlendirmiş olan öfkeyi ehlileştirmişti.

Onun kollarından hiç ayrılmak istemiyordu. O ve Kalea artık onun ayrılmaz bir parçasıydı. En iyi kısmı da buydu. Gülümsemeleri ve sevgileri, o kadar uzun zamandır orada olan ve artık dikkatini bile vermediği ağrıyı doldurdu.

Sumi uykusunda iç çekti ve yüzünü ona sürttü. Vücudu anında sertleşerek gülümsemesine neden oldu. Yemekten sonra ne kadar uzun süre seviştiklerine bakılırsa en az bir ay ya da daha fazla doyması gerekiyordu. Ama onda onu her zaman aç bırakan bir şey vardı.

Gözlerini kapatarak kollarını ona doladı ve ipeksi bedeninin sıcaklığının kendisini rahatlatmasına izin verdi. Yarın kaderlerini belirleyecekti.



Sonsuza kadar.

O anda, onunla birlikte koşmak istedi. Her şeyi ve herkesi geride bırakmak için. Ama bu onları daha da fazla tehlikeye sokacaktı. Birlik ve Kyr ile savaş halindeydiler. Andaria'da Sumi ve Kalea kraliyet ailesindendi. Kimse onlara dokunmaya cesaret edemezdi.

Başka bir gezegende Sumi ölüm cezasına çarptırılmış bir Birlik kaçağıydı ve Kalea da ona karşı kullanılacak bir zayıflıktı. Ve her ikisi için de son nefesine kadar savaşacak olsa da, her zaman onlarla birlikte olamayacağını biliyordu.

*Yapılması gerekiyor.*

Her şeyin iyi olacağına inanmak istiyordu. Ama içinin derinliklerindeki korku hissi devam ediyordu.

Bir şey onlar için geliyordu ve bu ölümcül olacaktı. "Bu ne cüret!"

Annesi ona ters ters bakarken Darice konuşmadı. Sanki annesi orada değilmiş gibi oyununu oynamaya devam etti.

Ta ki elinden kapıp yere fırlatana kadar. "Seni nakil aracında istiyorum. Şimdi!"

"Hayır."

Ona elinin tersiyle vurdu. "Sana söyleneni yapacaksın!"

Darice ona ters ters bakmadan önce dudaklarındaki kanı sildi. "Planlarının bir parçası olmak istemiyorum. Bana yalan söyledin ve Dancer'ı çok uzun süre incittin. Bir daha asla seninle aynı çatı altında uyumayacağım. Bunu düzeltene kadar olmaz."

"İnsan seven bir *giakonun* tarafını mı tutacaksın?"

Bakışlarını sessizce durmuş onları izleyen annesinin en yakın arkadaşına kaydıldı. "Onu aşagılamak için bu kelimeyi kullanman çok komik."

Annesi ona sert bir tokat attı ve onu geri itti. "Dudaklarından dökülen suçlamalara dikkat et evlat."

Darice dudağını bükerek sertleşti. "Ben artık bir çocuk değilim. Ben bir yetişkinim. Yasal olarak kendi seçimlerimi yapabilirim."

"Ve seni evlatlıktan reddedebilirim."

"Devam et," diye meydan okudu ona. "Artık amcamı kendine bağlamak için beni kullanamayacağına göre, sen de yapabilirsin. Doğmamın tek nedeni bu, değil mi? Ve şu anda hamile olmanın tek nedeni de bu."

O daha cevap veremedi kapı açılarak gre yaya içeri alındı.

Beklenmedik ziyaretçilerini görünce kısa bir süre durdu. Bakışları önce Pera'ya, sonra da ona ve annesine yöneldi. "Dariana... bu onuru neye borçluyum?"

Annesi başını çevirip omzunun üzerinden büyük büyükannesine baktı. "Oğlum için geldim. Onun yeri benim ve ailemin yanındır, burada sizin yanınız değil."

Darice'in yüzünü görünce kaşlarını çatı. "Ona vurdun mu?"

"O benim oğlum. İhtiyacı olduğunda onu disipline hakkım var." "Peki senin gazabını hak edecek ne yaptı?"

Darice annesine fırsat vermeden cevap verdi. "Onunla gitmeyi reddettim."

"O deforme olmuş, iğrenç şeyi seçiyor -"

Darice bir hırıltıyla onun sözünü kesti. "Dancer benim için kanını dökmüş müthiş bir savaşçı ve onun şerefini lekelemene izin vermeyeceğim. Bir daha *asla*."

"Anlaştık," dedi büyük büyükannesi. "O benim sevgili torunum ve ondan bahsettiğinizde sesinizde saygı olacak."

Dariana ikisine de ters ters baktı. Sonra Darice'e döndü. "Tamam. Burada kal. Ama bir daha asla evime kabul edilmeyeceğinizi bilin."

"*Bu* trajedi için ağlamamaya gayret edeceğim," dedi alaycı bir tavırla. "Ve umarım yarın Sumi Dancer'ın intikamını alır ve sen de hak ettiğin karşılığın tamamını alırsın... Matarra."

Yüzündeki ifadeden, ona tekrar vurmak istediğini ama bunu babasının büyükannesinin önünde yapmaya cesaret edemediğini anladı. "Bu kararından pişman olacaksın."

Darice alay etti. "Pişman olduğum tek şey, amcalarıma zarar vermek için beni kullanmana izin verdiğim onca zamandır."

Onun omzuna uzandı.

"Onu benim evimde yaralayın Dariana, Prenses Sumi en az korktuğun şey olacak."

Topuğunun üzerinde döndü ve büyük büyükannesine ters ters baktı. "Yarın, o insan fahişeyi yere serdikten ve kafasını omuzlarından ayırdıktan sonra, sizi temin ederim ki hepiniz bu gece için pişman olacaksınız. Ve bu sefer, Dancer'ın sözünü basitçe reddetmeyeceğim. Yaptıklarının telafisini talep edeceğim ve değerli torununuzu bir dönüştüreğim." Darice'e ters ters baktı. "Ve sen de çürümüş hayatının geri kalanını burada yaptıklarını geri alabilmeyi dileyerek geçireceksin."

## BÖLÜM 35

Hauk, Kalea'nın odasında oturmuş, kızı kucağında, ona kitap okuyordu. Kapı aralığında ani bir varlık hissetti. Kafasını kaldırdığında Sumi'yi görünce nefesi kesildi. Büyükannesi ve Fadima onu dövüş için hazırlarken odalarına girmesi yasaklanmıştı.

Saçlarını gerçek Andarion tarzında örmüşler ve ardından soluk, ince örgüleri çevresel görüşünü engellemeyecek karmaşık bir stile sokmuşlardı. Büyükannesi ayrıca onun için aile armalarının koyu bordo rengine gerçek bir Andarion dövüş kıyafeti yaptırmıştı. Deri pantolon vücuduna yapışıyor ve bir çift tokalı botun içine sokuluyordu. Süt ceketini ayak bileklerine kadar iniyor ve kılıfını ortaya çıkarıyordu. Altı düğmeyle çapraz olarak bağlanmıştı. Üç bordo deri şerit kollarını süslüyor ve ellerini kaplayan eldivenlerle uyum sağlıyordu. Ailesinin Savaş Kılıcı sırtına bağlanmıştı.

Hepsinden iyisi, büyükannesi yüzünü Eton Anatole armasıyla değil, onlarınkiyle boyamıştı. Andarion'un ona ne kadar yakıştığını görünce kalbi gururla doldu.

"Çok zarıfsın, *mu tara*."

Kalea onu görebilmek için başını geriye doğru eğdi. "Annen savaşçı bir prensese benziyor baba."

"Annen bir dövüş prensesi. Evrenin en iyisi." "Gerçekten mi?"

Sumi öne çıkıp yanlarında yere diz çökerken Hauk başıyla onayladı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Syn bir sihirbaz. Kendimi iyi hissediyorum. Hiçbir şey acıtmıyor... ikinizden ayrılmak zorunda kalmak dışında."

"Gidiyor musun?" Kalea'nın alt dudağı titredi.

Hauk bu duyguyu biliyordu. Sadece kızlarıyla aynı şeyi yapabilmeyi diliyordu.

Sumi, Kalea'nın saçlarını yanağından geriye doğru taradı ve öptü. "Sadece kısa bir süreliğine, tatlım. Baban sana çok iyi bakacak ve sen farkına bile varmadan geri döneceğim."

"Tamam."

Hauk onun elini tuttu ve kavradı. "Bunu yapmana nasıl izin verebilirim?"

"Başka seçeneğimiz yok." Onu şiddetle öptü. "Yenilmeyeceğim. Bu gün sona erdiğinde, sen benim olacaksın. Ve hiç kimse seni benden alamayacak."

"Ben zaten seninim."

Onu tekrar öptü.

"Sumi?"

Nykyrian'ın geri çekildi. "Biliyorum. Zamanı geldi."

Hauk kendini sandalyesinde oturmaya ve onların peşinden gitmemeye zorlamak zorunda kaldı. Bunun yapılması gerekiyordu. Bunu biliyordu. Ama varlığının her zerresi onun için savaşmasına izin vermemesi gerektiğini haykırıyordu.

*Sakın incinme.* Onu kaybetmekten başka her şeyle başa çıkabilirdi.

Yine de o kötü his içinde kaldı. Kalea'yı sıkıca tutarak dua etti.

Nykyrian, Fain ve Cairistiona onu arenaya götürürken Sumi derin bir nefes aldı. Fadima onun için her şeyin üzerinden binlerce kez geçmişti.

Ve yine de kendisini bekleyen şeye karşı hazırlıksız hissediyordu.

Dövüşü denetlemek ve kurallara uyulduğundan emin olmak için Andarion kraliyet sarayından üç yargıç vardı. Dariana'nın ailesi onların sağında oturuyordu. Ve tabii ki Dancer'ın ailesi de yanındaydı.

Onu bu şekilde küçümsemeye cüret ettikleri için öfkesi arttı, ama onu bastırdı. Yan tarafına baktığında bir şey ona yardımcı oldu. Yan taraf boş olmak yerine yeni ailesiyle doluydu. Kiara ve Thia, Caillen, Desideria ve Chayden'in yanındaydı. Zarya ve Ture de oradaydı ama Darling, Maris, Drake ve Ryn Hauk'un yanında kalmışlardı, böylece o savaşırken onu aklı başında tutmaya çalışıyorlardı.

Shahara, Devyn ve Vik ön sırada otururken Syn, onu evlat edinen yeni ailesiyle birlikte içeri girdi. Ona yaptığı iğneden sonra, hayati değerlerine göz kulak olmak istemişti. Jayne kocası Hadrian'ı ve üç çocuğunu getirmişti. Fadima, kız kardeşleri ve büyükannesi Nykyrian'ın babası Nero ve Bastien'in yanında yerlerini aldılar.

"Sumi?"

Darice'in sesiyle döndü. Döndüklerinden beri onu ilk kez görüyordu. "Hey, tatlım! Burada ne yapıyorsun?"

Çenesini kaldırdı. "yoksa birlikte yürümek için buradayım."

Sadakati onu etkilemişti. "Onur duyarım ama annenle aranızda sorun yaratmak istemem."

"Bu annemin suçu, Sumi. Senin değil. Onu her zaman sevecek olsam da, yaptıklarına göz yumamam." Fain'e baktı. "Biz War Hauk'lar bir arada durmalıyız ve Dancer burada olamayacağı için seninle yürümek istiyorum."

Sadakati ona çok dokunmuştu. "Amcan ve baban seninle gurur duyardı. Ben de öyle." Onu kendine doğru çekti.

Başlama zamanının geldiğini bildiren keskin bir düdük sesi duyuldu.

Ailesi onu ringin ortasına kadar götürdü. Arenaya sanki oranın sahibiymiş gibi adım atan Dariana, ailesinin arkasından yürüdü. Sumi'nin vücuduna, bu maçın kısa ve sıkıcı olacağını düşündüğünü belirten bir alaycı bakış fırlattı.

Sumi bu küstahlık karşısında homurdandı. Kraliyet ve aile onu korkutsa da dövüşmek korkutmuyordu. Dariana'nın aksine, bundan çok daha korkunç ölüm maçlarında dişlerini göstermişti. Hem de çok daha büyük ve çok daha yetenekli rakiplerle.

*Getir onu, sürtük.*

Baş yargıç onlara hitap etmek üzere ayağa kalkarken, aileleri de yanlarından ayrılıp yerlerine oturdu. "Eton Anatole'nin En Egemen Kan Klanı'ndan Sumi, Hauk'un Savaşan Kan Klanı'ndan, Terisool'un Yükselen Hanesi'nin kızı Dariana'ya karşı, Hauk'un Savaşan Kan Klanı'nın Dansçısı'nın biatını devralma hakkı için bir meydan okuma yayınladı. Bu doğru mu prenses?"

Sumi başını ona doğru eğdi. "Öyle."

"Peki bu meydan okumayı ve tanrıların uygun gördüğü sonucu kabul ediyor musun?" diye sordu Dariana'ya.

"İstiyorum."

"O halde yerlerinizi alın ve tanrıların isteği bugün burada yerine gelsin."

Sumi, Darice Fain'i arenadan War Hauk bölümüne kadar takip ederken Darice'e ters ters bakan Dariana'yı selamladı. Sumi'yi selamladı.

Hakeme yaklaştılar ve yüzlerini kapatıp kılıçlarını çektiler.

Sumi'nin elinde ne olduğunu anlayan Dariana'nın gözleri parladı. "Senin kanınla ziyafet çekeceğim, insan."

Sumi güldü. "Biri korku feromonlarıma işaret versin."

Hakem elini kaldırdı ve geri çekildi. "Başlayın!"

Dariana sahip olduğu her şeyle ona saldırdı. Sumi onun darbelerini karşıladı ama bir şeyi hemen fark etti.

Andarion kadınları da erkekleri kadar güçlüydü.

Ve Dariana bir balyoz gibi vurdu.

"Hauk?"

Darling'in kapı aralığından gelen sesiyle uyuyan kızını sallamayı bıraktı. "Evet?"

"Dr. Pera Duece sizi görmek istiyor. Hastanede sizi tedavi eden kişinin babası olduğunu ve nasıl olduğunuzu görmek için sizi kontrol etmek istediğini söyledi."

Hauk kaşlarını çatı. "Bunun yarın olduğunu sanıyordum."

Darling omuz silkti. "Ona gitmesini söylememi ister misin? Bunu yapabilirim ve yapacağım da."

"Hayır. değil." Çoğunlukla babayı görse de, kızı tarafından birkaç kez tedavi edilmişti. Tuhaf bir kadındı ama onunla bir sorunu yoktu. En iyisi bu işi bitirmektir.

Ayağa kalktı ve Kalea'yı yatağına yatırdı. "Ben dönene kadar ona göz kulak olur musun?" diye sordu Darling'e.



"Elbette."

Hauk merdivenlere yöneldi. "El? Doktor nerede?"

"Ofisinde, Hauk. Onu başka bir odaya almamı ister misiniz?"

"Sorun değil." Esneyerek içeri girdi ve onu duvarda asılı duran eski kupalarını incelerken buldu.

Sarsılarak ona gülümsedi. "Umarım burnumu sokmamın sakıncası yoktur. Bunların hepsi senin mi?"

"En çok. Sizin için ne yapabilirim, Doktor?"

"Babam için hızlı bir sağlık kontrolü yapmaya geldim. Senin için endişeleniyor." Omzunun üzerinden çantasını çıkardı. "Eğer oturur ve gömleğini çıkarırsan, birkaç dakika içinde buradan çıkmış olacağım."

"Babanın yarın geleceğini sanıyordum."

"Bir işim çıktı. Yakınlarda olduğum için seni kontrol edeceğimi söyledim."

Hauk gömleğini çıkardı ve bir çift muayene eldiveni giyerken oturdu.

"Peki nasıl hissediyorsun? Oldukça yorgun görünüyorsun."

Çünkü henüz uyumamıştı. Ama onunla bu konuya girmek istemiyordu. "Peki."

"Ağrın var

mı?" "Pek

yok."

Onun arkasında durmak için hareket etti. "Çok yazık."

Kadının sözleri karşısında kaşlarını çattı. "Pardon?"

Kadın da onu bir enjektörle sırtından vurarak cevap verdi.

Hauk bu beklenmedik hareket karşısında küfretti ve uzaklaşmaya çalıştı ama başı deli gibi döndü. Bir an sandalyedeydi. Sonra, yere yığılmıştı.

Doktor onu tekmeledi. "Seni öldürmesi için bir suikastçıya para vermeyeceğimi bilmeliydim. Eğer bir şeyin doğru yapılmasını istiyorsan, bunu kendin yapmalısın." Adamın yanında diz çöktü ve eliyle ağzını kapatırken ona başka bir şeyle ateş etti. "Şşş... sadece gözlerini kapat ve iyi bir çocuk gibi öl."

Dariana tüm ağırlığını kılıcına doğru iterken Sumi sendeleyerek geri çekildi. Yerinde durmaktan tüm kolu uyuşmuştu. Bu noktada Sumi kısa konuşuyor ve silahını daha çok küçük bir sopa gibi kullanıyordu. Bu da işe yarıyordu çünkü Dariana onu bıçaklamak ya da kesmek için silahı kıramıyordu.

Ama Sumi'nin dövüşü kazanmasına gerçekten yardımcı olmuyordu. Andarionların kalkana inanmaması ne kadar da sinir bozucuydu. Yalnızca kılıç becerilerine güveniyorlardı. Ve kılıçlar insan geniş kılıçlarından daha kısa, ancak hançerlerden daha uzun, büyük, süslü kabzalara sahip olduğundan, onları kullanmak gerçek kılıç dövüşünden çok balta dövüşüne benziyordu. Sumi'nin daha önce yaptığı her şeyden tamamen farklı bir tarzı ve savuşturmak ve keskin kalmak için vücudundaki her kası kullanıyordu.

Hayal kırıklığı içinde çılgılık atan Dariana sonunda stratejik bir hata yaptı. Kılıcını kesmek için kaldırdı. Sumi kendi kılıcını yana doğru büktü, böylece Dariana kılıcını indirdiğinde Hauk Savaş Kılıcının kavisli kabzasına takıldı. Andarion'un tepki vermesinden daha hızlı bir şekilde Sumi, Dariana'nın kılıcını elinden çekip aldı.

Dariana'nın bacağına tekme attı ve boğazını tutup onu sabitleyebilmek için onu bir dizinin üzerine düşürdü.

Dariana kurtulmaya çalıştı ama bu Sumi'nin Birlik eğitiminde mükemmelleştirdiği bir şeydi.

Sumi baskıyı arttırdı. "Teslim ol!" "Asla!"

Sumi hakemlere baktı. "O yenildi. Onu ve taşıdığı çocuğu öldürmekten nefret etsem de, bu kararı size bırakıyorum."

Baştaki konuşmadan önce jüri üyeleri birkaç saniye görüştü. "O yenildi. Dancer Hauk üzerindeki hak iddiası temizlendi. Savaş Hauk'un varisi sizsiniz Prenses. Tanrılar böyle buyurdu."

Sumi Dariana'yı serbest bıraktı ve onları selamladıktan sonra kılıfı yan tarafına doğru çevirip kılıcı içine yerleştirdi ve tekrar sırtına koydu. İnanılmaz bir coşkuyla Fain ve Darice'e doğru ilerledi.

Darice'in gülümsemesi onun yanından geçerken soldu. Darice dönmeye fırsat bulamadan adam arenaya atladı ve onu geriye itti. Bunu yaptığı anda küçük bir bıçak omzuna saplandı.

"Darice!" Sumi onu kendine doğru çekti.

"Hayır!" Dariana Sumi yerine oğluna vurduğunu fark edince çığlık attı.

Sumi Darice'i yere indirirken muhafızlar Dariana'yı tutuklamak için koştu. "Cesaret mi?"

Nefesini dişlerinin arasından sertçe çekti. "Sen ve Dancer buna nasıl dayanıyorsunuz? Bu gerçekten acıtıyor!"

Sadece bir sıyrık olduğunu fark edince güldü. Rahat olmasa da onu öldürmeyecekti. "Sen benim kahramanımsın."

Syn koşarak geldi ve kanamayı durdurup mühürleyebilmek için bıçağı hızla çıkardı.

Kraliyet muhafızları onu arenadan çıkarırken Dariana Andarion'da ılık .

Sumi, Darice'e odaklandığı için onu tamamen görmezden geldi.  
"Yaralandığın için çok zgnm."

"Omzum boğazından daha iyidir." Dudağını ısırarak Syn'e baktı. "Yara iyileştikten sonra görünmeyecek, değil mi?"

Syn gözlerini devirdi. "Neredeyse orada olacak. Eğer biri sana onu görecek kadar yakınsa, ona söz vermiş olsun iyi edersin evlat."

Darice rahatlamış bir nefes verdi. "Tanrılara

şükürler olsun." Sumi homurdandı. Andarionlar ve

kibirleri.

Syn Darice'le ilgilenmeyi bitirdiğinde bağlantısı çaldı. "Evet?" Dinlerken yüzündeki renk soldu.

Dehşet midelerini sıkıştırdı. Yüz ifadesinden kötü bir şey olduğunu anlamıştı. Kyr yine Kalea'yı mı almıştı? "Ne?"

Nefes alış verişi düzensiz olan Syn ona inanamayarak baktı. "Hauk ld."

## BÖLÜM 36

Sumi'nin tüm dünyası bu iki kelimeyle sona erdi. "Benimle taşak geçme, Syn. Ciddiyim!"

Yüzündeki ifadeden öyle olmadığını anladı.

Nefes almakta zorlanırken evreni paramparça oldu. Syn diğerlerine anlayamadığı emirler veriyordu. Zihni neler olduğunu anlamaya çalışırken değil. Nasıl olduğunu.

Dancer ölmüş olamaz. Ölmüş olamaz.

Onun kocaman, güçlü Andarion'u değil. Bu bir hataydı. Öyle olmak zorundaydı.

Syn ve Nykyrian kapılara doğru koştu. O da peşlerinden koştu. Nykyrian bir hava motosikleti kaptı ve ona katılmasını bekledi. Bacağını arkaya attı ve kollarını onun beline doladı. Nykyrian onları sokaklarda, Dancer'ın evine doğru, bilinen her dünyada yasadışı olan bir hızla uçurdu. Ve hala odaklanamıyordu.

Tekrar tekrar Dancer'ı zihninde canlandırdı. Kendisine ne atılırsa atılsın savaşmaya devam eden iri, cesur doğası. Düşemezdi. Dancer buna izin vermezdi. Hele ki koruması gereken Kalea varken.

*O sadece yaralı.* Hepsi bu. Syn yanılmıştı. Yanılıyor olmalıydı. Andarion Taktik Saldırı Maymunu'nun ölmüş olmasına imkan yoktu. Bunun için çok güçlüydü.

Çok zeki.

Arabayı park eder etmez bisikletten inip eve koştu. Eleron'a Dancer'ın nerede olduğunu sormasına gerek yoktu. Darling'in öfkeli sesi evin içinde açıkça duyuluyordu. Bağırışları takip ederek Darling, Maris, Ryn ve Drake'in yerde gömleksiz yatan Dancer'ın etrafında toplandıkları ofise gitti.

"Allah belanı versin, Hauk!" Darling ona göğüs kompresyonu uygulamaya çalışırken hırladı. "Nefes alsan iyi olur, seni inatçı Andarion piçi! Bana bunu yapma! *Kalk ayağa!*"

Bununla başa çıkamayınca kapı aralığında donup kaldı ve kapı çerçevesine sarıldı. Syn onun yanından geçip Dancer'ın bedeninin diğer tarafına diz çökerken, Nykyrian da onun yanından geçti. Dancer çok solgundu. Gözleri yarı açıktı ve nefes almıyordu.

Gözyaşları gözlerine doldu ve onu boğdu. O gerçekten

ölmüştü. Nasıl ölmüştü?

"Ne oldu?" Syn, Darling'e hırladı.

"Bilmiyorum. Lanet olası bir doktor geldi. Yaralarını kontrol etmek istediğini söyledi. Eleron hayati değerlerinin düştüğünü söylediğinde Hauk için Kalea'ya göz kulak oluyordum. Onu Nero'ya teslim edip buraya koştum ve onu yerde doktordan iz yokken buldum. İşte bu yüzden sağlık görevlilerinden nefret ediyorum! *Hiçbirine* güvenemezsin! Yemin ederim o kaltağı bulduğumda tüm ailesini stratosferin tepesine uçuracağım!"

Diğerleri dehşete tanık olmak için gelmeye başladığında, Nykyrian Darling'i öfkeyle hırlamaya ve daha fazla tehdit savurmaya devam ederken uzaklaştırdı. Sonra Nyk imparatoru Maris'e teslim etti. Onun bakışlarıyla karşılaştı.

Sumi hareket edemiyordu. Keder ve dehşet onu dondurmuştu. Dancer'ı kaybetmenin acı veren korkusuyla donmuştu.

Sonsuza kadar.

*Beni bırakamazsın.*

Darling gibi o da herkesi lanetlemek istiyordu. Dancer'ı inciten ya da ona hakaret eden herkesin bağırsaklarını dökmek istiyordu.

Bunun yerine yavaşça ona yaklaştı ve yanağını onunkine bastırabilmek için diz çöktü. Elini adamın kirli sakalında gezdirirken, teninin şimdiden ne kadar soğuk olduğunu görünce irkildi. Ellerini onun saç örgülerinin arasına gömdü. "Beni bırakma Dancer," diye fısıldadı kulağına. "Sana burada ihtiyacım var. Kalea'nın sana ihtiyacı var. Lütfen kalplerimizi kırma. Beni bir daha yalnız bırakmayacağına söz vermiştin."

"Onu geri çek."

Syn'in çantasından bir defibrilatör çıkardığını fark edene kadar itiraz etmeye başladı. İtiraz etmeden, Syn Dancer üzerinde çalışırken Fain'in onu tutmasına izin verdi. Fain kollarını ona doladı ve onu salladı. Gözlerindeki parlak yaşların yalanladığı bir metanetle izledi.

Dua edip beklerken sessiz gözyaşları kendi yanaklarından aşağı

süzüldü. Hiçbir şey işe yaramadı.

"Lanet olsun sana, seni şişko piç!" Syn yumruklarını Dancer'ın göğsünün ortasına indirmeden önce bağırdı. "Ayağa kalk!"

Dancer nefesini sertçe içine çekti, sonra öksürdü. Syn'e ters ters baktı. "Ne halt ediyorsun sen? Kahretsin, bana vurmayı kes! Gah, beni ezdin mi yoksa?"

Sumi hıçkırarak Fain'den ayrıldı ve kendini Dancer'ın üstüne attı. Dancer'ın yüzüne öpücükler yağdırdı. "Bir daha sakın ölme!"

"O... tamam." Sonra sertleşti ve acı içinde inledi. "Nerede o kaltak?" diye hırladı.

Hafifçe geri çekilen Sumi kaşlarını çatarak ona baktı. "Kim?"

"Pera Duece."

"Kim?" diye tekrarladı.

"Annemin kız arkadaşı."

Odadaki her çift göz, Darice'in durup onları izlediği kapı aralığına yöneldi.

Syn onu tutmaya çalışırken bile Dancer kendini yukarı . "Dur!" diye bağırarak Syn'in ellerini tokatladı.

Syn'in yüzündeki ifadeye bakılırsa Dancer'ı yumruklamasına bir kalp atışı kalmıştı. "Üç dakika önce tamamen ölmüştün. Asıl durması gereken sensin. Seni tokatlamak zorunda bırakma beni, çünkü yaparım!"

Dancer ona ters ters baktı. "Denediğini görmek isterim."

"O zaman ona yardım etmeme ne dersin?" Nykyrian sert bir şekilde sordu.

Dancer tekrar uzanırken yavaşça başını salladı ve Syn'in vücudunu taramaya devam etmesine izin verdi. "Zemin çok güzel görünüyor." Tekrar yeğenine baktı. "Annen hakkında ne diyordun?"

Uzaklara bakan Darice, yaralı omzunu hafifçe ovuşturdu. "O ve Pera, babamla evlenmeden önce de sevgiliydiler."

Hauk, kardeşinin bakışlarıyla karşılaştığında Fain'in yüzündeki sert ifadenin kendisiyle eşleştiğinden emindi. "Bunu biliyor muydun?"

Fain başını salladı. "Kimsenin yaptığını sanmıyorum."

Aksel'in üssünün dışında, Oksana'da beyninin ona anlatmaya çalıştığı şeyi hatırlayınca Hauk'un kaşları daha da çatıldı. Tırmanma için Keris'in evine girdiği zamanki çocukluk anısından bir kesitti. Dariana ve Pera oturma odasındaydı ve



Dariana evine girmeden önce kapıyı çalmadığı için onun kafasını koparmadan önce suçluluk duygusuyla yerinden sıçradı. Bunun üzerine duyduğu aşırı öfke ve ona verdiği ters cevap tamamen yersizdi.

Tabii onları basmadıysa.

Darice omzunu ovmaya devam etti. "Biri öğrenirse başlarına neler geleceğini bildikleri için bunu gizli tutmaya özen gösterdiler. Ama sanırım babam biliyordu. Pera'dan bu yüzden nefret ettiğine ve onu her gördüğünde öfkeden deliye döndüğüne eminim."

Ve Keris onu ölümünden hemen önce dövmüştü.

Hauk'un içinden kötü, çok kötü bir his geçti. "Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu Darice'e.

"Uzun zamandır bazı şeylerden şüpheleniyordum. Pera'nın özellikle geceleri çok fazla kaldığını biliyordum. Ama ne kadar ileri gittiğini bilmiyordum, ta ki sen Sumi ile geri dönene kadar. Annem sinirlendiğinde sesinin ne kadar yükseldiğini bilmiyor. Ne de atıp tutarken ne kadar ayrıntılı olduğunu."

Fain derin bir iç çekti. "Bu yüzden mi büyük büyükannende kalmaya gittin?"

Darice başını salladı. "İşte bu yüzden bugün onun ailesiyle oturmayı reddettim." Dudakları titredi. "Babamı öldürdüler... eğer o benim babamsa."

"O senin baban," diye azarladı Fain. "DNA'n test edildi."

Başını sallayan Darice acı acı alay etti. "Pera bir doktor. O..." Devam etmeden önce sesi kesildi. "Annemin hamile olduğu bebek bir Savaş Hauk'u değil. Keris'in spermi bebeğe geçmedi, bu yüzden Pera başka birinin spermini kullandı ve daha sonra annemin evinde yaşayacak ve onları öğrenecek başka bir erkekle evlenmek zorunda kalmasını önlemek için DNA sonuçlarını uydurdu. Sanırım aynı şeyi bana da yapmış olabilirler."

"Tatlım," dedi Sumi nazikçe. "Tıpkı amcalarına benziyorsun. Sen bir Savaş Hauk'sun."

"Belki... ama Pera ve annem yıllardır annemi bir erkekle yatmak zorunda kalmaktan korumak için planlar yapıyorlar. Pera'nın Keris'i kontrol altında tutmak için anneme ilaç vermesinin ve annemin Dancer'a verdiği sözü hiçbir zaman yerine getirmemesinin nedeni de bu."

Hauk Sumi'nin bakışlarıyla karşılaştı. "Umarım maçını kazanmışsındır."

Sahte bir öfkeyle ağzı açık kaldı. "Bunu bana az önce sormadın, değil mi?"

Sanki." "Güzel." Syn'in itirazlarına rağmen Hauk ayağa kalktı. Oda etrafında yüzüyordu ve bir an için hasta olacağını düşündü. Ama bu oyunlarla işi bitmişti.

Syn, Fain, Nyk, Ryn, Drake, Maris ve Darling onunla kapı arasında bir duvar oluşturdu.

Hauk ailesine ters ters baktı. "Buna bir son veriyorum. Şimdi."

"Hayır," dedi Fain sertçe. "Düşmeden önce Syn'in seni tedavi etmesine izin vereceksin."

Hauk başını salladı. "Tehdit ettikleri benim ailem."

"Ve istismar ettikleri benim kardeşlerim. Kardeşimi öldürdüler. Seni de öldürmelerine izin vermeyeceğim."

"Dansçı mı?" Sumi sağ elini onun koluna koydu, ardından sol eliyle yüzünü kavradı. Onu kendisine bakmaya zorladı. "Sana ne söylediğimi hatırlıyor musun? Sen benim hayatımsın. Bugün seni zaten bir kez ölü gördüm. Bana bunu tekrar yaptırma."

Gözlerindeki ve sesindeki yaşlar onun kararlılığını zayıflattı. Ve bir tanesi yanağından aşağı düştüğünde, tamamen çözüldü.

Başını sallayarak onun gözyaşlarını sildi. "Senin için, *mu* tara. İyi bir çocuk olacağım." Başını eğip kulağına fısıldadı. "Ama sadece bunun için beni daha sonra ödüllendirirsen."

Sumi yanağını onunkine bastırdı ve vücudunun sıcaklığının tadını çıkarırken onu orada tuttu. Hıçkırıklara boğularak kabul etti. "Bırak Syn sana ne yaptıysa temizlesin. İntikam bekleyebilir."

"Tamam."

"Şimdi daha iyi miyiz?" Syn alaycı bir tavırla sordu. "Sonunda seni hastaneye tekrar bayılmadan önce zehri temizleyebilir miyim?"

Dancer ona alaycı bir yüz ifadesi takındı. "Bir dahaki sefere koca kıcımlı üstüne yıkacağım."

Sumi gözlerini devirdi. "Keşke hepiniz bunu söylemeyi bıraksanız. Evet, Dancer bir ev kadar büyük ama vücudunda zerre kadar yağ yok. Ve bunu hepiniz biliyorsunuz."

Elini kalbine götüren Dancer, onunla burunlarını ovuşturdu. "Benim vahşi *Mia*. Her zaman beni savunur, kendime karşı bile."

Ona hafif bir öpücük verdi ve sağlık ekibi bir sedye getirirken geri çekildi. "Hastanede görüşürüz."

Uzanmadan önce başını eğdi ve Syn'in onu tekrar tedavi etmeye başlamasına izin verdi. Her ne kadar ikisi de çocuklar gibi birbirlerine tokat atmış ve sürekli tartışmış olsalar da.

Sumi gözlerini devirerek Darice'nin yanına gitti ve ona sarıldı. "Kaşlarını çatma tatlım. Sen bir War Hauk'sun ve hem amcaların hem de benim tarafımdan seviliyorsun. Ve kuzenin tarafından."

Başını kaldırıp ona baktı. "O burada mı?"

Başıyla onayladı. "Onunla tanışmak ister misin?"

Yüzünde yavaş bir gülümseme belirdi. "Hem de çok."

Elini tutarak onu üst katta, Nero'nun iki muhafızın gözetimi altında yerde onunla oynayarak oturduğu Kalea'nın odasına götürdü.

"Anne!" Kalea koşarak geldi ve kendini Sumi'nin kollarına bıraktı. "Geri döndün!"

Kızına sıkıca sarıldı. "Sana olacağımı söylemiştim."

"Kazandın mı?"

"Elbette yaptım." Kalea kalçasındayken Darice'e doğru döndü. "Bu da kuzenlerinden biri. Darice Hauk. Dare, Kalea'yla tanış."

"Oh yaa!" diye mutlu bir şekilde nefes aldı ve alkışladı. "Sonunda benim adımla taşıyan bir kuzen." Darice'in sendeleyerek geri çekilmesine yetecek bir güçle kendini ona doğru fırlattı.

"Vay canına, çok güçlüsün Kalea."

Kollarını onun boynuna sararken ona sıırttı. "Tıpkı babam gibi, ama henüz o kadar büyük değil." Yüzünü yukarı çevirerek ellerini onun örgülü saçlarında dolaştırdı. "Babam gibi saçların var ama hepsi değil." Biraz kirli sakalı olan çenesine dokundu. "Orada da saç uzatabilir misin? Yoksa sen bir kız-erkek misin?"

Darice nasıl cevap vereceğinden emin değildi.

Sumi onun şaşkınlığına güldü. "Darice bir erkek ve yüzünün büyümeye başladığı yaşta. Zamanla o da babam gibi bıyık ve keçi sakalı bırakabilecek."

"Oh." Sevinçle çığlık atarken gözleri genişledi. Sonra onu sıkıca kavradı ve başını onun omzuna koydu. "Seni seviyorum Darice, henüz çene kılların olmasa bile!"

Sumi bin yıl yaşasa bile Kalea'ya sarılırken yüzünde beliren şaşkın ve şefkatli ifadeyi asla unutamayacaktı. Ve Kalea'nın kuzeninde çok sert bir koruyucuya daha sahip olacağını biliyordu.

Nero'nun spekülatif bakışlarıyla karşılaştı. "Oldukça sessizsin." "Ne bilemiyorum ama evet, onu izleyeceğim ve Sen yokken hiçbir şey olmaz."

Omurgasından aşağı bir ürperti indi. "İnsanların düşüncelerine burnunu sokmamalısın, Nero."

"Benimle ilgili bilmemi istemediğin düşüncelerin olmamalı."

"Hangi düşünceler?" Darice sordu.

"Hem de hiç." Nero Kalea'yı almaya gitti ama Darice onu kollarında tuttu. Darice'e gülümsedi. "Neden ikinizi Hauk'un yanına hastaneye götürmüyorum? Syn'i tanıyorsam, onu yarına kadar taburcu etmeyecektir. İyi olduğundan emin olmak için bilinen tüm testleri yapmak isteyecektir." Sumi'nin bakışlarıyla buluşmak için durakladı. "Birkaç saat içinde orada görüşür müüz?"

Başını salladı. "Teşekkür ."

"Sorun değil."

Çocukları ve korumaları alıp gittikten sonra Sumi, Oksana'dan döndükten sonra birinin teslim ettiği sırt çantalarını çıkarmak için yatak odalarına gitti. Kimse onları açmaya zahmet etmemişti. Hauk'un çantasında keman kutusunu bulunca durakladı.

Dancer'ın ne kadar güzel çaldığını hatırlayınca dudaklarının kenarlarında bir gülümseme belirdi. Bu iş bittiğinde, ona serenat yaptıracaktı.

Ve bu, bu işi sonuna kadar götürme ve bir daha kimsenin onu tehdit edemeyeceğinden emin olma kararlılığını pekiştirdi.

Birlik teçhizatını bulana kadar etrafı karıştırdı. İşe gitme vakti gelmişti.

Sumi birinin onu takip ettiğini hissedince yavaşladı. Bir ara sokağa dönerek gölgelerin içine girdi ve bekledi.

Uzun boylu erkek köşesinden geçtiğinde onu yakaladı. Ona yumruk atmaya başladı, sonra tanıdık bir form olduğunu fark etti. "Bastien? Burada ne işin var?"

Ona pişmanlık duymayan bir gülümseme sundu. "Desteğe ihtiyacın olabileceğini düşündüm."

"Ben bir suikastçiyim. En iyi yalnız çalışırım."

"Nemesis'in bile bu tür görevler için yedeği var."

Birlik tarafından Ravin olarak işaretlenmiş olan karnına baktı. "Öldürme işinden nefret ettiğini sanıyordum."

"Bu iş değil. Kişisel bir mesele ve *bunu* herkesten daha iyi anlıyorum."

Öyle olduğunu tahmin ediyordu. "Aileni öldüren kişinin peşinden gitmeyi mi planlıyorsun?"

Başını salladı. "İşler yoluna girdiğinde ve ikinize olan borcum konusunda endişelenmeme gerek kalmadığında. Tabii ki evet."

"Bize hiçbir şey borçlu değilsiniz."

"Sana katılmıyorum ve eğer sana bir şey olmasına izin verirsem Hauk beni asla affetmez. Ayrıca, benim için bu kadar çok şey yapmış birinin en sevdiği şeyi kaybetmesini istemem. O yüzden şu işi bitirelim."

Ona ve sahip olduğunu reddettiği nezakete gülümsedi. "Sen iyi bir adamsın, Bas."

"Pek sayılmaz. Sadece kötü biri olmamak için çabalıyorum... ya da çoğu gün tam bir pislik."

Ne diyeceğini bilemez bir halde sokaktan aşağıya, gitmekte olduğu apartmana doğru yürümeye başladı. Bastien de kendisi gibi kapüşonlu bir palto giymiş ve yüzünü gizlemişti. Neyse ki ikisi de insanlara göre uzun boyluydu ve Andarion kıyafetleri giymişlerdi. Bu nedenle, öğleden sonra olmasına rağmen sokaktaki Andarionlar onları görmezden geldi.

Suikastçı eğitiminin ilk kuralı buydu - göze çarpmamak ve uyum sağlamak.

Apartman lobisi özel güvenlik tarafından korunduğu için Sumi binanın arka tarafına yöneldi. Kulağında Bastien'le iletişim kurmasını sağlayan bir bağlantı varken, ona ceketini verdi ve ardından hedefinin bulunduğu daireye ulaşmak için binanın yan tarafına tırmandı.

Sumi elektronik kilidi kırdı, alarmı devre dışı bıraktı ve kendini arka yatak odasına kaydıldı. Öğleden sonraki gölgeler içinde, yönünü bulmak için bir an durdu.

Pera oturma odasındaydı, bir telefon görüşmesi yapıyordu. "Beni dinle. Her şey yoluna girecek. Panik yapma ve hiçbir şey söyleme. Tek bildikleri, o piçin vaadini kaybettiğin için çok üzgün olduğu ve aşırı tepki verdiğin. Onlara bunu söylemeye devam et. Hamilesin ve hormonların allak bullak olmuş durumda. Sana inanacaklardır. Geri kalan her şeyle ben ilgileneceğim. Sadece nefes al ve sakın ol." Sumi görünmeden yanından geçip giderken telefonu kapattı.

Pera'nın bağlantısını eline alıp kapıya giden yolu kapatana kadar görünmezlikten zahmet etmedi. Dancer'ın sırtına izleyiciyi yerleştiren ve suikastçıları onun üzerine salan dişiyi izlerken garip bir sakinlik içine işledi.

Sumi'yi buraya getiren de bu bilgiydi.

Darice'den Pera'nın adını ve temel bilgilerini aldıktan sonra, hacklediği Birlik veri tabanında diğer her şeyi bulmak kolay olmuştu. Pera'nın Dancer'ın hayatı için yaptığı anlaşmalar. Hauk'lara karşı Kyr ile yaptığı anlaşma. Ve Sumi'nin kimsenin bilmediğinden emin olduğu bir sözleşme.

"Dariana oğlu için bir suikast düzenlediğini biliyor mu?"

Nefes nefese kalan Pera arkasını döndü ve ona sert bir bakış fırlattı. "Neden bahsettiğini bilmiyorum, *insan*."

"Bu senin için 'ajan' demek, sürtük. Eminim Kyr'ın Dancer'ı öldürmek yerine sorguya çekmek isteyeceğini hiç düşünmemişsindir, ha?" Sumi ona doğru yaklaştı. "Bu yüzden özel sözleşmeler için ödeme yapmadan önce Birlik'e gittin, değil mi?"

"Neden bilmiyorum."

Sumi homurdandı. "Merak etme. Kablolu değilim. Bunu hiçbir şekilde kaydetmeyeceğim. Ben de en az senin kadar tanık istemiyorum."

"Peki neden?"

"Çünkü seni öldürmek için buradayım."

Şimdi gülme sırası Pera'daydı. "Sen mi? Sen bir insansın. Ne yapacaksın? Kendi kahkahalarımda boğulup ölmemi mi sağlayacaksın?"

Sumi onun küçümsemesine dudak büktü. "Dancer'ın evinde onu öldürmeye çalışmak yerine bugün maçta olsaydın, sana tam olarak ne yapmayı planladığımı görürdün."

Pera yine alay etti. "Sen hiçbir şey yapmadın. Dariana'nın canını bağışladın." "Sadece Darice için. Annesini onun önünde öldürmek

istemedim. Ama bu Sadece sen ve ben, şimdi. Ve buradan çıkmanın sadece iki yolu var. Pencere.



arkanda ve kapı da benim arkamda." Sumi anlamlı anlamlı cama baktı.  
"Pencereden sağ çıkabilirsin."

Pera kollarını uzattı. "Tamamen savunmasızım. Beni gerçekten öldürecek misin?"

Sumi'nin bakışları Pera'nın çalıştığı bilgisayar ekranına gitti. "Darice' vahşice katledilmesi için bir kontratın ödemesini yapmak üzereydin. O daha on dört yaşında. Bir çocuk. Ve sen benim erkeğimin peşinden gittin ve arkası dönükken ona saldırdın. Ne düşünüyorsun?"

"Bence sen insan ve zayıfsın."

"Ve her ikisi hakkında da yanılıyorsun." Sumi blasterını çıkardı ve ona ateş etti. Patlama doğrudan görüntünün içine girdi ve arkasındaki duvara çarptı.

Kahretsin! Bu bir hologramdı.

Öfkelenen Sumi, hedefini bulmaya çalışarak etrafına bakındı. "Pera!"

Arkasında keskin bir tıkırtı duydu. Dönerek yere düştü, aynı anda bir renk patlaması yüzünün yanından geçti ve kıl payı ıskaladı.

Pera kapıya doğru yöneldi. Sumi üzerine atılarak onu duvara çarptı. Pera onu geri iterek tekmelemeye çalıştı. Ama Sumi ona kendi yumruğuyla karşılık verdi. Pera'yı yakaladı ve yere düşürdü, onunla birlikte yuvarlandı ve kapı çerçevesine tekme attı.

Pera onu vurmak için hamle yaptığında, Sumi ondan önce davrandı. Bu sefer hologram değildi. Pera küfrederek düştü ve yere yığılmadan önce sürünerek uzaklaşmaya çalıştı.

Bunun bir numara olması ihtimaline karşı blasterını Pera'nın üzerinde tutmaya dikkat eden Sumi, nabzını yokladı.

Öyle bir şey yoktu.

Emin olmak için bir kez daha ateş etti.

Pera'nın bir daha sevdiği hiç kimseyi tehdit etmeyeceğinden emin olduktan sonra Sumi, Darice ve Dancer'ın sözleşmelerini iptal etmek için kadının bilgisayarına gitti.

Tam oturduğu sırada bir rüzgâr fısıltısı hissetti. Silahını çekerek, daha önce orada olmayan gölgeye nişan aldı. Ateş etmeye başladı, sonra karanlıkta zar zor seçilebilen uzun, karanlık formu fark etti.

Nykyrian'dı.

Adam ona saygılı bir yarım gülümseme verirken silahını indirdi.

Pera'nın cesedine doğru yürüdü. "İyi iş çıkardın."

"Sen de."

Pera'nın hayati değerlerini iki kez kontrol ederken homurdandı. "Ambulansa binmediğinde nereye gittiğini anlamalıydım."

Sözleşmeleri iptal etmeyi bitirdi, sonra da sabit diski çıkardı. "Kimse ailemi tehdit edemez."

"Bu yüzden buradayım."

Sirenlerin yaklaştığını duydu. "Sanırım o kadar da sessiz değildik."

"Yetkililerin bunun nefsi müdafaa olduğunu bilmesini sağlayacağım. Kimse bunu sorgulamayacak." Çenesini kadının elindeki HD'ye doğru salladı. "O da ne?"

Sumi ona verdi. "Darice'e gönderdiği bir sözleşme vardı. Burada Syn'in çekebileceği başka suçlayıcı şeyler olabileceğini düşündüm."

Nykyrian kaşlarını çatı. "Neden Darice'i öldürmek istesin ki?"

"Bence ya bize söylediğinden daha fazlasını biliyor ya da kadın onun daha fazlasını bildiğini düşünüyor."

"Bir çocuğun peşine düşecek birini hiçbir zaman hazmedemedim." Nykyrian HD'yi cebine yerleştirdi. "Nasılsın?"

"Berbat bir gündü."

Tek koluyla ona sarıldı. "Öyle oldu, *Kisa*. Öyle." Pera'ya doğru baktı. "Peki sen nasıl *hissedyorsun*?"

Kendisine gerçekten ne sorduğunu düşündü. "Normalde midem bulanırdı. Ancak bu sefer garip bir şekilde iyiyim."

Gözlerinde bilmiş bir parıltıyla başını salladı. "Hauk'u kontrol etmeye hazır mısın?"

"Öyleyim."

Onu girdiği yoldan, yatak odasının penceresinden dışarı çıkardı. Bastien

hâlâ sokakta onu bekliyordu. Darling ve Jayne.

Ona göz kırptı. "Silah seslerini duyduğumda yardım etmeye başladım ama koca adamı burada gördüm ve benim için en iyi yerin sizi kimsenin rahatsız etmediğinden emin olmak olduğuna karar verdim. Sonra bir de baktım ki bu ikisi gölgelerin arasından çıkıp bana doğru geliyorlar."

Darling omuz silkti. "Nyk'in bizi terk edeceğini ve böylece tüm eğlenceyi onun yaşayacağını bilmeliydim."

Elini kalçasına koyan Jayne başıyla onayladı. "Bu yönden kötü."

"Bana surat asma." Nykyrian Sumi'yi işaret etti. "O benden önce davrandı."

"Bu hiç doğru değil," diye homurdandı Jayne. Sumi'ye sinirli bir sırıtış fırlattı. "Ne yani? Hauk'la yattığını falan mı ? Onu öldüren kişiyi öldürmek için tüm haklara sahip misin? Bazı orospuların yüzsüzlüğüne bak."

Sumi onun alaylarına güldü.

Maris arkalarındaki gölgelerden çıkarken ona baktı. "Jaynie... kıskançlık sana hiç yakışmıyor. Poponu kafandan bile daha şişman gösteriyor."

Nefes nefese Maris'e şakacı bir şekilde saldırdı. "Bunu senden duymak istemiyorum! Evinde bir ayna bile var mı? Eminim Ture'yle birlikte olduğundan beri en az yirmi beş kilo almışsındır!"

Onun sözleri karşısında dehşete kapılan Maris arkasından tuttu ve Darling'e sırtını döndü. "Bana doğruyu söyle. Kıçım şişman mı?"

Darling homurdandı. "Senin kıçına bakmıyorum, Mari. Kör olmak istemiyorum. Ama Ture mutlu olduğu sürece, benim ne düşündüğüm kimin umurunda?"

Sumi onların iyi huylu iğnelemeleri karşısında başını salladı. Hayat boyu arkadaş sahibi olmanın nasıl bir şey olduğunu hep merak etmişti ve Dancer hepsine sahip olduğu için şanslıydı. Ailesine bu kadar bağlı olmasına şaşmamalı.

Bastian ve Nykyrian'a baktı.

Şimdi yan yana olduklarında aile benzerliğini gördü. Dancer ona Bastien'in annesinin Nykyrian'ın babasının en küçük kız kardeşi olduğunu söylemişti. Ve Bastien'in intikamını almaya yemin ettiği şey, ailesinin geri kalanıyla birlikte onun da ölümüydü.

Bunu tek başına yapmayı düşündü. Ama kardeşlerini tehdit eden dışının peşinden gitmek için buraya gelen gruba baktığında, bunun bir şekilde şüpheliydi. Sentella ile ilgili tek bir şey vardı... onlar her şeyden önce bir aileydi.

Ve her zaman kendi başlarının çaresine bakarlardı.

Darling açmak için kulağındaki bağlantıya dokundu. "Evet?" Yüzünü buruşturarak telefonu çıkardı ve Syn'in diğer uçtaki bağırışlarını duymaları için hepsine uzattı.

"Nasıl olduğunu anlıyorum. Hepiniz gidin, beni koca bebekle baş başa bırakın ve sürtüğü bensiz avlayın. Çok teşekkürler çocuklar. Nyk'a söyle bağlantısını alsın!"

Kulağını ovuşturan Darling yüzünü buruşturdu. "Sanırım biri bizimle gelmek istedi."

Nykyrian bağlantıyı aldı ve aktarımı kesti.

"Ooo," dedi Darling tıslayarak. "Bunun için birileri daha sonra bunu alacak."

Jayne kolunu onun omuzlarına atarak, "Evet," dedi. "Öylesin. Bu senin bağlantın."

Darling küfretti. "Harika. Sadece harika."

"Hadi." Nykyrian çenesini bindiği hava motosikletine doğru salladı. "Gidip Syn'in koca bebeği tedavi için tutmasına yardım edelim."

"Evet," dedi Darling. "Migrenim var. şu anda Andarion'a bebek bakıcılığı yapamam. Hâlâ terapideyim ve en son denediğimde yaşadığım korkunç geri dönüşleri yaşıyorum." Gökyüzüne baktı. "Neden, Tanrım? Neden mi? Ben yeni bir babayım. Yaşamam ve oğlumu büyütmem gerek!"

Jayne adamın takım elbisesini tuttu ve onu peşinden sürükledi. "Merak etme sevgilim. Artık patlamayan gizli bir silahımız var."

"Ve bu?"

Omzunun üzerinden geriye baktı. "Sumi. Kaşlarını çatmaktan başka bir şey yapmadan gürleyen bir TAM'ı alaşağı edebiliyor."

Darling sırtıttı. "Evet, tanrılara şükürler olsun, artık gücümüz var." Şeytani bir kahkaha attı. "Hadi gidip bundan en iyi şekilde yararlanalım. Sanırım intikamımı alacağım."

Sumi kapının hemen dışında durakladı. Kalbi küt küt atarak hastane odasına baktı; Dancer yatakta oturmuş, Kalea göğsüne yaslanmış ona kitap okuyordu. Elbette, gerçekten okumak için çok küçüktü, bu yüzden resimler için hikayeler uyduruyordu.

"İşte bu da tatlı kedicik, baba. Ve yatağa gitmek istemediğini söylüyor. Yorgun değil. Biraz bile değil."

"Ama ya yatma vakti geçtiyse?" Dancer gülümseyerek sordu.

"Dinlemiyorsun baba. Küçük yavru kediler ne zaman uykuya ihtiyaç duyup duymadıklarını bilirler."

Sumi gülümsedi. "Neyse ki, küçük yavru kediler için uyku vakti değil."

"Anne!" Kalea doğruldu ve gülümsedi. Sonra yatağın üzerinde durdu ve kendini fırlattı.

Nefes nefese kalan Sumi onu yakaladı. "Dikkat et, tatlım!

Yaralanabilirsin." "Üzgünüm anne."

Sumi yatağa oturdu ve Dancer'ın elini tuttu. "Syn her şeyi hallettiğini düşündüğünü söyledi?"

Dancer başıyla onayladı. "Paranoyaklaştı, o yüzden sabaha kadar buradayım." Oldukça sinirli bir nefes verdi. "Bu saçmalığa dayanamıyorum. Hastaneye kapatılmaktansa dövülmeyi tercih ederim."

Şakağındaki örgülerden birini parmakladı. "Biliyorum, bebeğim. Ama unutma, eğer iyi bir çocuk olursan..."

Onun sözüne güldü. "Çok iyi davranıyorum. Syn'e sadece bir kez vurdum." Sobering, yüz boyasının bir kısmını fırçaladı ve kaşlarını çattı

ürüğü ortaya çıkardı. "Bu daha önce yoktu. Sen ne yaptın?" Kadın

masumca etrafına bakındı. "Nasıl yani?"

Gözleri öfkeyle karardı. "Biri sana vurdu. Kim vurdu?"

Kalea'nın nefesi kesildi. "Annem yara bere içinde!"

Sumi, Pera'nın ona verdiği hassas yarayı ovuşturdu. Dancer'ın bakışlarıyla karşılaştı. "Bir şey yok. Sadece gidip güvende olduğundan emin olmak istedim."

"Pera?"

Başını salladı.

Hauk afallamıştı. Arkadaşlarından birinin onunla ilgilenmesini bekliyordu. Ama bunu yapanın küçük faresi olacağını bilmeliydi. "Yaralanabilirdin."

Bakışlarındaki vahşeti ya da samimiyeti inkâr etmek mümkün değildi. "Benim sevdiğimden sonra kimse gelemmez."

Uzanıp Kalea'nın başına, sonra da Sumi'nin yanağına dokundu. "O duyguyu bilirim. En azından bana yalnız gitmediğini söyle."

"Denedim," dedi gülerek. "Ama ondan bir parça isteyen varlıkların sayısı artmaya devam etti. Bu çok garip bir şeydi, tatlım."

Gölümsedi. "Evet. Bu yönden uzay midyeleri gibiler. Ne kadar uğraşırsanız uğraşın, onlardan kaçamazsınız ya da kışınıza bir kez yapıştılar kazıyıp atamazsınız."

"Gördünüz mü?" dedi Jayne kapı aralığından. "Size söylemiştim çocuklar. O tamamen kırbaçlanmış."

Hauk Sumi'nin yanından geçip dışarıda kendisine gülen Jayne, Syn, Darling, Maris, Fain, Nyk, Nero, Bastien ve Caillen'ı gördü. Parmağını

Sumi'nin çene kemiği. "Kırbaçlanmadım, Jayne. Evcilleştirildi."

Kollarını göğsünde kavuşturarak diğerlerini onun odasına götürdü. "Bir fark var mı?"

"Evet, büyük bir tane. Kırbaçlanmak kırıldığım anlamına gelir." Sumi'nin dünyasına getirdiği her şeyi düşünürken onun gözlerine baktı. Ona daha önce hiç sahip olmadığı her şeyi vermişti; Nykyrian'ı uğruna öldürmesi gereken güzel bir kız da buna dahildi. "Ama hayatımda ilk kez kendimi bütün hissediyorum."

Bundan da öte, sonunda bir bütündü. Ve hepsinden önemlisi, sonunda kabul edilmişti.

Yani hayır, kırbaçlanmamıştı. İçindeki canavara cesurca karşı koyan ve hiç kimsenin sahip olamadığı kalbi bulan korkusuz küçük bir fare tarafından evcilleştirildi.

Başka hiç kimsenin sahip olamayacağı bir kalp.

Savaş Hauk'u ilk kez huzur içindeydi.

Ama ailesi için ya da ailesine saldırmak için gelen herkese karşı her zaman, her yerde savaşmaya hazır olacaktı.



## EPİLOG

Sumi kendini gelinlik görünce irkildi. Daha çok transparan bir düğün kâğıdına benziyordu. Fain ona Andarionların birleşme törenlerinde ne giydiklerini anlatırken şaka yapmıyordu.

Elleriyle göğüslerini kapattı ve başka bir gezegende olmayı diledi.

"Biliyorum," dedi Kiara gülerek Sumi'nin saçını şekillendirmeyi bitirirken. "Nykyrian ile resmi törenime katıldığımda ben de aynı şekilde hissetmiştim... ve dans gösterileri için sahnede giymek zorunda kaldığım kostümlerin kısalığı göz önüne alındığında, yüzümün kızarması için çok şey gerekiyor."

Sumi sadece hayal edebiliyordu. Kiara'nın aynadaki bakışlarıyla karşılaştı. "Oraya bu şekilde çıkamam. Sanırım utancımдан oracıkta öleceğim."

"Evet, yapabilirsin. Sadece Hauk'u düşün ve diğer herkesi görmezden gel." Söylemesi yapmaktan çok daha kolay.

Ama kırmızı kumaş daha kalın olsaydı, çok güzel bir elbise olurdu. Halter yaka, daha önce hiç duymadığı nadir bir kırmızı Andarion mücevherinin sıralarından oluşan bir gerdanlığa bağlanıyordu. Şeffaf kumaş vücuduna yapışıyor ve gerdanlığın arkasından bir parça daha düşerek bileklerindeki uyumlu bantlara takılıyordu. Eton Anatole arması, tül gibi kırmızı kumaşın üzerine ince altın bir iplikle işlenmişti.

Kiara, Dancer'ın büyükannesi Thia ve Cairistiona'nın yardımıyla saç örgülerini altın bir tacın etrafında dalgalanan karmaşık bir saç modeli haline getirmişti. Ve yüzüne kraliyet armasını boyamışlar.

Yaptıkları işten memnun bir şekilde geri çekildiler.

Sumi, o kadar değil. "Hâlâ üzerime bir battaniye sarılması gerekiyormuş gibi hissediyorum."

Cairistiona onun kolunu okşadı. "Kiara'nın dediği gibi, sadece sevdiğin erkeği ve bugünden itibaren ikinizin her zaman birbirinize ait olacağınız gerçeğini düşün. Odadaki diğer herkesi unutun. Bu ikinizin arasında ve kutsal bir şey."

Sumi onun konuşurken gözlerindeki hüznü gördü. Zavallı Cairistiona'nın sevdiği adamla evlenmesine asla izin verilmemişti. Kalbi her zaman Nykyrian'ın babasına ait olsa da, hayatı ve hizmeti sonsuza dek Andarion ulusuna bağlı kalacaktı.

Uzanarak kraliçeye sarıldı. "Teşekkür ederim. Her şey için."

Cairistiona gülümsedi. "Benim için bir zevk. İki oğlumu da koruduğu için erkeğinize çok şey borçluyum. Onun ya da senin için yapamayacağım hiçbir şey yok. Ve bilin ki siz ikiniz ortaya çıkacağınız sabaha kadar Kalea'yı koruyacak ve şımartacağız."

Gülerek onu serbest bıraktı. "Yapacağını biliyorum." Kalea geceyi gerçek bir sarayda, gerçek bir prenses olarak geçireceği için şimdiden sabırsızlanıyordu. Günlerdir herkese bundan bahsediyordu.

Kapı hafifçe vuruldu.

Kraliçenin başını sallamasıyla bir muhafız Dancer'ın annesini içeri almak için kapıyı açtı. Sumi'yi görünce sert yüz hatları yumuşadı. Hâlâ sıcak olmasa da, Dariana ve Keris'le olan evliliği hakkındaki gerçeği öğrendikten sonra ikisine de çok daha iyi davranmaya başlamıştı.

Ve bir kez Dancer'ın kardeşini öldüren ipi kesmediği gerçeğiyle yüzleşmişti. Gerçi bunun bir önemi yoktu. Pera'nın Keris'e Dancer'ın Dayanıklılığı'nda kullanması için verdiği ilaçlara yavaş etkili bir zehir katılmıştı ve Dancer'la birlikte dönmeden önce onu öldürecekti.

Dariana'nın cesedi yakmasının ve onlara Dancer'ın Keris'i çölde bıraktığını söylemesinin nedeni buydu.

Dancer'a nasıl davrandığı konusunda suçluluk duyan annesi, duruşması ve cezası sırasında Dariana aleyhinde tanıklık bile yapmıştı.

Endine boğazını temizleyerek Sumi'nin yanında durdu ve ona küçük bir kutu uzattı. "Bu gece Dancer'a vermen için."

Sumi elindeki kâğıdı alıp açtığında kaşlarını çattı ve War Hauk armasını taşıyan bir mühür yüzük buldu.

"Bu yüzük Hauk'un Savaşan Kan Klanı'nın ilk Dansçısı'na aitti. Ve o zamandan beri doğrudan soyun babası tarafından takılan alyans. Ferral'ın zamanı geçti ve şimdi soy ve unvan en küçük oğlumuz ve sizin tarafınızdan taşınacak... ve her biri evlenene kadar çocuklarınız tarafından. Sonra da unvanımızı ileriye taşıyacak kişiye geçecek."

Sumi'nin kafası karışmıştı. "Bunun ilk çocuğumuz doğana kadar verilmediğini sanıyordum."

Endine onun elini sıktı. "Ve öyle de olacak. Dancer ile soyunuzu paylaşmayı planladığınız iki çocuğunuz ve bana az önce bahsettiği, birkaç ay sonra doğacak olan çocuğunuz için."

Annesi diğerlerine düğün sonrasına kadar söylemeyi bekledikleri şeyi açıkladığında yanaklarını ısıtan bir sıcaklık oluştu.

Thia bilerek gülümsedi ve ona *bereketli kaplumbağalar* diye seslendi.

"Teşekkür ederim, Ger Tarra."

"Matarra," diye düzeltti Endine. Sumi'nin yanaklarına birer öpücük kondurdu. "Sizi soyumuza kabul etmek benim için bir onur ve ayrıcalıktır." Geri adım atarak, ayrılmadan önce kayınvalidesine ve Cairistiona'ya saygıyla başını eğdi.

Kiara yüzüğü aldı ve Sumi'nin başparmağına taktı. "İkiniz yalnız kaldığınızda bunu ona ver."

"Teşekkür ." Hepsi için minnettar olan Sumi derin bir nefes aldı. "Tamam. Hadi yapalım şunu. Halkın önünde çıplak olmaya

neredeyse hazırım." "Sadece Hauk'u düşün," dedi

Kiara göz kırparak.

Elleriyle kendini örtme isteğiyle savaşıarak onların peşinden gitti.

Onu küçük bir alayla dışarı çıkardılar ve Dancer'ın doğumundan beri ayinlere katıldığı tapınağın süslü sunağının önünde durması için bıraktılar. Bebekken ilk kez burada vaftiz edilmiş ve isim verilmişti. Vefat eden aile üyelerine burada veda etmiş ve Dariana on sekiz yaşından beri her yıl onu burada aşılamıştı.

Bu düşünce boğazında bir yumru oluşmasına neden oldu ve Dancer'ın solundaki kapıdan girdiğini görünce daha da sıkıştı. İnanılmaz vücudu süslü bordo bir peştamal dışında çıplaktı. Onun bakışlarından kaçınarak, yanındaki altın minderin üzerine diz çökmek için hareket etti.

Dariana'nın ona karşı yaptıklarının tüm acımasızlığı ancak o zaman farkına varmıştı.

Tapınak ailesiyle doluydu. Ve tıpkı Fain'in söylediği gibi, yaralarını küçümsedikleri açıkça ortadaydı. Rahip bile ona bakmıyordu.

Başını dik tutan Dancer bakışlarını yerde tuttu. Ama yine de, hepsinin önünde bu kadar açıkta kalmaktan duyduğu acıyı ve utancı gördü.

Rahip boğazını temizledi. "Eton Anatole'un En Egemen Kan Klanı'ndan Sumi, Hauk'un Savaşan Kan Klanı'ndan Dancer'a bağlılığını bildirmek için bu sunağın ve tanrılarımızın huzuruna geldin. İki kan bağı ve soyunu birleştirmek için. Bu, bir Andarion'un yapabileceği en kutsal eylemdir ve hafife bir eylem değildir. Bundan sonra

Bugünden itibaren birbirinize her şeyden çok bağı ve sadık olacaksınız. İkiniz de bu olayın ciddiyetini anlıyor musunuz?"

"İstiyorum," dedi Sumi.

Rahip Dancer'a baktı.

"Anlıyorum."

Başını sallayan rahip Sumi'nin önünde durmak için hareket etti. "Şimdi, bu tanıkların ve tanrılarımızın huzurunda, biat ettiğiniz süre boyunca vücudunuzun biat ettiğinizden başka bir erkeğin soyu tarafından herhangi bir şekilde lekelenmesine izin verdiniz mi?"

"Hayır. Yapmadım."

Rahip başını eğerek onayladı. "Bu açıklamanın kutsal olduğunu ve yalan söylemenin ölümsüz ruhunuzu tehlikeye atacağını ve ölümünüzle sonuçlanacağını anlıyorsunuz değil mi?"

"Biliyorum ve ölümsüz ruhum üzerine yemin ederim ki Hauk'un Savaşan Kan Klanı'ndan Dancer dışında hiçbir erkek bana dokunmadı. Tanrıların kendileri de bunun doğru olduğunu biliyor."

Dancer'a döndü. "Ve sen, Hauk'un Savaşan Kan Klanı'ndan Dancer, leydine ettiğin yemini ihlal edip soyundan herhangi birini başka bir dişiye bıraktın mı?"

"Hayır, Muhterem Peder, yapmadım."

"Söz verdiğinizden başka bir kadını öptünüz mü ya da cinsel olarak dokundunuz mu?"

"Hayır."

Rahip gözlerini suçlayıcı bir şekilde Dancer'a dikti. "Bu açıklamanın kutsal olduğunu ve yalan söylemenin ölümsüz ruhunu tehlikeye atacağını ve ölümünle sonuçlanacağını anlıyorsun değil mi?"

"Evet, Muhterem Peder."

Rahibin törene devam etmesini bekliyordu ama bunun yerine rahip Dancer'ın çenesini kaldırdı ve onu bakışlarıyla buluşmaya zorladı. "Sen stralen'sin ve en son buraya geldiğinde öyle değildin. Bu yüzden tekrar söylüyorum, büyük bir ceza altında senden gerçeği istiyorum. Kendine adadığından başka bir kadınla yattın mı?"

Neden Dancer'ı bu kadar rahatsız ediyordu? Rahip gerçekten de onu kızdırmaya başlamıştı.

"Başka hiçbir kadınla birlikte olmadım, Muhterem Peder. Prenses Sumi kalbimin ve evrenimin kadınıdır. Uğruna çabaladığım kişi o ve o da bunu biliyor."

Rahip tekrar ona döndü. "Ve sen, Eton Anatole'un En Egemen Kan Klanı'ndan Prenses Sumi, Hauk'un Savaşan Kan Klanı'ndan Dancer'ın yeminini ve sözünü kabul ediyor musun? Kutsal ve asil soyunuzu onunkine bağlamaya razı mısınız?"

Dariana'nın sırtını yararak onu burada kanlar içinde bıraktığı her anı yeniden yaşıyormuş gibi yere bakmaya bağlayan Dancer'ın bakışlarında ilk kez gerçek bir korku gördü. Bir an için bile olsa Dariana'nın onu reddedeceğini nasıl düşünebilirdi?

*Lanet olsun sana, Dariana.*

Sumi onun kaslı vücudunun etrafında yürüdü ve önünde durdu. Gülümseyerek, adam bakışlarıyla buluşana kadar çenesini eğdi. "Sen şimdiye kadar gördüğüm en yakışıklı erkeksin ve kabul edebileceğim başka biri de yok."

Gözlerini kapatarak kızın elini avucunun içine aldı ve yanağına götürdü.

Rahip, iki ailenin birleşmesini simgeleyen bordo ve kırmızı örgülerden oluşan uzun, ipeksi bir kordonu kutsarken o da rahibin yanındaki mindere diz çöktü.

Bir ucunu Dancer'ın bileğine, diğer ucunu da onunkine doladı. "Burada, bu tanıkların ve ailelerinizin üyelerinin önünde, soylarınızı birleştirme niyetinizi alenen beyan ettiniz. Tanrılar memnun oldular ve bu yüzden niyetlerinizi tamamlamanız için sizi yalnız bırakacağız."

Gözleri sevgiyle dolu olan Dancer önce ayağa kalktı ve onun ayağa kalkmasına yardım etti. Yan yana, birleşmeleri için dekore edilmiş olan sunağın arkasındaki yatak odasına giden yolu yürüdüler.

Kapılar kapanır kapanmaz Dancer onu göğsüne doğru çekti ve sıkıca sarıldı. "Bu odanın içini gerçekten göreceğimi hiç düşünmemiştim."

Ona dudak büktü. "Gerçekten de seni reddeddüşünmüş gibiydin."

"Bir anım vardı."

"Peki ya şimdi?"

Onu yatağa götürdü. "Şimdi, bunu bitirmek ve seni kendime ait kılmak istiyorum. Sonsuza kadar."

Dudağını ısırarak, onun talimatını izledi. Yatağın üzerinde diz çökerek birbirlerine baktılar.

"Eton Anatole'un En Egemen Kan Klanı'ndan Sumi, dudaklarını öpme onurunu bana bahşeder misin?"

"Yapacağım." Ona gülümsedi. "Hauk'un Savaşan Kan Klanı'nın dansçısı, seninkini öpme onurunu bana bahşeder misin?"

"Kesinlikle." Vücudunun başka hiçbir yerine dokunmamaya özen göstererek başını eğdi ve ağzını okşadı. "Ve bana süslenmemiş güzelliğinizi görme onurunu bahşeder misiniz?"

Bunun ciddi olduğunu biliyordu ama ona takılmadan da edemiyordu. "Ah, evet. Eminim sen ve tapınaktaki herkes bunu çoktan yapmışsınızdır."

Gölerek dudağını ısırdı. "Bu bir evet mi?"

"Evet."

Yavaşça elbisesini çıkardı, ta ki kadın ona görünene kadar.

"Sizinkini görme şerefine nail olabilir miyim?"

Başını salladı.

Peştamalını çıkarırken, küçük bir dokunuşa koyamadı.

O emilmiş onun nefes içinde keskin bir şekilde. "Sen almak önde . tören."

"Özür dilerim."

Hauk onun gözlerindeki pişmanlık duymayan ışığa güldü. "Size dokunma şerefine nail olabilir miyim?"

"Tamamen seninim, bebeğim."

Bir eliyle göğüslerini avuçladı, sonra bir eliyle aşağıya doğru inerek onun arzuladığı kısmını nazikçe keşfetti.

Adam her parmağını dikkatlice içine daldırırken Sumi titredi. "Sana dokunma şerefine nail olabilir miyim?"

Gözleri kırmızının daha parlak bir tonunda parlayarak başını salladı.

Dudaklarını yalayarak, birlikteliklerinin geri kalanını tamamlamaya hazır gelene kadar onu yavaşça okşadı.

Nefes alıp verirken dikkatle ona baktı. "Bedenine girme ve soyuna babalık etme onurunu bana bahşediyor musun?"

Burnunu onunkine sürttü. "Bunu da yapmadın mı zaten?"



"Tam havandasın." Onun çenesini dişledi. "Ve bana izin vermelisin yoksa bunu bitiremem."

"Beni bu şekilde bırakmaya cüret etme, Dansçı Savaş Hauk. Bu gece ve bundan sonra her gece beni doldurmaktan memnuniyet duyacaksın."

Onu öptü, daha yakına çekti ve içine girdi. Sumi, ona karşı kendini iterken ne kadar iyi hissettiğini homurdandı. Onu kendine yakın tuttu, onun kendisine ait olduğuna ve kendisinin olduğuna inanamıyordu. En çılgın hayallerinde bile onun gibi bir erkeğe sahip olacağını hiç düşünmemişti. Tamamen güvenebileceği ve onu asla incitmek istemeyecek biri. Uğruna yaşayacağı biri.

Hauk yüzünü Sumi'nin boynuna gömdü ve onun saçlarının ve teninin sıcak, tatlı kokusunu içine çekti. Onu bulduğu için ne kadar şanslı olduğuna hâlâ inanamıyordu. Hayatını onunla paylaşmayı kabul ettiği için ne kadar şanslı olduğuna. Bir dişi bulmaktan, kendi ailesine sahip olmaktan nasıl da vazgeçmişti.

Ve sonra hiç beklemediği bir anda, kız onun dünyasına girmiş ve onu sarsmıştı.

Evet, Kyr hâlâ dışarıdaydı ve ikisinin de peşindeydi. Kapıda her zaman düşmanlar olacaktı. İkisi için de her zaman zorluklar olacaktı. Ama birlikte hepsiyle yüzleşeceklerdi ve hiçbir şey onları alt edemeyecekti.

Tek başına güçlü.

Birlikte daha  
güçlüyüz.

Sumi, adını haykırmadan önce onu daha sıkı kavradı.

Gülümseyen Dancer daha hızlı hareket ederek onun zevkini artırdı. Tuhaf, *Mia'sına* kadar adından hep nefret etmişti. Şimdi onun için boşalırken dudaklarında bu ismi duymaktan daha güzel bir ses yoktu.

Kendi saliverilişini hissederken onun dudaklarını yakaladı. Duyuları sarsıldı, her yeri titredi. Geri çekilerek ona baktı ve yüzünü avuçladı. Onun çıplak bedeninin kendi bedenine karşı hissettiği duygunun tadını çıkardı. Ona bakarken gözlerindeki sevgiden.

Kalbi mutlulukla kabarıken, elini çocuklarının büyümekte olduğu karnında gezdirdi. Sonra karnını öptü ve diliyle okşadı. "Sana tapıyorum, *Mia*. Ve her zaman senin olacağım."

Sumi bu sözlerin tadını çıkarırken onun keçi sakalını parmakladı. "Güzel, çünkü seni asla bırakmaya niyetim yok."

Sumi sabah olduğuna inanamıyordu. Bütün gece uyumamışlar, gelecek hakkında konuşmuşlar ve Sumi hâlâ yürüyebildiğine şaşırana kadar sevişmişlerdi.

Ama o zaman, vahşi savaşçısına asla doyamazdı.

Evliliklerini tamamlayabilmeleri için çok daha sakın bir elbiseyi giyerken, "Bu kıyafeti daha çok sevdim," dedi.

Onun çıplak omzunu öptü. "Hâlâ çıplak olmanı tercih ederim."

Tekrar sertleştiği yerde onu kavrayarak çenesini ısırıldı. "Sen istersen ben de isterim."

Nefesini sertçe içine çekti. "Beni kışkırtma. Şu işi bitirelim, sonra beni hayatımın sonuna kadar yatağına zincirleyebilirsin."

Adam kapıyı açtığında ve sunağa döndüklerinde kadın güldü.

Bir kez daha aileleri bir araya gelmişti. Bu kez Kalea ve Darice onları bekliyordu. Sumi onlara elini uzattı.

Kalea onu aldı ve aralarında diz çöktü. Darice de onu takip etti.

Rahip öne çıktı ve bütün gece onu ve Dancer'ı bağlayan ipi çözdü. Yüzüğü görünce onaylayarak gülümsemek için durakladı.

Dansçının eli. "Aranızdaki geçici bağı kaldırırsam da, şu andan itibaren soylarınızı birleştirdiğinizi ve tek soyunuzu bölmek isteyenlere karşı koruyacağınızı unutmayın." Küçük bir bıçağı kaldırdı ve Dancer'ın avucuna koyarak küçük bir kan izi çizdi. Sonra aynısını Sumi'ye yaptı. Ellerini tutarak, kanlarını birleştirebilmeleri için birleştirdi.

Rahip Sumi'nin bakışlarıyla karşılaşmadan önce Kalea'ya gülümsedi. "Sumi, şimdi ve sonsuza dek Hauk'un Savaşan Kan Klanı'nın üyesi olarak, kızın Kalea'nın tüm ebeveynlik ve soy haklarını kocanla paylaşmayı kabul ediyor musun?"

"İstiyorum."

"Ve bugünden itibaren sadece Hauk'un Savaşan Kan Klanı'ndan Kalea olarak bilineceğini kabul ediyor musunuz?"

Sumi başını salladı. "Kalea'nın sadece bir babası var. Hauk'un Savaşan Kan Klanı'nın dansçısı."

Rahip Dancer'a baktı. "Ve sen, Hauk'un Savaşan Kan Klanı'ndan Dancer, karının kızını senin olarak kabul ediyor musun ve bugünden itibaren onu soyunun evladı olarak koruyacağına yemin ediyor musun?"

"İstiyorum."

Sonra Darice'nin elini kesti ve kendi kanını Sumi'ninkiyle karıştırdı. Ellerini bir arada tuttu. "Sumi, şimdi ve sonsuza dek Hauk'un Savaşan Kan Klanı'nın üyesi olarak, soyunun haklarını Darice ile paylaşmayı ve onu kendi çocuğun olarak kabul etmeyi kabul ediyor musun?"

Bu, Cairistiona'nın onun için yaptığı törenin aynısıydı. "Kabul ediyorum."

"Peki oğlunuz Darice'in haklarını kocanızla paylaşmayı kabul ediyor musunuz?"

"Yapacağım."

Rahip Darice'in kasvetli bakışlarıyla karşılaştı. Herkes Dariana'nın babasının cinayetinden suçlu bulunmasının Darice'i bir piç statüsüne düşürdüğünün farkındaydı. Syn'in DNA testleri Keris'in babası olduğunu kanıtlamış olsa da, yasaları artık Darice'i War Hauk ailesinin bir oğlu olarak tanıımıyordu. Durumunu korumanın ve evlatlıktan reddedilmesini önlemenin tek yolu onu evlat edinmekti.

Bu, hem onun hem de Dancer'ın hemen kabul ettiği bir şeydi.

Rahip Darice'in elini kendi elinin içine aldı. Reşit olmayan bir çocuk değil de bir yetişkin olduğu için, Kalea'nın aksine, evlat edinilmesini herkesin önünde onaylamak zorundaydı. "Ve bugünden itibaren yalnızca Hauk'un Savaşan Kan Klanı'ndan Sumi ve Dansçı'nın oğlu Darice Hauk olarak bilinmeyi kabul ediyor musun?"

Darice başını salladı. "Evet, Muhterem Peder."

Rahip elini Darice'inkine bastırırken Dancer'a baktı. "Ve sen, Hauk'un Savaşan Kan Klanı'ndan Dancer, karının oğlunu kendinin olarak kabul ediyor musun ve bugünden itibaren onu soyunun evladı olarak koruyacağına yemin ediyor musun?"

Darice'ye gülümsedi ve parmaklarını onunkilerle birleştirdi. "Gerçekten de öyle."

Aralarındaki bağı gören Sumi'nin gözleri yaşlarla doldu. *Bu benim ailem...*

Hayır, bu onun ailesinin bir parçasıydı. Omzunun üzerinden orada toplanmış olan diğerlerine baktı. Hem etkileyici hem de ürkütücüydü.

Devyn'e tutunmuş hıçkıra hıçkıra ağlayan küçük mekanik maymun bile.

"Düğünlere bayılıyorum," diye burnunu çekti Vik.

Mecha'yı görmezden gelen rahip devam etti. "O halde, bu tanıkların ve tanrılarımızın huzurunda, öyle olsun. Kalkın ve kabullenin, Hauk'un Savaşan Kan Klanı Hanedanı. Dördünüz ve geleceğiniz için

Çocuklar, Andaria'nın en eski iki soyunun devamıdır. Bilin ki çocuklarınız her Şeyden önce onurlandırılacak, saygı görecek ve Andarion olmanın ne anlama geldiğini en asil ve en iyi Şekilde devam ettireceklerdir. Tanrılar sizi çok ama çok sayıda oğul ve kızla kutsasın."

Ama o daha ayağā kalkamadan Hauk Sumi'nin elini kendi elinin içine aldı ve yanağına götürdü. O kırmızı, parlayan gözler samimiyetiyle Sumi'yi yaktı. "Senin ve çocuklarımız için, Sumi Hauk, seve seve leceğıme söz veriyorum."

Sumi diğerk elini onunkinin üzerine koydu ve başını salladı. "Senden bu sözü kabul etmiyoruz, yüce Savaş Hauk. Çocuklarımız ve ben senden bizim için *yaşamanı* bekliyoruz."

Ona gülümsedi. "Ve bunu, *munatara a la frah*, her zaman yapacağım."



*Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.*



[z-library.se](http://z-library.se)

[singlelogin.re](http://singlelogin.re)

[go-to-zlibrary.se](http://go-to-zlibrary.se)

[single-login.ru](http://single-login.ru)



[Resmi Telegram kanalı](#)



[Z-Erişim](#)



<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>



İletişim Botu:  
@cevirigiller\_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız  
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz  
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz  
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız  
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.